Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 1 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 6. Januar 1921

Tegning af *Erik Lassen.*

Et Billede vi vælge maa til Aarets første Numer,
og i en Bunke Tegninger med Iver har vi ledt.
Vi fandt et Pigebarn med »Fut« og gode danske »Krummer«,
i Væddekampen blev hun da den flotte *Numer et.*

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 18 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

KVINDEN

bør opdrages saaledes, at hun har lært:
at synge og lave Mad,
at være venlig,
at passe paa Tiden,
at bevare en Hemmelighed,
at være selvstændig,
at stoppe Strømper,
at vise Agtelse for de Gamle,
at bage et godt Brød,
at sky Sladder,
at beherske sig,
at pleje Syge,
at passe Børn,
at søge sin en Mand efter hans virkelige Værd,
at være sin Mands Medhjælp,
at kunne leve Livet uden at blive gift.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Præsten (mødende Husmand Hans Petersen): Naa, Hans Petersen, husker De den Pattegris, De lovede mig for et Par Maaneder siden?

Hans Petersen: Jow, Hr. Pastor, men Grisen blev rask Da'en etter, a' jeg havde lovet Dem den.

Professoren: Kan De sige mig noget om Blindtarmen og hvad Nytte den gør?

Kandidaten (der er meget svag i Papirerne) sidder lidt og stammer saa:

— Blindtarmen — jo — ja, jeg véd det skam godt — men i Øjeblikket har jeg glemt det —

Professoren: Har De glemt det! Tænk dog, hvor kedeligt. Nu har alle vi andre gaaet og spekuleret paa den Sag — og saa véd De det — og saa — saa har De glemt det.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kl... Telef. ...

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Klaret.

Jeg er ej praktisk som saa mange andre
og maatte fattig gennem Livet vandre!

Jeg spekulérte tidt, til jeg fik Spleen . . .
Men saa en Dag kom virkelig Idéen.

Nu er jeg lykkelig og tryg og glad
— som Abonnent paa »Nordisk Søndagsblad«.

Hver Fredag ligger Bladet i min Kasse
med alle Bilag — en utrolig Masse.

Naar blot jeg har for Maaneden Kvittering,
har Ret jeg til Kanon-Fotografering.

Og tegner jeg mig dertil for Kvartalet,
jeg bliver af en Kunstner oliemalet.

Paa alt nødvendigt jeg, qva Abonnent,
har fra de 30 til 50 Procent.

Rabatkupon'erne naturligvis
gi'r Adgang overalt til nedsat Pris.

Hver Aften i Parkettet jeg mig sætter;
selvfølgelig paa Bladets Fribilletter.

Desuden er der i hvert Numer Masser
af gode Vink og Raad for alle Klasser.

Jeg véd, hvordan man limer, saver, høvler;
jeg syr mit Tøj og lapper mine Støvler.

Jeg flette kan en fiks Panamahat,
og jeg kan farve hvert et brugt Kravat.

Jeg har kuréret mine gamle Fregner
og kan, hvis det skal knibe, koge Klejner.

Selv Plads for Præmiegaader Bladet rummer.
Jeg vandt et Guldur, kun, i sidste Numer.

Hver Højtidsdag, jeg atter fylder Aar,
mit Billede med Navn i Bladet staar.

Med hvert et brækket Lem det dog forsoner,
jeg er forsikret for 5000 Kroner.

Og mod min Alderdom jeg faar Balance
med 40-Tusind Kroner Assurance.

Og naar tilsidst jeg i min Kiste ligger,
en Nekrolog i Bladet er mig sikker!

Frederik Skousbo.

Ved et Møde optraadte en Taler, som blev mere og mere ophidset og ilter, alt efter som han kom længere hen i Diskussionen. Efter at have tillagt sine Modstandere alle mulige uhæderlige Motiver, sluttede han med følgende velvalgte Kraftudtryk:

— Tro mig, ærede Venner og Meningsfæller, dersom det var muligt at anbringe disse Mænd paa en ubeboet Ø, som aldrig var bleven betraadt af nogen menneskelig Fod, vilde det ikke vare fem Minutter, før de havde deres Hænder i Lommerne paa de stakkels nøgne Vilde.

*

— Hvorfor ser De saa nedslaaet ud, unge Mand?

— Nu har jeg ladet mit Overspæg staa i fire Uger, og der er ingen, der vil tro det.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Løjtnanten forklarer den elektriske Gnist.

— Ser I, naar jeg trykker paa denne Knap, flyver den elektriske Gnist straks af Sted til Hr. Kaptajnen, der sender den videre, og et Øjeblik efter har vi den her igen — den er ikke som Jer, I Svinehunde, der møder to Timer for sent til Tjenesten og ved Nattetid klatrer over Muren!

*

Fru A.: Hvorledes morede De Dem saa den Aften, De var i Selskab hos Deres Veninde Fru Petersen?

Fru B.: Aah, storartet! Det var den værste Fiasko, jeg nogensinde har set!

*

En Herre siger til sin Ven Lægen:

— Det var da en ualmindelig smuk Naal, Du har der.

— Ja, den fik jeg af min første Patient.

— Som Arv?

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

Hikke.

Mel.: »Makkedulle«.

SE, Paris har sære Skikke
— naa, det ved De maaske ikke?
men ved Lejlighed kan De jo
faa det lært!
Derfra kom den første Strikke,
og de lærte os at vrikke,
naa, det sidste var nu ikke særlig
svært!
Men d**e**n sidste ny
fra den skønne By
den er li'godt hvad man kalder
lidt for spy:
Mellem Klokken 7 og 10
har Pariserne Mani
for et ganske nederdrægtigt Hikkeri!

Hvis at vi nu her skal ligge
med en fæl Pariser-Hikke,
føj, det var en uforskammet
daarlig Skik.
Har man faa't lidt godt at drikke,
ja, saa kan man eg'ntlig ikke
sige noget til et ganske lille Hik.
Det en Herre stak,
og han stod og »knak«
med en ganske laber lille Rikkerak;
— jeg har været her og der,
Byen rundt og Fred'riksber',
og der var skam ikke Spor der
hikked' her.

Hvis Du ser en gammel »Stikker«,
er der maaske lidt d**e**r hikker,
naa, men det sorterer under Politi.
Naarensti.l dit Hjærte dikker
og Du klarer dine »Brikker«,
saa vil Du nok blive fri for Hikkeri.
Naar jeg ser et »Kvaj«
med en lille »Streg«,
kan det gi' et ganske lille Hik i mig;
og naar *I. C.* er en Snob
lige tæt ved Tronens Top,
slaar med Hikke han de milde
Blikke op!

Ham med det gode Humør.

2 SOLDATERHISTORIER

Generalen (inspicerer): Hvilket Regiment?
Rekruten: Andet Infanteriregiment!
— Bataillon?
— Anden Bataillon!
— Navn?
— Petersen!
— Og Kompagni?
— Ja.
Generalen (tordner): Jeg spørger efter Kompagni!
— Javel, Petersen & Co.

Aandsnærværelse er en Egenskab, som en Krigsmand først og fremmest maa være i Besiddelse af.

Det havde ogsaa Kaptajn Smith lagt sig paa Hjerte, og da Sergenten paa et spændende Punkt i Manøvren meldte, at der ikke var mere Ammunition tilbage, tabte han ingenlunde Hovedet. Han sagde bare med koldblodig Aandsnærværelse: »Hold op med at skyde.«

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Den tyske Kejserfamilie har forstaaet at »dække sig«.
(»Vorwärts«).

Naar Damer faar Adgang til »Klubben«.
(»Daily Mirror«).

— Jäg förstår meg inte på härra, de sup på kvälla när man ska te å söva. Nej tacka jäg ta'r twå kasker på möran åg en tådde innan frukost, sen ä man a la bonör hela dan.
(»Strix«).

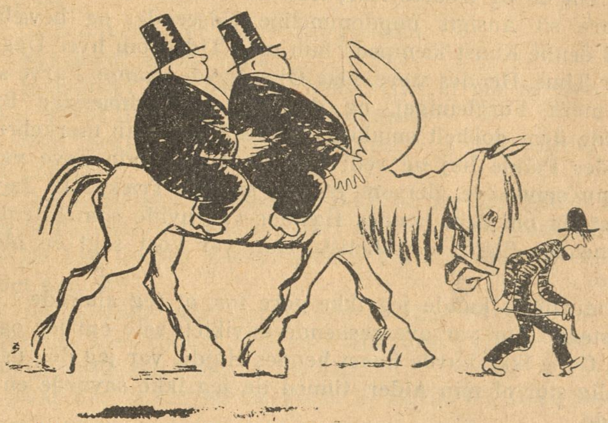

Forlæggeren, Papirfabrikanten og Forfatteren.
(»Søndags-Nisse«).

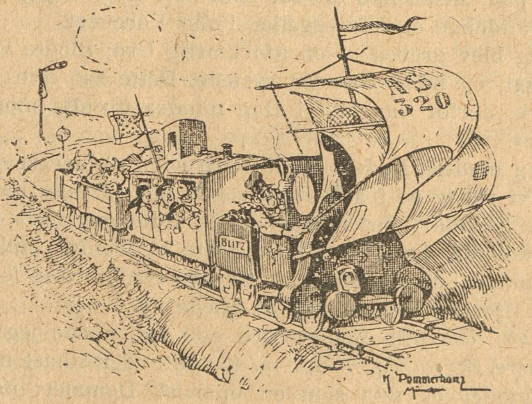

Den praktiske Lokomotivfører under Kulnøden.
(»Meggendorfer Blätter«).

Indignerad moder: För en gångs skull tackar jag Gud för min korpulens — den skjuler den där oanständigheden för min gosses ögon.
(»Søndags-Nisse«).

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.

Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Hun havde i Begyndelsen besøgt mig flere Gange, men foregivet, at hun og hendes Fader skulde rejse bort i længere Tid, og hun havde ikke mere ladet sig se hos mig, skønt jeg vidste, at hun var i Paris. Tiden begyndte imidlertid at dulme min Smerte, jeg havde vænnet mig til ikke at tænke paa Rafael mere.

Fader lejede en større Lejlighed kort efter, at jeg var kommen hjem, og jeg fik tre smukke Værelser til min egen Raadighed. Jeg fik ogsaa en Kammerjomfru, en ung Pige, der var paa Alder med mig, og som snart sluttede sig til mig med stor Hengivenhed.

Mit Forhold til min Stifmoder vedblev at være overordentlig køligt, og Spejlet lærte mig snart, hvad jeg ikke kunde forstaa de første Dage. Jeg trøstede mig imidlertid og beklagede Fader.

Min Stifmoder var en kold hensynsløs Kokette. Hun var en virkelig smuk Kvinde med ædel Holdning og i en Alder af omtrent en og tredive Aar; hun forstod den store Kunst at bevare sit Ansigts ungdommelige Udseende, og bevæbnet med denne Kunst kæmpede hun med Tiden om hver Dag og hver Time. Hendes store, blaa Øjne havde samme Farve som en mørk Forglemigej, og de mørke, regelmæssige Bryn gjorde dem dobbelt smukke. Hendes Haar var mørkebrunt, hendes Pande høj og ren; hendes Mund vilde have været endnu smukkere, dersom et vist spodsk Træk ikke havde lejret sig om den; hendes Hænder var hvide som Elfenben, og hendes Figur majestætisk. Hun var kort sagt en blond Juno.

Naturligvis kunde jeg ikke gøre for, at jeg allerede i mit sekstende Aar var overraskende udviklet; selv om jeg ogsaa den Gang ikke havde naaet hendes Højde, var jeg dog usædvanlig stor af min Alder, tilmed da jeg ikke savnede en vis Fylde.

Jeg mærkede ofte i de første Dage af vort Samliv, at det Indtryk, som Synet af min smukke Stifmoder gjorde paa Faders Venner, pludselig blev forringet, naar deres Blik faldt paa mig, men jeg bemærkede ogsaa, at min Stifmoders Mund da ganske pludselig antog sit spodske Træk, og jeg søgte instinktmæssig at stille mig selv i Skyggen for ikke at skade hendes Nimbus.

Ulykken vilde imidlertid, at en aandrig Diplomat en Dag kom med en Yttring, der faldt som en Krigserklæring mellem Moder og Datter. For at unddrage mig Selskabet saa meget som muligt stod jeg nemlig i en Krog af Værelset og passiarede med en ældre Herre, og Diplomaten, der lige havde staaet og underholdt Moder, kom hen til en Gruppe i Nærheden.

— Ogsaa jeg, hørte jeg ham sige til en af Herrerne, føler Trang til at flygte fra Moderens arktiske Isregion til Datterens sydlige Himmel!

Jeg blev forskrækket, saa op og bemærkede, at Moder pressede Læberne sammen og vendte os Ryggen. —

Det Paradis, jeg havde længtes efter, blev nu et Helvede for mig. Moder vilde gerne have tildelt mig Askepots Rolle, men hvor stor Magt hun end havde over Fader, var jeg dog endnu den stærkeste, og han søgte ved ydre Glans at holde mig skadesløs for, hvad jeg savnede i huslig Lykke; men netop dette forvandlede hendes Uvilje mod mig til et stille Had, som hun skjulte under udvortes Kulde.

Naar vi havde Selskab hos os, maatte jeg udfolde en grænseløs Agtpaagivenhed og anvende tusinde smaa Kunstgreb for, at Gæsterne ikke skulde se Kløften mellem Moder og Datter, skønt de alle anede den; jeg maatte ogsaa gøre det for at spare mig selv for Krænkelser, thi min Stifmoder søgte ikke saa sjælden Foranledning til at ydmyde mig.

Da jeg vidste, at jeg var hende en Torn i Øjet, undgik jeg saa meget som muligt at komme i Selskab sammen med hende. Hun var i Almindelighed ikke afholdt, da alle vidste, at hun var hjerteløs; at jeg paa den anden Side var beskeden og fordringsløs og derved vandt alles Sympati, var ikke min Fortjeneste, maaske vilde jeg have opført mig mindre roligt, dersom ikke min Stifmoder ved enhver Lejlighed, hvor jeg gav mit ungdommelige Overmod frie Tøjler, havde øvet et stærkt Tryk paa mig. Folk gættede imidlertid godt dette, og det var intet Under, at de tog Parti for den underrykte, saa ofte Moder søgte Lejlighed til offentlig at ydmyge mig; hun forstod nemlig ikke at hykle, og det var i det mindste noget værd.

Saaledes forløb det første Aar i Faders Hus, et Aar fuldt af Taarer, af hemmelig Smerte og vedvarende Tilbageholdenhed, som gjorde mig til Filosof. En Morgen kom den gamle Heublinger ind til mig. Efter at han havde udrettet sit Ærinde, spurgte han mig, og jeg havde hørt, at Greven agtede at rejse til London i nogen Tid.

Jeg havde hidtil ikke haft nogen Anelse om det, og Efterretningen foruroligede mig. Da vi sad ved Middagsbordet, var Fader heller ikke i sin sædvanlige rolige Sindstilstand, han syntes at have noget paa Hjerte.

Vor Underholdning gik sin sædvanlige Gang, dog troede jeg at bemærke, at Moder ikke var saa barsk og kold imod mig, som hun plejede. Hen imod Slutningen af Maaltidet kom Løsningen paa Gaaden.

Fader meddelte mig, at han og Elmira vilde rejse til London i nogen Tid. Det havde været hans Hensigt at tage mig med, men af Aarsager, som han ikke nøjere vilde komme ind paa, ansaa han det for bedre for mig, at jeg blev tilbage i paalidelige og omhyggelige Folks Varetægt.

Jeg blev greben af en uforklarlig Uro; Blodte veg fra mit Ansigt, og mine Hænder rystede. Dette var min Stifmoders Værk, derfor var hun i Dag mindre uvenlig mod mig end ellers.

Jeg modtog Faders Meddelelse uden at sige et eneste Ord. Da vi rejste os fra Bordet, sagde han, at han havde tænkt, at vi skulde i Teatret. Jeg undskyldte mig med et let Ildebefindende, hvad der fremkaldte et ironisk Smil hos min Stifmoder, og skyndte mig ind paa mit Værelse for at skaffe mit Hjerte Lindring ved at græde ud.

Hvor uskyldig Faders Ord end lød, anede jeg dog deres dybere Betydning. Indtil nu havde Fader staaet mellem min Stifmoder og mig som en upartisk Dommer; naar vi var alene, havde han endogsaa antydet, at det smertede ham dybt, at Elmira gjorde mig saa stor Uret, ja, jeg troede endog at gætte, at han angrede, at han havde giftet sig igen. Men desuagtet var det lidt efter lidt lykkedes Elmira at trække ham over til sig, Fader opgav mit Parti, hvor klart han end indsaa, at jeg var den uskyldige. Da jeg følte dette, kastede jeg mig hulkende til hans Bryst og bad ham om ikke at være vred paa mig, jeg var jo af Hjertet beredt til at være min Stifmoder en lydig Datter, men ved enhver Tilnærmelse stødte hun mig koldt tilbage.

Fader søgte den Gang at trøste mig, saa godt han kunde, han sagde alt, hvad der kunde mildne min Sorg, men hans ædle Hjerte var svagt. Jeg saa, at han gjorde endnu et alvorligt Forsøg paa at stemme Elmira forsonlig imod mig; Resultatet af dette Forsøg var — Bestemmelsen om at rejse til London uden mig. —

Min Kammerjomfru Jeanette vidste allerede, at de skulde rejse. Da jeg sad grædende paa mit Værelse, kom hun ind til mig og anvendte alle Midler for at trøste mig, ja hun fortalte endogsaa, at hun i Gaar havde beluret Hr. Greven (Fader); han talte med Hr. Chevalier om, at jeg under hans Fraværelse skulde overgives til en meget agtværdig Dames Omsorg og Pleje — hendes Navn havde hun ikke forstaaet. Fader havde flere Gange ytret Betænkelighed ved denne Ordning; han var bange for, at jeg hos den gamle Dame ikke vilde finde den Omhyggelighed og Kærlighed, som jeg behøvede, men Hr. Chevalier havde beroliget ham i saa Henseende o. s. v.

Det stakkels Barn vidste ikke, at hun slyngede en Bombe i mit Hjerte. Allerede ved Ordet »Chevalier« fo'r jeg sammen; jeg søgte at blive Herre over min Bevægelse; thi dette Navn beviste mig mere end noget andet, at min Stifmoder havde til Hensigt fuldstændig at skille sig fra mig, der var bleven hende aldeles utaalelig. Hun havde inddysset min Faders Betænkeligheder, og han havde maaske selv indset, at det for min Lykkes Skyld var bedst at give os alle Fred ved en midlertidig Adskillelse.

Fader var altsaa nu naaet til det Punkt, at han satte Kronen paa den Forsømmelse, han havde vist Barnet, ved ogsaa at støde den unge Pige ud i Verden.

Til dem, der daglig kom i vort Hus, hørte Chevalier de Metz, en Mand paa ca. fyrretyve Aar af et tiltalende Ydre og fine Manerer. Hans smukke Profil, hans elegante Skikkelse og Klædedragt, der altid var efter sidste Mode, vandt uvilkaarlig alle for ham ved første Blik, men der lyste en saa udpræget Falskhed og Underfundighed ud af hans urolige Øjne, at jeg blev bange for ham, første Gang jeg saa ham. Et evindeligt Smil laa udbredt over hans Ansigt, hans Blik flakkede uroligt om snart her snart der. I hele hans Væsen laa der noget af Slangens Smidighed, og i en Salon bevægede han sig fra den ene Gruppe til den anden ligesom et Firben. Han var dertil en elskværdig Selskabsmand, man kunde komme til at holde af ham, naar man hørte ham tale og fortælle, men man maatte vogte sig for at se ham i Øjnene.

Hr. Chevalier var i nær Familie med os, da han var min Stifmoders Fætter; ligesom hun talte han Tysk og Fransk lige elegant og flydende. Hans Slægtskab med Elmira gjorde ham til en daglig Gæst i vort Hus, han besad hendes hele Fortrolighed og forstod at gøre sig saa uundværlig, at ogsaa Fader havde Tillid til ham.

Imod mig var han lige fra Begyndelsen Opmærksomheden og Venligheden selv.

Tre Dage efter førte Fader mig hen til en ældre Dame, der boede i Rue Grammont og der havde en lille, men elegant udstyret Lejlighed. Madame Deçlos var en Type paa en elskværdig Matrone, hun var lille af Vækst, havde et Par venlige, godmodige Øjne og bar sit lidt graanende Haar med et vist Koketteri. Det var mig paafaldende, saa fortroligt og moderligt hun talte til mig, og da vi kørte bort, tog hun Afsked med mig paa en Maade, som om vi i Fremtiden daglig skulde ses.

Fader spurgte paa Tilbagevejen, om jeg syntes om Madame Deçlos, og da jeg bejaede det, sagde han med en vis Glæde, at det var den Dame, til hvis Omsorg han vilde overlade mig, medens han var i London. Jeg tav. Om Fader følte den Bebrejdelse, der laa i min Tavshed, ved jeg ikke.

Allerede næste Dag blev der truffen Forberedelser til Rejsen, og samme Dag flyttede jeg og Jeanette ind i min nye Bolig hos Madame Deçlos. Afskeden med min Stifmoder var kold og formel. Fader lovede at komme og sige Farvel til mig næste Morgen. Da han kom, var jeg meget fattet, og der kom ingen Taarer i mine Øjne, skønt han kyssede mig hjerteligt paa Panden. Da han gik fra mig, vendte atter den gamle Følelse af Ensomhed tilbage hos mig; jeg kunde indse, at Skæbnen nu en Gang havde fordømt mig til at være ene, og besluttede derfor at være saa selvstændig, som en ung Pige i min Alder kan være det.

Endelig var den første Uge forbi. Madame Deçlos besøgte mig to Gange hver Dag, hun vilde gerne skaffe mig lidt Adspredelse og have mig med i Teatret og paa Spadsereture, men jeg afslog det og fordrev Tiden med Læsning og Haandarbejde; Jeannette sukkede tidt, hun savnede Uroen i Faders Hus. Hr. Chevalier havde allerede to Gange gjort Visit hos mig; men jeg havde kun modtaget ham en Gang, thi nu, da jeg stod alene, forekom denne Mand og al hans Elskværdighed mig dobbelt uhyggelig.

En Aften, da jeg havde givet Jeannette Lov til at gaa i Teatret, meldte Madame Deçlos's Pige mig, at der ude i Korridoren stod en ældre Mand, som ønskede at tale med mig, han vilde ikke sige sit Navn, men paastod, at jeg kendte ham særdeles godt. Jeg var meget forundret over dette sene Besøg, men lod dog Manden komme ind, og til min store Overraskelse kendte jeg Faders gamle Tjener.

— Nej, er det muligt, er det Dem, Heublinger? raabte jeg og ilede ham i Møde. Er De kommen tilbage fra London? Bringer De mig Efterretninger fra Fader? Eller er han selv kommen tilbage?

Den gamle rystede paa Hovedet og saa sig forskende om i Værelset.

— Er Jeannette her ikke? spurgte han.

— Nej, hvad skulde hun?

— Ingenting! Hun behøver heller ikke at faa at vide, at jeg har været hos Dem, naadige Komtesse.

— Men forklar mig dog, Heublinger . . . Jeg troede, De var i London!

— Den naadige Komtesse ved ikke, at jeg har forladt Hr. Grevens Tjeneste, svarede han tørt med sin dybe Basstemme.

— De har forladt Fader, gentog jeg forbavset. Hvordan gik det dog til?

— Jeg passede ikke mere i den naadige Greves Hus, og da der saa blev tilbudt mig en Plads som Portner ved det • • ske Gesandtskab, modtog jeg den.

— Var det da saa let for Fader at skilles fra Dem, Heublinger?

— Naar han har kunnet skille sig fra Dem, naadige Komtesse, hvorfor skulde han saa ikke let kunne skilles fra mig? svarede den gamle med et sarkastisk Smil.

— Nu er De bitter, Heublinger! Fader har dog holdt meget af Dem!

— Det er nok muligt, naadige Komtesse, men Tiden forandrer meget . . . Da jeg forlod Hr. Grevens Hus, erkyndigede jeg mig om Deres Bolig; jeg vilde allerede være kommen for nogle Dage siden for at bede Dem om at sende Bud efter mig, dersom De behøvede min Hjælp; men selv om Tjenesten ikke er anstrengende, varer den dog til langt ud paa Natten, og indtil jeg finder en, som af og til kan træde i mit Sted, kan jeg næppe faa Tid itl at forlade Portnerværelset selv kun i ganske faa Minutter. Undskyld, at jeg har travlt, naadige Komtesse, og fortæl ikke Jeanette, at jeg har været her, tilføjede han, idet han belavede sig paa at gaa.

Jeg søgte forgæves at holde ham tilbage lidt endnu; han gik, efter at han endnu en Gang havde sagt mig sin Adresse, og jeg fik det Indtryk, at hans Besøg havde et hemmeligt Formaal, som han fortiede for mig. I alle Tilfælde var det dog beroligende for mig at vide, at der i Paris var eet Menneske, hvis Hengivenhed jeg kunde gøre Regning paa.

Næste Morgen kom Hr. Chevalier igen til mig, han lod sig ikke afvise denne Gang, da han paastod, at han havde et paatrængende Ærinde til mig.

(Fortsættes).

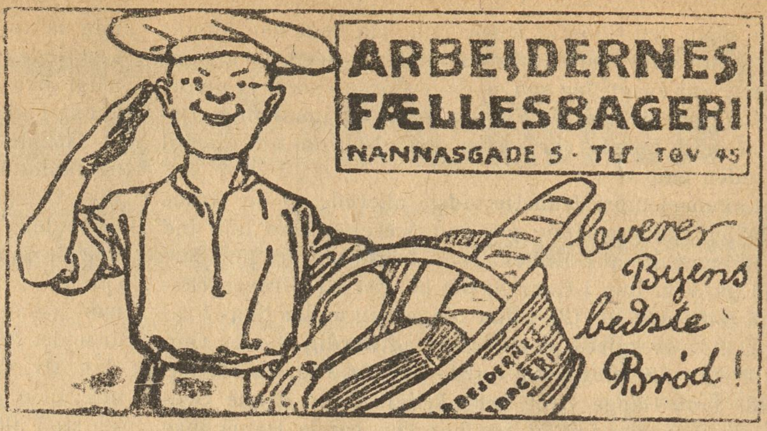

PEBERSVENDENS SYN PAA KVINDEN

Du kan være saa varm som en Sommerdag
Saa kold som en Dag ved Polen
Dit dejlige Smil er blodt et Bedrag
Om ogsaa du straaler som Solen.

Du kan drage en Mand som en kraftig Magnet
Saa næsten han mister Forstanden
Og lover dig Slot med Hest og Karet
Men Kusken — ja det bliver Fanden.

Du kan køre ham rundt, den Stakkel til Mand
Du rasler med Hymens Lænker
Og ham du bedrog har ej bedre Forstand
Paa du dejlige Kvinde han tænker.

Du kan synes saa øm, du bedaarende Mø
Men ses du i Røtgenske Straaler*)
Da vilde dit Offer ved Synet dø
Du var falsk ind til Støvlernes Saaler.

Du kan vandre mod Alteret fromt imod Gud
Med Staklen ved venstre Side
Han fatter dog snart det Dødstunge Bud
Som et Viljeløst Væsen at lide.

O — vær barmhjertig imod ham det Skind
Han bad om dit Hjerte i blinde
At han ved din Side i Kirken gik ind
Det glemmer din Mand ingensinde.

Med en Livsvarig Straf — lad ham dvæle i Ro
Maaske han i Stilhed kan tænke
Paa Tider du smilte saa kærligt og lo
Medens Daaren løb glad i din Lænke.

Ja, du dejlige Kvinde — min evige Skræk
Er du sød? Jeg mærker det ikke
At skrive om dig er Misbrug af Blæk
Jeg vil slutte — jeg ser dine Blikke.

P. M. Christiansen.

*) Her maa vi dog tage Afstand fra den ærede Forfatter. Overfor »Røtgens« Straaler er vi alle Skeletter. *Red.*

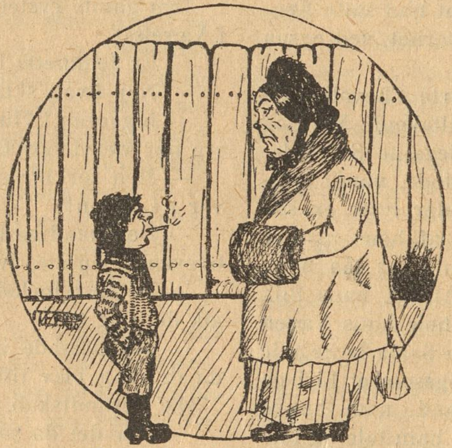

Kære Ravn!

Vær saa venlig at optage medfølgende lille Tegning med Tekst:

Ældre Dame til Gadedrengen: Maa saadan en lille Dreng ryge — han kan jo ikke engang spytte.

Drengen: Saa kan du jo gøre det for mig.

Med venlig Hilsen
Thorkel E. Pedersen.

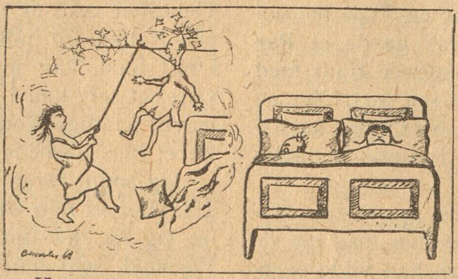

Hansen som har været til Klubmøde er kommen 3 Timer for sent hjem og har faaet en særlig kraftig Tordentale af sin søde »Tullemor«.

Her ser man, hvad Hansen drømmer om Natten.

Tegnet af *Charles Antonsen.*

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Laker Deres Cykle, Motorcykle eller Automobil med Robbialac

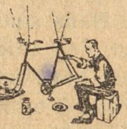

Trænger Lakken paa Deres Maskine til Fornyelse, giv den et Lag Robbialac i en af de smukkeste Farver og derpaa Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.
En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

KØB „RAVNEN" 18 ØRE

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard, Baggesensgade 23.**
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

SIGURD BERGS NYTAARSGAVE

Se, nu skal vi flaaes og plukkes,
og nu skal der lides og sukkes
i talløse fattige Hjem. —
»Kommissionen« er jaget paa Porten,
og nu skal vi plyndres til Skjorten —
denne Vinter gaar aldrig af Glem.

Mens Købeevnen maa vige,
skal Priserne stige og stige
med Hjælp fra Ministrenes Haand.
Nu blusser det Arbejderfjendskab,
der fordum med Maske af Venskab
har ulmet i Hjærte og Aand.

I Herrer, der nu ejer Magten,
og soler jer lystent i Pragten,
I véd dog, der kommer en Dag,
da Arbejdernæverne naar jer
og ryster og plukker og flaar jer
og slaar Taburetten i Kvag!

BIFRONS

Hørt i en Sovevogn.

Sovevognen havde Vaskerum i begge Ender, det ene for Damer, det andet for Herrer. Forleden var der ingen Damer med, og Konduktøren raabte ude i Gangen: »I Dag kan Herrerne vaske sig i begge Ender!«

»EN NORDMAND«

Mot søvnløshet.

Det er aften, og apoteket skal stænges. I det samme kommer en gammel kone ind ad døren.

— Hvad skal De ha? spør farmaceuten.

— Jeg vilde gjerne ha litt morfin, saa jeg kunde faa sove til natten.

— Har De recept?

— Nei, det har jeg ikke.

— De kan ikke faa morfin uten recept.

Konen spekulerte litt og saa sa hun:

— Kan jeg faa litt insektpulver da? —

»EN SVENSKER«

Den gamle Wagnerven prof. Berggren har bjudit sin sommarvärd Johansson på Operaen til »Sigfrid«.

Prof. vid. utgåendet: Är det inte gudomligt, är det inte hänryckande, sublimt storartat?

Johansson: Jo professorn, då ä nog mycke vackrare än då låter.

»EN DANSKER«

— Jamen, Hr. Baron, jeg maa skam have Pengene for mit Arbejde.

— Penge? Nej, ved De hvad, min gode Mand, *saa skulde De ikke arbejde for noble Folk!*

»Godt Nyt«.

Vort udmærkede Brandvæsen agter efter Forlydende at bygge en ny Alderdomsbolig. Den faar Navnet »Brandstiftelsen«.

*

Et Par af vore Sportsmænd, der var med ved det store Sportsstævne i Bryssel, har klaget over, at de kom hjem med olympiske Lege(u)tøj.

*

Ved et Julegilde hos en meget rig Mand, sluttede Værten sin Tale med at sige: »Hvad jeg her har sagt, mine Herrer, bliver naturligvis mellem os Millionærer!«

*

Juleaften blev Gumpen paa Hs. Majestæt Kongens Gaas syet sammen af Hofskrædder Petersen og Søn.

*

Hanelefanten i Zoologisk Have skal være bleven saa skikkelig, at et Barn kan sno den om sin Lillefinger.

*

En herværende kendt og dygtig Lærer begyndte sin Virksomhed som en fattig Mand for 20 Aar siden. Nu er han død og har efterladt sig 20,000 Kr. Disse Penge skyldes hans Flid og Nøjsomhed samt en Arv paa 19,885 Kr.

Indfald.

Kunsten sig klarer pivæng
med sit Held og sin Muse.
Filmen fik sin Chablin
og Scenen fik sin Duse.

Hørt paa Landet.

Berømt Malerinde: Kunstens Magt er stor. Med et eneste Slag af min Pensel kan jeg forvandle et leende Barn til et grædende.

Bondekone: Ja, det er jo ingen Kunst, for det kan jeg gøre med et Kosteskaft!

— Spekulerer Du?

— Ja. Jeg spekulerer paa, om vi skal tage en »Sjus« eller en Bajer.

— Naa, Du er vittig!

— Nej, jeg er tørstig!

1/1. Nu har vi snart et halvt Hundrede Tusinde Arbejdsløse, der ingenting kan faa at bestille, hvor ivrigt og inderligt de end ønsker det. Til Gengæld har »Excellencerne« Arbejde nok — nemlig med at fabrikere — Arbejdsløse.

Hørt i en Sporvogn.

— Deres Frues Hattenaal stikker lidt langt ud; er det ikke farligt?

— Nej. Jeg skal sige Dem, der er ingen som kommer i Nærheden af hende.

Afguder XI.

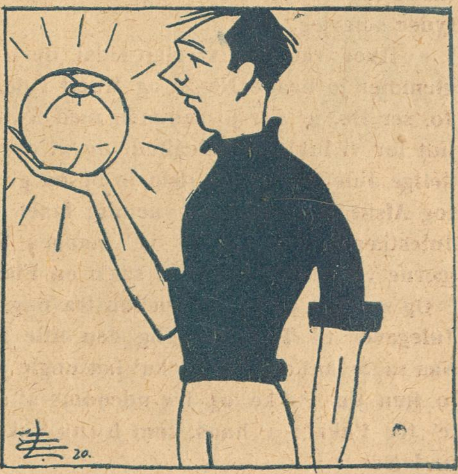

Tegning af *Erik Lassen*.

Ungdommens Afgud er bleven
en Boldt;
han dyrker den, om det er
varmt eller koldt.
Giv denne Yngling en
græsslaaet Mark,
og straks han giver sin Afgud
— et Spark!

Tegning af *Emil Poulsen.*

Ja, det var et nydeligt Nytaar!

Jør'en Sør'en fortæller.

— Tre »Stjærner«, med Ge-læde! Disse her er li'saa kolde og fine som I. C. Christensens »Stjærne«. Ska' je' ha' en med? Tak for'et; det er lige no'et for en gammel Stjærnetyder som jeg.

— Hvor var det, vi slap sidst, de Herrer? Aah, ja, man glemmer jo baade Næse og Mund i denne søde Juletid. — Jo, ser De, je' var jo sammen med Swanholm, Propfileren, lidt før vi lukkede Juleaften, og vi ønskede hinanden glædelige Juletræer og fik dem jo ogsaa godt tændt, inden vi tog Afsked. Vi ha'de jo nemlig faaet en Konjak med tre Julestjærner paa, og je' ve' mangen Skil'padde, som der gærne vilde ligge to Aar i saa'n en Flaske.

Og saa var det, a' Tiden løb fra mig, og je' fik ikke køft Julegaver til Theodosia og den lille Tronfølger i Vuggen. Saa sa' Swanholm, a' je' ku' faa nogle a' hans, for han har jo kun en Pakke og tre udenoms a' sørge for, og saa fik je' tre Pakker a' hans, som hans Pakke altsaa kom te' a' undvære.

Naa, je' kom altsaa hjem med Toplanterne paa og groft Korn i Underkanten. Theodosia laa og sov med det ene Øje paa »Laangen«. Petter sov med Sutten i Mundhulen, og fire røde Lys stod og osede paa Juletræet, som Fan'me li'nede en Marabustork, der havde været til Sækkevæddeløb.

Naa, der kom jo osse en Støvleknægt farende gennem den noget indelukkede Luft. Knægten røg først op i Lysekronen, tog skæv Vinkel og fløj op paa Kakkelovnen, hvor Amor staar med Bue og Pil og Fer paa. Tror I ikke, at hele Piletøjet gik i Smadder! Støvleknægten fo'r som et Lokomotiv ind i Maven paa Amor, og je' tør garantere for at mindst 5 Pund Gisp eller Gibs, hva' de' nu hedder, væltede ud og dryssede lige ned i Aasynet paa Kronprinsen i Vuggen. Han laa og gavede som en lukkersulten Haj, og saa skulde I ha' hørt et Vræl, da han begyndte a' æde de første 2 Pund Gisp. Theodosia udstødte et Dampskibshyl a' den anden Verden og røg med Ungen ud under Vandposten; — aa har han ikke været døbt før, saa blev han det Hanen sparke mæ nu. Han li'nede en Gispengel, da han kom ind, og Theodosia saa ud som en ældre Haandværker, som der ha'de Arbejde paa et Melloft. Johannes i Skuret! Sikken en Meldøppe. Hun skælte ud, saa Gispskyerne stod om hende akkurat, som naar en Haandgranat falder ned i en Kagebutik — og jeg raabte a' je' fan'me vilde ha' Julefred og Sylte. Men inden der var gaaet 4 Minutter laa je' og snorkede som en Grævling.

(Fortsættes.)

Tegning af *Anton Hansen.*

En gammel Røver har paa et ensomt Sted plyndret en Herre til Skjorten, da Røveren har undersøgt Herrens Klæder, udbryder han forbitret:

— Kan De hilse deres Madam fra mig og sige, at hun en anden Gang maa sy Hullerne i deres Tøj. Sæt nu De havde tabt baade Pung og Tegnebog!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
Reproduktionsanstalt leverer de bedste Clicheer
Købmagergade 72 Klareboderne 6 København K. Telefon Nr. 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

OMSÆTNINGENS STIGNING SKYLDES VARERNES KVALITET

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Hr. Smidt ynder ved Bordet at fortælle sin Hustru grufulde Historier, der faar hende til at fare op i Rædsel og slaa Hænderne sammen.

Saaledes siger Smidt i Gaar:

— Der maa dog alligevel være et Forsyn, der tager sig af Menneskene. Tænk, ovre paa Fabrikken faldt en Mand ned fra en Stige paa 80 Trin og slap uskadt derfra.

— Men det er jo et Mirakel! udbryder Fru Smidt og farer op.

Smidt tilføjer tørt:

— Aah nej! Det var fra det nederste Trin, han faldt.

*

Deres Hustru vil i den første Uges Tid kun kunne hviske, siger Lægen, hvorpaa Husbonden stilfærdig tilføjer:

— Der er vel ikke noget Haab om, at det vil blive kronisk?

Lægprædikanten, der har talt til Samvittighederne: Hvem af Eder, mine elskede Brødre i Herren, har betalt al sin Gæld, han rejse sig op.

(Alle rejser sig undtagen én).

— Hvorfor bliver Du siddende? Hvorfor betaler Du ikke din Gæld, forlorne Søn?

— Det kommer af, at ingen af Menigheden her har betalt mig de Regninger, jeg har sendt dem. Hvorfra skal jeg saa faa Penge til at betale min Gæld med?

*

— Jeg véd ikke, hvad der er i Vejen med mig. Jeg har Snue og Hoste, og det værker allevegne i Kroppen paa mig.

— Det gør ikke noget. Den, der ikke er syg i disse Influenzatider, er overhovedet ikke rigtig rask.

*

Jens Jensen kommer gaaende igennem Hummergade, da en Mursten faldt ned i Hovedet paa ham fra et Stillads. Uden at nyse vendte Jensen sig og raabte op til Mursvenden:

— Hvis Du bliver saadan ved, din Rad, bliver sg'u Huset aldrig færdig!

Wolkes Caloric
A/S Gust. Wolke
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Avertér i „RAVNEN".

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 2 Kr. 25 Øre Kvartalet. 18 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495 Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade
P.E. BORDINGS KØBENHAVN

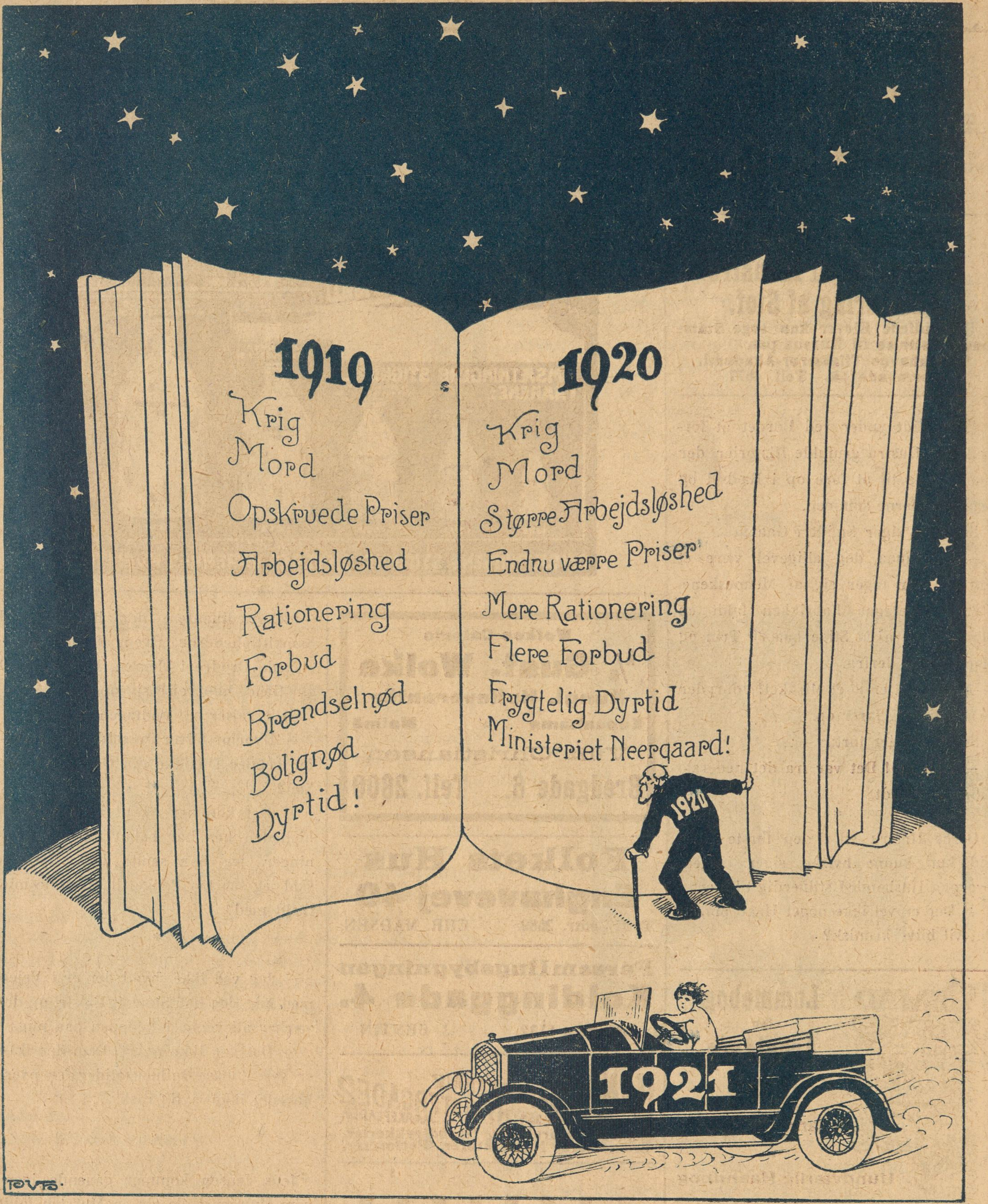

Tegning af *P. V. Hansen.*

Nytaar 1921.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 2 Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 13. Januar 1921

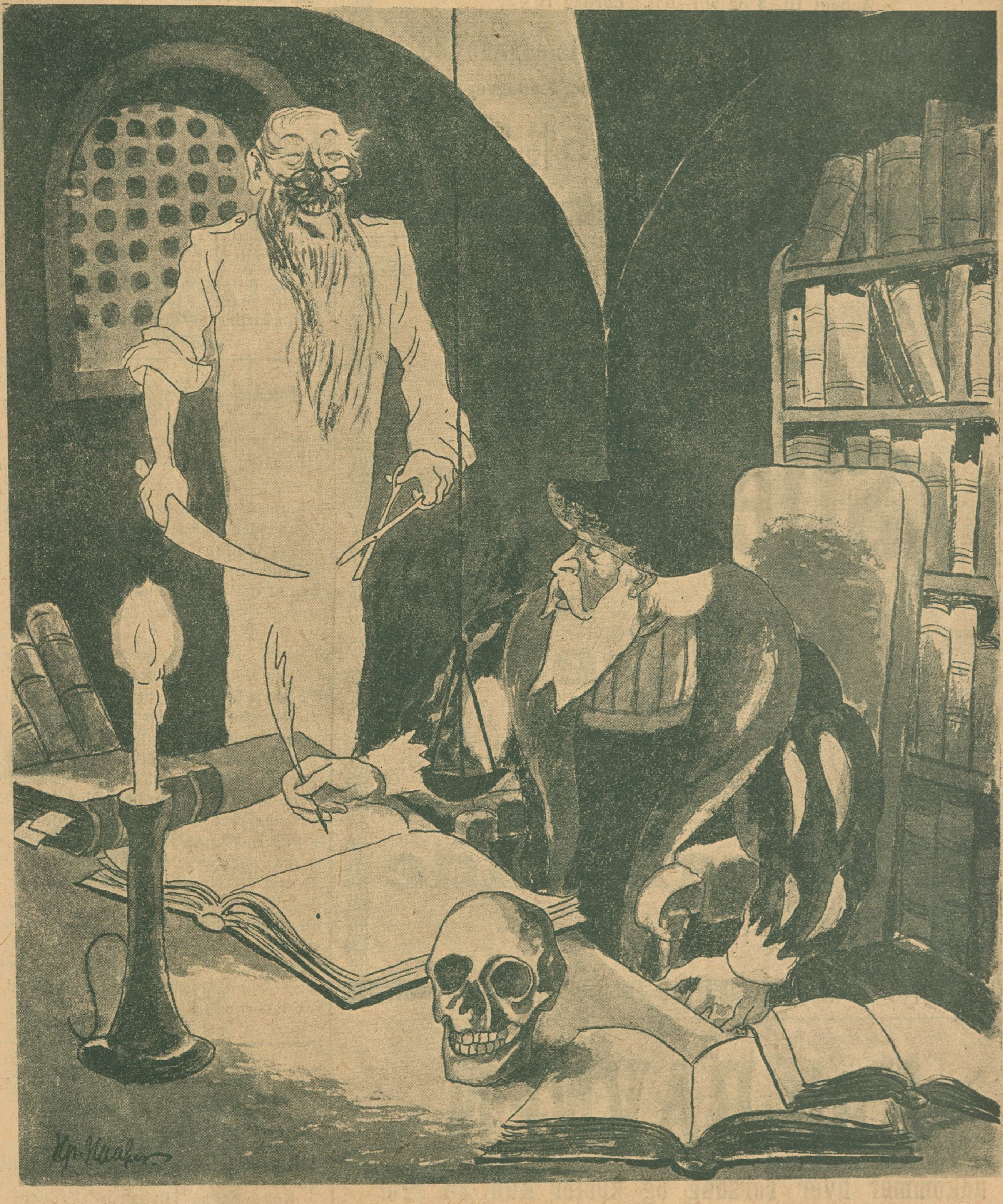

Tegning af *Hp. Hansen.*

En ældre *Faust* sig ønsked' Ungdom sidste Weihnach',
og straks kom — ej *Mefisto* — men Professor *Steinack.*

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen“s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad“
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Faderen, hvad er det, Du læser, min Dreng?

Sønnen: Det er en Fortælling om en Mand, der tabte hele sin Formue til sidste Skilling i Guldmine-Aktier.

Faderen: Det er godt! Jeg var bange for, at det var en Fantasiroman.

*

Lige før en Solformørkelse sendte Obersten Bud efter Sergenten og sagde: »I Morgen skal der være Solformørkelse. Regimentet har at møde paa Paradepladsen i daglig Uniform. Jeg vil komme og forklare Solformørkelsen for dem, før Eksercitsen begynder. Hvis det er overskyet, skal Mandskaberne møde i Eksercerhuset som sædvanlig.«

Hvorpaa Sergenten udstedte følgende Ordre: »I Morgen vil efter Oberstens Befaling en Solformørkelse finde Sted. Regimentet skal samles paa Paradepladsen, hvor Obersten personlig vil inspicere Solformørkelsen. Er det overskyet, vil Solformørkelsen finde Sted i Eksercerhuset.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Den unge Dame til Postekspedienten:

— Der ligger vel ikke et poste restante-Brev under Mærket: Din for evig!

— Nej, men der ligger et mrk.: Deres for evig!

— Det er fra ham. Han er saa forfærdelig genert.

Ægte CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Fru Larsen: Kan din lille Bro'r tale nu?

Lille Grete: Nej, han kan ikke, og hvorfor skulde han ogsaa give sig til at tale, naar han bare behøver at vræle for at faa alt, hvad han ønsker sig.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Præstefruen (til Mads, som er sendt til Byen med en Recept): Naa, Mads, fik Du saa Medicinen?

Mads: Næ—æ, for a ku ett løs, hva' der sto' po æ Seddel, aa saa ku a jo ett forlang'et.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Husqvarna svenska
Staal - Symaskiner
Helm. Kanal 3 Kbhvn.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Udenfor Festen.

De straaler af Lys, de polerede Ruder
i Jørgen Christoffersens teglhængte Gaard,
som Vartegn for Bugtens utallige Skuder
højt knejsende øverst paa Brinken den staar.
I Trækvinden flagrer de hvide Gardiner,
mens flygtige Skygger ses hvirvle af Sted,
og Klangen af Fløjte og af Violiner
gør voldeligt Indgreb i Aftenens Fred.

De danser derinde. Saa glade og varme,
med tindrende Øjne de nyder den Rus,
som skabes ved Favntag af blottede Arme
og øges ved Lyden af Kniplingers Brus.
Selv den, der til daglig forsagt og forkuet
maa føje sig efter en stramtandet Mær,
han retter sig brat; se, han blomstrer i Nuet,
bli'er Mand under Kærternes flimrende Skær.

Der festes i Kvæld bag hver skinnende Rude,
til Datterens Ære, i Dag stod hun Brud. —
Hvem ænser den ensomme Vandrer derude,
som trodsende Aftenens Kulde og Slud
bestandig maa kredse om Gaardslottets Længer
og lytte til Støjen fra Stue og Sal,
skønt Lyden heraf er som gloende Tænger,
der langsomt forøger den martredes Kval.

Hans Peter mod Storstuens Vindver sig vender
med flammende Øjne; derinde han ser
den hvidklædte Mø, i hvis smidige Hænder
hans stridige Villie var bøjeligt Ler.
Hun gav ham sit Ja, hendes klangfulde Stemme
var skælvende øm, uden Biklang af Svig.
Forsent maa med sviende Smerte han nemme,
at Kløften er dyb mellem fattig og rig.

Derinde maa Anna nu svanse og neje
og smile, skønt Blikket er anstrengt og træt.
Den Lykke, Hans Peter har drømt om at eje,
ta'er Brudgommen frækt med den stærkeres Ret.
Hvor ivrigt Hans Peter end grubler, han fatter
kun eet: at hans Jakke er fugtig og klam.
Han ler med en underlig indestængt Latter,
som den, for hvem Livet blev nytteløst Kram.

Anders K. Olsen.

Drengen: Mester, hvad er rigtigst at sige, enten »hvad angaar det mig«, eller »hvad kommer det mig ved«?

Mesteren: Hvad rager det Dig, Dreng!

*

Den gamle Kaptajn var til Fugleskydning. Han mødte efter Frokosten nede paa Skydebanen med en vældig stor Fuglebøsse og en ikke mindre Kæfert.

— Er det Deres Mening, at De vil skyde med den Kæfert? spurgte Guldsmed Gold ham.

— Næ, gu' vil jeg ikke nej, Gold. Jeg vil s'gu skyde med Bøssen — Fæhoved!

*

Landstrygeren: Nu er det virkelig paa højeste Tid, at jeg faar et Par andre Støvler. Der vokser allerede Svampe ud af Hullerne!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Værten kommer hen til Professoren i Meteorologi og siger:

— For en Time siden spaaede De, at det vilde blive Regn.

Professoren svarer stolt:

— Og har jeg ikke faaet Ret.

— Jo! Men der maa være En, der har hørt det, for Deres Paraply er bleven stjaalet.

*

Fruen (oprørt): Jeg har nok givet Dem fri Vask i Kontrakten. Men i den sidste Uge har De sendt 6 Bluser til Vask. Min Datter gaar ogsaa med Vaskeliv. Hun bruger kun to om Ugen.

Pigen: Det kan godt være, Frue. Men Frøkenen gaar højst sandsynligt heller ikke ud med en Skorstensfejer hver Aften, saadan som jeg.

Fortjenester.

(Mel.: Vort Fødeland var altid rigt.)

Hvor er jeg stolt af Dig, vort Land,
og dine store Sønner.
Som Tak for det, I gør og kan
Jer Kongen stærkt belønner.
Hvis man tilhører »første Stand«,
det *Neergaard* højt paaskønner;
i Fald Du »kun« er Arbejdsmand,
saa bliv i dine Rønner.

En Ordensregn fornylig faldt
med Styrke her paa Pladsen,
og Regnen ganske særlig gjaldt
for Fru *Marie Lassen*.
Hun runden er af Jyllands Muld
og smykker nu sin Talje
med Hæderstegnet gjort i Guld —
en fin »Fortjenstmedalje«.

(Hvorfor Fru Lassen har fortjent
en saadan »Naadegave«?
Fordi (saavidt da mig bekendt)
at *noget* skal hun have.
Hun har lagt *Byen* godt for Had,
saa *Landet* til os skuler —
maaske *Fortjenstens* gyldne Blad
i den Ide sig skjuler!)

Men vor Minister for Trafik
fortjener vel Medaljen?
Han hented Kul fra Mosambik
saavel som fra Italjen.
Han spurgte ej, hvor paa min Vej
Fortjenesten kan ligge —
naa, just *fortjent* paa Kullet, nej,
det har han heller ikke.

Fortjenstmedalien i Guld
vil jeg ha' sat paa *Adam*;
han maalte Greven Skæppen fuld
— vil Kongens Nytorv ha ham?
Jeg frygter ej de tør ham ta',
de tror ej paa Forliset.
Og Greven vil ej Adam ha'
hos sig i Paradiset!

Peder Paul.

KVINDER!

— Jeg hører, din Forlovelse er gaaet overstyr. Hvad var dog Grunden?

— Han skuffede mig paa det dybeste. Du kan tænke Dig, jeg bad ham love mig, at han aldrig vilde ryge Tobak.

Han lovede det.

Saa sagde jeg ham, at jeg afskyede alle berusende Drikke, og han lovede mig aldrig at smage en Draabe.

Jeg talte om Spil og opfordrede ham til aldrig at tage et Kort eller en Keglekugle i Haanden og aldrig holde ved Totalisatoren.

Han lovede ogsaa dette.

— Det var da smukt . . .

— Ja, jeg var ogsaa henrykt over, at han vilde aflade med alt dette for min Skyld, men da jeg saa opdagede, at han i *Forvejen* ikke havde nogle af disse Vaner — saa kunde jeg ikke holde ham ud!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

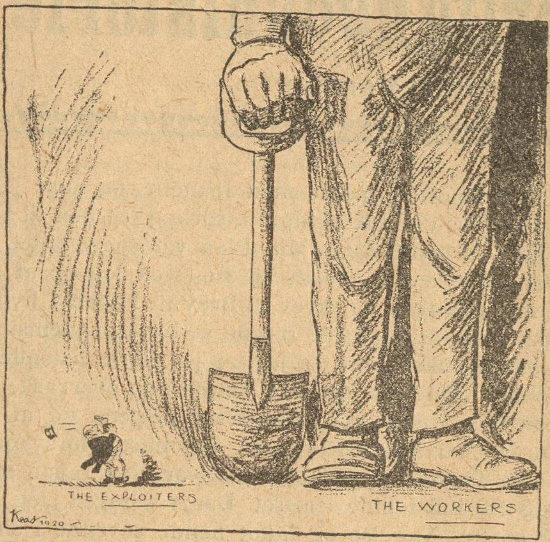

Kapitalistens Skræk over Arbejdernes Vækst.
(»The Toiler«, Amerika).

Julebal før og nu.
(»Daily Mirror«).

Den fiffige Svensker har været i København og købt Brændevin. For at faa den gratis gennem Tolden, har han lagt en lille Hugorm i Glasset.

(»Strix«).

— Hallo, Frue, var det ikke et Par Bukser for Dem? De har tilhørt en Prinsesse!

(»Lustige Blätter«).

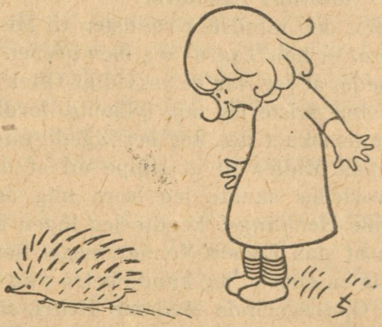

— Mamma, mamma! Skynda sej och titta mamma! Här är en nåldyna (Naalepude) som bestämt inte är riktigt klok.
(»Søndags-Nisse«).

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Han overrakte mig virkelig ogsaa et Brev fra Fader, i hvilket denne opfordrede mig til at henvende mig til Hr. Chevalier, naar jeg behøvede et godt Raad. Fader lod altsaa sine Breve til mig gaa gennem hans Hænder! Hans Væsen var mig endnu mere uhyggeligt end tidligere, han optraadte overfor mig som en Slags Formynder, han fordoblede sin Elskværdighed og blev til sidst saa nærgaaende, at jeg vredt viste ham tilbage.

Da han forlod mig, hørte jeg, at han gik ind til Madame Deçlos, og han blev længe hos hende. Jeg ved ikke hvorfor, men jeg begyndte pludselig at frygte for denne Mand; uvilkaarlig tænkte jeg paa gamle Heublingers Tilbud, og ligesaa uvilkaarlig forstod jeg, at den gamle ikke uden vigtige Grunde vilde have tilbudt mig sin Hjælp. En Time senere kom Madame Deçlos ind til mig, hun skildrede mig, hvor utrøstelig Hr. Chevalier havde været over, at jeg misforstod hans store og varme Interesse for mig, og over, at jeg følte Uvilje imod ham.

Nu fik jeg for første Gang Mistro ogsaa til Madame Deçlos, fordi hun forsvarede Hr. Chevalier med slig Varme, og da hun til Slutning endda ikke helt utydeligt gav mig at forstaa, at Hr. Chevalier elskede mig, og at han havde betroet hende, at hele hans Livs Lykke bestod i at erholde min Haand, saa jeg skælvende den gamle Dame alvorligt ind i Ansigtet. Hun indsaa nu, at hun var gaaet for vidt, og søgte at gøre sin Overilelse god igen; men det var for sent, Mistankens Frø var faldet i mit uskyldige Hjerte.

Af Klogskabs Hensyn anstillede jeg mig ganske rolig og passiarede med hende saa ligegyldigt som muligt, lige til hun gik. Der var falden som Skæl fra mine Øjne, mange smaa Omstændigheder og Hændelser, der hidtil var forekomne mig ligegyldige og tilfældige, føjede sig nu i mine Tanker sammen til en Kæde, i hvilken jeg troede mig fangen. Jeg havde ikke lagt synderlig Mærke til Hr. Chevaliers Optræden, saa længe jeg var hjemme, men nu syntes alle hans Handlinger at være rettede mod et bestemt Maal, jeg var tilbøjelig til at tro, at Faders Rejse til London og hans Skilsmisse fra mig kun havde været en Manøvre af Hr. Chevalier for at isolere mig og derved lettere spille mig i sine Hænder. Fader var uden Mistanke gaaet ind paa Planen, min Stifmoder var maaske indviet i sin Slægtnings Hensigter, maaske havde hendes Had til mig udkastet Planen eller i det mindste understøttet den, og denne Madame Deçlos var ikke andet end et af Hr. Chevaliers Kreaturer.

Har man blot den mindste Grundsten til Mistanke, bygger man snart deraf et helt Taarn. Jeg blev greben af en dødelig Angst, jeg troede, at jeg var et uskyldigt Offer for et afskyeligt Komplot, dog priste jeg mig lykkelig, fordi jeg saa hurtigt havde gennemskuet det. Jeg beroligede mig og begyndte at spekulere paa Midler til at slippe ud af denne Morderhule. Men hvorledes skulde jeg bære mig ad? Med Undtagelse af gamle Heublinger kendte jeg ingen i Paris, da jeg var vedbleven at staa Faders Venner meget fjernt, jeg kunde ikke tænke mig en eneste, jeg kunde betro mig til. Jeg tænkte nok paa min Opdragerinde Madame Henri, men jeg havde ingen Tillid til hende, da hun ved Afskeden havde vist mig samme Ligegyldighed, som hun viste den ulykkelige, forsvundne Rose. Heublinger var derfor mit eneste Haab.

Frem for alt maatte der anvendes Forsigtighed. Jeg anstillede mig munter, spøgte med Jeanette, og naar jeg hørte Madame Deçlos ude i Korridoren, sprang jeg hen til Klaveret og spillede en lystig Sang. Min Plan var snart fattet. Da det blev Nat, og alle var gaaede til Ro, stod jeg op af Sengen, klædte mig paa igen og skrev et Brev til Fader, i hvilket jeg betroede ham alt, hvad jeg troede at have gennemskuet.

Medens jeg skrev, syntes jeg, at jeg hørte listende Skridt paa Tæppet i Sideværelset. Jeg vendte mig overrasket om og saa Jeanettes Ansigt, som nysgerrig kiggede ud af Mørket gennem den halvaabne Dør, men som hurtig forsvandt igen. Jeg raabte hendes Navn — intet Svar. Jeg rejste mig, tog Lyset og gik ind i Sideværelset. Der var ingen. Jeg gik saa ind i Jeanettes Værelse og fandt hende sovende i sin Seng. Jeg havde rimeligvis troet, at jeg havde haft et Syn, dersom ikke en ubetydelig Omstændighed overtydede mig om, at jeg ikke havde taget fejl. Jeg havde set Jeanette i dybeste Negligé bag Døren, og jeg agde Mærke til, at hun havde bundet et mørkt Tørklæde om Halsen. Dette Klæde forraadte hende, hun lod ganske vist, som om hun sov, men Tørklædet dækkede hendes hvide Hals, og hendes hele Stilling forraadte en vis Skyndsomhed. Hun havde altsaa beluret mig.

Da jeg slet ikke nærede Mistanke til dette uskyldige og uerfarne Væsen, troede jeg, at Omhyggelighed for mig havde bragt hende til at liste sig efter mig, da hun hørte, at jeg stod op, og hun var saa frejdig næste Morgen, at jeg ikke en Gang holdt det for Umagen værd at tale med hende om det natlige Syn. Jeg gav hende tidlig om Morgenen Brevet til Fader og paalagde hende selv at bringe det paa Postkontoret, og saa gik jeg rolig til mine smaa Forretninger. — Havde jeg bare anet, at dette Brev aldrig vilde naa sit Bestemmelsessted!

Atter forløb der otte Dage. Madame Declos havde mere indtrængende end tidligere foreslaaet mig alle Slags smaa Adspredelser; hun var utrøstelig over, at jeg ikke vilde gaa ind paa hendes Forslag og kun forlod mine Værelser for at gaa en kort Morgentur sammen med Jeannette.

En Morgen — Vinteren havde allerede holdt sit Indtog, og det var klart Frostvejr — vendte jeg tilbage fra en lille Forretningstur. Paa Vendômepladsen plejede jeg ofte at møde en lille Pige, som var meget let klædt trods den stærke Kulde, og som strakte sin røde, forfrosne Haand ud imod mig for at faa en Almisse. Hun kendte mig allerede og var vant til at faa en lille Gave af mig. Barnet traadte ogsaa i Dag bedende hen til mig; hun maatte allerede have staaet flere Timer i Kulden, thi hendes Hænder var helt blaa af Frost, da Vinden uden Medlidenhed blæste igennem det stakkels Væsens Pjalter.

»Gode Frue!« jamrede Barnet og smilede gennem Taarer, »Gud ske Lov, at De kom, saa kan jeg komme hjem, naar De giver mig lidt, har jeg de ti Sous, uden hvilke jeg ikke tør vende tilbage!« Hun strakte bedende sin lille Haand ud imod mig.

Jeg søgte efter en lille Mønt og vilde lige til at give Pigen en halv Frank, da Barnet pludselig udstødte et Skrig og styrtede af Sted med alle Tegn paa stor Angst, ladende sin Almisse i Stikken. Jeg saa forundret tilbage paa det Sted, som Barnets Øjne med saa stor Angst havde været rettede paa, og opdagede — Hr. Chevalier, som gik forbi

med det røde Baand i Knaphullet paa sin elegante Overfrakke, og som først ved Barnets Skrig blev opmærksom paa mig.

Han traadte smilende hen til mig, hilste og indledede en Samtale, medens jeg snart saa paa ham og snart saa efter Barnet, der som et jaget Vildt var forsvunden ned ad Rue de la Paix. Der var ikke det mindste usædvanligt at opdage i Hr. Chevaliers Ansigt. Han bad om min Arm, jeg rakte ham den tvungen og kom med en Hentydning til den forunderlige Scene, jeg lige havde været Vidne til, men han lod som ingenting. Da vi kom forbi en bekendt Modehandlerinde, benyttede jeg Lejligheden til at blive fri for ham, jeg undskyldte mig med et Ærinde og gik ind i Forretningen, og med en mellemfornøjet Mine maatte han lade mig gaa.

Denne Dag syntes at skulle blive rig paa usædvanlige Tildragelser. — Jeg forlod hurtig Modehandlerinden og skyndte mig ned ad Rue de la Paix for om muligt at finde Pigen, da jeg gerne vilde have at vide, hvorfor hun blev saa bange. Jeg søgte hele Gaden igennem, men Barnet var ikke til at finde. Den stakkels Skabning maatte være bleven grebet af en panisk Skræk, siden hun ikke mere vovede at lade sig se.

Pludselig tiltrak en interessant Gruppe sig ikke alene min, men ogsaa alle de Andres Opmærksomhed. Det var en lille Kavalkade, som jog hen ad Boulevarden: En ung, blond Dame af sjælden Skønhed, hun var iført en kostbar, sort Ridedragt; en lille Hat med en stor, hvid Fjer sad koket paa hendes smukke Hoved; paa begge Sider af hende red et Par unge Herrer, hvis Holdning og Klædedragt forraadte Aristokraterne. Hun red forbi med et Smil paa de blomstrende Kinder, der af Vinterluften vare farvede endnu stærkere, og styrede sin sorte Hest med fast og modig Haand; hun tvang den til nogle Krumspring, der aflokkede alle, men da særlig hendes Kavallerer, den største Beundring.

Jeg, den forstødte og forladte, saa med Misundelse paa denne muntre livsglade Kvinde, som netop gav sin Hest et let Slag med Ridepisken, hvilken den besvarede med nogle raske Spring. Hun vendte sig leende til en af sine Kavallerer. En hel Verden af Lykke og Overmod lyste ud af hendes lyseblaa Øjne, medens hun spøgende rettede nogle Ord til den yngste af sine Ledsagere, og derved viste, hvilken sadelfast Rytterske hun var, da hun lod ganske ligegyldig for Hestens farlige Luner.

Da hun derved kom til at vende sit blomstrende Ansigt helt imod mig, undslap der mig et Udbrud af den højeste Overraskelse. Denne Amazone var Rose, min forsvundne vilde Rose, og den yngste af hendes to Ledsagere — — mit Hjærte bankede voldsomt og mine Fødder rystede — — det var Rafael, den Rafael, for hvis Skyld mit nu saa urolige Hjærte i Ensomhed havde slaaet saa mange stille Slag, medens han for længst havde glemt mig! Han, den overmodige, havde maaske allerede efter hin Maaneskinsnat ikke mere tænkt paa, at han i sit strafværdige Overmod havde slynget en Brand ind i et stakkels Barns Hjærte, hvem kunde vide, hvor mange røde Læber han siden da havde kysset — Læber, der vare rødere, klogere og mere erfarne end et stakkels Pensionsbarns! Han var bleven større og smukkere, og da han bøjede sig over mod Rose for bedre at kunne passiare med hende, dannede hans mørke Hudfarve en sælsom Modsætning til hendes snehvide Teint og glødende Kinder; hun var ogsaa bleven meget større og meget smukkere end den Gang. Det slog neppe fejl — Rafael og Rose elskede hinanden.

Et vidunderligt Sammentræf! Madame Henris »smukkeste Buket« var i denne unge Mands Besiddelse, og han — han søndertraadte den i sit Overmod. Ligesom han havde knust Leontines Hjerte og forraadt mit, saaledes vilde han ogsaa afblade den smukke Rose, der nu saa fortrøstningsfuld smilende til ham og, som det syntes var saa lykkelig ved hans Side.

Rytterne var borte, den nysgerrige Mængde satte sig atter i Bevægelse, og jeg fulgte mekanisk med.

Mit Hjerre hang endnu ved Rafael med hele den første Kærligheds Magt. Gensynet af ham var vel meget smertefuldt for mig, men alligevel var jeg meget glad, jeg havde jo samtidig set Rose. Hun tilhviskede mig den Gang: »Vi ses igen, Luzie!« Hvorfor havde hun ikke holdt Ord. — Naa, hvem kunde vide, hvorledes hendes Skæbne hidtil havde været. Rose var i Paris, nu gjaldt det om at finde hende.

Imidlertid ventede jeg forgæves paa Svar fra Fader; han var fuldstændig under en Kvindes Aag, der hadede mig, og som havde gjort ham saa hjærteløs, at han fornægtede de helligste Følelser og aabenbart troede at have gjort sin Skyldighed mod sit Barn, naar han sikrede dets Eksistens. Det krænkede mig for meget at skrive en Gang til, og jeg kunde og vilde ikke lægge Beslag paa Heublingers Hjælp, saa længe, der ikke faktisk var gjort mig noget ondt, men jeg følte godt, at det ikke vilde udeblive. Man var bleven mere forsigtig paa Grund af Madame Declos Overilelse og slyngede derfor Nettet tættere og tættere om mig, før man trak til. Det lykkedes mig dog ikke at gennemskue Hr. Chevaliers Plan med Hensyn til min Person. Ønskede han min Haand, hvorfor anholdt han ikke om den hos Fader, der havde en saa grænseløs Tiltro til ham? Ved at isolere mig og derved gøre mig hjælpe- og redningsløs forfulgte man aabenbart en eller anden skændig Plan, og min Stilling blev dobbelt sørgelig paa Grund af min Uvidenhed om mine Fjenders Hensigter.

— — —

Her ender første Afsnit af Manuskriptet, og først her begynder den egentlige Roman om Grevinde C. Hendes egen personlige Fortælling var tilstrækkelig til at skildre hendes Barndoms Skæbne, men da nu mange Personer og Forhold, der kræve en nøjere Forklaring, gribe ind i denne sandfærdige Historie, er det nødvendigt, at vi i det følgende tale om Luzie i tredje Person og altsaa gaa over til den sædvanlige Fortællemaade.

FEMTE KAPITEL

Den rige Last.

Dagen er kort, Vinteraftenen sænker sig tidligt over det moderne Babylon ved Seine. Børstiden er forbi og Aftenbladene oversvømme Boulevarderne, hvor det ene Blus efter det andet bliver tændt med saa stor Hastighed, at man skulde tro, at der fo'r en Løbeild ned ad dem.

Vi gaar ind i Chaussée d'Antin, en af de fornemste Gader i Paris. I et af de smukkeste Huse findes paa første Sal en fyrstelig udstyret Bolig; dersom Kejseren af Kinas Palads var plyndret allerede den Gang, kunde man have troet, at en stor Del af det fransk-engelske Bytte var faldet i Hænderne paa Beboerne af denne pragtfulde Lejlighed, thi de fem Værelser overbyde hinanden i Rigdom og Pragt. Kun en Krøsus kan have Raad til at bo saaledes, og Besidderen maa være misundelsesværdig.

Aftenen er falden paa, Værelserne blive oplyste af et magisk Skær.

En elegant klædt Mand paa omtrent fyrretyve Aar træder ind. Han er høj af Vækst med et velplejet sort Kindskæg, og mørke skinnende Øjne, hans hele Ydre forraader den omhyggeligste Pleje. Bag efter ham kommer en Tjener, som med den største Ærbødighed modtager hans Overfrakke. En troende kan ikke vise større Ærefrygt, naar han kysser Pavens Tøffel, end denne Tjener viser, naar han berører sin Herres Klædningsstykke. (Fortsættes.)

— Naa, synes Du det er mere underholdende at sejle med Motorbaad end Sejlbaad?
— Aa, jeg ved ikke — Motoren *siger* dog lidt!

Tegnet af A. Henrichsen.

SNEFORDELINGSNÆVNET.

Snart kommer Vintren med Kulde og Is,
Efteraarets Tid er forbi,
Brændsel staar i en gyselig Pris,
men det maa vi finde os i;
Strejker og Udførselsforbud for Kul
laved' i Landets Beholdning et Hul,
ej tegner Tiderne lyse —
gaa i Seng, hvis Du ikke vil fryse!

Snart vælter Sneen fra Skyernes Hvælv,
baade paa Land og i Stad,
Byerne lader den passe sig selv,
men Bonden er ikke glad:
mangen en Gaard den helt dækker til,
fygende stormer den hen, hvor den vil
standser selv Toget det rare. —
mens store Pletter bli'r bare.

Udemokratisk det kalder jeg sligt
og uretfærdigt tillige,
selv om vort Fædreland ikke er rigt,
bør vi dog aldrig vige
modløst tilbage for Kravet om Ret,
ellers var Folk som Regering slet —
her er et Punkt, der kan samle
unge og ældre og gamle.

Derfor jeg foreslaar nedsat et Nævn
Sneens Fordeling at lede,
saa at dens Mængde bli'r lige og jævn
ej blot paa Jyllands Hede,
ej blot paa Skagen som i Aabenraa,
ej blot i Byerne, store som smaa,
men ogsaa paa alle Øer,
Anholt, Bornholm og Før.

Sendingen bedst med Frysevogn kør,
pr. Skib, det gaar som en Leg,
og skulde man savne en Direktør,
man gærne maa udnævne mig.
Arbejdsløshedsproblemet bli'r løst,
Embedsmændenes Tal bli'r pompøst,
(jeg har lovet et »Ben« til min Faster),
men husk, at Opgaven haster!

I. C.

Hun: Hvorledes er det? Er Du og din Søster ikke Tvillinger?
Han: Jo, — vi var Tvillinger, men nu er min Søster tre Aar yngre!

Tegnet af Georg Nielsen.

BREVE.

Ogsaa jeg var engang letsindig,
jeg drømte om Kærlighed,
men Tiden har slettet det hele,
den slog mine Drømme ned.

Jeg kendte en kær, lille Pige,
hun var saa livlig og sød,
om hende frimodigt jeg drømte,
— indtil en Dag hun fortrød.

Og Drømmene blev til et Minde,
jeg nu næsten helt har glemt,
— dog finder jeg dybt i min Kuffert
Breve, der gør mig forstemt.

Nu har jeg kun disse Par Breve;
hun skrev dem til mig dengang.
Og Brevene aander letsindigt
en fin lille Elskovssang.

F. S.

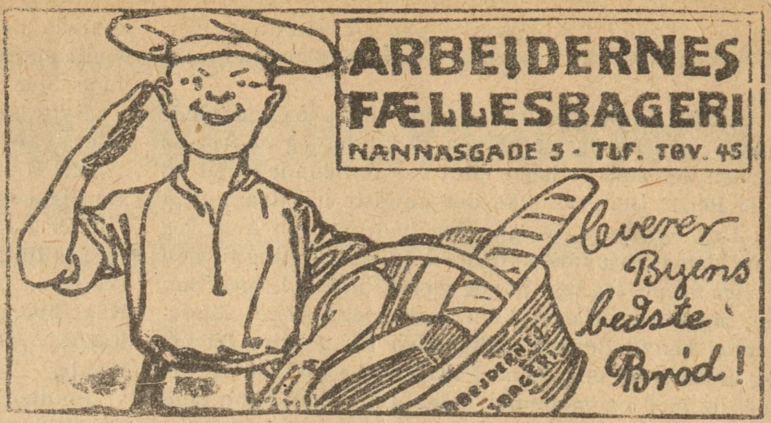

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, **Fedevarer**, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forlov
elsesringe
Halgreen
Gothersgade **34**
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand!

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget
Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Køb RAVNEN

Vil De spise godt
paa **Nørrebro,**
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Veiviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

Vor Tegner-Konkurrence.

Indleveringen af Bidrag til »Ravnen«s Tegnerkonkurrence sluttede den 3. Januar Kl. 7 Aften og bragte en Mængde overraskende morsomme Bidrag.

Man kan altsaa glæde sig.

BEMÆRKNING.

Børn ynder at lege »Forlovede«, og de Voksne glemmer aldrig at give deres Mishag til Kende med den Bemærkning, at den Slags Ting skulde Børnene gerne vente med, til de fik Forstand paa det.

Som om de *Voksne* havde Forstand paa det!!

Hvor kan det være,

at man altid ligger i Underhandling, at man altid faar en Sygdom paa Halsen og at man altid gaar til Søs???

Nævningeretten.

Damen: Gud, en Tyv! Vil De straks aflevere de Penge, De har stjaalet, ellers henter jeg Politiet, saa De kan blive straffet —/—

Tyven: Naa, saa tror je' s'gu hel're je' slaar Dem ihjæl — for saa kan je' da resikere at blive frikendt af Nævneretten.

»Godt Nyt«.

En Handelsrejsende reklamerer med, at tiltrods for Gas og Elektricitet, saa har Petroleum'en sine lyse Sider.

*

En herværende Manufakturhandler averterede forleden efter en Dreng.

Dagen efter fik hans Kone Tvillinger — begge Drenge.

*

Der er den Forskel paa Fanden og Politiet, at naar den førstnævnte faar fat i en Finger, saa tager han hele Haanden, men faar Politiet et godt Fingeraftryk, saa ta'r de hele Manden.

*

En yngre Forfatter fik i forrige Uge sin Bog ud i andet Oplag. Han havde averteret i flere Aviser, at han ønskede sig en Hustru, som lignede Heltinden i hans egen Roman.

*

I Sydtyskland agter en derværende Tindebestigerforening at arrangere en Præmie-Nedstyrtningskonkurrence.

»EN NORDMAND«

Det unge nygifte par forlot netop brudens hus for at dra ut paa sin bryllupsreise, da hendes far opdaget, at hans svigersøn hadde tat feil paraply. Han skyndte sig hen og aapnet vinduet og ropte: — Peter, Peter, det gaar ikke. Jeg har seks døtre, men bare en eneste god paraply. Kom øieblikkelig tilbage med den!

»EN DANSKER«

Damen: Man hører aldrig, at en Kvinde gør Underslæb og stikker af.

Herren. Nej, for Kassereren tager Pengene og saa ta'r hun ham og stikker af med begge Dele!

»EN SVENSKER«

EN ÄRANS MAND. Domaren: — Ni har utfört era svindlerier under olika falska namn. Ni har ån kallat er Möller, Rosengren, Holmberg, Johansson-Bergdahl. Varför gjorde ni det?

Den Anklagade: — Jag kunde väl inte prisgiva mitt eget ärlige namn, vet jag!

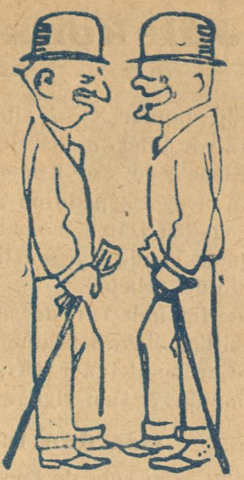

— Du, jeg hører, at Du er bleven forlovet med en Telegrafistinde. Hvordan er hun?

— Traadløs!

HØRT PAA FJERDE SAL.

Manden sidder og tygger paa et haardt Stykke Brød, som Konen selv har bagt. Han siger:

— Det er Synd, at jeg ikke er en Struds.

Ved De, hvad Konen svarede? Hun sagde:

— Ja, saa kunde jeg da faa lidt pæn Pynt paa min Hat!

Manden og Kvinden.

Mandens Styrke er Logiken,
(bedst det ses i Politiken).
Kvinden rammer bedre Prikken
(hvilket ses af Erotiken).

Afguder XII.

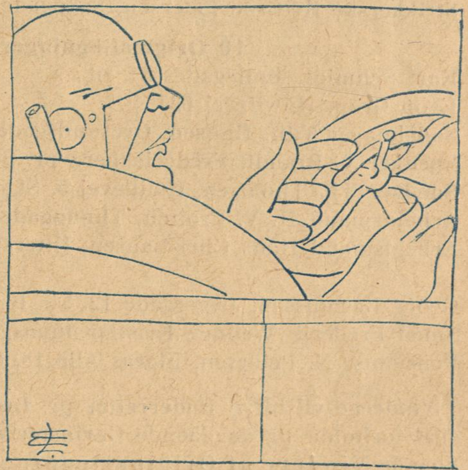

Tegning af *Erik Lassen.*

Hans aandelige Kræfter er kun smaa,
og hans Bedrift er just derefter.
Bilen er hans Afgud og kan gaa
med mindst 50 Hestekræfter.

Julekonkurrencen.

Den 3dje Januar Kl. 7 Aften lukkede vi af for Besvarelserne paa vor Julekonkurrence, og den vældige Masse Breve blev samlede i en stor Kurv.

Redaktion og Ekspedition i Forening foretog nu Udtrækningen, og den Dame, som fremdrog de heldige »Numre«, maatte pænt vende Ryggen til, mens hun foretog dette betydningsfulde Arbejde.

Besynderlig nok var der ikke saa faa forkerte Besvarelser. Adskillige havde fæstnet sig ved Øllet og gættet paa f. Eks. »Garden drikker Øl«, hvilke Ord dog næppe kan kaldes populære. Den rigtige Løsning er naturligvis:

»Garden trækker op!«,

en Løsning, som selv de Læsere, der har gættet forkert, nu vil indrømme er den rigtige.

Hermed følger saa den lange Gevinstfortegnelse:

5 Hektoliter Koks:

Elektriker G. Bille, Frihedsvej 1[1], F.
Handelselev Frk. Rosa Bentzen, Louisevej 5, St., L.

Kulkasse:

Frk. Kristie Gede, Falkoneralle 120, St., F.

Kakkelovnsskærm:

Husmoder Ragnhilde Grundin, Henrik Ibsensvej 17[4], V.

Avismapper:

Cigarfabrikant C. F. Fehrn, Ahornsgade 8, St.
Fuldmægtig C. Frederiksen, Finsensvej 122, Valby.
Konduktør H. P. Hansen, Mariegade 12[1], tv., Str.
Arbejdsmand I. M. Jensen, Oehlenschlægersgade 39 A[2], B.
Konduktør J. R. Rønvang, Vester Fælledvej 71[4], V.
Frk. Elna Rasmussen, Sølvgade 26, Kæld., K.

10 Frikort til Zoologisk Have:

H. C. Larsen, Rulleforretning, Fælledvej 16, St., N.
Vognstyrer N. P. Nielsen, Yrsavej 16[3], F.
Chauffør V. Lerbye, Bangertsgade 1[1], N.
Skibsbygger Ludvig Jensen, Andreas Bjørnsgade 6[2], C.
Maler M. Olsen, Ahornsgade 6[5], N.
Husmoder Ida Larsen, N. Farimagsgade 33 B[4], th. K.
Husassistent Karen Margr. Andersen, Amagerbrog. 180 A[3], S.
Karen Nielsen, Skyttegade 35, St., N.
Bud J. Madsen, Vesterbrogade 127 E[1], V.
Strikkerske Kristine Petersen, Saxogade 71[1], tv., B

10 Originaltegninger.

Karl Schmidt, Møllegade 38[2], th., N.
Egon Grøn, Howitzvej 62[1], F.
Sadelmager Vilh. Hansen, Øresundsgade 32[3], tv., Ø.
Snedker V. Brandt, Frederiksberg pr. Sorø.
Snedker Th. Thomsen, Emilievej 5, St,, Havehus, V.
Arbejdsmand H. V. Frølich, Thunøgade 46[4], Aarhus.
Arbejdsmand Hans Christiansen, Utterslev Barak Nr. 15, Brønshøj.
Georg Rasmussen, Jægergade 12, St., tv., Opg. A.
Smed Frederik Wendel, Kristianslundsgade 6, Nyborg.
Pensionist N. Petersen, Floras Alle 18, St., Vanløse.

Vinderne vil blive underrettet pr. Brev om, hvordan de skal forholde sig angaaende Gevinsterne. De i København boende Vindere af Originaltegningerne anbefales det selv at afhente Tegningerne i Ekspeditionen N. Farimagsgade 49, St,, da Forsendelserne let bliver beskadigede under Postbefordringen.

Medbring Fagforeningsbog eller anden Legitimation; den 17. afsendes ikke afhentede Tegninger pr. Post.

Sluttelig takker vi for den store Deltagelse og haaber, at Korrespondancen mellem Læsere og Redaktion vedblivende maa være livlig ogsaa i det ny Aar. *Redaktionen.*

Nu kan der atter faas Husassistenter!

Tegning af *Magnus Kristensen.*

Fruen: Jeg forudsætter naturligvis, at De med Fornøjelse tager Dem af min Datters Børn i Deres Fritid, som der til Gengæld ikke bliver saamegen af. Og hvad Lønnen angaar, kan den naturligvis ikke blive saa farlig stor — De ved sikkert, **at vi skal alle spare!**

Kvaksalverens Overmand.

En af de største — og forøvrigt ogsaa første — Kvaksalvere boede i London og havde (som alle Kvaksalvere) en stor Mængde Kunder.

En Dag kom en meget rig engelsk Lord op til Kvaksalveren for at raadføre sig med ham angaaende en Sygdom, som længe havde plaget Lorden. »Kvakmanden« lyttede opmærksomt til Beskrivelsen og Symptonerne, og da Lorden sluttede sin Beretning, tog Kvaksalveren en Flaske frem og lod Lorden lugte til den.

— Saa, sagde Kvaksalveren, nu er De rask!

Lorden stirrede forbavset paa ham og spurgte:

— Hvormeget skylder jeg?

— Tusind Shillings.

Med megen Ro tog nu Lorden en Tusind-Seddel frem, holdt den for Næsen af Kvaksalveren og sagde:

— Lugt — vel — nu er De betalt!

Saa puttede han Sedlen i Lommen og gik sin Vej.

Forloren Beskedenhed er en moderne Yndlings første Dyd.

*

Det er farligt Folk, som smiler, men aldrig lér.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 72
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergs-gade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

N. Farimagsg. 64

Wolkes Calorie
A/S **Gust. Wolke**
Kungl. Hofleverantör
Köpenhamn Malmö
Vilh. Christiansen
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

KØB „RAVNEN"
25 ØRE

Hr. Sørensen kommer en Aften noget sent hjem. Uden at sige et Ord tager han sin Paraply ud af Skabet, sætter sig midt i Værelset og slaar Paraplyen op.

Konen (maalløs af Forbavselse): Men Peter, hvad skal det dog sige. Er Du gaaet fra Forstanden?

Manden: Ikke i mindste Maade! Jeg venter kun paa Skyllen!

*

— Sa'e Du til Læreren, at jeg havde hjulpet Dig med din franske Stil?

— Ja!

— Naa, hvad sagde han til det?

— Han sa'e, at jeg skulde slippe i Dag, fordi det var Synd, at jeg skulde have Klø for dine Bummerter.

*

Ude paa en Gaard er Manden ved at dø, og Lægen gør Konen opmærksom paa, at Manden højst kan leve to Dage, og Konen beder da Lægen glæde hende med at komme til Begravelsesgildet, hvad Lægen lover. Idet han skal gaa, trækker den døende Mand Gardinet fra Sengen, og en svag Stemme hvisker:

— Men det bliver i al Tarvelighed!

Læreren beskrev Blodcirkulationen.

— Hvis jeg stod paa Hovedet, sagde han, vilde Blodet strømme til dèr, og jeg vilde blive rød i Ansigtet.

Det vidste Drengene allesammen. Antagelig havde deres egne Erfaringer belært dem derom, og de svarede alle i Munden paa hverandre:

— Ja vel, Magister.

— Det er godt, sagde Læreren. Kan I nu sige mig, hvoraf det kommer, at Blodet ikke løber ned i Fødderne, naar jeg staar paa almindelig Maade.

Spørgsmaalet gjorde sin Ronde i Klassen fra Dreng til Dreng, uden at nogen kunde besvare det. Endelig var der dog en, som troede at have fundet Løsningen paa Gaaden.

— Naa, hvad mener Du saa, min Dreng?

— Det er fordi, at Magisterens Fødder ikke er tomme, svarede den lille Fyr.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7496. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Hvilken Jubel! Bryllupsvognen henter dem!
. . . . men de aner ikke, hvad der venter dem!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 3 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 20. Januar 1921

Tegning af *Hp. Hansen.*

Slebsager: Hvad gør dog det, at vi koster Statskassen nogle Millioner, naar lille Berg tjener dem ind igen ved at afkorte Arbejdsløshedsunderstøttelsen!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

— Hvad er der paa Færde, Jensen?

— Jo, det skal jeg sige Dig, sagde Jensen. Du ved jo, at for en Tid siden overdrog jeg al min Ejendom til min Kone for at — ja for at nogle Folk, jeg skylder noget, ikke skulde faa Fingre i det.

Olsen: Naa, og hvad saa?

Jensen: Og nu har hun taget Pengene og er rejst sin Vej. Hun siger, hun ikke vil leve sammen med mig, fordi jeg har snydt mine Kreditorer.

*

Da Diogenes en Gang blev spurgt, hvilket Dyrs Bid der var farligst, svarede han: Mener I vilde Dyr, da er det Bagtalerens, men mener I tamme, da er det Smigrerens.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6 00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Hr. Doktor, jeg søger Dem, fordi jeg lider af en frygtelig daarlig Hukommelse.

— Meget vel. Men i slige Tilfælde forlanger jeg altid Honoraret forud.

HØJ HAT!

— Jeg bad i Gaar den Dame, der sad foran mig, om at tage sin Hat af, da jeg ellers ikke kunde se, hvad der foregik paa Scenen.

— Naa, gjorde hun saa det?

— Nej, hun sagde, at naar hun lagde Hatten paa Skødet, kunde hun selv ingen Ting se.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Svigermoderen: »Bare jeg kunde vinde 1 Million i Lotteriet«.

Svigersønnen: »Hvad vilde du med den?«

Svigermoderen: »Jeg vilde gøre dig arveløs.«

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. [illegible]

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Vinterens Vise.

Se Sneen er faldet saa tyst og saa tæt
de lange, de frostklare Nætter;
hver lille Kusine saa livsglad og let
nu drager til Skovs med sin Fætter.
En Fætter sig altid paa Kælkning forstaar
og kender de stejleste Bakker.
Og Skoven har pudret med Snefnug sit Haar,
og Kragerne skratter og snakker.
Huheja nu gaar det med Liv og med Fart,
hos Fætter man sidder saa trygt og saa rart
og føler i Hjertet en gryende Sang
om Kærligheds vaarfriske Brise.
— Ja Kælken og Hvinen og Latterens Klang
er Ungdommens Vinterdags Vise!

Magistren har henslængt sig paa sin Divan
og drømmer om Aftenens L'hombre,
mens Uret paa Væggen møjsommelig Da'n
faar hakket i Stykker og Stumper.
Det mørknes omsider og Dagen er endt
da bænkes tre graanende Fæller
i Stuen og snakker med Piberne tændt
— Jettons Hr. Magisteren tæller.
Han føler sig munter, ja, ret i Humør,
de halvvisne Kinder faar Livets Kulør.
Ved Kortbordet bliver der vrøvlet og let,
mens Toddy'n serveres af Lise.
— En Toddy, en L'hombre med Tøores Bét
er Manddommens Vinterdags Vise!

To gamle har sat sig i Hjemmet til Ro,
og hyggelig Ovnilden knitrer.
De faar sig en Kaffetaar ekstra, de to,
hvis Hænder af Alderdom sitrer.
Da buldrer det fra et fortærsket Klaver
ned over de livstrættes Ho'de:
»Den Rheinlænder, Mutter, min sandten det er,
som var i vor Ungdom paa Mode!«
Og Gammelfar prøver forsigtig et Trip,
mens Gammelmor nynner et stakaandet Pip,
saa nikker hun Takten saa sirligt og fint.
Han ler til sin kære Louise.
— Ak, husker du dette og husker du hint?
er Alderdoms Vinterdags Vise!

Per Bonde.

— Igen i Aftes saa jeg i Teatret et af disse løgnagtige Stykker om en Ægtemand, som er under Tøflen. Jeg havde den største Lyst til at tage min Portnøgle op og pibe.

— Hvorfor gjorde De det saa ikke?

— Nej, min Kone havde den.

*

Hvorfor er Dagene mest triste i Januar Maaned.

Svar: Fordi de længes.

*

— Hvad var dog det for et Spektakel du gjorde lige nu!

— Det skal jeg saamænd sige Dig. Jeg talte min Kone til Fornuft.

— Jamen Din Kone er jo gaaet ud.

— Ja — netop derfor!

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Damen (til Tiggeren): Hvorfor bliver De staaende. Jeg har jo givet Dem 25 Øre, det maa da være nok.

Tiggeren: Ja tak! men jeg er saa bange for at Betjenten skal nappe mig.

Damen (medlidende): Men hvordan skal jeg forhindre det?

Tiggeren: Vil De ikke tage mig under Armen og tale lidt venligt til mig, saa tror han, vi er Forlovede.

*

— Vil De have Bayrum, Lavendelvand, Eau de Cologne, Mun, Magnesium, Rispudder eller Honningvand i Ansigtet, spørger Barberen med stor Tungefærdighed.

— Hvormeget koster det ekstra? spørger Kunden.

— Ingenting!

— Saa giv mig det Altsammen.

*

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

Stoffer og hans Ven Søren gik sig en Maaneskinstur langs Kanalen.

Pludselig dumper Stoffer i Vandet, hans Ven haler ham op i halvdød Tilstand, og giver sig til at studere et Opslag under Lygten, hvor der stod en Mængde »Regler for Druknedes Behandling«.

— Hør Du, Søren, sagde Stoffer, der imidlertid var kommen nogenlunde til sig selv, staar der noget om Brændevin?

— Ja, var Svaret.

— Saa spring det andet Sludder over.

En pensionsberettiget Enke skulde ud at feriere og var derfor ikke hjemme den Dag, da hendes Leveattest skulde paategnes af Præsten.

De aftalte saa, at hun kunde skrive til Præsten den paagældende Dag og meddele ham, at hun levede.

Paa Dagen modtog Præsten følgende:

Hr. Pastor!
Efter Aftale lever jeg!

N. N.

Miraklernes Tid

En engelsk Læge meddeler, at han ved Hjælp af Indsprøjtninger kan vække Døde tillive.

(Dagspressen)

(Mel.: Vi Haandværkssvende —)

Hvorfra mon stammer
de Telegrammer,
som daglig os lammer med
mægtig Effekt.

Læger Diagnoser stiller,
finder splinterny Baciller.
De kan snitte, de kan kitte, reparere
knuste Mænd,
som med det Vips bli'r Fodboldspillere
igen.
Gøre Mand til Kvinde bly,
den er ikke længer ny —
den er allerede af de gode gamle!

En meget dreven
og overlegen
Hr. Doktor i England har fundet »et
Sprøjt«
som man nok sletikke mærker,
skønt det laver Underværker;
naar han sprøjter disse Døde med sin
Undermedicin,
de vaagner og er lige ved at dø af
Grin.
Uden Spor af Dikkedar
hver en Død en Pige ta'r,
træder »Dødedansen« og en af de gamle!

Men skal de døde
se Morgenrøde
paany ved en Doktors mærkværdige
Kunst,
vil jeg gærne medbestemme,
hvem vi vække skal herjemme.
Men i *England* bør de *Bothwel* hente
op af Gravene,
saa han »*Marie Stuart*« atter faar at se.
Dernæst bør de grave op
en »King Georges,« der er Tiptop
— altsaa en, som minder om den
gode, gamle!

Hvem skal herhjemme
af Gravens Gemme
vi vække, saa vi faar lidt Glæde deraf?
Estrup vil jeg gærne hente
til vort »*Rytter*«-Regimente;
i vort Ministerium vil Estrup virke
mild og kær,
og han vil ikke synes Spor reaktionær.
Gorm den gamle kunde godt
blive Landets nye Drot.
Det blev sjov, naar *Christian* flygted
for den gamle!

Ham med Humøret.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

— Gud, hvor de er dumme! Den Hund spiste vi i Forgaars Aftes! (»Fliegende Blätter«).

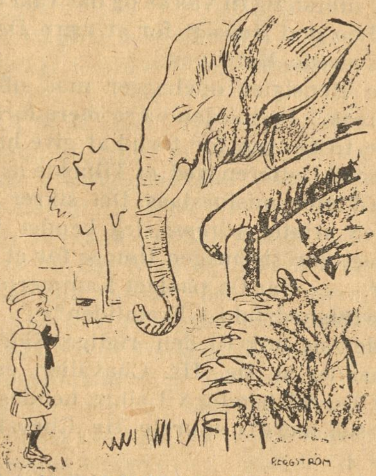

— Buuuh! Han åt opp hela äpplet, å ja menade att han bara skulle ta en bit!

(»Strix«).

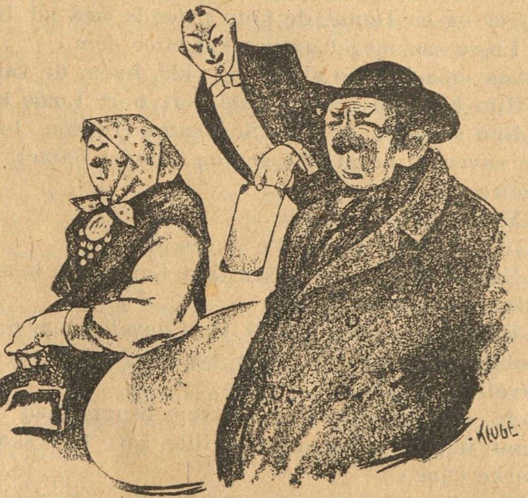

FØR OG NU.

Før spillede de engelske Damer Kroket og koketerede — nu spiller de Fodbold og hyler.

(»Daily Mirror«).

DEN MODERNA HAMLET.

— Aeroplan eller icke aeroplan, det är frågan (Spørgsmaalet). (»Søndags-Nisse«).

Jon og Marie er for første gang i byen og kommer ind i en restaurant.

Kelneren kommer springende med spisesedlen.

— Vær saa god!

— Nei tak, sier Jon, vi ha naa kømi til by'n for aa æta og itte før aa læsa, vetje'. —

(»Tyrihans«, Norge).

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

En anden Tjener træder ind med en lille Sølvbakke og præsenterer Herren de Breve og Kort, der er blevne afgivne i Dagens Løb, og for at gøre dette Underdanigheds Tableau fuldstændigt rejser en lille Vindspiller sig fra sin bløde Pude og springer hen for at kysse sin Herres Haand. Han takker Dyret med nogle flygtige Kærtegn og kaster sig i en Lænestol, derpaa fører han Haanden over Panden, som om han vil samle sine Tanker, og griber mekanisk efter Papirerne paa Sølvbakken. Begge Tjenerne vente tavse, maaske for at give Oplysning om de Personer, som have lagt de sirlige Kort; men paa en naadig Haandbevægelse forsvinder de, og Herren er alene.

Visitkortene gaar gennem hans Hænder, som om de var Makulatur, og kun Udskriften paa to af Brevene bliver underkastet en nøjere Undersøgelse. Det ene bliver endogsaa aabnet og læst med en vis Spænding. Et tilfreds Træk udbreder sig over det smukke og mandige, men alt for velplejede Ansigt; Brevet bliver lagt i Brystlommen. Det andet bliver læst mere forretningsmæssigt, og det frembringer en ganske anden Virkning paa Læserens Ansigt. Han trykker paa en Fjeder i Sekretairen, foran hvilken han sidder, en Skuffe kommer til syne, Brevet forsvinder i den, og Skuffen trækker sig lige saa hemmelighedsfuldt tilbage, som den har vist sig.

»Denne elendige Cendry!« mumler han, medens der spiller et skadefro Træk om hans Mund. »Han er i Færd med at Slippe ud af mit Net, han meddeler mig i exalterede Udtryk, at den Hjælp han har anmodet mig om, faar han i Aften andetsteds fra; han er meget lykkelig over at være sluppen ud af en Forlegenhed, der kunde have bragt ham paa Galejerne! . . . Hm, hm! Jeg burde betale Lærepenge een Gang til, dersom han saa let undslap mig! Endnu er hans smukke Frue ikke indviet i Sagen; han er hidsig og letsindig og bliver hængende paa alle de Limpinde, jeg sætter for ham . . . Han skriver at han Klokken otte faar tredive Tusinde Franks af sin Onkel; hvordan mon det vil gaa, dersom jeg undervejs lod ham møde en eller anden Person, som . . . «

Han undertrykte selv Tanken, men et djævelsk Smil viste, hvad Retning den vilde have taget.

»Jeg beklager den gamle Onkel; det var bedre, at han beholdt sine Penge selv,« mumlede han efter en Pavse. Han var aabenbart hurtig bleven færdig med sin Plan.

Læsningen er til ende. Vindspilleren vover sagte at lægge den hvide Pote paa sin Herres Knæ for at bede ham om et naadigt Blik. Men den bliver skuffet i sine Forventninger, han viser den tilbage med en let Haandbevægelse, og den lægger sig atter paa sin bløde Pude. I dette Øjeblik hører man Lyden af Entreklokken, hvilket vækker Herrens Opmærksomhed og bringer ham til at holde sine Øjne fæstede paa Døren.

Tjeneren kommer ind og præsenterer et Kort.

»Hun er velkommen!« svarer Krøsussen, han bliver dog siddende i sin Lænestol, han ruller distræt Kortet mellem Fingrene.

Døren aabner sig, og en Dame træder ind; hun er næppe ung, thi hendes Gang og hele Væsen savner Ungdommens Elasticitet, skønt hun synes meget livlig.

Herren forlader ikke sin Lænestol, han peger med et fortroligt Smil paa en Stol lige over for sig. Damen sætter sig ned og slaar Sløret tilbage . . . Det er Madame Declos, den ærbare Matrone.

»Jeg kan se paa Dem, kære Madame Declos, at De bringer nyt om vor Myndling, ikke sandt?» begyndte Hr. Chevalier de Mez, thi han var den rige Krøsus.

Sig mig allerførst Hr. Chevalier hvad vil De gøre, nu De har læst det Brev, som Jeanette først i Dag har givet os, efter at den enfoldige Pige saa længe har vaklet frem og tilbage mellem Pligtfølelse og Beregning?« Hr. Chevalier smilte spodsk.

»Aa, det er blot et frygtsomt og uerfarent Barns Udgydelser. Greven har paa en vis Maade sat mig til at være hendes Formynder, og jeg beklager, at eg er bleven saadan miskendt af hende!« svarede han, medens der gled et Smil over Damens Ansigt. »Det var aldrig værd at tale om det Brev, dersom det ikke havde belært mig om, at De vist nok er gaaet lidt uforsigtig til Værks og har vakt hendes Mistanke

Det skete i en god Hensigt for at være Dem til Nytte, Hr. Chevalier!« svarede Matronen.

»Med gode Hensigter ødelægger man ofte de kløgtigste Planer; De maa i Fremtiden være mere forsigtig. I alt Fald vil jeg skrive til Greven for forud at give ham rigtig Underretning, dersom Datteren ved et Tilfælde skulde faa afsendt et Brev som kunde misforstaas. Det sikrer os kun lidt, at Barnet har en urigtig Adresse, jeg kender London og ved, at Postvæsenet gør sig megen Umage for at berigtige utydelige Adresser. . . . Har De paalagt Kammerjomfruen at være mindre samvittighedsfuld i Fremtiden?«

»Hun holder sig nok til den rigtige Side, jeg har atter forestillet hende, at De, Hr. Chavalier, er en uhyre rig Mand, og at De fulstændig vil sikre hendes Fremtid.«

»Og hvad saa mere?« spurgte Hr. Chevalier med synlig Interesse.

»Jeanette fortæller mig, at Luzie i Gaard Middags, da hun gik over Boulevarden, saa nogle Personer, som maa have gjort et stærkt Indtryk paa hende, thi hendes Humør er siden da som orvandlet.

»Og hvad er det for Personer?«

»Jeanette kendte dem ikke, hun siger at det var to unge Herrer og en Dame, de kom ridende ned ad Boulevarden, og Luzie saa meget overrasket efter dem.«

»Saa maa hun se at faa og vide. hvem de var.«

»Hun har endvidere sidste Nat hørt Luzie tale i Søvne, da hun sneg sig hen til Sovekammerdøren, hørte hun, at den sovende meget ofte gentog Navnet Rafael med en vis Smerte.«

»Med en vis Smerte?«

Hr. Chevalier forraadte nogen Uro.

»Navnet Rose kom ogsaa flere Gange over hendes Læber,« vedblev Madame Declos.

»Rafael . . . Rose . . . ?« Hr. Chevalier blev mere og mere urolig. »Har Jeanette ikke tydeligere beskreven de unge Kavallerer?«

»Jo, Hun skildrer den ene som brunet med meget mørkt Teint, ung og smuk, med et lille sort Overskæg og store mørke Øjne.«

Hr. Chevalier sprang op, maalte Værelset med lange Skridt og blev saa staaende foran Madame Declos.

Meget mørkt Teint . . . sagde De ikke saadan? . . . Og Damen, som vel altsaa maa være Rose?«

»Hun var blond og meget smuk, hun bar en sort Fløjlskjole og en hvid Fjer i Hatten.«

Hr. Chevalier blev eftertænksom staaende.

»Det kunde nok passe,« mumlede han, »men Navnet, . . . kan Jeanette ikke have taget fejl med dette Navn?«

»Nej, det tror jeg ikke, hun har en god Hukommelse.«

»Jeg vil selv tale med Kammerjomfruen!«

»Som De befaler Hr. Chevalier . . . Dog endnu et! Da Luzie i Dag vendte tilbage fra sin Spadseretur, var hun ledsaget af en ung ligeledes smuk Dame. Hun blev en hel Time hos hende, og efter hvad jeg kunde lure mig til af deres Samtale, var de Veninder fra Kostskolen. Da den fremmede gik, lovede de at besøge hinanden meget tit.«

»Og denne Dames Navn?« spurgte Hr. Chevalier ligegyldig, denne Efterretning forekom ham ikke synderlig vigtig.

»Da jeg aflagde Luzie min daglige Visit, ledte jeg Samtalen hen paa hende. Luzie vilde ikke gerne ud med Sproget og brød hurtig af, hun er aabenbart bleven noget tilbageholdende overfor mig, hvor meget jeg end anstrenger mig for at vinde hendes Fortrolighed. Jeg opdagede dog et Kort paa hendes Bord, og da hun et Øjeblik gik hen til Vinduet, benyttede jeg Lejligheden og læste det, der stod: Leontine de Cendry. Adressen stod der ogsaa, men Skriften var for fin for mine gamle Øjne.«

»De Cendry?« gentog Hr. Chevalier, der var bleven reven af af sin Grublen ved Lyden af det Navn. »Leontine de Cendry siger De?«

»Ja,« svarede Damen med et Nik.

»Et mærkværdigt Sammentræf,« mumlede Hr. Chevalier for sig selv.

Han syntes at have faaet nye Ideer, der først maatte modnes hos ham, thi trods al hans Letbevægelighed ledede dog den yderste Forsigtighed alle hans Planer, Han blev ordknap og syntes at være bleven træt af Samtalen.

Næppe havde Madame Declos fjernet sig, før han atter begyndte at gaa hurtigt frem og tilbage i Værelset.

»Rafael!« mumlede han. Jo, det maa være ham altsaa . . . maaske elsker hun ham endogsaa, hvorfor skulde hans Navn forurolige hendes Søvn? Dersom jeg nu overlod ham den Rolle der tilsyneladende er forbunden med saa mange Vanskeligheder for mig, og maaske derved vandt hendes Fortrolighed? Mærkværdigt, jeg netop maa overdrage min egen Lærling denne Opgave! . . . Rafael vil være mig taknemmelig! . . . Hun vil søge at undgaa mine Snarer, fordi hun allerede er blevet advaret ved den gamle Uforsigtighed, men desto lettere vil hun blive fangen i sin egen Lidenskabs Net! . . . Og denne Rose . . . dersom det nu bare slaar til blot min Anelse ikke bedrager mig . . . dersom hun elskede, ham! . . . Aa pyt, naar man betaler hende tilstrækkeligt, giver hun gærne Afkald paa ham, slige Kvinders Kærlighed er kun Beregning . . . For tilstrækkelig Betaling vil hun endogsaa fremme mine Planer, og Arrangementet kan ikke blive vanskeligt, og hun kan ligefrem være mig til Nytte, Naa lad os nu først tænke over det og dernæst sørge for, at den Idiot ikke bliver flyvefærdig igen.

Der blev meldt et nyt Besøg. »Hun kommer, som hun var kaldet!« mumlede Hr. Chevalier, da han læste Kortet, som Tjeneren rakte ham.

»Lad hende hurtig komme ind!«

En meget elegant Skikkelse svævede ind i Værelset, det var en ung Dame med blide Træk og en sjælden Ynde i alle sine Bevægelser. Hun kastede sig i en Lænestol i fuld Bevidsthed om Skønhedens Magt og betragtede udfordrende Hr. Chevalier med sine skælmske Øjne, medens hun lod sin allerkæreste lille Fod lege paa det bløde Tæppes guldstukne Rosetter.

»Naa, Hr. Børsgeneral! De er saa tankefuld! Har De maaske tabt et Slag i Dag?« spurgte hun smilende og viste sine hvide Tænder.

»Jeg søger Forbundsfæller for at vinde et, kære Madelaine,« svarede Hr Chevalier.

»Jeg gætter hvad De mener, og staar i Morgen til Deres Raadighed, men ikke i Dag. Om en Time maa jeg til Porte St. Martin. Jeg skal fremstille Dydens Genius i det nye Stykke, da Roller blev uddelte, faldt det i min Lod.«

»Hvad gør det! Jeg havde i Dag tiltænkt Dem Rollen som Lastens Genius!« afbrød Hr. Chevalier hende.

»Den vilde i hvert Fald ikke være saa kedelig som den anden. Hvad skal jeg saa gøre?«

»De skal underholde vor Ven Gustav de Cendry.«

»Det blive ikke vanskeligt, han er en munter Selskabsmand, dersom blot . . .«

»Klokken otte maa De være i Gaden St. Denis, han vil komme der igennem i sin lille Vogn. Han gaar ind i Nummer otte, De venter, til han kommer tilbage, og slutter Dem saa til ham.«

»Vil han synes om det? Han strøg for nogle Dage siden forbi mig med en saa bedrøvelig Mine, at han næppe værdigede mig et Blik.«

»I Aften vil De finde ham i godt Humør, ja endnu mere, han vil have tredive Tusinde Frank i sin Portefeuille.«

»Bravo!« raabte Tigeren, som Hr. Chevalier hidsede paa sin ulykkelige Ven. »Tredive Tusinde Frank,« vedblev hun med lynende Øjne. »Saa har Gustav vel arvet en Onkel?«

»Noget lignende,« svarede Hr. Chevalier adspredt.

»Godt, nu ved jeg nok! . . . Ti Tusinde Frank bliver min Part!« mumlede hun tilfreds med sig selv.

Madelaine rejste sig som elektriceret, hun gjorde nogle kaade Pirouetter paa Tæppet og gik saa hen for Spejlet for at ordne sit Toilette, som rustede hun sig til den store Erobring der var stillet hende i Udsigt. Hun tog Afsked med sikkert Haab om en nydelsesrig Aften, og i sin Glæde faldt hun Hr. Chevalier om Halsen; men denne afværgede hendes Fortrolighed med al den Hensynsfuldhed, han var en Forbundsfælle skyldig. Da han var alene, gned han sig fornøjet i Hænderne og lod sig saa af Tjeneren klæde paa til Middagen.

En halv Time senere var den pragtfulde Bolig tom, kun Vindspilleren laa paa sin bløde Pude, kun nu og da saa man i det magiske Halvlys en Tjener bevæge sig hen over de kostbare Tæpper.

SJETTE KAPITEL.

Den fattige Last.

Der er forløbet fire Timer, siden vi saa Hr. Chevalier forlade sin Bolig. Aftenen ligger mørk og tæt over Paris, ikke en Stjærne sees paa Himlen. Taagen boltrer sig lystigt i Arbejderkvartererernes snævre Gader og over de snavsede Huse.

Vor Vej fører os langt uden for den egentlige By til Mont Rouge, paa hvilken der staar en forfalden Statue af Marchal Ney, der blev myrdet her.

Grand chaumière, der en Gang var Skuepladsen for Studenterballerne, og paa hvis Parket Frankrigs største Mænd have danset deres Kankan, ligger bag ved os, gennem Rue Mouffetard naa vi til Barriere d'Enfer, og befinder os saa paa en aaben Plads, hvor Armoden har opslaaet sine Kolonier, og hvor Paris's Proletariat saa med Politiets Tilladelse har rejst sine Hytter.

Vi staa foran en Række lave enetages Huse. Vinduerne er blænde af Snavs, saa det vilde være umuligt selv for det skarpeste Øje at kaste et Blik gennem dem ind i det indre, hvorfra der nu og da lyder en forvirret Larm.

Gennem den Labyrint af væmmelige snavsede Gader, som disse Huse danner, kommer vi ind i en stor Gaard, der er helt opfyldt af Borde og Bænke. (Fortsættes).

Vi takker for de talrige og elskværdige Nytaarshilsner, som ærede Abonnenter har sendt os og beder dem herved modtage et:

TAK, I LIGE MAADE!

STRITTERI.

Peddersen er næsten altid uheldig! Forleden, da han sent om Aftenen entrede en Sporvogn, var han meget træt og nervøs.

Han havde inderlig glædet sig til at læse sin Aftenavis, men dette forhindredes af 3 unge Damer, som allerede sad inden i, og som lo og talte ugenert sammen.

Peddersen sad og skummede indvendig af Raseri. Han kunde slet ikke undgaa at høre Damernes indholdsløse Tale, der omtrent lød saaledes:

Første Dame: Kan Du tænke Dig, det er kun en Uge siden, jeg vaskede mit Haar, og dog stritter det saa forfærdeligt.

Anden Dame: Ork ja, det er akkurat saadan med mig. Jeg vaskede mit Haar for 6 Dage siden, og se, hvor det stritter.

Tredje Dame: Jeg har slet ikke vasket mit Haar i de sidste 3 Maaneder, og jeg kan ikke forstaa, hvordan det kan være, at det alligevel stritter. Nu maa vi vist af.

Damerne rejste sig. For at komme ud, skulde de forbi Peddersen, som sad ved Udgangen. Da de var lige ud for ham, spændte han Ben for en af dem, hvilket bevirkede, at vedkommende faldt.

— Hvilken uhørt Frækhed!

Stor Bestyrtelse fra Damernes Side.

Peddersen rejste sig koldblodigt og sagde tørt:

— De bedes undskylde mig, jeg har ikke vasket mine Ben den sidste Maaned, saa det er da ikke saa sært, at de stritter. (Tableau).

A.

— Hvad mener Lægen, der er i Vejen med Foden?
— De har sikkert begaaet et Fejltrin, Frøken . . .
— Ja, men hvad har det med Foden at gøre?

Tegnet af *J. Kjærgaard Jensen.*

Hans Fransen, Nyvej. Tak, vi skal nok præsenterer deres Tegning for Offentligheden.

Carl Josef. Deres Tegning er ikke udført i Tusch og gik af den Grund i Papirkurven.

I. I. Jahns, Nyborg. Kommer frem ved Lejlighed.

Billy B. Tak, men Digtet er lidt for pikant. Ønskes det tilbage, maa Returporto sendes.

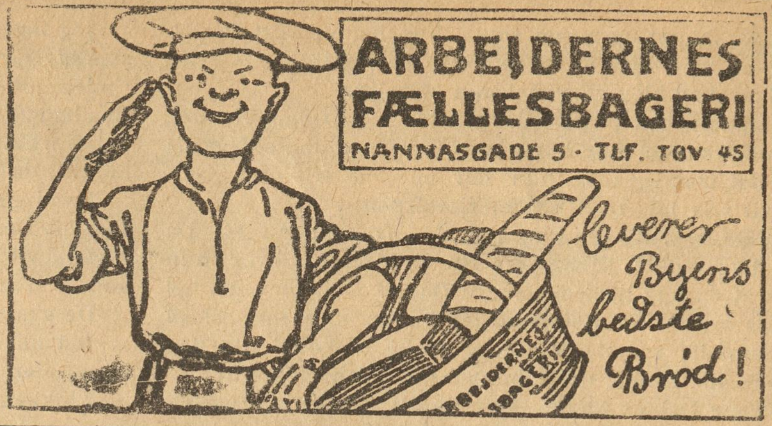

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

Robbialac Emaille til Cykler, Motorcykler og Automobiler

Med denne udmærkede lufttørrende Emaille, der er bedre end Ovnlak, og som er uangribelig af Vejstænk, Olie og enzin, kan enhver selv vedligeholde og forny Lakken paa sin Maskine. Leveres i alle Farver og Transparent til Glans. Forlang Brugsanvisning.

En gros-Depot ved:
POUL RASMUSSEN & Co.,
Gasværksvej 15, København B.

ROBBIALAC

ZOOL. HAVE
saaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

KØB „RAVNEN" 25 ØRE

Vil De spise godt
paa Nørrebro,
saa gaa hen i **Cafe Blaagaard,**
Baggesensgade 23.
Bedste Varer. Bedste Spisested
Telefon. Vejviser. Stort Bladhold.

Rød Indmad

Sportspigen.

Papa og Mama blev vilde
af Fryd for mit første Smil
og gav som Belønning den lille
en 10 Miles Tur *pr. Bil.*

En Amme om Dagen bar mig
ved Barmen, hvid og enorm —
et Aar forløb, og saa var jeg
i fin-fin-fineste Form.

Selv før jeg ku' staa alene,
jeg øved lidt *Gymnastik,*
og *Cykletur* — notabene
hos Fa'er — hver Dag jeg fik.

Og alt som jeg monne vokse,
jeg lærte *at svømme og ro* —
som femtenaars kunde jeg *bokse*
og *ride* og *fægte,* min Tro!

Baade med Herrer og solo
paa *Jagt* og i *Yacht* jeg gik,
blev Mester i *Tennis* og *Polo,*
selv *Flyverbevis* jeg fik.

Min Krop er solbrændt og smækker,
og rank jeg er som en Stok —
jeg vil ikke kalde mig lækker,
men Lægge har jeg vel nok!

Jeg uden Frygt tør mig blære:
enhver Rekord kan jeg slaa.
Nu har jeg tilbage at lære
en eneste Ting — *at gaa!*

Else.

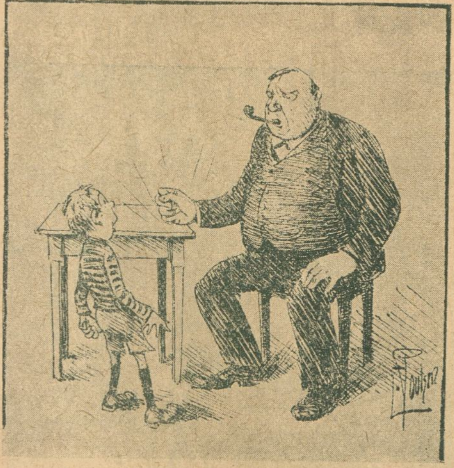

Peters Far har netop udtalt Ønsket om at eje en Wienervogn med Heste.
Peter: Oh ja, Fa'r, saa maa jeg sidde paa Bukken!
Peters Far: Næ, — der skal jeg selvfølgelig sidde!
Peter: Men jeg vil nu sidde paa Bukken!
Peters Far: Vil Du skrubbe ned af Vognen, Dreng!

»Godt Nyt«.

Forfærdeligt maa det være for en Dame at drømme, at hun styrter ud fra en Flyvemaskine med en ny Kjole paa — og falder ned paa en nymalet Bænk!

*

Man maa aldrig spørge en ældre Dame, som har været paa Udflugt i Tyskland, om hun har været paa Bloksbjærg.

*

I San Francisko er der en Mand (Medlem af derværende Skydebroder-Selskab), som er saa tyk, at smaa Mænd magelig kan gaa Morgentur om ham.

*

Naar der bliver sagt en daarlig Vittighed i Ægypten, saa hedder det: »Den var sandet!«

*

Fru Betty Nansen vil naturligvis ikke blive ved med at spille »Den grimme Kone«. Om nogen Tid vil hun spille »Den skønne Helene«.

*

En herværende Forretningsmand har skænket 100 Par Sportsbukser til en Gymnastikforening.

Manden glæder sig til at se dem springe.

NB. Ikke Bukserne!

»EN SVENSKER«

HOS LÄKAREN. — Har ni aptit? frågade läkaren.
— Nej. svarade patienten.
— Hm! Det var ett dåligt tecken (Tegn).
— Kanske inte så farligt ändå. Jag har nyss ätit middag, ser doktorn.

»EN NORDMAND«.

Betty. — Aa, Sven er vidunderlig deilig at være sammen med altsaa! Jeg elsker at høre ham snakke — —.
Kitty: — Hvad snakker han om!
Betty: — Om mig.

»EN DANSKER«

Første: Min Søn er nu en morderlig gentil Herre. Tænk han har faaet Armbaand.
Anden: Af Guld eller — Jærn?

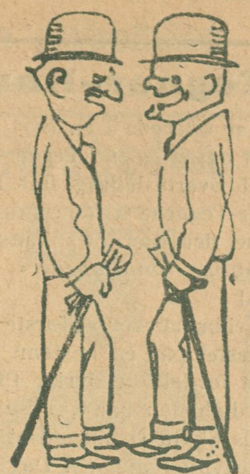

— Du, ved Du hvorfor, at »Dueslaget« ikke rigtig vil gøre sig i »Vinterpaladset«?
— Nej.
— De kan ikke klare *Ærterne!*

— Du, forleden gav jeg min Kone Penge til en Kjole, og saa kom hun minsanten hjem med to.
— Det var forbavsende! Hvordan kunde hun dog det!
— Jo, ser Du, den ene Kjole havde hun købt, og den anden havde hun paa, da hun gik ud!

Hørt i Skolen.

— Er en Bordplan et enkelt eller et sammensat Ord?
Kaj: Et sammensat.
— Og hvad er det sammensat af?
— Af — af — Brædder!

Afguder XIII.

Tegning af *Erik Lassen.*

Hans Afgud? — bare hele
Bøtten fuld,
skrave, rave til han gaar omkuld.
Sænket trende Alen ned i Muld
raaber han sit: Guld! og Guld
og Guld!

Tegner-Konkurrencen.

Vi har allerede i en kort Notits forberedt vore Læsere paa, at ogsaa *denne* Tegner-Konkurrence har kunnet opvise et overordentlig fint Resultat. Det geraader vore Amatør-Tegnere til den største Ære, at de har formaaet at løse den særdeles vanskelige Opgave at fremstille »*Grinagtige Umuligheder*« — og paa en saa fornøjelig Maade!

Idet vi bemærker, at første Præmie: *15 Kr.* uden Vaklen blev fæstet paa en bestemt Tegning, har det knebet lidt med at fordele de øvrige Præmier. Vi tror dog at have Retfærdigheden paa vor Side, men har dog for en Sikkerheds Skyld straks udsat flere *Ekstrapræmier!*

Vi begynder altsaa i Dag med at præsentere to »Grinagtige Umuligheder.«

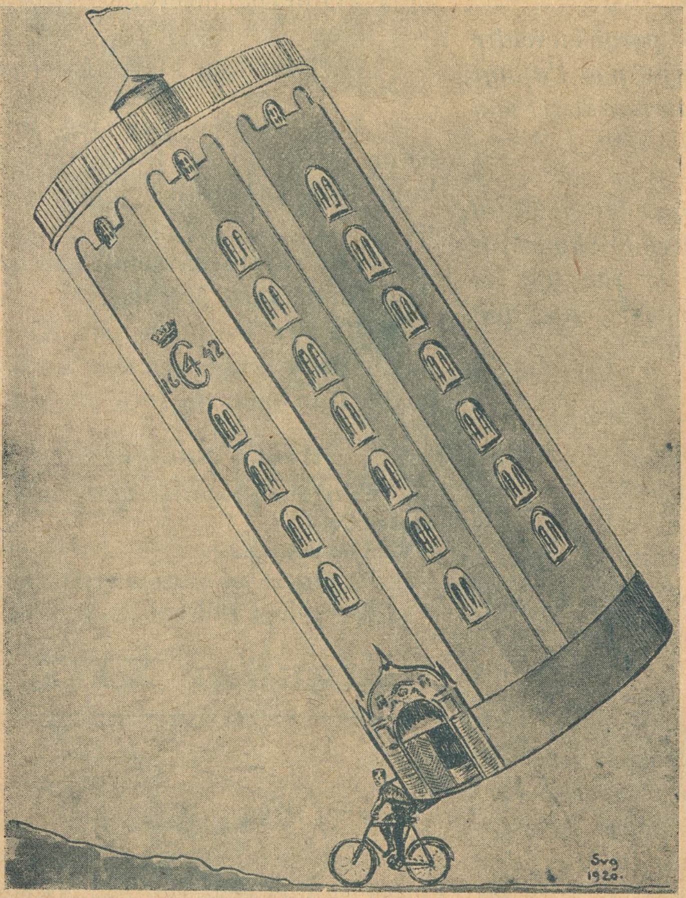

Rundetaarn skal flyttes.

Tegnet af *Svend Gundersen.*

5 Kr. i Præmie.

Jør'en Sør'en fortæller.

To smaa »Sorte« og et Bejplaster — den er go', den er i Orden, den er aal rejt! Ka' de Herre huske, at je' sidst fortalte om, hvorledes je' kom for sent hjem Juleaftenen, til Fruen i Saxen — vi bor i Saxogade, fordi der ingen Sporvogne er; Donna Theodosia er saa bange for at Kronprinsen ska' bli' kørt over, og hun bli'r rasende, naar je' bemærker, at hvis han har arvet efter maj, saa ska' han sgu nok blive overkørt!

Naa — saa husker de Herrer osse, at min Ven Propskærer Swanholm, ha'de været saa nevtral a' overlade mig tre af sine Julegaver til Formildelse a' mit Hunkøn, eftersom a' je' sæl ikke naaede frem, før der var stænkt i Affærerne som Svenskerne si'r. Men dér ha'de Swanholm re' nok lagt got i Kakkelovnen for mig, den lumske Gallionsfigur!

Jo, ser De, je' vaagner Julemorgen ve' at Damen som a' je' har skænket mit agtede Navn stikker mig en i Lanternen og raaver: Op Jør'n Sør'n, dit Afskom — hva' æ' de' for no'et Svineri, Du har slæbt hjem i Huset hær?

Naa, je' ble' jo hed om Ørene og tænkte, saa til Søs med Barken Magrete, nu har Swanholm hældt Kløpulver i Morenkaffen. Je' vakler altsaa ind i Stuen, og hva' ser je' paa Bordet? I den Pakke som Kronpetter skulde ha', og hvorpaa je' ha'de skrevet hanses Navn, der laa 8 haand- og hjemmerullede 7 Tommers Cigarer af de sorteste fra Fandens egen Søndagskasse. Dernæst laa der en kunstig Damebarm som fan'me' Theodosia ikke har behov eftersom hendes Mejeri er saa stort, at Kronpetter ka' leje Skjul imellem Ballonerne. Men saa, hva' der hva' det allerværste, laa der et Par æventyrlige Damebenklæder, som kunde faa en arabisk Prinsesse til at begaa Rovmord. Je: si'r Dem, mine Herrer, at der var rød Silke og blaa Bændler og lilla Gennemtræk og Klokkespil og saa none Broderier, som fan'me mindst vilde slæbe tre Alen hen a' Gaden, hvis min ægteviede Maskeradeinklination fik dem paa!'

De' var altsammens naaet, som Swanholm i sin højhælede Demmelim ha'de stukket maj ud, og som sæ'føllig var beregnet paa en a' hans egne Makkeduller.

Je' si'r Dem, mine Herrer, at min Kones fjærmer Hugtand ligefrem lyste grøn a' Raseri, og hvis ikke Tronfølgeren paa dette Tidspunkt ha'de gi'et sig til at kaste et halv Pund Gisp op, saa er det ikke godt at vide, hva' der var bleen a' mig.

Je' skønte mej begrivlivis a' stikke a' — hen i »Strygebrættet,« og der spiste je' Sylte mæ Rom til hele Da'en.

(Fortsættes.)

I Baad ad Landevejen.

Tegnet af *O. L. Hansen*, Kolding.

En Originaltegning i Præmie.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 72 KØBENHAVN K. TELEFON № 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

I Familien er der stort Raad i Anledning af, at det første Barn skal døbes,

— Skal vi ikke kalde hende Esmeralda? spørger første Tante.

— Nej, lad hende saa hellere hedde Blanca, siger den anden Tante.

— Jeg synes, Carmenzita er saa yndigt, indskyder den tredie Tante.

— Jeg maa gøre Jer opmærksom paa, siger Husfaderen ærgerligt, at det er et Barn og ikke en ny Cigar, der skal døbes.

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

A.: De er en stor Pjalt, en Bedrager, en —

B.: Aa, kom nu endelig ikke med *Tvetydigheder!*

*

Kritikeren skrev: Damerne, Barytonen og Bassen var god, og det samme var Tenorens Hensigt.

Avertér i „RAVNEN“.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Lise (til sin Søster Gerda): Gerda, der er Fremmede i Dagligstuen.

Gerda: Hvoraf ved Du det?

Lise: Jo, jeg hørte lige nu, at Fader sagde »min Elskede« til Moder.

For en Del Aar siden skrev den afdøde amerikanske Humorist Mark Twain til Dronning Victoria og bad hende om Tilladelse til at tilegne hende en af sine Bøger. Han skrev bl. a.:

— Jeg kender Dem ganske vist ikke, Deres Majestæt, men jeg har haft Fornøjelsen en Gang at hilse paa Deres Søn. Det var paa »Strand« i London. Han kom ridende i Spidsen for en Eskadron Husarer, og jeg sad oppe paa Taget af en Omnibus og hilste paa ham. Jeg tænker, at han endnu husker mig.

Nogen Tid efter var Mark Twain i London og blev præsenteret for Kong Edward. Kongen tog venligt imod ham og sagde:

— Jeg kender Dem ganske vist ikke, Mr. Samuel Clemens (Mark Twains rigtige Navn), men jeg har dog en Gang hilst paa Dem. Det var paa »Strand«. Jeg kom ridende i Spidsen for en Eskadron Husarer, og De sad oppe paa Taget af en Omnibus. Jeg tænker, De endnu kan huske mig.

Denne Gang var det Mark Twains Tur til at le.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af *Erik Lassen.*

Ja, Damen har Skøjterne paa,
og Sne ses i lange Baner.
At *overdrive* huske man maa
hører med til Tegnernes Vaner.

Tegning af *Johannes Flor.*

— Du kan godt — Hik! blive paa denne Side, Bob, til je' kommer igen!

Tegning af *Gustav Høyer.*

— Hvis De nu skulde faa flere Smaa, Madam Hansen, hvad vil De saa gøre?

— Tja, saa sender vi den ind til Professor Rovsing og faar den lavet om til gammel — saa kan den ernære sig selv!

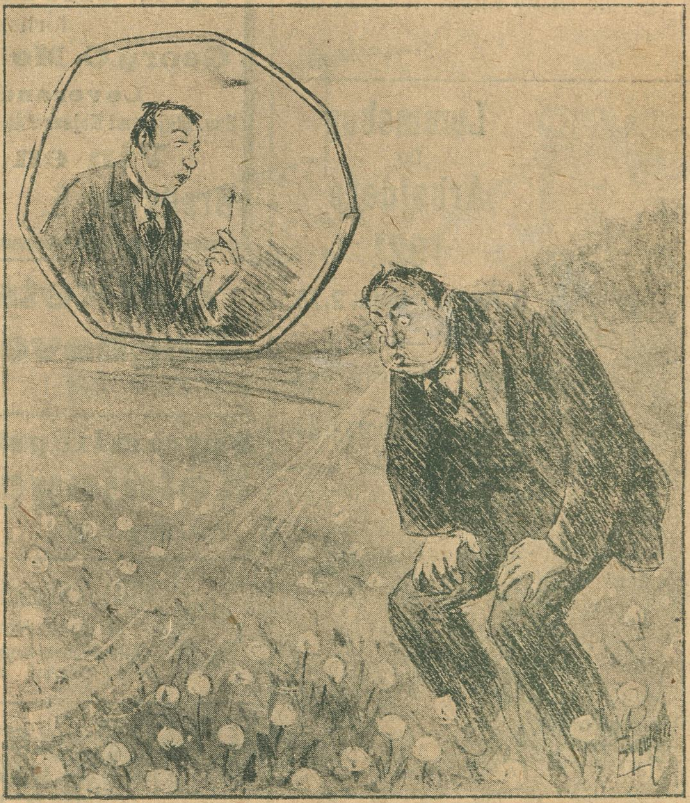

Tegning af *Emil Poulsen.*

I gamle Dage sagde man, at den, der i eet Pust kunde blæse Løvetands-Frøene bort fra en Stilk, fik et Sæt nyt Tøj.

Nu kan man kun opnaa dette, hvis man i eet Pust kan rydde en hel Mark for Løvetandsfrø!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 4 Redigeret af AXEL WESSEL Torsdag den 27. Januar 1921

Tegning af *Magnus Kristensen.*

I Vinterens kolde Favn.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,85 o Middag à Kr. 1.35
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Det var ved en Præstemiddag. Pastor A. og Pastor B., der just ikke var de bedste Venner, sad lige overfor hinanden.

— Jeg havde en ejendommelig Drøm i Nat, sagde A., men jeg ved ikke, om jeg vil fortælle den, thi den handler om Broder B.

— Fortæl, fortæl, lød det i Kor.

— Naa, lad gaa da. Jeg drømte, at jeg var død og skulde op til Himlen paa en høj Stige. Ved Stigens Fod stod en Engel, som rakte mig et Stykke Kridt og sagde: Der gaar Vejen til Himlen, stig op, men for hver Synd, som Du kommer i Tanker om at have begaaet, skal Du gøre en Kridtstreg paa et af Trinene. Jeg tog Kridtet, og begyndte at klatre op. Da jeg længe havde klatret opad og begyndte at blive træt, saa jeg pludselig Broder B. komme mod mig, klatrende nedad.

— Hvor i Alverden skal Du hen, spurgte jeg.

— Ned efter mere Kridt!

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Tænk, Petersen mødte en Dame paa en Oceandamper, og inden de var naaet over, havde han forlovet sig med hende. Hvad siger Du til det.

— At det stadig er en farlig Ting at tage over Atlanterhavet.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Automobilisten har kørt en Vogn i Grøften. Ejeren springer straks af og siger til den Overkørte:

— Det var nu min Skyld Lad mig afgøre det med det samme. Hvormeget forlanger De?

Hvorpaa Svaret lyder:

— Ja, hvormeget plejer De at betale?

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Ved en Eksamen rettede Præsten følgende Spørgsmaal til Børnene:

— Hvad var det for en Mand der gik op ad hvilket Bjærg, og gjorde hvad?

Denne gejstlige Gaade var Børnene et Numer for vanskelig, hvorfor Hs. Velærværdighed meget fortørnet selv maatte give Svaret. Det lød:

— Det var David, der gik op ad Oliebjærget og græd.

Husqvarna svenske Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Store Klaus

Lille Klaus

Eller: Klaus Berntsen før og efter „Fejltagelsen"

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Moderne Reklame.

Det bedste Middel mod Magerhed er:

Fedttolin.

Dets Virkning er saa voldsom, at vi samtidig giver enhver af vore Kunder en Pakke af vort uovertrufne Middel mod Fedme, det berømte

Tyndnolin

der udleveres uden Prisforhøjelse.

Det Samme gælder i det omvendte Tilfælde.

Svindelberg og Co.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Kaptain Hansen havde en Hunhund, der hed Nelly. En Dag, da Kaptajnen kom hjem, savnede han Nelly og spurgte sin Oppasser, hvor den var bleven af.

— Jeg melder, Hr. Kaptain, Nelly er gaaet ud med en civil Hund.

*

Restauratør Jensen møder en Dag sin gamle Ven, Boghandler Olsen, paa Gaden og hilser ham med de Ord:

— Naa, gamle Ven, hvordan gaar det med Forretningen?

— Jo Tak, jeg maa ikke klage, for altid, naar Nøden er størst, kommer der en stakkels Djævel og køber en Salmebog.

*

— Deres Guvernante synes at være en meget dannet Person, Fru Baronesse.

— Det har hun lært af mine Børn.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16'
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

DYRT UR.

En Mand kom ind til en Urmager og bad om at faa sit Ur repareret.

— Ja, det er det nu næsten ikke værd.

— Men jeg kan vel faa at vide, hvad det koster?

— Det bliver omtrent det samme som Uret har kostet Dem.

— Det gaar jeg ind paa.

Urmageren fandt Forslaget originalt og lavede Uret i Stand. En Uge efter kom Ejeren tilbage og fandt Uret udmærket, tog det til sig og beredte sig til at gaa.

— Nej, Stop! raabte Urmageren. Jeg vil gerne have Betalingen først.

— Det kan De vel ikke mene?

— Jo, det gør jeg rigtignok. Ingen Omsvøb. Kom med Betalingen. Hvad har Uret kostet Dem?

— *Det kostede mig to Aar og tre Maaneder i Forbedringshuset.*

Urmageren blev lang i Ansigtet, og Manden forsvandt med sit Ur.

Gratulerer!

(Mel.: Danmark dejligst Vang og Vænge.)

Der er Fut i Danmarks Vænge,
det er Prisfalds Tid,
høje Priser har forlænge
kostet Kiv og Strid.
Gaar det smaat med mange Varer,
mange Penge dog vi sparer.
Falder Prisen snart lidt mere,
vil jeg gratulere!

Her paa vore Stor-Cafeer
meget godt de gør.
Kaffen skal ej koste mere,
end den gjorde før!!
Der er Glæde nu i Staden,
varme Pølser faas paa Gaden.
Sult ej mer' skal eksistere
— maa vi gratulere!

»Gamle Aalborg« har vi drukket
tit i Venners Lag,
under Vesten flere stukket
paa en Højtidsdag.
Dyr, det er, desværre, Spritten,
dog, jeg si'r til »Akkevitten«.
Dig kan man ej antikvere
— maa jeg gratulere!

I vort Tugthus sære Skikke
findes fler' og fler',
gaar'en eller gaar'en ikke
er et Slagord der.
Naar en Fange fylder mange
Aar, saa faar han et Par Sange,
samt en »Brilliant« med mere,
— maa vi gratulere!

Hist paa Kongens Nytorvs Scene
stod den vrede Flok.
Greve-Chefen ej alene —
der var Venner nok!
Naar en »Fjende« der man rammer,
faar selv »Manden med Programmer«
Lov til højt at protestere,
— maa vi gratulere.

Atter skal en Del Ministre
mødes i Paris;
der skal de paa Freden klistre,
Krigen til Forlis!
Ak, gid Folket vilde samle
sig og la' det gamle ramle,
— Alle kunde eksistere
og sig gratulere!

Nils Nejl.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

— De maa da blive stivfrossen af at sidde der, min gode Mand?

— Man mærker ikke Kulden, naar man arbejder, Frue!

(»Echo de Paris«)

REFLEKS!

(»Søndags-Nisse«).

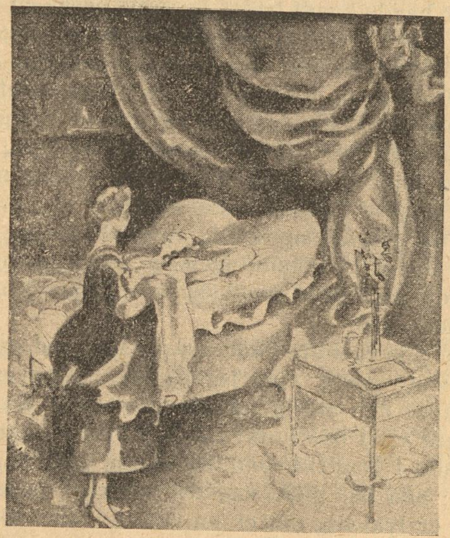

— Jeannette, jeg er dødssyg. Men kommer min Dameskræderinde, maa De endelig vække mig.

(»Meggendorfer Blätter«).

Efter den sidste ny Damemode er det som Damerne havde Overkroppen ved Nordpolen, og Benene ved Rivieraen. (»Lustige Blätter«).

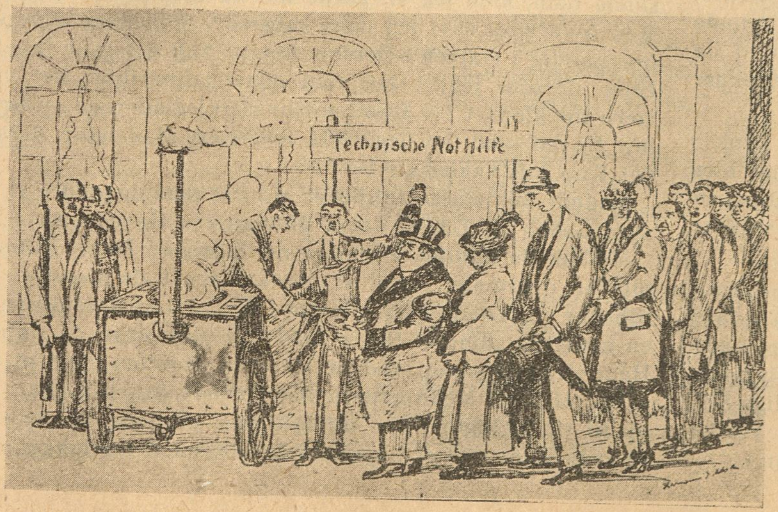

Da Politiet i Berlin havde lukket Hotellerne, foregik Serveringen paa Gaden.

(»Volk und Zeit«)

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

I Baggrunden findes der en bred Dør, der fører ind til et Slags Spisehus, og dette indre Rum er ogsaa forsynet med Bænke og Borde, ved hvilke der sidder et talrigt Selskab.

I et halvmørkt Hjørne sidder to unge Mænd med sunde livsglade Ansigter, de er iførte snavsede Bluser og deres Huer er trykkede dybt ned i Panden. Deres Kinder er røde, som det synes af hurtig Bevægelse i den taagede Luft, deres Samtale er livlig, men bliver ført sagte, og de ser sig omkring ved den mindste Bevægelse i deres Nærhed.

Tobaksrøgen er her saa uigennemtrængelig, at der hører et godt Øje til for i hele taget at at see dem; Larmen af de mange Mennesker i det store Rum er stærk nok til fuldstændig at overdøve den sagte Klirren af Guldmønter, dee fremkommer ved, at de begge er i Færd med at tælle Pengr bag Armene, der ligger udbredte paa Bordet. De er aabenbart i Færd med at dele en Sum, der mærkværdig nok bestaar af lutter Tyvefrankstykker. De er aabenbart erhvervede uden stort Besvær, thi deres Hænder er sirlige uden nogetsomhelst Spor af Arbejdsvanthed. Der er en stor Modsætning i deres Væsen til Trods for, at de begge bærer snavsede Bluser, men desuagtet synes de at være godt hjemme her paa Stedet.

Lige da de havde endt Tællingen og lydløst stukket Guldstykkerne i Lommen kommer pludselig et pjaltet Barn løbende ind i Værelset, det seer sig sky omkring og farer saa som en Pil hen i Hjørnet til de to Mænd. Vi genkende i Barnet den lille Pige, som vi saa hurtig saa forsvinde ned ad Rue de la Paix, et Ord af hende og de to Mænd springe op med alle Tegn paa den største Angst. De trykke Huen dybere ned over Øjnene og farer saa ud hver til sin Side. Den ene sniger sig langs med den snavsede Væg i Baggrunden, medens den anden løber lige ud af Bagdøren.

I samme Øjeblik bliver der stor Bevægelse i Stuen; Ordet »Politi« flyver fra det ene Bord til det andet, og kun de faa der have en god Samvitighed, blive rolig siddende. Der opstaar et almindeligt Virvar, hist og her bliver et Lys slukket, der bliver halvmørkt i Rummet, Borde og Stole blive kastede imellem hverandre, Skrig og Eder fylde Værelset..

Vi bryde os imidlertid ikke om, hvad Resultat Politiets Razzia fik, vi vil følge den ene af de unge Mænd, der blev advarede i rette Tid, og som slap ud, inden Politiet omringede Huset.

Den Angst, hvormed han sætter over Grøfter og Gærder, forraader at han maa have god Grund til ikke at indlade sig med Opdagelsespolitiet. Han naar aandeløs en af de usleste Hytter i Kludesamlernes Kvarter, et svagt Lys trænger ud af dens eneste Vindue.

Døren er laaset; sagte men hurtigt og skælvende banker han fire Gange paa en ejendommelig Maade. En ung bleg og afmagret Skikkelse lukker op; ved Synet af Flygtningen farer hun forskrækket tilbage. et stærkt Vindpust slukker Lampen i hendes Haand.

Døren lukker sig efter dem, man hører, at Slaaen knirkende bliver skudt for indvendig — saa er alt en Tid lang stille. Natten og den kolde Taage dækker den snævre Gade, de faa Lys der endnu er synlig i Kludesamlernes By, slukkes lidt efter lidt. Det eneste der afbryder den natlige Stilhed, er Politiet, som efter en halv Times Forløb vender tilbage med den Fangst, det har gjort i »Kalifornien.«

SYVENDE KAPITEL.

Den smukke Last.

Da Madelaine havde forladt Hr. Chevaliers Bolig, kastede hun sig i en Droske for at komme hurtigere af Sted. Med bevingede Skridt ilede hun hjem, forbi Portnerlogen og forglemte endogsaa at vexle et Par Ord med Portnerens Kone, noget man ellers aldrig undlader i Paris, da hun er en meget vigtig Person, man kun nødig vil staa sig daarlig med.

Madelaines Lejlighed var et lille Eldorado. De kostbare Møbler var en Erindring om et tidligere ømt Forhold, der havde bragt Tilbederen i Gældsfængsel; thi Madelaine havde saa overordentlig kostbare Luner, tit næsten ubetalelige Tilbøjeligheder for Kachmir, Diamanter og kostbare Køretøjer, at kun en Nabob havde kunnet tilfredsstille dem. Over for Verden gjaldt hun for en ung Enke, hvis Ægtefælle var død i Afrika, ja endog falden i Kampen mod Kabylerne, man sagde, at hun levede af sin Formue.

Madelaines Kammerjomfru var en temmelig aldrende Dame, der havde kendt bedre Dage, og ogsaa en Gang spillet en Rolle i den Verden, hvor man morer sig. Hun blev meget forundret, da hun saa sin Frue komme farende ind og kaste Overtøj og Hat, hvor det kunde træffe sig, men endnu mere forbavset blev hun ved paa en Gang at modtage en halv Snes til Dels modstridende Befalinger, hun vidste ikke, hvad hun først skulde give sig i Lag med, og det galdt om at gøre Toilette i største Hast.

Madelaine gjorde sig dejlig, uimodstaaelig dejlig, men hun viste under Paaklædningen en mærkværdig Uro. Hun spekulerede, hun talte med sig selv, lagde Planer og forkastede dem igen.

»Det gør mig egentlig ondt!« sagde hun ved sig selv. »Naar jeg skal være ærlig, maa jeg tilstaa, at jeg endnu elsker Gustav skønt han aldrig har besvaret min Kærlighed. Jeg burde være vred paa ham; thi lige overfor ham er jeg den forsmaaede! I Dag tilbyder der sig én glimrende Lejlighed til Hævn; han har giftet sig, det var en Fornærmelse mod mig, han er lykkelig det er en endnu større Fornærmelse! Nu har han arvet en rig Onkel, hvad er naturligere, end at han derved bliver endnu mere lykkelig, og med ham hans Kone, min Medbejlerske!... Jeg vil ikke gøre ham noget ondt, nej, jeg kunde ikke bringe det over mit Hjerte at skade ham, men jeg vil gerne hævne mig paa hans Kone. Men hvorledes skal jeg bære mig ad?« Madelaine stampede utaalmodig i Gulvet. »Dersom jeg... Nej, det gaar ikke!... Eller dersom jeg... Nej, det gaar heller ikke, det vilde være for klodset ... Men hvorfor skal jeg allerede nu bryde mit Hoved med det, jeg vilde ikke være Madelaine, dersom det Kup mislykkedes!...«

Medens Madelaine fuldfører sin Paaklædning, ville vi opsøge Gaden St. Denis, denne Industriens Hovedaarer.

Mellem de utallige Firmanavne, hvormed Huset Nummer otte er overmalet, læse vi ogsaa Navnet de Cendry. Det tilhører en redelig og stræbsom Fabrikant af Bomuldsvarer, en gemytlig gammel Herre med velnæret Mave og dobbelt Hage. Han er netop ved at laase sit Kontor, efter at den sidste af hans Medhjælpere har forladt det, saa gaar han op til sin Lejlighed paa tredie Sal, hvor hans lige saa vel nærede Kone venter ham med Middagsmaden Klokken otte.

Hr. L. de Cendry var en Hædersmand, retskaffen og ærlig i Ord og Gerning, og derved var han bleven en formuende Mand. Da han var barnløs, lod han ikke sit Legeme savne den nødvendige Pleje, men hans Forretning kastede alligevel nogle Tusinde Frank mere af sig, end han brugte; hvad han paa den Maade en Gang kunde efterlade sig, skulde tilfalde hans afdøde Broders Søn, der var indsat til hans eneste Arving.

Hr. L. de Cendry begav sig altsaa op til sin Kone, som hele Dagen igennem knap saa Skyggen af sin travle Ægtemage. Der var i Dag undtagelsesvis dækket til tre, man ventede altsaa en Gæst.

»Er Gustav ikke kommen endnu?« spurgte Hr. de Cendry og saa sig om i Værelset.

»Klokken er endnu ikke otte,« svarede Fruen. »Du har da vel indbudt ham til at spise med os?«

»Dersom han er sulten, vilde det være Synd at formene ham det,« svarede Cendry og gik hen og aabnede et stort Jernpengeskab, der stod i et Hjørne af Værelset.

»Har Du endnu Pengeforretninger i Aften?« spurgte hans Kone, da hendes Mand kom hen og satte sig ned ved Bordet med hele Haanden fuld af Pengesedler.

»Alle Forretninger er Pengeforretninger,« mumlede den gamle tællende. »Der falder rigtignok ikke noget af til os denne Gang, Gustav løber af med hele Fortjenesten, men da han dog til sidst skal have det hele, kommer det ud paa et.«

»Gustav?... Vil Du give ham alle de Penge?«

»Ja, jeg gør det, men jeg gør det nødig, Gustav er dog nu bleven meget fornuftig. Han har endelig faaet Sans for Pengespekulationer, og da han er nær ved Kilden, hvoraf man øser de nyeste Efterretninger og allerede i Aften ved, fra hvad Kant Vinden blæser i Morgen, saa bør han vel ogsaa prøve det. Naa, jeg giver ham nu ogsaa Pengene meget for Leontines Skyld.«

»Men Du har jo aftalt tredive Tusinde Frank,« vedblev Fruen, da han bar Resten af Pengene hen i Pengeskabet.

»Netop saa meget behøver Gustav!... Jeg overlader ham dem, men jeg gør det som sagt nødigt, da jeg ikke ved hvor megen Handelsaand der er i ham; han har maattet bede tit nok, men han svor paa, at kunde vinde Bjerge af Guld, og saa vil jeg risikere det; gaa Pengene tabt, er Skaden hans.«

Nu traadte en elegant klædt Mand paa omtrent de tredive Aar ind; hans Ansigtsfarve var bleg, og hele hans Væsen forraadte en vis Spænding. Da han fik Øje paa Pengesedlerne, livedes han lidt op, og Rødmen vendte tilbage paa hans Kinder. Han gik fortrolig hen til den gamle Dame, hvis Blik med synlig Tilfredshed hvilede paa hans ranke Skikkelse.

»Naa min Dreng, Du vil være Forretningsmand og kender ikke en Gang den første Grundsætning! raabte den gamle idet han rakte ham Haanden.

»Jeg vilde ikke forstyrre Dig i dine Forretninger, kære Onkel,« svarede Gustav de Cendry, »jeg ved jo, at Du først lukker Dit Kontor Klokken otte. Jeg vilde rigtignok gerne være kommen lidt tidligere for at passiare lidt med Tante, men da jeg er den yngste paa vort Kontor, læsser de andre alt det paa mig, som de ikke gider gøre, og derfor kan jeg ikke forlade Kontoret før Aften.«

»Det skader ikke; Du bliver ikke altid ved at være den yngste, og senere læsser Du saa paa Dine Efterfølgere, hvad der ikke passer Dig. Stadig den ene efter den anden, saadan gør vi alle . . . Apropos, Du har vel Tid til at spise til Middag hos os?«

»Jeg vilde gerne blive Onkel; men jeg har lovet Leontine at gaa med hende i Teatret. Hun har allerede ventet mig i tre Timer . . .«

»Den unge Frue har naturligvis Fortrinsret,« sagde Onkelen leende. »Du har ikke fortjent den Kone, Din Vindbeutel; men du vil forhaabentlig fortjene hende. En prægtig Kvinde, altfor køn til Dig! . . . Naa, kom her Gustav! Her er de tredive Tusinde Frank; tæl efter! Men det siger jeg Dig. Jeg gør Dig arveløs, dersom Du sætter en eneste af dem over Styr! Lykkes din Spekulation, kan Du betale mig Pengene tilbage, slaar den fejl, saa lad Dig aldrig mere se for mine Øjne, Betænk, at din Onkel har mattet anstrenge sig meget for at tjene Pengene og holde fast paa dem! . . . Passer det? Godt saa tag det usle Mammon væk og glem ikke, hvad jeg har sagt.«

Under den gamles Moralprædiken stod Gustav bøjet over Pengene og skjulte sin Forlegenhed ved at lade, som om han talte ivrigt, men i Virkeligheden løb alle Tal og Bogstaver i et for hans Øjne, og han var ikke i Stand til at skelne et eneste Ziffer.

Da han havde puttet Sedlerne i sin Brevtaske og stammende takket sin Onkel, begyndte han at passiare med sin Tante. Hvem der havde betragtet ham mere opmærksomt end de to gamle gjorde, kunde have set, at der faldt en tung Sten fra hans Hjerte, saa snart han var kommen i Besiddelse af Pengene. Han blev munter og overgiven; Han talte i saa svulstige, men tillige i saa oprigtige Udtryk om den huslige Lykke, der var bleven ham til Del, siden han havde giftet sig, at der kom Taarer i den skikkelige Tantes Øjne.

»Ja, ja!« udbrød hun, da Gustav var gaaet, og hun tog den store Ske for at øse Suppen op. »Fyren var meget let sindig, og Du gjorde Ret i at holde ham saa knapt, Ludvig men han har et godt Hjerte og synes nu virkelig at være bleven meget fornuftig. Der seer man, hvad en brav Kvinde formaaer over en Mand! Gud velsigne Ægteskabet! I Morgen tror jeg, at jeg vil gaa hen og se til Leontine.«—

Gustav havde næppe forladt sin Onkels Hus for at skynde sig hjem til sin Kone, før en ældre tilsløret Dame traadte hen til ham midt paa Gaden og overrakte ham et Brev. Han modtog det forundret og tøvende og kastede et spørgende Blik paa Overbringeren.

»Fra hvem er dette Brev, og til hvem er det?« spurgte han, idet han i Halvmørket betragtede det fra alle Sider.

Damen slog Sløret tilbage. Gustav kendte hende, men denne Genkendelse syntes ikke at være ham særlig behagelig.

»Fra Madame Madelaine!« sagde hun med lidt skælvende Stemme.

»Hvad vil hun mig?« spurgte Gustav koldt.

»Det ved jeg ikke, Hr. Cendry!« svarede den gamle. »Hun gav mig Brevet for over to Timer siden og paalagde mig under alle Omstændigheder at give Dem det i Aften. Den Stakkel, hun var saa oprørt, saa ængstelig, der maa vist staa noget meget vigtigt i Brevet.«

Gustav havde et godt Hjerte, og han var let at vinde. Han var lidt ærgerlig over denne Hændelse, men han gik dog hen til den nærmeste Gadelygte aabnede Brevet og læste.

»Vil Madelaine forlade Paris i Morgen!« spurgte han og gik atter hen til Budet, den gamle Kammerjomfru.

»Har hun skrevet det til Dem? Jeg har været den eneste, der hidtil har vidst det, da hun nok har sine Grunde til at skjule det,« svarede den gamle med bevæget Stemme. »Den stakkels Madame Madelaine! Hun er aldeles utrøstelig; i de sidste otte Dage har hun ikke gjort andet end at græde sine smukke Øjne røde!«

»Sig deres Frue, jeg . . . jeg . . .« Gustav puttede ærgerlig Brevet i Lommen . . . »Sig hende, at jeg kommer i Morgen . . i Overmorgen . . . jeg har travlt!«

»Hvem ved, hvor hun saa er! Hun vil rejse i Morgen ved Daggry!« klagede den gamle og spærrede paa en Maade Vejen for Gustav.

»Men for Himlens Skyld, skal jeg da . . . Hvad kan jeg gøre ved det! «raabte han utaalmodig, og fuldstændig tvivlraadig. »Behøver hun Penge? Jeg er selv i stor Forlegenhed.«

(Fortsættes).

TIDERNE SKIFTER.

Mel.: Den skønne gaar ind i sit 18. Aar.

Af Bibelshistorie lærte vi jo
at Kvinden kan friste en Mand,
fra Skabelsens Morgen har hun haft den Tro
at dette gaar udmærket an.
Hvem har vel ej vaklet, naar klare og tindrende
Øjne har talt deres Sprog?
og hvem har ej mærke at intet stod hindrende
for paa det at blive klog?
Ja, Kvinden er yndig, den Sag er klar,
hvis ej man det mener, man er en Nar,
:|: Hurra :|:
for Kvinden, som hos os vi har.

Desværre er intet dog fuldkommen her,
lidt Malurt til Tider man faar;
og skænke i Glasset kan Poul vel, og Per,
men Kvinden dog bedst det forstaar.
Vi ser nu saaledes, at samtlige Stillinger,
her i vort ærlige Land,
som før gav os Mænd de nødvendige Stillinger,
Kvinderne udfylde kan.
De virker som »Noget paa et Kontor,«
og mange bag Disken er Matador'
:|: og man :|:
dem ser ved Studenternes Bord.

I Skolen oplever de for vore Børn
de tristeste Timer hver Dag,
og rundt paa Kaféerne ta'r de en Tørn
som Nymfer i Tjenernes Fag.
Som Ejendomsmæglere, Sælger og Køber
i Tøjet de tit faar at gaa;
som Postbud herlige Anlæg de røber,
og snart vil de muligvis staa
som Murere paa et Patentstillads,
og jeg vil herefter kun hedde Mads
:|: hvis de :|:
som Præster ej snart vil faa Plads!

Naa, man maa sig trøste, i Fald man slaar ind
i Ægteskabshavnen med en,
som har den forfriskende, vejrbidte Kind.
blot Hjærtet ej er af Sten.
Saa bliver man hjemme, mens »Mutter« hun slider
der, hvor vi nu Arbejde har,
og tænker, mens Aarene sagtelig glider,
hvor hun dog er yndig og rar!
Ja, Tiderne skifter den Sag er klar
hvis ej man det mærker, man er en Nar,
:|: Hurra :|:
for Kvinden, som hos os vi har!

Holger Skovmark.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

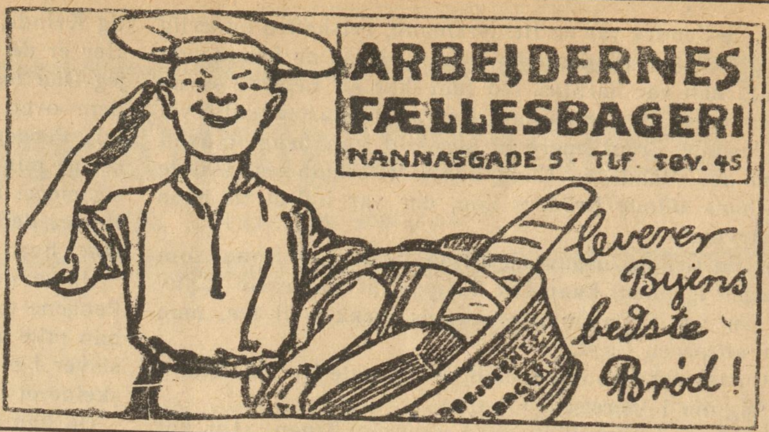

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

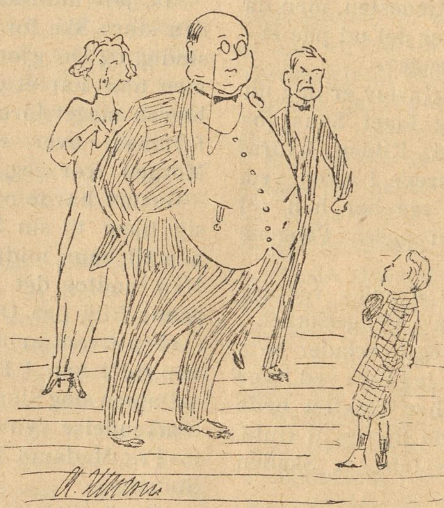

Er du saa tyk fordi du spiser saa meget, eller spiser du saameget fordi du er saa tyk?

Tegnet af A. Hansen, Assens.

Pastoren: Hvad er det, jeg synes I har Brændevin paa Bordet?

— Ja! Jæ ska si Hr. Pastoren, vi bruer det i Stedet for Fløde, de ka bedre staa sig i Varmen, de æ slet ett dyrere, og saa vil vi li'saa gærn' haet.

Tegnet af John.

Forlov elsesringe
Forlovelses-Ringe
14K 18K
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Carl Thomsen. Tak for tilsendte Noget af det bliver benyttet.

H. N. Tak, men Billedet af Carl Alstrup fra Alaska vil næppe vække større Opmærksomhed nu, da Revyen har gaaet 175 Gange.

Menig 45. Blyantstegningen gaar omgaaende i Papirkurven.

SOLSTRAALE.

Jeg fik Skænd, jeg maa ej skrive
uden paa din Konvolut,
»Solstraale«, jeg maa se alvorlig blive,
ej formegen Knald og Fut.

Stille sat, fornuftig Tale,
ak, Solstraale, jeg er Barn,
gi'r Du mig end Smæk paa Hale,
er og bli'r jeg dog et Skarn.

Jeg ej Bedring vil Dig love,
næste Gang igen der staar
paa dit Brev, jeg vil det vove,
»Solstraale«, andet Navn Du ikke faar.

V. A. Klestrup.

Køb RAVNEN

Rød Indmad

KATZENJAMMER.

Se Venstres de slærke Mænd,
hvor Styrken dog svinder hen!
Den bliver saa gennemhullet,
hver Gang der tales om Kullet.

Og Højre, der før var smart,
gaar baglæns i vældig Fart!
De bævrer, naar lille Asger
dem haardt om Ørene dasker.

Og se i vort Borgerraad,
hvor Becker dog flov og vaad
om Øjet nu staar som Fuxen —
snart fures han helt af Tuxen.

Det mærkes som afgjort Sag,
at til deres egen Bag
de Herrer et Ris maa lave —
Prosit die Mahlziet, I brave!

Bifrons.

Hørt paa et Redaktionskontor.

Redaktionssekretæren: Der er en Gaardejer, som spørger, hvordan man skal behandle syge Øier?

Redaktøren: Svar ham, at han staar sig ved at behandle dem med Respekt.

Forsvarsminister-Automaten

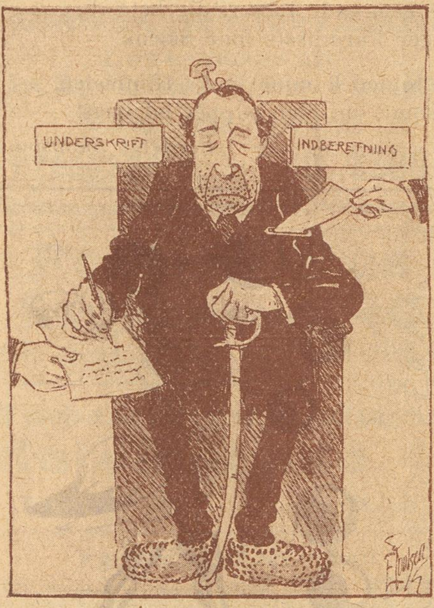

(Patent udtaget for Danmark.)

»Godt Nyt«.

Man skal lære at skære sine Negle med den venstre Haand, for der kan jo komme den Dag, da man ingen højre Haand har.

*

Følgende Sandhed er nu fastslaaet: Det moderne Ægteskab begynder uden Kærlighed, og den moderne Kærlighed ender uden Ægteskab.

*

»Fugl Fønix« fløj kun faa Gange over Folketeatrets Scene. Den gav ikke meget hverken i Pengekassen eller i Askeskuffen.

*

Der var lige ved at blive anlagt Sag imod Reumert, fordi han bar en kendt Mands Skæg.

Men hvad siger nu Danmarks Hansener til Folketeatrets nye Stykke? Sagsanlæg?

*

Maleren Acton Friis har faaet 10,000 Kr. af Ministeriet for at opdage 500 ukendte Øer. Fra de 10,000 Kr. er dog »Trekroner« fraregnet.

*

En fed Københavner pryglede i Gaar sin Søn, fordi denne havde kaldt ham et fedt Svin. En Afmagringskur havde hjulpet bedre.

Det kgl. Teater.

Aa Gud, hvor de havde det godt og fedt
og yndigt og herligt i Andedammen!
Hvad de bestilte, var saare lidt —
den rene Idyl for dem allesammen.

Og Staten betalte — betalte Tip Top
for Orlov og Gæstespil, Fryd og Gammen!
Saa kom der en Vildand og skræppede op —
Eja, hvilket Røre i Neiendammen!

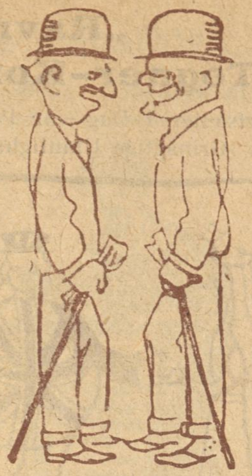

— Du, hvorfor gik Jærntæppet ned paa det kgl. Teater, da Personalet opførte
— Protesten mod Adam?
— Ved det ikke.
— Jo, ser Du, det var fordi, at der var *Brand* i den!

— Jamen Du, sikken prægtig Skytte *Hauge* har udviklet sig til!
— Skytte?
—Ja, saa Du ikke, hvor storartet han kunde ta' *Madsen Mygdal* paa Kornet.?

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Karl Grabau.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

„Ravnen"s Tegner-Konkurrence.

Vi fortsætter i Dag vor Præsentation af vore Amatørtegneres »Grinagtige Umuligheder.«

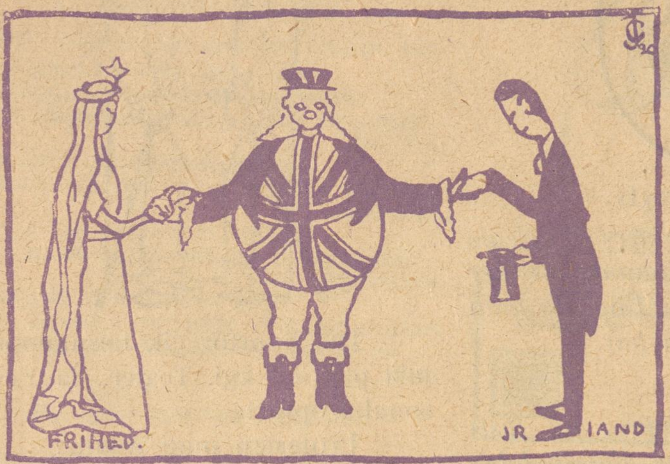

England forener Irland med Friheden.

Tegnet af *Carl Josephsen.*

En Originaltegning i Præmie.

Jør'en Sør'en fortæller.

— Velkommen de Herrer under Grydelaaget, skal det være et Par spilkogende Romere? Ka' nok være fornødent i denne Tid, hvor hverken Sjaen a' Persien eller Greven paa det kongelige ka' være i Fred for Bolsjevikkerne. — Uh, je' æ saa mat som en Lampevæge fra i Gaar a' for je' ska' sige de Herrer, a' i Gaar ble' min Ven Swanholm præsenteret for min Kone. Ve' de tro, a' der ble' Jordskælv i Saxogade? De' var jo naturligvis en Overraskelse, forstaar De nok, og naar je' ska' være ganske ærlig, saa ha'de Swanholm kørt mig saadan til, at je ikke vidste hva' je' gjorde men bare grinte. — Vi kom alsaa op paa Fars velkendte fjerde Sal, og je' var ikke mere end 5 Minutter om at lukke Døren op, saa mere svimmel var je' altsaa ikke. De' plejer a' ta' gennemsnitslig 7. Naa, vi kommer ind i Sovekammeret, Svanholm først, og je' grinende bagetter. Fruen laa i Halvmørke og reporterede sin Verdenshistorie, men da hun fik Øje paa Swanholm, saa rejste hun sig op i Edderdunen og saa stift paa Propskæreren.

Skaal! La' vos' ta' en Slurk Gurglevand for a' ha' lidt a' staa imod mæ.

Nu ve' vi nok allesammen a' der er noget som hedder en Kameleon; det er en som kan skifte Farve ganske som Vitzansky ka' skifte politisk Overbevisning. Men je' ha'de jo aldrig trot, a' hun ku' bli' *mørkegrøn, og* saa *knurrede* hun, saa Kronprins Petter i Vuggen fik Mareridt.

Se, nu ha'de Theodosia netop den Da' renset Kakkelovn og ved Sengen ha'de hun staaende en 5 Punds Pose med Sod fra Ovnen a'.

De' var altsaa Meningen a' je' skulde ha' haft den te' Maarendrikke, men da hun saa fik Øje paa Proppeskæreren, glemte hun aldeles sin egen Jør'n Sør'n og med Udraabet »Naa, er det daj, der hver Da' drikker min Mand fuld,« smak hun Haandposegranaten lige i Skallen paa Swanholm. Jøsses, sikken en Eksplosion!

Swanholm, der ikke er tabt bag a' en Trækvogn bøjede a' og nøjedes med a' faa et Fjerdingspund i Aasynet. Jeg, der altsaa stod bagved med follede Hænder fik hal'anden Pund jævn fordelt over det hele og Resten røj lige ned i Vuggen til Petter, og han *skraal* et sembrisk Hyl som a' det hedder med en saadan Styrke, at samtlige Husbeboere røj ud a' Dynerne og i Løbet af 0 Komma ³/₄ stillede udenfor Døren for at faa lidt Stof til a' drømme om i den lange kedelige Vinternat.

»Nu skal De snart ha' Tak, Madam,« sa'e Swanholm og pustede en lang sort Uldsky ud a' Munden, »æ de' en Maade a' byde Gæster velkommens paa.«

Men mere fik han ikke sagt, for i det samme røg Tandglas med Indhold: 24 kostbare forlorne Bisser, Sminkekrukke, Slæver og en Fajancegenstand mæ Hank i Skallen paa Swanholm, og denne Gang ku' han ikke klare den, for Theodosia satte i Løbet af 8 Sekunder Verdensrekord i Diskoskastning. Nu ble' der et Skraal og et Hyl og saa var'et, at Mortensens paa 3die Sal der er Jormor ringede efter Politibilen.

— Men nu maa de Herrer undskylle, for nu kommer der Gæster og je' maa i Lag med Proptrækkeren. De Herrer skal nok faa a' vide, hva' de' blev til med Prop*skæren.*

(Fortsættes).

Evighed.

Idet jeg forudsætter, at der er en Enighed
(hvad saa Pokkers mange tror, men som ellers ingen véd),

forudsat, som jeg siger, efter dette Livs Forlis
der skal findes et andet, det saakaldte Paradis,

dette med St. Peter og med Englespil, De véd,
(Pastor Bavelse er villig at gi' nøjere Besked)

. . . er det dog ej ganske sikkert (hvis man hører paa min Snak),
at jeg ikke, naar det gælder, siger Nej og mange Tak!

For hvis man skal være ærlig: baade Sang og høj Musik
kan jo være helt velsignet i et jordisk Øjeblik;

men den lange Toneskala ned og op, og op og ned,
tør vel blive lovlig hamber i en evig Evighed.

Derfor er det, at jeg siger: gode Læser, dig betænk,
før Du, ubeset, modtager Paradisets lune Skænk,

for er først man velbeholden kommet ind i Himmelen,
er det mere end tvivlsomt, om man slipper ud igen! —

Frederik Skousbo.

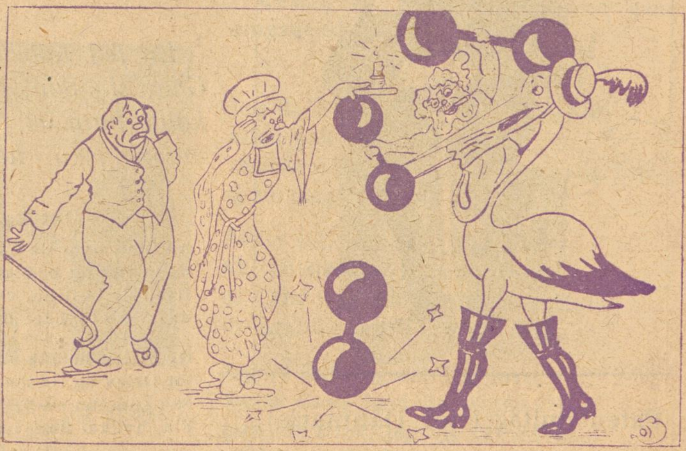

Storken bringer et nyfødt Barn med Fuldskæg og Jernlodder.

Tegnet af *O. Barsted*, Hjørring.

3 Kr. i Præmie.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Holbergsgade 6

Carl Jacobsen & Co

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 6

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Contr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

KØB „RAVNEN"
25 ØRE

— Mine Herrer, sagde Sørensen ved Middagsbordet til sine Gæster, jeg tror jeg kan vise Dem noget, som ingen ved dette Bord nogensinde før har set og som ingen faar at se mere. Skal vi vædde?

Væddemaalet blev afsluttet. Sørensen tog en Nød og knækkede den, tog Kærnen ud og viste den frem for alle de Tilstedeværende.

— Ja, mine Herrer, sagde han, den Kærne her har De aldrig set før, og jeg er overbevist om, at De heller aldrig faar den at se mere.

. . . Dermed spiste Sørensen Nøddekærnen.

*

Der er stor Bryllupsfest i Søpavillonen«. En af Gæsterne, der er meget højt oppe, rejser sig og udbryder rørt henvendt til Brudgommen:

— Jeg drikker for din Sundhed, og jeg beder Jer alle ønske for Dig, at Du maa opleve mange af denne Slags Dage!

*

— Du maa da have mange Kvaler med at holde din Kone saa elegant klædt.

— Nej, tværtimod! Kvalerne kommer først, naar hun ikke er det.

En halv Snes smaa Drenge og Piger kommer løbende i tæt Klynge ned gennem Gaden. Midt i Klyngen løber en Dreng, tudende i et Horn, og en 5—6 Skridt bagefter kommer en lille 5-Aars Pige saa hurtigt hendes Ben kan bære hende. En forbigaaende Herre raaber til hende, hvad det er de leger, og hvorfor hun løber saa langt efter de andre.

— Vi leger Automobil, svarer den lille Pige forpustet, og jeg er Benzinstanken.

Og de smaa Mennesker farer videre hen ad Gaden.

*

Den distræte Professor: — Sig mig, Overkelner, har jeg ikke glemt min Paraply her?

Kelneren: Nej, Hr. Professor, men Deres Frue har allerede ventet 2 Timer paa Dem, og De sagde jo, at De vilde komme tilbage om en halv Time.

Professoren: Ser De, min kære, jeg vidste jo nok, at jeg havde glemt et eller andet!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Fra Ekscellencen Slebsagers Privatliv.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Husassisten: Deres Ekscellence, skal jeg ikke bestille nogle Hektoliter Kul — Kælderen er tom?

Ekscellencen: Ikke et Ord mere vil jeg høre om *Kul-Indkøb!* — forstaar hun mig!

Tegning af *K. Almquist.*

Den Lille: Undskyld, jeg kunde vel ikke faa lidt Ild?

Den Store: Jo — værsgo'.

Den Lille: Jamen, jeg kan ikke naa.

Den Store: Saa vent, til Du bliver stor nok til det!

Tegning af *G. Kretzmer.*

— Har din Mand et jævnt Humør!

— Ja, han er lige gnaven hele Dagen!

Madsen-Mygdal:

De skræmmer mig, de Fugle, i mit Korn de hakker løs,
føj, hvor Luften dog er fuld af frække Toner!
Hvor kan de opponere, fare frem saa haard og bøs,
fordi jeg »misforstod« halvfjers smaa Millioner!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 5 Redigeret af AXEL WESSEL Torsdag den 3. Februar 1921

Ekscellencerne hos Astrologen Kronstrøm.

Tegning af *Hp. Hansen.*

Slebsager: Vi er stadig Genstand for Angreb paa Rigsdagen; det var vel ikke muligt, at De kunde lære os nogle gode Orakelsvar?

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensyn v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

— Frøken Storm minder mig om en gammel Dragkiste.

— Tænk, jeg finder, at hun er nydelig.

— Det er hun ogsaa, men det er maaske netop paa Grund af, at hun er saa meget udskaaret.

*

Sergenten: Hva' S . . . 97! hvorfor løber De ikke? Kan De ikke følge med?

Soldaten: Jou vel, Hr. Skersant, — men jæ æ' da it' saa tosset aa' ve' rend' Livet a' mæ'. Naar saa Løjtnanten nu om lidt kommanderer »omkring«, saa kommer jæ' jo foran di andre.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Bogholderen: »Jeg har været i Deres Tjeneste i tyve Aar, og mit Haar er bleven graat i Deres Tjeneste. . .«

Grossereren: »Jeg ved det, Petersen, og jeg aner, De vil ha' Løntillæg, men det er aldeles umuligt. Derimod har jeg en udmærket Opskrift paa Haarfarve, den skal De faa!«

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Ung Forfatter: »Men er en saadan Forlæggervirksomhed ikke et temmelig utaknemligt Arbejde?«

Forlæggeren: »Nej, det vil ikke sige . . . det meste bliver da sendt tilbage med Tak!«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Rockefeller: »De ansøger om min Datters Haand, men vilde De holde lige saa meget af hende, hvis hun ingen Medgift fik?«

Unge Schmidt: »Naturligvis!«

Rockefeller: »Godt, saa kan jeg ikke bruge Dem som Svigersøn, for jeg ønsker ikke at faa en Idiot ind i Familien.«

*

Hansen: »Gratulerer til, at Du er bleven Tandlæge. Har Du godt at bestille?«

Christensen: »Næ, i Dag har der ikke været en Kæft!«

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Opbrud.

Gaa ad Helved til Drenge,
drik ud og lad Penge
og Guldstøv ryge i Nat!
Se Maggi, der vinker —
Se, Nordlyset blinker
og tindrer mod Sneen i Nat!

Lad kun alting staa til,
det er Glæden, vi vil,
det er Livsglædens flygtende Stund.
Gem de nagende Vér,
se aah, Maggi, hun ler
med et djævleblændt Smil om sin Mund.

Vi skal gemme det Smil —
— Maaske hundrede Mil
er vi borte i Morgen. I Nat
vil vi leve og le,
men i Morgen maaske
staar vi lænket til Skude og Rat.

Og i dræbende Nætter
paa havgrønne Sletter
under vindfyldte Klude og Sejl
skal vi mindes saa tyst
den velsignede Kyst
og se dybt i Mindernes Spejl.

Og naar Himlen er rosa
en Nat ved Formosa
med Djunkernes Skvalpen og Skvulp,
skal vi tørre en Taare
og gøre os haarde
og kvæle det skælvende Hulk.

Og nu drikker vi alle,
drik ud! og lad falde,
hvad ikke kan staa denne Stund.
Og hvert bankende Hjerte
skal glemme al Smærte
for Maggis smilende Mund!

CAJ M. WOEL.

Modeparfume Pudder Sæbe
Rubidor
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Apotekeren: »Her er de to Flasker, Mads Hansen.«

Bonden: »Nu har De vel skrevet uden paa, hvad der er til Koen og hvad der er til min Kone. Jeg vil saa nødig have, at Koen skulde faa det forkerte.«

*

Lægen (behandlende en Dame, der er falden i Vandet): Gudskelov, nu begynder Hjertet igen langsomt at fungere!

Redningsmanden. Saa — da er det vist bedst at jeg forsvinder.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Lærerinden (der underviser de yngste Klasser i Naturhistorie): Kan nogen af Jer sige mig, hvad der kommer nærmest Mennesket?

Lille Peter: Skjorten, Frøken.

*

»Hvor meget koster det Maleri?«

»Fem Tusind Kroner.«

»Er De gal, Mand? De forlanger jo en Pris, som om De var død for tre, fire Hundrede Aar siden.

*

Hansen: »Hør, Tjener, hvorfor bliver den Herre ved det runde Bord betjent meget bedre end jeg. Maa jeg tale med Værten.«

Tjeneren: »Det er den Herre ved det runde Bord.«

*

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

Nordisk Bank.

(A-B-C- Melodien.)

A. B. C. D. E. F. G.
den er gal med Bankerne.
H. I. J. K. L. M. N.
Formand *Harboe* er en Svend!
O. P. Q. R .S. T. U.
Blot han siger Bæ og Bu
V. X. Y. Z. Æ. Ø. Aa.
faar han alting til at gaa.

Formand var han for en Bank,
der slog Smut og Skæv og Skank.
Banken fin med Hal og Sal
samt en kostbar Filial.
Det var Landets Gullaschtid,
Harboe tænkte »Der er Bid«,
tog en Krukke og en Hank,
laved' derpaa »Nordisk Bank«.

Penge strømmed' hurtig ind,
flere Sedler paa en Pind.
16 Kroner fra en Mand
med en mindre god Forstand.
Selv, »den dovne Dreng« sa' at,
hvis han Penge hade hat,
vilde alting, Revl og Krat,
han i »Nordisk Bank« ha' sat.

Minus maa gi' Underskud,
»Nordisk« kun betalte ud;
og da det blev Januar,
vidste man, hvorhen det bar.
Harboe spurgte »National«
»Hjælp mig, den er gru'lig gal!«
Ved dens Svar blev Harboe bleg'
»Gu' faar Du da nikke naj!«

Saa blev Kassen lukket i,
»Nordisk's« Saga var forbi.
Folk stod udenfor og saa,
at en Laas blev sat derpaa.
Harboe blev, da det var Slut,
af en Sparebøsse skudt.
Men hvem kom paa Knæerne?
Det kom Aktionæerne.

Dog saa kom — o smil, min Ven,
Generalforsamlingen!
Her stod Harboe op og sa':
X Plus Y, Plus B og A.
Mens han saadan snakkede,
Modstand bagud sakkede.
To var flaat' og »nakkede«
de stod op og — *takkede!*

Ham med Humøret.

Fra Sindssygeanstalten

Direktøren for en Sindssygeanstalt foreviser denne for et Selskab af flere Damer og Herrer, som ønsker at bese den.

— — —

Det første Værelse, de kommer til, bebos af en Mand, som har en stor Dukke paa Skødet. Direktøren oplyser, at denne Mands Kone er stukket af sammen med Mandens Ven. Dukken, som han har paa Skødet, tror han, er hans Kone.

Senere kommer Selskabet til et andet Værelse, hvor der ogsaa sidder en Mand med en lignende stor Dukke paa Skødet.

— Hvem er saa det spørger en af Selskabet.

— Det er den Mand, der stak af med den anden Mands Kone.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Bogen er det offentlig talende Menneske.
(»Bolschevik-Propaganda«, Rusland).

Klaprer hun med Kastagnetterne eller med Knoglerne?
(»Simplicissimus«).

Næstenkærlighed!
(»Fliegende Blätter«).

I England raser Diskussionen om man skal bygge Kæmpeslagskibe eller Undervandsbaade. Satiretegningen her taler afgjort til Fordel for de sidste.
(»Daily Mirror«).

Per-Johan begrafver sin gumma, som inte varit med de mildaste.
En misstänkt knackning hörs från kistans inre och bärarna vil stanna för att undersöka. Men Per-Johan vinkar af alla krafter och ropar: — Gå bara på, I pöjka, för de däringa menar ho intet mä!
(»Strix«).

„The Merry Sunday Mixture"
Enestaaende Kvalitet
50 Øre pr. Pakke.

„Havana Life"
Stor Cerut, fin og let Kvalitet.
10 Øre pr. Stk.

„Russia"
Ima extragod Cigaret
10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.

„Moderne"
Bedste 26 Øres Cigar.

Faas hos d'Hrr. Handlende.
Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

»Nej, Hr Cendry, det er næppe det, der gør hende saa ulykkelig, og netop derfor vover jeg slet ikke at bringe hende det Svar, efter at jeg har fulgt Dem saa længe og gjort mig saa megen Ulejlighed for at udrette mit Ærinde. Jeg føler, hvor nødvendigt det er for den stakkels Kvindes Ro, at hun ser Dem endnu en Gang, rimeligvis den sidste« sagde den gamle med stærkt Eftertryk.

Gustavs Tvivlraadighed voxede, hans Forfængelighed blandede sig i Spillet.

»For sidste Gang,« hviskede han. «Madelaine er ikke farlig for mig; Leontine faar ikke noget at vide . . . Sig Deres Frue, at jeg skal være hos hende om en Time!« tilføjede han, idet han vendte sig for at gaa.

»Tusind Tak!« raabte Kammerjomfruen glad, »Tusind Tak, Hr. Cendry!« Dermed forsvandt hun, og Gustav gik videre hen ad Gaden.

Naar Gustav sagde, at Madelaine ikke var farlig for ham, havde han virkelig Ret. Som vi allerede ved af hendes Enetale, nærede hun en udpræget Tilbøjelighed for ham, men han besvarede den ikke. Han havde lært at kende denne smukke og interessante Kvinde i Pariserlivets Malstrøm og havde fundet Behag i hendes livlige underholdende Væsen, han havde gjort Kur til hende og tilbragt meget behagelige Timer i hendes Selskab, samtidig med at han følte sig i høj Grad smigret ved det Fortrin, hun stedse gav ham, selv over for de rigeste og smukkeste Tilbedere; af Taknemmelighed og Letsindighed havde han ogsaa ofret langt større Summer paa Foræringer til hende, end hans Midler egentlig tillod; men efter sit Giftermaal havde han undgaaet ethvert Møde med hende, og efterhaanden havde han glemt hende. Hvilken Fare kunde der saa være ved dette sidste Møde?«

Han ræsonnerede ganske vist rigtig, men han glemte en Ting, sin Karaktersvaghed, som allerede ofte havde beredt ham store Forlegenheder, hvilke hans godmodige Onkel dog altid havde hjulpet ham ud af. Med sit gode Hjærte forbandt han en afgjort Mangel paa Villiekraft, det havde ofte gjort ham til Bold i andres Hænder, og Madelaine spekulerede netop i denne Svaghed. Hun havde paa sin Side vidst at bringe sit Hjertes Tilbøjelighed i Samklang med den Slyngelstreg, hun havde i Sinde at begaa mod ham, ved den mærkværdige Sofisme, at Anslaget ikke var rettet mod ham, men mod hans Kone; Resten gjorde saa den vigtige Omstændighed, at hun behøvede Penge, og at hun mente, at de tredive Tusinde Frank vare mere nødvendige for hende end for Fru de Cendry.

Da Gustav traadte ind til Madelaine, fandt han hende i et pragtfuldt Toilette, men desuagtet svømmende i Taarer. Han kendte hendes Karakter og vidste, at hun bedøvede alle sine Sorger ved at styrte sig i de vildeste Adspredelser, denne Kontrast mellem hendes Paaklædning og hendes Sindstilstand var derfor ikke fremmed for ham.

Hun spillede sin Rolle mesterligt. Hun søgte at fatte sig og at skjule sine Taarer, hun smilede til ham med vaade Øjne og bad om Tilgivelse, fordi hun havde gjort ham til Medvider i sin Hemmelighed, denne pludselige Afrejse, hun motiverede denne Paatrængenhed saa fint, at hun lagde hele sin Tilbøjelighed for ham for Dagen uden dog at forglemme sin Stolthed. Gustav, der var traadt kold og følelsesløs ind til hende, maatte have et Stenhjærte, dersom han ikke uvilkaarlig var bleven stemt mildere, da han saa denne syndefulde Skabning for sig, da han mærkede hvilken Anstrengelse det kostede hende at overvinde sin Smerte. Kvindetaarer kunne afvæbne selv de stærkeste Mænd, han tog trøstende hendes Haand, han trykkede den af Medlidenhed, han kyssede hendes sarte Fingre af Barmhjærtighed og opdagede ved denne Lejlighed paa hendes Bryst en lille Medaljon, som han en Gang havde foræret hende.

Han tvivlede ikke et eneste Øjeblik paa Oprigtigheden af hendes store Sorg over Afskeden, han mente, at den mindste Agtelse, han kunde vise den, var at udvikle for hende med alle mulige Fornuftgrunde, at hun handlede taabeligt, naar hun indrømmede sine Følelser saa stor Plads. Han holdt en lang Tale til hende, i hvilken der forekom meget om Pligt, Moral og Religion. Madelaine gav ham Ret og syntes at blive mere fattet. Gustav vilde nu vide Grunden til hendes pludselige Afrejse, men hun paatog sig en bedrøvelig og hemmelighedsfuld Mine, og i Stedet for Svar sukkede hun, at det var en Adskillelse for stedse. Hun rev sig ud af dette nye Anfald af Melankoli og udbrød, som om hun havde overvundet sig selv:

»Gustav, De har aldrig elsket mig, skønt De vidste, hvad dette Hjerte følte for Dem. Jeg har ingen Ret til at gøre Dem Bebrejdelser, jeg selv har bekæmpet min Kærlighed, da jeg indsaa, at den var haabløs. Hvad jeg i Dag forlangte af Dem var ikke andet end en Almisse, Tilladelse til at se Dem endnu en Gang. Da jeg nu har bragt min kvindelige Stolthed dette Offer, er Regnskabet med mit Hjerte afsluttet, det har ikke mere at fordre af mig, efter dets sidste Bøn er opfyldt, og jeg sværger Dem til ved min egen Stolthed, jeg vil glemme Dem for stedse, saa snart jeg har forladt Parises Mure . . . Og nu Gustav,« raabte hun og sprang op med et skælmsk Smil paa Ansigtet, »nu da De ikke er mere for mig end enhver anden, nu et Spørgsmaal, som deres Hjærte ingen Del har i! »Gustav,« fortsatte hun med komisk Pathos . . . »Gustav har De allerede spist?«

Gustav havde efter et saa patetisk Tilløb ventet noget ganske overordentligt, nu maatte han uvilkaarligt le ad dette Spørgsmaal, der kom over hans tragiske stemte Hjærte som et Styrtebad, Skyer og Solskin vekslede altid hurtigt hos Madelaine, denne bratte Overgang var derfor meget naturlig.

»Nej, det har jeg ikke,« svarede han og rejste sig op; »men man har allerede ventet en Times Tid paa mig med Middagen.«

»Saa kommer De alligevel for sent! Vær nu sød og hold mig med Selskab ved dette mit sidste Maaltid!«

Gustav vilde undskylde sig, men Madelaine vidste at besejre alle hans Indvendinger. De skal sidde ved Bordet som Kommandøren i Don Juan! sagde hun med samme Patos som før og førte ham mod hans Villie ind i Sideværelset, hvor Bordet allerede stod dækket.

Maaltidet forløb under uskyldig Samtale; Madelaine sprudlede af Vid og Lune, de talte om alt muligt mellem Himmel og Jord, men ikke et eneste Ord om Afrejse. Naar Madelaine fyldte sin Gæsts Glas med den skummende Champagne, formanede hun ham til at vise Maadehold, og naar Vinen desuagtet gjorde ham livligere, mindede hun ham om hans Kommandørrolle, men alle hendes Formaninger forhindrede dog ikke at Gustavs Pligtbevidsthed lulledes i den sødeste Søvn af Vinen, længe før Maaltidet var forbi, og at

han bedækkede hendes Haand med fyrige Kys, fuldstændig fortryllet af hendes Aandrighed og Smilet i hendes Øjne

Madelaine triumferede.

Vi overspringer et Tidsrum af nogle faa Timer, som den pligtforglemmende Ægtemand tilbragte ved Sirenens Fødder, og begive os til et pragtfuldt udstyret Hus i Quartier Breda.

Intet levende Væsen træder os i Møde i de to stærkt oplyste Saloner, men desto livligere synes der at være i de Kabinetter, der støde til den inderste Salon. Der lyder Latter og højrøstede Stemmer ud gennem de halvaabne Døre. En blændende Nakke eller et funklende Øje smutter undertiden forbi Døraabningen. Træt af Dansen synes man at have trukket sig tilbage til disse Værelser.

Vi finde her et interessant og livligt Selskab; en halv Snes unge Damer og halvt saa mange Herrer staa eller sidde i livlig Samtale. Skønhed, Aandrighed og Lune tale ud af Damernes forføriske Øjne, Diamanter smykke de velformede Arme og de smukke Barme; ingen Mandelblomst er saa ren og dadelløs som Rosenskæret paa deres Kinder og selv det mest brændende Kærlighedsæble vilde misunde Læberne deres bedaarende Kødfarve.

Madelaine er iblandt dem; hun er ganske vist ikke den smukkeste, men hun er den muntreste og aandrigste. Hun er i Aften særdeles overgiven, og hun helliger en ung Mand af et indtagende Ydre og et livligt Væsen sin hele Opmærksomhed. Han syntes at være henrykt over hendes lystige Indfald og tager slet ingen Notits af de længselsfulde, ja næsten skinsyge Blik hvormed en ung Dame, der sidder alene i Baggrunden, betragter deres Narrestreger.

Pludselig skilles Grupperne, nogle Tjenere træde ind med isafkølet Champagne. Man samles atter om enkelte Borde, Champagnen flyder, alle er som elektriserede, kun den ensomme Dame forlader ikke sin mørke Krog.

Madelaine er den kaadeste og den muntreste af dem alle — hun griber Glasset, kredenser det for sin Kavaller med et forførerisk Smil, og han, der allerede var beruset af hendes Skønhed og hendes Blikke, hælder den skummende Vin i sig; ingen Tiger er saa sikker paa sit Byttte, som Madelaine paa sit.

Tonerne fra et Piano blander sig med Latteren og Glassenes Klirren; Madelaine istemmer leende en kaad Vise. Hun er henrivende i sin Kaadhed — og imidlertid veksler hun stjaalne Blikke med en af de tilstedeværende Herrer.

»Hun triumferer, han er fortabt!« mumler den unge Kvinde i Baggrunden, som under Paaskud af et Ildebefindende har afslaaet det Glas, man bød hende. »Hvorledes skal jeg advare ham? hvorledes skal jeg bringe ham til sig selv?

Atter en Bevægelse i den lille Kreds. Man grupperer sig samtykkende om et Bord, hvorpaa »Kongernes Bog« ligger opslaaet; den Herre, som Madelaine har vekslet Blikke med, griber Kortene med øvet Haand, og Guldet begynder at rulle paa Bordet.

Gustav er beruset af Vinen og Madelaines Ynde, han har glemt alt og fuldstændig givet sig den Trolddom i Vold, der redningsløs fører ham i Fordærvelse; han ser dog i Begyndelsen ganske ligegyldig paa Guldet. Spillet begynder, kun nogle af Damerne deltager, og man pointerer lavt.

Madelaine bøjer sig over mod Gustav, hun hvisker ham nogle Ord i Øret og ser bedende paa ham med sine skælmske Øjne. I næste Øjeblik ligger der nogle Pengesedler foran ham, Madelaine disponerer over dem, som om det var hendes egne, og Gustav tager kun ringe Del i Spillet. Sedlerne vandrer over i den heldige Bankørs Haand. Gustav bliver i et lyst Øjeblik klar over, hvilken Betydning Pengene har for ham, han griber atter i sin Brevtaske, han maa se at vinde de fem Tusinde Frank tilbage. Og Lykken synes at smile til ham. Ikke blot vender hans Sedler tilbage, de har en Del Guldstykker i Følge.

Gustav er heldig over al Forventning, og Madelaine jubler; leende tager hun mod Sedlerne, som Bankøren skubber over, og Lykken vedbliver at smile. Guldbjerget foran Gustav voxer højere og højere. Et helt Kalifornien ligger foran ham, et Kalifornien, med hvilket han kan betale Madelaines Smil.

Gustav forcerer dumdristig sit Spil ophidset af Glassene, som Madelaine kredenser ham i Pavserne; han kender ingen Grænser for Pareringen. Hvad er Pengene i dette Øjeblik for ham, hvad er de for Madelaine! —

En halv Time forløber med vexlende Held. Saa vender Lykken afgjort Gustav Ryggen. Alle havde i stor Spænding trængt sig sammen om Bordet, selv den ensomme Iagttagerske er kommen frem af sin Krog, hun søger at trænge sig hen til den dumdristige Spiller, medens hendes Øjne med synlig Angst hviler paa Kortene.

Med Forfærdelse ser hun deres vanvittige Spil, hun ser, at de Sedler, som Gustav, ophidset af Spillelidenskab, stadig henter frem af sin Brevtaske, vandre over i Bankørens Hænder. Endnu en lille Rest, og alt er tabt. Nu benytter hun et gunstigt Øjeblik, hun griber over den ulykkeliges Skulder efter hans Glas, fører det til sine Læber og bøjer sig igen over ham for at stille det tilbage paa Bordet.

»For Guds Skyld, hold inde, man bedrager Dem!« hvisker hun til ham. Men det er for døve Øren, hans Øjne hænge kun ved Kortene, han ved ikke mere, hvad han gør. Pludselig bliver der dødsstille, alle staar i den største Spænding. Man kan høre hver enkelts Aandedræt.

Kortet falder, man aander atter op, Selskabet rejser sig fra Bordet i en uhyggelig Stemning. Bankøren kaster Kortene og rejser sig med et iskoldt Ansigt. Guldrullerne og Sedlerne er forsvundne, som bortsnappede af en usynlig Haand. Man klinker med hinanden for at bryde den ængstelige Fortryllelse, der hviler over Selskabet, en medlidende Haand farer over Tangenterne paa Klaveret, og Selskabet gaar ind i Salonerne, medens Melodien bliver livligere og livligere og tilsidst gaar over til en fejende Galopade.

Kun en er bleven tilbage ved Bordet. Han staar forstenet og ligbleg og bliver først nu klar over det skete; forladt af Sirenen, der forvirrede hans Sind og udstrøede hans Penge med begge Hænder til hans Modspiller, ser han stift frem for sig; brændende Hede stiger ham til Hovedet, den bliver efterfulgt af en kold Febergysen. Hans Pande er bedækket med kold Sved, han lægger den et Øjeblik ned paa sin Arm, saa springer han op og slaar sig med knyttet Næve for Panden, han bliver greben af Rædsel, ved Tanken om, hvad der er sket.

»Madelaine, det var dit Værk!« hvisker han og skærer Tænder. Han ser sig omkring, han er alene, selv den bly Advarerske, hvis Stemme han overhørte i Lidenskabens Rus har forladt ham. Som en Forhaanelse trænge Tonerne af den muntre Dansemelodi fra Salonen ind til ham, flygtig og elastisk glider Sirenens smukke Fod over Parkettet derude. Ingen bryder sig om den ulykkelige, den tilintetgjorte.

Han drikker det Glas Vin, der staar foran ham, for at forjage alle de Rædselens Aander, der storme ind paa ham. Men han bliver blot endnu mere ædru. Giften, der tidligere omtaagede hans Forstand, hidser nu en hel Hær af Selvbebrejdelser og Samvittighedsnag paa ham.

»Alt . . . alt er tabt!« stønner han . . . »Og i Morgen . . . i Morgen . . .! Gud i Himlen, min stakkels Kone . . .!

Hans Blik, hvori man kunde læse den Fortvivlelse, der rasede i ham, var i nogle Øjeblikke fæstet paa Døren til det tilstødende Værelse. Stiv og følelsløs saa han der ind, saa vendte han sig gysende bort og bedækkede sit Ansigt med sine Hænder; han rejste sig derpaa med vaklende Knæ og forsvandt ud af Værelset, uden at nogen saa ham.

I samme Øjeblik traadte en høj, slank Mand ind ad den Dør, paa hvilken den ulykkeliges Øjne havde været fæstede. Det var Hr. Chevalier, som med et Blik havde overværet hele Situationen.

(Fortsættes.)

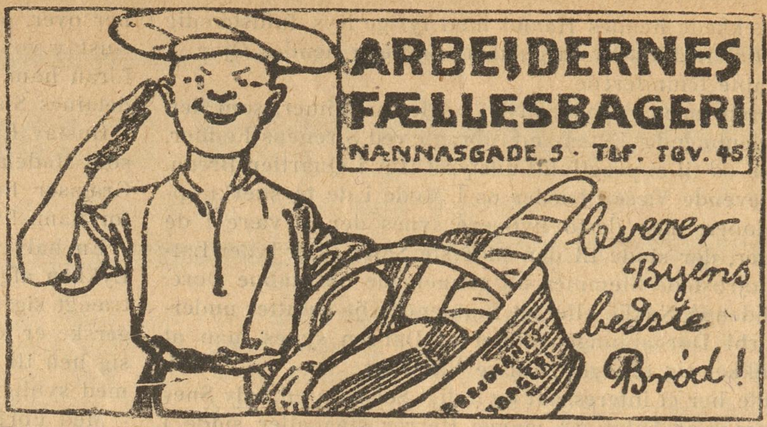

Den lille: »Hvordan kan det være at dine Ben er saa lange.?

Den lange: »Det skal jeg sige dig min lille Ven, det er for at de bedre kan naa Jorden.

Tegnet af Joh. Jensen.

Vilh. P. »Til min Rose« er vist for indviklet og returneres.

C. E. H. »Banditten« er en lille »Hjemmehumoreske«, der næppe vil more et større Publikum. Der maa mere Fut paa og Kraft til!

C. N. »Legenden« er spunden lidt for tynd ud, og »Aftenbillede« forekommer ubetydelig. Den tredie haaber vi at kunne benytte.

Frøken J. M. Den ene af dem skal vi se at faa anbragt.

ANNI.

Anni lærte jeg at kende
paa et Bulebal engang,
hvor hun sang med Ballets Piger
Døgnets kendte Dansesang.

Smuk som bare Pokker er hun
og som skabt til alt Kommers,
denne lille muntre Anni
som jeg giver disse Vers.

Annis Haar er sort og sirligt
Kinden dunet rund og rød.
og i Øret hendes Stemme
lyder feminin og sød.

Hendes Kjole er moderne
alt for kort — men hille hvor —
sorgløs Kjolen blotter hendes
Silkestrømpers fine Flor.

Uden Nøgle kommer Anni
sent paa Natten ofte hjem,
men erfaringsmæssigt stiller
hun sit Vindu lidt paa klem.

Jeg har selv en Aften hjulpet
hende ind af denne Vej,
fik til tak en kælen Afsked.
— Herregud det var jo Leg. —

Anni morer sig hun danser
og hun flirter med enhver,
jeg er selv iblandt de mange
der har Pigebarnet kær.

F. SCH.

I SKOLEN.

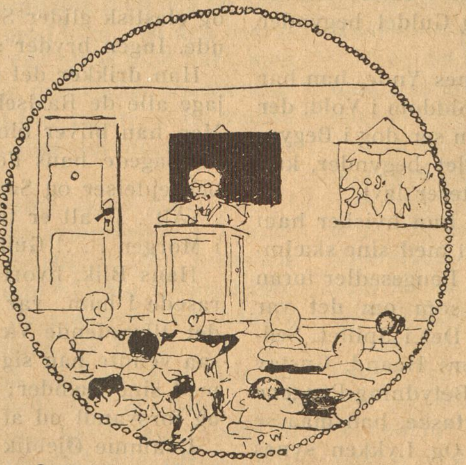

Læreren: »Nu har jeg snart sagt hundrede Gange at jeg ikke vil sige en Ting mere end en Gang!!

Tegnet af P. W.

Egot Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Ekspeditricen: »Hvad synes Fruen?« Den tykke Gullachfrue: »Tak denne Kaabe tror jeg passer mig, den tager jeg saa!«

Tegnet af Esther Hartung.

KØB „RAVNEN“ 25 ØRE

Rød Indmad

EN OPTAKT

Nu skal vi snart igen til at stemme,
lad os da huske og aldrig glemme:
Folkets By den er ikke til Fals —
Ingen skal bøje vor ranke Hals.

Fjendernes Krigslist er uden Ende,
lumskelig kan de sig sno og vende
Vexler de Haandslag eller de slaas:
ét kun er ærligt — Hadet til os.

Snart gaar de om og agerer glade,
snart er de triste som visne Blade —
lad dem ta' Sæk og Aske paa:
stedse saa har de dog Maske paa.

Lad dem kun kalde sig »kommunale«,
lad dem kun spjætte som »liberale« —
Højre og Venstre det er kun ét,
og til Marts skal de faa deres Fedt!

Bifrons.

Paa en amerikansk Kirkegaard læses følgende Indskrift paa en Gravsten:

Til Minde om min højt elskede
Hustru Mary
Dito Dito. Jane

Manden sparede paa den Maade Penge, som Stenhuggeren skulde have haft.

Af et Provinsteaters Repertoire.

1 Aften: »Den eneste«. (Kun denne ene Gang).
Søndag Eftermiddag opføres for 1ste Gang »Kristian d. 2den«.
Aftenforestilling: »Erik d. 14de«.
Mandag d. 19. for 20. Gang. »Da vi var 21«.

Galt i Byen.

Den lille Fleming Lynge
i Digterkor vil synge
og haaber at faa Sejre
paa mange Murerbaj're.

Hvad om den lille Lynge
holdt sig til egen Klynge:
Studenternes Kantusser
og deres mange Sjusser?

Hørt i Baghuset.

Manden: Her er kommen Brev fra Peter. Han skriver, at han er kommen i en sikker Stilling.

Konen: Gud, saa er han nok sat fast!

»Godt Nyt«.

Den Mand, der opfinder et Middel til at dræbe Rotter, vil kunne leve af det.

*

I Odessa gjorde en Dyretæmmer stor Lykke ved at gaa rundt i et Bur med vilde Dyr. Forleden blev Programmet forandret. Han blev ædt — og nu er det Dyrene, der gaar rundt med ham.

*

De hvide Mus er ved at uddø. Man mener, at det skyldes de stadig altfor høje Spirituspriser.

*

I en herværende højere Pigeskole fandtes følgende Mundfuld i en af Stilebøgerne: — »De Indfødte paa Bambusøerne gaar for det meste nøgne, hvad der forøvrigt klæder dem ganske godt«.

*

Hvis man vil undersøge om en ung Pige er forelsket, skal man, medens hun sover, stryge hende over Munden med en Børste, slaar hun den væk, er der ikke Spor af Kærlighed. Spidser hun derimod Mund — saa er den tydelig nok!

Degn og Klokker.

Degnen fra Hee var i Gaar ude at se Cornevilles Klokker.

Hørt i Retten.

En Farver, der var stævnet som Vidne i en Retssag, skulde aflægge Ed og rakte tre Fingre i Vejret,

— Tag deres Handske af, sagde Assessoren.

— Tag deres Briller paa, svarede Farveren.

Smør.

Den store Toppris sku' naa's,
det rige England sku' flaa's —
de grinte hovent, vore store Agrarer:
Ja, vi er jo lidt dyre med voreses Varer.

Hr. Mygdal var stort Geni —
nu holder han Bøtten i,
og trist de Bønder med Ørene hænger,
nu smiler de ikke smørret længer'.

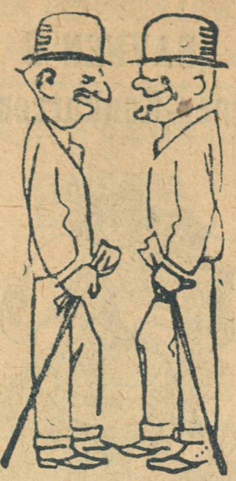

— Du, ved Du hvorfor de skriger saa hæftig paa »Wotan« i »Valkyrien« paa det kgl. Teater.

— Nej.

— Det ved jeg heller ikke, men tror Du ikke, at det er fordi, at det elektriske Lys er bleven saa sløjt derude efter Teaterbranden?

— Den kan jeg ikke rigtig.

— Nej, men det skal der ogsaa Pære til!

EN ROLIG MAND

En ung Mand rømte fra sit Hjem og vendte efter 17 Aars Forløb tilbage. Hans Fader sad og stoppede en Pibe.

— Fa'r, sagde Sønnen, jeg er kommen hjem igen.

— Naa, saa giv mig en Tændstik, svarede Faderen.

Hørt den 30. December.

— Har Du haft Fødselsdag?

— Ja, hvorfor spørger Du om det?

— Jo, jeg vil bare gøre Dig opmærksom paa, at hvis Du ikke har haft den, saa er det paa høje Tid.

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Aage Hermann.

„RAVNEN"S Tegner-Konkurrence.

Naar Rovsings Operation kun lykkes halvt.

Tegnet af *Ullchen O.*

En Originaltegning i Præmie.

Jør'n Sør'en fortæller.

Godaften i Urnehallen de Herrer, sla' Agterspejlet i Rørstolen, aa saa ska' je' være der med en Terrin varme Sjusser, som ka' tø et hvilket som helst *Nedløbsrør* op.

Naa, de Herre er spændte paa at faa at vide, hvordan det gik min Ven Korksnitteren som je' forleden præsenterede for min Kone. Ja den gik altsaa ikke saa got.

Han linede en en Skorstensfejer lige foran Fyrstedet ved Fyraften, og hele mit fine Sovegemak saa ud som en Kamin. Og saa var han kommen *direkte* op a' slaas med Theodosia, mens jeg bar Petter og Vuggen ind i det andet Værelse for a' han ikke alt for tidlig skulde lære om Slaget ved Brømsebro.

Der var fan'me' ikke gaaet 4 og et halv Menut, før Panserbilen kom styrtende gennem Saxogade og holdt udenfor *mit Numer.* Og dennegang skete der mærkelig nok ingen Ulykke med Bilen — den gik rigtig igennem, og saa blev der Støj paa Trapperne, hvor hele Mandtalslisten fra 2aars Børn til Kvindfolk paa 87 var got repræsangteret.

Naa, der *maatte* nu ogsaa ske noget *udefra*, for indvendig saa den gal ud!

Nu er Swanholm ganske vist en meget stor og bredskulret Mand som der har ligget paa Middelgrunden som Specialist i Kanonflytning og Skallesmækkelse — men her var han ligegodt kommen til en *Stabssersjant!* Altsaa Gemakket linede det endre a' en Porselænsforretning hvor to fuldvoksne Tyre har holdt et muntert Frikvarter. Sengene laa med Benene i Vejret og Tapeterne flagrede som Bramsejlene paa en Foranagterskonnert i en Orkan paa det sorte Hav. Næverne paa henholdsvis Theodosia og Swanholm gik som Møllevinger for fuld Kraft, Propsnitteren *laa sgu nederst.* Paa den Maade min Kone smak ham paa Pusterøret kunde je' tydelig se, a' hun ikke elskede ham, og hans Brøl lød saa underlige, fordi Theodosia ha'de faaet lagt en Støvleknægt over Halsen paa ham.

Saa var'et det bankede haardt paa Døren og je' grinene og je' lukkede op og ind vælter der 7 Betjentere som Abraham Isak og Carl Jacobsen saa ud som de ha'de Mund- og Klovesyge. Li'som Kænggeruer *røj* de paa den kæmpende Gruppe, der sandt a' sige ikke linede den som hedder ›Mand og Kvinde‹ og som je' en Gang a' Vanvare kom til at se paa den frie Udstilling.

Saa sku' De ha' set et Fakkeltog ner a' Trapperne mæ en Begejstring fra Poblikums Side som da Kongen kom hjem fra Paverejsen. Mælkedrengene med Søvnklatter i Øjnene pev i Fingrene' tre gamle Lirekasseindvalider præsenterede Gevær med Krykkerne, og Kællingerne fik Sant Fejsdans a' Henrykkelse, da de saa Theodosia sprælle i Armene paa fire Betjenter. Je' gik grinende bagetter og dækkede Tilbagetoget over Als, Overmark og Sankelsø og lie ner i Bilen, hvor Propskæren ble' lagt i Kromslutning med en Chaffør til Overdyne. Og saa gik den Bot-Bot til Stationsbygningen med en Hale af hylende Unger fra hele Kvarteret.

— Naa, nu maa De onskylle, men dér kommer hele Slagterlavet og ska' ha' Mavedraaber. (Fortsættes).

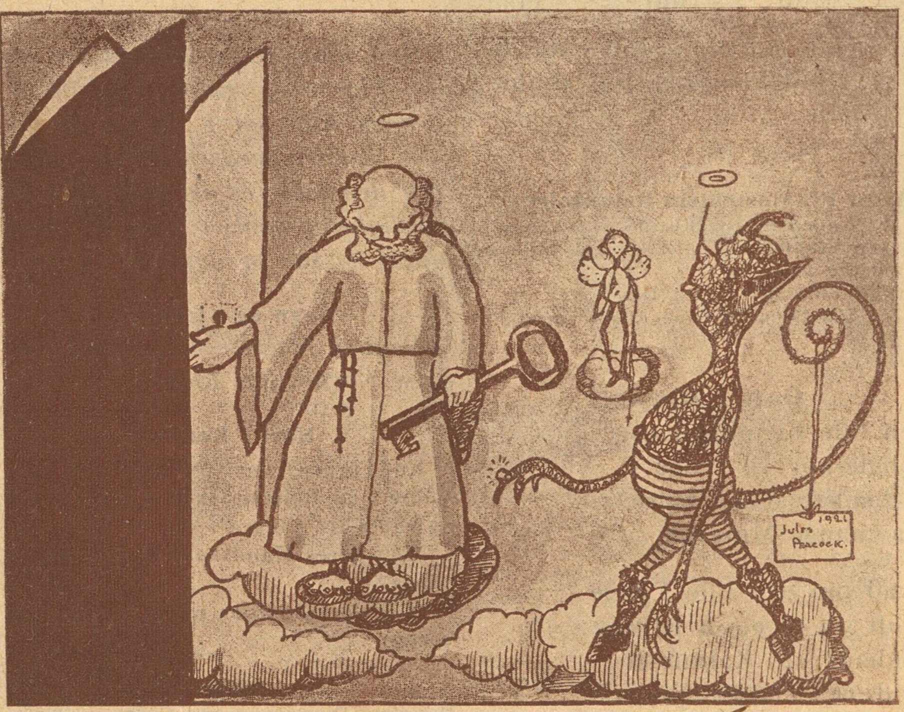

Sct. Peter lukker en Djævel ind i Himmerige.

Tegnet af *Jules Peacock.*

3 Kroner i Præmie.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Hun (der netop har hørt Tale om sin tidligere Forlovede, som hun for længe siden har slaaet op med): Og hvad sagde han, da Du fortalte, jeg var gift? Gjorde det ham ondt?

Hendes Veninde: Ja, han sagde, det gjorde ham ondt, til Trods for han ikke personlig kendte din Mand.

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

— Hvilken er den største Penge-Panik, De har oplevet? spurgte Intervieweren den højt ansete Finansmand.

— Den største Penge-Panik, jeg nogensinde har oplevet, svarede Finansmanden, var en Dag i en Sporvogn, da en Tiøre rullede ned under Tremmerne.

Avertér i „RAVNEN“.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Merkantil Forskel.

Naar en Børsmand vinder paa Børsen, kalder man ham i det højeste en Spekulant, men taber han, betragtes han uvægerlig som en Spiller.

EN UDVEJ

En ung Amatørfotograf kom en Dag ind hos en Materialist for at købe en Flaske.

— Hvor meget koster en af Størrelse som den der?

— Ti Øre, naar den er tom, men dersom der skal kommes noget i den, faar De den frit, selvfølgelig mod at betale Indholdet.

— Tak, ja, maa jeg saa ikke faa den med en Prop?

*

Fru Petersen: Jeg gaar i en stadig Angst idag. Hver Gang det ringer paa Entreen, er jeg vis paa, at det er Nogen, som kommer for at fortælle noget frygteligt om Hansemand. Jeg er sikker paa, at han har gjort noget Forfærdeligt idag.

Petersen: Hvorfor mener Du det?

Fru Petersen: Jo, for han kom lige hjem fra Skolen, og i Eftermiddag har han læst Lektier i næsten to Timer og har været saa pæn hele Eftermiddagen.

*

Tjeneren (vækker Kammerjunkeren midt om Natten): »Undskyld . . . der er en Indbrudstyv inde i Spisesalen«.

Kammerjunkeren: »Godt, Johan, bring mig min Revolver! Og . . . lad mig se . . . hvad Klæder skal jeg tage paa . . . jo, det er bedst, jeg møder i Sportsdragt.«

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Syndikalisten i Sangforeningen „Antisocialistisk Skraalekor".

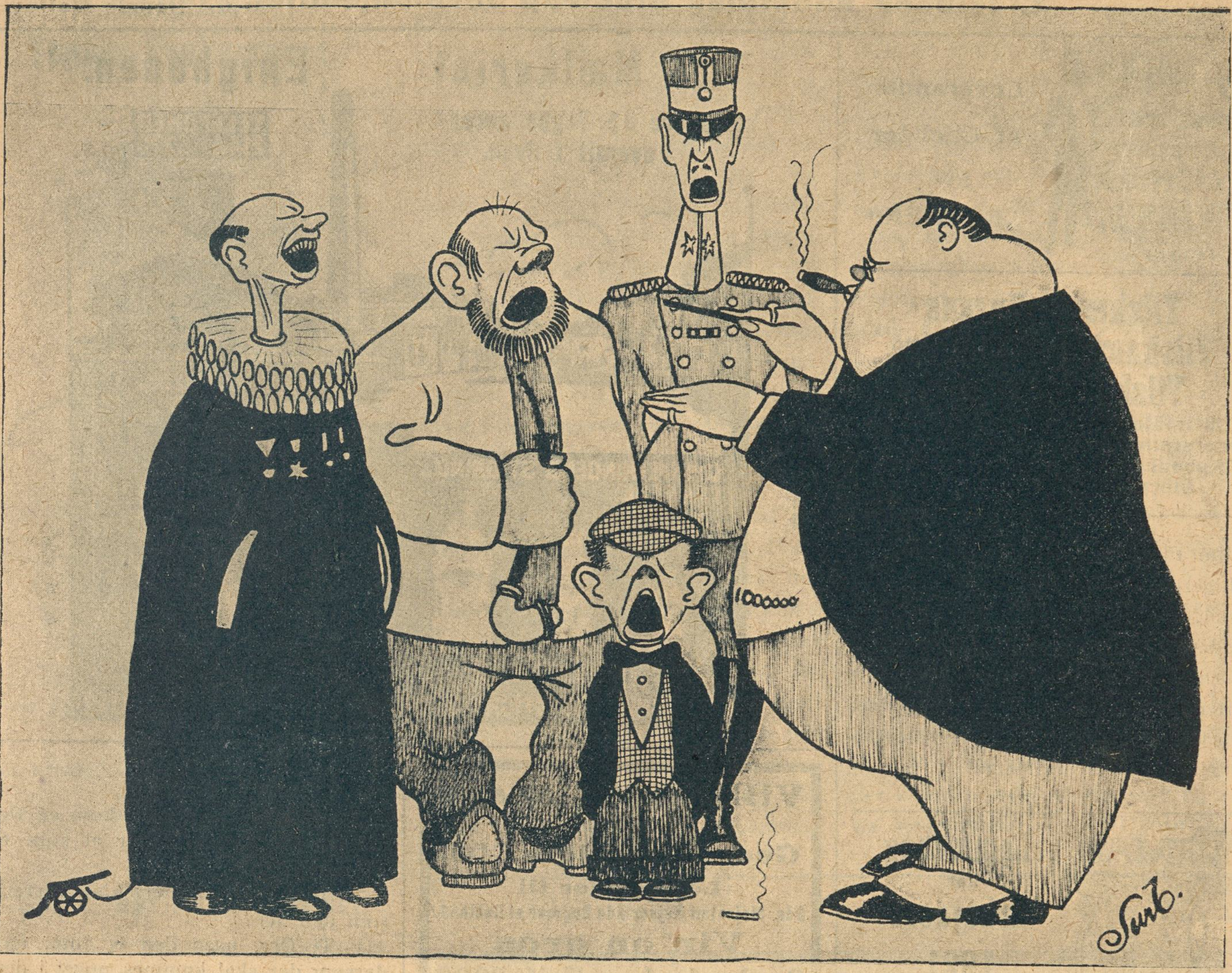

Han er kun lille og Tonerne er falske — men til Gengæld kan han skraale!

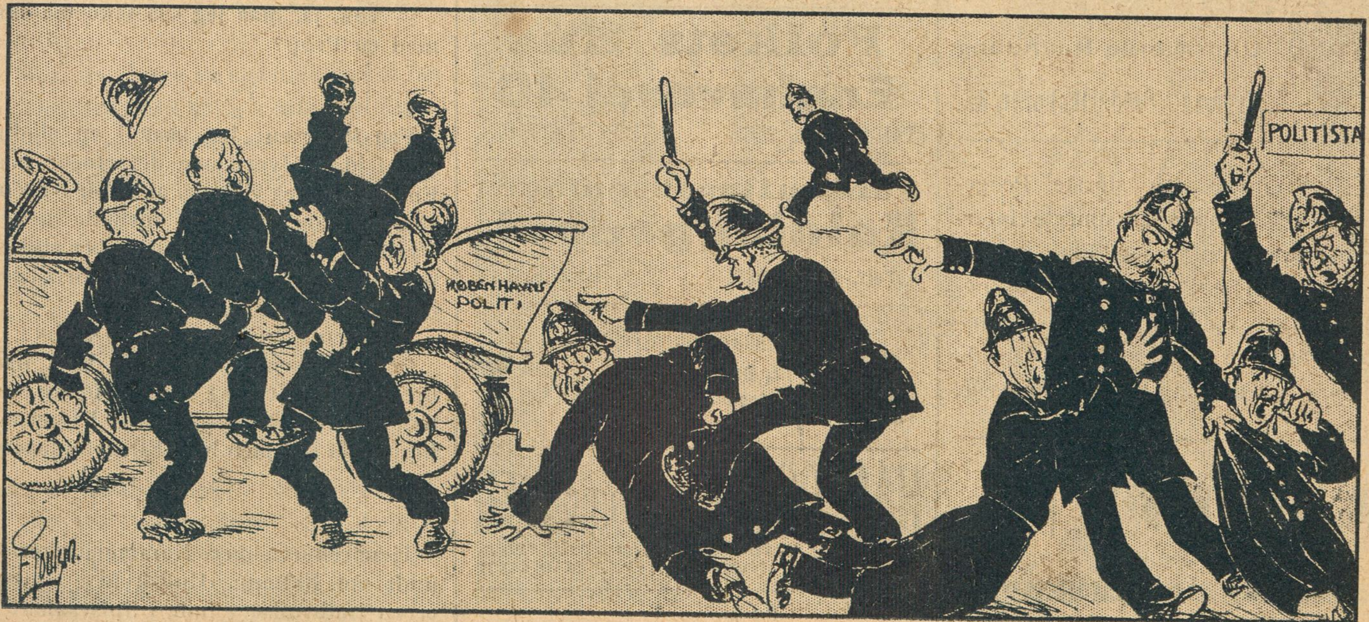

Tegning af *Emil Poulsen.*

Naar Politiet køre skal i Politiets Bil, gaar Turen tit direkte ud til Gravene.
Og for at faa dem til at køre ud en Tur saa vild, maa Politiet ofte bruge Stavene.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 6 Redigeret af AXEL WESSEL ❋ Torsdag den 10. Februar 1921

Loyalitet!

Tegning af *Hp. Hansen.*

Du danske Mand, sæt Dig forbavset paa din Hale
og se de tvende Mænd *saa* sindsvagt loyale,
at de, skønt Skatteborg're hilser li'som gale —
parat til Prinseparrets „Indkøb“ at betale!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arblsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 • Middag à Kr. 1.35
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Han havde mistet sin gode Ven og telefonerede straks til Byens Blomsterhandler om at lægge en smuk Krans med Silkebaand paa Vennens Grav. Paa Baandet skulde staa: »Hvil i Fred« paa begge Sider, og hvis der var Plads: »Vi mødes i Himmelen«. Butiksdamen misforstod Ordren, og da Kransen ankom, læstes til almindelig Forfærdelse følgende Indskrift paa Baandet:

»Hvil i Fred paa begge Sider, og hvis der er Plads, mødes vi i Himmelen.«

*

Lægen: »De har staaet ved Dødens Port, min gode Mand; De kan alene takke Deres kraftige Konstitution for, at De slap med Livet.«

Patienten: »Ak ja . . . , glem det nu ikke, Doktor, naar De engang skal skrive Regningen.«

*

Herren. »Hør, min lille Ven, hvis du vil sige mig, hvor din Søster er henne, skal du faa 50 Øre.«

Drengen: »De maa op paa en Krone, go'e Herre, med de Priser, vi nu har, kan jeg skam ikke gøre det billigere.«

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Sergenten (til Rekrutterne); I Dag skal i aflægge Ed. Men det vil jeg sige jer: i Tjenesten betyder det noget andet at sværge evigt Troskab end over for Pigerne».

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

A.: »Ingenting er dog bedre end stegt Gaas.«

B.: »Jeg er af aldeles modsat Mening, for jeg synes, at stegt Gaas er meget bedre end ingenting.«

*

Hotelværten: »Men Frida, hvem er det dog, der bander saa forfærdelig inde i den anden Stue.«

Pigen: »Aa, det er Biskoppen, der har forlagt sin Bibel«.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

A.: »Mange Mennesker tørster hele deres Liv efter Berømmelse, andre igen efter Penge eller Magt. Det er meget forskelligt.«

B.: »Men jeg véd noget, som alle Mennesker tørster efter.«

A.: Hved skulde det kunne være?«

B.: »Efter Spegesild.«

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Agrar.

Proprietær
Svendsen her
ejer Køer og Faar og Heste,
nota bene — af de bedste,
De staar alle — en og hver
Proprietær
Svendsen nær.

Proprietær
Svendsen her
har en Røgter med en svær
masse Børn, og Propritær
Svendsen har dem sikkert kær? —
Nej, der skyder I forbi,
— dem gir Svendsen Fanden i!

Proprietær
Svendsen her
trækker Hestene af Stald
— Kusken slaar med Pisken Knald
og Svendsen læner sig tilbage.
Naar han frem ad Vejen age
raaber det til en og hver
»*Ser I hvem der kommer her?*«
Jeg er velbekendte Knalde-
Proprietær
Svendsen her.

Proprietær
Flæskesvær,
frit jeg spørger en og hver:
kan I se paa Proprietær
Svendsen her — Svendsen her,
kan I se paa denne Mine
han har paa — og paa hans Blik
— at hans Bug er ham til Pine —
Kan i se paa Proprietær
Svendsen der
at hans Kone er en Mær?

Proprietær
Svendsen her
skal levere atten Svin
(det er lige ved Termin)
naar Fandens Fødselsdag er omme
har Svendsen Penge paa sin Lomme
— — — hans Mave er en Tromme.

Proprietær
Svendsen her
har en Datter — —
— er hun kær???
Nej! — Nej — nej — nej —
men Svendsens atten Grise
kan klare alle Skær.
Hun skal giftes i en nær
Fremtid med en tyk og svær
Proprietær
Knudsen her.

Carl Nielsen.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

I en Jernbanekupe sad to Rejsende. Den ene røg en meget daarlig Cigar, der udbredte en slem Stank. Alligevel saa han med en vis Ringeagt paa sin Medrejsende, der røg en fin Shag af en lille Rejsepibe.

Da Cigarrygeren var færdig, rakte Piberygeren ham sin Tobakspung og sagde:

— Vil De benytte den?

Svaret lød:

— Tak, jeg ryger aldrig Tobak.

Lidt efter tog Cigarrygeren sit Futteral op og spurgte:

— Vil De have en?

Svaret lød:

— Tak, jeg ryger aldrig andet end Tobak.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

»Saadan skal Du ha' det, din Smørtyv!« sagde Matrosen, han faldt ned fra Masten og slog Proviantskriveren ihjel.

*

Apotekeren (til et ungt Menneske, der søger Plads): »Hvor gammel er De?«

Det unge Menneske: »Jeg er 14 Aar og ugift!«

*

Af en moderne Roman.

— — — Da den ulykkelige Mand var revet ud af Bølgernes Favntag og laa paa Strandbredden, spurgte Gertrud ømt:

— Naa, hvorledes gaar det?

— Jeg er ganske vaad, svarede han tørt.

AFB A/S
KUL
AFB A/S
BRIKETTER
KØB
BRÆNDSEL
HOS
ARBEJDERNES
FÆLLESORGANISAT:
BRÆNDSELSFORR: A/S
FREDERIKSBERGGADE 16
BRÆNDE
TELEFON 6068
KOKS
TELEFON 6068

Slaget paa Skagen.

Et Mindeblad i Svenskens Krigshistorie at synge paa Melodien: «Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden«

Der er en »Gren« som ligger lavt i Vandet,
og har sin Plads et Sted ved Kattegat,
og Vandet er paa »Grenen» noget sandet,
mens Landet selv er temlig bart og glat.
Se her er ofte Fest ved »Drachmanssteenen,«
her flyder Damer, Herrer, Sand og Vin.
Ved Sommertid saa er der Grin paa »Grenen«,
om Vinteren tit mere Graad en Grin.

Nuvel vi flytte vil da op til Skagen
og synge om et ganske rædsomt Slag,
et Slag hvortil man ikke har set Magen
i Skagens kendte, tapre Baadelag.
Man sad i Ro og aad af stegte Ævler,
og Landet laa fredsommeligt og hvidt,
saa kom der hundreder af svenske Jævler,
og de forlangte tøndevis af Sprit.

Og de fik Sprut og »Sup« i lange Baner,
og »al i hop« den »rette Færjan« fik,
hver Mand han lignede en Indianer
og vilde slaas som disse har for Skik.
De brak sig Stave løs af hvert et Gitter
og tog en extra Bid af *Ljungløfts* Skraa,
saa sang de den: »Ur vegan moskovitter«
og smadred' hver en Mand, som de løb paa!

Med *blå och gula* Øgan de trakterte,
og »Gosserne« de slog med Fynd og Klem,
det var ej sært, de Danske retirerte,
der var trehundred Svenske imod fem!
Og Svensken hujede saa rent forbandet,
hvergang de smak en Dansker med en Sten,
og mang' en Skagbo saa man bed i Sandet,
en *»Grenebider«* kaldtes saadan en.

Da det blev Nat, stod Svensken kvar paa Skansen,
og hele Skagen lignede et Hav.
Nu Konunng *Carl den 12te* kyssed' Kransen
og vendte sig ud i sin kolde Grav.
Ved Sejrsbaaler Skånes stærke Drenge
söp upp Buteljerne med »Cederlund,«
og glade slog de Sejrens Harpestrenge,
saa det ku' høres ned ved Øresund.

Det var et Slag, og det vil længe mindes,
selv om man glemmer det ved Brømsebo,
og er der Tid — endnu et nyt kan vindes,
en Fisker falder ikke let til Ro.
Men kom kun an med Staver og med Stænger,
vi venter Jer i Natten klam og kold.
Vi laaner nemlig hos Hr. Pastor *Fenger*
vor gamle Helt — den gæve *Tordenskjold!*
Ham med Humøret.

KRITIK

En af vore allerældste Komikere optraadte en Gang i en stor Soldaterlejr, og Indtægten gik udelukkende til Soldaterne.

Efter Forestillingen gav Komikeren sig i Snak med et Par af Soldaterne og spurgte dem, hvad de syntes om Underholdningen.

— Den var udmærket! svarede den ene.

— Ja, siden De spørger, svarede den anden, saa fandt jeg, at det var noget rigtig Skidt!

— Naa, jeg har nu altid holdt af *ærlig Kritik*, sagde Skuespilleren og stak den sidst talende Soldat en Daler og en Cigar. Soldaten bukkede og gik.

— Det maa jeg sige, bemærkede nu den anden Soldat, er det retfærdigt? Jeg, der fandt Forestillingen udmærket faar Ingenting, og han, som rakkede Dem ned, faar Gaver.

Skuespilleren forsøgte nu at trøste Soldaten, men denne afbrød ham med følgende Bemærkning: — Ja, det er altsammen meget godt, men Sagen er, at han har slet ikke været til Forestillingen, og *det var mig der sa' til ham, at det var noget Skidt!*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

(»Bolschevik-Propaganda«
Under Billedet staar: Vi har besejret Fjenden med Vaaben, Partifæller! Nu maa alle arbejde!

Evropas Invalider forfølges af Sult og Frost.
(Norsk Socialdemokrat).

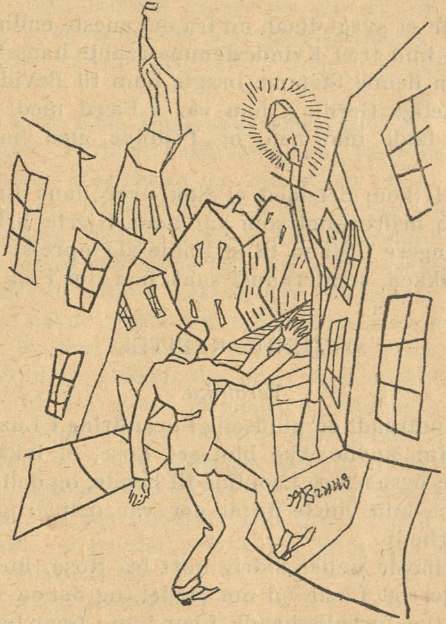

— Antingen (Enten) är jag full eller också är det någon modärn målare som blivit arkitekt.
(»Søndags-Nisse«).

En landlig »Foxtrott«.
(»Fliegende Blätter«).

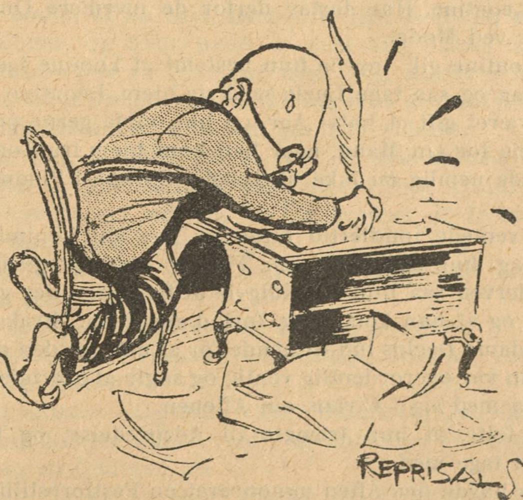

Den eneste Fare ved d'Annunzios' Kapitulation er, at han begynder at skrive Vers igen!
(»London Opinion«).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Madelaine havde heldig løst sin Opgave. Den skændige Plan var lykkedes, og en ulykkelig, der først om Aftenen troede at have reddet sig fra Fordærvelse, var allerede før Midnat styrtet tilbage i Afgrunden. . . .

Flere Timer senere tumlede Gustav ind i sin Bolig i Chausseé d' Antin, hvilken Gade vi allerede en Gang tidligere har betraadt. Det forreste Værelse var mørkt, men der trængte en smal Lysstribe ud fra Sideværelset. Bleg, med Haaret i Uorden og med forstyrret Blik iler Stakkelen gennem Forværelset ind i Stuen lige over for; med rystende Haand griber han en af de Pistoler, der hænge paa Væggen; han spænder Hanen og retter Løbet mod sin Pande med en ængstelig Hast, som om alt afhang af et eneste Sekund.

Da trængte et svagt Raab ud fra det eneste endnu oplyste Værelse; en blid træt Kvindestemme raabte hans Navn. Det var, som om denne Stemme bragte ham til Bevidsthed om den skrækkelige Gerning, han var i Færd med at begaa, hans Arm faldt mat ned, og Pistolen gled ham ud af Haanden.

»Leontine!« kom det med et Suk over hans Læber, saa elendigt, saa bedrøveligt som var hans Hjerte bristet; han var ikke længere i Stand til at holde sig oprejst efter den lange Omflakken, sønderknust sank han om i en Lænestol.

OTTENDE KAPITEL.

Veronika.

Der var indtraadt en pludselig Forandring i Luzies Sindsstemning. Hun havde ikke blot set Rose, et lykkeligt Tilfælde havde ogsaa ført Leontine til hende, og dette glædede hende meget, hun vidste nu at der var deltagende Sjæle i hendes Nærhed.

Leontine havde heller aldrig hørt fra Rose, hun spurgte derfor nysgerrigt Luzie ud om Mødet, og denne var netop i Færd med at fortælle hende, hvor hun i Gaar havde mødt den lille Kavalkade, da hun pludselig rødmede og brød af. Hun kom i Tanker om Eventyret i Haven, den derpaa følgende Febernat og Leontines Sygdom — naar hun skulde fortælle alt maatte hun nævne Rafaels Navn, og dette vilde smerte Leontine. Hun fortav derfor de nærmere Omstændigheder ved Mødet.

Da Leontine gik, lovede hun bestemt at komme igen den næste Dag og saa tage Luzie med sig hjem. Leontine havde nemlig været gift et halvt Aar, og hun vilde gerne præsentere Luzie for sin Mand, naar han kom hjem fra Kontoret; han havde nemlig en ikke ubetydelig Stilling i Finansministeriet.

Luzie ventede imidlertid forgæves paa sin Veninde den næste Dag; hun sad den meste Tid ved Vinduet og saa efter hende, derved saa hun tilfældigvis at Hr. Chevalier gik ind i Huset, og at han kort efter forlod det igen. Straks efter kom Madame Declos ind til hende for at aflægge den daglige Visit. Hun var overordentlig venlig og søgte at overtale Luzie til at gaa med sig i Cirkus om Aftenen.

Luzie følte, at hun trængte til Adspredelse, og lovede derfor at tage med.

Cirkus havde den Aften annonceret en Festforestilling, og den berømte Rytterske Madomoiselle Veronika vilde optræde i sine mest yndede Numre.

Cirkus var overfyldt, den fornemme Verden var særlig stærkt repræsenteret, Hoffet var endogsaa nærværende, Aviserne havde spændt Publikums Forventninger paa det højeste.

Mellem alle de smukke Damer se vi ogsaa Luzie, hun var en af de smukkeste og i særlig Grad Genstand for alle Herrernes Blikke. Hendes beskedne Væsen dannede en ejendommelig Modsætning til hendes høje Skikkelse og ægte aristokratiske Ansigtstræk; hendes Dragt var tarvelig, men desuagtet en af de mest smagfulde, og den var dobbelt smuk midt imellem den fornemme Verdens pralende Toiletter.

Ved hendes Side sad Madame Declos, hun var lige saa fordringsløs og beskeden og lutter Opmærksomhed mod sin smukke Myndling, ja, hendes Opmærksomhed var næsten paafaldende, hun lagde Mærke til ethvert Blik, enhver af hendes Bevægelser og søgte uafbrudt at beskæftige hende.

Pavsen kom. Luzie havde for længst tabt Interessen, hun havde forgæves søgt efter sin Veninde blandt de mange tilstedeværende Damer, og hendes Blik var derfor atter bleven indadvendt. Men Madame Declos havde ikke lukket sit Argusøje, og hvad der var undgaaet Luzies Opmærksomhed, undgik ikke hendes: Den Uro og Vedholdenhed, hvormed en ung Mand, der sad paa den anden Side af Manegen, havde betragtet Luzie gennem sin Kikkert. Ja hun saa endog, at den samme unge Mand i Pavsen gjorde store Anstrængelser for at bytte Plads og komme i deres Nærhed, hvad der dog mislykkedes paa Grund af det tæt besatte Hus.

Orkestret begyndte igen at spille. Luzies Blik svævede ligegyldigt hen over Logerne. Da vakte en stormende Applaus hendes Opmærksomhed, og hun saa, at Buketter og Kranse fløj ned i Manegen fra alle Sider. Al den Hyldest gjalt en Rytterske, der nu traadte ind paa Arenaen, hun takkede med en gratiøs Nejen til begge Sider og besteg saa sin sorte Hest ved Staldmesterens Hjælp.

Hun var slank som en Gazelle, og alle hendes Bevægelser var prægede af den største Ynde. Hun bar et kødfarvet Trikot og lette Tyls Skørter, fra hvis Folder der hist og her tittede en levende Rosenknop frem; et funklende Diadem smykkede hendes blonde Haar, og et Par Vinger antydede hendes Sommerfuglenatur.

Da hun sad paa Ryggen af sin usadlede Hest, udstødte den en lystig Vrinsken, som om den var stolt af sin Byrde. Nu rejste hun sig op og saa sejrsbevidst ud over Mængden, og under en ny Bifaldssalve slap Staldmesteren Hestens Tøjler. Sommerfuglen begyndte sin Flugt, smilende med de smukke blaa Forglemmigejøjne og omflagret af de blonde Lokker, hvoraf selv en Engel kunde have været stolt. Det var Veronika, Cirkusselskabets Stolthed, hvorom hele Paris talte med Beundring.

Publikum var henrykt, alle bøjede sig fremad for at opfange et Blik eller et Smil. Hesten for af Sted, saa Støvet fløj efter den . . . men pludselig blev den sky ved en usædvanlig Bevægelse og et Udbrud fra Tilskuerpladsen, den standsede sin fulde Fart, Publikum udstødte et Angstraab, Rytterskeh svævede i den største Fare for at tabe Ligevægten, og en Staldmester sprang til for at opfange hende i sine Arme.

Veronika havde imidlertid haft Aandsnærværelse nok til at redde sig for et Fald, bleg af Skræk satte hun sig ned paa Hestens Ryg. Forestillingen var forstyrret. De, der sad

nærmest, vendte sig uvillige mod den Plads, fra hvilken man havde hørt Udbruddet: »Rose! Det er Rose!«

Ogsaa Veronika maatte have hørt Raabet; hun havde fattet sig og smilede beroligende til Tilskuerne, da hendes Hest langsomt blev ført rundt i Manegen, for at den igen kunde blive rolig. Da hun kom til det Sted hvor Hesten var bleven sky, kastede hun et prøvende Blik ind over Mængden. Hun rødmede, som det syntes en glad Overraskelse, og kastede et fortryllende Smil og en næppe synlig Hilsen ind blandt Publikum, hvorpaa hun fløj Manegen rundt.

Tilskuerne var som berusede af Henrykkelse, og der faldt igen en Regn af Bukketter, da Veronika forlod Manegen. Tordnende Bifald kaldte hende atter tilbage. Hun kom og nejede til alle Sider, saa lagde hun sin sirlige Haand paa de friske Læber, kastede et Kys i den Retning, hvor Uheldet var hændt, og forsvandt som en Alf, og ingen Applaus formaaede at kalde hende ind i Manegen endnu en Gang for at tilfredsstille Publikums Umættelighed.

Og hvad var saa Aarsagen til det lille Uheld? — Læseren har allerede gættet det, da Ryttersken vendte sit straalende, lykkelige Ansigt mod Luzie, studsede denne, hun troede at drømme hun stirrede vist og ufravendt ind i dette Engleansigt, og da Damen svævede forbi kun faa Skridt fra hendes Plads, rejste hun sig uvilkaarlig op, reven med af sine Erindringer og Længsler, og Udraabet undslap hendes Læber.

Madame Declos Indgriben kom for sent til at forebygge Opsigt. Den gamle Dame sad bleg af Skræk som en Statue og søgte at undvige de uvillige Blikke, som blev sendt hende af de nærmestsiddende, der var meget opbragte over denne Hændelse; da hun igen blev rolig, hviskede hun ved sig selv: »Han havde Ret!«

Luzie var meget glad. Hun blev ganske vist purpurrød, da hun opdagede at hendes glade Udbrud havde gjort hende til Genstand for Folks Uvillie, men man tilgiver let en ung smuk Pige, det følte hun selv, og da nu Ryttersken atter langsomt kom forbi og stirrede saa vist og forskende paa hende, da hun rødmede af Overraskelse og endelig tilkastede hende et Blik fuldt af Venskab og Glæde over Gensynet, da følte Luzie sig overordentlig lykkelig — Rose, den saa længe savnede Rose var funden!

Men Rose som Beriderske! Hvorledes kom hun i denne Sfære? Hvilken Skæbne havde ført hende her hen? spurgte Luzie sig selv, da den fejrede Rytterske havde forladt Manegen. Laa der ikke nu en Kløft mellem hende og Rose, siden denne var bleven til den beundrede Veronika! Kunde det gamle venskabelige Forhold blive ved at bestaa mellem dem nu, da Rose paa en vis Maade tilhørte en fremmed Kreds, hvis frivole Terrain Luzies ærbare Anskuelser ikke vovede at nærme sig.

Da Luzie kom hjem, sad hun og grundede til langt ud paa Natten, og Jeanette brød forgæves sit Hoved for at udspekulere, hvad der foregik hos hendes Herskerinde.

NIENDE KAPITEL.

Hr. Chevalier.

Næste Formiddag sad Hr. Chevalier i en elegant Morgendragt i sit Bibliotek, det vil sige et luksuriøst udstyret Værelse, hvori der stod flere kostbare Glasskabe med smukt indbundne Bøger, hvis Indhold dog ikke rakte videre end til Sport og slibrige Romaner.

Hr. Chevalier sad og gyngede i en amerikansk Gyngestol med en Avis paa Skødet og en Kop Chokolade ved Siden af sig; han syntes at være i daarligt Humør. Han var atter i Dag beskæftiget med at læse Breve, saa hans Korrespondance var aabenbart ikke lille,

»Den forbandede Tølper!« mumlede han »saa Politiet er i Hælene paa ham! . . . Hvorfor har han ogsaa udfordret det! . . . Naa, Vejen er lang her til, og vi vil allerede nu træffe de nødvendige Forholdsregler for at aflede dets Opmærksomhed!«

Hr. Chevalier puttede Brevet i Lommen, i det samme kom der en ung Mand ind. Han bar en elegant Spadseredragt og havde en tynd Stok i Haanden. Efter en flygtig, fortrolig Hilsen lod han sig ogsaa falde ned i en Gyngestol. Hr. Chevalier lagde Avisen til Side.

»Allerede saa tidlig opstaaet, Rafael?« spurgte han.

»Jeg har ikke lukket et Øje hele Natten,« svarede den unge Mand, hin Rafael, hvis Bekendtskab vi tidligere har gjort, og som vi nu gense som en blomstrende Yngling. Han var den Gang kun en Dreng, nu er han en Apollo; Ungdomskraft og Livsmod lyser ud af hans hele Væsen. Hans Ansigtsfarve der er mørk, farvet af en fremmed Sols glødende Straaler, hans store livlige Øjne, hans mørke, krusede Skæg, hans aristokratisk afrundede Bevægelser, alt maatte gøre ham til et Ideal i Kvindernes Øjne, og han syntes ogsaa at være sig det bevidst.

Hr. Chevalier fikserede ham skarpt med en snu Blinken, som vidste han allerede, hvad der var foregaaet med hans Ven. Madame Declos var en alt for samvittighedsfuld Kvinde til at hun ikke allerede skulde have aflagt Rapport.

»Har du haft Tab i Spil?« spurgte han ligegyldigt og rullede sin Cigar mellem Fingrerne. »Du er alt for hidsig, alt for lidt beregnende, det har jeg altid sagt.«

»Ja, jeg har ganske vist tabt i Gaar . . . min Ro, min Selvtillid.«

»Ønsker du et Glas Sodavand, Rafael?«

»Ingen Spøg, Philibert! udbrød denne fortrydelig.

»Naa, jeg ved ikke, hvad der ellers kan være i Vejen med Dig. Da jeg var i Din Alder var hver Dag og hver Time en Kamp. Ligesom Kolonisterne i dit Fædreland Brasilien maatte jeg saa at sige bane mig Vej med Øksen i Haanden; ved hvert Skridt stillede der sig nye Hindringer i Vejen, og hvad jeg jeg havde ryddet om Dagen, blev atter overgroet af Ukrudt om Natten. Desuagtet lykkedes mit Værk, og du ser, at min Koloni er saadan taalelig i Orden. (Hr. Chevalier kastede et Blik omkring i sit elegante Værelse.) Du derimod er lykkeligere, Skæbnen har lagt dig alt det i Skødet, som andre først møjsommelig maa tilkæmpe sig, Du er rig, uafhængig, smuk, misundet, og bliver ikke forfulgt af andre end Kvinderne. Hvad kan saa forstyrre Din Ro!«

»Et Tilfælde, et uendeligt lykkeligt Tilfælde! Raabte den unge Mand entusiastisk.

»Saa er Du vel forelsket?«

»Det er ikke det rette Ord for den Følelse, den Trolddom, der har behersket mig siden i Gaar Aftes.«

»Du foruroliger mig, Rafael! Til sidst laver Du vel endogsaa Vers! . . . Men fortæl bare!

»Tænk Dig, Philibert, i den Tid, hvor enhver af vore Tanker endnu er en Idyl, hvor vort Hjerte endnu er fuldt af Illusioner, og hvor hvert af dets Slag falder som en Guldhammer paa en Diamant, tænk Dig, at Du i hin Tid havde mødt et Væsen, saa smukt, saa rent, saa uskyldigt . . .«

»Jeg tænker allerede Rafael, gaa blot videre!«

»Tænk Dig, at dette Væsen, der er svævet ned som en Engel paa en Maanestraale, har hvilet i Dine Arme, at Dine Læber har berørt hendes, at Du beruset af Lyksalighed har set hende ind i Øjnene, og . . .«

»Og at Du saa har glemt hende,« indskød Hr. Chevalier i en tør Tone.

»Nej, nej, men alt forsvandt som en Drøm.«

»Ja, det er jo Drømmes sædvanlige Skæbne, der gives ingen Undtagelser.«

Rafael vedblev: »Og dette Væsen mødte Du igen, ikke som et Drømmebillede, men levende og smukkere end den Gang, skøn som en Gudinde, en . . .«

»Rafael, Du er en Nar! afbrød Hr. Chevalier sin Ven, derpaa tog han igen Avisen, og lod, som om han læste i den.

(Fortsættes).

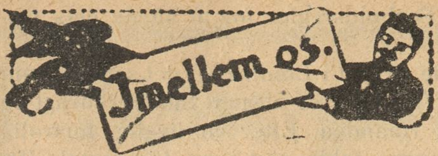

TJENESTEDRENGENS LEVNED

I otte lange trælsomme Aar
havde Peter tjent paa en større Gaard,
nu vilde han ind til København —
Hovedstaden — han kendte den kun
af Navn

I Hovedstaden fik han en Plads som Bud
— var ude i Taage, Regn og Slud,
en god Løn han i Forretningen fik,
men til Kost og Logi denne gik.

Da pludselig en Dag han en Tanke fik,
Gud ved, om nu ogsaa dette gik,
en Hyre til Amerika, det store Land,
langt borte fra den danske Strand.

Amerika, det store Maal, hvorefter han
nu stræbte,
som Kullemper ombord han sled og
slæbte,
efter Fyraften han sig i Køjen smed,
nedbøjet, træt og badet i Sved.

Han kom til New York, den store By,
Byen med Skyskrabere højt mod Sky,
han Arbejde paa en af Dokkerne fik,
alt medens Dage og Maaneder gik.

Peter har nu den gode Chance faaet,
dog meget har han gennemgaaet,
han er nu Farmer, en velhavende Mand,
men han glemmer ikke sit Fædreland.

Henry Nielsen.

(To Herrer staar og betragter Resultatet af et Ildebefindede udenfor en Beværtning).

Tygge-Doktoren: Jeg forsikrer Dem for Hr. Kandidat, det er ikke saa meget Sprutten som det er Suppen at Vedkommende er bleven daarlig af, naar De lægger Mærke til de store Stykker Kartofler og Gulerødder, saa vil de indrømme mig, at en Gris ville skamme sig for at sluge dem saa hele.

Th. J.

H. Jensen, Braband. Tak for'et! Men De høster næppe Guld paa den Slags Smaating.

C. Nielsen, Aarhus. Den ene kommer frem, naar Plads haves. Flere er ikke nødvendige lige i Øjeblikket.

Anton Olsen, Værnedamsvej. Nej, det er for sent at indsende Bidrag til Konkurrencen om »Grinagtige Umuligheder«. Selvfølgelig varer det ikke ret længe, før vi sætter en ny og mere spændende Tegnerkonkurrence i Gang.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

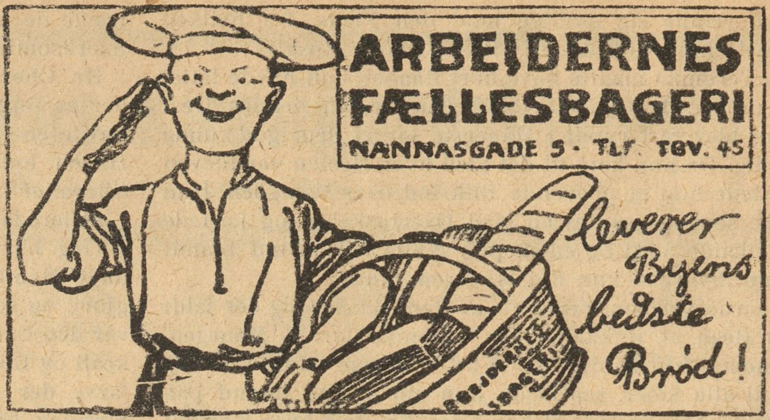

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

En lille Pige, som venter Skøjteføre.
Tegnet af Frk. Johanne Møller.

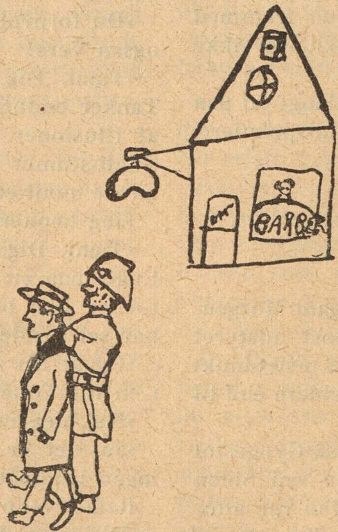

Husk at tørre Sæben af Kæben, da Du ellers bli'r greben for Udførsel af Sæben.
Tegn. af Barber J. Petersen, Lyngby.

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand!

Kære Ravn!

Hvad kan man sige om en Frugtautomat, der er tom?

Svar: At den er frugt*bar!*

Og hvad kan man saa sige om en Cigarautomat, hvor der ingen Cigarer er i?

Svar: At den er Cigar*mager!*

Men ved Du ogsaa, kære Ravn, hvilken Forskel der er paa Rane Johnsen og Marsk Stig?

Svar: Jo, ser Du — Rane Johnsen lader Kong Erik i Stikken, men:
Marsk Stig stikker Erik i Laden!

Med Hilsen
Hjalmar Svanebay.

Honorar udbedes.

Deres sjældne Vid har vist sig *frugtbar*, og vi vil ikke lade Dem i *Stikken*, men sender Dem en Tønde Guld, saa deres Foderal kan blive Cigar*fuld.*

Rød Indmad

Svend Leopold.

Hvem driver Landet til Fallit?
Hr. *Neergaard - Mygdal - Rothe!*
Hvem kvæler Troens Frihed blidt?
J. C.'s fromme Pote!

Hvem ler ad Arbejdsløses Tab?
De, som af Fedt sig vaander!
Hvem smæder os for Drukkenskab?
Svend Leopolds (Vin)Aander!

Hvem sætter Lid til Kongestads?
Hvert Fæ med Kors og Stjerne!
Hvem *staar*, naar Tronen bli'r til Kvas?
Vi Smaafolk, Danmarks Kærne!

Hørt i et fint Hus.

— Johan, hvor bliver Du af?
— Jeg kunde ikke finde Hr. Baronen.
— Du er en Æsel, der søger sin Lige!

2/2. Hr. *Poul Drachmann* gav igaar i Folketinget det danske Folk Karakteren: langsom. Til Gengæld har det danske Folk været endog meget hurtig i Vendingen, da det skulde bedømme Hr. *Drachmanns* — skal vi sige: Karakter.

»Godt Nyt«.

Der er en Mulighed for at faa en Piges rette Alder at vide, naar man lover hende et Kys for hvert Aar.

*

Hvis Deres Læge forbyder Dem at gaa i Seng med overfyldt Mave, saa har De den Udvej at lægge Dem til at sove paa Chaiselonguen.

*

Hvis De er oppe i en Ballon med tre lærde og berømte Mænd og det skulde komme dertil, at en af dem maa kastes overbord for at redde Resten, saa vælg den tykkeste.

*

Da en Herre forleden kom forsent til Operaen paa det kgl. Teater, mumlede Kontrolløren, at det var bedre at komme til i »det rette Øjeblik«, hvortil Herren svarede, at d e t havde han set.

*

»Den nye Husassistent« gaar endnu og snart skal »Glas og Porcellæn« op. Hvis man slog de to Stykker sammen, mon der saa ikke laa en Knaldsucces?

*

Et Telegram meddelte forleden, at 5 Løver havde angrebet en Forsamling af Arbejdsløse.
Der skal man se: Selv Dyrenes Konger er bange for Republik!

*

Jeg har lovet mig selv, at jeg vil se baade »Min Frøken Mor«, »Moderen« og »Charles Tante« — om jeg saa skal gaa til »Onkel«.

Hvad er der løs i Tyskland?

Verden er pengeløs,
Gælden er talløs,
Regeringen er raadløs,
Skatten er endeløs,
Moralen er tøjlesløs.
Oplysningen er tankeløs,
Svindelen grænseløs,
Udsigten trøstesløs,

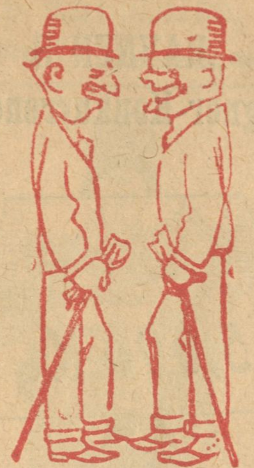

— Du, jeg skal bruge noget *Bølgeblik* til mit Lysthus, men det er for dyrt. Ved Du ikke noget, der er billigere?
— Jo — *Havblik.*

DE KOMMUNALE VALG

Nej, I skal ikke faa den,
vor kære gamle Stad,
for vi vil passe paa den
og ler ad ieres Had.

I vilde gærne plukke
os endnu mere tæt —
I vilde gerne hugge
det sidste af vor Ret.

I vilde gærne bryde
vort frie friske Mod
og se os taale, lyde
og kysse Bagstrævs Fod.

Men Folket søger Frelse
hos os og søger Ly —
og vi skal atter frelse
vor skønne glade By!

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Helge Bangsted.

„RAVNEN“S Tegner-Konkurrence.

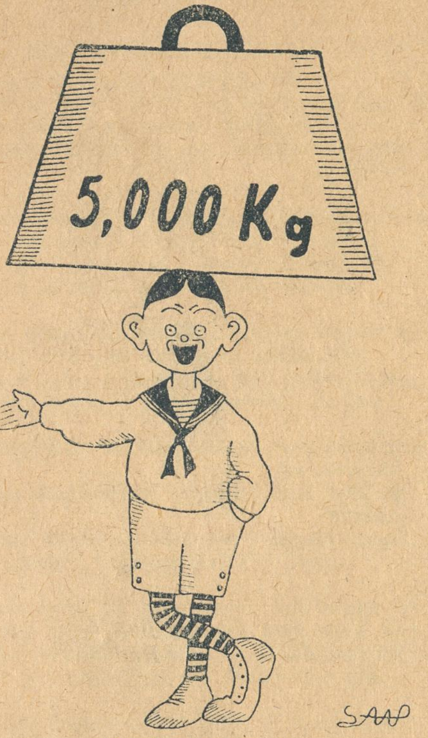

Rask Dreng!

Tegnet af *Svend Aage Petersen.* Vesterby, Skagen.

En Originaltegning i Præmie.

Jør'n Sør'en fortæller.

— Go' Aften paa Festpladsen, og go' Vind, si'r Gæstgiveren! Skal det være tre »*King Sjus*« *mæ Rimfrost* — saa særdeles meget gærne, og hvis je' maa faa Lov a' ta' en af Madam Rasmussens senest opfundne Nervedraaber, saa si'r je' Tak *for*'et. De lugter Langkjær annamme mig, som naar man stikker Næsen ned i en Kjedel med kogende Sjakalspyt, men har man faaet et Par Stykker a' dem, saa ser man gratis levende Billejer og behøver ikke a' gi' Pengene ud til »Ta' Plads Teatret.«

Naa men Skaal i Skallen — de Herrer længes vel etter a' høre hvordan det gik Theodasia, Swanholm og mig, paa Stationen? De kan bande paa at den var West Syd-West en Streg til Syd, for je' har nemlig været Sømand og har været lige ved a' bli'e ædt a' Kaniballerne, men de tore ikke severe mig, fordi je' lugtede *for* meget af Rom, kogt paa Jernstænger.

Naa, men vi kommer altsaa in paa Stationen, mens Folket jublede, og Swanholm knak fan'eme' Gelænderet paa Trappen som de var Strejhølser, altsaa, og saa fik han Mansjetter og Dyvekekrave paa.

Naa, vi kom ind og sa' Go'aften. Der sad Over- Mellem- og Underbetjente allevegne, og de gore jo Kuk-Kuk-Øjne da de saa Theodosia i dybt udskkaaret Negliges som hun skulde til Bal paa Wivel.

Saa vilde jo Overbetjenten te' aa læse Rapport op, men de' kom han sku skidt fra, for Theodosia gik til Skranken og bad ikke men *tog* Ordet og det har hun — som saa meget andet — i sin Magt.

— Hva' æ Meningen, sa' hun og hypnistoserede Overbetjenten saa han fik Hikke. Ska' je' slæves ud a' min private Himmelseng og her hen paa Stadion (hun mente vel sagten Stasjonen) i kvindelig Neglesjes Klokken 10 en hal' om Natten, bare fordi vi har hat en Smule Selskab hjemme. Je' æ Mor til tre Børn, hvora' det ene ligger alene hjemme i Vuggen med en Køkkenøkse, medens de to andre altsaa ikke kommer han ve (her pejede hun paa maj). Hva' har vi gort? Hva' ska' vi straffes for? Vi ka' datte lave Gadeuorden vores Soverum? Vel? Den Herre dér som er Proppeskærer aa maj vi har altsaa haft et privat Mellemværende — *aa de' æ afgjort.* Va' raver, maj saa Lov, *de* Pollitiet? — Vil De vise mig *Grundloven!?* Vil De fortælle maj, Hr. Overbestyrer, a' Propskæren og jeg ikke har Lov til a' tæve hverandre privat indenfor Hjemmets Arne uden a' Militæret skal rykke frem og Kirkeklokkerne ringe?

Maa je' se Grundloven?

Tror De a' je' er født i et Hønsehus eller mener De maaske a' je' har *Tinknapper i Hovedkassen?*

Hvis De ikke straks viser mig Grundloven, *saa mælder je' Dem til Politiet,* Simikolon!

Og saa smak hun den højre Lap ned i Protekollen saa Ollermanden bag Disken fik Blæk paa Næverne og Pennen fløj ind i Næsetippen paa en ældre melankolsk Betjent som a der stod og saa ud som holdt Aksjon over sin egen Mave.

Men je' maa si'e, a' de gjore ikke noget ve' Theodosia, som der saa pragtful ud i Nattrøje og Slippers med Guldkvaster og de tore sku ikke vise hende Grundloven. Ollermanden messede saa nogle beroligende Bemærkninger aa talte no'et om nærmere Unnersøgelse, aa saa laante han hinner Fanden raspe i Revieraen sin Kappe te' a' gaa med og sporte om hun vilde ha' Vogn. »Ikke før je' ska' ha' Brøllop«, sa' hun, og saa gik vi med Roder til venstre bryd a' ud a' Kapellet — aa saa skete der noget sjov noget, men nu maa de Herrer onskylde, for der kommer en Deputation som ska' ha' Fru Rasmussens Sjakalspyt!

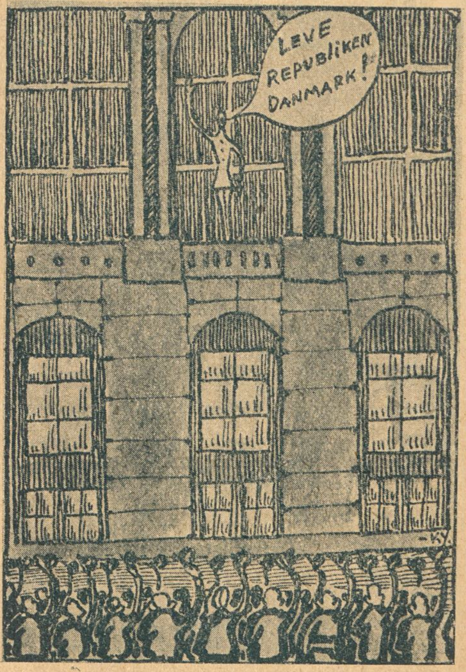

Leve Republiken Danmark!

[Indsendt under Mærket »Ky«.

5 Kroner i Præmie.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Paa Afbetaling leveres Jakke-Habitter fra 150 Kr. Vinterfrakker fra 150 Kr.

„RAVNEN" udkommer hver Torsdag

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

KØB „RAVNEN" 25 ØRE

En Herre stikker Hovedet ud af Vinduet og taber derved sin Hat. Øjeblikkelig vender han sig om efter Hattefutteralet, som han sender samme Vej som Hatten, hvorefter han afbryder sine Medrejsendes højlydte Forundring med følgende Forklaring:

»Bryd Dem ikke om det — Sagen er ganske i sin Orden! Thi dersom nu en Jordarbejder eller Banevogter fandt Hatten alene, saa vilde han i dette afskyelige Regnvejr enten sætte den paa sit fedtede Hoved eller bære den i sin jordede Haand hen til den nærmeste Station — og i begge Tilfælde vilde Hatten være ødelagt. Men nu kan han ikke undgaa ogsaa at finde Futteralet, og hvad er da rimeligere, end at anbringe Hatten deri, og da tilmed min Adresse findes anbragt derpaa, vil det hele gaa af sig selv, og jeg faar igen min gode Hat i ubeskadiget Tilstand.«

*

Baron P. er meget skaldet. Da Baronen en Dag hilser paa en Dame, ser tilfældigt to af hans Venner det. Den ene udbryder, idet han peger paa Baronens skaldede Isse:

»Jeg vilde hellere paa Fattiggaarden end være Lus paa det Hoved.«

En meget høflig Mand skrev mod Slutningen af sit Brev: — Jeg beder Dem undskylde at jeg paa Grund af den stærke Hede har skrevet dette Brev i Skjorteærmer.

*

Hun: »Ja, han ser jo godt ud og er meget nydelig, men tror De han vil blive tro?«

Ægteskabsagenten: »Absolut. Jeg beder Dem have deres Opmærksomhed henvendt paa, at vort Forretningsprincip er to Aars Garanti.

*

»Det er skam svært at holde Maade med at drikke.«

»Aah! jeg ved altid naar jeg har faaet nok.«

»Saa?«

»Jo, naar jeg ikke kan faa mere i mig.«

*

Fruen: Se, her har De et Par gamle Støvler til en af deres Sønner.»

Tiggeren: »Fruen skulde vel ikke ogsaa have et gammelt Klaver til min ældste Datter?«

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Gustav Halldin.*

— Hvorfor dukker Du med Nakken, Søren?

— De' ska' je' sige Dig, Niels. Min Kone vil ha', at je' ska' ligne en fin Mand, og saa har hun syet Skindet af et Pindsvin paa min Trøje, men det stikker saa nederdrægtigt!

Tegning af *Hp. Hansen.*

— Gi' en Skilling, lille Dame. Det er ikke alene Hospitalerne, men ogsaa mig, der mangler »Radium«.

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Hvorledes Januar forløb, eller Det ny Aar begyndte godt!

DRØMMESPIL.

Tegning af *N. P. Sørensen.*

Damen: Tror De paa Drømme, Hr. Baron?
Herren: Jeg gjorde det — indtil jeg blev gift med en!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 7 Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 17. Februar 1921

Tegning af *Erik Lassen.*

Sværdtid er endt, Brødmærker slut, nu fryder sig Galfrans som Munken!
Spænd Livremmen ud! Sæt Priserne ned — spis Maden og drik af Dunken!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opspræining. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Læreren: Tænk bare, Børn, i Afrika er der mange tusinde Kvadratmile Land, hvor der ikke er en eneste Søndagsskole, hvori Drenge og Piger kan tilbringe deres Søndage. Naa, hvad skal vi saa allesammen forsøge at spare Penge sammen for at kunne gøre?

Børnene (i Kor): Rejse til Afrika!

*

Af en moderne Roman.

— — — Da den ulykkelige Mand var revet ud af Bølgernes Favntag og laa paa Strandbredden, spurgte Gertrude ømt:

— Naa, hvorledes gaar det?

— Jeg er ganske vaad, svarede han tørt.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Højtidelig Dommer (til den lille Pige ved Vidneskranken): Var din Far' under Alkoholens Indflydelse, da din Mor' slog ham med Ildtangen?

Barnet: Nej, han var under Køkkenbordet.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Hele Familien Leuser er lykkelig sluppet ud paa Gaden fra Hotellet, og Moderen siger:

— Naa Børn, det gik jo udmærket. Vi slap for at betale Drikkepenge. Men Gud, nu har jeg glemt min nye Silkeparaply derinde. Hvem af Jer tør gaa ind og hente den?

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Moderen: Nu har Du igen slaaet en Rude ind. Hvis jeg ikke var saa optaget, skulde Du have nogle ordentlige Smør. Gaa nu ind til Din Fa'er, og fortæl ham, hvad Du har gjort.

Efter fem Minnutters Forløb vender Fritz tilbage og siger nærmest skuffet til sin Moder, der sidder ved sit Toilette:

— Fa'er havde heller ikke Tid!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Fastelavn paa Landet.

Der staar saa mange glade Drenge smaa
bag Poblerne ved Skolebrønden.
Jeg spørger: »Hvad skal her dog foregaa?
»O, snart skal Katten slaas af Tønden!
Højt over Gaden paa en tjæret Snor
blev Tønden fæstet — Gud, hvor bred og stor!
Fra Øst og Vest, smykket til Fest,
en lystig Rytterskare samles.

Bum—bum, bum—bum! Der faldt de første Slag.
Jeg nyder Øjeblikkets Spænding.
Den gamle Tønde faar det glatte Lag,
den duver tungt som Skib i Brænding
Og ført af Arme, hærdede som Staal,
hver Kølle rettes imod samme Maal
Slag følger Slag, Bulder og Brag
gi'er Genlyd mellem Gadens Rønner.

Hernede glemmer man hver tvungen Pligt,
højt flammer Festens hede Lue;
selv gamle Aftægtsfolk med Værk og Gigt
forlod den lune Opholdsstue.
Og hyllede i tætte Sjaler ind,
med sparsom Rødme over rynket Kind,
tænker de paa, da de som smaa
det samme Ridt fra Toften fulgte.

Men længst til venstre Byens Piger staar.
Hvor nyder de den muntre Scene!
De kaade Øjne fik et Skær af Vaar.
Hør, hvor hun kvidrer, Degnens Lene!
Men Høker-Ane mæler ej et Muk,
hun aander ud et langt og hørligt Suk,
hver Gang hun ser Hjulmandens Per
til Slag den tunge Kølle føre.

Et saadant muntert Fastelavns-Kalas
bli'er snart en saga blott — desværre!
Den brune Tønde gaar tilsidst i Kvas,
Poul Andersen blev Sejrherre.
Han ranker sig i Sadlen, stolt og varm,
mens Hyldest stiger gennem Mængdens Larm
Kampdagens Løn, straalende skøn,
vil Anna ham paa Ballet skænke.

Anders K. Olsen.

IDÉAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

— Det er dog forfærdeligt at høre, hvor den gamle Assessor er begyndt at spille falsk.

— Han er bleven saa nærsynet i de senere Aar, og nu spiller han alle de Fluer med, der sidder paa Nodebladet.

*

Fruen: Keder min Konversation Dem, Hr. Baron?

Baronen: paa ingen Maade, Frue, hvorfor mener De det?

Fruen: Aa—aa jo, jeg har set Dem gabe et Par Gange.

Baronen: Jeg beder meget om Forladelse, Frue — det var kun saadan rent udvendig.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Høje Kvindeskrig gennemtrængte Luften. Det skar Folk paa Gaden i Hjertet, saa de styrtede op og brød ind i den Lejlighed, hvorfra Kvindeskrigene kom. En Mand med vidtaaben Frakke, opsmøgede Ærmer og vildt rullende Øjne saa vredt paa de indtrængende.

— Hvad ønsker De, spurgte han.

— Vi kommer for at befri den Dame, De har mishandlet.

— Han har ikke mishandlet mig, svarede Damen. Han lærer mig at udtrykke Menneskets Sindsrørelser. Vi har en Time i dramatisk Kunst — —

Folk fra Gaden vendte sig hurtigt imod Døren.

Kongens Apanage.

(Mel.: »Droslen slog i Skov sin klare Trille«.)

Kongen ønsked sig en Ekvipage,
en med rigtig Gummiringe paa,
men han tænkte paa sin Apanage,
fandt at Pengene var altfor smaa.
»Hvordan skal jeg med den smule Gage
faa det Hele til at rende rundt?
jeg i al min stakkels Fedterage
af *En*kronesedler har et Bundt!»

Kongen spiste sig lidt let Fromage,
læste om den skønne Kolobri,
derpaa kaldte han sin Yndlingspage:
»Hent mig *Neergaard*, mit Finansgeni!«
Neergaard kom, han lignede en Asje,
krummed' sig præcis som en Agurk.
»Kære Konge, stol paa min Kurage,
eller kald mig kun en nedrig Skurk!«

Kongen viste hele sin Menage:
»Gode Neergaard, se Dig rigtig om.
Se den visne Blomst, en kær Akasie,
se den Sparebøsse — den er tom!
Se nu her, min egen »Embalage,«
se kun Trevlerne, og her et Hul.
Tænk Dig, i min gamle, graa Garage
har jeg gemt 7 Hektoliter Kul!

Kongen viste ham en slem Portage-
ske, som skam var baade skæv og krum,
»Jeg til Middag spiser daglig *Has*je,
og til Kaffen ikke spor af »Dom«.
Skønt af Sølv har *Plet* min Platmenage,
slidt er Bukserne og skæv er Sko'n.
Her er ikke Spor af Chamourflage,
jeg maa ha' halvanden Million!«

Neergaard pakked' sammen sin Bagage,
iled' til Ministermødet ind,
fløj som Lynet op i sin Etage,
raabte her saa saare hvid om Kind:
»Kongen ligner fan'me en Apache,
er vi danske Mænd da nogle Lus?«
Alle — navnlig *I. C.* — græd med Gratie
— Kongen fik fir'hundredtusind Krus!

Ham med Humøret.

SPILDT ULEJLIGHED

Paa Indhegningen til en Jernbanestation etsteds nede i Arkansas sad en Neger og gloede opmærksomt op paa Telegrafstolperne.

— — — —

En Herre, som kom forbi: »Naa, sidder Du og ser paa Telegraftraadene?«

»— Jo, sir!«

»Kanske det er for at faa at se, naar saant' et Telegram gaar over dem?»

»Ja, netop!«

Saa begyndte den venlige Herre at forklare ham, at Telegrammer var usynlige, og la' ud for Negeren, saa langt hans Kundskaber og — Fantasi strakte til om, hvad Elektricitet var og saa videre:

—»Ja, nu ved Du det altsaa, min Ven!«

»Hvad er ellers Din Bestilling?« sluttede Herren.

»—Jeg er første Telegrafist ved Stationen her,« svarede Negeren og lo.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

(»Bolschevik-Propaganda«)
Viden og Produktion staar sammen!

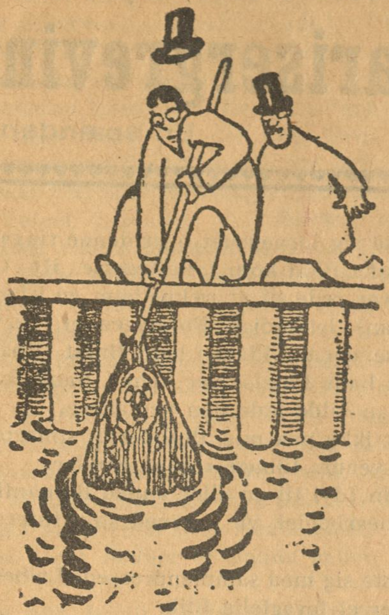

Den svenske Kronprins redder en engelsk Sømand fra at drukne.

(»Tidens Tegn«, Norge).

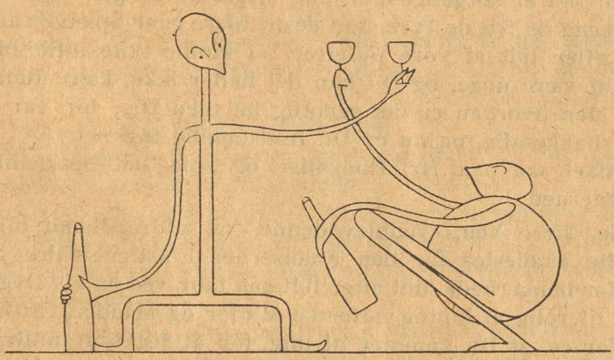

To, der er enige.

(»Fliegende Blätter«).

— Dä va mej en jäkel så lång!
— Ja, dä hade varit mycke bättre mä tvillingar!

(»Strix«).

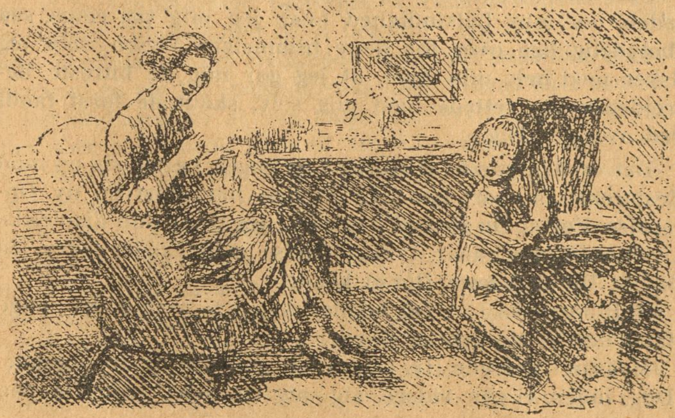

Barnet (beder sin Aftenbøn): Giv os idag vort daglige Brød og Smør.

Moderen (retter): Nej, kære, ikke Smør.

Barnet: Margarine da, Mama?

(»Punch«, London).

›Ravnen‹ udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Rafael følte sig fornærmet over denne ringagtende Kulde, hans sydlanske Blod kom i Bevægelse. Hr. Chevalier, der ellers altid var rede til at række ham en hjælpende Haand ved alle hans letsindige Foretagender, viste den første sande Følelse, der tog Plads i hans Bryst, tilbage med synlig Foragt. Men hans Følelse var denne Gang for oprigtig til, at han saadan vilde lade den profanere.

»Du hører ikke paa mig, Philibert?« spurgte han, medens Blodet igen vendte tilbage i hans Kinder.

»Fortæl din Idyl til en eller anden Romantiker; naar den er behørig bearbejdet, vil jeg med stor Interesse læse den i Avisen.«

Rafael rejste sig med sammenpressede Læber og tilkastede Hr. Chevalier et foragtelig Blik.

»Vil Du gaa, Rafael?« spurgte denne og saa rolig op fra Avisen.

»Ja, nu gaar jeg, og jeg skal i Fremtiden ikke mere ulejlige Dig,« svarede Rafael i den største Ophidselse. »Jeg kom for at bede om Din Hjælp. Jeg var en Daare! Havde jeg anmodet om Din Understøttelse til en eller anden letsindig Streg, vilde Du have hørt paa mig med Interesse, Men en saadan Følelse, en saadan Lidenskab som min passer rigtignok ikke til Din djævelske, hjærteløse Livsfilosofi, Fader maa bære Ansvaret for for, at han adresserde mig til Dig, da jeg, endnu kun en Dreng, forlod Rio; koldblodig og følelsesløs, som Du er, indpodede Du mig Dine Principer, som jeg begærlig indsugede, da de i deres skinnende Klædebon var saa tillokkende for Barnet! Du lærte mig at træde det Hellige under Fødder, og min barnagtige Kaadhed og Nydelsessyge fandt en rig og afvekslende Tilfredsstillelse deri . . . Nu endelig, da denne Afveksling er forbi, da Du trods al Din Raffinement kun kan udtænke Gentagelser, nu da jeg undertiden føler en forfærdelig Flovhed efter Rusen, nu slaar der som et Lyn ned i mig en Følelse, som endnu er Dig ubekendt, nu føler jeg, at der gives noget skønnere og ædlere, end den brutale Nydelse. Jeg er taabelig nok til at komme til Dig, jeg skildrer Dig min inderlige Følelse, min Lyksalighed; men Du vender mig kold og ligegyldig Ryggen . . .«

»Er Du snart færdig, Rafael?«

»Jeg er færdig,« svarede den unge Mand med stor Bestemthed. »Gaa Du i Fremtiden Din Vej og lad mig gaa min.«

Med disse Ord gik han hen til Døren.

»Rafael?« lød Hr. Chevaliers Stemme bag ved ham, rolig men tillige saa bydende, at den ung Mand blev staaende som fastnaglet til Dørtrinet.

»Kom og sæt Dig ned og lad os tale lidt sammen,« vedblev Hr. Chevalier og lagde Avisen til Side, som om der intet var forefaldet. »Sagde Du ikke. at Du var forelsket? Hvorfor fattede Du Dig ikke i større Korthed? Du ved, at jeg altid maa have saa meget i Hovedet.«

Rafael stod tvivlraadig og tøvende.

»Dersom jeg ikke tager fejl, var Du i Cirkus i Gaar?« vedblev Hr, Chevalier i samme Tone.

Rafael begyndte at indse, at hans hede Blod have bragt ham til at forløbe sig. Han følte sig forskæmmet og slog Øjnene ned.

»Sæt Dig ned Rafael, Du maa være træt, Du har jo tilbragt en søvnløs Nat. Sagde Du ikke saadan!«

Hr. Chevalier havde mere Magt over Rafael end denne selv vidste, han nærmede sig mekanisk og satte sig lige over for ham.

»Talte Du ikke om en Engel, der var svævet ned til Dig paa en Maanestraale, eller har jeg læst det i Avisen?«

Rafael stirrede stift og forventningsfuldt paa ham.

»Og denne Engel har Du set igen i Gaar, ikke i Maaneskinnet, men i Lyshavet i Cirkus!

Rafaels Blik hang ved Hr. Chevaliers Læber i den største Spænding; thi denne vidste aabenbart mere, end Rafael havde formodet.

»Du søgte forgæves at nærme Dig Engelen, — forgæves, thi Englene have den Ejendommelighed, at de forsvinde lige saa hurtigt, som de komme . . . Var det ikke saadan, Du fortalte, Rafael?«

Rafael vovede ikke at sige imod, hans Forundring tiltog med hver Ord, Hr. Chevalier sagde.

»Efter Forestillingen ilede Du søgende op og ned ad Boulevarderne, og da Du kom hjem, røvede Tanken om den forsvundne Engel Din Søvn . . . Jeg var før lidt adspredt, ellers vilde jeg straks have givet Dig Ret; Tanken om denne unge Kvinde med de sjælfulde Øjne og den elfenbenshvide Pande kan nok berøve en ung Mand paa tyve Aar hans Søvn. Det er sørgeligt men dog meget naturligt, at jo mere vi fjerne os fra de tyve Aar desto mere gaar Spændkraften lidt efter lidt af vore Følelser. Vi kunne ikke altid blive ved at være unge, og Du kan det heller ikke, kære Rafael! . . . Men hvordan er det egentlig fat med Dig, før var Du saa snakkesalig, og nu er Du fuldstændig tavs?«

Rafael saa paa Hr. Chevalier og slog saa beskæmmet Øjnene ned.

»Se, kære Ven,« vedblev denne, »vi ældre Mænd bliver holdte Skadesløs for den Følelsernes Elasticitet, der som jeg før bemærkede, lidt efter lidt gaa tabt, ved en vis Dygtighed til rolig at kunne udtænke Midler og Maader. Et Bevis herfor er, at Du kommer til mig, for at jeg skal hidtrylle denne Helene, som Mesistofeles en Gang gjorde det for Faust.«

Hr. Chevalier saa smilende og lidt triumferende paa sin unge Ven. Denne sprang op og greb rørt hans Haand.

»Philibert,« udbrød han, »tilgiv min Heftighed. I Bevidstheden om min Letsindighed føler jeg mig saa ringe, saa ubetydelig lige over for dette himmelske Væsen, som jeg elsker med hele min Sjæl, at jeg gør mig de bitreste Bebrejdelser var rettede mod mig selv, skønt de først fandt Ord over for Dig.«

»Det er den gamle Historie, Lærlingen sætter sig op mod Mesteren, saa snart han tror at han har gjort en ny Opdagelse. For at Du iøvrigt kan se, at jeg trods min djævelske Livsfilosofi dog staar i Forbindelse med Engle, lover jeg Dig, at Du skal lære *Din* at kende.«

»Philibert! Du . . . Du kender hende?« raabte den unge Mand ude af sig selv af Glæde.

»Maaske,« svarede Hr. Chevalier smilende og afværgende. »Dog, inden vi gaa videre, sig mig en Gang, tror Du paa Engle?»

Rafael saa atter stift og forvirret paa ham.

»Jeg forstaar Dig ikke Philibert,« stammede han.

»Og jeg taler dog tydelig nok. Jeg taler, som det sømmer sig en faderlig Ven, der vil bevare Dig for Skuffelser. Lad

os antage, at Du tager fejl, at hvad Du holder for en Engel, er en Kvinde som alle andre.

»Philibert, jeg besværger Dig, ødelæg mig ikke dette Billede ved Din Spot.«

»Du har virkelig mere Anlæg til Sværmeri end jeg hidtil havde troet; men lad gaa, jeg vil ikke med formastelig Haand ødelægge Dit Gudebillede, men saa maa Du heller ikke gøre mig Bebrejdelser. naar Du har indset, at ogsaa denne Kvinde . . . kun er en Kvinde.«

»Aldrig Philibert! . . . Men Du sagde jo, at jeg skulde lære hende at kende,« tilføjede han bedende.

»Jeg sagde Dig, at Du skulde faa Din Villie — dog under en Betingelse.«

»Tal Philibert!«

»Jeg maa ikke ødelægge Dine Illusioner, men jeg vil heller ikke nære dem; derfor tør jeg ikke over for Verden gælde for den, gennem hvilken Du er bleven bekendt med den unge Pige. Du maa derfor aldrig nævne mit Navn for hende.

»Det lover jeg; men sig mig dog, hvad hun hedder.«

»Dersom hun tilfældigt skulde tale ufordelagtigt om mig, saa maa Du huske. at jeg søgte at holde Dig borte fra hende. Da Du ikke vil høre, kan jeg ikke nøjere udvikle mine Grunde for Dig.«

Rafael hørte kun til med et halvt Øre. »Jeg skal huske det,« svarede han adspredt, men . . .«

»Du maa heller ikke bemærke min ledende Haand, naar Du tilsyneladende ved et Tilfælde mødes med hende, thi jeg vil som sagt holdes uden for Spillet.«

»Nej, nej. Men hvad hedder hun Philibert!«

»Hvad vil Veronika sige til Din nye Kærlighed?« spurgte Hr. Chevalier afledende.

»Veronika?« udbrød den unge Mand ligesom vaagnende op af Drømme.

»Naa ja, har Du maaske Plads i Dit Hjærte til to Engle, hvoraf den ene oven i Købet er til Hest . . . Og saa denne Duel?«

»Det var kun min Pligt som Kavaller.«

»Og den Kærlighedserklæring, som jeg hører, at Du har gjort Veronika for nogle Dage siden?«

»Aa det var ikke saa alvorligt ment, og hun slog det ogsaa hen i Spøg. Veronika er en hjerteløs Kokette, som lige saa godt forstaar at sætte sin lille Fod paa Mændenes Nakke som paa sin Hest.«

Hr. Chevalier syntes at være tilfreds med disse Forklaringer, men for at være nøjagtig underrettet lod han dog Rafael fortælle sit Maaneskinseventyr. Det fremgik af denne Fortælling, at skønt Rafael den Gang næsten var en Dreng, havde han dog næret en oprigtig Følelse for Luzie, men hun var bleven trængt tilbage i hans unge Hjerte af alle Slags vilde Adspredelser. Gensynet i Cirkus havde saa bragt hans gamle Tilbøjelighed til at brænde i lys Lue. —

Som allerede antydet stammede Rafael fra Brasilien. Hans Fader var en rig Plantageejer, der efter Tidens Skik sendte sin Søn til Paris, for at han kunde faa Verdenserfaring, en fælles Ven anbefalede ham til Hr. Chevalier de Metz, og denne søgte at uddanne ham til en lige saa stor Levemand, som han selv var. Da Rafaels Moder var død, da han var ganske lille, og han derfor havde faaet en daarlig Opdragelse, lykkedes det kun alt for godt. Men trods alt, var der dog inderst inde hos ham en Følelse for det bedre, en lille klar Glød under Slaggerne, og den blev til en klar Flamme ved det første Pust fra en bedre Verden. Vi hørte de Bebrejdelser, han gjorde Hr. Chevalier, men vi saa ogsaa hvor behændigt denne søgte at slukke Flammen, for at den ikke skulde brede sig for vidt. —

Før Rafael skiltes fra sin Ven, maatte denne give ham de helligste Løfter om at føre ham til Luzie. Over Maade lykkelig stormede han hjem, kastede sig paa en Hest og jog paa den klare Vinterdag til de elysæiske Marker. Alle hans Tanker drejede sig kun om Luzie, og alt smilede til ham, alt saa saa forjættende ud. For første Gang følte han den vidunderlige Magt, en virkelig Kærlighed har.

»Sagen gaar over al Forventning godt!« sagde Hr. Chevalier med et djævelsk Smil, da han var alene. »Elmira vil være mig taknemlig, skønt jeg selv egentlig kun har bidraget lidt til den Vending, Sagerne have taget. Den lille Fugl strittede imod, da jeg vilde tage den, den hader mig, fordi jeg har holdt den under saa streng Opsigt, nu vil jeg aabne Buret for den og more mig ved at se den flagre lige i Donen! . . . Veronika, Luzie, Rafael, Leontine . . . Mærkværdigt, saa alle de Bekendtskaber række hinanden Haanden for at lette mig min Opgave! Dette tidligere Møde mellem Rafael og min smukke Myndling er mange Penge værd, og lige saa vidtrækkende Følger kan Venskabet med en Beriderske faa. — Lad os imidlertid ikke glemme den stakkels Cendry, han har aabenbart haft en lige saa urolig Nat som Rafael . . . Disse Breve fra Greven til hans Datter maa vandre uaabnede i Ilden, Indholdet interesserer mig ikke,« med disse Ord rejste han sig og greb efter to Breve, der laa paa Bordet ved Siden af ham. »At Luzie ikke besvarer dem maa tjene som Bevis paa Sandheden af de Meddelelser, hvormed jeg i Løbet af faa Uger haaber at kunne aabne Grevens Øjne.«

Dermed kastede han to til Luzie adresserede Breve i Kaminen, og Flammerne fortærede de faderlige Ord, som Datteren ventede paa med Smerte og Længsel.

En Time senere traadte Hr. Chevalier ind i Gustav de Cendrys Bolig. I Korridoren blev han modtaget af en bestyrtet Tjener, som meddelte ham, at Gustav laa meget syg af en heftig Feber.

Hr. Chevalier lod sig imidlertid ikke afvise, han gav sig Mine af at være en velset Husven og paalagde Tjeneren at melde ham hos Fru de Cendry og tilføje, at han nødvendigvis maatte se hendes Mand.

Tjeneneren gik. Hr. Chevalier ventede meget tillidsfuldt i Forværelset og betragtede de der hængende Billeder, som han saa for hundrede Gang. Kort efter kom den unge Frue, bleg og med forgrædte Øjne. Det var Leontine, hun havde udviklet sig til en henrivende ung Kvinde, og hun var meget smuk i sin Smerte trods den Angest, der lyste ud af hendes Ansigt.

Hr. Chevalier traadte hende i Møde med en fuldendt Kavalers hele Belevenhed, hans triumferende Ansigt antog et Udtryk af hjertelig Deltagelse, men desuagtet lurede i hans Øje den Dæmon, som aldrig forlod det.

»Jeg hører til min store Sorg, at Deres Mand er bleven syg,« begyndte han, idet han greb Leontines skælvende Haand, og trykkede et Kys paa den, medens hun i den største Uro vendte Øjnene bort og førte sit Lommetørklæde op til dem. »Forhaabentlig er Faren ikke saa stor, som Tjeneren lod mig befrygte?«

»Jeg ved ikke, om Lægen har sagt mig den fulde Sandhed,« svarede Leontine, der stod som paa Naale, da dette Besøg havde kaldt hende bort fra Mandens Sygeseng. »Gustav ligger i de vildeste Feberfantasier . . . Han taler stadig om Ting, som . . . som . . .

Hun holdt inde. »Som fylder mig med Forfærdelse,« vilde hun have sagt; thi Gustavs Fantasier vankede om i Sfærer, der fyldte hende med Rædsel. Han nævnede kvindelige Navne, han talte om Kort, om store Summer, om sin Onkel og om hundrede andre Væsner og Ting. Den Tilstand, hvori hun hen ad Morgenstunden havde fundet sin Ægtefælle, da hun urolig rejste sig fra sit Leje, den Heftighed, hvormed Feberen anfaldt ham, var allerede nok til at gøre hende forskrækket, men Indholdet af hans forvirrede Fantasier fyldte hende med Forfærdelse.

Hr. Chevalier gættede mere, end Leontine antog. Han søgte skaansomt at indgyde hende Trøst.

(Fortsættes).

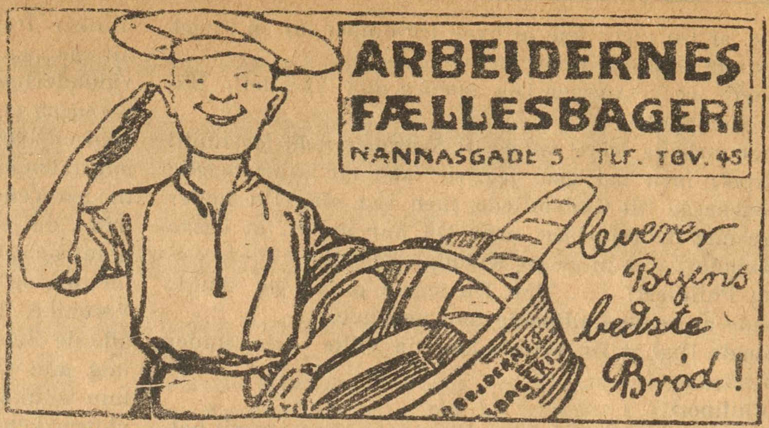

TIL MIN ROSE.

Jeg sidder i en Krog og spiser min Frokost
og skyller den ned med Vand (af et Ølglas)
kender De det? det er som drik fra en Kropost
det smager saa billigt og levner ej »Gas«.

Var jeg en Fugl omend kun en Spurv
jeg havde vel set Dem engang
(eller mere) nyde af en Kurv
med Drue-Vin og løfte til »Dus« med Klang.

Men en Spurv er jeg nu ej
heldigvis — eller desværre maaske —
hvis en Kurv De nu skænker mig,
i saa Fald vil til Amor jeg raabe og be'
om at stramme sin Bue til Skud
og Pilen skal være — saafremt eller hvis
De har lydt en »andens« Bud —
en giftig, som jeg har gjort spids.

Ha, ha, ha jeg ler med Dem,
thi i Tankerne ser jeg Dem le
»mon jeg virkelig er saa slem
som udseende her jeg vil gi'«?

Ja, spørg kun, og prøv flittig at gætte
giv Vinger deres Digte-Talent
svar mig paa Rim, nøje dem flette,
og hurtig med Postbudet sendt.

J. Vilh. Petersen.

Niels W. Svar afsendt.

Carl Christensen, Charlottenlund. Maaske ved Lejlighed, men Tegningen er for lang.

G. N. Stadig Fremgang, men Maalet er ikke naaet. Deres Spørgsmaal maa vi besvare med Nej.

H. Nielsen, Baggesensgade. Vi faar maaske nok Plads til »Hansen«, men spændende er han jo ikke.

Karl Jensen, Esbjerg. Tak for den amerikanske »Kodreng«, men vi er bange for, at han ikke interesserer en Kat.

Frøken Møller. Tak for de tilsendte Tegninger, som vi forhaabentlig snart faar Plads til.

Egot Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

KØB „RAVNEN“ 25 ØRE

Tegninger af Herluf Kildegaard.

Rød Indmad

Bertel Bings Bog.

Gulmann, Rothe, Poulsen gaar fra
deres »Snøvs,«
Bertel B. vil Berlings Aand fra
Graven mane.
Kære Bertel B., Du er dog vist lidt
»bøvs«
— tror Du »B. T.« da er Danmarks
»Rothe Fane?«

De — des — das.

Under Indstuderingen af »Grevens Børn« paa Dagmarteatret, hvor der — som bekendt — ses en rigtig Retirade, kom det under en af Prøverne til følgende Replikskifte imellem Instruktøren og en Skuespiller.

Instruktør (peger): Dér skal *De være.*

Skuespiller: Det kan jeg ikke, *desværre.*

Instruktør: Nej, det er sandt dér skal *Das være!*

Hørt paa Landet.

Københavneren gaar forbi en Bondegaard og ser Manden der slagte en Gris.

Københavneren: Hvor ofte slagter De nu saadan en Gris her paa Gaarden?

Bonden: Kun en Gang!

»EN NORDMAND«

A. Hvor kan det være, at Andersen saa pludselig er blit avholdsmand?

B: Det kom sig av, at han forleden aften, da han hadde en mægtig blyhat paa, saa sin svigermor to gange — og det kunde han ikke holde ut.

»EN DANSKER«

Hansen skal i Klubben og vil gaa derhen uden Overfrakke.

— Du skulde ta' Overfrakken paa, siger Konen.

— Det behøves ikke, det er jo ikke koldt

— Nej, men Du kan let blive forkølet, inden Du finder Nøglehullet, svarede Konen.

»EN SVENSKER«

ALLTID FACKMAN. Elsa: — Hur bar sig egentligen din postexpeditör åt, när han gjorde dig sin kärleksförklaring?

Emma: — Han sa', att jag var den mest förtjusande lilla trycksag, han någonsin behandlat.

»Godt Nyt«.

I Tyskland er en Prins begyndt at optræde som Violinspiller.

Han har vekslet en Krone i Spillemønt.

*

»Munken gaar i Enge« skal op paa det kgl. Teater. Det skal være en temmelig kras Likør, som skal kunne staa for en hvilken somhelst »Dom.«

*

De fine Restauranter holdt atter i Aar Fastelavnsfest. Gæsterne mødte gennemgaaende med smaa Næser og gik derfra med store.

*

Det er ikke for sent at dække Brønden til, naar Barnet er druknet. Der kan jo komme flere Børn. (Indsendt fra Oringe).

*

En Mand vilde ikke give noget Bidrag til Udsendelsen af Missionærer blandt Kannibalerne, fordi han var Vegetarianer. Men han tilbød at sende dem et Par Tønder Æbler og nogle Pund Purrer.

MUNTERT MUNDSVEJR.

»Den forskrækkeligste Ende, en Kaptajn kan tage, er en Tovende,« sagde Skibsdrengen. — »Ingen Penge igaar, ingen Penge i Dag, og kanske heller ingen imorgen — det er dog skrækkeligt, som Livet er ensformigt,« sagde Studenten. — »Ja, det er egentlig ikke ubehageligt at være skaldet; det er bare det, at Fluerne er saa kolde om Fødderne,« sagde Doktoren. — *Von*, ja, det er et dejligt lille Ord, det er utroligt, hvor megen Gæld man kan lave paa de tre Bogstaver,« sagde Adelsmanden. — »Ja, Tyfus er en slem Sygdom, enten dør man eller bliver forrykt. Jeg har selv haft den,« sagde Professoren. — »I hvilken Ende har Fruen Hovedet?« sagde den nye Pige, da hun skulde rede Fruens Seng.

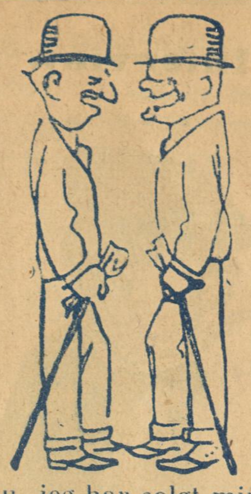

— Du, jeg har solgt min gamle Skrivemaskine.

— Det var fornuftigt af Dig. Hansen giftede sig med sin!

Hørt paa Damperen.

Opvarteren: Undskyld, men Pladserne i denne Salon er forbeholdt Rejsende, der nyder Noget!

Rejsende: Jeg nyder ogsaa i høj Grad Udsigten!

FILOSOFI.

Hvem ved om Livet god Besked?
Hvad gaar op og hvad gaar ned?
En er mager, en er fed,
Had er ofte Kærlighed!

Frydfuldt Ulven Lammet flaar,
Dødens Le blandt Engle slaar,
Ven gi'r Ven saa dybe Saar —
det op og ned i Verden gaar!
H. H.

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Tom Kristensen.

Interview med en Syndikalist og hans Orakelsvar

— Vil De tillade et lille Interview?
Svar: Stinkdyr! Kapitalistlakaj!!

— Har De aldrig tænkt paa, at De skader Dem selv og deres Kamerater?
Svar: Spytslikker! Snyltedyr!!

— Hvilke Resultater er De naaet til?
Svar: Lønslave! Forrædder!!

— Ved hvilke Midler har De tænkt at naa deres Maal?
Svar: Sikken Idiot!!!

I Danmark er det tilladt

en uniformeret Skare at bære Vaaben, der skal bruges til at myrde vore Naboer med.

Derimod er det forbudt

Dig og mig at bære Vaaben, som vi vil anvende til f. Eks. at skyde skadelige Dyr med.

I Danmark er det tilladt

12.000 Automobilister at tilsvine en halv Million spadserende Mennesker.

Derimod er det bleven forbudt

et Par billige Badeanstalter at eksistere.

I Danmark er det tilladt

Bolscheforretninger at holde aabent om Søndagen. Naar Folk hen paa Natten i den Anledning bliver syge, er det vanskeligt for dem at faa Hjælp, thi

i Danmark er det forbudt

de halve af Apotekerne at holde aabent efter Klokken 8 Aften.

I Danmark

betragter man en energisk Forkæmper for en samfundsnyttig Ide som Hr. Zuschlag nærmest som Idiot

mens

Fru Marie Lassen faar Fortjenstmedaljen i Guld!

„Ravnen"s

Tegner-Konkurrence

fortsættes

i næste Numer.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 52
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677

En meget determineret Dame, der mener, at hun er bleven snydt, raaber op til Droskekusken:

— Maa jeg faa Deres Navn?

Droskekusken letter gemytlig paa Hatten og siger:

— Det kan De ikke faa, lille Dame, for det har jeg lovet en anden, men De kan faa mit Numer.

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

— Deres fulde Navn, Frøken?

— Anna Ursula Mejer.

— Og Deres Alder?

— Maa jeg betænke mig et Øjeblik.

— Naa, De er altsaa i den betænkelige Alder.

Avertér i „RAVNEN".

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Korporalen: Hør da efter 64! Han er saa dum, saa hvis Dumhed gjorde ondt, maatte han skrige hele Dagen.

— Hvad er De?

— Fuld, Hr. Assessor.

— Ja, det ser jeg. Men hvad var De tidligere?

— Næsten ædru, Hr. As—Assessor!

*

— Min Kone har ogsaa nægtet mig Gadedørsnøglen, men saa fandt jeg paa at blive ude og sende Bud hjem, at hun skulde lægge den under Maatten.

— Ja, det har jeg ogsaa prøvet.

— Gjorde hun det da ikke?

— Jo, men hun lagde Maatten indenfor Døren.

*

— Den næste! raabte Lægen, idet han aabnede Døren ind til Venteværelset. Den først, der har ventet længst.

— Saa er det min Tur, Hr. Doktor, raabte en Skrædder, idet han præsenterede sin Regning, for jeg har ventet i omtrent tre Aar.

*

I Kaféen.

Gæsten: Opvarter, bring mig en *halv* Gang Ost.

Opvarteren: Undskyld, halve Portioner har vi ikke her, men vi er naaede saa vidt, at ingen vil faa *for meget* i en hel Portion.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *K. Almquist.*

Kvindestudie.

Barikaden.

Tegning af *Emil Poulsen.*

6 Hektoliter Koks og et halvt Læs Tørv, mon det kan holde Vinterens Angreb borte?

Tegning af *Surbal.*

Offentlig Retspleje.

Tegning af *Fr. Korreborg.*

Dagligt Liv i Norden.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 øre

RAVNEN

Nr. 8 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 24. Februar 1921

Tegning af *Surballe*

Syndikalisten og Buntzen lægger Planer for Valgkampen.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1,35.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Naar en Dame bliver forskrækket om Natten, trækker hun Dynen op over Ørene og siger, at hun er helt vanvittig af Skræk, og sover rolig videre. En Mand, derimod siger, at han er ikke en Snus bange, og rejser sig paa Albuen og ligger og ryster et Par Timer, mens Ørene lyttende staar paa ham som paa et Mulæsel.

*

Første Rejsende (i en Jernbanekupe til en Mand, som vil ind): »Her er ingen Plads, — Kupeen er fuld.«

Anden Rejsende: »Det er jeg ogsaa — det passer udmærket.«

*

Det var Lignelsen om den fortabte Søn, hvorom Talen var i Børneskolens yngste Klasse. Læreren fortalte Børnene om den Fest, hvormed Faderen modtog sin hjemvendte Søn. Han fik Ring paa Fingeren, Sko paa Fødderne, og Fedekalven blev slagtet.

»Men hvem var det, som var utilfreds med alt dette?« henvender Læreren sig til en af Drengene.

»Fedekalven!« lyder den lille Agrars Svar.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

En Rejsende fortæller med stor Alvor:

— I Indien kan De ikke hænge en Mand med et brækket Ben.

— Saa? Hvad gør de saa?

— Saa hænger de ham med et Reb.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

— Hvorfor prygler De Deres Drenge?

— Fordi de i Morgen faar Karakterbogen hjem fra Skolen, men jeg er nødt til at rejse bort allerede om Formiddagen!

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Hvad Slags Kvinde er det, Du har ægtet? spurgte Vennen den unge Mand, der havde taget en ældre, rig Enke:

— Ja, lød Svaret, hun er et Skaberens Værk, selv om hun ikke er et af hans Mesterstykker.

*

— Du maa ikke tro, at jeg altid gør, hvad min Kone siger?

— Saa?

— Nej! Naar hun taler ironisk til mig, saa gør jeg det Modsatte.

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Den gamle Kro.

Hvor Vejen falder stejlest fra Møllebakkens Top
og sætter over Aaen i et eneste Hop,
der ligger halvvejs gemt under tunge Lindetræ'r
den gamle Kro og spejler sig i Byens Kær.

Her samles hver Gang Dagen omsider er gent hen
de brave Landsbybønder og Sognets første Mænd,
mens Skænkestuen fyldes af sindig Hverdagssnak,
af Øldunst og af Røgen fra Pibernes Tobak.

Her sad en Sommeraften jeg med et halvfuldt Glas
og lytted ubemærket fra min beskedne Plads
til Snakken, som gik trevent og trægt fra Bord til Bord;
til Kortene kom frem og forløste Vid og Ord.

Til trods for lange Prædk'ner fra Præst saavel som Degn,
man spilled' lige ivrigt og højt i denne Egn.
Skønt mer end een har spillet fra Gaard og Jord sig bort,
var Sognet stadig kendt for sin Lidenskab for Kort.

Snart Spillet denne Aften tog Hvermands Sind og Sands.
Paa Bordene opførtes en munter Seddeldans.
Jeg rejste mig bedrøvet og tænkte paa at gaa;
da standsed jeg som lammet, et fagert Syn jeg saa!

Bag Skænken er en Luge, som ud til Køk'net gaar,
i den sig aabenbarer et Brus af ravnsort Haar,
to skælmske Pigeøjne, som faar i mine fat!
»Hej brave Kromand, kan I mig huse her i Nat?«

Den Kromand svarer ikke; han bliver paa sin Plads
Han spiller Kort for Alvor med Sognekongen Mads.
Og denne har ham blanket for hvert et Seddelbundt.
Nu spiller de om Kroen! — og skuler begge ondt.

Mads vandt! Kromanden blegner, men farer pludselig op
»Min Tøs er næste Indsats!« og Kongen svarer »Top!«
Han bejlet har til Helga i snart halvandet Aar.
— Det næste Spil er vundet, og ved sit Maal han staar.

»Nej, raaber jeg, »Hr Kromand, I være maa forrykt!«
Men Værten raver bort, mens han smiler blegt og sygt.
Og før jeg ret ved af det, har Kortene jeg fat,
med »Sognekongen« spiller jeg nu den halve Nat.

Mit Øje slap ej Spillet et eneste Sekund.
Jeg Sedlerne erobrer tilbage Bundt for Bundt,
dernæst jeg vinder Kroen med Have og med Gaard,
tilsidst den lille Helga med det ravnsorte Haar!

»Her, Kromand, her er Penge, og her din gamle Kro!«
Den Kromand gav mig Næven, mens lystelig han lo.
»Men vil den lille Helga, saa var det mer end rart
om den Del af Gevinsten, den blev min egen Part!«

Den lille Helga vilde. Om Vaaren blev vi gift.
Og ofte har jeg pralet af min Ungdomsbedrift.
Den gamle Kro er dømt nu til Død og Undergang;
som Tak for hvad den gav mig, jeg synger denne Sang.

Per Bonde.

En af de mest berømte Bakteriologer i Paris var bedt til Middag. Paa et Vink af Husherren rækker Tjeneren den Lærde en Kurv med Frugt, deriblandt nogle ganske vidunderlige Kirsebær. Bakteriologen dypper hvert af dem meget ombyggeligt i et Glas Vand, idet han siger til sin Borddame:

— Paa hvert Bær er der mindst 2 Millioner Mikroper. Da han har spist det sjette Bær, drikker han i Distraktion Vandet, og Damen siger forfærdet til ham:

— Nu drak De jo 12 Millioner Mikrober, Professor, hvor til den Lærde svarer:

— Saadan et Par Stykker mere eller mindre betyder jo Ingenting.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

A.: Skal de ogsaa flytte? Oprigtig talt saa flytter vi for at slippe for en Hovedrengøring.

B.: Det var morsomt, for det gør vi nemlig ogsaa. Naar jeg skal være ærlig, saa tror jeg, at det vil tage de ulykkelige Mennesker, som skal ind i vor Lejlighed mange Uger at faa alt det Skrab ud, som vi lod ligge efter os.

A.: Ligesaa hos os. Vor Lejlighed trænger til en grundig Sæbevadsk fra inderst til yderst. Hvor flytter De for Resten hen?

B.: I—vejen 12.

A.: Hvad siger De? Det er jo der fra vi flytter?

B.: Nu har jeg aldrig i mit Liv — Hvor skal De hen da?

A.: —gade 50.

B.: Velbekomme, der bor vi nu!

„Atomer".

(Mel: »Den lystige Kobbersmed«)

Nu har jeg hørt saameget skørt om
denneher »Atom«,
som vistnok bestaar af lidt Svovl og
Salt og Brom,
og hvis man tror Professor *Bohr*, saa
er Effekten stor,
i Fald man plante vil »Atomer i sin
Havejord.
Straks der vokser op en Chakal med
Men'skekrop,
et Glas Vin med Top og en stor Zigøj-
nertrup,
samt et Hus med Spir og en Hjort med
langt Gevir
og en hel Flaske »Dom«
— tænk Dem: »kun af *et* Atom«

Nu har jeg købt mig et »Atom« og det
kan lave Fest,
det synger og spiller og messer som
en Præst,
og sejsten Kakkelovne kan det varme
gloende,
især dog hvis man selv er »varm« og
dertil troende.
Det kan spille Boldt næsten som Pro-
fessor Bohr,
det kan gøre koldt, der hvor Varmen
før var stor.
Er *Witzansky* klein, er der ikke Spor i
Vejn,
for at han komme kan
li'saa højt som *Scheiberlein*.

Jo, de »Atomer« kan af Gnomer lave
»Kæmpeøj«,
og de kan »udvikle« en Bøf med Æg
og Løg;
Ja, de kan lave Brusebad og vende
gammelt Tøj,
det Eksemplar, jeg netop har kan og-
saa lave Røg.
Et »Atom« er godt i en Hytte som i
Slot,
af en Pægl det flot laver en justeret
Pot;
med et Slag kan raat det et Øje lave
blaat,
det kan godt faa *Marott*
til at tro sig — *Folkets Drot!*

Jørgen Grønsvær.

DET GIK FOR VIDT!

Signe Hansen, altid kaldet *Sine*, havde faaet Plads som Husassistent hos Rentier Olsen, der omsider er kommet godt op i Aarene og med Tiden er bleven stærkt religiøs.

Overalt i Huset anbragte han smaa Tavler og Skilderier med Skriftsprog og sædelige Formaninger, og ude i Husassistentens Værelse hang der også et Par Stykker af den Slags.

En Dag købte den gamle Olsen et Par nye Skriftsteder i Glas og Ramme; det ene hængte han op i sin Spisestue, det andet anbragte han ude hos Sine.

Den næste Morgen traadte Husassistenten ind i Værelset og sagde med høj Røst:

— Nu kan det være nok, Hr. Olsen. Jeg flytter til den første.

— Hvorfor dog, udbrød Olsen forskrækket.

— Fordi jeg vil ha' mig frabedt deres Sjofelheder, Hr. Olsen.

— — Paa det Skilderi, der sidst var bleven anbragt i Pigeværelset stod: *Herren kende r Sine.*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

(»Bolschevik-Propaganda«)
Du — har Du meldt Dig frivillig?

Herr Karlsson möter herr Anderlund kl. 8 Formiddag.

Herr Karlsson. Vad? Är du full allerede?

Herr Anderlund. Nä. Men ännu.

(»Søndags-Nisse«).

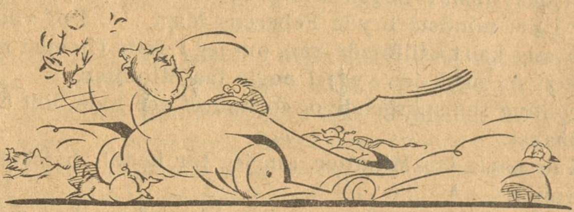

Billisterne: Det er ogsaa Pokkers, at man ikke kan faa Lov at køre i Fred paa Landevejene!

(»Fliegende Blätter«).

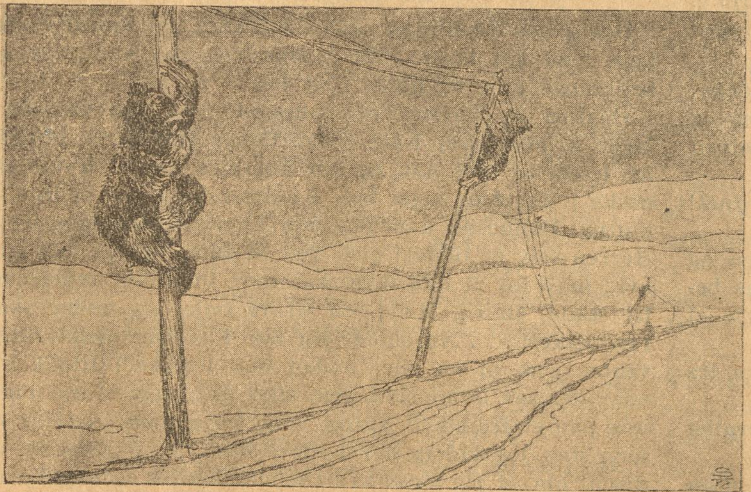

I en stor amerikansk avis finder vi i en artikkel følgende interessante oplysninger:

— — Hver telegraf- og telefonstolpe i de fjerneliggende distrikter i Norge maa stadig bevogtes, fordi bjørnene har en mani for at klatre op i toppen av stolperne og sitte der og slingre frem og tilbake indtil stolpen endelig ramler ned.

(»Tyrihans«, Norge).

VIDENSKAB OG FAKTUM

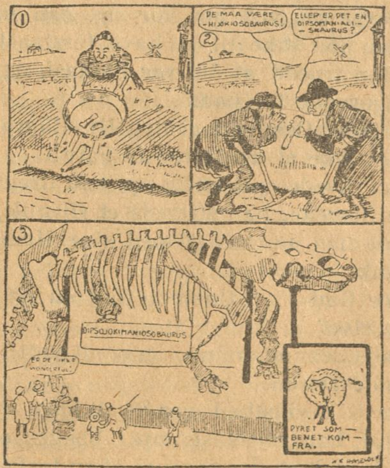

Der er fornylig fundet Resterne af et Forverdensdyr under en af Londons gamle Gader.

(»Daily Mirror«).

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Han beholdt hendes Haand mellem sine, og hun glemte i sin Smerte at tage den til sig. Lige saa skaansomt, men indtrængende bad han omTilladelse til at turde gaae med ind til Manden.

Leontine kunde ikke modsætte sig hans Ønske, hvor ubehageligt det end var for hende, at Hr. Chevalier skulde være Vidne til, hvad hendes Mands Fantasier forraadte.

Gustav laa som et Bytte for en voldsom Feber, den pinte hans Hjerne og jog ham Blodet til Hovedet, trods alle de Midler Lægen allerede havde anvendt. Lige da de traadte ind, rasede Feberen paa ny, Gustav vred sig som en vanvittig paa sit Leje og fantaserede meget vildt.

Hr. Chevalier traadte hen til Sengen, bøjede sig over den syge og følte hans Puls. Gustav mærkede ham ikke. Den unge Kone stod og vred sine Hænder, medens hede Taarer løb hende ned over Kinderne.

»Saa vidt jeg forstaar mig paa Medicin, er der ingen Fare for Øjeblikket,« sagde Hr. Chevalier og vendte sig til Leontine med en deltagende Mine. »Maaske kan det lykkes mig at bringe Gustav nogen Lindring ved et Sympartimiddel, eller i det mindste bryde Feberens Magt . . . Dog vilde det være mig kært,« tilføjede han, om jeg i dette Øjemed maatte være alene med den syge i nogle faa Minutter.«

Leontine saa spørgende og forundret paa ham, lidt oplivet af Haabet.

»Kun nogle faa Minutter, om jeg tør bede!« hviskede Hr. Chevalier.

»Jeg har Tillid til Dem!« udbrød Leontine. »Lad mig blot ikke for længe være borte fra Gustav!«

I næste Øjeblik var Hr. Chevalier alene med den syge. Han bøjede sig hen over ham, da denne syntes at have et roligt Øjeblik.

»Cendry,« hviskede han ham i Øret, »vær ikke urolig, Pengene er paa rette Sted. Ingen aner noget, der er ingen Fare.«

Den syge saa vist hen for sig, han havde hørt Ordene; men han lod ikke til at have forstaaet, hvad han havde hørt. Han troede, at det var Fantasi, og dog var Stemmen saa velgørende for ham.

»Fat Dem, Cendry!« gentog Hr. Chevalier. »Alt er ordnet! De trues ikke af den mindste Fare!«

Gustav livedes pludselig op, han drejede sig i Sengen og løftede Armene; han stirrede et Øjeblik ud i Lyset, saa bedækkede han sit Ansigt med sine Hænder og udstødte et dybt Suk.

»Store Gud . . . Gustav!« lød en ængstelig Stemme fra Sideværelset'

»Kun et Sekund endnu, saa er alt godt!« sagde Hr. Chevalier hen imod Døren.

Gustavs Bevidsthed vendte tilbage ved Lyden af disse Stemmer, han rejste sig op i Sengen og saa sig forvirret omkring, som en, der vaagner af en forfærdelig Drøm. Sveden stod i store Perler paa hans brændende Pande, der laa noget vandvittigt i de stive Øjne.

»De . . . De!« udbrød han endelig med skælvende Stemme . . . »Hvor er Leontine?«

»Cendry, endnu en Gang: kom til Dem selv, alt er ordnet! I Gaar kom jeg for sent; men i Dag kom jeg i rette Tid lil at redde Dem fra Fordærvelse. Summen ligger i Deres Kontor, den er afleveret i Deres Navn!«

»Gud i Himmelen saa er det dog sandt?« stønnede den syge og skjulte sit Ansigt.

»Forsigtig, forsigtig!« hviskede Hr. Chevalier, »Deres Frue kan høre Dem!«

Den ædle Ven vidste, at Hustruen allerede havde gættet alt.

I dette Øjeblik traadte Leontine dreven af Angest igen ind i Værelset. Hun saa, at Hr. Chevalier sad ved Siden af Sengen og holdt begge Gustavs Hænder fast i sine.

Hun udstødte et Glædesudbrud, da hun saa, at Feberen var stilnet, og at hendes Mand var saa rolig.

»Gustav, min Gustav! er det nu bedre?« raabte hun og styrtede hen til ham.

»Nu er det bedre . . . meget bedre,« svarede den syge mat, idet han gjorde sin ene Haand fri og rakte den ud mod sin Hustru.

Hr. Chevalier rejste sig ærbødig og gjorde Plads for den unge Frue, hun satte sig paa Kanten af Sengen og slyngede begge Arme om sin Mand.

Gustav lænede sin hede Pande til hendes Bryst.

»Jeg var syg, meget syg, Leontine!« mumlede han ved sig selv med tonløs Stemme; samtidig begyndte han at vakle, og hans Hustru hjalp ham varlig med at lægge det dødstrætte Hoved tilbage paa Puden.

Leontine lønnede Hr. Chevalier for hans heldige Sympatikur med et taknemligt Blik, der kom fra hendes Sjæls Inderste. Men der var alligevel i hendes Ansigt en ængstelig Spænding, der viste, at Byrden ikke fuldstændig var væltet fra hendes Bryst.

TIENDE KAPITEL.

En hurtig Beslutning.

Den gamle Heublinger sad i sin snævre, halvmørke Portnerloge med sin korte Pibe i Munden, han var gnaven og brummede som en Bjørn i sit Bur.

»Sikken en Tilværelse!« mumlede han ved sig selv og lagde Armene over Kors. »Man tjener sin Herre ærligt og tro i fem og tyve Aar, og saa kommer der et Kvindemenneske i Huset og tager hele Kommandoen, saa at intet fornuftigt Menneske kan udholde at være der længere, og Herren selv er tilsidst glad ved at blive sin gamle Tjener kvit, bare for at han ikke skal være Vidne til, hvorledes en fri Mand, en rig Mand, en Greve bøjer sig under Skørteregimentet! . . . Nu sidder jeg her i et fremmed Land og venter paa, at en eller anden skal trække i Klokken, og naar der saa kommer nogen, taler de meget storsnudet til mig paa et fremmed Sprog, som jeg ganske vist forstaar, men som jeg aldrig har kunnet lide . . . Jeg havde ikke drømt om, at jeg for et kvart Aarhundredes redelig Tjeneste skulde faa den Løn!«

Heublinger var i Dag i særlig daarlig Humør, da ingen havde ringet hele Formiddagen. Ellers var han rigtig godt tilfreds med sin Plads, den fordrede ikke stor Anstrængelser af ham, og han behøvede heller ikke at gøre sig mange Bekymringer, naar blot Tankerne ikke havde voldt ham saa mange Ærgrelser.

Endelig lod et levende Væsen sig dog se foran det lille Hotel, i hvilket det tyske Gesandtskab residerede. Der blev ringet paa Klokken.

»Sansynligvis igen en stakkels tysk Haandværkssvend, der skal have sit Pas paategnet,« brummede Heublinger og trak Slaaen fra.

Han ventede ligegyldig ved Vinduet med korslagte Arme. Men stor var hans Forbavselse, da han i Stedet for den ventede Haandværkssvend saa en Dame i en sort Atlaskes Kjole gaa forbi Vinduet; da han overrasket saa op, genkendte han Luzies slanke Skikkelse.

Han skjulte skyndsomst sin korte Pibe, tog Huen af Hovedet og aabnede Døren.

»Den naadige Komtesse,« udbrød han glad, og Rynkerne i hans Pande glattedes. »Den naadige Komtesse! . . . Vil Du se, Du kommer ud,« tilføjede han barsk paa daarligt Fransk, da han bag Komtessen opdagede en lille Pige paa omtrent ti Aar i meget pjaltede Klæder, hun havde sandsynligvis sneget sig ind i Huset bag Luzie.

»Vist ikke nej, kære Heublinger!« sagde Luzie bedende. »Jeg har med Vilie taget Barnet med herhen. Tænk Dem, Heublinger, jeg er kommen paa den Tanke, at De skal have denne lille Pige til Adjutant. De klagede jo over, at De ikke havde nogen, der kunde træde i Deres Sted, naar De en Gang vilde trække lidt frisk Luft.«

»Saa beder jeg om Forladelse, naadige Komtesse . . . Men hvis jeg maa være saa fri at spørge dette Barn?» . . .

»Det er en lille Stakkel, som jeg tidt har mødt paa Gaden; hun har en syg Moder, der bor langt uden for Byen, og som selv næppe har Tag over Hovedet. De gør en god Gerning ved at tage hende til Dem, Heublinger!«

»Den naadige Komtesse har at befale,« svarede Heublinger, der følte en aristokratisk Uvillie mod Barnets Pjalter. »Dersom mit Herskab ikke har noget derimod . . .«

»Hun skal slet ikke falde Dem til Byrde, kære Heublinger, jeg skal nok sørge for Klæder, og jeg vil ogsaa give hende en ugentlig Undestøttelse til hendes Moder, saaledes gør vi i Fællesskab en god Gerning!«

»Den naadige Komtesses Ønske er mig stedse en Befaling!« svarede Heublinger, der efterhaanden følte sig mere og mere tiltalt af Ideen. »Jeg skal allerede endnu i Dag tale med Hr. Legationsraaden om Sagen.«

»Barnet maa vel nok blive hos Dem saa længe? Hun kan saa i Aften gaa ud til sin Moder og sige hende Besked, for at Staklen ikke skal gøre sig unødvendige Bekymringer.«

»Ja, det maa hun gerne, men jeg bliver nødt til at indkvartere hende i det mørkeste Lukaf her bag ved min Loge . . .«

»Hun vil altid have det bedre der end paa Gaden. Det er altsaa afgjort!«

Luzie trak det frysende Barn ind, satte hende i Krogen og tog selv Plads paa den eneste Stol, der fandtes i det lille Værelse.

»Men, naadige Komtesse, dersom nogen saa Dem *her!*«

»Hvad gør det, Heublinger! De husker nok, at jeg altid har holdt saa meget af at være hos Dem. Naar man er saa forladt som jeg . . .« tilføjede hun i en melankolsk Tone.

»Den naadige Komtesse har endnu ikke faaet nogen Efterretning fra Greven?«

»Nej, Heublinger, Fader synes at ville glemme mig, jeg har allerede vænnet mig til den Tanke, at han har forstødt mig, skønt jeg ikke er mig nogen Brøde bevidst.«

Heublinger var lige ved at komme med en bitter Bemærkning, men den gamle Respekt for hans tidligere Herre lukkede hans Mund.

»Og nu Heublinger,« vedblev Luzie og jog sine triste Tanker paa Flugt, »nu maa De gøre mig en Tjeneste til!«

»Den naadige Komtesse befale?«

»De skal køre med mig hen til Cirque impériale og der forhøre om en af mine Veninders Adresse.«

Den gamle saa paa hende med store Øjne. »En Veninde?« gentog han langtrukkent, thi hvad kunde det være for Veninder, som Komtessen vilde spørge om i Cirkus.

»Naa ja, en Berideriske, Heublinger!« oplyste Luzie smilende. »Kan De ikke huske den blonde Pige, som De ofte saa i Pensionatet? Det er hende, den berømte Veronika.«

Den gamle rystede paa Hovedet, han havde nok hørt Tale om berømte Generaler og lignende, men berømte Beridersker havde han endnu aldrig truffet paa.

»Naadige Komtesse,« indvendte han, »er det passende, at De, en Grevinde, omgaaes med Beridersker . . . Hvad vilde Deres Hr. Fader sige . . .«

»Tror De Heublinger, at jeg den forladte og forstødte har saa taabelige Fordomme? Jeg betragter det som Guds Førelse, at jeg igen har truffet Rose, hun er den eneste i Verden jeg nærer virkeligt Vendskab for.«

»Ja, naar den naadige Komtesse befaler . . .! Men,» føjede han forlegen til, »hvorledes skal jeg saa faa fri for min Tjeneste her?«

»Kan De nu se, Heublinger, hvor snu vi Kvinder er! Netop derfor vilde jeg have, at De straks skulde beholde den lille her. Vi giver hende de nødvendige Instruktioner, og kan i Løbet af faa Minutter være her tilbage igen . . . Ikke sandt, mit Barn!« sagde hun til Pigen, der sad i Krogen og lyttede til det for hende fremmede Sprog, »Du vil nok blive her og lukke op, naar nogen ringer?«

Barnet der trods sine Pjalter var en nydelig lille Pige, syntes at føle sig meget tilfreds i sin nye Stilling, og da Heublinger forskende saa paa hende, besvarede hun hans Blik saa trohjærtet med sine store, lysebrune Øjne, at han uvilkaarlig klappede hende paa Kinden. Da der ikke var megen Færdsel i det lille Hotel, kunde han nok tillade sig den lille Extravagance, og efter at han havde givet Barnet de nødvendige Oplysninger, kørte han af Sted med Luzie.

I koket Hjemmedragt modtog Veronika i Dag som sædvanlig sin Hofstat d. v. s. et vist Antal Mænd af alle Stænder, der havde Lov til at gøre Kur til hende; der var unge og gamle Adelsmænd, Vexelerere, Mylords, russiske Fyrster, Bojarer, Diplomater, og hvem der ellers plejer at ofre til Guldkalven. Veronika besad ikke blot Skønhed og Ungdom, men hvad der er sjældent, hun havde tillige Aand. Man forærede hende Ekvipager, Rideheste, Smykker og alt, hvad Letsindighed eller Beregning plejer at lægge for en smuk Kvindes Fødder, men naar Veronika saa til Gengæld tillod sine Tilbedere at aflægge sig Besøg og kede sig ved deres Flovheder, saa troede hun, at deres Foræringer dermed var rigelig betalte.

Som vi have set, hørte Rafael ogsaa til hendes Kavalerer, og dersom nogen havde kunnet rose sig af, at han blev udmærket af hende frem for de øvrige, maatte det havde været den unge Brasilianer med det livlige Temperement.

Man antog almindelig, at det udelukkende var paa Grund af hans store Dygtighed som Rytter, da han paa deres Rideture plejede at følge hende kækt over Stok og Sten.

Den Dag Luzie saa sin Veninde paa Boulevarden, var hun reden til Passy sammen med Rafael og en anden ung Herre. Undervejs mødte de tilfældig tre andre Ryttere, blandt dem var Grev d'Aissac, en bekendt Levemand, hvis Frækheder Veronika for faa Dage siden havde vist tilbage paa en eklatant Maade. Grev d'Aissac havde svoret at hævne sig, men af Mangel paa Opfinsomhed havde han sansynligvis endnu ikke kunnet udtænke nogen Hævn. Da han nu mødte hende paa Promenaden, tilkastede han hende en Ytring, der jog Blodet op i hendes Kinder. Rafael blegnede af Harme, men tav.

Næste Middag undlod han at aflægge hende den sædvanlige Visit. Andre bragte den Efterretning, at Grev d'Aissac om Morgenen havde faaet en Kugle i Brystet i en Duel, Saaret var dog ikke dødeligt.

Da Rafael den næste Dag indfandt sig hos Veronika, lagde han for hendes Fødder et Lommetørklæde, der var farvet af Fornærmerens Blod.

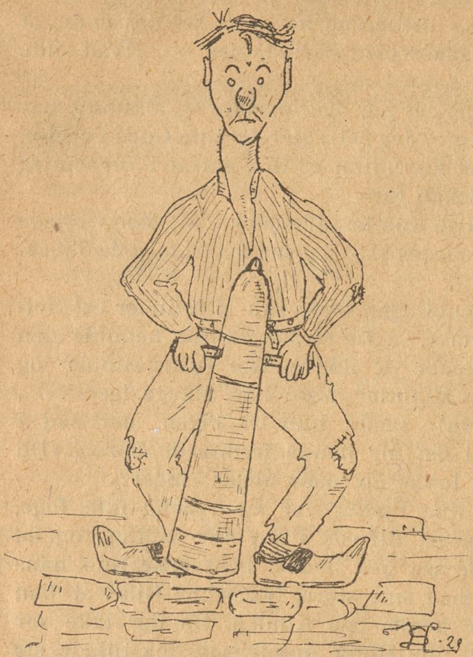

En, der forstaar at svinge en *Jomfru.*
Tegnet af Sigurd Højland.

»MUSI«
(Med en Vintergæk)

Fra Himlen Sneen drysser,
en Foraars Blomst den kysser,
mens barske Vinde tager den i Favn,
den lod af Sol sig friste,
nu vil dens Livskraft briste,
om ej den naar i Havn.

Længselsfuld den sukker,
varsom jeg den plukker,
bær den ad Hjemmets Vej,
men jeg er ingen Kvinde,
jeg kan paa Raad ej finde,
saa tænkte jeg paa Dig.

Du Musi maa den pleje,
Blomsten fra Alfar Veje,
som spired frem saa kæk,
Du vil det ej fortryde,
thi den vil Øjet fryde,
den lille Vintergæk.

. . . .

Vi takker for de mystiske Prikker, for de skønne Blomster og dito Vers.

Kære Ravn, kan du bruge følgende.

Paa Hospitalet i W. ligger en Mand som kan see hvide Høns alle Vegne. En Dag Lægen gaar Stuegang, spørger Manden om han ikke snart maa komme hjem, jo siger Lægen naar de ikke kan see flere hvide Høns, saa maa de godt komme hjem. Næste gang Lægen kommer spørger han Manden, naa kan de se flere hvide Høns. Manden »Nej, for de vil da vel ikke kalde den skaldede Hane der, for hvide Høns.«

Venlig Hilsen V. T.

Kaj Eskildsen. Deres Tur kommer ogsaa nok!

»Nr. 18« Viborg. En Anvisning er afsendt.

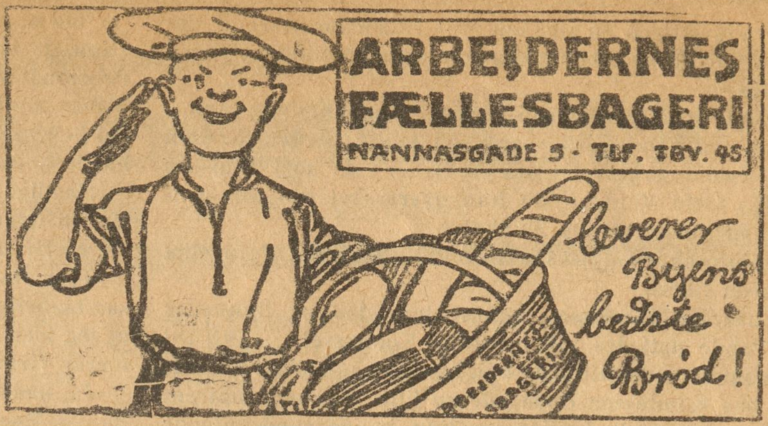

TLF. 3684. 3349 S. JOHANNESSON'S TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed.
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Vi har fra en Abonnent i Kolding modtaget følgende satiriske Digt!

BETÆNKNING

Nu har vi da Heldigvis faaet,
Post Sparekomisionens Betænkning.
Og den har næsten Enstemmig foreslaaet
En Vidtgaaende Postindskrænkning.

De siger at Postvæsenet ikke kan bestaa,
Hvis at Portoen ikke bliver højere,
Og nogre Postbude ogsaa afskediges maa,
Saa at betieningen bliver lit sløjere.

De siger at Breve fra København K. til L.
Skal gaa omtrent i otte Dage.
Og hvis at Adressaten henter dem Sel,
For eller saa gaar de den næste Uge
Tilbage.

Postsagerne maa ej bringes ud som før,
For Postbudene maa ej mere gaa Tur,
Og hvis Folk ikke selve efter sine Postsager spør,
Saa bliver de om et Aar sendt Retur.

Søn og Helligdag skal Postkontorene
lukkes i,
Det foreslaar jo Sparekommisionen,
Og det maa Befolkningen finde sig i,
Da skal Postmestrene være hjemme
hos Konen.

Og gir Postvæsenet aligvæl Underskud,
Skal Portoen sættes op til et Par Kroner.
Og afskediges skal saa alle Postbud.
Og i Stedet skal der ansættes gamle
Koner.

C.—e.

G. N. Vittighederne har desværre lige været fremme i Dagspressen, og Tegningen mangler lidt af »dette her, jeg ved ej hvad« for at kunne komme med i Opløbet.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Kære Ravn!

Hermed en Tegning som jeg haaber De vil benytte med følgende Tekst.

— Har du ingen Plads?
— Nej
— Du kan faa en god Plads ved Politiken.
— Hvilken Plads?
— Annonceplads —

Tegnet af A. Henrichsen.

Rød Indmad

Fortroligt Hjærtesuk.

Bare det nu maatte lykkes at faa Arbejdslønnen ned, saa der ogsaa næste Aar kan blive 30 Procent til Aktionærerne!

Peter Jerndorff.

Basunens Raab tit gjorde ham bange,
selv anslog han fint Spinettets Klange.
Begyndte som Lærling i »Mester og Lærling«
og han endte som Mester — en Sprogets Særling.

»Godt Nyt«.

Nu har Telefonen faaet en ny Afdeling, der hedder »Sydhavn«. Hvor har jeg dog ofte, naar jeg telefonerede, ønsket mig en »Nødhavn«.

*

Tenorerne Niels Hansen og Wiedemann skændes i Bladene om, hvorvidt Florestans Parti i »Fidelio« ligger deres Stemme for højt, ng nu har selve Teatergreven blandet sig i Striden.

Det er Højden!

*

Den tyske Regering har et mægtigt Besvær med at afvæbne Bayerne.

Det er forresten mærkeligt. Da jeg var i München og drak det første Glas Øl, følte jeg mig allerede afvæbnet.

*

Tænk, der er kommen Ministerkrise i Sverige, fordi Regeringen vilde fordyre Kaffen.

Der fik Ministeriet nok Lov til at føle Sveas Løve-Tand!

*

Operaen »Faust« blev forleden taget af Plakaten, fordi Maskinmand Mortensen, der brænder Rødlys af, var bleven syg.

*

Et Svin aad forleden flere tusind Kroner i Sedler, og Ejeren sendte den til Slagteriet, men det var desværre forsent. Det hele, han fik ud af det, var et Par — Griseører.

*

Det er væmligt med det »Stopperi«. England stopper for Kul, Amerika stopper for Indvandring, og herhjemme høres Raabene: Stop Sporvognene og stop Strømperne. Og nu opfører Thalia-Teatret Stop Tyven!

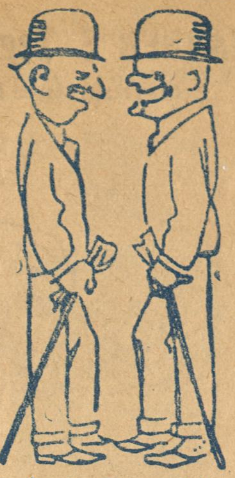

— Du, hvor kan det være, at der altid kommer Damp frem paa det kgl. Teaters Scene, hvergang Loke-Motivet spilles?

— Det er for at understrege at det var Wagner, der opfandt *Damp-Lokemotivet!*

HØRT PAA KARNEVAL. I

Herre: Aa, jeg er hel fuld, jeg drak Champagne af Ellens Sko.

Damen: Kan saa lidt beruse Dig?

Herre: *Saa lidt*, hun har Sko Nr. 42.

II.

Han: Man siger, at Du har klædt din Baron af lige til Skindet?

Hun: Ja, hva saa? Det er da kun lige for lige.

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Fredrik Nygaard.

„RAVNEN"S Tegner-Konkurrence.

(„Grinagtige Umuligheder")

Tegnet af *Carl O. J. Lund.*

En mærkelig Elefant.

En Originaltegning i Præmie.

Jør'n Sør'n fortæller.

— En mild og venlig Aften under Hængelampen, de Herrer! Skal det være 3 flydende »Appetitoste« til at lægge for med, saa napper jeg den ene og skal mæ Ge-læde fordrage for Dem hvorlunde det gik Theodosia, Swanholm og maj, da vi forlod Panserhotellet i Svendsensgade.

— Se, lisaa saare Theodosia kom ud paa Trappen med Overbetjentens Kappe paa, saa kom hun i Tanke om, at hun osse vilde ha' *Hjælm*, men de' ku' der ikke være *Tale* om! Ikke før hun fik Bevilling som kvindelig Polletibetjent, men sku *del* ske, saa ve' je' altsaa *skilles*. Det ka' de Herrer nok forstaa. De' manglede bare a' man efter a' ha' klaret alle de vanskelige Skær paa Hjemvejens Cirkum 4 Killemetre sku resikere a' blive anholdt, naar man var inden Hjemmets tre Gange fire er tolv Vægge!

Naa, men de' ligger jo heldigvis ikke for lige i Øjeblikket som Ebert sa' da Franskmanden spurgte om han havde 226 Miliarder hos sig.

Næ, men da vi saa kommer ner paa Gaden, saa tar Theodosia Swanholm under Armen og si'r, a' nu sku' vi ha' en lille en ovenpaa *den* Omgang, og saa gik vi alle tre grinende ner i »Strygebrættet« paa Hørnet Der var som altid røj Løgte, men sikken Panik der ble da Theodosia mæ de falske Bukler stikkendes ud til alle Sider og Overbetjentens Kappe paa marsjerede gennem Lokalet. De rejste sig Fan'me som efter en Snor alle sammen, og gid je' maa tabe min Børnemælk om ikke der ble' *dødsetille* i tre Minutter.

Men saa brød den osse løs! De hylede og skreg som naar en Odder kommer ind i et Hønsehus. De slog Kraftspring, to besvimede, en fik Krampe, og en meget stærk Mand gik hen og la' sig under Skænken for at hulke i Fred.

Naa, vi fik først 3 Romtottyer à dem med Redningsbælte paa og saa 3 Whiskyer a' de raa, uden Vandpjask altsaa, aa saa kom der tre lange Drenge hen og vilde klappe Theodosia. Men om Forladelse lille Rødhætte; min Kone ha'de jo opdaget, at Overbetjenteren ha'de glemt at ta' Kniplen ud a' Baglommen — og svupdi, hvabehar, sa' De naaet? knaldede hun dem hver to a' de tværstribede i Skallen, *og dem kendte de sku* — for i Løbet a Nul Komma Nix var de ude a' Døren og borte i Taagen!

Naa, de' ga' jo lidt Ro i Gemytterne især da Theodosia lod Kniplen ligge paa Bordet til nok se men ikke røre. Og saa bestilte Theodosia Knud lyne i Rabbekka en *hel* Flaske Konjak aa spurgte om vi vilde laje mæ. Naturlig kunde hverken Swanholm eller jeg si'e Nej til en Dame, og saa to' vi den a' Portvinsglas, men da vi naaede Bunden, ble' Propsnitteren sku til en tom Sæk, saa fuld va' han, og va' maj angaar altsaa saa saa je' levende Billejer *til Søs* og saa faldt je' paa Knæ, for *det* ha'de je' li'egodt ikke været ude for før!

Men je' saa dog at Theodosia tømte Flasken *til Munds*, stak Kniplen i Baglommen og rejste sig op. Derpaa tog hun hver a' os under Armen og slævede os som slagtede Lam op a' Trappen, mens Luften blev fuld a' Hurraraab og andre Uvasjoner. Je' ka lige huske, at hun spilte Propskæreren i Rendestenen aa a' je' sæl snart efter laa i min Seng aa udarbejdede *Søkort* — men saa kan je' sku hellerikke huske mere, og derfor si'r je' Tak for Skænken de Herrer og velkommen igen naarsomhelst!

(„Grinagtige Umuligheder")

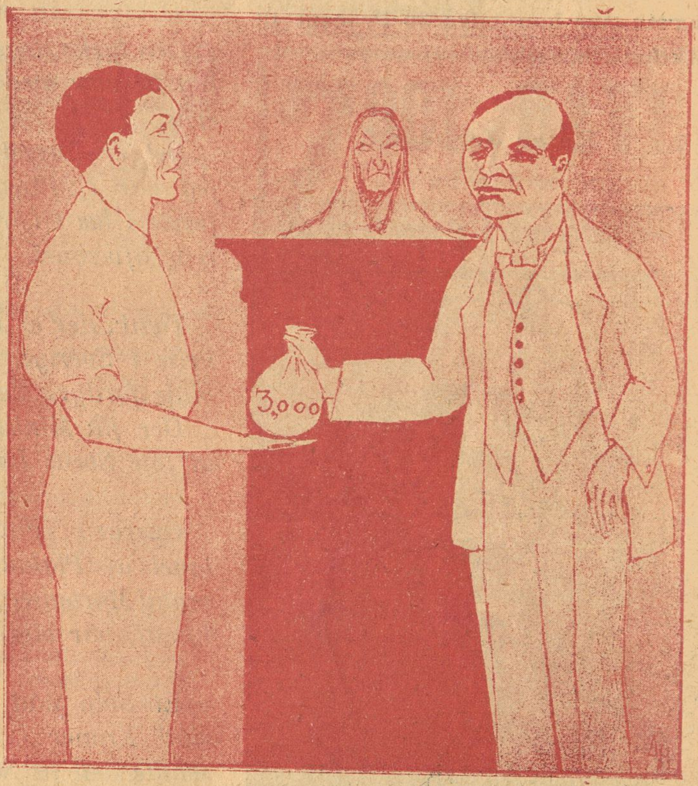

Arbejdsgiveren: „Jeg lukker Fabrikken nu og har ikke Brug for Dem før om 3 Maaneder, men her har De Penge, saa De ingen Nød skal lide i den Tid.

Tegnet af *Alf Henrichsen*, Viktoriagade 13 St. tv.

3 Kroner i Præmie.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden;
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN“ 25 ØRE

Postbudet, der er belæsset med Breve og Pakker, kommer asende gennem Gaden og op ad Trappen. Han ringer paa, og en Tjener kommer ud. Da han har modtaget Brevene, siger han:

— Vent lidt, Fruen vil tale med Dem!

— Mange Tak! svarer Postbudet og stiller sig forventningsfuld lænet op til Gelænderet.

Fruen kommer ud.

— Er det vores daglige Postbud?

— Javel, Frue!

— Er det Dem, der kommer her om Morgenen?

— Er det ogsaa Dem, der kommer her om Eftermiddagen og om Aftenen?

— Javel, Frue!

Hvorefter følger disse lidet ventede Ord:

— Naa! Saa er det vel ogsaa Dem, der har revet vores Klokkestreng i Stykker!

*

Ved en Middag sad to af Gæsterne og spekulerede paa, hvad de skulde finde paa at snakke om.

— Har jeg ikke haft den Fornøjelse at se Dem før? sagde den ene.

— Jeg sidder netop og tænker paa det samme. Var det ikke paa Kullen?

— Nej, der har jeg aldrig været.

— Ikke jeg heller.

Den gamle Kommerceraad havde fra paalidelig Kilde erfaret, at hans Kasserer spillede paa Børsen, og førte et meget flot Hus.

I den Anledning sagde han en Dag meget venlig til ham:

— Møller, om fjorten Dage ønsker jeg at revidere deres Kasse.

— Javel, Hr. Kommerceraad!

De fjorten Dage forløb, og de var meget anstrengende for Møller, men da de var udløbne, sagde Kommerceraaden:

— Det glæder mig, at Kassen stemmer paa Øre. Nu overgiver vi strax Arbejdet til Deres Efterfølger, som jeg her har taget med.

— Men Kassen stemmer jo!

— Vilde De have, kære Møller, at jeg skulde vente, til den ikke stemmede?

*

Husassistenten (i Fortrolighed til en Dame, der kommer for sent, og hos hvem hun tidligere har tjent):

— Frue, vent lidt. Netop nu er man i Lag med Dem derinde. Jeg har lige været tilkaldt som Vidne.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af *Hp. Hansen.*

Den betrængte Storindustri præker om sin Nødstilstand.

Tegning af *Charles Thiedt.*

— Lille Dame! Ka' je' ikke osse komme i Læ af deres skærmende Paraply?

Tegning af *Gustav Halldin.*

Manden: 6 Kroner for to Kalvehoder — De maa jo være vild!
Konen: Saa — hva' ka' De faa for 6 Kroner i disse Tider?
Manden: 2 Kalvehoder!!

Tegning af *N. P. Sørensen.*

Jeg er den »strænge« Frøken Februar,
selv synes jeg dog, jeg er mild og rar,
og vil derfor man gi' mig Nobelprisen,
er der — for min Skyld — ingen Ko paa Isen!

Pris: 25 øre

RAVNEN

Nr. 9 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 3. Marts 1921

I Landsretten.

Tegning af *Hp. Hansen.*

— Tror De, hun er uskyldig?
— Det ved jeg virkelig ikke, men jeg finder, det er uforskammet, at man ikke maa bruge Teaterkikkert!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. t. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Den unge Kontorist Jensen har paa Grund af sin Dygtighed gjort et ualmindeligt hurtigt Avancement og er til megen Ærgelse for mange af de ældre Ansatte; det er dog besluttet at tage en lille Hævn over Jensen, som altid er meget ængstelig for sit Helbred.

En Morgen, da Jensen kommer paa Lageret siger derfor Alle, En efter En, i en bekymret Tone:

— Gud, Hr. Jensen, hvor De ser daarlig ud. De er bestemt syg!

Dette gentog sig hele Formiddagen, indtil Principalen kommer ind med Jensen, der nu virkelig ser meget sølle ud, og siger:

— Da Fuldmægtig Jensen er syg, har jeg tilstaaet ham en Ferie, og De, mine Herrer, maa dele hans Arbejde.

*

A.: Og De vilde bilde mig ind, at De har set hele Rom paa tre Dage? Det er jo simpelt hen umuligt!

B.: Ja, men De maa huske paa, at vi var tre om det. Min Kone tog alle Kirkerne for sin Part, og jeg besøgte alle Malerisamlingerne, medens min Søn tog alle Restauranterne. Og saa mødtes vi om Aftenen og udvexlede Indtryk.

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Lærerinden: Kan Du sige mig Forskellen paa at »holde af« og at »elske«?

Gerda: »Ja, jeg holder af min Fader og min Moder, men jeg elsker Chokolade«.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

»Tænk blot Frue, Digteren, som boer ligeoverfor, har inat forsøgt at hænge sig paa Grund af Næringssorg, men blev i sidste Øjeblik frelst!«

»Gud, hvor det gør mig ondt for det stakkels Menneske! Anna, spring straks over i Lejebiblioteket og hent mig et Bind af hans Digte!«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Peter: Fa'r vi skal skrive en Stil om Nydelsesmidler. Hører Vin og Tobak dertil?

— Det kommer an paa Kvaliteten, min Dreng.

*

— Er det sandt, Lavra, at Kvinden mangler Sans for Humør? spurgte Gemalen.

— Det maa det sikkert være, svarede hans Ægtehalvdel. Ellers kunde de ikke gifte sig med saadanne latterlige Mænd, som de ofte gør. —

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Skovstien.

Blandt Bøgens lyse Stammer og sært forvredent Krat
den bugter sig mod Skovens dunkle, løndomsfulde Indre,
og vanskelig at følge den er, naar det er Nat,
selv om foroven Stjernerne paa Himlen ses at tindre,
thi det er netop Sagen,
mens altid man om Dagen,
imellem Græs og Mos og Løv saa tydelig den ser;
den spinder sine Rænker
naar Skumringen sig sænker,
— saa hyller den sig ind i Mulm, mens *Pan* saa lystigt ler.

Som Barn jeg gik ad Stien, saa tillidsfuld og glad,
thi langs den vokste unge Træer med friske, grønne Blade,
Forglemmigej og Snerle, og jeg ved ikke hvad,
og Fuglene de sang, skønt ej de sankede i Lade;
og Fluerne de summed'
mens Humlebien brummed'
af Lykke over al den sommerfriske Dejlighed,
selv Billerne i Løvet,
og Krybet hist i Støvet,
til Glæde over Livet havde fundet Lejlighed.

Ad Stien gik jeg ogsaa, da jeg var ung af Aar,
og allerhelst i blomsterfulde, lyse Sommernætter,
naar alt om det forborgne i Kærligheden spaar,
og naar man alle Livets Gaader let og hurtig gætter;
og tidt i Timer sene,
jeg ikke gik alene,
men fulgtes paa den smalle Sti med en, jeg havde kær,
og, skønt vi Stien kendte,
det ikke sjældent hændte,
vi fjælede os mellem tavse, nattestille Træer.

Nu er jeg bleven ældre, og det er Efteraar,
og Nætterne er ikke lyse eller løndomsfulde
som før, og meget sjældent ad Stien nu jeg gaar,
thi mange Ting er gaaet anderledes end de skulde;
men andre Stien følger,
naar Skumringen dem dølger,
og det er ogsaa meget muligt, det kan være sandt,
at de en Aften silde,
naar Sindet holder Gilde,
paa Stien finder Lykken, som jeg søgte, men ej fandt.

N. Boesen.

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber
A/S VIOLACIN BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Passageren: Hør, Konduktør, det er dog en skrækkelig Sneglefart. Man spilder jo sin Tid med at køre med denne Bane.

Kunduktøren: Saa skulde de hellere staa af og gaa.

Passageren: Det kan jeg ikke. Man venter mig nemlig ikke før med Toget.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Generaldirektøren var paa Inspektionsrejse og kom til en Jernbanestation, paa hvilken en af det underordnede Stationspersonale var ganske ualmindelig høflig og forekommende imod ham. Han aabnede Døren til Kupéen for ham, hjap ham med Tøjet og viste ham til Rette med saa megen Forekommenhed, at Generaldirestøren gav ham en større Drikkeskilling, som den Paagældende stak i Lommen med et Buk.

Lidt efter sagde Generaldirektøren, der havde ønsket at rejse incognito.

— Jeg er Generaldirektøren, og jeg vil for en anden Gangs Skyld gøre dem opmærksom paa, at der i Deres Instruks staar, at De ikke maa modtage Drikkepenge af Publikum.

— Det ved jeg, Hr. Generaldirektør, men der staar ikke noget om, at jeg ikke maa tage Drikkepenge af en Kollega.

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

„Ravnen"s Tegnerkonkurrence.

Paa den næste Side vil Læserne finde en pragtfuld Afslutning paa vor Tegnerkonkurrence, der, som bekendt, gik ud paa at tegne

„Grinagtige Umuligheder".

Vi har ved Uddelingen af Præmierne lagt Hovedvægten paa **Ideerne,** og vi haaber, der kan opnaas Enighed om, at der blandt de præmierede Tegninger har været virkelig fornøjelige og godt udtænkte Ting.

Flere af de Tegninger, der omgiver Professor *Ellinger*, er udmærket udførte og kunde *forsaavidt* godt fortjene en Præmie, men f. Eks. et Ansigt paa en Dyrekrop eller at tegne Børn med Skæg laa for nær, var for let fundet paa og naaede af den Grund ikke ind i Præmierækken!

Ved vore fremtidige Tegnerkonkurrencer — og der kommer snart flere! — vil vi stadig holde *Ideens* Fane højt, og vi slutter nu for denne Gang med en hjærtelig Tak til alle de udmærkede assisterende Tegnere!

›Ravnens‹ Redaktion.

OP I RØG!

— Du, kender Du ham Jim Phersen, ham, der altid gaar og slaar Folk i Brystet, naar han møder dem. Han siger altid med et venligt Smil —: Naa, hvordan gaar det, gamle Dreng, og saa kommer der et væmmeligt Stød, og altid der, hvor jeg har mine Cigarer. Nu mødte jeg ham igen i Gaar, og ved den Lejlighed knuste han 15 Cigarer, hvoraf Halvdelen var ren Havanna.

— — — —

Men nu kan Du bande paa, at det skal være forbi med de Narrestreger!

— Saa — aa — hvordan det?

— Det skal jeg saamænd sige Dig. Næste Gang, han slaar mig i Brystet, hvor jeg har mit Foderal, saa er der ingen Cigarer i.

— Naa, hvad da?

— *Dynamit*, min Ven.

Bokser-Vise.

(Mel.: Hvor Bølgen larmer højt mod Bred)

Jeg kvæde vil en lille Sang
om Bokserkunstens Goder.
Vi trænger til lidt ›Tju og Bang‹
i vore tykke Ho-o-der.
Hvad kræver Tiden højt og stærkt
af hver en livsglad, dygtig Dansker?
Den kræver stærke Næver
i et Par Boksehandsker!

Har først Du faaet Handsker paa,
saa stik Du rask paa Tuden!
Og spørger Du, hvem Du skal slaa
— begynd med Hovedpu-u-den.
Har saa Du smadret den i Kvas,
saa slaar Du løs paa dine Poder;
bank derpaa efter Noder
din gamle Svigermoder.

Har først Du bokset hende mør,
saa hun er helt herunder,
da maa Du ikke juble førend efter ti Seku-un-der.
Hvis hun bli'r liggende som død,
aldeles tom for Men'skekræfter,
saa kald Dig stolt herefter
for Ekstra- Verdensmester!

Nu kan Du rolig hamre løs
paa hver en grim Forrædder;
Du tampe kan en rigtig Fløs
saavel som og din Skræ-æ-der!
Og kommer der en Officer
om han er Garder eller Flyver,
og praler af sin ›Skyder‹
— dik ham en Næsestyver!

Hvis Du har lidt politisk Blik
og kan Taktiken tøjre,
saa øv Did paa de bedste Trick
og tamp saa løs paa Høj-øj-re.
Det maa vi snart ha' slaaet ud,
de falde skal totalt paa Valen.
Ja, lad dem gaa paa Halen
en gross i Vælgersalen!

Slebsager skal Du gi' et ›Sving‹,
han falde skal paa Kullet.
Witzansky, denne lille ›Ting‹,
maa rigtig gennem-hu-ul-les.
Caroc og Krag og Kjær og Mundt
og ›Brandmand‹ Silius Johansen,
lad dem gaa bag ad Dansen
— da faar Du Sejers-Kransen!

„Professor Ellinger som aktiv Politiker."
Tegnet af *H. Olander.*
Første Pris: 15 Kroner.

Afslutning af „Ravnen"s Tegnekonkurrence: „Grinagtige Umuligheder."

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Veronika modtog denne mærkværdige Trofæ med sin sædvanlige Munterhed, men Tildragelsen stemmede hende alligevel alvorlig. Der er intet der saa let vinder en Kvindes Hjærte som en ridderlig Handling. Rafael stod nu for hende i et ganske andet Lys end tidligere. Han har Hjærtet paa rette Sted, tænkte hun, og hun følte for første Gang, at ogsaa hun havde et Hjærte. Da Rafael saa faa Dage senere i Spøg gjorde hende den Kærlighedserklæring, hvorom der tidligere har været Tale, fandt den en ganske anden Modtagelse, end han troede.

I Dag var Veronika meget urolig; hendes lille Fod bevægede sig utaalmodig paa Skammelen, hun bladede frem og tilbage i en Bog og hørte kun halvt paa Gæsternes Underholdning.

En Tjener traadte ind og meldte, at der var en ung, tilsløret Dame, som ønskede at tale med Veronika.

»Luzie!« udbrød hun glædesstraalende, kastede Bogen og sprang op.

»Før hende ind i mit Boudoir, Jerome! . . . Paa Gensyn i Morgen, mine Herrer!« sagde hun og tilkastede skælmsk sine Gæster et Kys, saa løb hun ud af Værelset.

Da hun traadte ind i sit Boudoir, blev Døren til den modsatte Side aabnet, og en sortklædt, tæt tilsløret Skikkelse viste sig paa Dørtærskelen. Næppe var Døren lukket, før Luzie slog Sløret tilbage og kastede sig i den saa længe savnede Venindes Arme.

Gensynet var meget hjerteligt. De to unge Piger saa længe beundrende paa hinanden, inden de fandt Ord og instinktmæssig gættede de begge paa, hvem af dem der var den lykkeligste.

»Luzie.« begyndte Veronika, »jeg husker nok at jeg har glemt et Løfte, jeg har givet Dig. Da vi skiltes fra hinanden, sagde jeg, at vi igen snart vilde sees, det var ogsaa min Mening; men straks efter vor Adskillelse kastede Skæbnen mig saa lunefuldt omkring, at jeg ikke kunde nærme mig Dig. Jeg vilde saa dog nu have indfriet mit Løfte, men jeg troede, at Du for længe siden var vendt tilbage til Dit Hjem.«

Veronika berørte her uden at ane det en smærtefuld Streng i Luzies Hjerte, og et sørgmodit Træk lejrede sig et Øjeblik paa hendes Ansigt.

»Luzie,« vedblev Veronika. »Du er ikke lykkelig!«

»Rose . . . Tilgiv, at jeg nævnede Dig ved dette kære, gamle Navn . . . Jeg vil være oprigtig imod Dig. Du ser her for Dig et stakkels forstødt Barn! Skønt jeg har en Fader, ja endogsaa en Moder, er jeg dog ensom, overgivet til fremmede Mennesker, i hvis Nærhed jeg føler mig uhyggelig til Mode. Først nu, da jeg atter har set Dig, Rose, føler jeg, at der dog endnu gives et Væsen i Verden, jeg kan slutte mig til, jeg bliver ellers stødt tilbage overalt, jeg bliver fordømt uden at have forskyldt det, jeg bliver hadet uden at have fornærmet nogen!«

»Stakkels Luzie!« udbrød Veronika, »Du hvis Fremtid jeg engang saadan misundte!«

Hun slog Armen om sin Veninde og drog hende til sig, Luzie lænede et Øjeblik sit Hoved til hendes Skulder, saa aftørrede hun resolut de Taarer, der var rullede ned over hendes Kinder, og saa kærligt og trohjærtet paa Veronika.

»Rose!« sagde hun, »Hvor Du er beundret og afholdt! Jeg saa i Gaar, med hvilken Henrykkelse man jublede Dig i Møde, kan Du ogsaa endnu have Følelse for andres Venskab og Smerte?«

Veronika smilede. »Du er en lille Nar!« sagde hun. »Hvad er det egentlig for en Beundring, jeg høster? Ikke andet end en Smule Hyldest for en Behændighed, som Naturen har givet mig, uden at jeg har haft nogen Anelse om det. Man tilbeder mig som en Gudinde, men tilstøder der et eneste Uheld, brister min Lykke som en Sæbeboble. Havde nogen tidligere sagt mig, at jeg skulde blive Beriderske, vilde jeg have udlet ham . . . Og hør nu bare. Da jeg forlod jer, stod jeg i Begreb med at gøre et letsindigt Skridt, men Himlen holdt sin Haand over mig. Jeg indrømmer ærligt, at jeg den Gang var tilbøjelig til nogen Letsindighed, at jeg var rede til hellere at styrte mig ind i Livets Hvirvel end at ægte min Formynders Døgenigt til Søn. Men jeg blev heldigvis i rette Tid vaer, hvad jeg stod i Begreb med at gøre. Fra Paris — thi jeg var taget hjem til den Mand, der afhentede mig, og som virkelig var min Slægtning — skrev jeg til Moder, jeg tryglede hende om at blive fri for det Ægteskab; hun gav efter og sendte mig endogsaa en lille Pengesum, jeg besluttede nu at staa paa egne Ben og lyde min gode Moders Formaninger. Med den faste Beslutning gik jeg ind til den første den bedste Modehandlerinde og søgte Plads som Butiksjomfru. Saa vel dette Forsøg som mange andre slog fejl, men tilsidst fik jeg Plads hos en Skolerytterske som Selskabsdame. Jeg levede sorgløst og muntert, da min Frue slet ikke lod mig føle min underordnede Stilling, og gennem hende kom jeg i Berøring med Verden. Hun ønskede, at jeg skulde lære at ride, og saa viste det sig, at jeg havde saa gode Anlæg og Nemme, at jeg, der til mit femtende Aar aldrig havde siddet i en Sadel, kom paa den Tanke, at jeg vilde lade mig uddanne til Kunstberiderske. Under Vejledning af min Frue og en gammel Berider, der tog sig meget omhyggeligt af mig, gjorde jeg i faa Aar ualmindelige Fremskridt. Ledsaget af den gamle Hanneton, hvem Ulykken stedse havde forfulgt, rejste jeg til Provinserne for der at høste mine første Lavbær. Det første Aar vilde det ikke rigtig gaa for mig, jeg var en smuk, ung Pige men jeg var for sent kommen paa Hesteryggen. Den gamle Hanneton var imidlertid utrættelig, og hans Opofrelser skylder jeg min Succes. Jeg begyndte en ny Rejse, og denne Gang havde jeg Lykken med mig. Da jeg for et halvt Aars Tid siden debuterede her, fejrede jeg en usædvanlig Triumf — et Bevis herfor saa Du selv i Gaar . . . Saaledes, kære Luzie,« sluttede Veronika, »kommer man fra Kostskolen til Manegen. Men fortæl mig nu, hvorledes det er gaaaet Dig.«

Luzie fortalte nu, hvad der var hændt hende, idet hun dog saa meget som muligt skaanede sin Fader; hun fortalte om de fremmede Mennesker, man havde overgivet hende til, uden dog at nævne noget Navn. Veronika hørte opmærksomt til, og da Luzie havde endt sin Fortælling, saa hun meget alvorlig ud, et Øjeblik efter opklaredes dog atter hendes Ansigt, hendes gode Humør gjorde sin Ret gældende.

»Holder Du af Din Fader?« spurgte hun.

»Jeg elsker ham, Rose!« svarede Luzie bevæget. »Jeg vilde gerne have knyttet mig fast og inderligt til ham; men han kvæler min Kærlighed, han sønderriver det naturlige Baand, der er mellem Fader og Datter. Denne Kvinde, der hader mig saa uforsonligt, har lidt efter lidt løsnet det, og jeg indser nok, at jeg kommer til at staa ene i Verden, saa længe hun staar mellem ham og mig.«

»Nej, det skal Du ikke komme til, Luzie!« raabte Veronika »Du skal blive glad som jeg. Din Fader vil ikke glemme sine Pligter i den Grad, at han vil nægte Dig Midler til Dit Underhold, og skulde han gøre det, fortjener jeg mine Penge saa let, at det vil falde mig lige saa let at dele dem med Dig. Se,« vedblev hun og førte Luzie hen til Vinduet, »der ovre staar en lille hyggelig Lejlighed ledig, den passer udmærket for Dig. Jeg vil straks lade Portneren hente her over, vi lejer Lejligheden til Dig, Du kommer saa til at bo i Nærheden af mig, og vi kunne saa tilbringe flere Timer i hinandens Selskab hver Dag. Ja, jeg skal oven i Købet skaffe Dig en Beskytter, der skal vaage over Dig og hjælpe Dig, den gamle Hanneton, han er rigtignok ikke vel for Øjeblikket, men han bliver nok rask om et Par Dages Tid. Jeg vil opsøge ham endnu i Dag og fortælle ham, at jeg har fundet en ny Myndling til ham, efter at jeg selv er bleven flyvedygtig. Han er en tro og paalidelig Mand, under hvis Beskyttelse Du kan føle Dig fuldstændig tryk og rolig! — Vil Du, Luzie?«

Dette Forslag var meget tillokkende for den ensomme Stakkel; hun fik nyt Livsmod og med det en naturlig Trang til Selvstændighed, hendes højeste Ønske havde jo været at undfly den Omgang, hun hadede af hele sin Sjæl, og altid at opholde sig i Veronikas Nærhed. Faa Øjeblikke efter var Kontrakten derfor underskrevet, og Luzie vendte hjem med bevingede Skridt.

Da hun kom hjem, befalede hun Jeanette at hente Madame Declos, denne kom og viste sig venlig og indsmigrende som altid. Luzie meddelte hende, at hun allerede næste Morgen vilde forlade hendes Hus og flytte hen til en Veninde.

Madame Declos blegnede; hun var som himmelfalden over at se Luzie saa bestemt og bydende. Hun manglede aabenbart Instrukser for et saa uforudset Tilfælde, og hun søgte forgæves at gætte Grunden til Luzies Optræden.

»Men Deres Hr. Fader?« indvendte hun endelig og tog sig sammen.

»Jeg vil endnu i Dag skrive til ham,« svarede Luzie. »Og De kan være forvisset om, at jeg altid vil være Dem taknemlig for den Venlighed, De har vist mig, men iøvrigt beder jeg Dem om at betragte min Beslutning som uigenkaldelig . . . Jeanette,« raabte hun ind i Sideværelset, »i Løbet af Eftermiddagen skal Du pakke vore Sager sammen, vi flytter i Morgen tidlig hen i en ny Lejlighed.«

Jeanette var ligeledes som himmelfalden, hun saa stjaalent hen paa Madame Declos, som ventede hun Opløsningen paa Gaaden hos hende. Men denne trak blot paa Skuldrene og anbefalede sig med en dyb Nejen, for straks paa rette Sted at aflægge Raport om den oprørske Handling og udbede sig de nødvendige Ordrer. Til hendes store Forundring var Hr. Chevalier fuldstændig tilfreds med Luzies Beslutning, saa nu viste hun hverken ud eller ind mere.

Næste Morgen forlod Luzie virkelig Madame Declos's Hus. Jeanette fulgte hende med deres Tøj, og Luzie førte saaledes uden at ane det Slangen ind i det Paradis, hvor hun haabede at blive saa lykkelig.

Saa snart hun kom lidt i Ro, skrev hun straks til sin Fader og underrettede hom om det passerede, hun vilde ikke have, at der skulde være mindste Skin af Ulydighed over hendes Handlemaade, i sit Brev klagede hun endnu en Gang over den Forsømmelse, der smertede hende saa dybt, hun tryglede sin Fader om ikke fuldstændig at unddrage hende sin Kærlighed, og hun skildrede ham udførlig Motivet til sin Flytning. Jeanette bragte saa Brevet — til den sædvanlige Adressat.

Den forrige Dag havde hun forgæves ventet Leontine, hun beluttede derfor, at hun selv vilde tage hen til hende og meddele hende sin nye Adresse. Hun tog en Droske og kørte til Leontines Bolig; Veninden var saa lykkelig i Forgaars, nu fandt hun hende bedrøvet og urolig. Det var bedre med Manden, men hun viste desuagtet en saadan Sjæleangest, at Luzie ikke vovede at spørge om den egentlige Aarsag her til, at det ikke var Mandens Sygdom alene, der gjorde hende saa kummerfuld, kunde hun nok forstaa; thi selv da hun fortalte om Roses Skæbne og sin egen nuværende Stilling, viste Leontine ingen Deltagelse, hun var beskæftiget med andre Tanker.

Luzie vendte i temmelig trist Humør tilbage til sin nye Bolig.

ELLEVTE KAPITTEL.

Hanneton.

Veronika havde lovet at skaffe Luzie en Beskytter, og det Løfte holdt hun. Hun var lykkelig, og da hun nærede et sandt og inderligt Vendskab for Luzie, vilde hun ogsaa gøre hende lykkelig; hun steg derfor i sin Vogn og kørte hen til den gamle Hanneton.

Han var en af de Orginaler, der desværre nu er i Færd med at uddø. Han var af Middelhøjde, svært bygget og bredskuldret, og maatte i sin Tid have været i Besiddelse af en ualmindelig Muskelkraft, derom vidnede endnu den Dag i Dag hans senefulde Arme og hans stærke Nakke, skønt den nu var noget bøjet. Han havde en Gang været »stærk Mand« og leverte Kølleslag, som ingen kunde gøre ham efter; men Skæbnens Slag havde været endnu tungere, og den var den første Modstander, han havde maatte bøje sig for. Som han nu var, var han kun en Ruin, hans Haar var tyndt og graat, de brune Øjne laa dybt inde i Øjenhulerne, halvt skjulte af den fremstaaende Pande og de buskede Øjenbryn, og Kinderne med de fremstaaende Kindben var gennemfuret af dybe Pynker. Hans graa Overskæg hang uordentlig omkring hans Mund, hans store Hænder, der en Gang havde kastet med Hundredepundslodder, som Snebolde, var blevne gullige og magre, Huden havde sænket sig ned mellem Senerne og Musklerne, saa at Hænderne lignede Ørneklør — særlig naar man tog hans Høgenæse med i Betragtning.

Han bar af gammel Vane en sort Fløjelsbluse, der blev holdt sammen over Hofterne af et Bælte, vide Benklæder af stortærnet Tøj og sorte Sko. Han syntes at elske Ringe, et Par af hans Fingre var helt bedækkede dermed Han var kort sagt en Type paa en gammel Kunstberider og Ekvilibrist.

Navnet Hanneton (Oldenborre) havde han i sin Ungdom faaet af sine Kammerater, da det var hans Yndlingsnummer at klatre op ad en lodret Stang, maskeret som Oldenborre; han var i Cirkuskredse bleven bekendt og berømt under det Navn, og saa havde han beholdt det, da han syntes, at det var lige saa godt som ethvert andet, og hans Familienavn Meunier (Møller) ikke er ualmindeligt i Frankrig.

Som vi har hørt, havde Hanneton gjort meget for Veronika, han havde dog først lært hende at kende, da Skæbnen allerede havde taget temmeligt ublidt paa ham, og han havde mistet sit eneste Barn. Han følte da Trang til at overføre al den Kærlighed der rummedes i hans menneskevenlige Bryst, paa et andet ungt Væsen, og Valget faldt paa Veronika. Tabet af hans Barn, som han iøvrigt aldrig talte om, var den Orm, der nagede den gamle Mand, der havde fortæret alle hans Kræfter, slappet hans Muskler og kuet hans Livsmod. Han vegeterede nu kun, for ham gaves der ingen Glæde mere i Verden.

Det var hans største Stolthed, at Veronika var bleven en berømt Rytterske, han havde i Forvejen været overbevist om, at den unge Pige vilde faa en glimrende Fremtid, og han havde for hendes Skyld bragt mange Ofre. Da Veronika naaede sit Maal, forlangte han at blive hendes Tjener og Rideknægt, da han selv ikke mere var i Stand til at præstere noget i Manegen; men Veronika havde afslaaet det paa det bestemteste, og da han vidste, at hun med sine store Indtægter sagtens kunde bestride en gammel Mands faa Fornødenhedder, modtog han taknemlig Fjerdeparten af den Aarpenge, Veronika vilde paanøde ham.

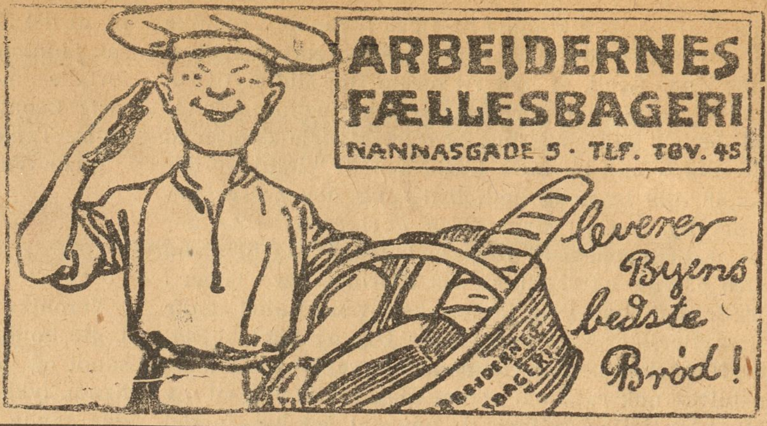

(Skorstensfejeren, der har været fuld Aftenen før, er falden ned fra Skorstenen.)

Manden paa Gaden: »Hej Kammerat ku du inte taale den lille En, du havde paa i Aftes, siden du skal hænges til Tørring nu til Morgen!«

Tegnet af
Anders Tandrup og J. Madsen,
Randers.

F, Schwartz. Tak — saa snart Plads haves.

Abraham P. N. Tak for deres venlige Brev, hvis Indhold vi skal tage under nærmere Overvejelse.

Harry Albrecht. Lange Digte og lange Tegninger har sjældent Held med sig!

To Kamre dannedes der i vort Hjerte,
der bor de,
den milde Glæde og den blege Smerte,
naar i det ene Glæden vaagen smiler,
da rolig,
i sit paa Søvnens Leje Smerten hviler,
lad Glæden juble ud, al Fryd den rummer,
dog sagte,
at ikke Smerten vækkes af sin Slummer.

V. A Klestrup.

Kære Ravn!

Hvornaar halter Hvidkaal?
Svar: Naar den er for-stuvet!
Hvornaar bliver man kalveknæet?
Svar: Naar man drikker formegen Komælk!
Hvilken Forskel er der paa en Frier og en Balletdanserinde?
Svar: Den første er paa Knæerne, den anden paa Tæerne.

Venlig Hilsen
Svanebay.

Bonden (paa Posthuset):-A vil gjan ha: send de hær Kasse' ti vor Jens i Ranners. De æ nouen Pølser aa Smakaver!
Postekspedienten: — Ja men de har jo ikke mærket den.
B: Hva haar a et? Da har a sjæl sløven hinner den hiel Wej!
P: Nej, de misforstaar mig, jeg mener den er umærket!
B: Ja den æ umærket! Ja de ka de bande paa, for wor Muer har sjæl lavet hinner!

H. Lundberg.

Hr. Redaktør!

Vær saa venlig at optage følgende Vits: En Amerikaner skulde have sit ene Ben amputeret. Han havde Ord for at være meget koldblodig, og vilde ikke bedøves. Da Lægen havde savet lidt i Benet, gav Amerikaneren sig til at skrupgrine. Da sagde Lægen: »Hvad i Alverden griner De af, det maa da gøre frygtelig ondt?« — »Næ« sagde Amerikaneren, men det er det forkerte Ben De saver i.

Med særdeles Agtelse
Hilmar Petersen.

Hr. H. P.
Vi har af visse Grunde maattet udelade Tegningen til denne Tekst. Men den kan jo ogsaa godt staa paa sine egne Ben.

Jens P. Jensen, Saxogade. Historien er desværre for velkendt.

H. Sørensensen Tak — ved Lejlighed.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

FORLOV DEM IKKE
Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Doktoren: Er det dig, din Slubbert, der har været paa Spil?
Saa kan jeg altsaa ikke hjælpe her —

Tegnet af Georg Nielsen.

Harry Møller. Deres lille Digt skal snart komme frem i al sin Herlighed.

A. B. Horsens. At tegne med blaat Blæk er en Dødssynd, som straffes med Papirkurven!

KØB „RAVNEN"
25 ØRE

Rød Indmad

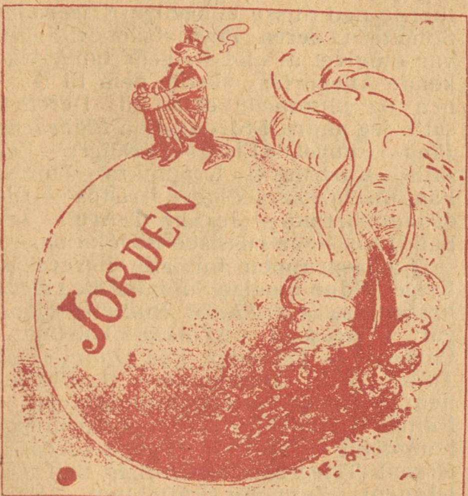

Jorden brænder endnu, men Amerika har sit paa det tørre.

»EN SVENSKER«

GOTT RÅD. — A.: Kan du inte ge mig ett gott råd hur jag skall kunna stiga upp tidigare om morgnarna?

B.: — Stiger du inte vanligen upp klockan elva?

A.: — Jo.

B.: — Gott! Stig då i morgon upp klockan halv tolv och fortsätt så att stiga upp en halv timme senare varje dag, och det skall inte dröja länge förrän du kommer att stiga upp klockan fyra på morgnarna.

»EN DANSKER«.

Den ministerielle Fuldmægtig: Jeg vil indrømme, at jeg ikke bestiller meget, og at Kontorchefen ogsaa kun bestiller lidt, men saa lidt som den nye Assistent, det bestiller vi dog ikke begge to.

»EN KINESER«

En matros paa et engelske skib, som laa paa havnen i Shanghai, gik en dag paa kirkegaarden for at lægge en krans paa en avdød kamerats grav. Der mødte han en indfødt, som bar en skaal ris.

— Hallo, John, hvad skal du gjøre med den risen, ropte matrosen.

— Jeg sætter den paa min vens grav.

— Jasaa, sa matrosen, tror du din ven kommer op og æter risen.

— Han kommer akkurat, naar din ven indfinder sig for at lugte paa blomsterne, lød svaret.

»Godt Nyt«.

Til »Bolignøden« paa Nørrebros Teater har alt været udlejet om Aftenen.

*

Under Opførelsen af »Stop Tyven« paa »Thalia-Teatret« holder Politibilen udenfor hver Aften for det Tilfælde, at en Publikummer skulde blive greben.

*

Hesten er den daarligste Motor, der er bygget. Den spiser 10 Pund Mad for hver Time, den arbejder.

*

Der skal være opfundet en Telefon, som kan skaffe Forbindelse med den anden Verden. Nu gælder det bare, at Telefondirektør Johannsen ikke faar fat i den!

*

Den preussiske Regering har givet Tilladelse til, at der opføres en Skyskraber i Berlin. Som det vil huskes, var den forrige »allerhøjste« ikke ganske vellykket.

*

Saasnart St. Josephs-Søstrene begynder at bygge Klostret paa Alleenbergs Grund, vil Direktør Emil Wulff sætte »Frøken Nitouche« paa »Sommerlyst«s Plakat.

Det evige Kredsløb.

Af Tiggere faar vi Pjalter,
af Pjalter faar vi Papir,
af Papir faar vi Penge,
af Penge faar vi Banker,
af Banker faar vi Laan,
af Laan faa vi Gæld,
af Gæld faar vi Tiggere,
af Tiggere faar vi Pjalter,
af Pjalter faar vi Papir —
— o. s. v.

— Du, har Du set, at Benzinen gaar ned?

— Det er pænt a' den; den plejer ellers at blusse op!

Hørt paa Bagperronen.

Sporvognen er optaget, men alligevel vil en Herre trænge sig ind.

Konduktøren: Alt optaget.

Herren: Hvorfor Fa'n slaa De saa ikke Optaget-Skiltet ned?

En Stemme blandt Passagererne: Den kan Du for Fa'en ikke sidde paa!

Hørt i Folkekøkkenet.

— Det er mærkeligt, at man ikke faar noget Brev hjemmefra. Man ved jo ikke, om de er levende eller døde.

— Ja, hvis de var døde, saa ha'de de nok skrevet!

Unge Digtere.

Tegning af Emil Poulsen.

Eddie Salicath.

,,The Merry Sunday Mixture" Enestaaende Kvalitet 50 Øre pr. Pakke.
,,Havana Life" Stor Cerut, fin og let Kvalitet. 10 Øre pr. Stk.
,,Russia" Ima extragod Cigaret 10, 25 og 50 Stk. — 4 Ø. pr. Stk.
,,Moderne" Bedste 26 Øres Cigar.
Faas hos d'Hrr. Handlende.
Tobaksfabrik — C. B. MØLLER & Co. — København

Det ekspedite Postvæsen.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Den loyale By.

Jeg drømte en Nat, at jeg var kommen til *den loyale By.* Allerede da jeg paa Toldboden steg i Land ad Kongetrappen og saa Kongeflaget vaje over mit Hoved, vidste jeg omtrent, hvor jeg var. Og paa min Vandring gennem Staden fik jeg min Antagelse bekræftet. Byen havde til Hovedtorve: Kongens gammel Torv — Kongens nye Torv — Kongens nyeste Torv. Hovedgaderne hed: Kongensgade (der var baade Store og Lille- samt Ny-Kongensgade) — Dronningensgade — Kronprinsensgade — Kronprinsessegade — Prinsessegade — Arveprinsessegade — Snobstræde — Lakajgyde o. s. v. Resten havde Navn efter den samlede Kongerække, overordnede militære Befalingsmænd og Nationens Pyrrhussejre over fremmede Magter. . . Nationalteatret hed: Det kgl. Teater. De fornemste Borgere var »kgl. Leverandør«; det stod at læse paa mange fine Skilte og det betaltes der Ekstraskat af. Midt i Byen, i Slotsgade, laa Kongeborgen, den største og rummeligste Bygning i Staden; men Kongefamilien viste sig ogsaa at være ualmindelig talrig. Alle Torve og Pladser var fyldte med Kongestatuer; en forfærdelig Mængde dyrt Metal. Samtlige Monumenter var, de ridende som de staaende, i Panser og Plade og med Palladsk eller i fuld Uniform; hver Hersker fra Hedenold havde ført Landet i *sine* glorværdige Krige.

Det var netop Kongens Fødselsdag. Byen var i Flag, dens loyale Avis udkom i Festnumer. Man sad paa den fineste Kafe, Dronningekafeen, og spiste Prinsekage og Prinsessebudding. Kongen selv kørte i Glaskaret gennem sin By; paa den ene Side havde han Overgeneralen, paa den anden Hofpræsten. Damerne nejede, Herrerne bukkede, de uskyldige Børn viftede efter Ordre med Smaaflag. Alle raabte Hurra. Kanoner dundrede paa Volden, som naar en Prins eller Prinsesse glædeligst var født. Nær Slottet var et Bureau, hvor man kunde afgive sin skriftlige Lykønskning. Folk stod i trofast Kø. Naar de kom ud, havde de et eller andet Dingeldangel paa Brystet og var salige. Byen osede af Kongerøgelse. Snart skulde Kongelysene tændes til en herlig Illumination. . . .

Saa blev jeg gal i Hovedet over al den Loyalitet. Og midt i min Arrigskab begyndte jeg at vokse, som man gør det i Drømme. Jeg blev til en Kæmpe. Og saa tog jeg fat. Først viftede jeg med mit store Lommeklæde, til der kom frisk Luft ind i Byen. Saa gik jeg rundt med en lang Maler og lod ham stryge alle Gadeskiltene over og tegne nye i Stedet: Navne paa Personer og Bedrifter, der havde haft deres indgribende Betydning i Landets Historie og Udvikling. Da jeg havde Maleren godt i Gang, begyndte jeg for egen Regning. Jeg gik fra Torv til Torv, rev alle Statuerne ned (disse kongelige Krigere og Søhelte i deres martialske Stillinger var omgivet af alle Krigens tankevækkende Allegorier), slæbte dem til Havnen og plumpede dem ud. Derefter satte jeg andre i Stedet. Paa *Frihedens Plads*: Rouget de Lisle — Béranger — Lasalle — Karl Marx — Krapotkin — Jaurés. Paa *Martyrernes Plads*: Kristus — Giordano Bruno — Jeanne d' Arc — Johan Huus — de russiske Revolutionære — Fællesgruppen for alle i Verdens Krige faldne menige Soldater. Paa *Menneskevennernes Plads*: Budha — Ansgar — Rosseau — Zola — Tolstoy — Carnegie — Welander. Paa *Opfindernes Torv*: Brdr. Montgolfiére (Luftballonen) — James Watt (Dampmaskinen) — Fulton (Dampskibet) — Stephenson (Lokomotivet) — Newton (Tyngdeloven) — Ørsted (Telegrafen) — Graham Bell (Telefonen) — Zeppelin (Luftskibet) — Markony (Den traadløse Telegraf) grupperet om Obelisken for de arabiske Købmænd der fandt Glasset. I *Lægevidenskabens Allé*: Æskulap — Lister — Pasteur — Røntgen — Metschnikoff. — Finsen. Paa *Geniernes Boulevard*: Homér — Dante — Shakespeare — Goethe — Schiller — Hugo — Cervantes — Heine — Dickens — Dostojewsky — H. C. Andersen. I *Skønhedens Park*: Canova — Thorvaldsen — Falguière — Michel Angelo — Rafael — Tizian — v. Dyck — Velasques — Milton — Lamartine — Chateaubriand — Longfellow — Maeterlinck — Beethoven — Mozart — Chopin — Schumann — Wagner — Rubinstein — Jenny Lind — Christina Nielsson — Caruso — Paganini — Ole Bull — Sarasate. Paa *Tænkernes Firkant* (den gamle Slotsplads): Voltaire — Pascal — Kant — Hegel — Shopenhauer — Schleiermacher — Stuart Mill — Darwin — Carlyle.

Og jeg gik videre med at skabe Begyndelsen til min Mønsterby. Ude i en af Forstæderne ryddede jeg en Del gamle, ubeboede Rønner og begyndte at anlægge: *Opdagernes Rundel*: Leif den Røde — Columbus — Vasco di Gama — Stanley — Livingstone — Nordenskjöld — Shakleton. Da standsedes jeg af en stigende Larm; et Batteri svingede ind, protsede af og sigtede. En gammel uniformeret Brøleabe traadte frem.

— I Kongens og Lovens Navn stans! Eller vi skyder, raabte han. En . .

— I Folkets og Fremskridtets Navn: Aldrig! svarede jeg.

— Hele din Gerning er kun en Drøm To. . .

— Engang vil min Drøm blive til Virkelighed!

— Ikke saalænge Militæret bestaar! Tre . . .

Saa skød de. Og saa vaagnede jeg.

Frederik Skousbo

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 2
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

— Det er et meget vigtig Anliggende, der fører mig til Dem Hr Etatsraad.

—Naa, hvad er det, Hr. Baron?

— De vilde gøre mig en meget stor Tjeneste, dersom De vilde hjælpe mig ud af en øjeblikkelig Forlegenhed og give mig Deres Datter Adele til Hustru.

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

En Dame fortalte, at da hun havde haft det første lille Sammenstød med sin Mand, havde hun for at huske paa det og for at undgaa Gentagelser plantet et Træ.

Det var en god Idé, hviskede en anden Dame til sin Mand, havde vi gjort lige saadan, saa kunde vi nu have haft en hel Allé

Avertér i „RAVNEN“.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

»Rest Rachs John« stod der paa en Dør. Der var mange, som undrede sig over det mærkelige Navn. Men Stamgæsterne vidste, at det betød Restauration.

Lærerinden: »Har du tænkt paa, lille Peter, at det ogsaa gaar ud over mig selv, naar jeg lader dig sidde over?«

Peter: »Ja, jeg har .... og saa er jeg heller ikke saa ked af det.«

*

Dommeren: »De er anklaget for at have kastet en Vinflaske i Hovedet paa Vidnet. Har de noget at fremføre til Deres Undskyldning«?

Nej, ikke andet, Hr. Dommer, end at det var en ganske let Moselvin.

*

Hansen: Der kommer den gamle Svendsen. Tag og lad os gaa en anden Vej, jeg vil helst være fri for at møde ham. Jeg skal sige Dig, jeg anmodede ham i Fjor om at laane mig halvtreds Kroner.

Petersen: Ja, det synes jeg da ellers, han nok kunde have gjort, han har da godt Raad til det.

Hansen: Ja, men Sagen er, at han gjorde det ogsaa.

*

Stoffer: Men Vorherrebevares, Søren, hvor har du hentet det blaa Øje?

Søren: det har jeg ikke hentet .... Der var en Mand, der kom og gav mig det forleden.

*

Den forkølede Frue (til Tjenestepigen, som ogsaa har et hosteanfald): »Hvad skal det betyde, Anna?! — Er det *mig*, der syg eller *Dem*?!«

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.
K.E. BORDING KØBENHAVN

**Bogtrykker Langkjær
eller
Manden med det blødende Hjærte.**

Tegning af *Surballe*

**Naar Industrien ynksomst græder,
den allersnarest Folk opæder.**

Mistænkeligt.

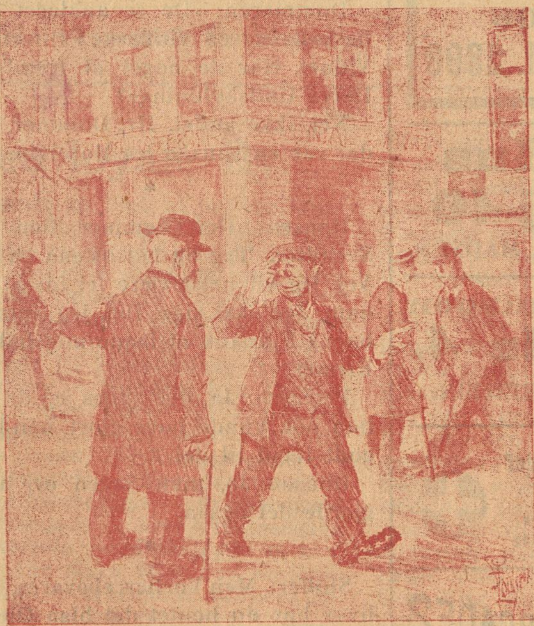

Tegning af *Emil Poulsen.*

**— Undskyld, De har vel ikke set en Betjent?
— Jo, der staar En dérhenne.
— Tak — saa stikker jeg *den* Vej!**

Hævnen er sød!

Tegning af *K. Almquist.*

Tiden er løbet fra ham — nu løber han fra Tiden!

Tegning af *N. P. Sørensen.*

**1ste: Har Du hørt Jochumsen, at der ogsaa er venlige Chauffører?
2den: Mener Du det, Sivertsen?
1ste: Jo, jeg traf engang En, der var morderlig flink. Han ha'de kørt min Kone ihjæl — og straks tilbød han mig sin egen!**

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 10 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 10. Marts 1921

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Hør hvor de hyler og skryder, kagler og kæfter,
hundeangst for Demokratiets Løvekræfter!

ARBEJDERNES

LANDSBANK

Hovedkontor: Frederiksberggade 16.

Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.

Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.

Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.

Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler

„Stjernen"s

Lagerøl

og

Mineralvande

Køb RAVNEN

udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl. Hensyn v. Sygdom og Arbløsh.

Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,85 o Middag à Kr. 1.85
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Svigermoderen, der repræsenterer overfor Gratulanterne, medens det unge Par er paa Bryllupsrejse, viser stolt de mange Gaver frem.

En af de Besøgende siger med Munden fuld af Kransekage:

— Det er rigtignok dejlige Ting, men det er kedeligt, at der er saa mange Dubletter!

— Dubletter! svarer Svigermoderen skarpt. Nej, De kan være sikker paa, at det er Københavns Prøvesølv Altsammen.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Damen, der er ude at køre med sin Mands nye 18 Heste-krafts-Maskine, siger til Chaufføren:

— De kører saa uroligt. Jeg har hele Tiden en Fornemmelse, som om de 18 Heste blev sky.

— Naar De vil tage Livet af Dem, hvorfor raabte De saa straks om Hjælp, saasnart De var falden i Vandet.

— Jeg havde rent glemt, at jeg næste Dag var bedt til Middag. Det faldt mig først ind i Vandet.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

En lille Pige, der skal vaksineres, rækker den blottede højre Arm hen imod Lægen.

Lægen: — Nej, lille Ven, jeg vil hellere have den venstre Arm.

Den Lille: — Moder troede det skulde være den højre Arm.

Lægen: — Jamen derfor kan jeg da godt se den venstre.

Den Lille: — Moder har kun vasket den højre.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Fattigmandens Vuggevise.

Sov, mit Barn, sov længe —
Svøbt i Sjal og svøbt i Klud.
Dynen har din Far sat ud;
Tiderne er strænge.

Sov, mit Barn, sov rolig —
Arbejdsløs gaar Fader om.
Gryden tom og Kanden tom.
tømt for alt vor Bolig.

Sov, min egen lille —
Du er Faders største Skat:
for din Skyld han Dag og Nat
gerne slide vilde.

Sov, mit Barn, du søde —.
Een Gang havde Øjet Glans,
da var Livet Leg og Dans,
dine Kinder røde.

Bleg af Sult og Kulde
ligger du nu i din Seng;
hver Gang Far nu ser sin Dreng,
Øjnene blir fulde.

Far har stærke Arme,
mestrer Hammer, mestrer Tang.
dog i bitter Nød og Trang
dræbes Hjemmets Varme!

Alt han vilde give
for at se dig rød og rund,
tvinges dog hver Døgnets Stund
virkeløs at drive.

Sov, min egen Pode —
Voks dig stor og voks til Mand.
Jernhaard Vilje og Forstand
tit af Armod gro'de.

Tidens Saar vil læges.
Længe skal af Uvejrs Vind
Barnesind og Barnekind.
Barnedrøm ej præges.

Snart en Soltid fødes.
Atter lyder Hamrens Sang,
Hjul og Stempler gaar i Gang:
ingen Kræfter ødes.

Vi er dog de mange;
og engang vi Maalet naar:
lige Ret og lige Kaar.
— Da faar Læben Sange.

Per Bonde.

Olsen: »Fy dog, kast den væmmelige Stinkadores bort!«

Petersen (krænket): »Nej, undskyld. Jeg giver ikke hver Dag 40 Øre ud for en Cigar, men naar jeg gør det — — —«

Olsen: »Ja, saa faar Du mindst 25 Øre tilbage.«

*

Den velvillige Mand til en Tigger, der tidligerere har været blind:

Nej, hvor det glæder mig at se, at De har faaet Deres Syn igen, min gode Mand.

Ja, min Hund løb fra mig. Saa kunde jeg ikke længere være blind. Nu er jeg døvstum.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Professoren gør Stuegang sammen med de unge Kandidater og standser ved en Sygeseng, idet han siger:

— Af Sygdommens Karakter kan jeg slutte mig til, at denne Mand maa være Musiker. Er De ikke Musiker?

— Jo, Hr. Professor.

— Og De trakterer Blæseinstrumenter?

— Ja, Hr. Professer.

— Det kunde jeg straks se paa Symptomerne. Blæseinstrumenter, mine Herrer, er meget farlige for Lungerne, naar man blæser.....

— Undskyld, Hr. Professor, sagde Patienten med Anstrengelse. Mit Instrument er en Lirekasse.

AFR A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations Brændselsforretning A/S

Frederiksberggade 16

Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

Til Separatisterne!

Kammasjukker, Kasketgutter og Cigaretdrenge! Nu er Tiden atter inde til at lave Sjov i Gaden! Dem af Jer som har Stemmeret, skal straks fra Morgenstunden stemme paa Højre uden at blinke. Paa den Maade faar vi nemlig højere Løn og bedre Boliger. Hver Gang der kommer en Socialist, skal der pibes i Fingrene og raabes Tjæp, men gener endelig ikke Redaktionerne af »København«, »Nationaltidende« og »Berlingske Tidende«, for det vores Venner. Godt med Brosten i Lommerne, »Capstan« arbefales, og saa gaar vi paa i den sande Friheds Navn!

De vil have en ny Hat, Frøken! sagde Expedienten galant til en noget aldrende Dame. Idet han derefter henvendte sig strengt til Expeditricen, sagde han:

— De er dog ogsaa et underligt Menneske. Hvor kan det falde Dem ind at føre denne Dame her op i denne Afdeling. De ved jo godt, at den er for ældre Damer. Før Frøkenen op paa første Sal, hvor Afdelingen for unge Damer findes.

Det blev den bedste Forretning den Dag!

Herren (som overrasker sin Ven, mens han syr Knapper i sine Bukser): Ja saa, syr Du selv Knapper i Bukserne, og Du er endda gift?

Den gifte (gnaven): Tror Du ikke jeg har min Frihed, fordi jeg er gift — jeg syr saa mange Knapper i Bukserne som jeg har Lyst til, min Kone skulde bare vove paa at forbyde mig det; hun skulde da snart faa at vide, hvem af os, der er Herre i Huset.

En lille Valg-Buket

sat paa gode, gamle Melodier.

Vaagn af din Slummer,
Du Arbejdets Mand,
hør Lurerne gjalde!
Kæmpe vi maa nu,
strid glad for din Stand
saa vide om Land!
Sigurd vil sætte din Husleje op,
vaagn og raab Stop,
inden Lockouten faar stækket din Vinge!

Husker Du i Høsten,
da Venstre kom ovenpaa?
Højre agiterte for Stemmer at faa.
De to fik hele Magten,
med den vil de kun os flaa!
Sig mig Arbejdsvenner,
hvad tænker I da?
Hvis jeg ret jer kender —
I stemmer *paa A!*

Ak, kæreste Hr. Guldsmed,
Hr. Bager, Murersvend,
og Du, den raske Skræder
og Bødker, gamle Ven —
nu gælder det at stemme
i sluttet Arbejds-Kor,
og ikke en blir hjemme,
thi Faren den er stor —
afsted, afsted da til Valget!

Vi Haandværkssvende,
vi Haandværkssvende
vi kommer i Trup til det hem'lige Rum!
Derpaa kan man Svende kende,
de kan hurtig endevende
hver en Storgrosser og Fabrikant,
som sparer paa en »Slant«,
enskønt han paa hver Finger har en Diamant.
Op og sig dem glad »Godda'«,
»ha' det godt,« et cetera,
vi skal alle ud og stemme nu paa *Liste A!*

Kom gæveste Brødre, det lysner i Øst,
— saafremt da Du kender din Magt!
Vil Du ha' en Part med af Rigdommens Høst
ved Valgurnen mød da paa Vagt!
Husk, *Splittelse* er dog kun *Dumhedens* Værk,
kun *Enighed* kan gøre stærk!!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

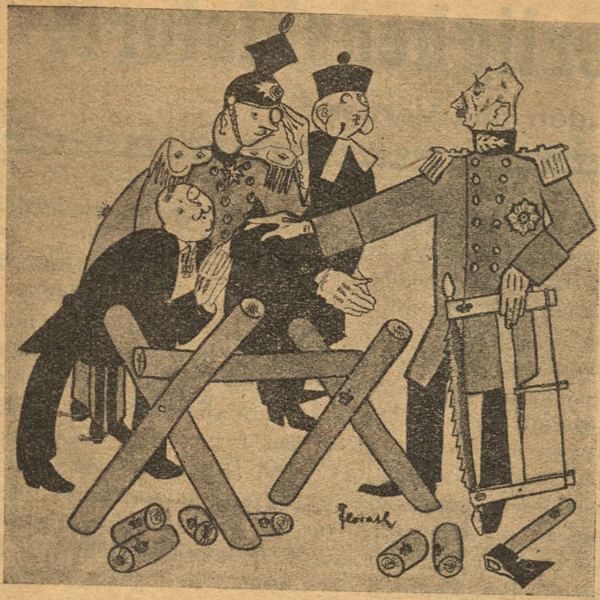

Reaktionen holder endnu paa »den gamle Brændehugger«.
(»Freiheit«, Berlin).

DET SLUGTE PENGESTYKKE.
(Familjeidyl)
— Tryk, lille Peter, tryk!
(»Fliegende Blätter«).

Konen: Folk vil nok beundre min ny Hat.
Manden: Saa maa Du vist først anskaffe Dig en længere Kjole! (»London Opinion«).

Prosten: Vill ryttmästarn ha en halva?
Ryttmästarn: Kallat va fan ni vill, bare glasset ä fullt. (»Strix«).

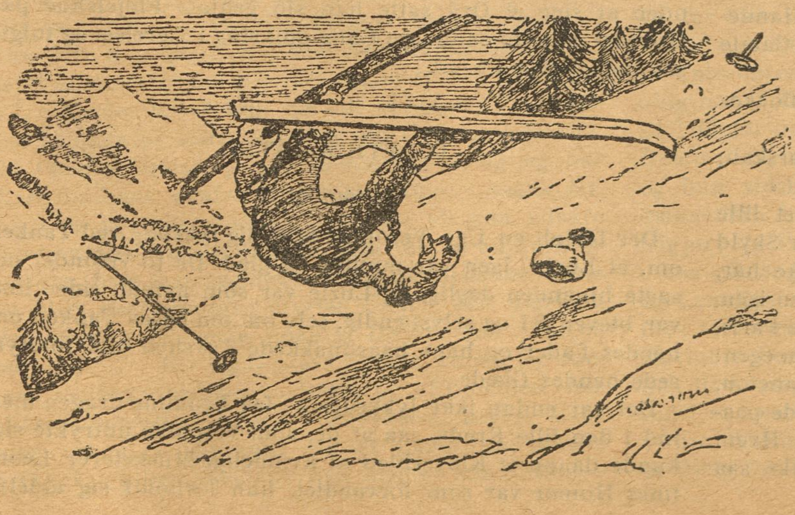

AV ET BREV FRA FINSE.
— Bli ikke forbauset om du ser mit fotografi i en illustrert avis.
(»Lørdagsavisen«, Norge).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Naar Hanneton var bedrøvet, tænkte han paa sit Barn, og naar han var i godt Humør, tænkte og talte han kun om Veronika, »min Elev.«

Han beboede et halvmørkt, lille Værelse i en Entresol i en Gade nær ved Veronikas Hjem. Da denne nu traadte ind til ham, fandt hun ham meget sørgmodig stemt. Rundt omkring i Værelset laa alle Slags gymnastiske Apparater, som han plejede at more sig med, naar han var ene. Idag sad han og støttede den brede Pande i sin senefulde Haand, da han saa Veronika, søgte han hastig at skjule nogle Papirer, der laa foran ham paa Bordet.

»Er Du i daarligt Humør, Hanneton?« spurgte Veronika smilende og rakte ham Haanden; han blev siddende, som om det var en Kammerat, han havde for sig.

»Du er saa meget mere lystig, min Papillon!« svarede han. Han plejede nemlig at kalde hende Papillon (Sommerfugl) og paa Kunstnervis at tiltale hende med »Du,« selv da hun stod paa Højdepunktet af sin Triumf, ikke fordi han betragtede hende som sin Datter, men fordi hun var en Kollega.

Veronika satte sig ned paa en Stol ved Bordet lige over for ham.

»Saadan et misfornøjet Ansigt, Du sætter op, Hanneton!« vedblev hun spøgende. »Og Du har ingen Ild i Kaminen! Troer Du maaske, at det allerede er Foraar?«

»Hos mig er det altid Vinter, mit Barn!« brummede han. »Men naar jeg ser Dig, synes jeg, at alle Knopperne derude maa udfolde sig, og at Nattergalene maa begynde at slaa.«

»Aa, lad være, Hanneton, overlad slige Talemaader til mine, Kurmagere, hos dem plejer jeg at faa nok af det Slags, lad os hellere tale fornuftigt!«

»Godt, saa taler vi fornuftigt; Du har noget bag Øret? Er der endlig en, der er løbet af med Dit lille Hjerte?«

Veronika rødmede og søgte at skjule det for den Gamle.

»Nej, endnu ikke,« sagde hun. »Men hør nu bare! Jeg synes slet ikke om, at Du saadan sidder ene med Dine Grublerier. Nu har Du igen læst i de gamle, guldnede Papirer, som Du altid tager frem, naar Du vil fange Griller! — Tænk Dig, Hanneton, jeg har opsøgt en Selskabsdame til Dig.«

»En Selskabsdame til mig?« raabte den Gamle forbavset. »Er Du ved Dine fulde fem?«

»Og det er oven i Købet en meget smuk ung Pige!«

»Bliv mig fra Livet med Dine unge Piger!« sagde Hanneton, idet han dog lidt forfængelig strøg sit graa Skæg. Gamle Mænd og unge Kvinder passer ikke sammen!«

»Da skulde Du bare se, hvordan netop de gamle flokkes om mig, Hanneton, og jeg er dog ogsaa ung endnu.«

»Ja Alderen beskytter ganske vist ikke mod Daarskab; men jeg behøver da i det mindste ikke at agere med.«

»Hør mig til Ende, Hanneton! Du husker nok det lille Uheld, jeg havde i Manegen, min kæreste Veninde var Skyld i det. ja, jeg siger min kæreste Veninde, som jeg ikke har, set, siden jeg forlod Skolen. Vi har nu fundet hinanden igen, og da hun lever ganske alene her i det store letsindige Paris, har jeg lejet en Lejlighed til hende skraas over for min egen; den er hun nu ved at flytte ind i, og tænk Dig, Hanneton, Du skal være hendes Beskytter, Du forstaar at jage de paatrængende Mænd bort, det har jeg selv tit erfaret. Hvem ved, om Ulven ikke havde ædt mig, dersom Du ikke saa trolig havde holdt Vagt.«

Den gamle følte sig smigret ved denne Anerkendelse og brummede tvivlraadig et eller andet.

»Jeg kan ikke,« sagde han endelig. »Jeg har intet Held med mig, naar jeg skal være en Kvindes Beskytter.«

»Saa?« afbrød Veronika ham trodsig. »Har jeg maaske nogensinde gjort Dine Advarsler og Formaninger Skam? — Da Du daglig indprentede mig: Lad Dig ikke føre paa Glatis af Mændene, min Pige, hold dem alle tre Skridt fra Livet, hvisker de Dig noget i Øret, saa fortæl mig det straks — har jeg saa ikke altid gjort, hvad Du sagde, skønt jeg nu i mindste burde have været en Fyrstinde eller en Prindsesse, dersom alt det er sandt, hvad de havde fortalt mig! — Og saa vover Du endda at sige, at Du ikke har Held med Dig!«

»Du har Ret, Papillon! brummede den gamle. »Men jeg har ogsaa Ret. Du er endnu en Grønskolling, og Du skal ikke skolemesterere ældre Folk!«

»Men Du skal ikke bagtale Kvinderne, Hanneton, det passer sig ikke for Dig!«

»Jeg taler kun om dem, der bagtaler sig selv!«

»Til dem hører hverken jeg eller min Veninde! For øvrigt behøver Du ikke at tale saa ringeagtende om hende, hun er en Grevinde og rig og smuk, meget smuk, siger jeg Dig, Hanneton!«

»Grevinder er ogsaa Kvinder,« sagde den gamle, rejste sig op og tog et Par tunge Haandvægte, som han begyndte at gøre Øvelser med.

»Men Kvinder maa beskyttes af agtværdige Mænd mod dem, som ikke er Ære værd, og det er de fleste,« sagde Veronika. »Er det saa afgjort, Hanneton?« føjede hun til.

»Spørger Du endnu, dumme Barn, Du ved jo godt, at jeg maa gøre alt, hvad Du forlanger,« brumme den gamle og svingede Haandvægtene voldsomt frem og tilbage.

»Det var vel talt!« raabte Veronika, klappede hans rynkede Kinder og trykkede et Kys paa hans stride Skæg . . . »Saa,« vedblev hun, »tag nu Din Overfrakke paa, det er koldt udenfor; børst saa Dit Haar pænt, saa Du kan være bekendt at vise Dig for en smuk Komtesse . . . Saadan det er rigtigt! Nu kan Du komme med ned i min Vogn, saa køre vi straks hen til hende, jeg skal saa senere lade Dine Møbler hente, og saa er det hele i Orden. Du skal faa det meget pænt og hyggeligt, vi har gjort et et nydeligt Værelse i Stand til Dig!«

Hanneton gjorde mekanisk, hvad der blev forlangt af ham; uden at sige et Ord satte han sin geniale Fløjelshue paa Hovedet, saa sig endnu en Gang omkring i Værelset og fulgte saa med Veronika ud.

TOLVTE KAPITEL.

Leontine.

Der forløb en Uge. Veronika følte sig lykkelig ved Tanken om, at Luzie igen var munter og glad. De to Veninder besøgte hinanden daglig, og Luzie var som nyfødt, siden hun var bleven fri og selvstændig, selv om om ogsaa Tanken om hendes Fader og hans haardnakkede Tavshed ofte forstyrrede hendes Glæde.

Det var endnu ikke lykkedes at faa Leontine dragen med ind i den lille Kreds, saa at de, som Veronika udtrykte sig, kunde danne et Kløverblad af kvindelige Musketerer. Leontines Humør var som forvandlet, hun forholdt sig aldeles

passiv og syntes at plages meget af triste Tanker. Luzie besluttede derfor at opsøge hende endnu en Gang. Da hun kom hen til Leontines Bolig, ringede hun alligevel paa, men der kom Ingen. Hun gik saa først ind i Korridoren og senere ind i Modtagelsesværelset, men heller ikke der var der Nogen at se. Saa stod hun et Øjeblik raadvild og saa sig om, da hørte hun pludselig en livlig Samtale i Sideværelset.

Hun gik nærmere hen til Døren, uden at det dog var hendes Hensigt at lure, nu skeldnede hun tydelig en Mandsstemme, der bragte hende til at fare forskrækket tilbage. Hun lyttede endnu en Gang — der var ingen Fejltagelse mulig, det var Hr. Chevaliers Stemme. Hun overvandt hurtigt sin Skræk, hvorfor skulde hun være bange for ham, nu da hun havde unddraget sig hans Formynderskab? Men hvad vilde han hos Leontine? Hun besluttede ikke at røre sig af Pletten, da det var hendes faste Overbevisning, at han lige saavel kunde blive farlig for Leontine, som han havde været hendes onde Aand. Hendes Mod vendte tilbage, hun lagde Øret til Døren og lyttede.

Samtalen i det andet Værelse var livlig, næsten lidenskabelig, det løb Luzie koldt ned ad Ryggen, da hun blev klar over Indholdet.

Lad os træde ind i Værelset. Vi ser den stakkels Frue staa bleg som en Statue midt paa Gulvet, foran hende staar Hr. Chevalier med lidenskebelig ophidsede Træk, han retter sit skarpe, gennemborende Blik paa hende som paa et redningsløst Offer.

»Hvad jeg gjorde, gjorde jeg for Deres Skyld, Leontine!« raabte han. »Jeg gjorde det, fordi jeg elskede Dem, og fordi jeg vidste, at De er i en Mands Besiddelse, der ikke er Dem værdig. Jeg var selv Vidne til hans Letsindighed, saa hvorledes han bortspillede en Sum, som han Dagen efter skulde gøre Regnskab for i Embeds Medfør, men jeg kom for sent til at redde ham. Jeg saa ham i et Selskab, som jeg ikke vover nærmere at betegne. Medens De, hans stakkels ulykkelige Hustru, med Længsel ventede hans Hjemkomst, faldt han i Hænderne paa en Sirene, ja endnu mere, lige da hans Onkel havde reddet ham for de forfærdelige Følger af hans Letsindighed, var han karakterløs nok til at bortspille den Sum, af hvilken Deres Lykke og hans Ære og Frihed afhang .... De saa mig næste Morgen ved hans Sygeleje, til min store Forfærdelse forraadte Deres Træk mig, at De vidste, hvad jeg vilde have, at der aldrig skulde omtales for dem; jeg kunde ikke mere fri Dem for den skrækkelige Viden, men dog for offentlig Skam. Misforstaa mig ikke! Jeg fordre ingen Løn for det, jeg forlanger kun, at De skal have Tilro til mig, at De skal betragte mig som Deres Raadgiver, Deres Ven, at De skænker mig om ikke Deres Kærlighed saa dog Deres Venskab! Er det for meget forlangt!«

Den stakkels ulykkelige Kvinde rystede paa sit ligblege Hoved; hendes Hjerte smertede, som om det skulde sprænges.

»Jeg kan ikke tro det,« sagde hun endelig tonløst. »Gustav var letsindig, det ved jeg, men han er det ikke mere. Han elsker mig inderligt, det har jeg tusinde Beviser paa . . . Og dog, de Ord, han udstødte i sine Feberfantasier . . .«

Hun holdt Lommetørklædet for Øjnene, et dybt Suk trængte sig frem fra hendes Bryst, hun var ude af Stand til at holde sig oprejst længere og sank udmattet om i en Lænestol.

»De har tusinde Beviser paa hans Kærlighed, og jeg har kun et Bvis for hans strafværdige Letsindiged,« sagde Hr. Chevalier. »Jeg vil ikke anklage ham, jeg vil kun advare Dem, Leontine, thi hvem indestaar Dem for, at en Forbrydelse som den, hvis Spor jeg denne Gang fik udslettet i rette Tid, ikke idag eller imorgen styrter Dem i den Afgrund, der kaldes offentlig Skandale, uden at De har den mindste Anelse om det? .... Var jeg Gustavs Fjende, kunde jeg ødelægge ham, thi her,« han tog to Breve op af Lommen »her har jeg hans Tilstaaelse af hans Forbrydelse, her er hans Anmodning om at redde ham ved et Laan paa tredive Tusinde Frank, og her meddeler han mig, at han i Aften — hin forbandede Aften — vilde faa Penge af sin Onkel. Heraf kan De se, hvad jeg er i Stand til at gøre for Dem, ikke for ham, thi ham anser jeg for redningsløst fortabt. Leontine!« vedblev han lindenskabeligt, »for Deres egen Skyld beder jeg Dem om at have Tillid til mig, se i mig en sand Ven, som De kan stole paa i enhver Nød, og som er beredt til at vaage over Dem, omsvæve Dem som en god Aand! . . . De tier, Leontine?«

»Jeg er saa usigelig ulykkelig!« jamrede hun, »Gustav var mit Ideal, min Afgud, og selv uu, da han saa strafværdigt leger med min Livslykke og min Kærlighed, selv nu elsker jeg ham, og jeg føler, at intet kan rive ham ud af mit Hjerte, intet i Verden, end ikke hans Brøde!«

»O, De ædle Kvinde!« udbrød Hr. Chevealier, derpaa kastede han sig paa Knæ foran hende og tog hendes Haand, som han bedækkede med Kys.

Leontine trak hurtig sin Haand ud af hans, som vaagnede hun ved Randen af en Afgrund. Hun rystede over hele Kroppen, saa Hr. Chevalier indsaa, at han havde været for voldsom.

»Leontine!« raabte han, »De tager Deres Haand fra mig; jeg vil ikke gøre lige for lige. Jeg tilstaar endnu en Gang, jeg elsker Dem, Leontine! Alle mine Tanker drejer sig kun om Dem og Deres Lykke; men jeg er stærk nok til at beherske mig selv, og jeg sværger Dem til, at mit Hjærte ikke begæres andet af Dem en en Smule Venskab! Dersom jeg var slet, hvad hindrede mig saa i at styrte Gustav i Fordærvelse, jeg kunde bare sende hans Foresatte disse Breve . . .«

»For Guds Barmhjærtigheds Skyld!« skreg Leontine i navnløs Angst. »De sagde, at jeg tog min Haand fra Dem! Gjorde jeg det? (Hr. Chevalier bemægtigede sig atter den smukke Haand, uden at Leontine syntes at bemærke det.) ». . . Nej, nej, De maa ikke holde mig for utaknemmelig, det er jeg ikke! Hvad mit stakkels Hjærte kan yde af Vendskab . . . al den Tillid, det rummer . . . alt tilhører Dem . . . Forlad mig blot ikke, ødelæg ikke Gustav! Maaske . . . maaske . . .«

Leontines Stemme blev svagere og svagere, det sidste »maaske« var kun et svagt Pust. Der indtraadte en kort Pavse.

»Vorherre i Himlen, forbarm Dig over en stakkels ulykkelig Skabning!« bad Leontine og foldede Hænderne. »Vær mig en Redningsmand, og Beskytter, naar mit Hjærte brister!«

»Denne Redningsmand, denne Beskytter har Gud allerede sendt Dem, ser De ikke hans styrende Haand, vilde det ikke være syndigt at forsmaa ham?«

Leontines Hoved var sunket tilbage, hun var saa mat, at hun ikke formaaede at holde sig oprejst, hun lukkede sine Øjne, som for at undgaa at se den rædselsfulde Skikkelse. Fremtiden viste sig i for hende. Hr. Chevalier havde lydløst sat sig ned ved Siden af hende, nu lagde han sin Arm om hendes Liv. Leontine syntes at være følelsesløs, kun et dybt Suk forraadte, at der endnu var Liv i hende.

Luzie havde hørt alt. Hun blev greben af en navnløs Angst, da der blev stille derinde. Med Fare for at møde den forhadte, som hun saa gerne vilde undgaa, skyndte hun sig ud til Entredøren, slog den heftigt i og gik saa med den Fatning hun i Hast kunde tilkæmpe sig, tilbage til Værelset. Et Tilfælde havde gjort hende til Medvidnerske i en dobbelt Hemmelighed, hun kendte nu Aarsagen til Leontines Sorg, og hun vidste at hendes Veninde stod under den Mands dæmoniske Indflydelse; som hun selv nylig troede at have frigjort sig for.

Der gik nogle ængstelige Øjeblikke, saa blev Døren aabnet og Leontine kom bleg og forgrædt ud i Forværelset. Hun blev forskrækket, da hun saa Luzie, men hun søgte at skjule sin indre Bevægelse under et fremtvungent Smil. Hun ilede hen til Luzie, kyssede hende hjerteligt og førte hende saa ind i et Værelse til den modsatte Side, det Værelse, hvor vi hin skæbnesvangre Morgen saa Gustav de Cendry som et Bytte for Fortvivlelsen.

»SPIRITISME«.

Jeg er Spiritist og det med stor Rutine,
maner Aander frem en gros og en detail,
lige saa let og lige saa tit som min
Kusine
smiler venlig til sig selv i hvert et
Spejl.

Jeg er gift med Enken efter en Minister,
som jeg maner frem, naar Mutter hun
er tvær.
Det er kolossalt, hvad drevne Spiritister
kan det drive til — med dumme Folk
især.

Er man Britte og har mistet alle
Chancer
ved at mane frem af Folk, som ej er til,
ta'r til Danmark man og laver her
Seancer;
her er nemlig altid Aander nok, der vil.

Jeg forleden Dag var til en stor Seance
i en Villa hos en meget fornem Sir,
og jeg tilstaar, at jeg heldig i min
Branche
maned gamle Fædre frem som det
var Smør.

Fra en Bukseknap — ja undskyld
kære Ordet —
maned frem St. Peder jeg med
Salmesang;
og fra et Blækhus, der var plantet
midt paa Bordet,
maned frem jeg otte Paver paa en Gang.

Derpaa gned jeg Bordets Ben, til de
blev varme
(i Paranthes: Mit Medium er ej nogen
Nar).
og slutted selve Shakespeare ømt i
mine Arme,
mens paa min store Taa Napoleon
jeg bar.

Fra en Rose, som en Dame bar paa
Brystet
maned frem jeg Julius Magnussen
ved Rat,
og min unge, skønne Jomfru blev
saa rystet,
at hun rysted gamle Brandes af sin Hat.

Hele Koret rundt omkring mig nu
besvimed',
og en mavesvær Grosserer nyste Blod.
En usynlig Telefon nu heftig kimed,
og en Mand i bar Figur ved Røret stod.

Det var Faustinus, der ringed efter Læge,
og som havde klædt sig af i Feberskræk;
mens en gammel Heks begyndte højt
at bræge:
»Jeg vil hjem, for min Chemise den
er væk«.

Det er klart, at nu begyndte den at
ramle;
ud af Døren for jeg som en skoldet Kat,
vælted Borde, Stole, Bænke, ja og
Skamler,
og jeg glemte helt at sige pænt Godnat.

Hvordan Enden blev paa Legen,
ej jeg aner.
Eet er sikkert: Jeg er stadig Spiritist,
men kun døde Stormænds Gejst jeg
frem nu maner,
selv om ogsaa det er farlig — ganske
vist.

Niels Wedel.

Mor! Se der gaar en Dame med vores lille Mis om Halsen!

Tegnet af Carl Nielsen, Aarhus.

Musiker A. Beklager ikke at kunne besvare deres Forespørgsel. Nærmere Opgivelse af hvornaar Digtet har staaet i »Ravnen« maa til.

Henry Nielsen. Tak — ved Lejlighed.

Sophus Arendt, Horsens. Vi haaber at kunne opfylde deres Ønske.

— Spiser Du nogen Steder paa Fredag, Olsen.
— Nej — Hvorfor det?
— Aa jo — Det er bare det, at jeg synes Du maa blive forfærdelig sulten om Lørdagen paa den Maade.

Tegnet af N. Gotfredsen, Odense.

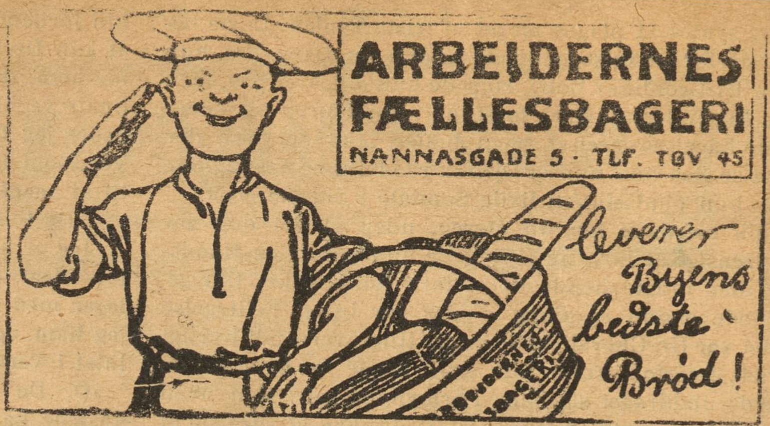

TLF. 3684 3349
S. JOHANNESSON'S
TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forlov:
elsesringe
Halgreen.
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

Avertér i „RAVNEN".

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget
Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

KLAUS,

DER ALTID BLIR HÆNGT OP.

Har jeg i Tinget holdt en Tale
om store Fejlgreb gjort af Zahle,
det risler koldt mig i min Hale
jeg rundt omkring hør Stemmer tale:
Det er forkert, Klaus!
Mit gamle Hjerte gør et Hop
det er altid mig, der blir hængt op.

En Samfundshjælper sig formummer
og vækker Nielsen af hans Slummer,
hvem har vel lavet dette Nummer?
Jeg hør det rundt omkring mig summer:
Saa, pas nu paa, Klaus!
Mit gamle Hjerte gør et Hop
det er altid mig, der blir hængt op.

Naar flere »Skriftexperter« si'r
at Lægen Brevet skrev, jeg gi'r
ham Afsked straks paa graat Papir
men rundt omkring mig Stemmer skri'r:
Det er galt igen, Klaus!
Mit gamle Hjerte gør et Hop
det er altid mig, der bli'r hængt op.

Hvad skal jeg arme Mand dog gøre,
til ingen tør jeg laane Øre
med mig man altid rundt kan køre
jeg Stemmer stadigvæk kan høre:
Gaa hjem og vug, Klaus!
Mit gamle Hjerte gør et Hop,
det er altid mig, der bli'r hængt op!

»Godt Nyt«.

Grundejerne har købt sig Plads til i Witzanskys »København.« Dér skal jeg op en af Dagene for at købe mig et Par Spalter Reklame for et Parti halvraaden Flommesild, som jeg ikke kan blive af med.

*

Meddelelsen om, at Publikum i den øverste Etage forleden protesterede, fordi de intet kunde se paa Scenen, kommer mig ikke overraskende.

Det har længe været galt med det kgl. Teaters »øverste Etage.«

*

Stæren er set i Botanisk Have og Viben i Magleby. Meddelelsen om, at Lærken skal have vist sig i Frederiksberg Alle, beror dog vist paa en Misforstaaelse.

Det er nok den »Lærke« som bruges saa flittigt i »Faldgruben« i »Phønix-Teatret.«

Borgerrepræsentantvalget

Brug Fejekosten d. 15. Marts!

Det er et mærkeligt Land, Danmark. Hvidtøl er brunt og Grønland er hvidt, og jo mere Priserne falder, desto højere bliver Pristallet.

*

Direktør Melbye har haft den smukke Tanke — paastaas der — at indbyde de Husvilde til »Bolignøden.«

»EN SVENSKER«

Han: — Ni får inte säga nej! Jag skall kasta mig till edra fötter, där mina tårer skola strömma tills ni bönhört mig.

Hon: — Vänta då ett ögonblick medan jag går och tar på mig galoscherna.

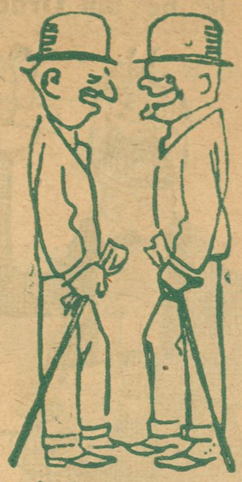

— Du, hvis man sætter et Frimærke paa Hovedet, kommer Modtageren til at betale dobbelt Takst.

— Hvordan det?

— Man skal naturligvis sætte Frimærket *paa Brevet!*

Hørt paa Landet.

— Hvor Du ser oprømt ud, kære Moster, hvad er der sket?

— Ja, kan Du tænke Dig at det er ikke nok med at de forfalsker Kaffe og Mælk, men ogsa Gassen bliver spædet op. Jeg har lige set en »Gasmand« slaa en hel Kop Vand i Gasrøret!

Søster Ellen, der er ansat ved Fødselsstiftelsen, maatte tage en Bil for i Tide at kunne tiltræde sin Tjeneste. Hun raabte til Chaufføren: Til Fødselsstiftelsen saa hurtigt som muligt! Da de naaede derud, sagde Chaufføren smilende! — Vi kom da tidsnok!!

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Jørgen Vibe.

Maa je' be' om Ordet? —

Ærrede Vælgere a begge Køn enten de har være hos Proffesser Rovsingeling eller ikke, maa je' be' om Lov til a kippe mæ gamle Dannebroge i Anledning a', a' je' er kommen tilbaves efter lange Tider Forløb, navnlig Forløb, for je' maa tilstaa a' je' lavede en lille »Forløber,« som a' der kostede mig et majet langt Ophold paa et Sanatorium i den kønnere Del a' Jylland med Eneværelse og egen Adgang til Gaaren. Men nu kalder Højres gamle Kris- og Glastrompet atter til Vaabendaad, og det er med stor Glædje a' je' smadrer mine Syvmilestøvler i Talerstolen for at holle et lille desorienterendes Faaredrag om disse Dages Polletek . . . . Den Herre dér med de buskede Bryn og det blaa Overskæg vil je' anmode om a' grine lidt lavere, for her er det tværtimod som Ræven sa' da den blev flaaet!

Tiderne er rustne. Der er Spindelvæv paa Industrien og en lille Buket Bajere koster li'saa majet som en go' Skovtur i gamle Dage med Pind.

Med dyb Sorg har je' maatte sige Farvel til baade Asger, Johan Knudsen og Birck og andre Kornsorter for a' tale agrarisk. De kunde nemlig ikke holde de konservatives gamle Fodslav, og derfor endte de i Grøften. Men je' er parat til at være Højres Pibedreng mæ Haar paa og er altid klar med Trommestikken. Je' holler nemlig uforanderligt paa Højres solide Pladespil og sætter uden Hensyn til Galopløbet mine Plader i Pippers og Grev Holsteins Fodspor. For hva' har disse Mænd ikke gjort for vos? De har reguleret Flæsket, saa de brave Bønder fik Størsteparten a' Fedtet, aa de har holdt Bøggeriet indenfor rimelige Grænser og aldrig protesteret mod godt mæ Barakker.

Tegning af *Erik Lassen.*

Dommeren: Naa, Du saa altsaa paa, at Din Hund slugte Kaninen. Hvor kunde det nu være?

Drengen: Det var Kaninen, der begyndte!

Ta'r vi nu Søkikkerten frem og stirrer paa de konservatfve Borgerrepresentanter — hva' ser vi si saa? Vi ser en Deling første Klasses Tænkere som har regnet ud, a' de Arbejdsløse maa klare sig selv. Fabrikanterne skal vel osse leve, og je' kan i denne højtidelige Stund røbe overfor den ærrede Forsamling, at hvis a' vi faar Flertal under Raadhusuret, saa vil dette Flertal bevilge 5 Millioner a' de rigtige til Opretholdelse af Fabriker, som ikke kan faa den til at renne rundt forde de har afskediget deres Arbejdere! Je' skal hellerikke gøre nogen Røverkule a', a' Bagermestrene har sagt, at Livet ikke er lutter Kransekage med mindre de faar 55 Øre for Stangen, og a' de ikke vil stemme paa Højre mæ mindre a' de faar Lov til a' gøre dette lille Stangspring. La' vos ikke skave vos. Naar man kan faa 60 Øre for det, Hønsene gaar aa taber pr. Styk. hvoffor ska' man saa nøjes mæ 30? Af hele Industrien er der kun Industrikaffeen der gaar — og hvoffor? Fordi de derinde har gratis Arbejdskraft og et Par hundrede Procent paa de ædlere Varer som f. Eks. Leverpostej og Pommery.

Dér har vi det altsaa: Billig Arbejdskraft og godt med Procenter paa Bolledajen, *saa* skær den, og der bliver endda Nam-nam til overs te' a' fede Traverbanen med!

Je' resumserer mit Faaredrag derhen, a' hvo, som ikke kan følle med, maa gaa i Seng. Hvo der ikke kan klare sig i Housen, kan gaa til bunds i Gaberbejsen!

Derfor og hermed ve' je' be' alle de tilstedeværende og dem pea Trappen osse om at udraabe et fyrefældigt Leve for Højre i Estrups Aand. Den leve! Vov! Vov!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 72 HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Holbergsgade 6

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN"
25 ØRE

Den amerikanske Cirkusartist Dan Boone var i sin Tid kendt som den dygtigste, og mest uforfærdede Dyretæmmer, man nogen Sinde havde set.

Selv de vildeste Løver og andre mindre selskabelige Dyr behandlede han med iskold Ro, og i en Mængde Byer havde Publikum utallige Gange beundret hans dristige Færden blandt Dyr, som ingen anden vovede sig ind til.

En Gang rejste han med et Selskab, hvor han og hans Løver var den fornemste Tiltrækningskraft.

Disse Løver var mere vilde end de fleste andre, han havde forevist; men han gik altid lige saa trygt ind til dem, som om det havde været en Flok Kalve.

Saa en Dag, han kom ud fra Løveburet, hvis Beboere havde været endnu mere ondskabsfulde, end de plejede, sagde han i en ængstelig Tone til Direktøren:

— Dette bliver min Død, Jeg tror jeg vil trække mig tilbage, medens Tid er.

Direktøren blev helt forundret over at høre den dristige Dyretæmmer udtale sig saa modfaldent og svarede i en forbavset Tone.

— Hvad er det, Dan, Du har vel ikke tabt Modet? Du er vel ikke begyndt at blive bange for Løverne?

— Bange for Løverne! udbrød Dan harmfuld. Det manglede kun, at jeg skulde blive ræd for det Kryb! Nej, men det trækker saa forfærdeligt der inde i Buret, saa jeg forkøler mig sikkert en Dag og tager min Død derover!

*

En Bryder overraskes i en meget smal Gade af et Automobil, der truer med at trykke ham helt op mod Husrækken, hvorfor han raaber:

— Hellere lader jeg mig køre over, end jeg berører Muren med begge Skuldre.

*

Landstrygeren: »Giv mig en Femkrone. De kan redde et Menneskeliv dermed.«

Turisten. »Aa, Deres Liv er vel knap en Femkrone værd.«

Landstrygeren: »Nej, men Deres!

*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

A.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Magnus Kristensen.*

— At Far smider alle sine Arbejdere paa Gaden, det kan jeg forstaa, men at han nu kun vil gi' mig 200 Kr. i Lommepenge om Ugen — det er jo ikke engang, hvad jeg bruger til Champagne!

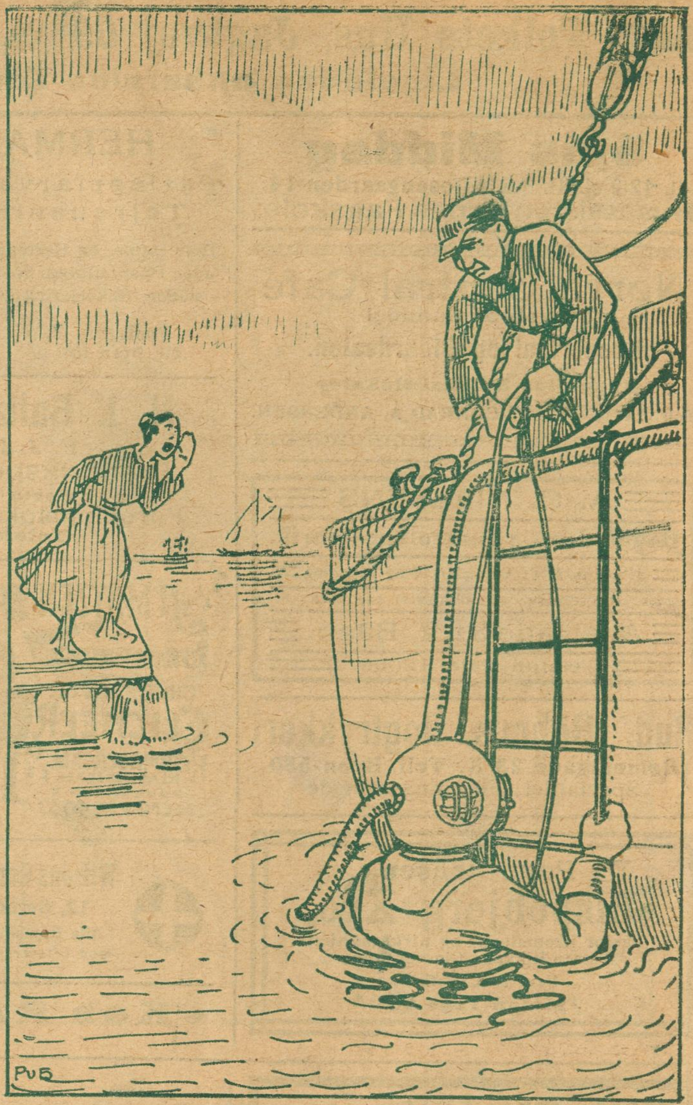

Tegning af *P. V. Hansen.*

Dykkerens Kone: **Hallo Jens! Kan Du ikke ta' et Par Pund Torsk med op til Middag?!**

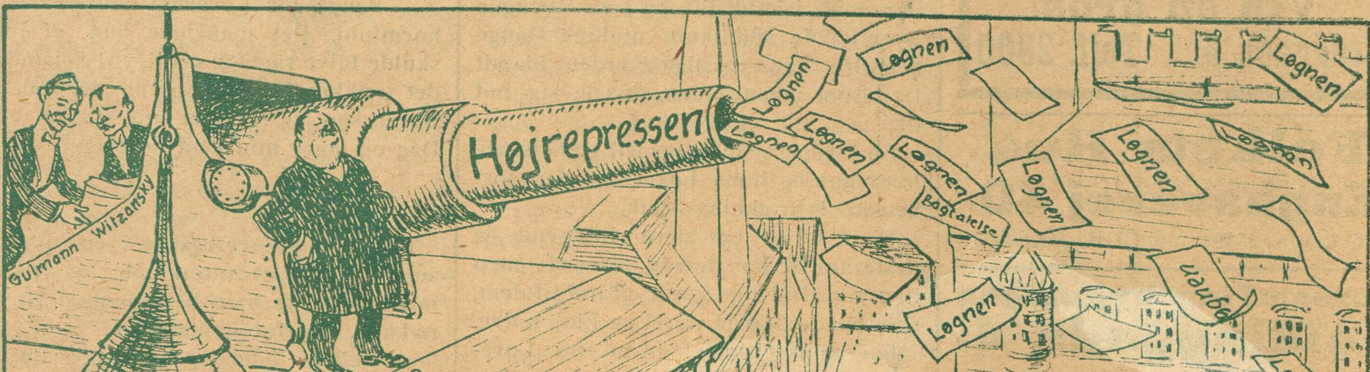

Højres gamle Løgnekanon i Virksomhed

Tegning af *Emil Poulsen.*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 11 | Redigeret af AXEL WESSEL | Torsdag den 17. Marts | 1921

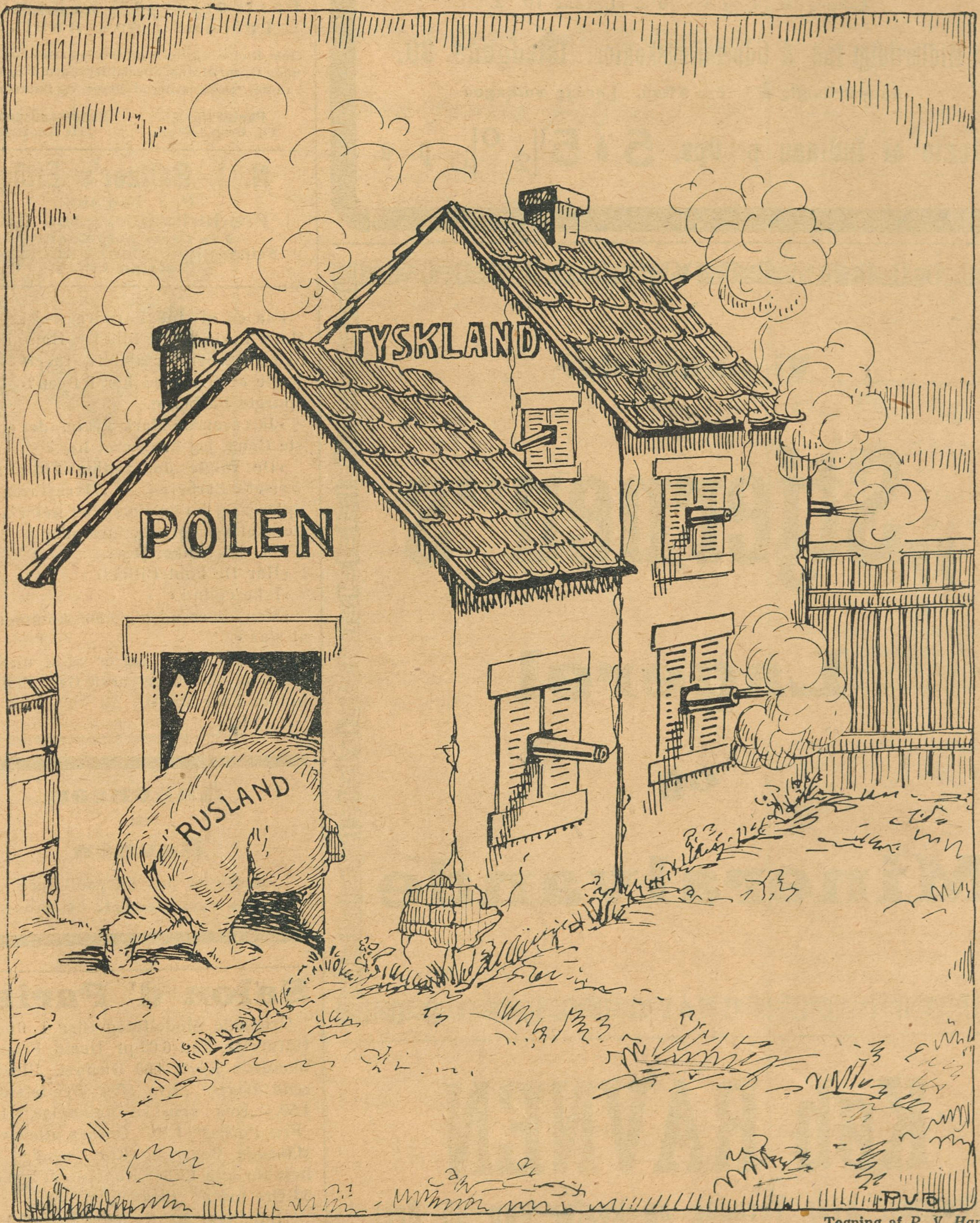

Tegning af P. V. Hansen.

Tyskland venter Besøg nu til Foraaret.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Partserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Paa en af sine Foredragsrejser kom Mark Tvain til en lille By. Han gik ind til en Barber for at blive raget.

»De er fremmed her i Byen?« spurgte Barberen.

»Ja,« svarede Mark Tvain, »det er første Gang, jeg har været her.«

»De valgte det rigtige Tidspunkt,« ortsatte Barberen. — »Mark Tvain skal oplæse og holde Foredrag her i Aften. De skal vel derhen, formoder jeg?»

»Ja, det tænker jeg.«

»Har De købt Billet?«

»Ikke endnu.«

»Men alt er udsolgt, De kommer til at staa.«

»Hvor kedeligt; jeg er altid uheldig. Jeg maa staa hver eneste Gang den Fyr holder Foredrag.«

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Bedste Tandcrême i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Forrige Aar lod jeg mit Skæg staa, for at mine talrige Kreditorer ikke skulde kende mig paa Gaden. Nu har jeg skrabet mig en saa stor ny Gæld sammen, at jeg tror det er bedst, jeg igen barberer mig.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

— I én Henseende beundrer jeg dig Carl.

— Hm?

— Det er mig ubegribeligt, hvorledes Du kan se med det Glas, som Du har trykket i det ene Øje.

— Jeg ser sgu' ogsaa med det andet Øje.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Du maa gøre dig store Anstrengelser, hvis Du skal faa fat i Etatsraadens Datter.

— Hvis jeg ikke faar fat i hende, saa maa jeg gøre mig endnu større Anstrengelser.

*

›Ja,‹ sagde den militærisk udseende Mand, ›jeg har tilbragt femten Aar af mit Liv i mit Lands Tjeneste‹.

— ›Det har jeg ogsaa,‹ sagde den duknakkede Mand, ›hvad var det, De havde gjort?‹

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Den første Følfod.

Den første Følfod kom frem paa Diget
i Læ af Pilenes tætte Hegn,
hvorover Vinteren havde kriget
med Storm og Kulde, med Sne og Regn.
Men længst blev Vinterens Vælde stækket,
kækt Vaaren drev den paa Flugt mod Nord:
den gule Blomst blev en Morgen vækket,
af Lærkens jublende Sangerkor.

Bag Grøften færdes en lille Pige
med bøjet Hoved og trætte Skridt,
hun standser, vil over Stenen stige,
men synes anstrængt, og tøver lidt.
Da ser hun Følfodens Farver klare
i Græsset lyse som Guld og Blod;
hun iler did, og med Fingre snare
hun varsomt bryder den skøre Rod.

Langs Pilehegnet, som tyst bevæger
de røde Kviste for Søndenvind,
Marie vandrer, mens Blomstens Bæger
hun henrykt trykker mod Mund og Kind.
Det er, som hun bærer selve Vaaren
med al dens Glæde og Lykke frem
i tavs Triumf imod Fædregaarden,
som lunt sig dølger i Dalens Gem. —

Marie standser ved Lænestolen,
hvor Moder sidder, fortænkt og mat.
Og Barnet ler, medens højt mod Solen
hun henrykt løfter sin dyre Skat.
Al Træthed synes med eet forsvundet,
et Purpurskær over Kinden gaar.
›Se, lille Mo'er, hvad jeg nys har fundet:
den første Følfod i dette Aar!‹

Moderen rejser sig fra sit Sæde
og lægger tøvende Strømpen væk,
et flygtigt Genskær af Barnets Glæde
forskønne Ansigtets tunge Træk.
Men Lyset svinder som Sol bag Rude,
med Smerte mindes hun Lægens Ord:
›Naar Somren fejrer sin Fest derude
har Mulden slettet Maries Spor.‹

Anders K. Olsen.

Grosserer Jensen holder altid meget af at prale med, at han er meget bedre situeret, end han i Virkeligheden er. En Dag har han taget sin lille Søn med sig ud. Drengen leger med et Par Jævnaldrende, medens Faderen læser sit Blad. Da han er færdig, og de gaar hjem, spørger Faderen:

— Hvad sagde du saa til Dine smaa Venner?

— Jeg sagde, at Du var vores Kusk, for at De skulde tro, at vi havde Hest og Vogn.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Det er endelig lykkedes Døgenigten Hans Petersen at blive Student, og han staar nu i Begreb med at rejse til Hovedstaden for at studere til Læge. Ved Afskeden fra Hjemmet giver hans Fader ham forskellige gode Raad og bl. A. dette:

›Og saa, Hans, hvis Du nødvendigvis skal lægge Dig efter noget Speciale, vælg saa Tænderne, for Øjne og Øren har Mennesket kun to af, men det har 36 Tænder.

*

Læreren: Den, som gør det Gode, kommer i Himlen, men hvad sker der med den, som gør det Onde?

Erik (Søn af en Advokat): Ham forsvarer Papa.

*

Hold Ilden vedlige
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Konfirmander.

— Go'da Adolf, hvor blev Du komformeret?
— Hos Fenger. Og Du?
— Hos Steen.
— Hva' sa' Fenger?
— Han sa', at vi skulde bygge vort Fremtids Grundlag paa Gud, Kongen, Fædrelandet og Tordenskjolds Minde.
— Den er fin i Skeden. Steen sa', a' vi skulde la' vær' at spille Fodbold om Søndagen og hellere gaa i Kirke. Men ser Du, je' er Medlem af H.B.A.K. og je' vil da heller sparke til en Bold end slaa med Steen.
— Den var nobel stukken ud. — Hva ska Du være?
— Forwarts.
— Jamen je' mener, hva' skal Du tjene paa?
— Naa, saadan. Jeg skal være Benzintank i Lyngby, indtil jeg kan bli' Sjafør.
— Skal Du staa og tænke i Lyngby.
— Næ, je' skal hælde paa Benzindunken, naar Bilerne er løbne tørre.
— Den er majet godt ramt i Konkarden. Je' skal være Billetgrosser ved Amerikabaadene.
— Hva' er det for noget.
— Det er noget nyt noget mæ at købe Køjer op og sælge dem til dobbelt Pris.
— Den er klosrebet! Saa skal je' altsaa i *Lyngby* og Du i *Køje*! Ha' det godt Adol!
— Tak i Ligemaade!

HUL I POSEN

I de engelske Kirker sidder Klokkeren i Reglen ved en Pult lige under Prædiekestolen og skal sige »Amen« paa de rigtige Steder.

Klokkeren i en vis Kirke var tunghør; men Præsten vilde ikke have ham afskediget, og derfor havde de aftalt at Præsten skulde kaste en Ært ned i Hovedet paa Klokkeren, naar denne skulde sige »Amen«.

Det gik godt i lang Tid, men en skønne Dag kom der en Regn af Ærter ned i Hovedet paa Klokkeren, og denne begyndte nu at raabe: »Amen, Amen, Amen — — Amen — —« til Præsten endelig maatte skrige: »Ti dog stille — — der er jo gaaet Hul paa Posen!«

En lille tysk Piges Brev til sine Forældre.

(Mel.: »Makkedulle, Makkedej«)

Kære Far og Mor i Wien,
det var dog et farligt Grin,
det at rejse her til Danmarks
København.
Kun med Toget var det smaat,
det ku' ikke futte godt,
Alstrup-Andersen var Togets
Førers Navn!
Men vi naa'de jo
ind til Vesterbro,
hvor den røde Lygte skinnede
saa pæn,
og til mer end dobbelt Pris
gik en »Nat i Paradis«
og et Stykke, som hed »Glas og
Porcellæn.«

Vi var rundt at se paa By'n,
og det var et mærk'lig Syn,
tænk af *Bismarck* var der ikke
en Statu.
Men der var en meget svær
Mand med tykke Kalveknær
han hed »Folkekær« — det
hedder han endnu.
Midt paa Hovedaar'n
staar et »Rundetaarn«,
og i »Pustervig« er Himlen
immer grau.
Vil paa Nørrebro man gaa,
træffer man en »La'gaardsaa«
men den ligner ikke »An der
schønen blau.«

Og forleden var vi Gæst
ved en ganske dejlig Fest,
hvor de talte, sang og spillede
om Kap;
jeg ved ikke, hvad I syn's,
der var Sang af *Kylle Fønss*,
ak, du lieber Augustin, hvor fik
hun Klap.
Der var mange fler,
hvem kan huske mer — —
Da vi gik, vi fik en vældig Pose
»*Kræs*«;
efter Sukker med Kulør
er jeg ikke særlig skør —
jeg tog hellere en Potte »Pottekæs«.

(Oversat af *Jørgen Græensvær*.)

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

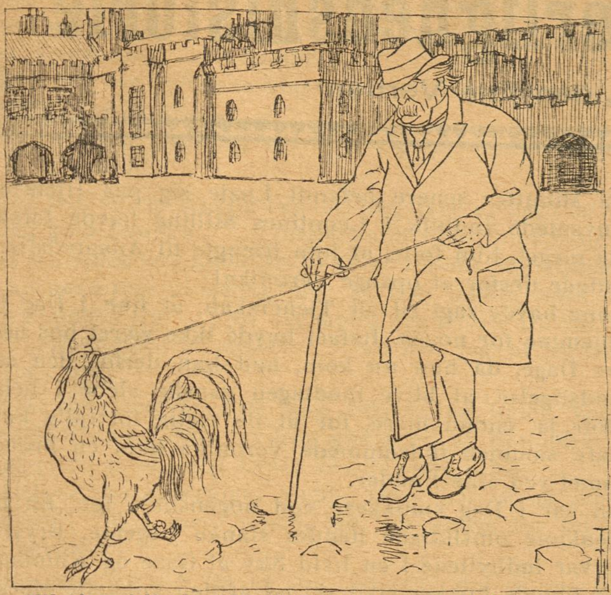

Vil den blinde Lloyd George ogsaa i London lade sig lede af den franske Hane?

(»Simplicissimus«).

KULTURFREMSKRIDT

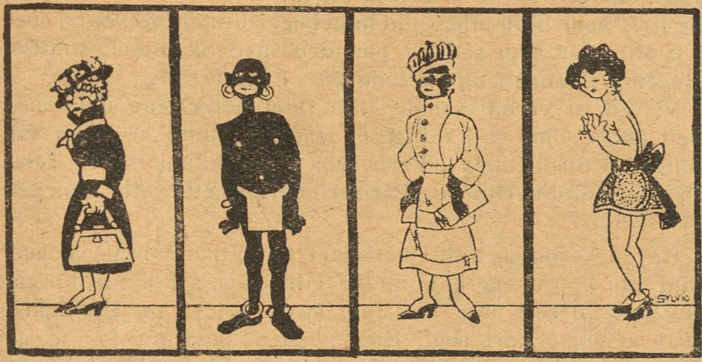

Europæerinde 1914 — Negerinde 1914 — Negerinde 1922 — Europæerinde 1922

(»Ulk«).

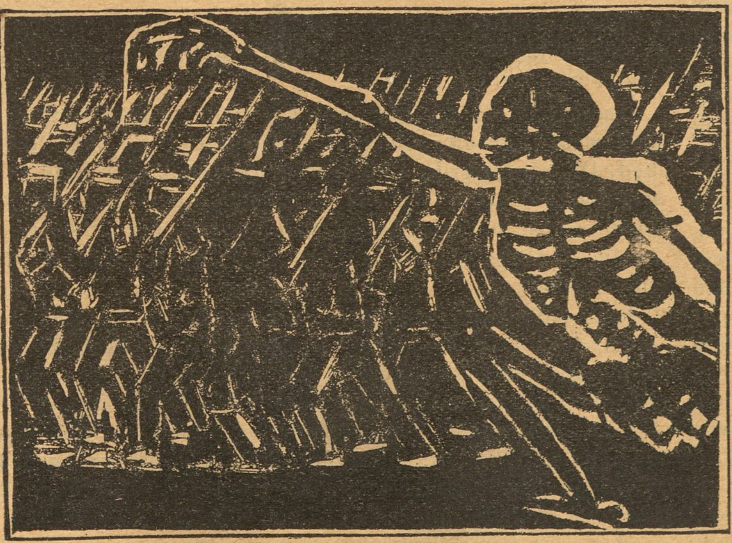

Soldaternes Marsch til Vilna.

(»Sovjet Russia«).

När en stor vetenskapsman kommer till Norge är det blott stadsbuden, som hälsa honom välkommen

En stor politiker hälsas av en liten klick partivänner.

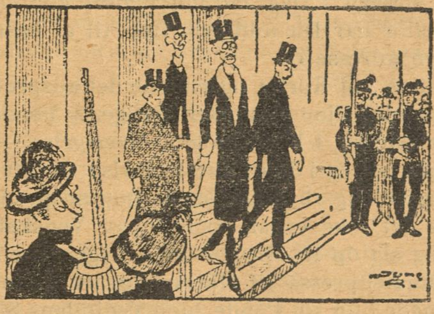

Och en furste mottages med kanonsalut och hedersvakt.

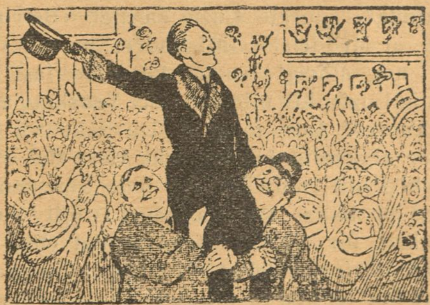

Men en världsberömd boxare hälsas av allt folket och bäres i gullstol.

(»Hvepsen«, Norge).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Luzie følte sig saa beklemt, at hun næppe var i Stand til at sige et eneste Ord, Leontine kæmpede ogsaa for at faa saa megen Fatning, at hun kunde synes rolig.

»Du maa undskylde, hvis jeg forstyrre Dig i Dine huslige Forretninger,« begyndte Luzie endelig. »Jeg kommer i Roses Ærinde, hun vil gerne se Dig; men hun er fintfølende nok til først at ville have at vide, om hun er velkommen hos Dig som Veronika.«

»Det var ogsaa et Spørgsmaal,« svarede Leontine. »Hun ved godt, at jeg holder meget af hende . . . men . . .« tilføjede hun forlegen, »jeg maa bede hende undskylde, at jeg i de første otte Dage . . . jeg er nødt til at besøge min Familie paa Landet , . . Familieforhold af meget sørgelig Natur tvinger mig . . .«

Hun standsede, hun vidste ikke, hvilke Udflugter hun skulde finde paa, hendes Hoved var saa forstyrret, hendes Hjerte saa beklemt, at hun tabte Traaden i sin Tankegang. Luzie befandt sig ogsaa i en pinlig Stilling, hun havde inderlig Medlidenhed med sin stakkels Veninde, men hun vovede ikke at tiltvinge sig hendes Fortrolighed, da hun var bange for at saare hendes Finfølelse.

Medens hun ledte efter Ord, hørte hun i Forværelset Skridt, der tabte sig ude i Korridoren. Hun saa, at Leontine ogsaa lyttede ængstelig, og at hun følte sig lettet, da Entredøren blev lukket.

»Leontine!« begyndte Luzie igen, »jeg føler at jeg falder Dig til Besvær i Dag, lad mig hellere komme igen en anden Gang, eller har Du muligvis Lyst til at besøge mig, her er min nye Adresse!«

Leontine tog Kortet og rullede det adspredt mellem Fingrene. Hendes Øjne blev atter fugtige, og hendes Bryst hævede og sænkede sig i lidenskabelig Bevægelse.

»Tilgiv, at jeg i Dag ikke kan vise Dig den Opmærksomhed, jeg er Dig skyldig,« sagde hun adspredt. »Jeg forsikrer Dig, at det ikke er af Mangel paa Venskab, det er . . . .« Hun tog sig op til Brystet med begge Hænder, som vilde hun sammenpresse sit Hjærte, der truede med at sprænges; saa lænede hun sin Pande mod Venindens Skulder, slyngede begge Arme om hendes Hals og udbrød med hjerteskærende Stemme: »Jeg er saa ulykkelig!«

»Kunde det ikke lette dit Hjerte, naar Du betror Dig til en Veninde?« spurgte Luzie kærligt. »Betro mig din Sorg, Du ved, at Meddelelse tidt lindre Smerten.«

»Nej, nej, aldrig!« sagde Leontine fast og afværgende. »Lov mig Luzie, lov mig ved vort Venskab, at Du vil glemme mine Taarer! Lov mig, at Du ikke vil sige til nogen, at jeg er ulykkelig, jeg tør ikke være det over for Verden, kun dybt i mit Indre tør jeg lade Smerten komme til sin Ret, jeg er bange for Væggene i mit Værelset, for mit Tjenerskab, for ethvert menneskeligt Øje, for ethvert Øre . . . Det er forfærdeligt! Jeg burde være stærk, men jeg føler, at her er Sejren umulig; Ulykken har omringet mig fra alle Sider, jeg ser ingen Udvej . . . Bare jeg dog havde Kraft tit at døde mit Hjærte! . . . Men gaa, Luzie, gaa! Lad mig være alene, saa jeg kan græde ud «

Leontine lagde i sin oprørte Sindsstemning slet ikke Mærke til sin Veninde, hun anede ikke, at denne allerede vidste alt, og Luzie var fintfølende nok til ikke at trænge paa, da hun mærkede, at Leontine ikke vilde forraade sin Hemmelighed.

Faa Minutter senere befandt Luzie sig paa Hjemvejen. Det uventede Indblik i Leontines Stilling havde forstemt hende meget, hun følte, at hun trængte til Adspredelse, og besluttede derfor at opsøge Veronika!

Denne havde sagt til sit Tjenerskab, at hun i Dag ikke var hjemme for nogen. Rafael havde ikke været hos hende i flere Dage, da han nu kom, nød han derfor den store Begundstigelse, at blive modtagen ganske alene i hendes Boudoir ja, endnu mere, for at de rigtig fortrolig kunde passiare sammen indrømmede Veronika ham en broderet Skammel ved sine Fødder.

Hun var i Dag smukkere end nogensinde før. En blaa Morgenkjole omsluttede hendes slanke Legeme, Bryst og Arme var indhyllede i en hvid Sky af Gaze og Kniplinger, et Par blonde Lokker stjal sig ud af den kokkette Morgenkappe og krøllede sig ned over den hvide Nakke, Hendes klare blaa Øjne havde et melankolsk Udtryk, der gjorde hende dobbelt indtagende.

Men Rafael syntes ikke at lægge Mærke til noget af det. Han, der ellers var i Besiddelse af et sprudlende Humør, og hvis hede Blod ellers lod ham begaa hundrede Daarskaber i ti Minutter, han sad nu paa den lave Skammel, støttede Hagen i Haanden og stirrede tavs frem for sig.

Vi ved, at Veronika siden hin Duel betragtede ham med helt andre Øjne end tidligere. Han var smuk, og han var tillige en Sjældenhed i Paris paa Grund af sin mørke Teint og sine ildfulde Øjne, og Pariserinderne sætter stor Pris paa det sjældne.

Havde Veronika hidtil betragtet ham paa samme Maade, som hun betragtede sine andre Tilbedere, saa fandt hun nu pludselig mere i ham, end hun havde gjort sig Ulejlighed med at søge, kort sagt, Kærligheden skød nu for første Gang sine friske Skud i hende, der af alle var bleven anset for at være hjærtetøs.

»Rafael,« sagde Veronika, da han i flere Minutter havde stirret tavs hen for sig.

Intet Svar.

Rafael, husker De, at De sagde, at De elskede mig?«

»Sagde jeg det?« spurgte Rafael langtrukken uden at forandre Stilling.

Han rejste sig op, tog hendes Haand og førte den til sine Læber for ligesom at bede om Forladelse for sin Utilfredshed. Da bankede det paa Døren, og Luzie, der altid kunde gaa frit ind, viste sig paa Tærskelen. Hun var som altid klædt i sort, og hun lignede en Juno, som hun stod der fastnaglet til Gulvet og saa sig om med sine store, sorte, sjælefulde Øjne.

Rafael blev som lynslagen, Veronikas Haand gled ud af hans, det ellers saa mørke Ansigt antog en bleggraa Farve kun han Øjne lyste, men af dem udstraalede ogsaa al den Ild, der luede i ham.

Luzie blev ogsaa bleg, og hun slog Øjnene ned for at undgaa Rafaels Blik; hun begyndte at skælve og maatte et Øjeblik læne sig mod Dørstolpen, og først da hun havde fattet sig lidt, vaklede hun ind.

Veronika bemærkede ikke Rafaels Bevægelse, da hun hele Tiden saa paa Luzie, og først da Luzie vaklede ind i Værelset, vendte hun sig om mod ham for om muligt at at faa Forklaring paa Venindens mærkværdige Udseende.

»For Guds Skyld, hvad er der hændet dig Luzie?« raabte hun hende i Møde uden at forlade sin Plads.

»Mig selv er der ikke hændet noget,« svarede Luzie med beklemt Stemme, idet hun undgik Rafaels Blik, medens Erindringen om hin Maaneskinsnat farvede hendes før saa blege Ansigt med Skamrødme.

»Men Du var nylig saa bleg . . . Du skifter Farve!« udbrød Veronika forvirret.

»Det er blot, fordi jeg skyndte mig saa stærkt, da jeg gik op ad Trappen!«

»Jeg har aldrig set Dig saadan før, hvad er der dog sket?«

»Jeg kom lige fra . . .« Luzie holdt inde; hun vilde have givet sit Besøg hos Leontine Skylden for sin Sindsbevægelse, nu huskede hun pludselig paa, at hun havde lovet at tie. »Jeg kommer fra . . . en ulykkelig, jeg troede Du var alene, jeg kommer herover senere . . . nu tror jeg, at jeg trænger til Ro!«

Med disse Ord traadte hun tilbage, og inden Veronika kunne forhindre det, var hun gaaet ud af Boudoiret. Hun kaldt paa hende, men Luzie vendte ikke tilbage.

»Det er mærkværdigt,« sagde Veronika, »hvad mon der dog var i Vejen med hende. Jeg har aldrig før set hende saa bevæget.«

Hun havde rejst sig af sin Lænestol for at gaa hen til Vinduet og se efter hende. Rafael traadte imidlertid hurtig i Vejen for hende og greb med sand Febervarme begge hendes Hænder.

»Veronika!« sagde han med glødende Ansigt og flammende Øjne. »Hvem er denne Dame?«

Veronika saa forskrækket og forvirret paa ham, og Blodet steg ogsaa hende til Hovedet.

»Hvad er der i Vejen med Dem Rafael?« spurgte hun forlegen. »Hvorfor denne Angest, denne Bevægelse? Før sad De saa drømmerisk og indadvendt.«

»Hvem er denne Dame?« gentog Rafael . . . »Dog hvorfor spørger jeg,« vedblev han ganske forvirret. »Hun er den Engel, jeg allerede en Gang har mødt. Jeg søger hende som min Lykke, mit Liv, og man gør sig en djævelsk Fornøjelse af at føre mig rundt i en Kreds, og kun Tilfældet kan jeg takke for . . . Veronika, denne himmelske Kvinde er Deres Veninde! Hun kommer til Dem, og for mig skjuler man hende.«

Han saa bedende ind i de blaa Øjne, hvis Kulde havde bragt saa mange til at miste deres Ro. Veronikas Læber blev lige saa blege som hendes Kinder, hun skælvede, og som en, der beder om en Almisse, fremstammede hun Ordet: »Rafael!«

Denne hverken hørte eller saa. Han vendte hende Ryggen og styrtede ud af Boudoiret, som vaagnede han pludselig af en Rus.

Veronika stod en lang Tid tavs med Øjnene fæstede paa Gulvet, ligesom bedøvet af det Slag, der havde truffet hende. Hun havde altid godt kunnet lide at se Rafael om sig, men først for ganske kort Tid siden var hun bleven bevidst, at hun elskede ham. Trods al den Hyldest, man ydede hende, var hun vedbleven at være en ufordærvet Natur, hun kendte ingen halve Følelser, hvad hun følte, følte hun med hele sin Sjæl, og hvem hun sluttede sig til i Venskab eller Kærlighed, tilhørte hun ganske.

Rafael var hendes første Kærlighed; hun troede at kunne gøre den, som hun skænkede sit Hjærte, til den misundelsesværdigste af alle dødelige — og nu stod hun der, forsmaaet, upaaagtet og forladt.

»Det var en Drøm, en kort, smuk Drøm,« hviskede hun og satte sig mat og kraftesløs i en Lænestol. »Jeg selv forstyrrede den . . . da jeg førte Luzie til ham . . . Luzie!« gentog hun, medens en Taarer perlede i hendes Øje. Netop hende? . . . Dog nej, jeg vil ikke vredes paa hende, hun er lige saa lidt Herre over sit Hjærte, som jeg over mit; skal en af os blive ulykkelig, maa det hellere blive mig, jeg har Lejlighed nok til at bedøve mit Hjerte.

Veronika rejste sig resolut og og ringede. Hendes Kammerjomfru traadte ind.

»Jeg vil gøre Toilette!« befalede hun. »Jérome skal gaa til Vicomte Maugirat, jeg vil om en Time ride en Tur og beder om hans Ledsagelse . . . Charles skal sørge for min Loge i Operaen! Fra i Morgen af modtager jeg atter i min Salon!«

»Jeg var en Taabe, Veronika tør ikke tilhøre een, hun tilhører hele Verden!«

Forstanden har let nok ved at tale, men den bortfilosoferer ikke Hjærtet.

Kun alt for snart skulde hun erfare, hvor ringe den Magt var, hun formaaede at vinde over sin Lidenskab; men hun gjorde overmenneskelige Anstrængelser for at udføre sit Forsæt. Hun søgte at udslette ethvert udvortes Spor af sin Kærlighed, hun fordoblede sin Opmærksomhed mod Luzie, og hvad Rafael var for hende, skjulte hun i sit Hjertes Inderste.

Den næste Dag aflagde hun Luzie et Besøg.

»Luzie,« begyndte hun, »jeg troede, at Du havde været oprigtig mod mig! Hvad betød den Scene i Gaar? Jeg forstaar den ikke, skønt jeg nok gætter noget.«

Luzie rødmede op over begge Ører.

»Du elsker Rafael! Tilstaa det!«

Dette Spørgsmaal kostede Veronika overmenneskelige Anstrængelser, da Luzie med samme Ret kunde rette de samme Ord til hende selv, hun fik intet Svar.

»Fortjener jeg saa lidt Fortrolighed, Luzie?« vedblev Veronika i en Tone, der forraadte, at hendes Hjertes Banken gjorde hende det besværligt at tale, thi hun lignede en Forhørsdommer, der ved sig skyldig i den samme Forbrydelse, han skal forhøre andre om.

»Jo, Du fortjener min Fortrolighed; Veronika!« udbrød Luzie, tog hendes Haand og trykkede et Kys paa hendes Mund.

»Spørg ikke mere, jeg skal frivillig fortælle Dig alt!«

Hun trak med disse Ord sin Veninde ned til sig paa Sofaen, lagde sin Arm om hendes Liv og begyndte det samme Skriftemaal, som vi allerede har hørt Rafael aflægge for Hr. Chevalier.

»Men hvor Dit Hjærte dog banker!« afbrød hun pludselig sig selv. »Du er saa bevæget at Du ligefrem ryster. Berører mine Ord Dig saa smerteligt?«

»Det just ikke! Det er bare en Erindring . . .« Veronika maatte vende Ansigtet bort for at skjule sin Usandhed.

»Saa har Du allerede elsket?« raabte Luzie overrasket.

»Nej, nej, . . . jeg mener en Veninde . . . Ligheden mellem Dine Oplevelser og min Venindes . . .«

»Rafael er et ædelt Menneske, jeg kender ham godt,« sagde Veronika, da Luzie tav. »Han fortjener Din Kærlighed, jeg ved, at han elsker Dig højt, siden han har genset Dig, er han som forvandlet. Jeg saa ham gerne i min Hofstat,« vedblev hun med en tvungen Latter, »det gjorde mig ondt at se ham saa bedrøvet og urolig; jeg anede hvad der foregik i ham, og for Eders Lykkes Skyld vil jeg selv paatage mig en Mæglerskes Rolle! Overlad bare alt til mig.«

Med disse Ord rejste hun sig. »Jeg vidste nok, at hun havde ældre Rettigheder en jeg, mumlede hun ved sig selv.

Hun var imidlertid saa meget Herre over sine Følelser, at Luzie ingen Anelse fik om hendes Kærlighed, og de to Veninder skiltes meget hjærteligt fra hinanden.

Veronika holdt Ord, hvor svær Kampen end var for hende, og allerede næste Morgen laa Rafael for Luzies Fødder. Veronika forlod Værelset, hun var ikke i Stand til at overvære en saadan Scene.

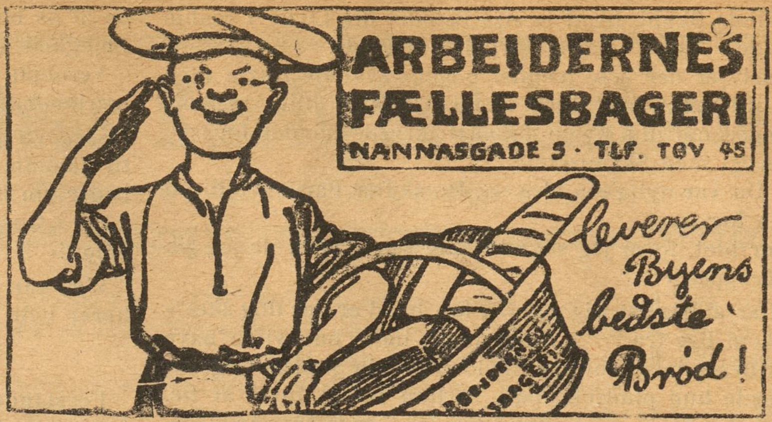

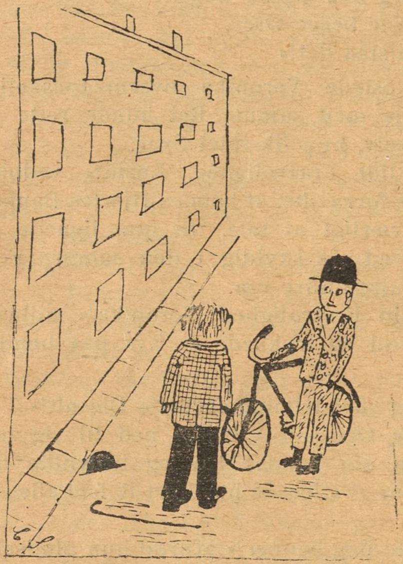

Herren (der er blevet paakørt af en Cyklist, i venstre Side af Gaden) rasende: Ved De ikke, hvor højre er?
Cyklisten: Nej, jeg er Venstremand!
Tegnet af Chr. E. Schaub.

Klage til Redaktør Ravn.

Kære Ravn
i København.
Jeg tillader mig,
at tilskrive dig,
om et Par Tegninger smaa,
som du sikkert har ladet i Papirkurven gaa.
Du skrev dog i Bladet, saa vidt jeg ved:
»Skal nok komme frem ved Lejlighed!«
Fire Maaneder er siden henrunden,
og endnu har jeg dem ikke i »Ravnen« funden.
Nu har jeg vist udtalt mig — Hva'be'har,
saa nogenlunde tydelig og klar.
— Dette Vers staar paa Højde med et af Hostrup.
Med venlig Hilsen, Schaub, Glostrup.

Den lange Ventetid har jo gjort Dem til Digter, og saa er dog noget vundet!

Gaardssangerens Levned!
Melodi: Jens Vejmand.

Jeg fødtes i en Baggaard
paa gamle Christianshavn,
og da jeg fyldte 14 Aar,
drog jeg fra København.
Amerika det store Land
derover vilde jeg,
langt borte fra den danske Strand,
og Hyre blev der til mig.

Saa kom jeg til Amerika,
og Plads som Bud jeg fik,
jeg sled og slæbte Da' for Da',
medens Uger og Maaneder gik.
Jeg rejste saa til Mexiko,
og Cowboy det blev jeg,
den »Tjans«, den var sku' rigtig go'
den passed godt til mig.

Jeg fik saa pludselig Hjemve
den tog saa haardt paa mig,
saa tog jeg altsaa hjem te'
Danmark — Farvel mæ' mig.
Og da jeg saa min kære Stad,
med Taarne Spir og mer',
da følte jeg mig atter glad,
nu bliver jeg skam her.

Men Arbejd fik jeg ikke,
der var ej noget at faa,
jeg var sku' rundt og kigge,
men maatte altid gaa,
jeg købte en Harmonika,
som spiller smukt og kønt,
og gaar nu rundt den hele Da'
og tjener godt mæ' Mønt.

Henry Nielsen.

Vitser af J. Møller.

Han: »Er du endelig færdig? Aah gid du var en Trompet.«
Hun: »En Trompet — skingrer jeg ikke højt nok?«
Han: »Jo, men den kan man skrue Mundstykket af!«

Skoledrengen. »Har De Spillekort?«
Ekspedienten: »Ja«
Skoledrengen: »Maa jeg saa ikke be' om en Klør Knægt?«

Lille Grethe: »Folk siger, jeg har saadan en lang Næse.«
Moderen: »Den har du efter din Far.«
Faderen: »Ja, og den fik jeg, da jeg gifted mig med din Mor!«

Frieren: »Aah Frøken, jeg elsker — jeg elsker den Jord, Deres Fod træder paa.«
Frøkenen: »Ja det tror jeg gerne, jeg skal arve den efter min Far!.

Ege Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Et stygt Syn, naar Fatter kommer hjem!
Tegnet af Peter Henry Andersen, Nørre Sundby.

Johns. B. Deres dristige Tegning kan maaske bruges — naar den er tegnet med Tusch!

Assistent H. N. Vitsen er gammelkendt og egner sig desuden ikke til Offentliggørelse!

Rød Indmad

Hvorfor lod det kgl. Teater ikke Max Reinhard iscenesætte Helge Rodes »Moderen.« Det vilde han gøre langt smukkere end »Orfeus i Underverdenen.«

Tænk Dem f. Eks. Jerndorff komme fra en bedre Middag gennem Parkettet og op ad en Stige til Scenen.

Isbjerget vilde komme til at smælte og fremvise de nyvalgte Borgerrepræsentanter. Nogle letpaaklædte Damer lige paa Grænsen vilde selvfølgelig ikke komme til at mangle — og tænk Dem hele Personalet med Fru Hennings i Spidsen fare ned ad en Rutschebane fra Lysekronen nedkastende Tændstikker med Genforeningsmærke, medens Tryllemanden Georg Kjeldsen stod paa et Stillads og hev Dannebrog ned fra Himlen!

Vi har ingen Fantasi herhjemme.

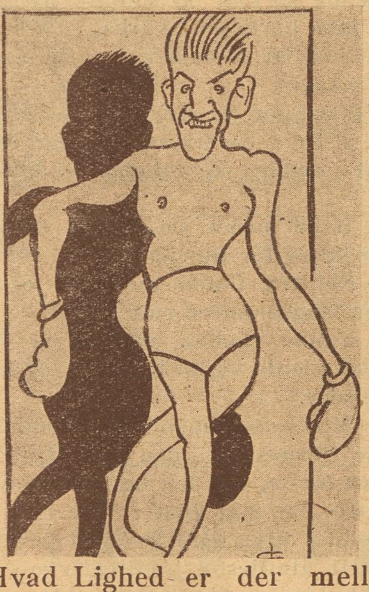

Hvad Lighed er der mellem en Boksehandske og en Damper?
De lægger begge til ved »Kajen«.
Men hvilken Forskel er der??
Den ene tuder i Havnen — den anden havner i Tuden!

»Godt Nyt«.

Der er Tale om, at Dødsstraffen skal genopstaa, og af Nysgerrighed tog jeg til Slagelse for at spørge Skarpretter Christensen om det. Men den Mend er slet ikke til at tale med. Saasnart jeg sagde »Goddag Mand,« svarede han straks »Økseskaft!«

*

Munkene, der laver »Chartreuse« blev henrykte over, at de vandt deres Sag ved vor øverste Ret, og der er Tale om, at Likøren i Fremtiden skal hedde »Højesterets-Dom.«

*

En Mand kan godt gøre en Hustru lykkelig, navnligt naar det ikke er hans egen.

*

Teatret er en lille Verden, og Verden er et stort Teater.

*

Ved et Møde i »Bort med Tobakken udtalte Indlederen, at i Cigarens Selskab traf man Vinen og Skøgen.

I Forsamlingen var der en Mand, som raabte: »Hvor kan man købe den Cigar?«

*

Man har fundet et 3000-aarigt Kvindelig i en Træstamme ved Vejle.

Det flyvende Opdagerkorps blev straks sendt ud for at finde Morderen.

— Du, hvordan synes Du, Tyskerne tager Forholdene.
— Som de er *besatte!*

»EN NORDMAND«.

I smaaskolen spu'te engang lærerinden: »Hvilket bud var det Adam overtraadte, da han tok den forbudte frugten?

En liten gut (triumferende): »Den gang var der ingen bud.«

»EN SVENSKER«

Fordringsägaren: — Jag undrar mycket, när ni vill betala min räkning.

Gäldenären: — Ja, kära ni, det törs jag inte säga. Men der bor en spåkäring (Spaakone) i huset bredvid — kanske hon kan ge er besked.

Hørt paa et Skib.

— Hvor er Pastor Sørensen?
— Han er i Øjeblikket fordybet i Kasten med Frøken Jacobsen!

Unge Digtere.

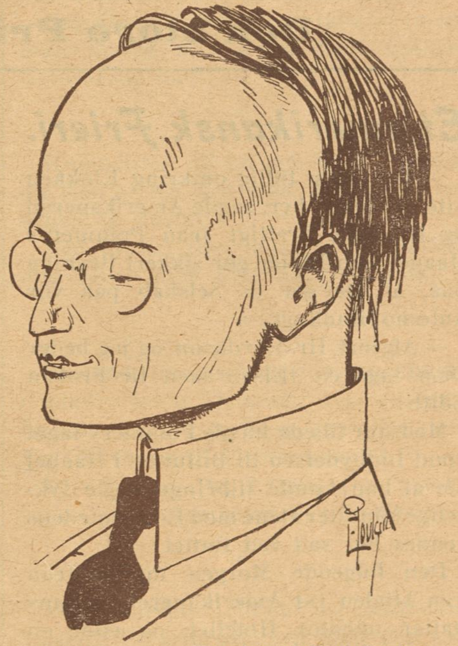

Tegning af *Emil Poulsen.*

Hans Hartvig Seedorff (Seedorf) Petersen-Sorgenfri.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Den store Prisnedsættelse.

Et amerikansk Frieri.

— I Morgen tidlig omkring Klokken otte mødes vi her, sagde Amerikaneren og trykkede kraftigt Jean Pommerys Haand. Min Datter gør sikkert Regning paa, at De gør os Selskab paa vor Automobiludflugt — —

— Afgjort, Hr. Hardason, og jeg beder Dem tage en Hilsen med til Frøken Edith! —

Med stor Glæde havde Pommery taget imod Indbydelsen til Bilturen, i Haabet om at han kunde tilbringe nogle lykkelige Minutter alene med Edith, medens hendes Far sad ved Rattet.

Den følgende Morgen mødte Jean som Aftalen var Amerikaneren og hans Datter udenfor Hotellet, og efter en kort Hilsen steg de alle tre op i Automobilet. Som en Fugl i Luften gled Vognen let og lydløst udad Landevejen, og efter at de havde passeret et Par Kurver, bøjede Jean sig beundrende frem mod Amerikaneren:

— De kører fortræffeligt, Hr. Hardason, min Kompliment!

— Aa, det er ikke saa svært, bare man har Koldblodighed!

Jean lænede sig atter tilbage i Sædet og optog Samtalen med Edith, men den unge Pige var i Dag mærkværdig tankefuld. Hun svarede kort og alle hendes Udtryk syntes at sige: Tal ikke til mig!

— Hvor skal vi hen? spurgte Jean.

— Saa højt som muligt, svarede Amerikaneren uden at vende sig om.

Den unge Mand følte sig ubehagelig til Mode, han vidste ikke hvorfor. Hr. Hardason og hans Datter var i Dag saa besynderlige — han havde sikkert hørt forkert og spurgte igen:

— Skal vi have Frokost noget Sted undervejs?

— Vi faar maaske aldrig Frokost mere! lød Svaret.

Denne Gang kunde Jean ikke have hørt forkert og uden at svare Amerikaneren bøjede han sig mod Edith:

— Hvad gaar der af deres Fader i Dag, Frøken Hardason?

— Det skal De ikke fæste Dem ved, svarede den unge Pige forlegen. Far er af og til i daarligt Humør.

Bilen var nu naaet op til de første Bjerghøjder, som indrammede Luganosøen.

I en Kurve drejede Hjulene tæt ind til Randen af en næsten lodret Skrænt. Jean blegnede og saa paa Edith. Den unge Pige sad dødbleg med lukkede Øjne. Jean tog hendes Haand, den var iskold.

— Hr. Hardason, vi kører for hurtigt, raabte han Denne Fart er farlig her i Bjergene.

Amerikaneren vendte sig halvt om og smaalo.

— Er De bange?

— Nej, det er jeg ikke, men — —

— Godt, saa kører vi til!

— Men det er jo umuligt — vi kan styrte i Afgrunden!

— Jeg ønsker intet hellere — —

Og Hardason lo haanligt og stillede Maskinen ind paa større Hastighed.

Jean kunde ikke længere tvivle, Hardason var bleven vanvittig, og hvis man ikke kunde finde nogen Udvej til at faa ham fra Rattet, var en frygtelig Katastrofe uundgaaelig.

— Frøken Hardason, for Guds Skyld, red idetmindste dem selv. Jeg er beredt til at dø, men jeg kan ikke se Dem i denne Fare, dertil elsker jeg Dem for højt — —

Da aabnede den unge Pige Øjnene og saa glædestraalende paa ham.

Forsigtig bøjede hun sig over til ham, for ikke at vække Faderens Opmærksomhed, og hviskede nogle Ord i hans Øre. Hardason vilde have blevet forbavset, hvis han i dette Øjeblik havde set den unge Mands Ansigt — et lykkeligt Smil spillede omkring Jeans Læber.

Men Amerikaneren havde ikke Tid til at vende sig om og spurgte bare, da han ikke hørte en Lyd bag ved sig:

— Naa, Hr. Pommery, er De stadigvæk bange?

— Ikke Spor, Hr. Hardason, jeg glemte helt, at De er Amerikaner og som Følge deraf særlig koldblodig. Undskyld mig — —

— Hvad mener De? Synes De ikke at vi kører for hurtigt?

— Nej, tværtimod, nu synes jeg, De kører langsommere end før!

I samme Øjeblik gav det et Ryk, Amerikaneren tog til Bremsen, og Bilen standsede.

— Mit Kompliment, Hr. Pommery, sagde Hardason til den unge Mand. De er den første, som har bestaaet Prøven! Jeg tror, at min Datter ikke er Dem ligegyldig, og jeg har ikke noget derimod.

— Hr. Hardason, jeg tillader mig saa at anholde om Deres Datters Haand.

— Vi er enige. Og Du Edith?

Den unge Pige smaalo rødmende. Amerikaneren trykkede hjerteligt sin tilkomne Svigersøns Haand.

— Jeg faar den mest fortryllende lille Frue i Verden, sagde Jean. Men, hviskede han — havde Du ikke givet mig et Vink. havde jeg aldrig bestaaet Prøven.

— Det maatte jeg jo — —

— Hvorfor?

— Fordi at jeg — Men sig det ikke til nogen — holder saa meget af Dig!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✲ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Stats understøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Doktoren (til den skiftende Tjenestepige):

»Jeg maa jo, hvis jeg skal være ganske ærlig, skrive i Hildas Skudsmaalsbog, at hun ikke har været ganske proper.«

Hilda: »Saa kan Doktoren dog idet Mindste gerne sætte det paa Latin.«

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Lapsen: Jeg forsikrer Dem, Frøken, har jeg sagt en Dumhed, saa er jeg selv den første til at faa mig en hjertelig Latter over den.

Damen: Saa er De meget misundelsesværdig; De maa jo føre en overordentlig lystig Tilværelse.

Avertér i „RAVNEN“.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
NYØSTERGADE 2.
TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Første Afholdsmand: Blot jeg vidste, hvordan jeg rigtig kunde ærgre Værten.

Anden Afholdsmand: Lad os udnævne ham til Æresformand i vor Afdeling.

Ung Herre: — Frøkenen ser saa ængstelig ud!

Ung Dame: — Ja — — det er disse Tuneller, der indgyder mig saadan en Angst!

Ung Herre: — Men der er jo slet ingen Tuneller paa denne Banelinie!

Ung Dame (skuffet): — Ikke — men man kunde da i hvert Fald trække Gardinerne for!

✲

Humoristen (til en tyk Mand): »Hvis alt Kød er Hø, saa maa De være en ordentlig Høstak.«

Den Tykke: »Det maa jeg vel, siden alle Æsler altid skal have fat i mig.«

✲

Pastoren (møder es af sine Sognebørn i mindre ædru Tilstand): Hvad ser jeg? Er Lars Persen nu igen ude paa den Vej, der fører til Fordærvelsen?

Lars Persen: Meget rigtig, Hr. Pastor, jeg er paa Vejen hjem til min Kone!

✲

Vinhandleren: »Nu har jeg hældt den 5-aarige Portvin sammen med den 10-aarie. Hvad skal vi saa kalde den paa Etiketterne?«

Kældermesteren: » 15- aarig Portvin naturligvis.«

✲

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Hp. Hansen.*

Aandemaneren Faustinus.

Ny Villastil.

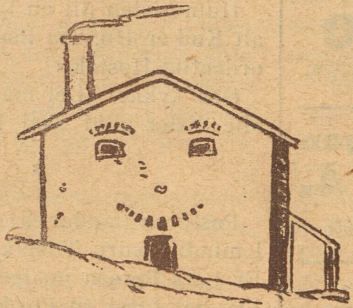

Villa „Lykke“.

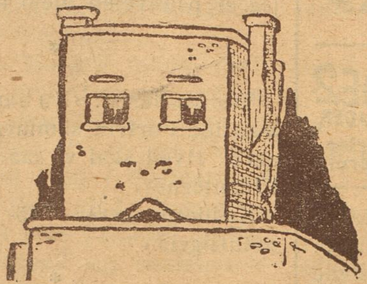

Villa „Mistænksomhed“.

Forretning er Forretning.

Holberg til Moliere: **Ey, Du gamle Autor! Det var Skade, at vi to ikke kendte Monsieur Witzansky; vi kunde da have gjort endnu en udødelig Comødie fuld af Lystighed og Galskab!** Tegning af *Hp. Hansen.*

Tegning af *Gustav Halldin.*

Der er Foraar i Luften, i Knop staar Syrenen,
læg Mærke til Pigen, læg Mærke til Grenen.
Hun er som en Blomst; hvis Du ser den, saa snup 'en;
det er sjældent Blomsten kommer førend Knoppen.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 12 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 24. Marts 1921

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

GLÆDELIG PAASKE!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og $5^1/_2$—$6^1/_2$. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig $5^1/_2$—$6^1/_2$ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à $5^1/_2$ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.85
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Læreren: Hvad forstaar man ved en lige Linie?

Eleven: Den korteste Vej mellem to Punkter.

Læreren: Giv mig et Exempel.

Eleven: En Jernbane fra et Sted til et andet paa et Jernbaneselskabs Kort.

Læreren: Hm! Hvad forstaar Du da ved en krum Linie?

Eleven: Den samme Bane paa et konkurrerende Selskabs Kort.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Enebberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Dommeren: Retten anser Dem med 6 Aars Tugthusarbejde. Er De tilfreds med det?

Den Anklagede: Ak, Hr. Dommer, jeg er tilfreds med meget mindre!

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Paa et Sommerophold i et lille Værtshus siger Gæsten arrigt om Morgenen:

— Inat har jeg slaaet tolv Væggedyr ihjel.

Hvortil Værten sagtmodigt svarer:

— Jeg haaber, De bliver her nogle Dage endnu.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— Jeg vil gerne betale min Regning, sagde den Rejsende høfligt ved Hotellets Kasse, men efterat jeg nøje har gennemgaaet den, er jeg kommen til det Resultat, at De har gjort en Regnefejl i min Favør. Jeg ser Intetsteds opført Betaling for det Spørgsmaal, jeg gjorde Dem igaar om, hvordan De troede, Vejret vilde blive.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Knud og Gerda.

Gerda staar ved Havelaagen,
aander Aftenluften ind,
og i Solnedgangens Farve
blusser hendes friske Kind.

Knud fra Stalden langsomt slæntrer,
Piben har han i sin Mund,
ud for Gerda brat han standser,
staar forlegen der en Stund.

Pigens Øjne ler lidt drilske,
Knøsen bliver hed og harm.
Pludselig hans haarde Næve
kniber hendes runde Arm.

Med et Skrig hun slaar til Piben,
slænger den i Havens Grus
og forsvinder saa bag Loen.
Karlen staar en Stund konfus.

Derpaa uden lang Betænkning
ta'r han Vejen i et Spring.
Nu begynder der en Jagen
hele Gaarden rundt i Ring!

Men til sidst er Pigen fanget.
Nu har Karlen gunstigt Spil,
i en Stak han hende vælter,
Mens med Halm hun dænges til!

Det var deres første Møde.
Siden mødtes de nok tit,
drillede hinanden grundigt,
drev til Tider Spøgen vidt.

Ja, som de dog kunde nappes:
Slagsmaal aarle, Slagsmaal sent!
Og som det sig siden viste,
var det grumme ærligt ment.

Thi en Kvæld, de atter sloges
som to kaade Skolebørn,
siger Knud, imens han puster
af den sidste hede Tørn:

Gerda det er dog gevaldtig,
som vi to forstaar at slaas!
Var det derfor ikke rim'ligt,
om vi tog og gifted os?

Gerda ler, og hurtig Svaret
hun ham i et Smækkys gi'r.
Og med dette hun sig ind til
Livets store Slagsmaal vi'r!

Per Bonde.

— Din Mand er en fuldkommen Model paa en Ægtemand, sagde den unge Bruds Moder til sin Datter.

For Kuriositets Skyld saa Datteren dog efter i et Konversationslexikon, hvad Model egentlig er, og læste følgende Forklaring:

— En lille Efterligning af en virkelig Ting.

*

Første Student: Hvad ser man: en Cigarkasse! Og fuld, tror jeg!

Anden Student: Ja, den indeholder min Vask.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Lærerinden: »Ja, kære Børn, naar vi engang Alle, som vi haaber kommer op i Himlen, saa faar vi nok mange af de hellige Mænd at se, som vi har læst om i Bibelen. Hvem vil Du helst træffe lille Karl?«

Et stort Smil oplyste lille Karls Ansigt, da han svarede: »Goliath!«

*

Frøken Bertha, der er bleven forlovet med en medicinsk Student, siger til sin Veninde:

— Du kan ikke tro, hvor saadan et Kærlighedsbrev fra en Læge er henrivende. Det kan man godt studere paa i Timevis.

*

AFR A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

Paaskemad.

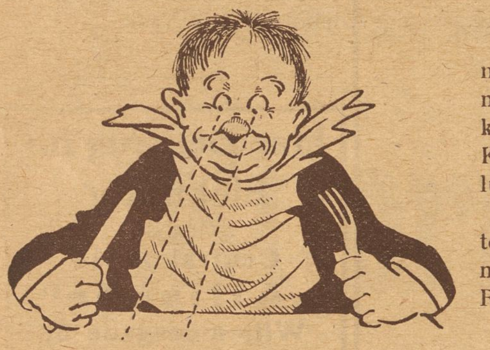

Samtlige Stor-Restauratører i Danmark, (og om kort Tid, naar Sammenslutningen med den hele Restauratørverden kommer i Stand, *alle* Restauratører paa Kloden) har vedtaget at Maden ingenlunde kan blive billigere.

Det er særdeles trøsterigt for undertegnede Ungkarl Lars Lavs Larsen, der nu skal tilbringe hele Paaskeugen i Restauratørernes Skød.

Og dér er jeg godt dækket.

Jeg hører nemlig, at det internationale Maal paa en engelsk (dansk, fransk o.s.v.) Bøf er ansat til 7 Centimeter i Længden og 3 i Tykkelsen.

En Kartoffel maa i Gennemsnit ikke veje mere end en ormstukken Valdnød og to Fingerbøl Sovs er det højeste Bøffen faar at svømme i.

Det drukner den fan'me ikke a!

En Snaps gaar en halv Tomme ned i Højden og to Grader i Styrken, og Øllet bliver kun lidt tyndere, men til Gengæld bliver Glassene adskilligt tykkere, saa det kan gaa lige op — i Restauratørens Fortjeneste altsaa.

Hvad Paaskeæggene angaar, saa har Restauratørerne paa de større Beværtninger ordnet det saaledes, at de kun vil anskaffe Æg fra Høns der er nærsynede.

Saadanne Dyr lægger nemlig kun meget smaa Æg, men da de er kostbare at holde (de skal f. Eks. allesammen forsynes med mørke Briller) saa bliver det en ret kostbar Fornøjelse at spise Paaskeæg.

Naa, Skærtorsdag aabner jeg Festen med en Bøf med Spejlæg. Jeg er forberedt paa at gøre store Øjne — for at finde Portionen! Ærbødigst

Lars Lavs Larsen.

SVENSKEREN VAR MED PAA DEN

Handelsrejsende Jeppe Jeppesen, kendt for sine mange lystige Historier, havde været paa sin aarlige Turne i Sverrige, hvor det altid gik lystigt til, især naar »Cederlund« rykkede frem.

Lige fra Damperen tog han Bil til sin Yndlings-Vinstue paa Vesterbro, hvor han blev hilst Velkommen med hævede Pokaler.

— Nu skal I høre, raabte Jeppe, da han havde skyllet Munden — De Svenskere er sgu ikke saa tossede.

Da jeg kom til Värpinge, blev jeg kaldt op til Borgmesteren.

— Har De noget Pas? spurgte den høje Embedsmand.

— Væs'go, svarede jeg og trak Hotellets »Menu« op og præsenterede den.

Borgmesteren læste: — »Bøf à la Mode«. »Ja, det stemmer«, sagde han og gloede paa mig. »Oksetunge« Passer lissedan!« »Kalvehovede« — ja, den er ogsaa rigtig — Adjø med dig!!

Den stille Uge.

Mel: »Herre min Gud, hvor den Maane lyser.«

Herre min Gud hvor den Paaske keder
hele mit Hus (Kanarifugl og Mus).
Pænt vi begynder med varme Hveder,
ofte vi ender med en mægtig Rus!
Tænk nu Skærtorsdag, naar Regnen falder,
dér sidder man med en Halmcigar.
Gærne jeg stak mine Nabo'r Skaller,
selv stak jeg gærne til den første Bar!

Men henad Aften, Skærtorsdag, skær'en,
der kommer Folk, og navnlig Søster Lavs!
Ingen kan lide den gamle Mær'en
(navnlig fordi hun vinder tit i »Sjavs«)
Rummet bli'r fyldt med Tobakkens Dunster,
Se hvordan Lavs skraber Penge ind!
Fatter forgæves laver »Kunster«,
han gaar i Seng, saa mælkevid om Kind.

Naa er Skærtorsdagen hvas, jeg ve' da
det, der er værre — er det Løgn maaske?
Kender De »Rædslernes Skræk« — Langfreda'.
fyldt som den er med baade Regn og Sne.
Til »Kolonien« vi tidligt drager,
Himlen saa sender et Straale-Bud.
Men Klokken el've Snestormen brager,
og Klokken tolv maa vi os grave ud!

Men Paaskedag saa vil Mor i Skoven,
Pigerne klæ'r sig i det lyse Tøj.
Muggen den er — se blot der foroven,
højt over Skovens ganske sorte »Bøj«
»Bakken« er lukket, men Mosen aaben,
Jø-øs Mutter fik sig et værre Smæk.
Muffen blev gul, og grøn blev Kaaben,
sikken hun lignede et Paaskeæg!

Næste Dag vasker hun hele Bylten,
Himlen er sort, Humøret staar paa Graa.
Pølsen er tør og for fed er Sylten,
Snaps kan man Søren sla' mig ikke faa!
Drengen har Hoste og Karen Snue,
ak, om den Paaske dog snart var Slut.
Aldrig jeg skulde det mindste grue,
hvis vores Paaske nu blev helt forbudt!

Men, kære Læser, hør nu Moralen
af denne sørgelige Vise her.
Stryg hele *Paasken* og Paasketalen
og flyt den saa til *Pinsetiden* hen.
Lad saa en Uge vi *Som'ren* nyde,
tænk otte Dage med Sjov i Skov!
Kræv slig en Lov, og den vil Dig fryde,
Livet er kort, og Lov — ja, det er Lov!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

LLOYD GEORGE OG BRIAND.

(Paa Soklen Clemenceau; paa Tavlen: Pas paa Lommetyve).

»De ligger i hinandens Arme og græder af Glæde«.

(»l'Humanité«, Paris).

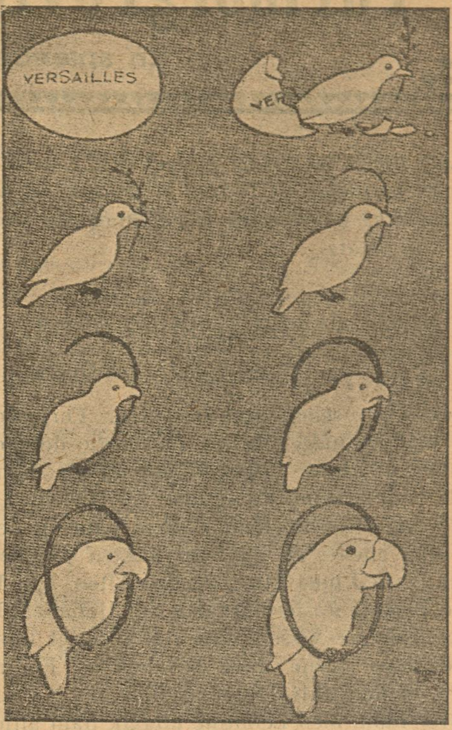

Fredsduen har langsomt forvandlet sig til en Konference-Papegøje.

(»Bystander«, London).

Professoren: Nej, Nej, og atter Nej! Den Blomst eksisterer slet ikke!

(»Fliegende Blätter«).

BORGERGARDE.

«Mine herrer — la os gjøre alle de menige til officerer, saa kan vi stole paa hæren under revolution — officerer skyter med glæde sin far og mor for samfundets skyld.»

(»Norsk Socialdemokrat«).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

»Jeg har i Dag gjort to lykkelige,« hviskede hun og tørrede de forræderske Taarer af Øjnene, og med et himmelsk Smil modtog hun samme Formiddag den sædvanlige Hyldest af sin »Hofstat«.

TRETTENDE KAPITEL

Ballet i den store Opera.

Seks Uger senere sad Gustav en Formiddag i sit Kontor og arbejdede meget flittigt, han søgte derved i sin egen Bevidsthed at afsone noget af den Brøde, han havde begaaet baade mod sit Embede og mod sin Hustru.

Det inderlige Forhold mellem ham og Leontine var ødelagt, han anede, ja, han var næsten overbevist om, at hun vidste Besked med hin sørgelige Aften, han havde aabenbart i sine Feberfantasier forraadt sin Hemmelighed, hendes sky, mistænksomme Væsen viste det tydeligt nok. Han vilde for længe siden gerne have bekendt sit Fejltrin og forsikret hende, at hun aldrig mere skulde faa Aarsag til at beklage sig over ham; men Leontine undgik ham altid, naar der svævede en Tilstaaelse paa hans Læber; hans huslige Lykke syntes derfor ødelagt for lang Tid. Det eneste, han kunde gøre, var at søge at fjerne Leontines Mistro ved den største Flid og Sparsommelighed, men hun vedblev at vise sig lige tilbageholdende.

Da Hr. Chevalier havde gjort ham meget godt, anede han ikke, at han var hans Fjende, eller at han gravede den ene Løbegrav efter den anden for at overvinde Leontines Standhaftighed; han havde for stor Rutine i den Kunst til, at han skulde blotte sig selv. Undertiden var det lykkedes ham at gøre Leontine vaklende, da han trods al Mandens Sparsommelighed stedste vidste at nære hendes Mistro, men hendes gode Genius vaagede over hende. Hr. Chevalier ansaa det derfor for hensigtsmæssigt at lade den sidste Mine springe.

Gustav sad altsaa i sit Kontor fordybet i et vanskeligt Arbejde. Finansministeriet skulde skaffe Opdagelsespolitiet nogle Holdepunkter i en meget stor Falsknerisag; der var nemlig truffen falske Noter blandt de forskellige Nationers Pengesedler, ja ikke alene det, næsten alle mulige Værdipapirer var blevne eftergjorte, og det saa skuffende, at det hidtil havde været umuligt at finde Falskmøntneren. Da flere Embedsmænd var beskæftigede med den samme Opgave, gjaldt det for Gustav om at anvende den størst mulige Skarpsindighed for muligvis ved denne Lejlighed at blive befordret.

Blandt de Papirer, Ministeriet havde faaet af Politiet, var der ogsaa en hel Samling af falske engelske, tyske, franske, østrigske, ja endogsaa tyrkiske Pengesedler, endvidere var det lykkedes Politet at opsnappe forskellige Breve fra ubekendte Personer, de indeholdt kun almindelige Salgsordrer, Slutsedler og lign., men de syntes at referere sig til de falske Papirer og var derfor af stor Vigtighed. Skriften i et af disse Breve overraskede Gustav meget, da han første Gang saa den; det forekom ham bestemt, at han havde set den før, maaske kunde den lede ham paa rette Spor.

Han sad fordybet i Studiet af disse let henkastede Bogstaver, der med Vilje syntes at være noget fordrejede, da et Kontorbud traadte ind og overrakte ham et Brev, der lige var blevet bragt og betegnet som vigtigt. Noget ærgerlig over Afbrydelsen modtog Gustav det, brød det og læste til sin store Overraskelse følgende:

»Min Herre!

Man har vigtige Oplysninger at give Dem, Deres hele Livslykke beror maaske paa dem. Tiden er nu gunstig. Man venter Dem ved Midnatstid paa Ballet i den store Opera tilhøjre for Udgangen. Man vil tiltale Dem med Ordet »Leontine« og kende Dem paa en rødhvid Sløjfe paa en sort Domino. Forsøm ikke Tid og Sted, Løsenet er jo Leontine.«

Brevet havde ingen Underskrift. Gustav holdt det foran sig med skælvende Haand, han læste det og læste det endnu en Gang. Skrivelsen havde nogle smaa ortografiske Bommerter, men hvad havde Ortografien at sige, naar hans Lykke var afhængig af Indholdet, naar Løsenet var Leontine!

Pludselig fo'r der en Tanke gennem hans Hoved. — Dersom det nu atter var en Snare! Dersom det igen var en planlagt Hævn af Madelaine! . . . »Nei,« tænkte han videre, »hun er jo virkelig rejst, jeg har paalidelige Beviser for, at hun faa Dage efter rejste til St. Petersborg. Hvem andre end hun kunde have Interesse af at forfølge mig! . . . Min Lykke . . . Ja, den er undergravet for stedse, og paa Ballet i den store Opera vil jeg vanskelig finde den igen.«

Dette Stævnemøde havde desuagtet al Hemmelighedens Tillokkelse for ham. Han var ulykkelig, og det var Leontine ogsaa, trods alle de Anstrengelser han gjorde for at forsone hende, det var ikke umuligt, at disse Anstrengelser strandede paa et skjult Skær . . . Gustav besluttede derfor at overveje Sagen. Hans vigtige Arbejde, der før lagde Beslag paa alle hans Tanker, var nu glemt, han formaaede ikke længere at holde sine Tanker samlede. Da han Klokken seks om Eftermiddagen forlod sit Kontor, havde han besluttet at følge Opfordringen, anden Gang skulde ingen faa ham paa Glatis.

Da han kom hjem, var Leontine tilbageholdende som sædvanlig. Han drog hende til sig og kærtegnede hende, og hun lod ham viljeløs gøre, hvad han vilde.

Under Maaltidet var de begge meget ordknappe, og Leontine rørte næppe Maden; hun led af Appetitløshed og Hovedpine og talte om, at hun vilde tidlig til Ro.

Det holdt Gustav for et Fingerpeg af Skæbnen om, at han skulde tage til Ballet. Aftenen gik kun langsomt. Leontine tog en Bog og læste, men hun var synlig meget adspredt. Gustav sagde Godnat til hende og gik ind i sit Værelse for, som han sagde, at ordne nogle Sager.

Klokken elleve var alt stille i Gustavs Lejlighed. Natlampen var allerede tændt inde i Leontines Soveværelse, hun maatte altsaa være gaaet til Ro. Gustav sneg sig sagte ud af Huset, tog den første Droske, han mødte, og kørte til Operaen.

Gustav de Cendry tog ikke fejl, naar han antog, at den Kvinde, han frygtede, ikke mere var i Paris. Madelaine havde allerede i flere Uger opholdt sig ved Nevaens Bredder »i en diplomatisk Mission«, som hendes Venner sagde ved Afskeden. Hr. Chevalier havde selv sørget for at skaffe hende af Vejen, da han ikke ønskede at have Medvidere, men førend Madelaine forlod sit kære Paris, spillede hun ham et lille Puds, uden at han anede det.

Med Kvindens fine Instinkt havde hun gennemskuet ham

og gættet Grunden til hans Optræden mod Gustav. For at skaffe sig Vished havde hun hemmelig iagttaget ham og lagt Mærke til, at han flere Gange gik ind i Gustavs Hus, naar denne var paa sit Kontor. Hun havde ogsaa faaet at vide, at han slet ikke havde arvet sin rige Onkel, men at denne levede i bedste Velgaaende i Gaden i St. Denis, at han kun havde laant Pengene, og at han var kommen i stor Forlegenhed, da han tabte dem. Som vi allerede véd, havde hun stadig lidt tilovers for ham, hun havde derfor flere Gange begyndt et Brev til ham, hvori hun vilde bede ham om Tilgivelse, fordi hun forførte ham hin Aften. Men hun var ingen stor Kalligraf og en endnu daarligere Stilist, saa hun havde altid revet Brevene itu og haabet at finde Lejlighed til en mundtlig Meddelelse.

Da der blev tilbudt hende en glimrende Tilværelse i St. Petersborg, betroede hun derfor sin Hemmelighed til en Veninde og følte sig saa meget lettere til Mode. —

Vi kommer nu til Hr. Chevaliers sidste og ufejlbarlige Mine. Det gjaldt for ham om at give Leontine et slaaende Bevis paa hendes Mands Utroskab. Hertil behøvede han et kvindeligt Væsen, og paa et saadant kunde der umulig være Mangel i Paris, selv om Madelaine var bortrejst.

Det gik ikke an at spekulere i Gustavs Letsindighed paa ny, det var ikke sandsynligt, at han anden Gang vilde lade sig forlede. Man maatte derfor prøve med det modsatte.

Vi saa en melankolsk ung Dame i det Selskab, hvor Gustav bortspillede sin Onkels Penge; det var til hende, Hr. Chevalier denne Gang vendte sig. Hun var Enke efter en tidlig afdød Embedsmand, der kun havde efterladt hende et gældbetynget Hus. Madame St. Jean maatte gøre, hvad hun kunde, for at faa saa stor Leje af det som muligt, og hvor meget hendes Redelighedsfølelse end satte sig derimod, saa hun sig nødsaget til at udleje første Etage som Tripot (Spillehus) mod en meget høj Leje. Hun optraadte som Baronesse, da hun for det meste maatte være til Stede ved Festerne, fordi det skulde have Udseende af, at hun foranstaltede Selskaberne.

Hr. Chevalier opsøgte altsaa Madame St. Jean uden at ane, at hun netop var den Veninde, Madelaine havde indviet i sin Hemmelighed. Mod Løfte om en glimrende Betaling lovede hun at lokke Gustav til den Maskerade, der blev afholdt i den store Opera Fastelavns Tirsdag. Madame St. Jean var en paalidelig Frue, saa Hr. Chevalier var sikker paa, at han nok skulde have Held med sig. —

Samtidig med, at Gustav fik det omtalte Brev, kom Hr. Chevalier for at aflægge Leontine et Besøg; han var sørgmodig og gav sig Udseende af at have noget paa Hjerte. Leontine modtog ham høflig, saadan som man modtager en Mand, af hvem Liv og Død afhænger, hun vidste jo, hvad Gustav havde glemt, at Hr. Chevalier var i Besiddelse af Breve, der kunde blive skæbnesvangre for dem.

Langt om længe fortalte han endelig Leontine med en meget nedslaaet Mine, at han havde hørt, at Gustav i Nat vilde deltage i Ballet i den store Opera.

Leontine blegnede; hun mente, at han maatte være fejl underrettet og viste en slig Beskyldning tilbage. Hr. Chevalier spillede fornærmet og paastod, at han endogsaa vidste, hvilken Dragt Gustav vilde have paa, og paa hendes Spørgsmal fortalte han, at Gustav vilde møde i sort Domino med en rødhvid Sløjfe paa Brystet.

Hr. Chevalier havde kastet en Bombe i Leontines Hjerte, al hendes Mistro og Skinsyge vaagnede paa ny; saa vidt kunde Bagtalelsen ikke gaa, der maatte være noget sandt i det.

Hr. Chevalier erklærede, at han ikke blot vilde anklage, han vilde ogsaa skaffe Beviser og tilbød at ledsage Leontine til Ballet. Ingen Kvinde, hvis Mistro en Gang er vakt, vil være i Stand til at afslaa et saadant Tilbud. — Leontines hele krænkede, kvindelige Stolthed var oprørt, hun modtog Tilbudet, og Hr. Chevalier lovede ved Afskeden, at han en Time før Midnat vilde vente hende med sin Vogn paa et nærmere aftalt Sted.

Hun tilbragte Dagen i den største Sjæleangst, men hun var vant til at beherske sig, og det lykkedes hende ogsaa i Dag. Hun sørgede hemmelig for at skaffe sig en blaa Domino, før Gustav kom hjem.

Aftenen kom. Leontine trak sig tilbage til sit Værelse og lod, som om hun gik til Ro, men i Virkeligheden lyttede hun efter den ringeste Støj i Gustavs Værelse.

Klokken elleve hørte hun, at Døren blev aabnet, og at Gustav sagte listede sig gennem Forværelset, hun hørte, at han aabnede Entredøren og forsigtig lukkede den igen . . . Alt slog til!

Hun kendte ikke mere til Taarer, den Kilde var for længst udtørret. Da hun rejste sig op og med lidenskabelig Hast kastede Dominoen over sin Klædning, lignede hun en Judith. Ingen i Huset saa, at hun listede ud, selv Portneren lagde ikke Mærke til hende, hun naaede Gaden aldeles upaaagtet. —

Utallige Mængder strømmer til Operaen. Vi følger Strømmen og kommer ind i en meget stor Sal, hvis pragtfulde Lysekroner sender et Lyshav ud over Rummet. Scenen er sænket ned i Højde med Parterret; et Orkester paa to Hundrede Instrumenter sender sine Tonebølger ud over det oprørte Menneskehav.

Midnat er kommen. Ved Siden af Udgangen ser vi en mandlig Skikkelse i Domino med en rødhvid Roset paa Brystet, han har allerede staaet der ubevægelig et Kvarters Tid, et Dusin Arbejdsmænd i blaa Bluser har flere Gange anvendt forskellige Lokkemidler for at faa ham til at deltage i Lystigheden, men han modstaar alle Opfordringer. Han synes i det hele taget ikke at være kommen for sin Fornøjelses Skyld.

Pludselig træder en kvindelig Skikkelse hen til ham og hvisker ham noget i Øret. Han stirrer som elektriseret paa hende.

»Hys! Man iagttager os!« hvisker hun. »Tag denne Sløjfe og fæst den paa dit Bryst i Stedet for den anden, søg saa at smutte bort og træf mig atter ved Indgangen. Du kan kende mig paa en lignende Sløjfe!«

Skikkelsen forsvandt; Dominoen gjorde, som der var blevet sagt, og blandede sig i Trængslen. De traf atter heldigt sammen paa det betegnede Sted. Her tog Dominoen den Ubekendtes Arm.

»Hvem er Du, Maske?« spurgte han lidenskabeligt.

»Spørg ikke, men hør!«

»Du driver dit Spil med mig!«

»Vist ikke nej, men det gør andre! Kender Du Madelaine?«

Dominoen saa saa vist paa hende, som om han vilde se gennem hendes Maske, han overbeviste sig imidlertid snart om, at hun ikke var Madelaine.

»Du tabte for kort Tid siden tredive Tusinde Frank i Spil!« vedblev hun.

Dominoen skælvede.

»Det var Madelaine, som forlokkede Dig; men hun handlede hun efter din Fjendes Ordre.«

»Min Fjende?«

»Du kender Hr. Chevalier de Metz?«

»Ja.«

»Han vil ødelægge Dig.«

»Ødelægge mig. Hvorfor?«

»Du har en smuk Kone!«

Dominoen fo'r atter sammen.

»Hun er Dig tro, men han vil ødelægge Dig for senere at ødelægge hende.«

»Du lyver!«

»Jeg taler Sandhed. Madelaine har betroet mig alt, og gennem mig beder hun Dig om Tilgivelse; Hr. Chevalier havde bildt hende ind, at Du havde faaet en stor Arv, derfor gjorde hun, hvad din Fjende ønskede, og førte Dig ind i hint Hus.«

(Fortsættes).

FORLADT.

Hvor mange Hjerter har han ikke
saaret,
hvor mange Kvindehjerter ikke daaret.
Takket være Elegance og en kæk
Profil,
kan han skyde alle Kvinder ned med
med Amors Pil.

Men ak, han hurtig bliver træt af hver,
om end at hun er nok saa kær.
Og flere er de Kvinder som i Smerte,
har angred at de skænked ham sit
Hjerte.

Den skønne Evadatter som med
Parasollen staar,
var hans Ideal i Gaar,
og han svor han ingensinde
vilde slippe denne skønne Kvinde.

Hendes Hjerte fængte ogsaa an,
varmt hun kyssed sin Johan,
og før Solen den gik ned,
gav hun ham Bevis paa Kærlighed.

Og nu i Dag er alt forbi.
De samme Løfter faar en anden.
Hvor længe kan en saadan Fyr gaa fri,
før han faar løbet sig et Horn i Panden.

Harry Hansen.

SLUDDER OG VRØVL.

Kære Ravn!

Jeg gik en Tur i Kongens Mave. Nej! Sludder og Vrøvl i Kongens Have, her mødte jeg en lang Cigar, Nej! Sludder og Vrøvl en lang Husar, han havde en ornlig Snabel paa, Nej! Sludder og Vrøvl en Sabel paa, og den var af stegte Aal, Nej! Sludder og Vrøvl, af ægte Staal.

*

Dette læste jeg i en Bog en Dag:

— Et Menneske har 10 Fingre paa hver Haand, fem og tyve Negle paa Hænder og Fødder, men Meningen er nok: — Et Menneske har ti Fingre, paa hver Haand fem, og tyve Negle paa Hænder og Fødder.

Nu mange Hilsner fra
Togo Lydholm,
Aalborg.

T. Lydholm, Aalborg, Kaj Eskildsen, Thors Passage og H. Jensen Brabrand Honoraer afsendt.

Harald Christensen. Antagelig i næste Numer.

(Korporalen): »Hør, hvad Fanden ligger du der ude og roder efter dit tykke Svin; ved du da ikke, det er for Officerer dette Badested, og ikke for saadan en beskidt Bondekal som Dig?

(Svømmeren): »Ja men jeg er jo Oberst Ficher.«

(Korporalen): Om Forladelse, om Forladelse Hr. Oberst. Jeg kendte dem virkelig ikke cevil!

H. Lundberg.

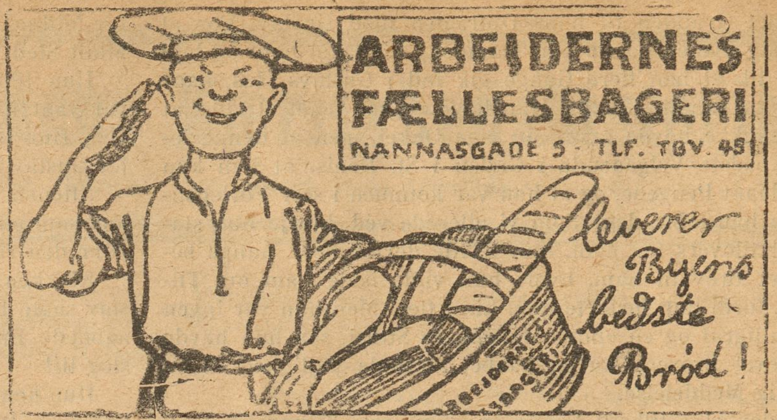

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

„RAVNEN“ udkommer hver Torsdag

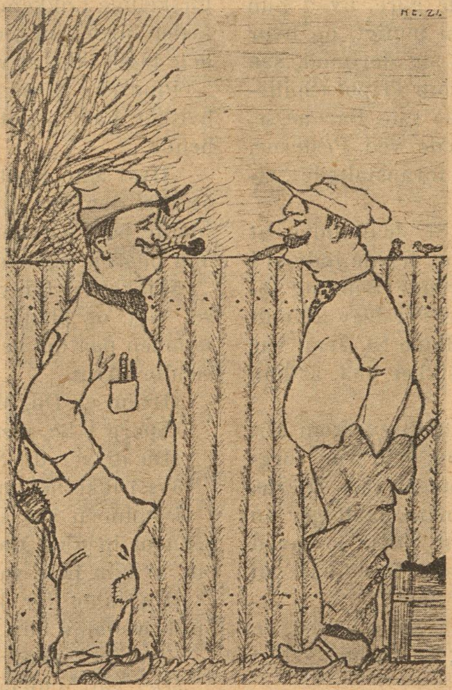

— Hvad har saa den rige Bankier givet sin Datter og Svigersøn i Bryllupsgave?
— Et Automobil.
— Og hvor har de tilbragt Hvedebrødsdagene?
— Paa Hospitalet.

Tegnet af Kaj Eskildsen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget
Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Forlov
elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Avertér i Ravnen.

Saa, du blev smidt ud, Fred'rek.
Tja, det er sku hændt for den bedste. Det er saagu ogsaa sket for mig!.
Tegnet af E. Christensen, Helsingør

Rød Indmad

Et Tvillingepar i et Paaskeæg,
det kalder vi fin Lyrik med Skæg.
En Tak vi bringer Tegner og
Skjalden,
som begge fortjener en paa
Skallen.

»EN NORDMAND«

Ola Stølen hadde en kjærring, som ellers var bra nok. Men en uvane hadde hun, som hun beholdt til sine dages ende: Hun var svært forfalden til at røke snadde.

Saa sluknet en aften baade snadden og kjærringen selv med, og Ola Stølen la hende selv i kisten. Og saa tok han snadden og stoppet den godt og la den hen ved siden av hende i kisten, og saa sa han disse ord:

»Farvel, da mor, og tak! Her har du baade piba og taabak. Ild, det faa du nok, der hvor du kommer hen!«

Hørt paa et Karneval.

— Smukke Frøken, hvis De bare ingen Arme havde, saa var De en komplet Venus fra Milo!

Hat a la Paaskeæg.

»Godt Nyt«.

Da jeg engang saa »Romeo og Julie«, virkede Stykket med en saadan Kraft, at jeg græd.

Da jeg saa »Røverne« gik det noget anderledes. Jeg mistede min Tegnebog.

*

Der er mange Mennesker, som har Tid til at bruge to Timer for at fortælle, hvor optaget de er.

*

Det er mærkeligt med de stadig stigende Smørpriser. Selv om Priserne falder i England, det er vore Eksportører ganske lige fedt.

*

Talere og Sangere har man aldrig kunnet høre i »Vinterpaladset«. Der skal **Wienere** *til!*

*

Blod bruges til at faa Hjertet til at slaa og til at vinde en Krig med.

*

Nu mældes der Varme fra Island og Kulde i Värmeland.

*

Man maa aldrig sige til en Mand, at han er en fuldkommen Idiot, for ingen er fuldkommen her i Verden.

Ædikebrygger Hansen lod lave et trekantet Skilt, og paa Grund af dets særegne Form maatte han lade Navnet male saaledes:

Æd-
-ikke-
-Brygger
Hansen.

Hørt i Dommervagten.

En Købmand er for falsk Bogføring dømt til 3 Aars Fængsel. Da han gerne vil have at vide, om Varetægtsarrest er regnet med eller ej, spørger han:

— Undskyld, Hr. Dommer, er det *Brutto* eller *Netto*.

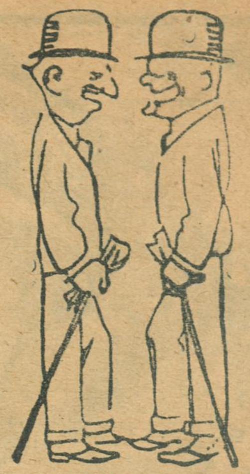

— Du, kan Du sige mig, hvorfor de aldrig fejer Vejen til Helvede?

— Næ, det kan jeg ikke.

— Jo, for saa var det jo *rent* ad Helvede til!

»EN SVENSKER«

Färgaregesällen (Farversvenden) Jansson hade något överförfriskad ramlat i Vandet, men blev hastig uppdragen, fast medvetslös (bevidstløs). Han placeras i avvaktan (mens man ventede) på den eftertelefonerade ambulansvagnen på några säckar og behandlas av hamnarbetaren Soffan, som ruskar och vänder paa honom.

Busen Bakom anländer och konstaterar efter en blick på den uppdragne: — Dä ä ingenting å göra, dä slut mä'n, han ä ju blå om händerna.

Hamnarbetaren Kanholm, som assisterar: — Blå om händerna! Känner du inte igen färgare Jannson?

Bakom: — Dä tur (det er et Held) för honom att han ä färgarare, før annars hade dä varit slut mån.

Tidens Tegn.

Barnet: Far, kan jeg faa et Paaskeæg i Aar?

Faderen: Nej, min Dreng, din Far er ikke Kapitalist!

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Anders Thuborg.

Tegning af *Osvald Jensen.*

Trods Kulde og Sne kan Hjerterne gløde,
det ses af Øjnenes Tindren!
Man kan altsaa godt holde Stævnemøde
lige i Hjertet af Vintren!

Men Piger tag Jer for Isen i Vare,
thi bedst som man staar, man ligger!
Dejligt det er at fare — hvis bare
Hjertet — og Isen — er sikker!

Kun det sunde ejer Livets Ret.

*

I Smerten er Livet længst.

*

Dersom der ikke er Frygt i Ærbødigheden, er den næppe ægte.

*

Hadet er en kostbar Vare; — det meste bliver kun til Ligegyldighed.

*

Den der ærgrer sig over Hverdagsvrøvlet, gør sig til Kamerat med det

*

»Ærlighed varer længst« — fordi den bliver saa lidt benyttet.

*

Et let Sind er ikke noget Sværd; men det er et godt Skjold

*

Mangen Kvinde takker sin Ungdoms Sorgløshed for sin Alderdoms Skønhed.

*

For den stærke er det Styrke at vide alt; for den svage intet at kende.

*

Kærlighed er Verdens næstskønneste Ord — det er næsten lige saa smukt som Penge.

*

Naar en Mands Fejlgreb er saa stort, at det ikke kan skjules, erkender han det — og føler sig som en Helt.

*

Splinter og Spaaner.

Fliden er en Vane — ligesom Driveriet.

*

Friheden skal købes dyrt — og sælges dyrt.

Den allermeste Godgørenhed er maskeret Egoisme.

*

Askelisme er ofte Surrogat for Lykkelørst.

Saa stærkt kan Nysgerrigheden udarte, at der er Mennesker som ikke vil dø i Dag, fordi de ogsaa vil vide, hvad der sker i Morgen.

Frederik Skousbo.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✱ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden.
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Tags 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Hol bergsgade 6

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

En ung Mand staar i det straalende Solskinsvejr og roder med sin Stok i Boulevardens Jord — tilsyneladende stærkt optaget. Straks kommer der en Del nysgerrige til Stede.

— Hvad leder De efter?

— En Tokrone.

Og saa gaar de Nysgerrige i Gang med at lede og rode, og i Løbet af utrolig kort Tid var der samlet en ganske anselig Bunke Mennesker, som hjalp til.

Saa dukkede der en Betjent op i Landskabet.

— Pasér Gaden. Hva æ' der?

— Det er mig, der leder efter en Tokrone, sagde Ophavsmanden.

— Har De tabt en?

— Nej . . .

Tableau.

Selskabet traskede flovt bort. Den unge Mand grinede ondskabsfuldt. Betjenten snærrede.

*

Kunden: Vil De lave mig en lille Boghylde?

Snedkeren: Ja, hvilken Slags Træ ønsker De anvendt?

Kunden: Hyldetræ, naturligvis.

— Hvad Forskel er der mellem en Løjtnant og en Tvebak?

— ? ?

— Løjtnanten er sejg, mens han er ung, Tvebakken først, naar den bliver gammel.

*

Automobilisten (som lige har kørt en spadserende over: »Men hvad ser jeg, det er Dig, Hammer, det kan man da kalde et Held?«

Hammer: »Kalder Du det Held?«

Automobilisten: »Naturligvis, havde det været en fremmed, var jeg jo kommen til at betale Skadeserstatning.«

*

En Leder af et Ægteskabskontor kommer hen i Banken med en Klient, der er bleven forfærdet ved Synet af sin Tilkommende og siger til Kassereren.

— Vil De ikke gøre mig den Tjeneste at vise den Herre der fyrretyve Tusind Kroner kontant!

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN" 25 ØRE

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Johannes Flor.*

Kunstner: Har De set, at Komponisten Vinderheim-Petersen er død?

Forretningsmand: Nej! — Fortsætter Enken Forretningen?

Tegning af *O. Hartig.*

Moderen: Tænk, ser den sidste Mode saadan ud?

Fra en „uskyldig" Spillebule.

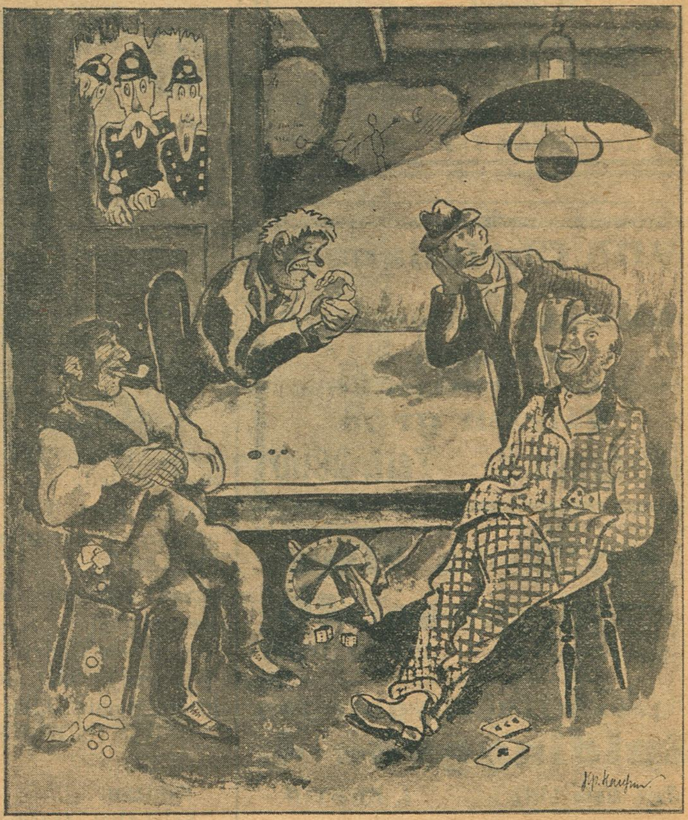

Tegning af *Hp. Hansen.*

At Politiet mødte her, det vilde jeg forsvoret.
Her sidder fire pæne Mænd med 13 Øre paa Bordet!

Tegning af *Magnus Kristensen.*

Grossererfrue: Tænk, man siger, det er de Arbejdsløse, der fylder Teatrene og Stor-Restauranterne.

Doktoren: Næ, Forholdet er vist snarere det, at da der ligger saa mange Virksomheder stille, maa *Lederne* jo tage sig noget til!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 13 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 31. Marts 1921

Tegning af *Erik Lassen.*

Den danske Krigsskueplads 1921.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10–3 og 5½–6½. Lørdag 10–2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½–6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Af en gammel Jomfrus Dagbog:
I Dag fyldte jeg otte Aar. Som Fødselsdagsgave fik jeg en lille Broder. Han skal hedde Fritz.

— — —

I Dag fyldte Fritz 20 Aar. Skønt han er to Aar yngre end jeg, regner alle os dog for Tvillinger, da vi er født paa samme Dag.

— — —

I Morgen skal Fritz giftes. Hvor Tiden dog gaar! Naar jeg tænker paa, at Fritz der nu er 30 Aar, var en Dreng paa 8 Aar, da jeg kom til Verden, og ofte, da jeg var en lille Pige, har baaret mig paa sine Arme!

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Salon d' Paris!
Originale Modelfotografier i fineste Udførelse, kun 6,00 pr. Dusin. Franske blandede Kort, 4,00 Dusinet. Illustrerede Bøger: „Eva efter Syndefaldet" 1,50. „Den smukke Malkepige" 1,50. „Fru Potifar" 1,50. Ønskes alle ovenstaaende Bøger og Kort, sendes det hele for kun 12 Kr. Kontant (Efterkrav 50 Øre mere). Skriv til
Sundbyernes Nyheds Magasin
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel,
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Læreren: »Naa, Karl, erkender du at det er dig, der har skrevet paa den store Tavle, at jeg er en Idiot?«

Karl: »Ja.«

Læren: »Det glæder mig virkelig, at du holder dig til Sandheden.«

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

— Hvorfor kalder De Deres nye Arbejde »Scenestykke« uden at angive, om det er et Lystspil eller en Tragedie?

— Hvor kan jeg paa Forhaand vide, om Folk ler eller græder?

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

I Gældskommissionen:

— Er deres Formue rørlig eller urørlig?

— For Tiden er den urørlig.

— Hvad skal det sige?

— Den bestaar i et Automobil, der er gaaet i Stykker.

*

— Mester sendte mig op til Kandidaten med denne Regning. — Den er kvitteret.

— Tag den med tilbage, min Dreng. Jeg hader Smiger.

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1376.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Kong Salomon og Jørgen Hattemagersvend.

En Konge fik for nylig
200,000 Krus,
fordi han paa en Rejse
traktere maa »Champus«;
med denne lille Sum,
sig Kongen maatte klare.
»Han faar ej mer', sa Neergaard,
»fordi vi nu maa spare.«

»Om man nu ej forstaar mig,
saa vent et Øjeblik;
jeg klare skal Begreberne,
sa' Neergaard — uf den Strik.
»I den afvigte Sommer
der mange Penge gik,
til danske Handværkssvende,
der Rejsepenge fik«.

»Man høre blot«, sa' Neergaard:
»De Svende i vort Land,
de fik af Danske Kroner
to hundred hver — pr. Mand!
To hundred danske Kroner — —
— Nu tror jeg, de forstaar,
at vi paa denne Konto,
maa spare for i Aar.«

Ved disse Ord Jens Christian
i blid Extase kom.
»Hans Majestæt skal paa Besøg
hos Kirkefar i Rom.
De danske Svende kan til Nød
i Lo og Høstak ligge — — —
— saa Grund til Sammenligning,
det er der Fan'me ikke«.

Da nikked Tingets Venstremænd,
med Hoderne ihærdigt —
»Nej, give Kongen mindre
er ikke Danmark værdigt.
En Haandværkssvend paa Rejse,
kan leve af sin Stilling;
men det kan Kongen ikke
— Vi stemmer for Bevilling.

Efterskrift.
— »At sige disse Ord og fler
var vist d' Herrers Agt.
det beror kun paa Forglemmelse,
at ikke de blev sagt« —

Carl Nielsen.

Modeparfume Pudder
Sæbe
Rubidor
S. BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Han: »Der er Øjeblikke, hvor Alverdens Herlighed ikke har den mindste Tillokkelse for mig, ja hvor jeg ikke gad række Haanden ud, om jeg saa kunde gribe Millioner«.

Hun: »Er det muligt, min Elskede! Det er vel naar du er træt af Verden og dens Forfængelighed . . . naar din Sjæl længes efter noget højere og Ædlere, ikke sandt?«

Han: »Naa, det vil jeg just ikke paastaa.«

Hun: »Men naar da?«

Han: »Naar jeg har min Tandpine!«

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

— Hvor gammel er du lille Hans? spørger den Besøgende Familiens yngste Søn og faar til Svar:

— Mor siger, at jeg er for lille til at faa det, jeg godt kan lide, og for stor til at græde, naar jeg ikke faar det.

*

En Herre vil gifte sig, men lader sig dog først undersøge af sin Læge, der fraraader ham det paa Grund af Fedt ved Hjertet.

Tilsidst siger Patienten:

— Tror De ikke, at en rigtig brændende Kærlighed kunde smelte Fedtet?

*

— Mo'er Jeg vil gerne have et Konservationslexikon til Julen.

— Hvad skal Du med det? Nu bliver Marie jo gift med en Professor.

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

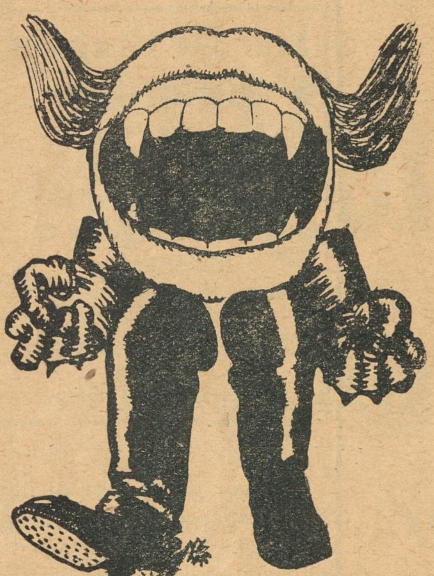

— Jeg kan ærgre mig splintrende-kanon-rasende-gal naa jeg ser, hvorledes Agtelsen for Hærens Officerer daler og daler for hver Dag, der gaar! Hvad var I allesammen, hvis ikke vi Officerer tog os faderligt af jeres Dompapper a' Sønner og gjorde tapre Krigere af dem!

Se paa mig! Jeg kan æde en Artillerihest raa og vade i Blod til op over Knæerne.

Hvis en anden Nation bliver næbbet — og jeg er ligeglad, hvad for Slags Landsmænd det er — saa er jeg Mand for at slaa et Dusin i Skallen med det Resultat, at der skal blive 8 døde, 3 haardt saarede og 2 savnede.

Jeg raader alle og enhver — ogsaa Afholdsmænd — til have Respekt for *Blodtørsten!*

STUKKET!

En ung Herre fortalte en ung Dame medens de kørte gennem en mørk Tunnel, at han engang paa en lignende Rejse havde siddet sammen med en ung Dame og en ung Herre, hvilken sidste havde et Stykke engelsk Hefteplaster paa Læben. Men da de var kommen ud af Tunnelen, havde Hefteplasteret flyttet sig over paa den unge Dames Læber.

»Hvis De vil være saa venlig, at lægge Mærke til mine Læber, naar vi næste Gang kører gennem en Tunnel,« svarede den unge Dame, saa skal De faa at se, at jeg har en Knappenaal mellem Tænderne.«

Rejer er godt!

(Mel.: At kjøre Vatten at kjøre Ved.)

Nu er det Foraar med Sol og Grønt
— Jeg ved ej rigtig, hvad De føler —?
Man synes alt paa vor Jord er skønt
(hvis man sig ikke slemt forkøler!)
Se, Blomster springer op af sorten Jord,
en Mand har set den Sne, der faldt i Fjor
— trods Penge smaa
kan Mad vi faa;
der mangler bare kogte Rejer!

Et dejligt Valg har i Marts vi ha't
(og jeg ved nok, hvad *Højre* føler!)
En ny Rekord har vort *Samhold* sat,
af Skræk Konservative brøler!
Farvel vi byder G og F og C,
rejs alle op og hvil Jer lidt i Hee
— se røden Flag
paa Raadhustag,
mens Højre ligner kogte Rejer!

Lockout det har nu Hr. *Langkjær* sagt
(Gud ved, hvad Manden virk'lig føler —?)
vil give Højre dets gamle Magt,
saa det i Guld sig atter søler.
Med sikker Kraft vi byder Kliken Trods,
og vil *de* slaas, nuvel saa vil *vi* slaas,
med Næb og Klør
og godt Humør,
saa Højre hopper rundt som Rejer!

Vort røde Flag ses nu overalt,
i hver en By det ofte vajer.
De svage faar vi snart overtalt,
saa naar vi nok den *store* Sejer!
De »Mørkemænd,« som sprang fra vort Geled,
Dem skal i Ro og Fred vi gi' Besked.
Dem skal man blot
behandle flot —
omtrent som naar man piller Rejer!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

En engelsk Militærperson (Oberst Wedgwood) optræder som Fredsengel i Indien.
(»Hindi Punch«, Bombay)

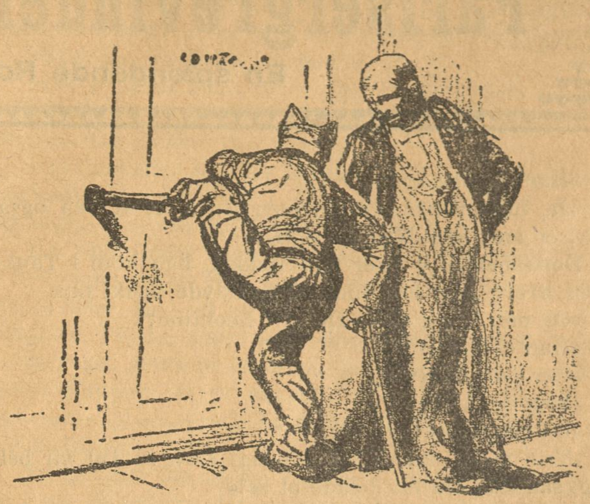

Den franske Invalid banker paa Døren til Konferencen i London.
— Hvorfor banker Du paa?
— Jeg vil bare vide, om det er mig, som har sejret, eller ikke. (»Le Rire«, Paris).

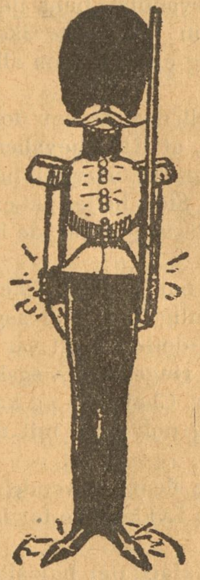

1). Soldateruniformen **før** og **efter** Krigen.

2). Soldateruniformen i Krigen.
(»Punch«, London).

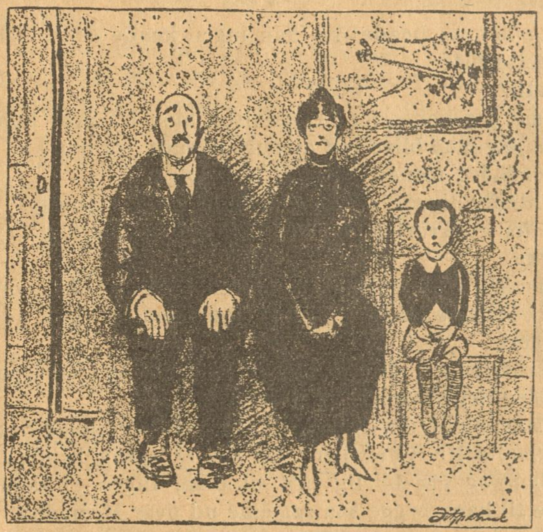

I ANLEDNING AF FORBUD OG SØNDAGSLUKNING.
En Familie, som sidder og venter paa, at det skal blive Mandag. (»Brooklyn Eagle«, Amerika).

Trotski skal slaa Oprøret ned.
(Russisk Karikatur).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

»Har Du Beviser?«

»Ja, fuldt tilstrækkelige; men jeg tror, at han ogsaa har Beviser mod Dig. Vær forsigtig!«

Dominoen blev atter forskrækket, han kom i Tanker om visse Breve, som han hidtil ikke havde tænkt paa.

»Og min Kone, siger Du . . . Leontine?«

»Hun er her!«

»Her paa Ballet?«

»Som jeg siger.«

»Du lyver!« skreg han.

»Vær for Himlens Skyld rolig! Lov, at Du vil beherske Dig, saa skal Du faa hende at se!«

»Leontine er her . . . Alene?«

»Dersom jeg ikke tager fejl, er hun her med din Fjende.«

Dominoen var som ude af sig selv, hver Fiber i ham sitrede.

»Jeg besværger Dig, vær rolig . . . kun paa den Betingelse . . .«

»Jeg er rolig! . . . Taler Du Sandhed? Har Du selv set hende?«

»Jeg har set hende! Nu kan ingen kende os . . . Men een Betingelse til!«

»Tal!«

»Naar jeg har givet Dig Beviset, maa Du ikke holde mig tilbage. Jeg maa blive ved at være ukendt, jeg har kun opsøgt Dig, fordi jeg mener det godt med Dig.«

Han indvilligede, og begge blandede sig søgende i Trængslen. Efter et Kvarters Forløb følte han et heftigt Tryk paa sin Arm.

»Kan Du se den blaa Dame ved Siden af den sorte Domino?« spurgte Masken og trak langsomt sin Arm ud af sin Ledsagers.

Han stirrede i den betegnede Retning, og den Ubekendte benyttede dette Øjeblik til at forsvinde.

Gustav stirrede stift paa de to Skikkelser nogle Sekunder. Han kendte Hr. Chevalier. »Og det er ogsaa hende,« mumlede han og gik hurtig hen til dem. Ingen af dem lagde Mærke til ham, begge saa søgende ud over Mængden.

»Kom her!« raabte Gustav og traadte saa pludseligt hen til den blaa Domino, at hun forskrækket fo'r tilbage. Gustav udstrakte i samme Øjeblik sin Arm efter hendes Fløjlsmaske, og inden hendes Ledsager kunde forhindre det, rev han den fra hendes Ansigt.

Gustav og Leontine stirrede et Øjeblik maalløse paa hinanden. »Slange!« lød det endelig fra hans skælvende Læber, medens Leontine blegnede og stod helt stiv af Bestyrtelse over denne Overraskelse.

Han, hun saa længe havde søgt, traadte nu saa pludselig og udfordrende frem for hende, at hun tabte Fatningen, hun, der vilde overraske og straffe, blev den Overraskede og Straffede.

»Min Opgave er nu endt,« sagde Hr. Chevalier og vendte sig sindigt og med en djævelsk Ro mod den skælvende Leontine, medens han lod hendes Arm glide ud af sin.

»Nej, den er ikke endt!« raabte Gustav skummende af Raseri. »Deres Opgave begynder først nu. Jeg overlader til Dem at føre denne pligtforglemmende Kvinde tilbage til det Sted, De har lokket hende fra, mellem hende og mig bestaar der intet Venskab mere. Paa Gensyn!«

Med disse Ord forsvandt han i den brogede Vrimmel, der allerede havde samlet sig om dem. Leontine besvimede, og man bar hende bevidstløs ud i Foyeren.

Orkestret havde pavseret nogle Øjeblikke, nu istemte det paany sine lystige Melodier; atter dannedes Kvadrillerne, og rastløs fejredes Ballet til den lyse Morgen.

FJORTENDE KAPITEL

To Kugler.

Solen stod lys og klar op over det af de natlige Udsvævelser udmattede Paris.

Rafael havde mod Sædvane denne Gang ikke taget Del i Fastelavnsløjerne. Han vidste, at Luzie elskede ham, og han svælgede i al den Lykke, Skæbnen kan unde en dødelig. Luzie var hans Verden; man saa ham ikke mere i »Selskaberne« eller paa Væddeløbsbanen, ikke paa Promenaden eller i Teatrenes Foyerer. Han var som forvandlet, hans tidligere Kammerater havde opgivet ham, kun en eneste ikke, og denne ene var Hr. Chevalier, der i Dag opsøgte ham allerede tidlig paa Morgenstunden.

Det tidligere inderlige Forhold mellem dem var dog blevet noget kølnet; det syntes endogsaa, at Hr. Chevalier med Vilje undgik sin unge Ven og fuldstændig overlod ham til hans Lykke, og Rafael havde paa sin Side heller ikke mere Tid til at besøge Hr. Chevalier. Men desuagtet var de blevne ved at være gode Venner.

Rafael blev ikke lidt forundret, da han saa Hr. Chevalier træde ind til sig paa en saa usædvanlig Tid; han søgte at læse Aarsagen i sin Gæsts Ansigt, men dette Ansigt var koldt og ligegyldigt, det forraadte ikke den ringeste Bevægelse.

»God Morgen, Rafael!« begyndte Hr. Chevalier og kastede sig i en Lænestol. »Du forundrer Dig nok over mit tidlige Besøg.«

»Det kan jeg ikke nægte,« svarede denne tøvende, »i al den Tid, vi har kendt hinanden, er den Lykke ikke før bleven mig til Del paa denne Tid af Døgnet.«

»Man ser Dig ikke mere i Verden, Rafael; der har allerede gaaet det Rygte, at Du var udvandret til en eller anden lykkelig Ø.«

»Jeg har ogsaa tidt været paa Vildspor, før det lykkedes mig at finde den.«

»Du er lykkelig?«

»Uendelig lykkelig!«

»Ja, Kærligheden er ganske vist altid en Pagt mellem en Gud og en Gudinde. Desværre vækker saadan en stille Lykke altid Verdens Misundelse, og den dømmer derfor ogsaa strengt om eder.«

»Du ved, at jeg kan undvære Verdens Dom, Philibert.«

»Men Verden kan ikke undvære Dig, da Du en Gang har været en af dens Yndlinge. Det kan ikke være den ligegyldigt, at Du, som den saa stolt sejle paa Livets Bølger, pludselig bliver kapret af en smuk Privat. Jeg kender mange, som er beredte til at betale store Løsepenge for Dig.«

»Jeg forlanger ikke at blive udløst, kære Ven!«

»Men Friheden er dog en god Ting, det er derfor naturligt, at mangt et deltagende Hjerte beklager, at Du har mistet din, og at man forbander din Herskerinde . . . Apropos, der siges, at hun er meget dydig,« tilføjede han med en vis ironisk Betoning.«

»Det gør Du vel i ikke at tvivle om!«

»Rygtet fortæller om et mærkværdigt Forhold mellem hende og hendes Fader . . . Man siger — ja, jeg fortæller kun, hvad der siges — man siger, at han har forstødt hende, og man bryder forgæves Hovedet for at gætte Aarsagen.«

Rafaels letbevægelige Blod steg ham op i Kinderne.

»Jeg kender Aarsagen,« sagde han bestemt, »og jeg skal nok sørge for, at den bliver fjernet.«

»Derom tvivler jeg ikke! Du har altsaa virkelig til Hensigt . . .?«

»Jeg har i Sinde at rejse til London med det allerførste og at anholde om Luzies Haand hos hendes Fader!« afbrød Rafael ham, han begyndte at blive ked af denne Samtale.

Hr. Chevalier bed sig i Læben, han vidste nu nok.

»Jeg er overbevist om, at Greven heller ikke vil nægte Dig hendes Haand.«

»Det haaber jeg heller ikke!« udbrød Rafael uden at mærke det ironiske Anstrøg, Hr. Chevalier gav sine Ord.

Denne smilede af Rafaels barnlige Tillidsfuldhed.

»Ungen kravler ud af Svøbet for mig,« mumlede han ved sig selv. »Det er paa Tide, at jeg atter strammer Tøjlerne.«

Der indtraadte en kort Pavse.

»Hvad siger Du om den smukke Veronika?« vedblev Hr. Chevalier og slog ind paa et andet Tema. »Hun skal pludselig være bleven helt forandret. Hun var tidligere en kold Kokette, der legede med Mændenes Hjerter som en Jonglør med sine Kugler, og hun skal ganske vist endnu være lige saa ufølsom; men hun er bleven greben af en Fornøjelsessyge, som ingen kan forklare.«

»Det har jeg ikke lagt Mærke til,« svarede Rafael adspredt.

»Jeg saa hende for nogle Dage siden,« fortsatte Hr. Chevalier. »Hun ser bleg og lidende ud, hendes tidligere saa henrivende Friskhed er forsvunden fra hendes Ansigt; hendes ellers saa klare Øje er tilsløret af en skjult Smerte; jeg frygter for, at det tager en Ende med Forskrækkelse . . . Rafael!« tilføjede han, da denne ikke syntes at have hørt ham, »Du skulde da vel aldrig være Skyld i dette Hjerteonde?«

»Jeg? . . . Du har da i Dag de mærkværdigste Idéer!« udbrød den unge Mand. »Jeg har aldrig kunnet rose mig af, at hun udmærkede mig . . . Vær saa venlig at forskaane mig for dine ubehagelige Ytringer!«

»Som Du vil! Jeg taler kun, fordi dit Vel ligger mig paa Hjerte. Dersom jeg turde være fuldt oprigtig, vilde jeg blive endnu ubehageligere . . . Altsaa om noget andet,« vedblev han og skiftede Tone. »Jeg beklager, at jeg i Formiddag maa lægge Beslag paa Dig, og jeg gør det saa meget mere, da jeg godt ved, hvad det vil sige at berøve en lykkelig endogsaa kun en eneste Time.«

»Jeg takker Dig for din Finfølelse, kære Philibert. Du ved, at jeg altid staar til din Raadighed. Hvad har Du for?«

»Det er blot en lille Æressag, som« — Hr. Chevalier trak flegmatisk sit Ur op af Lommen og saa paa det — »som kan være tilendebragt i Løbet af en lille Time.«

»Jeg forstaar,« svarede Rafael, rejste sig op og ringede paa sin Tjener, hvem han gav de nødvendige Ordrer. »Jeg har nu Lejlighed til at gengælde Dig din Tjenstvillighed . . . Tør jeg spørge, hvad Anledningen er, og hvem der er din Modstander?«

Hr. Chevalier forraadte ikke med en Mine den mindste Bevægelse, hans Ansigt og hans Holdning viste den største Ro.

»Anledningen? Hm, det er den gamle Historie! Jeg har gjort en en Velgerning og derved gjort ham til min Fjende. Saadan er Livets Gang!«

»Og denne Fjende er —?«

»En ung Mand, som jeg kan ruinere, ja sende paa Galejerne med et eneste Ord, men som jeg vil være højmodig imod. Du har vist en Gang set ham flygtigt hos mig . . . Gustav de Cendry . . . Jeg ved ikke, om Du husker ham?«

Rafael tænkte sig om, men forgæves.

»Maaske kender jeg ham, naar jeg ser ham . . . Hvor skal I mødes?«

»Det behøver Du ikke at spørge om, naturligvis i Boulogneskoven! Men Du ser, at . . . Klæd Dig bare paa!«

»Skal jeg sørge for Vaaben?«

»Det behøves ikke, der ligger Pistoler nede i min Vogn. . . . Lad mig imidlertid faa en Avis, som jeg kan læse i, medens Du klæder Dig paa!«

Hr. Chevalier tog det tilbudte Blad med udadlelig Ro og begyndte at læse. Rafael var snart færdig med sit Toilette, og begge steg saa ind i den ventende Vogn. — — —

Hr. Chevaliers Vogn standsede i et af de vildeste Partier i Boulogneskoven. Han selv og Rafael, der bar en Kasse under Armen, steg ud af Vognen og slog ind paa en af Buske omgiven Sti, der snart førte dem til en rummelig Lysning.

Her gik allerede to unge Mænd op og ned indhyllede i deres Kapper. Da de saa Hr. Chevalier og Rafael, blev de staaende og besvarede koldt og afmaal den sidstes ceremonielle Hilsen.

De to unge Mænd var Gustav de Cendry og en Slægtning af ham, en Officer, der civilklædt ledsagede ham som Sekundant.

Hr. Chevalier vekslede nogle Ord med Rafael, denne gik hen til de to ventende, løftede paa Hatten og nævnede sit Navn; han bad saa Officeren om at aftale de nærmere Omstændigheder med sig.

Dette var hurtigt gjort; Gustav erklærede sig tilfreds med alt, og Hr. Chevalier gik med et koldt Smil ind paa Vidnernes Aftaler.

De blev enige om, at Hr. Chevaliers Vaaben skulde benyttes, og saa afmaalte de Kamppladsen. Hr. Chevalier forandrede ikke en Mine, derimod var Gustav ligbleg, og han stod og stirrede frem for sig som et Bytte for den voldsomste Sindsbevægelse. Det var ikke Fejghed, der gjorde ham saa bevæget, det var Tanken om. hvad han havde oplevet sidste Nat. Han havde ikke senere set Leontine, han vilde og kunde ikke gense hende, men Smerten gennemfo'r ham krampagtigt. Fremtiden var ham aldeles ligegyldig, ja i hans nuværende Stilling var en Kugle egentlig det mest velkomne. Hans Lykke laa i Ruiner, bag ham laa ikke andet end Jammer og Elendighed, foran sig saa han ikke noget bedre, han havde derfor helst i Dag gjort sit Regnskab op med Verden.

»Jeg besværger Dig, Gustav, fat Dig, eller Du er fortabt!« hviskede Officeren ham i Øret, da han rakte ham Pistolen og mærkede, at han fo'r sammen, da han berørte Pistolens kolde Staal.

»Hvad mener Du? Jeg er jo rolig,« svarede Gustav med Gravstemme.

»Blot Ro og Sikkerhed! Din Stilling til Solen er den fordelagtigste! Tag ham lige paa Kornet! Jeg tror ikke, han er nogen særlig god Skytte!«

Officeren tog imidlertid fejl, eller Hr. Chevalier skuffede ham maaske ved forsætlig at optræde noget kejtet, han var nemlig en udmærket Skytte, medens Gustav var en meget middelmaadig.

»Hvor skal jeg ramme ham?« spurgte Hr. Chevalier Rafael.

»Det ved Du godt, Philibert, dersom Du vil være højmodig!« svarede den adspurgte i en højtidelig Tone.

»Bah, dobbelt Højmodighed!« sagde Hr. Chevalier.

»Dette Insekt falder mig til Besvær, jeg vil skille mig af med det!«

Rafael saa med Rædsel, at der luede et Glimt af dødeligt Had i hans Øjne. Han forstod, at det drejede sig om mere end en af de sædvanlige Pariser-Dueller, hvor man veksler en Kugle, rækker hinanden Haanden og saa kører sammen til Café anglais for at spise en Forsonings-Kapun.

(Fortsættes).

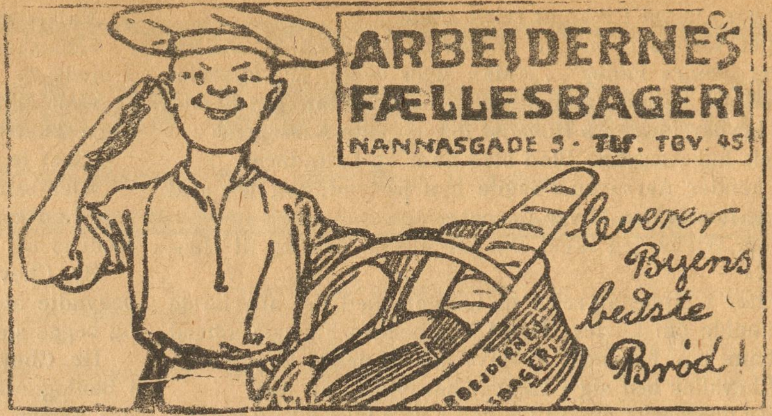

Damen: — Jeg kunde lide at købe den Papegøje, men den bander vel?
Sømanden: — Nej ikke denne, men vil De give 5 Kroner mere, skal De faa en, der bander og sværger noget saa dejligt.

Tegnet af R. Andersen.

H. Jensen, Vesterbrogade, Brabant Deres Postanvisning er kommen retur. Ukendt efter Adressen.

Kaj Eskildsen. Et kopieret Billede af Asta Nielsen har ingen Interesse. Den anden Tegning benyttes.

Adolf H. Randers. Nej, Tak — for lummer!

Frøken Sofie Rasmusen. Deres lille Digt skal nok komme frem.

Albert W. Gamle Vittigheder kan ikke opnaa Honorar, og 3 Kroner for i et kvart Minut at klippe nogle Vitser ud af et gammelt Blad er jo lige stift nok. Henvend Dem til Revyforfatternes Fagforening!

Karen B. Esbjerg. Deres lille nydelige Dameportræt finder vi nok Plads til.

Her er en lille sjov Historie. Vil »Ravnen« have den?

JENS ALDRIGBANGE.

Der er Anskuelsesundervisning i Skolen, og Lærerinden spørger:

»Tror Du, at Du kan sige mig, hvad Hastighed er, lille Jens?«

»Ja, Frøken,« svarede Jens raskt, »det er naar man sætter en gloende varm Tallerken fra sig.«

Lærerinden ser paa Jens, men da han ser saa uskyldig ud, vælger hun et andet Emne og spørger:

»Kan Du sige mig, hvilken Maaned har 28 Dage?«

»Ja, Frøken, det har de alle sammen.«

»Naa,« siger Lærerinden med et bedsk Smil, »Du er en rigtig kvik Dreng. Men det er ikke paa den Maade, Drenge kommer i Himlen. Det er ikke ved at være næsvis, lille Jens, men paa en ganske anden Maade. Kan Du sige mig hvilke Drenge, det er, der kommer i Himlen?«

»Ja, — de døde!« svarede Jens, med Overbevisningens Styrke.

»Sæt Dig,« siger Lærerinden, og ser strengt paa Jens. Men Drengen spørger højt og fromt:

»Unskyld, Frøken, tør jeg spørge om noget som de talte om hjemme i Gaar?«

»Naa, hvad er det?« siger Lærerinden, idet hun ryster paa Hovedet. »Spørg bare.«

»Jo, jeg vilde gerne spørge, om De, naar De ser en Jæger med en Jægerhat siger, at han har en Gemsefjer i Hatten eller paa Hatten?«

»Han har Gemsefjer i Hatten, selvfølgelig,« svarede Lærerinden, forbavset over Jens's Begavelse med Hensyn til saadanne Sprogvanskeligheder. Men lille Jens spørger nu med sit frejdige Smil:

»Ja, men Frøken, har De da nogensinde set en Gemsefjer?«

Da vankede der!

Hilsen Kaj Simonsen.

Kære Ravn!

Du ved vel, at Farverne i det danske Flag er *blot* hvidt og rødt?

Ved Du ogsaa, at et meget stort Skuespillertalent er bleven engageret til det kgl. Teater, men at Engagementet vist alligevel ikke gaar i Orden, fordi Manden forlanger at have Aftenerne fri?

Venlig Hilsen
Svanebay.

Otto Svampe. Tak, lidt af det skal komme frem ved Lejlighed.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799 Elektr. Drift Telf. Nora 1799

FORLOV DEM IKKE

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

MED PAA NODERNE!

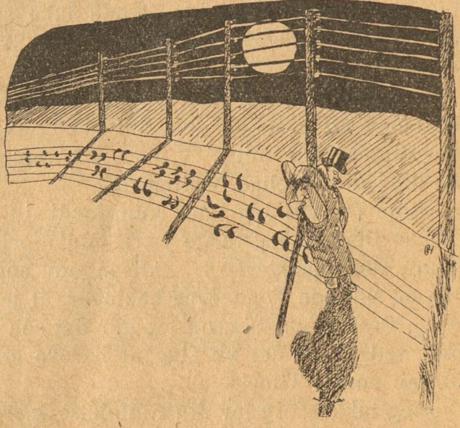

Hvorledes den Selskabstrætte Komponist komponerede en ny Champagnegalop ved Hjælp af Sneen og Skyggen af Telefontraadene.

Tegnet af Harder Christensen.

H. H., Nyhavn. Et Billede, som det, De har sendt os, hører hjemme i »Traps Danmark«.

M. Jensen, Viborg. De sender os en Mængde gamle Tekster og Vittigheder, som vi samvittighedsfuldt gennemlæser og forlanger ganske roligt, at vi eventuelt skal sende det tilbage. Betale 20 Øre — foruden Papir, Konvolut og Skrivelse — for den »Fornøjelse«, synes vi dog er lidt for haardt!!

Rød Indmad

Præsten: Sidder De der og beruser Dem? Har De glemt, at det er Paaske?

Manden: Næ, sletsikke — det er nemlig »Paaskebryg« a' je' drikker!

I Anledning af Bolignøden skal — efter hvad »Ravnen« erfarer — flere af Fagforbundene flyttes ud paa Landet.
Bødkerforbundet skal til *Tønder*.
Slagterne til *Kalun-borg*, *Tarm* og *Slege*.
Jord- og Betonarbejderne til *Vejen*.
Syerskerne til *Silke*borg.
Murerne til *Rønne*.
Guld- og Sølvarbejderne til *Ringe*.
Buntmagerne til *Odder*.
Typograferne til *Bog*-ense.
Barber og Frisøerne til *Haar*lev,
Skræderne til *Saks*købing, og
Vaskeri- og Farveriarbejderne til *Tørring*.

NUTIDS FORRETNINGSREKLAME

En Kunde: Nej, disse Sko er for trange, de klemmer.

Svar: Det betyder ingenting, at de er lidt trange, Naar de har været lidt i Brug, udvider de sig.

Ny Kunde: De Sko vil jeg ikke ha', de er for store.

Svar: Det gør ingenting, det er jo bekvemt, og naar det bliver fugtigt, trækker de sig sammen.

Tredje Kunde: Jeg tar disse Sko; de sidder som de var støbt.

Svar: Ja—a, Sko fra vor Forretning holder altid nøjagtig Form!

»Godt Nyt«.

Til den billige Eftermiddagsforestilling paa det kgl. Teater paa Søndag er alt udsolgt til dobbelt forhøjet Pris.

*

En Mand ved Navn Nikolaj gik forleden med bar Mave paa Nørrebrogade, og det kostede »Spir« i Dommervagten. Naa, hvem husker ikke det Vrøvl Rendtzmand havde med Spiret paa Nikolaj og »Maven«.

*

Sikken Masse Koner, der optræder paa Teatrene for Tiden. »Den grimme Kone«, »Hans eneste Kone« »Naar Konen keder sig« og »Lystige Koner«.

Mon ikke Teaterdirektørerne skulde tiltales for Flerkoneri?

*

Frederik Jensen har købt sig en Villa ved Kastruplund; nu gaar han og spekulerer paa, om han skal lade Villaen dekorere af Carl Lund eller Jørgen Lund.

*

»EN NORDMAND«

Professoren hadde sittet paa kafeen og delikatert sig med en halv flaske Fleur de Chablis Da han vil gaa, rækker han kelneren en femkroneseddel. —

— Undskyl, men det er seks kroner, sier kellneren.

— Godt! svarer professeren. Den ene kronen kan De beholde.

Kellneren skal ogsaa leve, sa den skikkelige professor til sig selv.

»EN SVENSKER«

OM VI SKULLE.

Då läkaren paa eet lasarett i en av Sverges städer en dag gjorde sin rond, kom han till en arbetare, vars ena ben blivit svårt skadat vid ett jorddras.

— Hör du, min gubba lille, om vi skulle kapa av det och sätta dit ett litet snyggt träben i stället? föreslog läkaren.

Därefter fortsatte han till næsta patient, vilkens huvud vid samma tillfälle blivit illa tilltygat.

På läkarens fråga: — Vad skall vi göra med dig då ? hördes en lungn röst föreslå:

— Om vi skulde kapa av det och sätta dit ett itet snyggt trähuvud i stället?

Det var ham med benet.

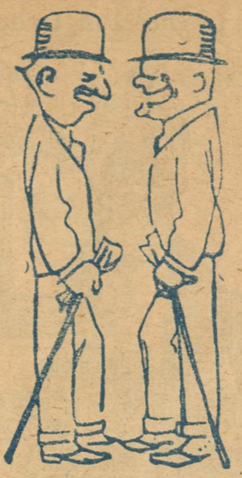

— Du, hvad er der i Vejen med Dig, Du ser saa muggen ud.

— Jeg har tabt 25000 paa Børsen.

— Ja, fy, det var da fælt!

Ja, men det fæleste ved det er, at de 1000 var mine egne!

To Børnehistorier.

Lille Jørgen (pralende overfor sin Veninde, Marta): Ser Du, Marta, hjemme hos os maa mine Forældre altid spise alene til Middag, naar jeg har været uartig.

*

Yngre Herre til en lille Dreng: Hvad, ryger du i din Alder. Jeg skulde bare være din Far!

Lille Dreng: Det kan Du godt bli'e — Mor er Enke!

*

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen*.

Edv. Nielsen-Stevns

Maa je' be' om Ordet? —

Det er mæ grædendes Fødder a' je i Aften tillaer maj a' be' om Ordet. Je' æ' saa syg som et Orgel, hvor Benpiberne stikker ud til alle Sider. Hva' Fa'en var det for et Valg I leverte her den 15de Marts? Vi ble' Hanen kagle mig saa komfuse oppe paa »Nasjonaltiende,« a' vi ble' nødt te' aa skrive i Bladet, at Højre ha'de atter vundet en stor Sejr, mens Sosjalisterne stod i Stampe og de Radikale var udryddet til næstsidste Mand, og han ha'de ingen Stemmeret. Den æ bleen lidt blød i Stærekassen, og je' græd Valgnatten allerede ved den 13de Sjus, hva' je' inte' plejer at gøre saa tidlig paa Formiddagen. Piper trykkede min Haand to Gange aa sa': fat Mod unge Mand, og vi købte da osse en Flaske Whisky til og je' har Fan'me' aldrig følt det saa højtideligt før, naar li'e undtagen den Da', da je' var i Stue sammen med I. C. og Luften ble' fuld a' Orgelelklang, Harmoniummer og Honningkager. Men jo mere det aarlede Natten mellem den 15de og 16de Marts, jo længere dalede Humøret og da der tilsidst ikke var mere Whisky, saa maa je' tilstaa, a' je' begyndte at misforstaa Højres Fremtid. Nu har je' gaaen her og slidt for Partiet te' je' kom til a' ligne en Grønlænder, og nu si'r de unge Højredrenge, at hvis je' ska, stilles op nogensteds, saa bli'r det paa oldnordisk Musæum. De' byder man maj, som der har holdt Humøret oppe i baade Estrup, Goos og Matzen dengang Vælgerne ha'de Riverne fremme i Jyderup og Storkespringvandet i Kongens Have sprang med Blod. Men maj ska'de ikke saa let faa eksplomberet ud af Højrepartiet, de' vil je' bare meddele Dem. For hvem var det altsaa som reddede Højres Natmøde Valgaftningen — det var undertegnede Abert Moggensen med det tostrøjede g. Da mine kære Partifæller sad nedbøjede paa Stolene, sa' je': »Maa je be' om Ordet — ?« og *saa* blev der Liv i Marabuen. Je' fik et Leve og je' ble' halet baade her og der; men da je' saa oplod min Røst, saa blev den en Gravsens Stilhed i hele Lokalet.

Saa var det, jeg sa' det *forløsende* Ord. Og det lød som saa:

Hva' gør de', at vi gaar og trænger her inde i København, naar vi kan holde os paa Frederiksberg?

Saa ble' der den gamle Højrejubel i Hytten mæ Næseblod og Rabalder, og je' har nærmest her i Aften bedt om Ordet for at anbefalle Dem alle susammens a' mælde dig ind i Højres Arbejder og Vællerforening!

Og saa den leve!

Vov! Vov!

Indisk Tempeldanserinde.

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

Hvor saa De før saa sød en Glut
som hende, dette sære sorte Væsen?
Skønt ej hun faar en Draabe Sprut,
har hun alligevel Rubin paa Næsen?

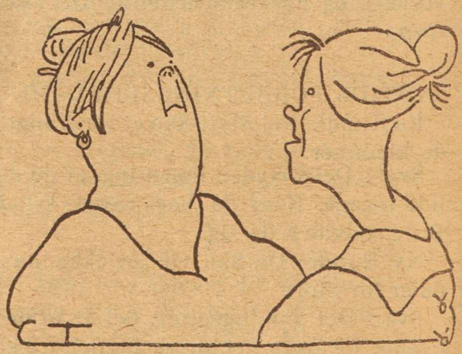

Tegning af *Charles Thiedt.*

— Nu kommer min Datter ved Hoffet.
— Saa—h?
— Jo, hun bringer Vasketøj derop!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Mælkeriet Enigheden.

Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

— Der staar her i Bladet, at Hesten løb med hende, saa hun maatte holde sig inde i en Uge.

— Ja, hvad er det! Jeg kendte en Mand, der løb med en Hest, saa at han matte holde sig inde i sex Gange fem Dage.

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

»Hvis det nu havde været i Riddertiden, at vi var bleven forlovet, saa skulde du have udført en eller anden Heltegerning for at vise Din Kærlighed til mig.«

»Det har jeg jo gjort, skønt vi ikke er i Riddertiden. Jeg gaar jo hver Dag med det Slips, Du selv har lavet til mig.«

Avertér i „RAVNEN“.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

»Ak, kære Venner,« sagde en meget talende Mand, »lad os gribe os i vor egen Barm og se den lige i Øjnene!«

Den berømte engelske Skuespiller Sir Henry Irving, der døde for et Par Aar siden, var en Gang tilfældigvis Vidne til et Tyveri i en Restaurant og blev tilkaldt af Retten for at afgive Forklaring.

Tyvens Sagfører hørte til den Slags, der ved Grovhed og Overlegenhed søgte at imponere Vidnerne, og han forsøgte da ogsaa den samme Metode overfor den berømte Skuespiller.

— Hvornaar var det saa, Tyveriet fandt Sted? spurgte Sagføreren.

— Aa, jeg tænker — — begyndte Sir Henry, da Sagføreren afbrød ham.

— Vi bryder os aldeles ikke om at vide, hvad De tænker, men kun hvad De ved!

— Saa De vil ikke vide, hvad jeg tænker? svarede Skuespilleren blidt.

— Ikke et Ord, nej!

— Naa, saaledes, sagde Sir Henry, ja saa er det vist bedst, jeg gaar min Vej. Jeg kan nemlig ikke tale uden at tænke, jeg er ikke Sagfører.

*

Løjtnanten (der ser Skydeprotokollen efter): »Hvorledes kan 31 ligge og skyde 5 Forbier.«

31: »Undskyld, Hr. Løjtnant! Jeg fik kun 5 Skud.«

*

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

F. E. BORDING KØBENHAVN

EUROPÆISK FORAAR.

Tegning af *Hp. Hansen.*

Ententens tre Store: Londonerkonferencen bekræftede endnu en Gang vor Enighed — om at raabe: Ve de Overvundne!

Tegning af *Emil Poulsen.*

Cafèværten: — Jeg maa afkræve hver af d'Hrr. en Afgift af 25 Ø e for i en Time at have benyttet Varmen fra min Lyskasse!

Tegning af *Gustav Halldin.*

1. Officer: Nu skal Soldaterne lære at synge.
2. Officer: Det ender s'gu med, at hele Militæret begynder at s nge paa sit sidste Vers!

Til Pjat og Flirt om Dagen bruges Bænken.

Tegninger af *Oscar Jensen.*

Om Natten mest til Søvn og angstfuld Tænken.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 14 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 7 April. 1921

Moderne Bourgeoisi.

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

Damen: Hvad sagde Du til din Søn, da han tiltraadte Pladsen i Banken?

Herren: Jeg sagde, at han skulde være ærlig — især i Begyndelsen!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3556.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1,35
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Brylupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

I en stor Konfektionsforretning havde en af Medhjælperne tilegnet sig 3 Kapper. Han blev opdaget, men paa Grund af sin Dygtighed fik han Lov at blive, naturligvis paa den Betingelse, at Kapperne skulde afdrages i hans Maanedsløn.

Da Lønningsdagen kom, fik han altsaa en Regning:

An. 3 Kapper á 8 Kr. ialt 24 Kr.

Han gik til Chefen og sagde:

— Undskyld, men naar Johansen i Grønkøbing købte de samme Kapper, gav han kun 6 Kr. for Stykket.

— Ja, men han tog ogsaa 50 Stykker.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Lærlingen: Hvad skal jeg skrive under dette Rykkerbrev, Hr. Principal? »Med Højagtelse« eller »med Agtelse?«

Principalen: Denne Gang kan De endnu skrive: »Med Højagtelse«, men tilføj i Parenthes: for sidste Gang.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Manden udenfor et Billethul: »Naa endelig, det var dog en forfærdelig Indretning, nu har jeg staaet her i omtrent 10 Minutter.«

Billetkasseren: Ja, og her har jeg siddet nu omtrent i tyve Aar.«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Vennen (til Greven, som har giftet sig med en amerikansk Milliardærarving): »Jeg gratulerer hjerteligt. Jeg forstaar blot ikke, hvordan det har kunnet lade sig arrangere saa hurtigt, naar du ikke taler et Ord Engelsk, og Din Frue ikke forstaar dit Sprog.«

Greven: »Der behøves ikke mange Ord! Jeg viste hende mit Stamtræ, og hun viste mig sin Cheksbog.«

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3. Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Tinderne.

Ofte naar han laa i Syden,
saa de fjerne Tinder blaane,
saa dem i det varme Solskin
og i Skær af Nattens Maane —

Se, da lyste Guttens Øjne,
Rødme fik de unge Kinder:
did han svor engang at drage
mod de lysomsuste Tinder.

Viden for han om i Verden,
viden maa en Skipper drage,
men han længtes med sin Skude
did, ja, altid did tilbage.

Og en Dag, han laa i Syden,
Taarer af hans Øjne rinder.
Se, da sælger han sin Skude,
vandrer mod de fjerne Tinder.

Lang er Vejen, men hvad gør det,
han er ung, og han har Kræfter.
Dagen gaar som Leg og Latter,
han har Maal at hige efter.

Da han vandret har en Uge,
træt han paa en Sten sig sætter.
Fra et Osteri der høres
Sang og Spil og Kastagnetter.

Og før selv han ret ved af det,
sidder han derinde bænket.
Snart en Skønheds sorte Øjne
har den unge Skipper lænket.

End en Maaned, og til hende
han sit Liv, sin Skæbne binder;
rent berust af hendes Latter
glemmer han de fjerne Tinder.

Og den gamle dumme Længsel
ler han af, forstaar den ikke.
Her har han jo gode Dage,
her er nok af Mad og Drikke!
— — —
Ak, saadanne er just Livet.
Hvem kan binde Ungdoms Længsel,
før to sorte Pigeøjne
evigt stænger den i Fængsel?

Mange unge Maalet satte
der, hvor Vej bli'r stejle Stier,
men de færreste kun regner
med de mange Osterier.

Er derind du een Gang dumpet,
næppe Vejen ud du finder;
og i Hverdagskævlet slukner
Lyset om din Ungdoms Tinder.

Per Bonde.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Frøkenen: »Sig mig Signe, er virkelig Din Mand saa rasende, hver Gang han kommer hjem, og Maden ikke er færdig i rette Tid?«

Fruen: »Ja, det er han, omtrent lige saa rasende, som en Kone er, naar hun har Maden færdig, og han ikke kommer hjem i rette Tid.«

*

En fattig Rejsende besøger en rig Bankier, og det lykkes ham ved en gribende Skildring af sine Sorger, at røre ham til Taarer.

»Johan,« raaber Bankieren snøftende til sin Tjener, »smid den Herre ud; han knuser mit Hjerte.«

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Peter Kvist er den lykkelige Fader til tretten Børn.

I Søndags besluttede han at ville give dem alle en glad Dag, hvorfor han begav sig til Stationen i Optog. Forrest gik Peter Kvist, derefter fulgte alle de Børn der kunde gaa alene, og tilsidst kom Madam Kvist med det yngste Barn paa Armen.

Da Peter Kvist kom ind paa Jernbanestationen, spurgte en af Funktionærerne:

— Hvad har De gjort?

— Hvad jeg har gjort? gentog Peter Kvist forbavset.

— Ja, De har jo samlet et helt Opløb.

AFB A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

Den danske Krone.

Hvad nytter det en Krone
pænt pynte kan en Trone?
I Verdens store Zone,
maa Danskens Krone drone!

Enten det nu er Oehlenschlæger eller Kronstrøm, som har digtet disse Linjer, saa ligger der en dyb og sørgmodig Sanhed i dem.

At de tiloversblevne evropæiske Konger endnu sætter en ret kostbar Krone paa deres mer eller mindre — fortrinsvis *mindre* — gode Ho'der (for paa den Maade at sætte Kronen paa det »guddommelige Værk«) betyder kun noget, hvis *Kursen* i den paagældende Konges Land er nogenlunde stabil og helst lidt til.

Her hjemme i vort lille kammerjunkerregerede Land er den Krone, Kongen sommetider har' paa sit Hovede, stadig mange Penge værd, mens de Kroner, han har i sin *Lomme* ude i den store Verden ikke estimeres for stort mere end 25 Øre pr. Stk. Derfor var det, at Neergaard forøgede Kronens Midler med 400,000 ekstra Kroner. Det støtter naturligvis Tronen, men gavner absolut ikke Kronen, som grædende triller rundt og haanes af baade Sterling, Dollars og Svenskere.

Petersen, Kronjurist.

MENNESKEKENDEREN

To Mænd, der er saa forskellige, som Ild og Vand, diskuterer om Forbrydere.

Den ene er Læge. Han forsvarer med Varme Mennesket i enhver Lovovertræder. Den anden er Jurist og kender af lang Erfaring Forbryderne. Han har en meget ringe Tillid til Menneskene.

— — — —

Tilsidst siger Lægen:

— Tag nu den allerværste Forbryder du har haft med at bestille, og sig mig saa, fandt Du ikke hos ham noget der var værd at bevare?

— Jo, det maa jeg indrømme.

— Naa, ser Du. Hvad var saa det? Var det Kærlighed til Børn? Kammeratskabsfølelse? Medlidenhed med Dyr?

— Nej?

— Hvad var det da?

— Det var en Tegnebog.

Tredobbelt Bogholderi.

(Mel.: »I Lille Kongensgade«)

Hvordan man banker Banker,
det jeg dig gerne lære vil —
aaja, aaja osv.
Man bruger ikke Planker
og Jærn og Bor og Hejsespil
aaja, aaja —
Nej, nuomstunder gaar det saa at sige i en Snup,
hvis man vil lave »Kup«
og stjæle Rub og Stub.
Man kan ta' Næven fuld, og man kan minisere, men
det gælder bare om at dividere den!

Hvis Du vil ind i Banken,
Du lære maa Bogholderi
aaja, aaja —
men bagved ligger Tanken:
at øve sig i Trolderi
aaja, aaja —
Thi det er netop Sagen, at man »trolle« maa en Del,
man laver Sod til Mel
og gør en halv til hel.
Den Tanke er ej svær, men skal man praktisere den,
maa først man drikke Dus med Bankkassereren.

Nu ligger Vejen aaben,
Du tar' af Kassen Led for Led
aaja, aaja —
Det Navn, Du fik i Daaben,
vil ej faa mindste Plet derved
aaja, aaja —
300,000 napper Du med Lethed paa et Aar,
Du Bil og Villa faar
og stadig Banken »slaar«
Du lader som Du spiser »Banke«-Kød hver anden Da'
— Champagne drikker Du saa flot ved Siden a'.

Du tar' en Tur til Syden,
og Bankens Chef sir' pænt »Farvel«
aaja aaja —
Du hengir' Dig til Nyden
og priser glad dit store Held
aaja aaja —
At Bankens Navn er »Revision«, det rører Dig ej en Fjer,
Du hugger mer og mer,
Dig ingen Djævel ser,
og *Regnskab* — kære, Du kan ganske frækt levere det,
Thi ingen falder paa at revidere det!

Jørgen Grønsvær.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

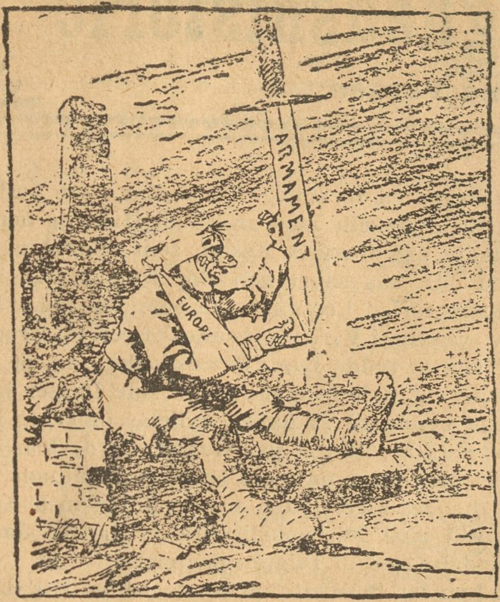

EN VANSKELIG OPGAVE

(Det medtagne Evropa søger at skaffe Balance i det armeniske Spørgsmaal).

(»Brooklyn Eagle«, Amerika).

Fruen: Hva', Du vil tage til Karneval uden din Frue?
Herren: Jammen, kære Barn, der er jo Fruer nok paa Karnevallet!

(»Ulk«).

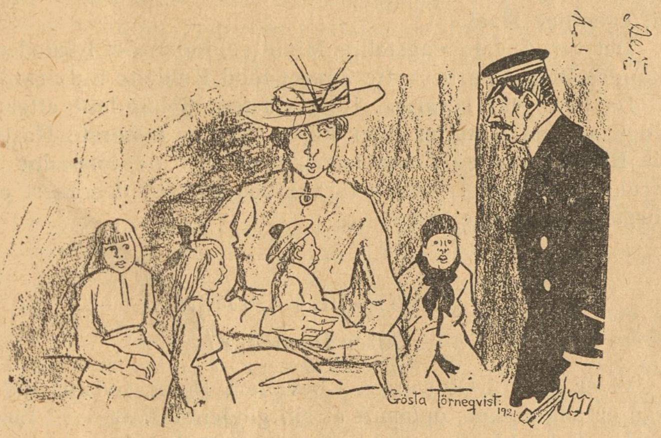

— Hur gamla är barnen?
— Det äldsta är fyra år.
— Jag undrar om inte det femte redan är påbörjat?
(. . . det femte Aar er vist paabegyndt).
— Nej då, herr konduktör, jag är änka sedan flera år tillbaka . . .

(»Søndags-Nisse«).

Det er virkelig smigrende at forære mig et saa lille Lommetørklæde!

(»Fliegende Blätter«).

Den unge Herre tilhøjre: Her er forfærdeligt kedeligt, syns De ikke?
Anden dito: Skrækkeligt! Men Børnene morer sig aabenbart!

(»Life«, Amerika).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Gustav havde indtil nu ikke værdiget sin Modstander et eneste Blik, men der kom en Stund, da han blev nødt til at se saa meget desmere paa ham. Han hadede ham uforsonligt siden sidste Nat, han skælvede ved Tanken om, at han skulde se denne Djævel i Øjnene, han havde gjort bedre i at maale sin Fjende tidligere, saa at han i det afgørende Øjeblik kunde være Herre over sin indre Bevægelse.

De to Modstandere havde indtaget deres Pladser. Gustavs Sekundant havde valgt en fortræffelig Plads til ham, han havde udsøgt et gunstigt Sted, hvor han ikke blev besværet af Vintersolen, der skinnede ned i Lysningen. Denne var omgiven af Buske, mellem hvilke et halvt Dusin smalle Stier ledede ud til Kørevejen. Gustav stod med Ryggen vendt lige mod en saadan Sti.

Efter at begge Sekundanter havde overtydet sig om, at der ikke var et eneste levende Væsen at se paa Stierne, skred de til Værket. Der herskede en højtidelig Stilhed, medens de gik til deres Pladser. Hr. Chevalier stod som en Billedstøtte, han havde lagt Overfrakken, og hans korte brune Jakke fremhævede fordelagtigt hans slanke Vækst. Gustav havde ogsaa lagt sin Kappe, hans sorte Dragt gjorde hans Blegbed endnu mere fremtrædende. Ikke desto mindre viste han ikke det ringeste Tegn paa Frygt, han var af Naturen ikke bange af sig, og hans Fortvivlelse havde hærdet hans Mod, ingen anden Plads var ham i Øjeblikket saa kærkommen som den, han indtog.

Tegnet blev givet. To Skud faldt samtidigt, og Skovtrykningen kastede Lyden hundredfold tilbage. Men samtidig med det første Ekko lød et skingrende Skrig.

Hr. Chevalier stod uden at røre sig, Gustav vaklede derimod og faldt tilbage i sin Sekundants Arme. Medens denne varsomt lod ham glide ned paa den haardfrosne Jord og beredte sig til at undersøge Saaret, viste der sig paa Kamppladsen en kvindelig Skikkelse, der ilede hen til den Saarede, knælede ned ved hans Side og bøjede sit blege Ansigt hen over ham.

Det var Leontine. Da hun om Morgenen ikke kunde finde Gustav, anede hun, hvad der var i Gære. Hendes Angst og Instinkt ledede hende til Hr. Chevaliers Bolig, hun naaede den først, efter at han var kørt bort; men ved indtrængende Bønner lykkedes det hende at faa at vide af Tjenerskabet, at Kusken havde Ordre til først at køre til Hr. de la Veyens Bolig og saa senere til Boulogneskoven i Retning af Passy. Det var saa virkelig lykkedes hende at følge Vognens Spor, men for sent kom hun. Hun knælede nu ved Siden af sin Mand og kaldte paa ham med de ømmeste Navne, medens hun fortvivlet vred Hænderne.

Gustav var bleven ramt i Siden og havde mistet Bevidstheden. Leontines Blik hvilede ængsteligt paa den unge Officer, der med stor Sagkundskab undersøgte Saaret.

»Saaret er ikke farligt,« sagde han, da han havde overbevist sig om, at Kuglen vel var gaaet ind mellem Ribbenene, men at den næppe var trængt en Tomme længere ind.

»Det er uforsvarligt, at vi ikke har sørget for, at her er en Læge til Stede,« sagde han til Rafael, da denne traadte hen til dem og med stor Deltagelse saa paa den ulykkelige Kvindes Smerte. Han studsede, da han fik hendes Ansigt at se.

Leontine kendte godt Officeren, og hun livedes op, da hun hørte hans første Udtalelser. Med stor Resoluthed hjalp hun ham med at anlægge en foreløbig Forbinding, hun beskæftigede sig med sin Ægtefælle med angstfuld Hast, og hendes Blik hvilede stadig paa Gustavs Ansigt, som vilde hun opfange det første Blik, saa snart han slog Øjnene op. — Al Mistanke og Mistro forlod Leontine, saa snart hun blev klar over, at Gustav svævede i Fare, og hendes Higen og Tragten gik nu kun ud paa at redde ham. Bevidstheden om, at hun var gaaet for vidt, og at hun havde glemt sine Pligter imod sin Mand, bragte hende til at flakke hvileløs omkring i sit Hjem. Hun ventede i Dødsangst paa Gustav, og da han ikke kom tilbage, blev hun mere og mere ængstelig for hans Liv, og Tanken om hendes Uret fyldte hende tillige med Afsky for ham, der ved sine Mistænkeliggørelser havde forledt hende til en saadan Grad af Pligtforglemmelse.

Nu knælede hun for Resultatet af sin taabelige Mistro, og det faldt som Skæl fra hendes Øjne, da hun naaede Kamppladsen lige i det Øjeblik, hendes Forførers Vaaben var rettet mod Gustav. Det havde maaske trøstet hende noget, dersom hun havde vidst, at det var hende, der havde bortledt Kuglen fra Gustavs Hjerte, mod hvilket den var rettet, thi det var hendes Tilsynekomst lige i Skudlinien, der havde indvirket saadan paa Hr. Chevaliers Sikkerhed, at han forfejlede sit egentlige Maal.

Det varede fem ængstelige Minutter, inden det lykkedes at standse Blodet og beskytte Saaret mod Kuldens Indvirkning.

Da dette var besørget, ilede Gustavs Sekundant efter en Vogn, og faa Minutter efter førtes Gustav i største Hast til sit Hjem, hvor en Læge snart efter gav de fornødne Instrukser, medens Leontine forvandlede sig til den mest omsorgsfulde Sygeplejerske.

FEMTENDE KAPITEL

Efter Duellen.

Vi er atter i Giftsnogen Chevaliers Hjem, hvortil Rafael lige er ankommen, optændt af sin glødende Elskov til Luzie, og længselsfuld efter at faa Raad og Vejledning af sin erfarne Ven Chevalier.

Denne snu »Ven« havde besluttet at rejse til London for at træffe sammen med Luzies Fader, og da Rafael fik Nys herom, bestormede han Vennen for at faa ham til at tage et langt Brev med til Greven. Hvad der ikke stod i Brevet, skulde Chevalier personligt forklare Greven.

Hr. Chevalier rystede paa Hovedet, som om han ikke fandt Behag i Anmodningen.

»Vil Du ikke?« spurgte Rafael overrasket.

»Du misforstaar mig. Hvorfor skal jeg være Postillon d'amour? Som din Ven vil jeg gaa til Greven og høre, hvad han mener om dit Forhold til Luzie; jeg skriver til Dig, og saa kan Du formelt anholde om hans Datters Haand.«

»Det er jeg godt fornøjet med! . . . Og dog,« tilføjede han sørgmodig, »vilde jeg give meget for, at jeg personlig kunde skaffe mig Oplysninger om Grunden til det unaturlige Forhold mellem Fader og Datter. Vidste jeg ikke, at Luzie var saa ædel og ren, fandt jeg i hendes Liv og Væsen den mindste Grund til Mistanke om, at hun var Skyld i denne Forsømmelse, jeg kunde næsten sige Forstødelse, vilde det gøre mig til det ulykkeligste Menneske. Luzie taler ikke gerne om det, hun lader mig ane, at Skylden ligger hos hendes Stifmoder,

men jeg kan ikke begribe, hvordan en Mand som Greven kan lade sig forlede til en saadan Unatur.«

Hr. Chevalier mærkede af disse Ord, at der trods af Rafaels Kærlighed dog var en lille Spire til Mistanke i hans Hjerte, og han var ikke sen til at benytte sig af Opdagelsen.

»Saa-vidt jeg kender Greven, har jeg Grund til at anse ham for en meget ædel Natur, men ogsaa til at holde ham for en ligesaa streng Fader,« sagde han.

»Han maa være raa og grusom,« vedblev Rafael, »og jeg tror, at hans Hustru er lige saa frastødende og følelsesløs som han.«

»Du har maaske Ret,« sagde Hr. Chevalier. »Og dog, et Æble, der saa tidlig er falden af Grenen, kan meget let være ormstukket,« tilføjede han ligegyldig.

Desuagtet faldt denne Ytring som en Gnist i en Krundttønde. Rafaels Ansigt antog en højrød Farve, og hans Blik hvilede truende paa Hr. Chevalier.

»Nu misforstaar Du mig igen, Rafael,« sagde han formildende. »Jeg talte kun om Reglen, fra hvilken der kan være mange Undtagelser. . . . Se,« vedblev han efter en Pavse, »det har gjort mig inderlig ondt at se, at Du for en Kvindes Skyld har trukket Dig tilbage fra alle de Glæder, Livet byder os; men Du har et saa heftigt og opbrusende Temperament, at jeg foretrak at forskaane Dig for mine Forestillinger, og at overlade Dig til Dig selv, hvor ung og uerfaren Du end er. Gør Dig en Gang klart, hvad jeg og andre i Stilhed tænker om Dig: Du hænger med hele din fyrige Sjæl ved en Kvinde. . . . Tilgiv, at jeg taler aabent og ærligt, det kan være, at jeg ikke mere finder et saa passende Øjeblik . . . ved en Kvinde, som er smuk og nok i Stand til at beruse dine Sanser, men som har modtaget din Hyldest saa hurtigt og imødekommende, at det forekommer mig betænkeligt, naar der er Tale om en inderlig og uopløselig Forbindelse. Intet hindrer Dig i at drikke af Lykkens Bæger i fulde Drag, men tænk paa den Malurt, som ligger paa Bunden, og som hverken Du eller nogen anden dødelig bliver forskaanet for.«

Hr. Chevalier sagde dette med en saa faderlig Overlegenhed, at Rafael uvilkaarlig bøjede sig, skønt han følte sig meget oprørt; disse Ord traf ham med saadan en Magt, at han først maatte fatte sig, før han kunde imødegaa dem. Hr. Chevalier ventede imidlertid ikke, til han kom til Orde, han søgte straks at gyde lægende Balsam i det giftige Saar.

»Jeg véd, hvad Du vil svare mig, Rafael!« vedblev han i en hjertelig Tone. »Jeg har ikke sagt noget, der kan nedværdige Genstanden for din Kærlighed, da jeg antager, at hun er Dig værd. Hvad jeg sagde, var kun en faderlig Advarsel, det var kun de Betænkeligheder, som en erfaren Mand, der er modnet i Livets Skole, maa have, naar den, hvis Vel han paa en vis Maade er ansvarlig for, er i Færd med at gøre et saa vigtigt Skridt. Tænkt derfor, at jeg ingenting har sagt, glem mine Ord, dersom Du er fast overbevist om, at mine Betænkeligheder savner enhver Grund, og vær ikke vred paa mig for de Advarslers Skyld, som længe har ligget mig paa Hjerte og længe svævet paa mine Læber. Tro mig, de har kostet Overvindelse nok! . . . Ræk mig nu din Haand, Rafael, og lad alt være glemt!«

Rafael blev forsonligere stemt, da han saa, at Hr. Chevalier ligesom tog sine Ord i sig igen; han rakte ham tøvende Haanden, og Hr. Chevalier trykkede den varmt og beroligende mellem sine.

»Endnu en Gang: Glem, hvad jeg sagde! Jeg indser selv, at jeg gik for vidt,« vedblev Hr. Chevalier. »Men nu maa jeg skynde mig hjem jeg har en Del at ordne før min Rejse,« tilføjede han og rejste sig. »Min Tid er knap, men jeg haaber at komme tilbage om kort Tid, i hvert Fald skal jeg nok skrive til Dig. Hvad Du har overdraget mig, kan ikke være i paalideligere Hænder end mine.«

Rafael rejste sig endnu noget fortumlet af, hvad han havde maattet høre, og inden han var kommen fuldstændig til sig selv, omfavnede Hr. Chevalier ham og tog bort.

Da Rafael var bleven alene i Værelset, sank han tilbage paa sin Plads og støttede Panden mod sine Hænder.

»Han lyver,« raabte han pludselig. »Det maa være en Djævel, der har bragt ham til at mistænkeliggøre dette uskyldige Væsen! . . . Og dog,« tilføjede han langsomt, »han maa tro at have gode Grunde, han har ved saa mange Lejligheder vist, at han mener mig det godt! . . . Men han har Ret, jeg vil glemme det, det var kun overdreven Omsorg for mit Vel, der bragte ham til at gaa saa vidt . . . Jeg vil gaa hen til Luzie, hun er min Verden, min Nutid, min Fremtid, mit alt.« —

Vi maa her bemærke, at Hr. Chevaliers Navn aldrig var bleven nævnet mellem Luzie og Rafael. Hun var meget fintfølende og tilbageholdende i alt, hvad der angik andre, saa hun havde aldrig bragt det forhadte Navn over sine Læber, og Rafael havde ikke haft Lejlighed til at omtale sin Ven. Luzie havde ligeledes kun talt om sin Fader og Stifmoder paa den skaansomste Maade, og naar hun imidlertid lod Smerten over Adskillelsen fra Faderen komme til Orde, gav hun i ædel Selvskuffelse sig selv lige saa megen Skyld for Spliden som Stifmoderen. — Endvidere maa vi erindre, at Hr. Chevalier vidste meget nøje Besked med, hvad der foregik i Luzies Hjem, skønt han i lang Tid ikke syntes at have bekymret sig om Rafael; Jeanette rapporterede nemlig samvittighedsfuldt alt, og hun stod sig ikke daarligt derved, da man vidste at bedømme hendes Iver.

*

Da Rafael naaede Luzies Bolig, hørte han, at der var en heftig Trætte i Korridoren. Han paaskyndede sin Gang og blev Vidne til et højst ejendommeligt Optrin.

Heublinger havde nemlig for første Gang i Dag faaet Lejlighed eller Anledning til at besøge sin naadige Komtesse i hendes nye Hjem, da han havde noget vigtigt at tale med hende om. Luzie plejede at besøge ham en Gang om Ugen blandt andet for at se til sin lille Myndling; men hun havde ikke omtalt sin Beskytter, den gamle Hanneton, for ham, da hun først for sent var kommen i Tanker om, at hun lige saa godt kunde have betroet sig til ham. Veronika havde i god Mening arrangeret det hele saa hurtigt, at denne Tanke kom for sent.

Heublinger havde i Dag pyntet sig meget festligt, hans Frakke var børstet saa omhyggeligt, at der ikke var et Støvgran at opdage, og hans graa Overskæg var plejet paa det bedste.

Da han ringede paa hos Luzie, aabnede Hanneton Døren. Hanneton var en hel Modsætning til ham i Klædedragten. Han var som sædvanlig iført sin korte, vide Fløjlsjakke og sine geniale Benklæder. Han vilde nu en Gang ikke bryde med sine Kunstnererindringer, de var hans Alderdoms Stolthed, og selv Veronika formaaede intet over ham i den Henseende, hun kunde ikke en Gang faa ham til at tage et Halstørklæde paa.

Heublinger saa altsaa for sin denne ejendommelige Skikkelse, der temmelig barsk spurgte ham, hvad han vilde.

Han strøg sit Overskæg, saa op og ned ad Manden og erklærede saa ,at det kom ikke ham ved.

Hanneton overtraadte aldrig sine Instrukser, og Vejen til Luzie gik kun over hans Lig. Han saa lige saa vigtig paa Manden med Overskægget og vilde slaa Døren i for Næsen af ham.

»Halløj!« raabte denne og greb ham i Armen, »saadan affærdiger man ikke den gamle Heublinger! . . . Hvem er han, Hr. Bajads, der vover at gøre sig saa vigtig her!«

Hanneton huskede nu paa, at han en Gang havde været en Kæmpe, og at han aabenbart endnu havde Kræfter nok til at gøre det af med slig en paatrængende Herre. Han gjorde derfor kort Proces, tog den gamle, stive Heublinger ved Skuldrene, løftede ham op fra Gulvet og satte ham uden for Døren.

(Fortsættes.)

Allan Larsen. Tak, et Par af dem bliver benyttet. Angaaende deres Spørgsmaal skal vi give Dem følgende Svar: Forsøg blot — men det er svært!!

Ove Thorsen. Ganske net. Kommer frem ved Lejlighed.

S. Vinsted. Postkortet er meget morsomt, men det er for farvet til at kunne reproduceres.

A. B. Brams. Sansynligvis ikke før i Slutningen af Juni.

Jens Poulsen, Viborg. Det ønskede er afsendt.

Jeg tillader mig herved at sende Dem følgende originale Vittighed.

Der var en Søkaptain, der var lidt slem til at fortælle Historier, hvorfor han sagde:

— En Dag, kan De tænke Dem, passerer vi en Ø, der var helt rød af Krebs.

— Men Krebs er jo først røde, naar de er kogte!

— Javel! svarede Kaptainen uforknyt, men det var ogsaa en vulkansk Ø med varme Kilder.

Svar. Nej, vi kender den forsaavidt ikke. Da vi sidst hørte den, drejede det sig nemlig om kogte Hummer.

KOLDBLODIGHED

Professorinden: Gud, Laboratoriet er sprunget i Luften med Dine to Assistenter.

Professoren: De unge Mennesker skal da ogsaa altid gøre sig vigtige.

Indsendt af Jakob Knudsen, Hillerød.

Kære Ravn! Kender Du den?

Den sidstankomne Tugthusfange: »Tillad at jeg forestiller mig for Dem: Petersen-Menéd.«

Anden Fange: »Meget behageligt! Sørensen-Rovmord.«

Nej, kære Svanebay; vi har ikke personligt været i »Huset!«

Og ved Du, hvad Højden af Snobberi er?

Det er, naar en Prins maler Portrættet af en Kammerjunker og saa denne altid gaar og skærer Ansigt — for saa ligner han Portrættet!

Ærbødig hilser
Svanebay.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 34,000 Gevinster til
Værdi 1 Million 615,785 Kr.
Trækkes den 20. og 21. April.
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod Kr. 0,70.

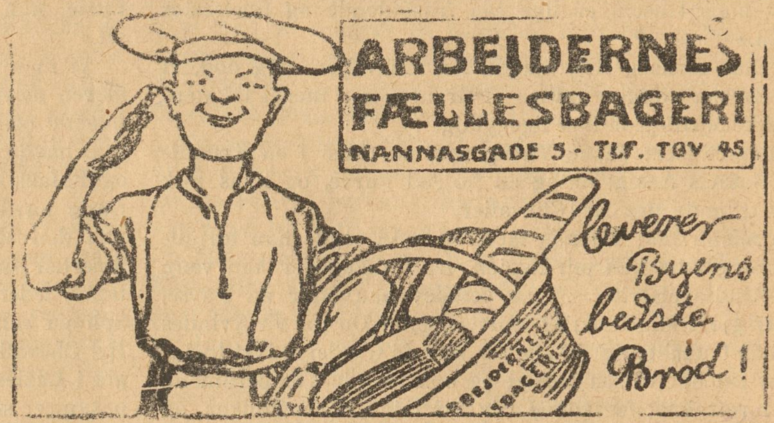

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forlov: elsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

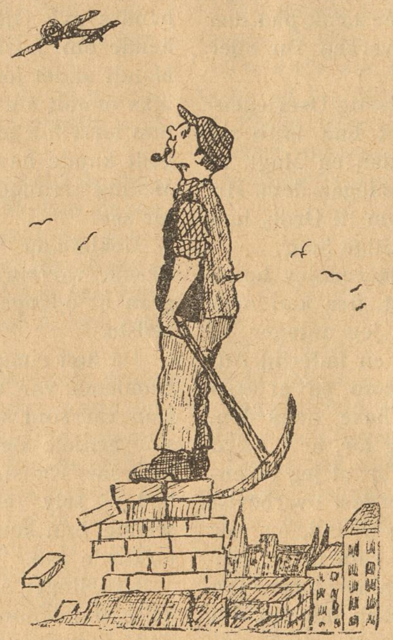

De Flyvere maa jo være gale!
Hvert Øjeblik falder der en ned, men lige meget hjælper det. —
Det var dog det sidste jeg vilde være —!

Tegnet af Kaj Eskildsen.

Avertér i „RAVNEN“.

Kære Hans. S. Deres Tegning bar til Tekst: »Den yndigste Rose er funden« — men den maa aabenbart ikke have smagt Damen, eftersom hun er i Færd med at spytte den ud igen.

Tegnet af Hans Sørensen.

Rød Indmad

Farlig Leg.

De drevet har en farlig Leg,
de Højremænd i Landet.
Til sund Fornuft de svared' Nej,
og mangt og meget stranded'.
Den rige Mand kan »klippe« let,
thi »Bons« han har i Hæfter.
Men klip ej *Folket* altfor tæt
— dér slumrer Løvekræfter.

»EN NORDMAND«.

Kunden: Ja, det er en pen papegøje, men er den velopdragen? Jeg haaber, den ikke kan bande eller bruge stygge ord

Fuglehandleren: Nej, kjære frue, denne papegøjen er en ren helgen — han kan til og med synge salmer. Jeg hadde nogen papegøjer, som var fæle til at bande. Men da denne her kom, omvendte han dem allesammen.

»EN DANSKER«.

Sagfører Frandsen kom en Dag hjem til sin Kone med et sørgmodigt Ansigt.

— Folk er saa mistænksomme nu for Tiden, sagde han. Du kender jo Jensen, min gamle Ven. Jeg havde gjort en hel Del Arbejde for ham, og idag bad han mig om at faa at vide, hvad han var mig skyldig.

Det gjorde jeg for gammelt Venskabs Skyld, sagde jeg, saa Du er mig ikke noget skyldig.

— Tak! sagde han, men jeg vil meget gerne have en Kvittering paa det.

»EN SVENSKER«

Fru Rosenblom: — Så egendomligt dét är här i världen att fattigt folk vanligtvis har flera barn än de rika. Jag till exempelvis har inga.

Herr Lundström: — Fru Rosenblom skulle ta sig ett fosterbarn.

Fru Rosenblom: — Tänkte göra det en gång, men det försöket gör jag inte om. Då snickar Jönsson fick sitt elfte barn, gick jag dit och erbjöd mig att ta ett av deras barn som mitt eget. Kan herr Lundström gissa vad fru Jönsson svarade? Nej, sa hon, något av barnen vill jag inte vara av med, men fru Rosenblom kan få överta Jönsson.

»Godt Nyt«.

Direktør Dreyer, Zoologisk Have, har anskaffet en Del nye Dyr, men tænker iøvrigt paa at udvide Dyrebestanden yderligere. Han gaar i hvert Fald med mange Dyr i Hovedet og har en Bisonokse paa Haanden.

*

En amerikansk Professor har holdt et Foredrag om Døden og paastaar, at det at dø slet ikke er generende.

Det maa dog være ret krepperende!

*

En Rejsende, der i Gaar Aftes tog med Ekspressen Syd paa, var saa nervøs, at han stak sin Kone en Krone og kyssede Drageren.

*

Da Biltaksterne blev forhøjede med et Par Hundrede Procent, var de nye Priser ikke til at finde nogetsteds i Vognen.

Nu, da Priserne er nedsat med 25 Pct., bærer Vognene store Plakater!

*

En yngre Dame blev i Gaar let paakørt af en Vogn, og ved Sammenstødet blev hun saa rystet, at hun paa Stedet nedkom med Tvillinger.

Kusken var uden Skyld i det skete.

HØRT PAA ET AVISKONTOR.

En Brændevinsbrænder kom ind paa en mindre Avis' Redaktionskontor og bestilte en stor Annonce angaaende sin 10 Aar gamle Akvavit. Redaktøren gik til Hustelefonen og hviskede til Sætteriet:

— Tag den Leder om »Drikkeriets Forbandelse« ud; der kommer noget andet i Stedet!

— Du, jeg kunde godt lide at bo paa et af disse Skibe, som de nu vil lave om til Beboelse.

— Hvorfor det?

— Jo, for saadan et Skib ligger altid og gynger lidt, og saa kan min Kone ikke saa let opdage, at jeg kommer hjem med en lille »Sømands-Streg!«

Øl.

Det er trist med det danske Øl, som stadig holder sig tyndt. I gamle Dage havde man hele 6 Slags Øl, nemlig: Godt Godtøl, Godtøl, Skidt Godtøl, Godt Skidtøl, Skidtøl og — skidt Skidtøl.

Hørt paa en Banegaard.

En Herre springer omkring og kigger ind ad de forskellige Døre. En medlidende Sjæl slaar ham paa Skulderen og siger:

— Søger De maaske Restaurationsvognen?

— Nej, tværtimod, svarede Manden.

Unge Digtere.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Helge Meyer.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

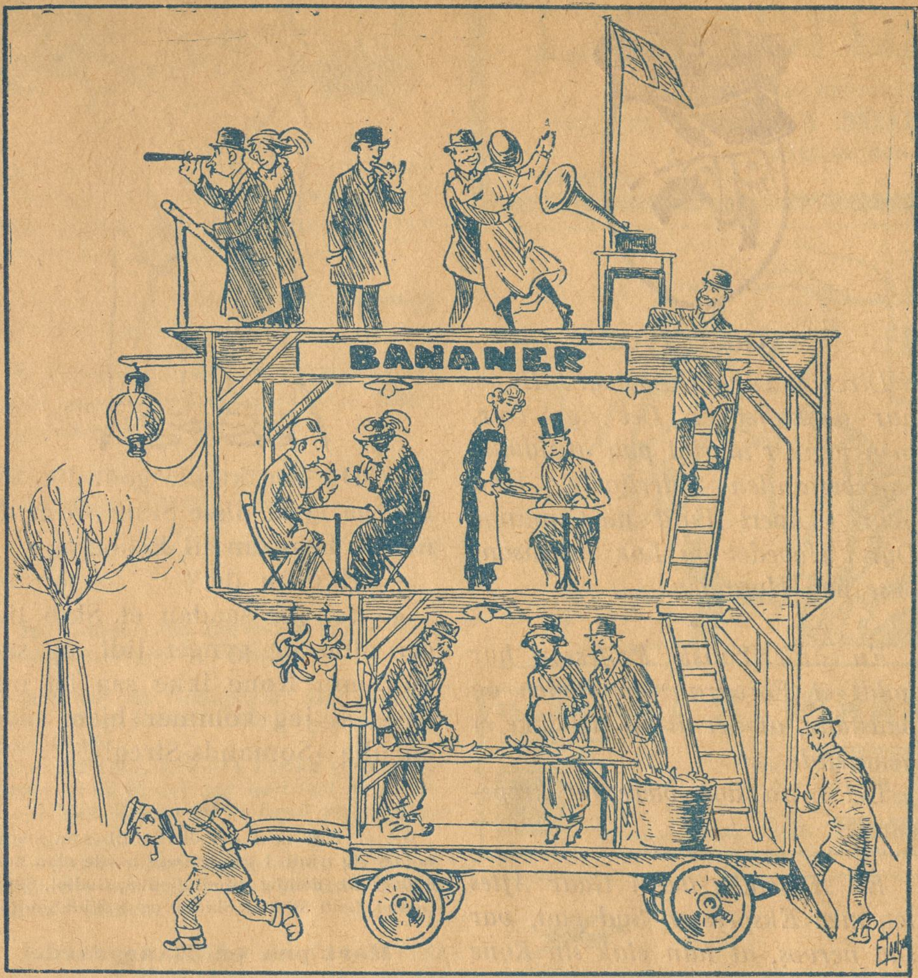

Tegning af *Emil Poulsen.*

Fremtidens Bananvogne.

Vidriksen og Slidriksen.

Vidriksen og Slidriksen var Forfattere. Det var ogsaa omtrent deres eneste Fællespunkt. Ellers var de som Dag og Nat. Den ene var lille, den anden høj. Den ene var krøllet, den anden stikkelhaaret. Den ene digtede underholdende, den anden belærende. Men begge var de satiriske.

En Dag mødtes de paa den literære Kafe. De kendte ikke meget til hinanden, men havde dog læst noget af hinandens Produktion. Nu slog de sig ned sammen og varmede sig ved en Kognac-Kaffe og den gensidige velvillige Ros. De fik det helt venskabeligt og blev hurtigt intime. Og det viste sig, at de begge havde det samme Klagemaal at betro hinanden. De havde nu i saa og saa mange Aar arbejdet med al mulig Rutine efter hver sin bestemte literære Facon, der havde givet dem deres særlige digteriske Profil – men nu var de vist ved at være udskrevne. Jo . . for mere og mere hyppigt fik de deres Arbejde tilbage fra Redaktionerne: Højstærede, Deres Form er alt for kendt og misbrugt! Til den ene: De er for gemytlig. Til den anden: De er for højtidelig. Til dem begge: De maa se at finde paa noget Nyt, dersom De ønsker, vi skal trykke og betale. Punktum.

Der verserede netop i de Dage mellem det literære Folk en lille Historie om »Tilskueren«s Redaktør, som havde returneret en Artikel til Forfatteren med Anmodning om en passende Forkortelse. Forfatteren havde rolig ladet den ligge i 14 Dage uden at rører ved den og atter indsendt den, og nu var den tilpas — ogsaa i Formatet! Man lo forstaaende og skadefro. Men midt i Latteren stansede man og saa paa hinanden. Man havde altsaa i samme Øjeblik, faaet en Slags Idé. Man smilte forlegen, man begyndte at rykke sammen, man mødtes paa Halvejen. Om man forresten ikke . . . ja hvorfor ikke prøve . . . forsøge . . . *Mundus vult decipi* — Verden vil bedrages. Prøve paa at bytte Manuskripter! Man talte om det. Man besluttede. Man skiltes. Næste Dag sendte man hinanden Manuskript. Det gik straks videre. Allerede Dagen efter modtog Vidriksen Brev:

Kære Forfatter! Tak for Manuskriptet! Det passer Bladet udmærket. De har nu omsider fundet Dem selv helt. Deres nye Form er god. Der er nu netop det Gran af Alvor i deres Humor, som De altid har savnet.

Med Hilsen.

(Navnet).

Samtidig modtog Slidriksen:

Kære Digter! Modtaget Manuskriptet. De er nu endelig kommet over det døde Punkt. Og jeg kan nu gratulere Dem til Resultatet. Der er nu netop det Glimt af Humor i Deres Alvor, som De altid har savnet. Jeg tør maaske lykønske mig til, at mine smaa gode Raad har været medvirkende?

Vær hilset!

(Navnet).

Nu digter Vidriksen og Slidriksen videre . . . og bytter . . . til baade Pressens og Publikums Tilfredshed. Og tjener igen gode Penge. Naar det ikke gaar længere paa den Maner, bytter de blot med med to andre Aandsbeslægtede!

Frederik Skovsbo.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
leverer de bedste Clicheer
Købmagergade 7
H. Af Silkegade
København K
Telefon № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Holbergsgade 6.

Carl Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN"
25 ØRE

Dommeren: »De har slaaet fire Tænder ud paa Klageren?«

Den Anklagede: »Nej.«

Dommeren (til Vidnet): »Har han gjort det eller ej?«

Vidnet: »Han har gjort det.«

Dommeren: »Hører De . . . Har De altsaa slaaet fire Fortænder ud paa Klageren?«

Den Anklagede: »Nej.«

Dommeren: »Det er dog det frækkeste . . . Vil De nægte, at De har slaaet Klageren for Munden?«

Den Anklagede. »Nej.»

Dommeren: »Og slaaet fire Tænder ud.«

Den Anklagede: »Det har jeg ikke gjort.«

Dommeren: »Hvis De bliver ved at nægte, bliver De dømt alligevel . . Altsaa, fortæl sandfærdigt, hvorledes De har baaret Dem ad.«

Den Anklagede: »Jeg slog fire Tænder ind paa ham, men bagefter spyttede han dem selv ud.«

*

— Nej, ved Du hvad! siger den distræte Professor til sin unge Frue. Nu er det snart for galt. I en halv Time lader Du nu mig sidde her og forklare Dig den Sag, og saa er Du ikke engang her i Stuen.

En Herre kommer ind i en Restauration, i hvilken der sidder en anden Herre og drikker. Den indtrædende Herre udbryder.

— Det er dog for galt. Her udnævner vi Dem til Æresmedlem i vor Antialkoholforening, og saa sidder De her og drikker Whisky.

— Som Æresmedlem har man vel alle Rettigheder, men ingen Pligter! svarer den Tiltalte gemytlig, medens han tømmer sit Glas.

*

Fru Petersen: Det er ikke rigtig af Dig at mistænke lille Frits for at have taget Penge af din Portemonnæ. Hvorfor mistænker du ikke ligesaa godt mig?

Hr. Petersen: Fordi der var nogle tilbage!

*

Frøken Jensen: Jeg kan forstaa, at Jeres Læge ikke er nogen Gentleman.

Frøken Petersen: Det er rigtig nok.

Frøken Jensen: Aah, fortæl mig lidt om det.

Frøken Petersen: Det er en kvindelig Læge.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Surballe*.

Situationen Marts 1921.

Tegning af *Magnus Kristensen*.

Under en eventuel Storkonflikt skal »Det frivillige Skyttekorps« beskytte Mælkeforsyningen.

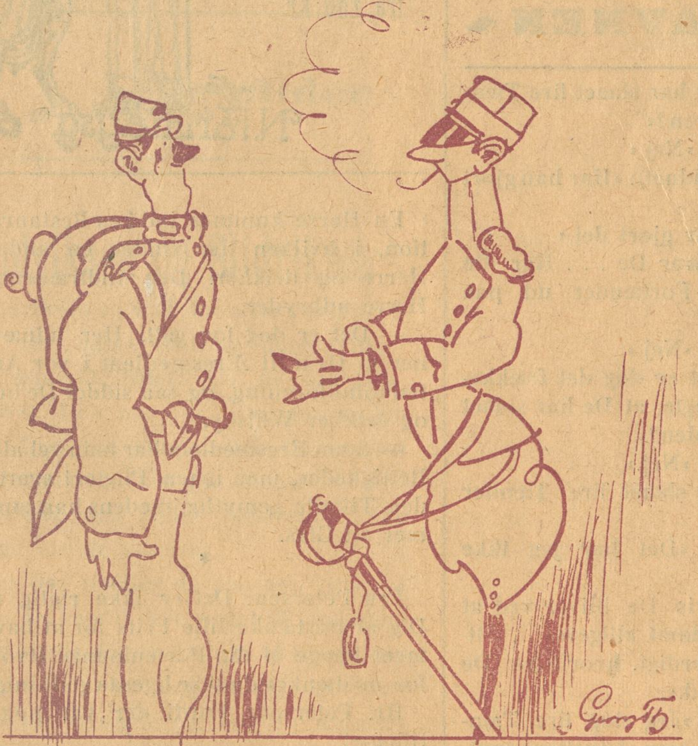

Tegning af *Georg Thuesen*

Løjtnanten: Der er saa mørkt i Deres Hjærne, 84, at et Negerhode vilde tage sig ud som en elektrisk Buelampe ved Siden af deres!

Tegning af *Johannes Flor*.

Ser Du, Bertha, je' stak han saadan en paa Pusterøret, at han maatte med *Falck*. — Men saa gal i Hodet kunde je' aldrig bli'e paa Dig!

Sunday Mixture
53 Gram 0,50
105 „ Daase 1.00

Gentleman Flake
50 Gram 0,80

Gentleman Mixture
50 Gram 0,80

Havana Life
stor fin Cerut
pr. Stk 10 Øre

De bedste og prisbilligste Rygevarer der kan faas.

C. B. MØLLER & Co. — TOBAKSFABRIK.

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 15 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 14 April. 1921

Tegning af *Erik Lassen.*

Hun er April, den tætte Skovstis' foraarsglade Kvinde,
fra den Gang »Pan« sig muntred med den honningfyldte Bi.
Ej Uglens, nej Bilistens Tuden høres nu derinde,
og »Skovens dunkle Vej« er nu en asfalteret Cyklesti.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløs.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

»Hvorfor er Chefen saa vred idag?«

»Jo, igaar blev han vred over en Ting, og idag er han vred over, at han ikke kan huske, hvad han var vred over igaar.«

*

Et Parisermagasin skrev til en af sine faste Kunder:

— Vi ser os ved et lykkeligt Tilfælde i Stand til at tilbyde Dem indlagte udmærkede Vare til den efter Kvaliteten fabelagtig billige Pris af 7 Kr. pr. Meter. I Tilfælde af, at vi ikke hører fra Dem, gaar vi imidlertid ud fra, at De kun vil betale 6 Kr. og da der ikke er nogen Tid at spilde med Ordren, akcepterer vi sidstnævnte Pris.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American Bar', 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Jeg har ladet mig fotografere til Hest!

Hvorledes synes Du om Billedet?

— Meget godt! . . . Det er vist et Øjebliksfotografi?!

— Hvorfor?

— Jo, fordi Du sidder paa Hesten!

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CAR. ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Stamgæsten: »Kan Værten ikke lade Piccoloen gaa hjem til mig og hente min Portnøgle?

Værten: »Jo, bevares, han er ikke bange, om det saa er for den Lede selv!«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Ungkarlen (til sin Husholderske). »Se her, Kristine, her mangler en Knap, og her er Sømmen gaaet op, saa man kan se Foret; skal jeg gaa rundt og se saadan ud, saa kan jeg ligesaa gerne gifte mig.«

*

»Naa, var Vandet paa Højalperne ikke herligt?«

»Aa, vidunderligt! Vi afkølede tre Dusin Ølflasker deri.«

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Paa mit Kammer.

Jeg har siddet saa lunt i min ensomme Krog
med en Pen i min dirrende Haand,
mens jeg lytted' til Mindernes hviskende Sprog
og lod Fortid befrugte min Aand.
Alle lyse og straalende Tanker, som fór
mig som flygtige Gæster forbi,
har jeg varsomt klædt paa i de fejreste Ord
til et Hele af skær Poesi.

Der er stille og tyst i min fattige Vraa,
hvor det dufter af Bøger og Støv.
Tavs betragter jeg Himlen, hvis luftige Blaa
danner Ramme om Lindenes Løv.
Bagved Træerne ligger det solaabne Land
i en Kaabe af Korn og af Græs,
yderst randet af Fjorddybets blikstille Vand
med dets Spejling af Skyer og Næs.

Og jeg lytter til Lebladets syngende Staal,
som til Hammerens klingende Slag,
føler Livsviljens Stræben mod praktiske Maal
som et Sus i den vældende Dag.
Den, som stænger sig ude fra Kamp og fra Kiv
og kun aander i Drøm og i Digt, —
bli'er han vraget maaske af det brusende Liv
som en Pjalt, der har svigtet sin Pligt?

Disse tusinde Lyde fra Land og fra Hav —
er det Skæbnens retfærdige Dom:
Du har smilet ad Tidens prosaiske Krav
og betinget dens Stræben som tom.
Al din Kraft har du viet en Ordspils-Musik,
som paa Velklang er fattig og mat,
men hvad Verden begærer er ikke Lyrik,
det er Næver, som frejdigt ta'er fat!

Passiar! — Jeg maa tolke i Toner og Skrift,
hvad der rører sig dybt i mit Blod,
thi »at digte« er ogsaa en Form for Bedrift, —
lad den gælde for ond eller god!
Lad den tjene en ædel og nyttig Ide
eller virke som Gøglernes Lur, —
al min Higen og Stræben i Lyst som i Ve
er og bliver dog eet kun: — Natur.

Anders K. Olsen.

□ □ □

IDÉAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN &
ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Herren (idet han overrasker en Indbrudstyv i sin Bolig): »Skurk, jeg kunde straks lade Dem arrestere — men jeg vil skaane Dem!«

Tyven: »De er et godt Menneske! Véd De hvad, skal vi ikke sige Du til hinanden!«

*

En nervøs, ung Pige forespurgte i et Blad, hvad hun skulde gøre for at blive fri for den stikkende Fornemmelse i Ansigtet..

Svar i næste Nummer:

Bed ham om at møde nybarberet.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianee"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Ud paa Aftenen ringer det, og Pigen kommer ind, idet hun siger:

— Her er de med det Fortepiano, som Herskabet har købt i Middags.

— Lad dem straks tage det tilbage igen! siger Fruen, medens Manden forbavset spørger:

— Hvad gaar der nu af Dig! Du var da ivrig nok for at faa Fortepiano.

— Ja! Men tror Du, at man giver 1400 Kroner for et Instrument, for at de skal komme med det ved Nattetide, naar ingen af Naboerne kan se det?!

AFB A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

Arbejder og Kapitalist.

Hr. Redaktør!

I Anledning af den megen Talen og Skriven om Arbejdslønnen indenfor de forskellige Fag, skal jeg tillade mig i al Korthed at meddele følgende: Det er ganske nødvendigt, at Arbejdslønnen sættes betydeligt ned, for det første fordi de Arbejdsløse har tjent saa meget, at de hver Aften fylder Wievels og Paladshotellets Restauranter (hvad vi Arbejdsgivere hidtil har gjort, og hvad vi ogsaa ønsker at gøre i Fremtiden). De Arbejdsløse drikker paa disse fine og dyre Steder ligesaa megen Champagne, som vi Arbejdsgivere bruger, naar vi f. Eks. hylder vores Oldermand eller kommer fra Skydning paa Skydebanen. For det andet er det vitterligt, at flere Storfabrikanter nu maa nøjes med to i Stedet for før 3—4 Biler, og enkelte af mine Venner indenfor Storindustrien har ikke kunnet udvide deres Landejendomme efter Tidens Smag.

Saadan ligger den! Og jeg undlader ikke at advare Dem imod at trodse os Arbejdsgivere, der alle er bevæbnede til Tænderne, og som til vor sidste Blodsdraabe vil forsvare vort Ideal, som er: Karnapper til Arbejdsgiverne og Barakker til Arbejderne!

Forholdsvis ærb.

P. B. Guldberg.

GENGÆLD

En Landmand fik Opfordring til at møde hos en Nabo, for at begrave hans tredie Kone. De to Mænd havde været Venner i mange Aar, og Landmanden havde været med til de to foregaaende Hustruers Begravelse.

Hans Kone blev derfor noget forbavset, da han erklærede, at han ikke vilde tage med til den sidste Begravelse.

— Men hvorfor vil Du dog ikke det, Jørgen? spurgte hun.

Jørgen svarede efter nogen Betænkning:

— Jeg kan ikke lide at vedblive med at modtage Folks Venlighed, naar man aldrig kan gøre Gengæld.

Sidste Nyt.

Mel.: Fra London og til Dover.

(Af »Jorden rundt«.)

Der sker endnu i Verden
mange mystiske Ting.
Ja, Men'skeliv og -Færden
køres endnu i Ring.
Se, Ungarns Kejser
formummet rejser
og trodser Grænsens Væg.
Hvor han sig skaved',
Panik han laved',
ja, sikken Masse Skæg!
Værst gik det dog med Horthy,
fy, hvor det var en Skam.
Alle Slags Blade laved'
»Vitserne« over ham!

Og Grønland, nær ved Polen,
herreløs laa det før.
Men — hil! — saa kom Parolen:
Grønland til Danmark hør'.
Ententen venlig
sa', her er end'lig
jert Land — naturligvis.
Det har ej solgt sig,
nej, det har holdt sig,
fordi det laa paa Is.
Løs jeg vil mig rive,
bare af Sted mod Nord.
Tænk at man dér kan blive
Fa'r til en Æskimor!

»Forenede« forleden
rustede sig til Kamp.
For oven og for neden
gik det med Højtryks-Damp.
Hr. Glückstadt længe
forlangte Penge,
men Cold og Høst sa' Nej.
De skreg med Fagter:
»Vi sejler agter,
hvis vi gaar Glückstadts Vej!«
Pengene de forøder,
lød det fra mangt et Bryst.
Cold var saa varm som Gløder,
foraarstræt var Hr. Høst.

Nu Doktordisputa'ser
tages af en og hver,
Alverden gaar og aser
— er Kunsten da saa svær?
Om »Graa Bersærker«
kan skrives Værker,
som virker paa en Kat.
Ja, Donnerwetter,
skriv om »Kasketter« —
det gi'r en Doktorhat!
Men hvor man faar det skærte
Kød, naar ens Pung er tom —
ja, se, det vil de Lærde
ej *disputere* om!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

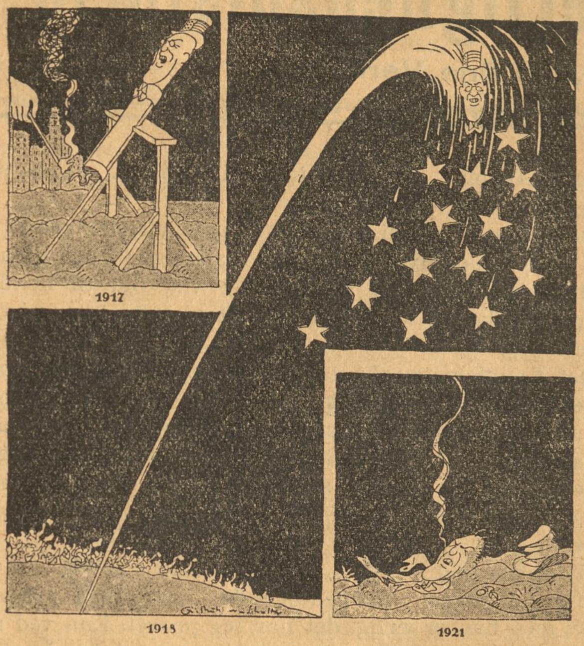

»Raketten Wilson« 1917 — 1918 — 1921.
(»Lustige Blätter«).

Lloyd George indretter Galgen, som var tiltænkt Kejser Vilhelm, for Arbejdere.
(»The Daily Herald,« England.

Hvorledes engelske Kaproere saa ud i 50'erne, i 80'erne og hvorledes de ser ud nu.
(»Daily Mirror«).

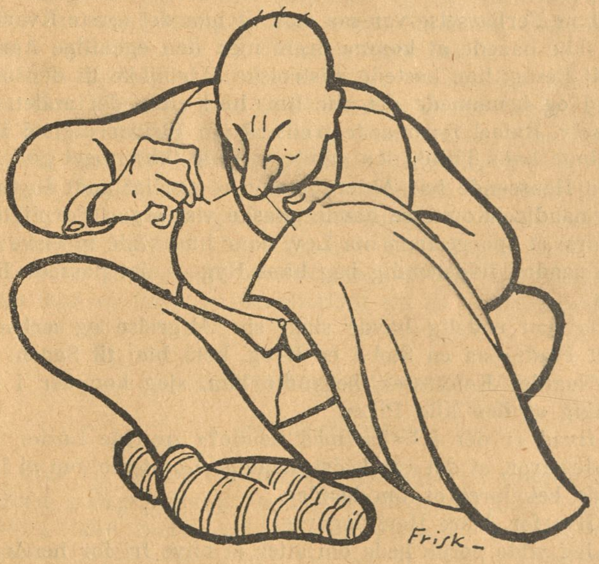

När man är närsynt. (Skræderen stikker Naalen gennem Næsen).
(»Søndags-Nisse«).

— Men Hr. Professor, hvordan er De kommet til at se saadan ud?

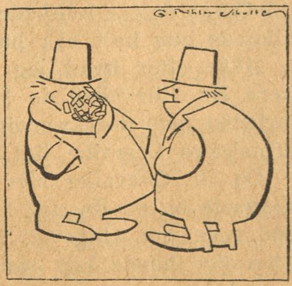

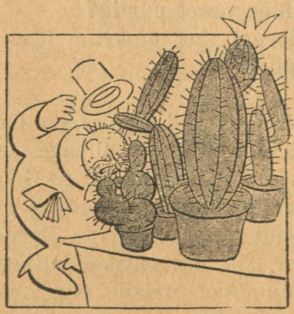

— Aa, jeg var inde paa en Blomsterudstilling og flugtede til en Kaktus!

(»Lustige Blätter«).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

I dette Øjeblik kom Jeanette farende ud for at faa Grunden til Spektaklet at vide, og samtidig viste Rafael sig paa det nederste Trappetrin.

Hanneton stod med korslagte Arme midt i Døren som en Ærkeengel og saa sejersbevidst ned paa den overvundne, der begyndte at rejse sig.

»Hvad er her paa Færde, Hanneton?« skreg Jeanette.

»Det er bare en Eksekution!« svarede denne; man nægter mig den tilbørlige Lydighed og vil uden mit Samtykke tale med Komtessen«.

»Men Hanneton, det er jo den gamle Eublinger!« raabte Jeanette, der som alle Franskmænd ikke kunde udtale H.

Striden blev nu hurtigt bilagt ved Jeanettes Mægling, og som to bidske Dyr gik de gamle af Vejen for hinanden, og Heublinger gik nu ind fulgt af Rafael.

Luzie var i Dag i særlig godt Humør, hun hørte leende paa Fortællingen om Striden og beroligede Heublinger med den Forsikring, at hun vilde have valgt ham til Beskytter, hvis han ikke allerede havde staaet i et andet Tjenesteforhold. — Rafael saa i Dag for første Gang den gamle, som Luzie saa tidt havde talt om, han rakte ham venligt Haanden, den gamle tog den mistroisk og rystede paa Hovedet, thi ogsaa han havde i Dag den Ære at se Rafael for første Gang, og det til hans Overraskelse oven i Købet som Luzies Forlovede.

Hans Forbavselse var saa stor, at han det første Kvarters Tid ikke naaede at komme frem med den egentlige Aarsag til sit Besøg; han kastede mistroiske Sideblikke til den unge Mand og brummede det ene hm, hm! efter det andet ved sig selv. Rafael formaaede trods al sin Elskværdighed ikke at vinde hans Tillid, den gamle vejrede ikke noget godt, og i den Henseende har Alderdommen et særligt godt Instinkt. Den naadige Komtesse havde ganske vist ingen Forpligtelse til først at spørge ham om Lov, naar hun vilde forelske sig, men saadan fuldstændig bag hans Ryg — det passede ham ikke.

Da han endelig havde slugt sin Ærgrelse og ærbødigt taget Plads paa en Stol i en Krog, kom han til Sagen.

»Naadige Komtesse«, begyndte han, »jeg kommer i Anledning af den lille Pige«.

»Hvad er der i Vejen med hende?« spurgte Luzie.

»Jeg tror, at det var bedst, naadige Komtesse, om vi ikke havde bekymret os om hende«.

»Hvorfor, kære Heublinger?«

»Jeg vilde gerne bede om atter at blive fri for hende«.

»Men Grunden, Heublinger! Hun trives jo saa godt hos Dem«.

»Det kan nok være, naadige Komtesse, men man skal aldrig røre ved Snavs.«

»Jeg forstaar Dem ikke. Har hun været uartig?«

»Nej, men der sværmer saa meget Pak omkring hende. Det volder mig store Ubehageligheder.«

»Tal tydeligere, Heublinger!«

»Som De ved, er Moderen ikke rigtig ved Samlingen, hun kom for otte Dage siden og forlangte sit Barn tilbage. Jeg sagde hende, at det kunde hun ikke faa, hun havde en Gang givet Afkald paa det. Nogle Dage efter kom hun igen og var saa heftig, at jeg maatte vise hende ud, tilmed da Barnet ikke gerne vilde bort. Siden den Tid omsværmer alskens Pak Huset om Aftenen, og jeg kan ikke forlade min Loge et eneste Øjeblik, naar jeg ikke vil risikere, at de slæber hende bort med Magt.«

»Det er mærkværdigt!« sagde Luzie eftertænksomt. »Det vilde være Synd, hvis det kønne Barn igen kom tilbage til Elendigheden. Moderen har ganske vist Ret til hende. . . Mener Du ikke, at det var bedst, at vi talte fornuftigt med hende?«

»Det Kvindemenneske tager ikke mod Fornuft, naadige Komtesse, især da hun ikke er ganske ved sine fulde fem. De har vist ogsaa noget særligt for med Barnet; saa vidt jeg kan forstaa af Pigens Snak, har man tidligere brugt den stakkels Unge til alle Slags Arbejder, som nok ikke er saa ganske i sin Orden, naar man betragter dem ved Dagslyset.«

»Hvad har det været?« spurgte Luzie spændt.

»Hun er meget tilbageholdende, naar man udspørger hende; men hun er ærlig, det har jeg prøvet. Kun ved meget snedige Spørgsmaal faar man noget ud af hende, jeg er heller ikke for at have med Politiet at gøre, ellers kunde jeg maaske nok komme efter det.«

Luzie kom til at tænke paa den Dag, da Pigen med saa stor Angst var flygtet fra Hr. Chevalier. Hun havde prøvet paa at udspørge hende om Aarsagen, men hun kunde ikke faa andet ud af hende, end at hun havde forvekslet ham med en anden Person.

Der var i alle Tilfælde noget mystisk ved hende. Men hvordan skulde man faa Hemmeligheden opklaret uden selv at blive indviklet i Ubehageligheder? Der blev snakket frem og tilbage, og Resultatet blev, at Hanneton skulde forsøge at skaffe Oplysninger. Heublinger fjernede sig saa med den Besked. —

Rafael var meget adspredt, og det blev ikke bedre da Veronika indfandt sig for at besøge sin Veninde, som hun i den sidste Tid paafaldende havde forsømt.

Hr. Chevalier havde talt sandt; Veronikas ellers saa friske og blomstrende Ansigt var blegt, hendes Øjne matte, og hendes hele Optræden forraadte en vis Slappelse. Da hendes Blik mødte Rafaels, skælvede hun lidt; den unge Mand lagde Mærke til det og erindrede sin Vens Hentydninger. Trods sin formindskede Livlighed var hun meget ophidset, da hun traadte ind.

»Har Du hørt om den Ulykke, der har ramt Leontine?« spurgte hun Luzie.

Denne blev forskrækket, hun kendte jo en Ulykke, og nu frygtede hun for, at den var kommet til Offentlighedens Kundskab.

»Du gør mig bange!« svarede hun og tog sig sammen.

»Hendes Mand er i Morges blevet haardt saaret i en Duel.«

Rafael gjorde en overrasket Bevægelse.

»Ogsaa dette,« hviskede Luzie ved sig selv. »Den Stakkel!« tilføjede hun højt. »Er hans Liv i Fare?«

»Ikke efter hvad jeg har hørt! Hans Modstander skal være Hr. Chevalier de Metz, og om Aarsagen til Duellen fortæller man mærkværdige Ting, der ikke er fri for at kompromittere Leontine lidt.«

Da Hr. Chevalier blev nævnet, foer Luzie sammen, hun rødmede og vendte sig bort for at skjule det, men Rafael opdagede det alligevel. Den Spire til Mistanke, som Hr. Chevalier havde lagt samme Morgen, skød nu sine første

Blade; det faldt ham ind, at han næppe havde advaret ham uden nogen som helst Grund. Den unge Dame, han i Morges saa knæle ved Siden af den saarede, var Luzies Veninde, han huskede, at de havde været i samme Kostskole, dette havde imidlertid ingen videre Betydning for ham. Vigtigere var det, at Duellen var opstaaet af Skinsyge, at Hr. Chevalier og den unge Frue, Luzies Veninde, stod i et mistænkeligt Forhold til hinanden, og at Luzie rødmede, da hun første Gang i hans Nærværelse hørte Hr. Chevaliers Navn. Hun havde altsaa Hemmeligheder. —

Veronika var meget ordknap. Det smertede hende at se paa Venindens Lykke, hun kunde og vilde ikke være Vidne til den. Hun besad ganske vist Selvbeherskelse nok til at indeslutte i sig selv, hvad ingen maatte vide, det var hende en stor Tilfredsstillelse at selv Rafael ikke syntes at ane noget om hendes Kærlighed, og hun takkede Tilfældet, der havde ført Luzie til hende, inden hun havde ladet sig henrive til yderligere Tilstaaelser overfor ham — men det oversteg hendes Kræfter at se Luzie i hans Arme. Hun undskyldte sig med uopsættelige Forretninger og fjernede sig snart; hun undgik Rafaels Blik, afbrød Luzies Bebrejdelser over den mærkværdige Forsømmelse og skyndte sig bort med et hurtigt Farvel.

Luzie fulgte hende ud, og da hun kom tilbage til Rafael, sad han og stirrede aandsfraværende ud af Vinduet. Hun tog ham kærligt om Halsen og klyngede sig tæt ind til ham, men han viste sig saa usikker og kølig, at det gjorde hende bestyrtet.

»Hvad er der hændet Dig, Rafael?« spurgte hun og saa ham bebrejdende ind i Øjnene. »Elsker Du i Dag din Luzie mindre, end hun kan fordre, vil Du forholde hende, hvad der er hendes hele Lykke paa denne Jord, et Blik i dine Øjne?«

Rafael følte Vægten af hendes Bebrejdelser, han vendte sig om imod hende og følte nu ogsaa deres Retfærdighed. Luzies Arm omslyngede ham saa tæt, i hendes Stemme laa saa megen Varme, og i hendes Blik var der en saadan Oprigtighed, at Bebrejdelsen fandt Genlyd i ham, og han, der i Følge sin Natur var vant til at gaa fra den ene Yderlighed til den anden, tilbagegav atter Hjertet alle Rettigheder, Forstanden nylig havde tiltaget sig.

»Rafael,« vedblev Luzie, da han sluttede hende i sine Arme, »der foregaar noget i Dig, som Du ikke maa skjule for mig. Hvad er det? Jeg maa vide det!«

Det ligger i Mandens Natur og de sociale Forhold, at han fordrer fuld Oprigtighed af Kvinden, medens han mener, at han selv kun behøver at være oprigtig til en vis Grad. Saaledes var det ogsaa med Rafael.

»Det er ingenting, dyrebare Luzie,« svarede han. »Veronika talte om en ung Frue, som . . .«

»Du kender hende jo!« udbrød Luzie smilende. Kan Du ikke huske hende fra Kostskolen, Du fortalte selv den Gang, at Du havde truffet hende i Familiekredse.«

»Jo, nu husker jeg hende,« svarede Rafael tankefuld. »Staar Du endnu i nærmere Forbindelse med hende?«

»Ikke i anden Forbindelse end den, der plejer at være mellem Ungdomsveninder, naar ikke særlige Forhold skiller dem. Det er ikke ret længe siden, at jeg besøgte hende.«

»Veronika talte om Aarsagen til Duellen, hun talte noget om Skinsyge, jeg synes ikke, at det Lys, som herved falder paa den unge Frue, er særlig gunstigt. Hendes Mands Modstander var Hr. Chevalier de Metz.«

Han nævnede med Vilje dette Navn og saa samtidig forskende paa Luzie.

»Det fortalte Veronika,« svarede hun, ikke uden en vis Bevægelse, da hun huskede paa den Samtale, hun havde beluret.

»Kendte Du den unge Frues Forhold til Hr. Chevalier?«

»Jeg . . . nej!« svarede Luzie og rødmede over, at hun maatte bruge en Nødløgn, da hun ikke turde aabenbare Sandheden.

Rafael lagde atter Mærke til hendes Rødmen, hans Følelser svingede fra den ene Pol til den anden, nu var han overbevist om, at Luzie i det mindste ikke var oprigtig.

»Men Du kender Hr. Chevalier?« vedblev han forskende.

Ogsaa dette Spørgsmaal var meget pinligt for Luzie, og hun viste nogen Forlegenhed.

»Jeg kender ham ganske vist,« svarede hun hurtigt. »Men tal ikke til mig om den Mand, Rafael! . . . Du stiller i Dag saadan nogle mærkværdige Spørgsmaal, det er næsten, som om jeg stod for Storinkvisitoren.«

Rafael tav. Luzie følte sig beklemt om Hjertet, for første Gang blandede der sig en Mislyd i hendes Kærlighed.

»Kender Du Hr. Chevalier nærmere?« spurgte hun for at afbryde Pavsen.

Rafael holdt det ikke for formaalstjenligt at tilstaa Sandheden.

»Jeg kender ham . . . overfladisk . . . som man lærer at kende hinanden i Selskabslivet.«

»Dersom Du elsker mig, Rafael, saa hold Dig borte fra ham, bad Luzie.

»Og hvorfor?«

»Fordi man ikke hører meget godt om ham!«

Rafael skattede Hr. Chevalier højt, da han altid havde spillet den ædelmodige Ven overfor ham, og derfor havde han gjort ham til sin Talsmand hos Luzies Fader, — det skjulte han dog nu for hende, da han var bange for, at hun ikke vilde synes om det. Han var overbevist om, at hun gjorde Hr. Chevalier Uret, han erindrede, at han endogsaa havde forberedt ham paa, at hun ikke vilde tale godt om ham, ja, endogsaa havde anmodet ham om ikke at nævne hans Navn for hende. Hvorfor søgte Luzie at indtage ham mod Hr. Chevalier?

Rafael afbrød meget forstemt Samtalen. Men det lykkedes alligevel den umistænksomme Luzie for denne Gang at forjage Skyggerne fra hans Sjæl, og da han forlod hende, følte han sig lykkeligere end nogen Sinde før over, at han var i Besiddelse af en Ædelsten som hende.

Den stakkels Luzie havde ingen Anelse om det Uvejr, der var i Færd med at trække sammen over hendes Hoved. En Forskrækkelse fik hun dog endnu samme Dag; da hun nemlig om Middagen søgte efter Jeanette, der jo havde mæglet mellem Hanneton og Heublinger, var hun ikke til at finde. Hun var sporløst forsvunden og havde endogsaa hemmeligt skaffet sine Ejendele bort. Ingen kunde give nogen Oplysning om hendes mærkværdige Forsvinden, da hun ikke en Gang havde efterladt sig en skriftlig Afsked.

SEKSTENDE KAPITEL

Et Faderhjerte.

Grev C. og hans Gemalinde beboede en pragtfuld Lejlighed i Regentstreet. Desuagtet levede de meget stille og deltog ikke mere end højst nødvendigt i Selskabslivet. Greven havde i den senere Tid tabt al Lyst til Adspredelser, hans Gemalinde elskede dem derimod saa meget mere, og dette var ofte Skyld i, at der kom Disharmonier mellem Ægtefolkene. Striden blev imidlertid altid hurtigt bilagt paa Grund af Grevens forsonlige og eftergivende Karakter.

Greven havde trods det lange Bekendtskab først nu opdaget hos sin Hustru forskellige Tilbøjeligheder, som paa ingen Maade var en Garanti for et lykkeligt Ægteskab. Hun var heftig og herskesyg, holdt meget af at give Penge ud og lagde mere Vægt paa fremmedes Hyldest, end det egentlig var ham behageligt. Hun forstod tillige altid at beskæftige den omtrent tyve Aar ældre Mand snart med noget behageligt, snart med noget ubehageligt, kort sagt, han var i den Grad Bold for hendes Luner, at han, der af Naturen ikke var særlig karakterfast, blev formelig viljeløs overfor hende.

(Fortsættes).

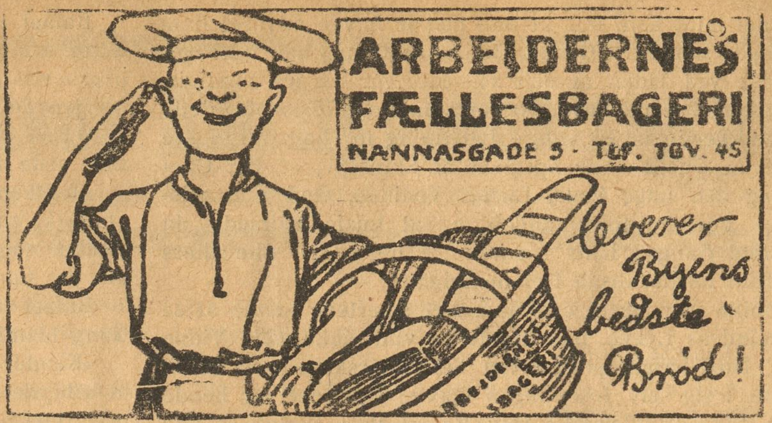

Kri. E. Tak, men Præsternes »Kors« er saa ofte bleven omtalt, at Gentagelser virker trættende.

A. F., Falkoneralle. Bare taalmodig.!

Frk. Johanne M. Der er saa mange, som presser paa for at faa deres Smaategninger ind under denne Rubrik, saa der kan magelig gaa 2 Maaneder! Det forekommer os iøvrigt, at De var repræsenteret her for nylig?

Abraham A. Aalborg. Krigen er død — Freden leve! Lad os nu lade »Benradene« osv. hvile i Fred!

Tommy. Egner sig ikke for »Ravnen«.

Til »Ravnen«
Hermed en Buket »selvlavede« Vittigheder —:

A: »Kan du sige mig hvilken Dyrerace Hesten hører til?«
B: »Til Pattedyrene, naturlig —!«
A: »Nej det er Løgn; til »Kryb(e)dyrene selfølgli —!«

Hansen: »7500 meter hvor meget er det Petersen?
Petersen: »Det er lige akkurat 1 Mil —
Hansen »Nej du, det er en »Mil i Meter«

»Under den store Arbejdsløshed skal Snedkerne være Skolelærere« —
»Hvorfor det»?
»Jo, for de er jo vant til at »høvle«!
Ærbødigst Allan Larsen.

Kære »Ravn«!
Hvornaar er en Sømand paa Højde med den fine Situation?
Svar: Naar han »vrikker«.
Venlig Hilsen Svanebay.

V. Larsen, Fredensgade. De skal ved Lejlighed faa deres Tegning frem her.

»Olle«, Engtoftevej. Et Par af dem benyttes.

Manden: Stine, jeg elsker dig saa hedt!
Stine: Saa—aah, hvorfor har du da slaaet din Frakkekrave op.
Tegnet af Alfred Nielsen, Aalborg.

En Pusling gad jeg eje,
født i Kærlighed,
den vilde jo opveje,
al Verdens Herlighed.
En yndig lille Unge,
til Glæde og til Fryd,
jeg vilde om den sjunge,
i Kvæld, ved Morgengry.

Jeg slog til Lyd hver Strenge,
paa Harpen i mit Bryst,
for Sjælens Frugt at bringe
den med mit Hjertes Røst.

Jeg vilde om den slynge,
Poesiens Blomsterflor,
jeg vilde ind den nynne,
i Drømmes gyldne Glor.
V. A. Klestrup.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799
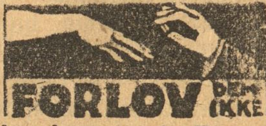

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand:

En Konfirmands Betragtninger.

Det æ viss noet Sludder med de om at de æ' skaelit aa rye. Nu har jæ røgen lie siden jæ va Barn og jæ har sgu engen Skade hat aet.
Tegnet af A. Frederiksen.

Rød Indmad

Foraarsvise.

Nu vaagner alle Blomster
ved Vaarens aabne Elv.
Nu gaar jeg ud i Verden
til Møde med mig selv.

Jeg spørger alle Blomster,
som langs med Vejen gror.
Og allesammen svarer:
Vi saa ham her i Fjor.

Da gik han mod det fjerne
med Latter og med Sang,
og lovede at komme
den samme Vej en Gang.

— Slet ingen Blomst har set ham
fra det var Vaar i Fjor.
Nu gaar jeg ud i Verden
og leder om hans Spor —

og spørger andre Egne
og andre Blomster ad . . .
Og finder jeg ham ikke,
saa er jeg ligeglad!

Christian Stub-Jørgensen.

Embedsmands-Ben.

Nu maa Embedsmænd ej have »Ben«,
som en beafri Sild bli'r hans Næsen.
Hvad gør det, at Loven var lidt sen,
hvis de Mænd saa faar Ben i Næsen.

»Godt Nyt«.

Direktørerne Cold og Høst, som i Vrede forlod »Det forenede Dampskibsselskab«, agter efter Forlydende at overtage Baadefarten paa Søerne.

*

Et stort Firma i den indre By studerer nøje deres Bydrenge. Dem af Drengene, som lyver mest, bliver fast engagerede og oplæres til at være Handelsrejsende.

*

En Præst paa Sjælland har den Vane at fægte med Armene, naar han prædiker. Det er arveligt. Hans Moder blev en Gang bange for en Vejrmølle.

*

Fiskerne ved en lille italiensk Sø er meget misfornøjede med, at Søen hver Aften er overfyldt med Baade, hvori elskende Par synger og spiller.

Forleden, da Fiskerne trak deres Garn, bestod Fangsten af 3 Karper og 9 Mandoliner.

*

En Bondekarl ved Ringsted blev i forrige Uge daarlig efter at have taget Fodbad og spist Sild. Han mente, det var Søsyge.

Kong Karl —

(Mel.: »Kung Carl den unga hjälta«).

Kong Karl den unge Kejser
han drog til Ungarn frem.
Der drak han sig en »Bajser«
og rejste hjem igen.
Ak, Ungarn, din Filister!
Du glemmer jo din Karl!
Af Vejen, Vejen, Socialister,
her kommer Karl med sin Minister!
Farvel, Du store Jarl
og Tak for Sangen, Karl.

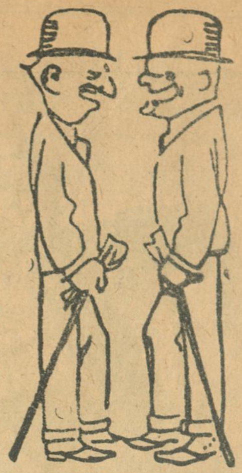

— Du, har Du hørt, at Kongen ikke kan »spille kort«?

— Nej. Hvorfor kan han ikke det?

— Næ, fordi han er for lang!

»EN NORDMAND«.

Ingeniøren sat og ventet paa montøren. Endelig kom han, og ingeniøren sier: »Hvor pokker har De været henne?«

Montøren: »Jeg har været henne og latt mig klippe.«

Ingeniøren: »Og det tillater De Dem at gjøre i firmaets tid?«

Montøren: »Ja — vokser kanske ikke haaret i den tid?«

»EN DANSKER«.

— Skylder jeg Dig Noget?

— Nej, ikke en Øre. Er Du ifærd med at gaa rundt og betale Klatgæld?

— Er Du tosset! Jeg er bare ude for at prøve, om der ikke var En, som jeg har glemt at laane 10 Kroner af.

»EN SVENSKER«

Målaren: — Nej, konsten indbringer nu for tiden ingenting!

Herrn: — Vad är då ert fack?

Målaren: — Jag målar hästar.

Herrn: — Nå, men varför följer ni icke med er tid? Slå er på att måla automobiler! — — —

HØRT I EN SKOLE.

— Hvad hedder din Fader?
— Arthur Hansen.
— Hvad er han?
— Streng!

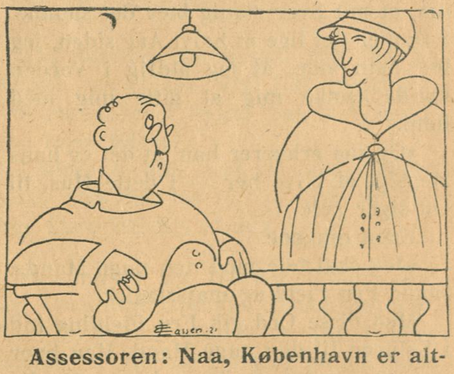

Assessoren: Naa, København er altsaa deres Fødeby?

Damen: Ja — for det meste.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

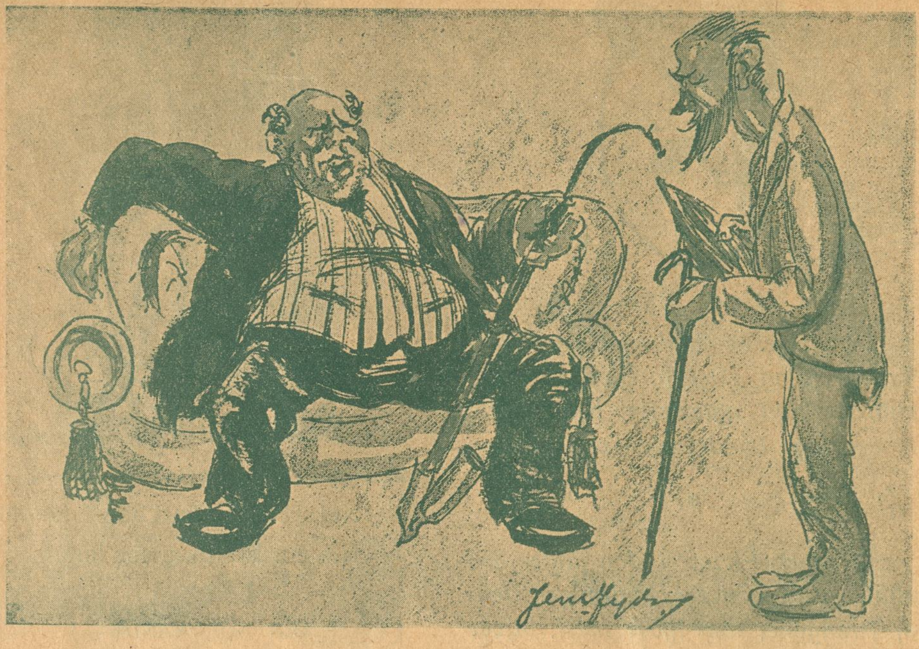

— Utak er Verdens Løn, La's Mathiesen! — Mønsted tjente 30 Millioner ved at lave Margarine, og jeg har ikke engang faaet »hæderlig Omtale« for mit Smør.

Stærkt forelsket.

»Hvad vilde din Fader have sagt, Ellen,« raabte Fru Fielding og rakte Hænderne mod Himlen. »Aldrig vilde han kunne have tænkt sig en saadan Mulighed! En ung Mand, der frier til min Datter, og som, da han faar en Kurv, svarer, at han agter at blive hos os, til Du svarer ja: Tror Du, at det er hans Alvor?«

»Ja, absolut — Du skulde blot have set hans bestemte Mine.«

»Hvad svarede Du?« spurgte den oprørte Moder.

»Hvad skulde jeg svare? Jeg har fortalt Dig det hele. Jeg lærte ham at kende hos Maines og saa ham hver Dag i en Maanedstid. Aftenen før jeg rejste hjem, friede han til mig, og jeg — ja, Du véd jo, hvad jeg svarede. Saa erklærede han, at han vilde fri til mig en Gang hvert halve Aar uden at bryde sig om, at mit Svar stadig blev det samme. I Dag er det lige et halvt Aar siden, jeg lod ham vide, at jeg aldrig i Verden kunde tænke mig at gifte mig med ham.«

»Og saa erklærer han, at det er hans Hensigt at blive her — i dette Hus, til Du siger ja?«

Ellen nikkede.

»Jeg skal tale med den unge Mand,« sagde Fru Fielding majestætisk.

Med disse Ord gik Fru Fielding ind i Salonen til den unge Mand. Men hvor strenge hendes Ord, og hvor alvorlig hendes Mine end var, vilde Dick Water dog ikke forlade Huset.

I Samtalens Løb opdagede Fru Fielding, at han var en ung Mand paa 25 Aar, havde gode Indtægter og ejede en Landejendom, hvor der blot savnedes en Herskerinde. Efter en Samtale paa tyve Minutter med den unge Mand vendte Fru Fielding tilbage til sin Datter.

Paa den Maade kom Dick Water til at opholde sig paa »Bellevue«. En Uge gik, og han gjorde ikke Mine til at rejse. Han førte en munter Samtale, og det lykkedes ham ogsaa at bryde den Isbarriere, som de to Damer søgte at rejse mellem dem og den ubudne Gæst.

Han underholdt dem med lystige Viser, Anekdoter og Nyheder, der endnu ikke havde naaet det afsides liggende »Bellevue«. Og snart kunde den unge Mand glæde sig ved at have Fru Fielding paa sin Side. Men Ellen holdt ham standhaftig paa Afstand.

Tre Dage efter sin Ankomst fik han et Brev. Han skrev et Svar og bad Husjomfruen om at lægge det i en Brevkasse. Det var adresseret til en Sagfører John Blend i London.

Efter en Uges Forløb stod Dick Water ikke blot paa yderst venskabelig Fod med Husets Frue — men Datteren begyndte at se paa ham med mildere Øjne.

Hendes Moder lagde Mærke til, at hun begyndte at pleje sit Udseende med mere Omhu end hidtil, og at hun tog sine smukkeste Dragter paa.

*

»Hvad var det?«

Fru Fielding satte sig op i Sengen, rystende af Angst.

»Hvad var det?« Nu lød atter den uhyggelige Lyd i Nattens Stilhed. Var det ikke en skrabende Lyd mod et Vindue? Jo, der var ingen Tvivl længere. Det maatte være Indbrudstyve!

Datterens Værelse laa ved Siden af Fru Fieldings. Skælvende af Angst sneg hun sig derind. En kort Forklaring fulgte, og saa listede de to Damer sig Haand i Haand tilbage til det ydre Værelse og lyttede. Den skrabende Lyd var ophørt, og man hørte kun forsigtige Trin nede i Haven. Saa blev Køkkenvinduet aabnet med et heftigt Tag, der vidnede om hensynsløs Dristighed hos den natlige Gæst.

»Skal vi vække Hr. Dick Water,« sagde Fru Fielding resolut. Hun gik ud i Korridoren og bankede paa hans Dør.

I Løbet af kortere Tid, end det tager at fortælle det, stod Dick i Døren og søgte at berolige Fru og Frøken Fielding og Husjomfruen, der alle var ude af sig selv af Skræk.

»Bliv her!« sagde Dick. »Jeg skal gaa ned og se efter, hvad det er. Hvis han ikke har Vaaben paa sig, kan jeg nok tage Kampen op med ham.«

Med disse modige Ord forsvandt Dick Water ned ad Trappen, og Kvinderne — der var bange for at være alene — fulgte ham paa Afstand.

Pludselig hørte man Lyden af Porcellæn, der blev knust, efterfulgt af et vildt Nødraab. Det gentog sig flere Gange.

Fru Fielding holdt sig skælvende fast ved Trappegelænderet. Ellen rystede ogsaa — men for Dicks Skyld. Ja, for Dicks Skyld. Hun følte i dette Øjeblik, at hun elskede ham. Hans Liv var i Fare — hun lukkede Øjnene af Angst.

Halvdøde af Skræk stod Kvinderne paa Trappen, da Dick uventet kom tilbage med Klæderne revnede og flængede.

»Han slap fra mig!« udbrød han stønnende. »Men det lykkedes ham dog ikke at stjæle noget.

Kvinderne betragtede Helten med beundrende Blikke.

Langsomt gik de op ad Trappen, alle — undtagen Ellen.

»Er De saaret?« spurgte hun ømt.

»Jeg fik blot nogle Skrammer,« svarede den unge Mand.

Han tog hendes Haand.

»Jeg sagde, at jeg ikke vilde forlade Huset her, før end — —,« begyndte han.

Ellen kastede et hurtigt Blik op ad Trappen for at se, om nogen iagttog dem. Saa bøjede hun sig frem, hviskede et »Ja« i hans Øre og sprang op paa sit Værelse.

Politiet fik aldrig fat i Indbrudstyven.

Men Ellen holdt sit Ord, og kort efter blev hun Dicks Hustru. Og da Sagfører John Blend læste i Avisen om deres Bryllup, gik et lunt Smil over hans Læber.

»Det er første og sidste Gang, jeg har forsøgt mig som Indbrudstyv, sagde han til sig selv.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

— Hvorfor har Du dog saa travlt?
— Jo, jeg skal til min Principals Begravelse, og han blev altid saa frygtelig vred, naar man kom for sent.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Stamgæsten til Opvarteren:
— Sikken en lille Portion. I gaar fik jeg en, der var dobbelt saa stor.
— Saa! Saa maa de have siddet henne ved Vinduet, der serverer vi dem altid større.

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Greven har i en Timestid forklaret sine Husmænd, hvordan et Automobil er indrettet, og siger tilsidst: Nu forstaar I vel det Hele?
Mads Hyppejern: Ja, der er bare en eneste lille Ting — —
Greven: Hvad er det da?
Mads: Jo, hvordan i hele Verden kan Tingesten gaa uden Hest?

Avertér i „RAVNEN“.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Den Anklagede: Jeg kalder Himmel og Jord til Vidne paa min Uskyldighed.
Den tunghøre Dommer: Lad Vidnerne træde frem!

En ældre Ægtemand, lod forleden sin Hustru stede til Jorden med stor Pomp og Pragt. En af hans Venner spurgte ham, hvorfor han havde kostet saa meget paa Begravelsen, hvortil Ægtemanden med en Taare i Øjet svarede:
— Hun vilde med den største Glæde have gjort det dobbelte for mig.

Frøkenen fortæller Børnene Naturhistorie og siger om Hejren:
— Den har ikke en Hale, der er værd at tale om.
Næste Dag skal Børnene genfortælle Frøkenens Ord, og den lille Lise skriver:
— Hejren har nok en Hale, men det taler man ikke om.

Aagerkarlen: De ønsker 1000 Kr. til Laans paa et Aar. Vel! Det er 5 pCt. om Maaneden i Rente. Saa skal De altsaa have 400 Kr.
Laaneren: Saa maa jeg vist hellere strax tage den for to Aar. Saa skal De lige have 200 Kr. af mig.

Manden til sin Hustru. Hvad? Skal jeg behandle Drengen skaansommere, han, som har siddet to Aar i hver Klasse! Hvem har gjort sig mest Umage med hans Opdragelse, jeg eller Du? Hvem sender ham 80 Kr. om Maaneden, jeg eller Du? Hvis Faderhjærte er det som bløder, mit eller dit?

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Naar Fodboldsæsonen er paa sit højeste!

LANDADELEN.

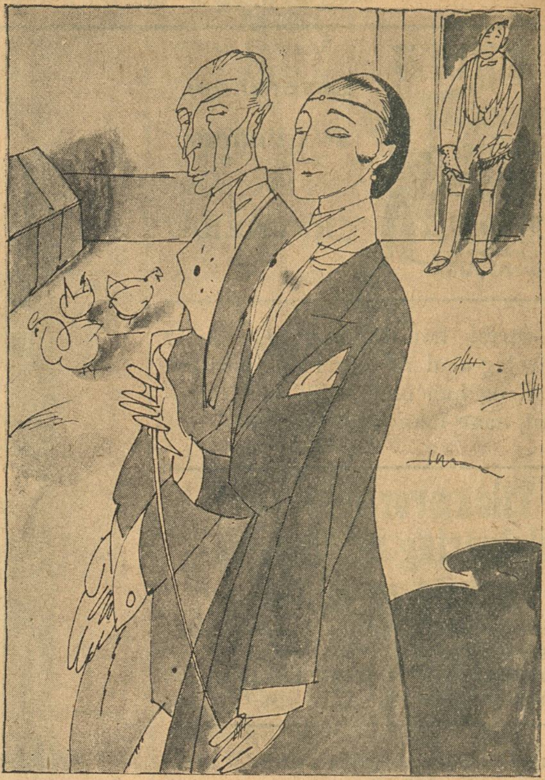

Tegning af *Biilmann-Petersen.*

— Naa, deres Naade har det godt?
— Jo Tak.
— Og deres Mand?
— Vi er skilt.
— Er det muligt? Ja, saa formoder jeg, at deres Mand ogsaa har det godt!

Tegning af *Magnus Kristensen.*

— Har Du Hyre?
— Hyre — jo Tak! Naar man ikke har noget at tjene og skal skaffe Mad til Kone og to Børn, saa kan Du stole paa, at man har sit Hyre!

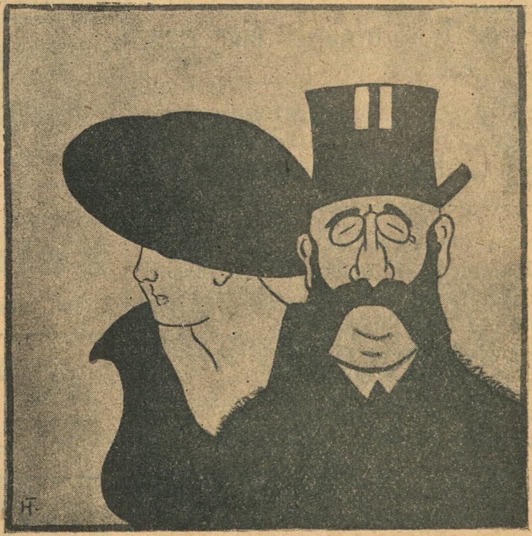

Tegning af *H. Thorsen.*

— Far, der gik Alstrup!
— Se lige ud, min Pige. Husk paa, at vi har Sorg i Familjen!

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 16 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 21 April. 1921

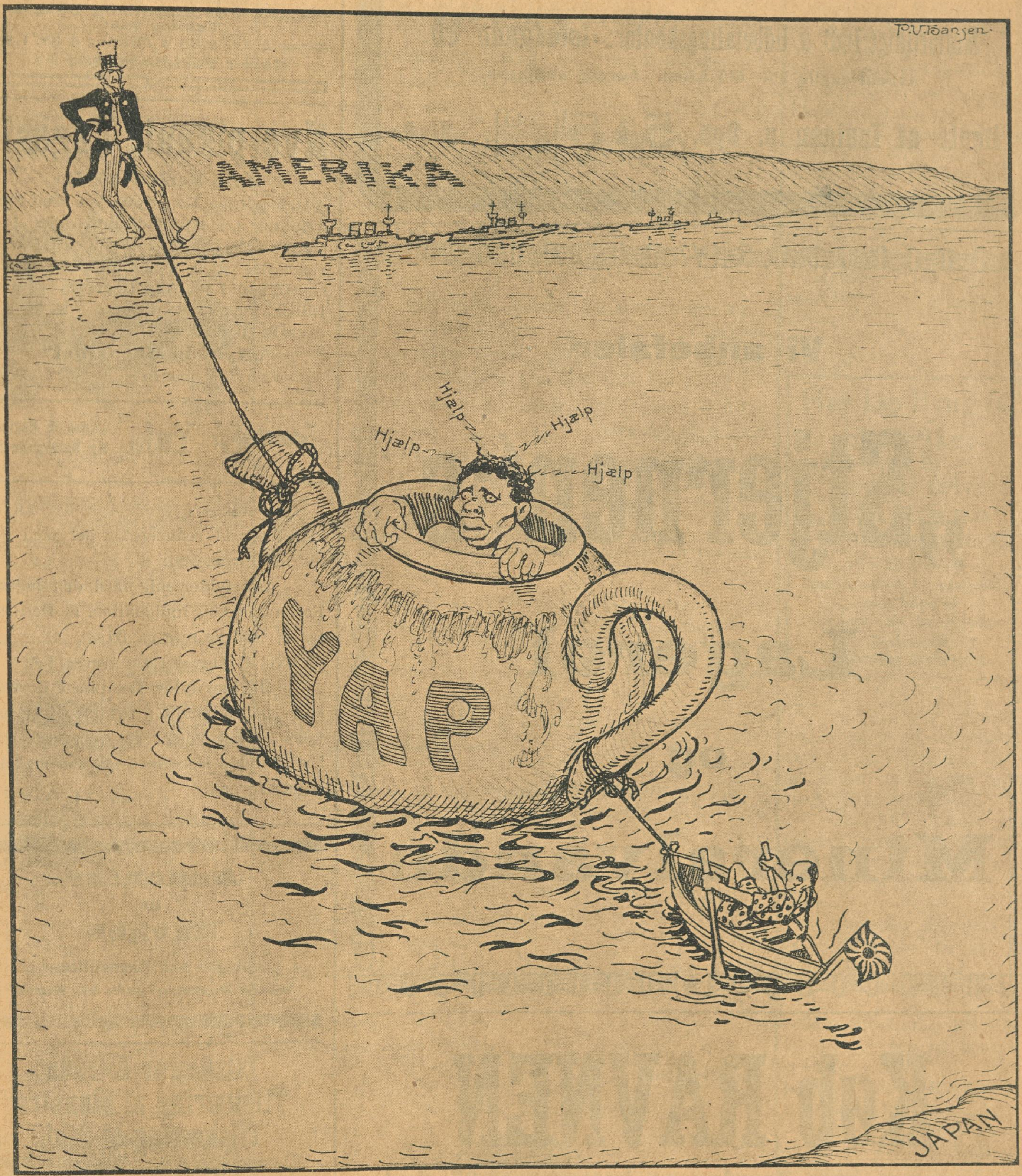

Tegning af P. V. Hansen.

Verdenshistorie: Job om Yap.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35
Nørre Farimagsgade 57.

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American Bar', 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Den tidligere Stamgæst, der nu er blevet stærkt reduceret, siger med Patos til Opvarteren:

— Det fylder mig med den højeste Forbavselse og Indignation, at De nægter at servere mig en Bajer.

Hvortil Opvarteren svarer:

— De kan fylde Dem med Forbavselse og Indignation, saa meget De vil, uden at det koster en Øre, men hvis De vil fylde Dem med Øl, saa maa De betale forud.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Fru Jensen: Hvem er det, Deres Pige staar og snakker med ude i Køkkenet?

Fru Sørensen: Hun staar og snakker med sig selv.

— Jamen saa højt?

— Ja, hun er tunghør.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

I en københavnsk Kommuneskole fortalte Lærerinden forleden om, hvorledes Adam og Eva tog Blade og dannede sig Bælter.

— Aa, sagde en lille Pige, min Fader og Moder gaar ogsaa med Blade om Morgenen.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Der er Premiere i et Provinsteater. Det nye Stykke er i seks Akter. Publikum keder sig gudsjammerligt og udvandrer i store Skarer efter hver Akt.

I næstsidste Akt stikker Stykkets Elsker Hovedet ind ad Døren og hvisker til sin Udkaarne:

— Er vi alene?

Saa lyder der en Røst nede fra Tilskuerpladsen:

— Nej, endnu ikke, men vent bare til sidste Akt.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Landsbykunstneren.

I kan tro, at Rasmus Spillemand — at han kan spille — —
aaha, aaha, aaha,
— hvor han kan spille. — —
Henriques, siger mange, spiller godt, ja, rigtig godt,
men mod Rasmus er skam Fini en Per Tot.
Og kom det til en Prøve mellem ham og Rasmus blot — —
jeg tør bande paa, at Fini blev den lille,
— for Rasmus han kan spille — —
aaha, aaha, aaha.

Gamle Rasmus Spillemand, — han kan klimpre paa en Blikspand,
og naar saa den gotten Svend
binder Snore paa en Træsko, kan han spille fint paa den.
Gud ved, om Fini han kan spille paa en Træsko? — det blev Spænd a' se'et,
aaha, aaha, aaha.

I kan tro, at Rasmus Spillemand, at han kan spille.
I Fjor, da han strøg Fiolen ved et Gilde,
da sprang der en af Strengene, men Rasmus han var snar,
aaha, aaha, aaha,
fluks en frisk han ud af Lammetarme skar. — —
Det ku' Fini næppe gøre — jeg betvivler'et, hvadbeha'r? —

Nej, gamle Rasmus Spillemand, *han* kan spille — —
Solo paa et Ølglas — og ringle med en Kniv,
endda han har et Glasøje, og en Finger er lidt stiv, — —
aaha, aaha, aaha.

Jo, I kan tro, at Rasmus Spillemand, at han kan spille,
aaha, aaha, aaha, — —
hvor kan han spille.
I Gaar gik her en Mand og skreg med Torsk og Sild—er—godt! —
Men da han hørte gamle Rasmus spille,
— da blev han stille. — —
Og jeg hørte Manden hviske — mens hans Øje blev lidt vaadt —
»Aaha, aaha, aaha, — —
hvor Rasmus spiller godt!«

Carl Nielsen.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Spiritisten: Mediet tilbyder at opgive, hvor mange Haar der er paa en af de Tilstedeværendes Hoved. Er der ikke en af Herrerne, der vil forsøge Eksperimentet?

En Herre blandt Publikum: Saa gerne. Hvor mange Haar er der f. Eks. paa mit Hoved?

Mediet: To Millioner, fire Hundrede og halvtreds Tusind, seks Hundrede og fire og tyve.

Spiritisten: Tæl selv efter, min Herre, De skal se, det passer.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Den meget ydende Sangerinde er endelig ved at bryde op. Fruen siger hende til Afsked et Par venlige Ord:

— Skal De allerede gaa? Synger De ikke lidt endnu?

— Nej, nu er det sent, og jeg er bange for at forstyrre Naboerne.

— Naboerne skal De ikke bryde Dem om. De gav vor Rottehund Gift i Gaar.

*

Teaterdirektøren: Det Emne kan jo være godt nok, men det er mig umuligt at forstaa, hvorledes De vil faa det til at fylde fem Akter.

Forfatteren: Aah! Det er den simpleste Ting af Verden. I Slutningen af første Akt roder Helten sig ind i en Proces.

*

AFB A/S

Hold Ilden vedlige
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

AFB A/S

Snedkeren fortæller.

I et Selskab forelægger en Sagfører, der er bekendt for sin Skarpsindighed, de tilstedeværende følgende Spørgsmaal til Besvarelse.

En Mand drømmer, at han befinder sig paa en Sørejse. Ved Siden af ham sidder to kvindelige Væsner, der ligesom han nyder det pragtfulde Skue af Oceanet. Pludselig rejser der sig en vældig Storm. Skibet er sin Undergang nær. Den lunefulde Drøm lader ham tro, at han kun kan blive frelst, naar han ofrer en af de to Kvinder til Havets vrede Gud. Men hvilken? Den ene elsker han med en glødende Kærlighed, og den anden elsker ham lidenskabeligt. Hvem skal han ofre? Hvorledes kan Manden blive reddet?

Alle lægger deres Hoveder i Blød og tænker længe over Spørgsmaalet uden dog at kunne finde noget Svar. Tilsidst siger Sagføreren:

— Det er meget let at besvare — man vækker simpelthen Manden!

TIL BUNDS.

En Gaardmand fra Landet havde faaet noget udestaaende med sin Nabo angaaende et Stykke Jord og gik op til en Sagfører, leverede han nogle Dokumenter og gav en kort Forklaring.

— Kom igen om tre Dage, sagde Prokuratoren, saa skal jeg sige Dem min Mening om Sagen.

De tre Dage gik og Gaardmanden bankede atter paa hos Prokuratoren. Den lærde Mand rystede paa Hovedet og sagde:

— Deres Sag er meget indviklet, — vi er ikke tilbunds i den endnu. kom igen om otte Dage.

Gaardmanden kom igen efter Ugens Forløb og fik samme Svar. Det overraskede ham, og han kunde ikke blive klog paa, hvad det skulde betyde, saa fik han en Ide.

Han fremtog to Tyvekronestykker, lagde dem paa Pulten og sagde:

— Her er til et Par Briller, Prokurator. Nu kunde De maaske være i Stand til at »se tilbunds i Sagen«.

Kadet-Vise.

(Mel.: »Babylon Visen«. »I de gode, gamle Tider« osv.)

Pige, se de smaa Kadetter,
er de ikke alle saa bedaarende?
Guldlakerte smaa Kasketter,
som er sat paa Skraa ved Pandehaarene.
O ja, hvor Pigens Hjærte dog banker
blot ved Synet af den lille Uniform,
og naar Kadetten staar og pjanker,
ta'r han Pigen ganske simpelthen med Storm.

Men, o Pige, hør min Tale,
det er ikke Guld alt, hvad der skinner flot;
det er, kort sagt, en Skandale
som Kadetterne de lever, grimt og raadt.
Svinskhed det er der i deres Mæle,
Grisseri i deres hele Tankesæt,
og hvis de kan den rigtig »pæle«,
saa er der en Chance for, de bliver mæt.

Se Kadetten, naar han lære
skal en yngre Mand ud i »Kadetteliv«.
Jøsses dog, hvor han kan blære
sig og lære Manden yndigt Tidsfordriv.
Klø skal der til med en Sabelskede
og uhøvisk Tale baade Nat og Dag;
det maa jo ende med at Lede
Manden faar for baade Flaade, Land og Flag!

Men se ham, naar »Kongen møder«
for at kigge lidt paa Mast og Rær og Dæk,
patriotisk Hjærter gløder —
han i Kongerøgelsen er ganske væk.
Men hist i Land staar de unge Piger,
tænker bare: sikken dog en yndig Mand.
Lad ham i Fred, hør hvad jeg siger —:
Hvis I da paa *Humbug* har en Bid Forstand!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

I ZOOLOGISK MUSEUM

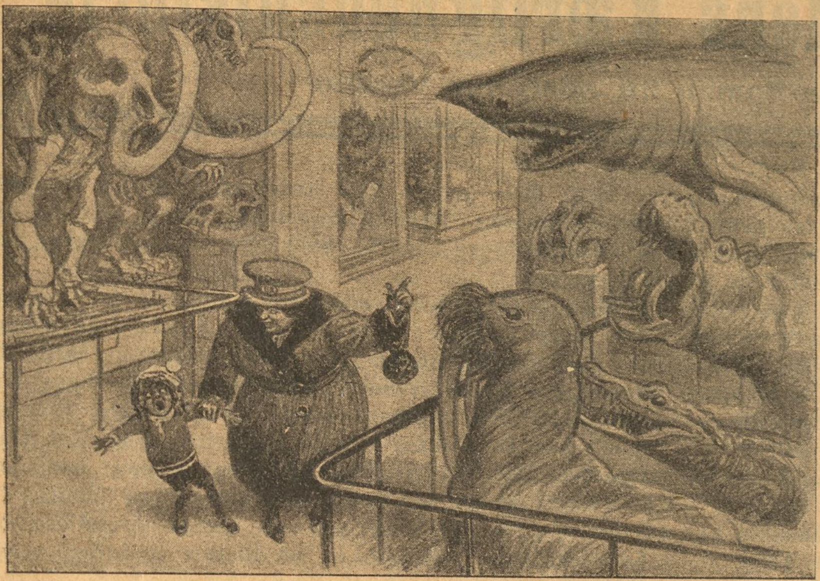

— Hys! Stille, Hans! Se dog paa de pæne smaa Dyr!

(»Lustige Blätter«).

— Hup! Je' havde Fan'me ikke troet, at Jorden drejede sig saa hurtigt rundt!

(»Fliegende Blätter«).

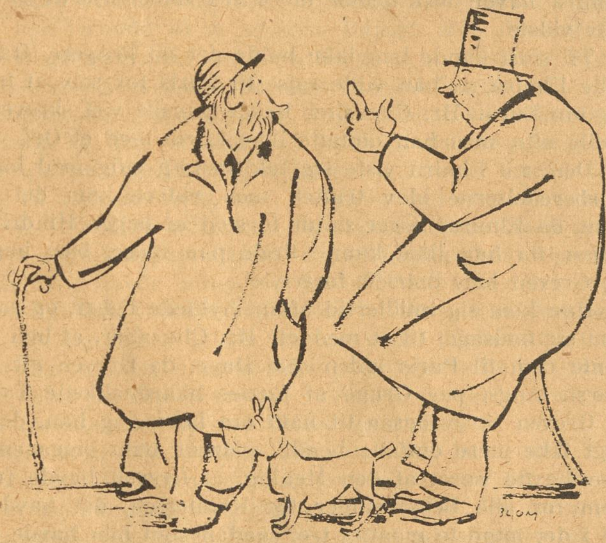

— Nu är det tredje gången du säger: vem fan ä den där Carlson egentligen? Säger du det en gång till, så smäller det! !

(»Søndags-Nisse«).

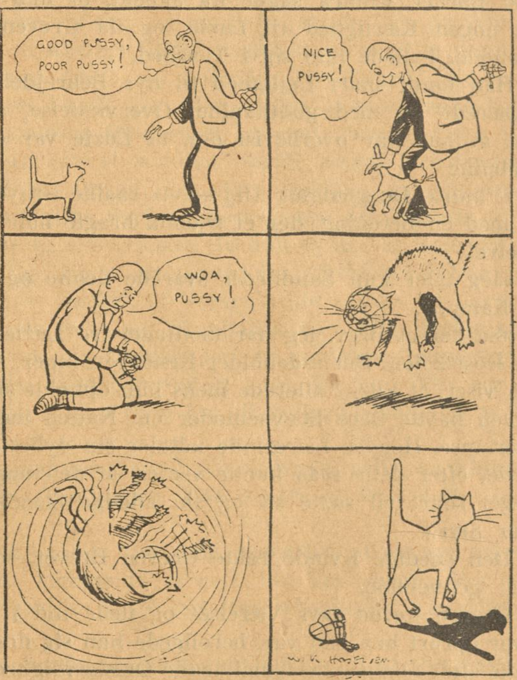

Katten og Mundkurven.

(»Daily Mirror«).

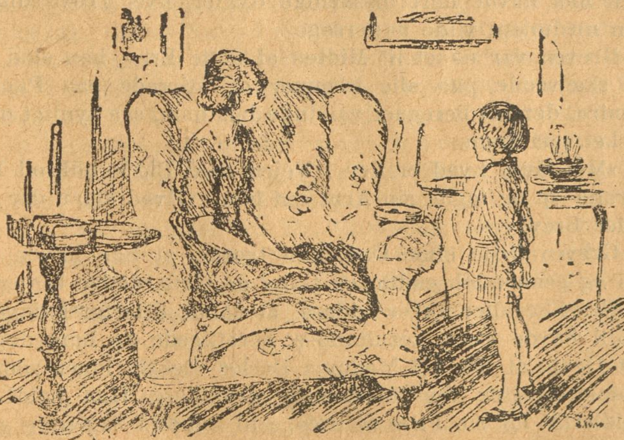

Søsteren (der nylig har lært lille Bro'r, at den der vælger først, skal tage det mindste Stykke Chokolade) »Vær'sgod lille Bro'r!«

Lille Bro'r: »Nej Tak, tag du kun først....«

(»Punch« London).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Hun yndede særligt at lade ham beskæftige sig med Luzie og hendes Opførsel, da hendes Maal jo var at faa ham til at forstøde sin Datter. Rejsen til London var udelukkende hendes Værk, og det var ogsaa hende, der holdt ham tilbage der, til Trods for at han vel de hundrede Gange havde besluttet at rejse til Paris en kort Tid, og ved utallige Kunstgreb forhindrede hans Afrejse ofte først i sidste Øjeblik. Elmira havde vidst langsomt og forsigtigt men desto mere sikkert at dryppe sin Gift i Faderhjertet, hun arbejdede paa at faa Luzie gjort arveløs, og hun begyndte sit Værk i samme Øjeblik, det var lykkedes hende at skille Fader og Datter ad.

Grev C. havde altid haft den stolte Bevidsthed, at han havde en dydig Datter; det var aldrig faldet ham ind, at det modsatte kunde være Tilfældet. Da han allerede den første Dag, han var i London, følte Samvittighedsnag over, at han havde ladet Luzie blive tilbage i Paris, fik disse Skrupler Luft i Bebrejdejlser mod Elmira, som havde raadet til Rejsen. Han beskyldte hende for Kulde og Haardhjertethed mod Barnet. Elmira sagde da aabent, at hun ikke kunde faa nogen Kærlighed til Luzie, og da Greven vilde vide Grunden, hyllede hun sig i Tavshed.

Han fandt snart Lejlighed til nye Bebrejdelser, og hun erklærede da med godt spillet Overvindelse, at Aarsagen var, at hun var overbevist om, at Luzie var en letfærdig Skabning.

»Elmira, Du glemmer Dig selv!« raabte Greven forfærdet og med en Betoning, der et Øjeblik bragte hans Kone til at skælve.

»Jeg taler kun Sandhed!« svarede denne og rustede sig til Kampen.

»Se her et Brev, jeg har modtaget fra Luzies Lærerinde fra Kostskolen. Det indeholder Kendsgerninger, som tydeligt nok viser, at Luzie, allerede mens hun opholdt sig paa Kostskolen havde flere Stævnemøder om Natten med unge Pariserlapse. Hendes Lærerinde udtaler sin dybeste Frygt for, at det efter dette maa kunne ventes, at den unge Komtesse meget snart vil sætte sit og sin adelige Slægts fine Navn over Styr.«

Den snedige Kvinde rakte Greven Brevet, som han hastigt gennemløb.

Greven forlod tavs Værelset og ilede ind i sit Kabinet. Hvor oprørt han end var, beroligede han sig dog snart, han søgte efter allehaande formildende Omstændigheder og fandt ogsaa, hvad han søgte. Det vilde have været meget urigtigt nu at gøre Luzie til en Forbryderske, fordi hun havde gjort hint ubetænksomme Skridt i sin Barndom, ja, han var overbevist om, at hun, der var et saa stille og fromt Væsen, for lang Tid siden baade havde angret og glemt det hele. Han gjorde sig selv Bebrejdelser, fordi han saa fuldstændig havde overladt hendes Opdragelse til fremmede Mennesker.

Kun en Ting foruroligede ham: Luzie havde ikke besvaret et eneste af hans Breve, og det bekymrede og ængstede ham meget. Han satte sig straks hen og skrev et bebrejdende og formanende Brev til sit Barn, han forlangte Redegørelse for hendes Liv og Færden og udtalte et meget bestemt Ønske om at faa Brev fra hende i det mindste en Gang om Ugen. Han omtalte ikke Lærerindens Brev, men hele hans Brev var fuldt af Formaninger.

Dette Brev sendte han straks til Paris og adresserede det til Madame Declos. Hun modtog det og gav det til Hr. Chevalier, og vi har set, hvorledes han besørgede det — i Kaminen.

Den ene Uge forløb efter den anden, og der kom stadig ikke noget Brev fra Luzie. Greven undgik omhyggeligt at tale med Elmira om sin Datter; men denne mærkede til sin hemmelige Glæde, hvorledes Ormen nagede hans Hjerte. Han havde ikke tidligere staaet i særlig livlig Korrespondance med sin Datter; men nu lagde han stor Vægt paa det. For hver Dag, der gik, blev han mere og mere nedbøjet, da han efterhaanden følte sig overbevist om, at Elmiras Udtalelser dog maaske ikke var saa ganske grundløse, og at Kvindens Øjne kunde have set klarere end den velvillige Faders.

Hans Frygt voksede daglig, men denne Angst gjaldt mere hans grevelige Navns Pletfrihed end hans Datters Velfærd. Elmira havde løst hende mere fra hans Hjerte, end han selv vidste.

Til sidst kunde han ikke holde det ud længere. Han fortalte Elmira, at han vilde rejse til Paris for selv at forhøre sig om Luzie. Hr. Chevalier havde ganske vist skrevet temmelig ofte, men han omtalte ikke Luzie med et Ord.

Den snu Elmira viste sig fuldstændig enig med ham, og Forberedelserne blev truffet, men videre kom det heller ikke, da Elmira meget snildt forstod at lægge Hindringer i Vejen, da hun ikke kunde finde paa mere, blev hun syg, og Greven blev dobbelt fortvivlet.

Hun kom sig imidlertid af sin hyklede Feber, og saa saa' hun sig nødsaget til at meddele Hr. Chevalier, at han kunde vente dem til Paris inden otte Dage, da Greven gik i den største Angst paa Grund af Luzies haardnakkede Tavshed.

Greven skrev ogsaa til ham om Luzie, og han, der som sagt ikke mere omtalte hende, svarede ham omgaaende, at han havde været af den Mening, at Greven havde fritaget ham for alle Bekymringer for Komtessen, det havde han da i det mindste maattet tro, saadan som hun havde opført sig mod ham. Han havde derfor ikke vovet at besøge hende, men nu, da Grevens Brev havde gjort ham bekymret, var han straks ilet til hendes Bolig; her hørte han, at hun og hendes Kammerjomfru var flyttet, hvorhen vidste ingen, men han havde hørt forskellige Rygter, hvis Troværdighed han nu nøjere vilde undersøge.

Greven var naaet til Midten af dette Brev, han stod stiv og skælvende paa alle Lemmer og stirrede paa Papiret. Elmira, der vel beregnet var inde hos ham, saa synligt overrasket paa ham.

»Min Gud, hvad er der i Vejen med Dig?« udbrød hun, sprang op og lagde sin Arm om ham. »Hvad staar der dog i det Brev?«

Greven ledte efter Ord, han troede, at han havde læst fejl og gennemløb endnu en Gang de forfærdelige Linjer.

Hr. Chevalier skrev videre, at skønt Efterforskningerne hidtil havde været resultatløse, berettigede de ham dog til det Haab, at saa vel Madame Declos' Bekymringer som de omtalte Rygter var fuldstændig grundløse. Han holdt det imidlertid for sin Pligt at trænge til Bunds i Sagen og gøre, hvad han kunde, for at bevare en saa højtstillet Familie for Verdens Spot, han lovede tillige, at han vilde komme til

London for personligt at meddele Greven de indhentede Oplysninger, dersom de virkelig skulde være af en betænkelig Natur, hvad han dog paa ingen Maade frygtede. — Her fulgte saa endnu nogle Linjer fulde af Forsikringer om den inderligste Deltagelse og hans Beklagelse af, at han ikke havde været i Stand til at forebygge en mulig Ulykke.

»Min Datter! Mit Navn!« raabte Greven. »Det maa være Djævelen selv, der har ført den ulykkelige Skabning paa Afveje. Jeg maa til Paris endnu i Dag! Lad alt gøre i Stand til Afrejsen, Elmira, jeg har ikke et eneste Øjeblik at give bort!«

Men som ramt af Lynet sank han om i en Lænestol, han havde stærk Feber og rystede over hele Kroppen; han skjulte sit Ansigt i sine Hænder, udstødte de værste Eder og Forbandelser og nedkaldte Himmelens Straf over sit pligtforglemmende Barn.

Elmira beskæftigede sig deltagende med ham, hun søgte at indgyde ham Trøst, idet hun henviste til, at det var utænkeligt, at et Barn af saa god Herkomst i den Grad kunde have glemt sig selv o. s. v.

»Ja, Du er god, Du er højmodig, Elmira, det indser jeg nu! Hvorfor har jeg dog ikke i rette Tid lyttet til dine Advarsler! Jeg var blind, forfærdelig blind! . . . Saadan en Skændsel kan jeg ikke bære! Dersom det bekræfter sig . . .«

Slaget havde ramt baade Faderen og Adelsmanden, Virkningen var derfor dobbelt stor. Han sank kraftesløs tilbage, og Tjenerne maatte bære ham til Sengs.

Elmira triumferede, dette sparede hende for at udspekulere nye Grunde til at opsætte Rejsen. Men desuagtet sad hun meget bekymret ved hans Seng, da en livsfarlig Sygdom vilde have gjort hende en slem Streg i Regningen.

Lægen kom og erklærede, at Tilstanden slet ikke var betænkelig og kun en Følge af stærk Sindsbevægelse. Greven tilbragte tre Dage i Sengen, og i den Tid var Elmira utrættelig til at trøste ham, men samtidig søgte hun at bane Vej for sig selv. Hun udmalede for ham, at hans Navn umuligt kunde være kompromitteret, at den pligtforglemmende Luzie uden Tvivl havde antaget et andet Navn, som det jo var almindelig Skik i Paris, og at der — dersom alt bekræftede sig, umuligt mere kunde bestaa noget Fællesskab mellem Datteren og ham, det var derfor det nemmeste at testamentere hende en lille Sum som et Legat og saa for øvrigt ikke mere betragte hende som Datter og Arving.

Greven levede virkelig lidt efter lidt ind i den Tankegang; var hans Barn en Gang gaaet tabt, stod det ikke mere til at redde, Elmiras Forslag var derfor det fornuftigste. Han kunde ikke mere have Samkvem med saadant et Barn.

»Elmira,« sagde den haardt hjemsøgte Mand, der syntes at være blevet tyve Aar ældre, »jeg føler godt, at jeg har fejlet meget mod mit Barn, men det retfærdiggør dog ikke hendes Letsindighed. Du har indgivet mig en meget fornuftig Tanke. Jeg vil gøre Testamente, jeg vil . . .« (han vilde ikke tage Luzies Navn i sin Mund) »jeg vil give hende hvad Loven byder, jeg vil deponere en Sum i Paris, og den skal saa udbetales hende, dersom hun bevisligt kommer i Nød efter min Død. . . Men,« tilføjede han hurtigt, »kun under den Betingelse, at hun ikke vover at bære mit Navn.«

»Berolig Dig foreløbig,« svarede Elmira og klyngede sig kælent til ham. »Døm ikke for hastigt! Lad os afvente nærmere Efterretninger fra Hr. Chevalier; som min Slægtning har han stor Interesse for vor Familie, og Du ved, at han gerne vilde have giftet sig med Pigen; han vil derfor kun skrive Sandheden uden at gøre hende Uret, jeg ved, at han elsker hende højt.«

Greven nikkede tilfreds.

»Du har Ret, Elmira, jeg indser nok, at jeg var for opfarende, vi vil vente, jeg til fuldstændig følge dit Raad. . . Naar jeg rigtig tænker over det, vover jeg ikke en Gang at rejse til Paris, jeg tør jo ikke vise mig der af Frygt for at blive forhaanet. . . At mit Navn dog skulde rammes af en saadan Skændsel!«

To Dage senere kom der et nyt Brev fra Hr. Chevalier. Greven blegnede, da Elmira kom ind med det; han rystede over hele Kroppen.

»Er Du tilstrækkelig fattet, eller skal jeg først læse Brevet alene?« spurgte hun skaansomt.

»Jeg bliver nok rolig, vent blot nogle faa Sekunder!«

Elmira satte sig i Vinduesfordybningen og lagde Brevet foran sig, som vovede hun endnu ikke at aabne det.

»Læs!« sagde han endelig med mat Stemme. »Jeg kan nu taale at høre alt, jeg ved, hvad vi har besluttet, Gud give, at det har været nødvendigt!«

Elmira tog mekanisk Brevet, aabnede det og gennemløb det først ved sig selv.

»Den ædle Mand! Saadan en Ulejlighed, han har haft for vor Skyld! . . . Han kommer selv til London,« sagde hun.

»Er alt sandt?« stønnede Greven.

»Det synes desværre saa! . . . Maa jeg læse? . . . Men husk paa din Beslutning! Tænk, at Du ikke mere har nogen Datter!«

»Læs,« stønnede han.

Og Elmira læste.

Hr. Chevalier skrev, at det efter mange Anstrengelser var lykkedes ham at erfare, at Luzie var kommet i meget tvivlsomt Selskab, og at en berygtet Beriderske, der stedse saa Blomsten af den letsindige Pariser-Verden om sig, var hendes intimeste Veninde. Men ikke nok hermed, Luzie stod i et strafværdigt Kærlighedsforhold til en af Paris' mest bekendte Levemænd, Baron Rafael de la Veya, som Greven vist havde set i Paris, og om hvis galante Eventyr hele Byen talte. Den ulykkelige Datter stod ikke mere til at redde, men Greven kunde gøre sin faderlige Myndighed gældende for saa vidt det kunde ske uden Opsigt at rive hende bort fra hendes letsindige Omgivelser og sætte hende under strengt Opsyn. Dog var et saadant Skridt meget betænkeligt paa Grund af den Opsigt, det vilde vække i de aristokratiske Kredse. Det vilde derfor maaske være det klogeste at overlade hende til sin Skæbne, da hun syntes at leve under det mærkværdige Navn Hanneton. Hr. Chevalier kunde ganske vist nok have ønsket, at Greven vilde komme til Paris; men han frygtede som sagt Skandalen, han vilde derfor om faa Dage komme til London for at raadslage personligt med Greven om, hvad der var at gøre. Da hun ikke var til at redde, maatte man frem for alt undgaa Sladderen og Skandalen o. s. v.

Greven var mærkværdigt nok meget rolig, da Elmira var færdig med Læsningen. Han syntes at have fattet sin Beslutning.

»Elmira,« sagde han rolig, »sørg for, at jeg saa snart som muligt kan komme til at gøre mit Testamente. Men lad os for alle Tilfældes Skyld dog først afvente Hr. Chevaliers Ankomst.«

Greven havde lige til dette Øjeblik lidt af stor Svækkelse, nu rejste han sig og gik med en Ynglings Lethed ind i Kabinettet.

Elmira saa efter ham med et triumferende Blik. —

Hr. Chevalier vedblev at handle som en paalidelig og deltagende Ven og ankom punktligt til London.

Greven modtog ham trods sin Ro ikke uden en vis Sindsbevægelse; han trykkede ham til sit Bryst og takkede ham for hans Opofrelse.

»De ved, kære Grev C., at jeg altid staar til Deres Raadighed, Gud give, at De havde sat mit Venskab paa Prøve med en mindre sørgelig Mission!« sagde Hr. Chevalier med en nedslaaet Mine.

»Gud prøver mig haardt, som De ser,« sagde Greven, »men jeg har allerede tilkæmpet mig Kraft til at bære denne Prøvelse.«

(Fortsættes).

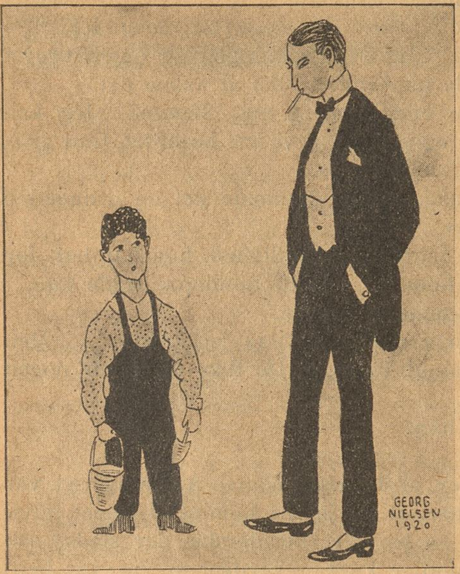

— Hvordan kan det være at dine Ben er saa lange?
— Jo, for ellers kunne de jo ikke naa Jorden min Dreng!!

Tegnet af Georg Nielsen.

Endnu engang vil jeg Strengene røre,
i sittrende bævende Lyd,
jublende Toner skal i Sangen Du høre,
naar i Fryd de sig hæver mod Sky.

Kvinde forvist for hundrede Gang,
vil jeg prise dit Øjes Gløde,
Tonerne som med bævende Klang,
lyder fra dine Læber saa røde.

Prise Rosen paa Kind, Smilet om Mund,
den lokkende Magt Du besidder,
Du ved Du er Hjertets gyldneste Fond,
det jubler i Fryd, i Smerte dog lider.

Men nu mig tilgiv jeg kan ikke mere,
naar stadig jeg sender Tankerne ud,
vil Kilden udtørres Du fatter kære,
Du fagre fortryllende Vaar unge Brud.

V. A. Klestrup.

Kære Ravn!
Kender Du den:
Damerne siger, at Max Reinhardt er lækker, men da han paa Teatrene bygger saa mange Broer, saa maa det vel nærmest være *Brolægger!*

Venlig Hilsen *Svanebay.*

TO VITSER.

I: Kan Du sige mig, hvor ligger *Manilla?*
II: ? ?
I: Jo, ser Du, hvor man inta ligger bra, der ligger man—illa!

A.: Hvordan gaar det med Dig, er Du stadigvæk Agent for et Vinfirma?
B.: Nej, det gik ikke saa godt. Jeg drak Prøverne og rejste rundt og præsenterede Kæferterne.

Kai Eskildsen.

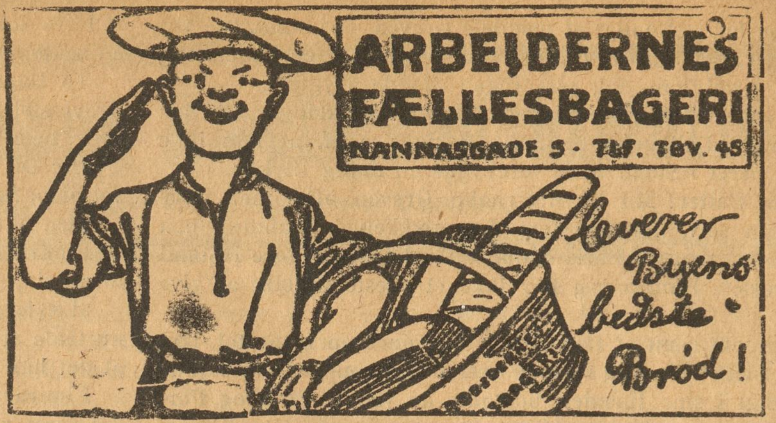

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Melodi: »Brændt a'«.

Paa Hotel »De dingle Tær«
kom jeg ind en Da'
for at faa lidt Flæsk med Svær
til min Aftensmad.
Da der var gaaet en Timestid
var Maden lige vidt,
og Kelneren svared' da jeg sa'e:
»Jeg har Appetit.« —
»Aa, det lyder saa grinagtigt,
det var der osse en, der sa' i Gaar,
men De maa være glad til,
hvis De om en Time Maden faar.«

Min Husvært er det værste Dyr,
der paa Jord kan gaa,
han Prisfald som en Pest afskyr,
han vil kun lægge paa.
Men da jeg Fyren truede
og sa': »Jeg gaar til Nævn,«
saa svarede han grinende
til min slemme Hævn:
»Aa, det lyder saa grinagtigt,
det var der osse en, der sa' i Gaar,
nu faar De bare lagt paa Lejen
1000 Kroner paa et Aar.« —

I Skoven med Veronika
drog i Gaar jeg ud,
jeg medtog min Harmonika
for at spille for min Brud. —
Men af at spille blev jeg ked,
og da jeg saa sa'
til Tøsen: »Gi' et lille Kys,«
dette Svar hun ga':
»Aa, det lyder saa grinagtigt,
det var der osse en, der sa' i Gaar,
jeg har ikke fler tilbage,
han fik dem alle med Hud og Haar.«

Allan Larsen.

Tom L. Deres Historie er for lang. Med en stærk Forkortning kan den maaske bruges.

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Blandt Pirater.
Tegnet af Peter Andersen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

Ungpige.

Jo, vi kender hende alle, denne stærkt udvoksne Tøs:
hun er høj og slank og smækker, men en Kende leddeløs.
Kjolens Korthed kan os vise, aa, hvor smukt et Ben er skabt;
— hun er sød som bare Pokker, og hun aner det jo knapt.

Hendes Lokkers Brus er samlet i en lang og fyldig Pisk.
Hendes Tale er lidt pjattet, hendes Latter er saa frisk.
Hendes Øjne søger hver Kadet, hun møder paa sin Vej,
og hun rødmer for hans lange Blik; men hvorfor ved hun ej.

Endnu ikke voksen Kvinde, og dog ikke mere Barn,
kan hun sanse og dog være saa aldeles uerfar'n.
Hendes Blod er varmt og kraftigt, hendes Tanke fin og skær:
hun er fyldt med Ømhedslængsel, men ved ej, hvad Elskov er.

Fr. Skousbo.

Moderne Program.

Jeg har „Dukke Lise“ og „H. P. 13 Øre“, men naar jeg nu faar „Kaddara paa“ Valsen, saa spiller jeg kun i de bedre Gaarde.

»Godt Nyt«.

Hver Ting har to Sider, sagde forleden en Syvsover og — vendte sig om paa den anden Side.

*

*En **engelsk** Soldat sad forleden med en **tysk** Pige og drak Madeira i en **spansk** Vinstue. En **polsk** Jøde solgte dem et Par **amerikanske** Aviser, som de læste, mens de røg **tyrkiske** Cigaretter. Derefter dansede de en **Wiener**-Vals efter et **ungarsk** Kapel, som blev dirigeret af en **fransk** Kapelmester.*

*Efter at have drukket **russisk** The med **svensk** Knækkebrød og **dansk** Smør, gik de sig en **international** Maaneskinstur.*

*

Det er praktisk at bo i et Hus, hvor der er en Garver i Stuen og en Sagfører paa 1. Sal. Thi naar Folk er bleven flaaet paa 1. Sal, kan de gaa ned i Stuen og sælge Skindet.

*

»Gamle Tuborg« skal nu være Hjem for gamle Husassistenter. »Gamle Carlsberg« havde dog maaske været lidt bedre — men »Stjærnen« havde været allerbedst, for er der noget, gamle Damer sætter Pris paa, saa er det »en Stjærne«.

*

I en Idiotanstalt i England blev der forleden holdt et Gilde for flere Hundrede Patienter. Idioternes Opførsel var upaaklagelig, og kun paa et Punkt kunde man mærke, at de var gale: Ikke en eneste drak sig fuld!

*

LANGKJÆR.

Hver Gang jeg skal om Langkjær skrive,
jeg tænker paa hans lange Knive.
Vort Fagforbund han gerne vilde myrde,
og hver en Socialist i Dybet styrte.

Hver Gang der bliver lagt paa Lønnen,
hans Søvn bli'r kun til angstfuld Stønnen.
Han vil ha' »Industrien«s Kasser fyldte,
indtil han selv faar Løn som den forskyldte.

Skilsmisse.

Et Ægtepar, der søgte Skilsmisse i Texas stod for Domstolen. Som Skilsmissegrund medførte Ægtemanden en Fonografvalse, der gengav en af hans Kones „Gardinprækener“. Virkningen var forfærdelig. Dommere og Tilskuere forlod Salen i Løb, Skriveren besvimede, og en Politibetjent, som skulde have Bryllup om en Uge, sprang ud af Vinduet.

Holger Petersen-Gissemand
som „Den store Sebastian“.

Dynamiteksplosionen.

Da den skønne Margarita maatte træffe sit Valg mellem sine to Friere — Manuel Gomez, den rige Opsynsmand ved San Adrian Gruben, og Manuel Campes, en fattig Grubearbejder — valgte hun uden mindste Tøven den sidste, for der var noget inden i hende der hviskede: »Hvad er vel Rigdom uden Lykke? De jordiske Skatte forsvinder saa let, men et trofast Hjerte kan forskønne hele vort Liv«.

Samme Dag, som Margarita og Manuel var indtraadt i Ægtestanden, besluttede Gomez, den forsmaaede Frier, at hævne sig.

En Dag kom ogsaa en gunstig Lejlighed dertil.

Paa Siden af Bjerget fandtes en lille Fordybning, i hvis Midte en lille Kilde med koldt, krystalklart Vand vældede frem. Bjergvæggene var bedækkede af grønt Løvværk, og over Aabningen bredte et stort Egetræ sin skønne Krone, som saaledes beskyttede Stedet for Solens brændende Straaler og indbød den forbipasserende til at hvile sig i dens vederkvægende Skygge.

Manuel sad her og nynnede en sagte Sang, medens han ventede paa, at Margarita skulde komme med hans Middagsmaaltid. I det samme saa han hendes Hat skimte frem over Toppen af en Banke, og snart stod hun ved hans Side, aabnede Kurven og satte dens fristende Indhold frem for ham .

— Du kommer tidligt i Dag, Manuel. Hvad er Grunden dertil? spurgte hun, for han plejede ikke at være der før hende.

— Der skal være endnu en Sprængning i Dag, genmælede han. Og Opsynsmanden ønsker, at Skudet skal afløses, medens Arbejderne spiser til Middag.

— Oh, Manuel, blot Du vilde holde op med dette forfærdelige Haandværk. Jeg er altid saa urolig for Dig. Det var bedre, om Du var en almindelig Grubearbejder med halvt saa stor Løn end at risikere dit Liv som Bjergsprænger.

— Det er ikke saa farligt, min Elskede, bemærkede den unge Mand muntert. Desuden haaber jeg snart at faa en bedre Plads, ja, hvem ved, om jeg ikke en Dag kan blive Opsynsmand og lige saa rig som Gomez, hvem Du forsmaaede.

Den unge Kone følte sig en Kende beroliget, satte sig i Græsset ved Siden af ham og saa paa ham, medens han spiste.

— Don Jaymes, Direktøren for Selskabet, kom hertil i Morges, vedblev Manuel. Han synes ikke at være særlig tilfreds med Arbejdet i Gruben. Der tales Mand og Mand imellem om, at Opsynsmanden sandsynligvis vil komme til at miste sin Plads. Men nu er det paa Tide, jeg vender tilbage til mit Arbejde.

Med hendes Kys paa sine Læber og hendes sidste Advarsel om at være forsigtig, gik han rask op ad Bjerget.

Da Manuel kom op til Grubens Aabning, mødte han der Direktøren, Opsynsmanden og flere andre, der ventede paa hans Ankomst.

— De synes i det mindste at være punktlig, sagde Direktøren, idet han saa paa Uret, og jeg hører af Arbejderne, at De passer Deres Arbejde godt og er meget omhyggelig med det.

Disse Ord, der var meget behagelige for Manuel, var som den bitreste Galde for Gomez. Han opfattede dem som et Vink om sin Afsked. Men endnu bitrere var Tanken om, at hans eget Nederlag skulde blive en Triumf for hans fordums Rival. Hadet brød nu ud i lys Lue. Hans mørke Ansigt blev askegraat, og Øjnene lynede med en uhyggevarslende Ild.

Efter at Manuel havde taget sin runde Hat paa, steg han med et tændt Lys ned i Kurven og blev hejset ned i Skakten. Signalet til Opstigning var et Ryk i et Reb, hvis ene Ende blev holdt af Manuel, der skulde affyre Sprængskudet, og den anden Ende var i Hænderne paa Gomez, der stod ved Grubens Aabning. To stærke Heste stod parat ved Vindspillet til straks at kunne trække Kurven op af Skakten. Herpaa beroede Bjergsprængerens Sikkerhed for Liv og Lemmer for Følgerne af Eksplosionen.

Den dybeste Stilhed herskede, og Rytterne ventede kun paa et Tegn fra Gomez.

— Nu, nu! raabte Opsynsmanden, og straks satte Hestene sig i Bevægelse, og Vindspillet trak hurtigt Kurven op til Aabningen.

— Den er tom! udbrød Direktøren bleg af Forfærdelse. Øjeblikkeligt ned med Kurven igen. Et Menneskeliv i Fare.

Men de opskræmte Mænd behøvede ikke nogen Opfordring — inden Don Jayme havde fuldført Sætningen, var Kurven atter paa Vej ned. Den var imidlertid blot vundet en Snes Fod ned, før et forfærdeligt Knald hørtes, og en Sky af Grus og Sand blev kastet til Vejrs og næsten fyldte Grubeaabningen. Da denne atter var blevet fri, stirrede Mændene paa hinanden med Ansigterne blege af Forfærdelse.

(Sluttes i næste Numer).

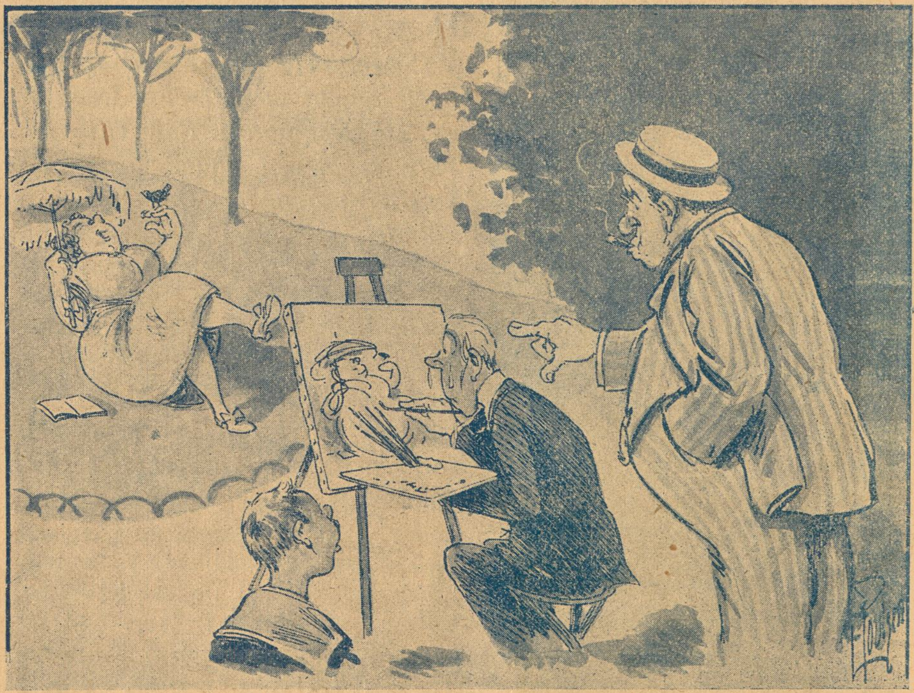

EN KUNST-MÆCEN Tegning af *Emil Poulsen.*

»En Kunstmaler kan faa gratis Landophold mod at male Billeder (NB: ikke moderne) Bill. mrkt. o. s. v.«

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN" 25 ØRE

Madam Petersen har sagt, at Madam Jensen har sagt, at hvis Madam Konradsen en Gang til sa', hvad hun havde sagt om Madam Madsen, saa vilde hun bare sige, at saadan noget skulde hun ikke ha' sagt, for hun lod sig ingenting sige.

*

— Er Du i Færd med at skrive hjem efter Penge, gamle Dreng? spørger den ene Student.

— Nej, lyder Svaret.

— Hvorfor Pokker har Du da nu slidt i det Brev et Par Timer?

— Jeg prøver paa at skrive hjem *uden* at bede om Penge.

*

Da en Kanonbaad en Dag passerede en lille Kuldamper, prajede den vagthavende Officer.

— Ohoj, raabte han. Hvorfor har De hejst det sorte Flag?

— Lad ikke Kaptajnen høre det Spørgsmaal, kom Svaret tilbage, det er hans bedste Skjorte, som er hængt til Tørre.

En morsom Historie fortælles fra Monte Carlo, hvor Heltinden tabte en Sum Penge paa Grund af kvindelig Forfængelighed.

Hun traadte ind i Spillesalen, medens en af hendes forrige Venner sad i et saa svimlende Held, at der var al mulig Udsigt til, at han vilde sprænge Banken.

— Aa, hvor jeg er glad ved at se Dem, Fyrste, og at træffe Dem saa heldig, udbrød hun. Sig mig et godt Nummer, og jeg vil være vis paa at vinde, for nu sidder De i Held.

Fyrsten lagde ædelmodigt en Hob Louisdorer foran den livlige Dame, hvis Skønhed heldigt havde overlevet seks og fyrretyve Vintre, og sagde:

Sæt det altsammen paa det samme Tal som Deres Alder, og De skal se, De vil faa en gylden Høst.

Damen betænkte sig, tøvede lidt og satte Guldbunken paa syv og tyve.

Et Øjeblik efter raabte Krupieren:

— Seks og fyrre, rødt har vundet.

— Gud i Himlen, raabte Damen og besvimede, seks og fyrre var akkurat min Alder.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.
F. E. BORDING KØBENHAVN

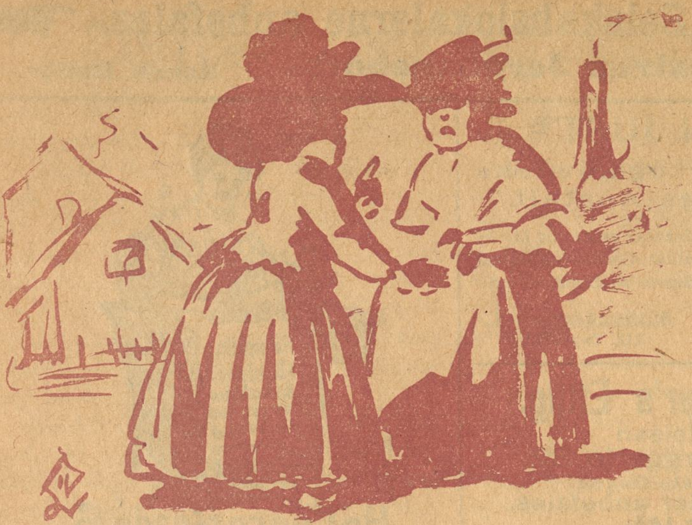

Tegning af *Aage Lippert.*

— Det er en smuk Høne, De har, men er den nu også flink til at lægge Æg?
— Nej, det er det gale ved det. Den ser godt nok ud, men den vil ikke lægge Æg.
— Ak ja, men saadan er Ungdommen nu til Dags!

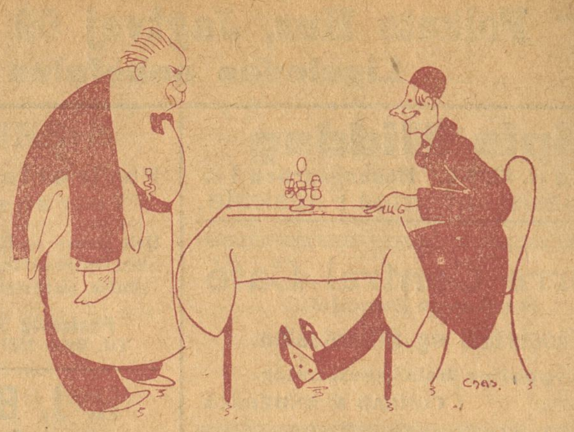

Tegning af *Charles Tiedt.*

— Tjener! Bring mig en hal' Ugle med Fjer og en Flaske Bollemælk!

FARAOS DRØM.

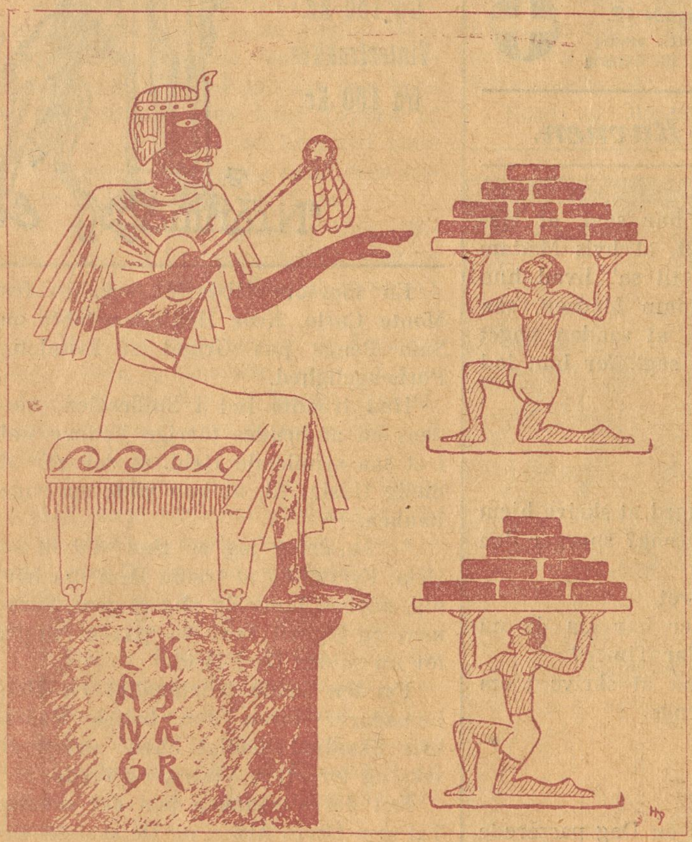

Tegning af *Hp. Hansen.*

Langkjær: Arbejdsgiverne vilde græde tørre Taarer, hvis de samvirkende Fagforbund gik itu, thi det er lettere for os at gennemtrumfe vore Krav overfor Kaos, end overfor en stærk Organisation!

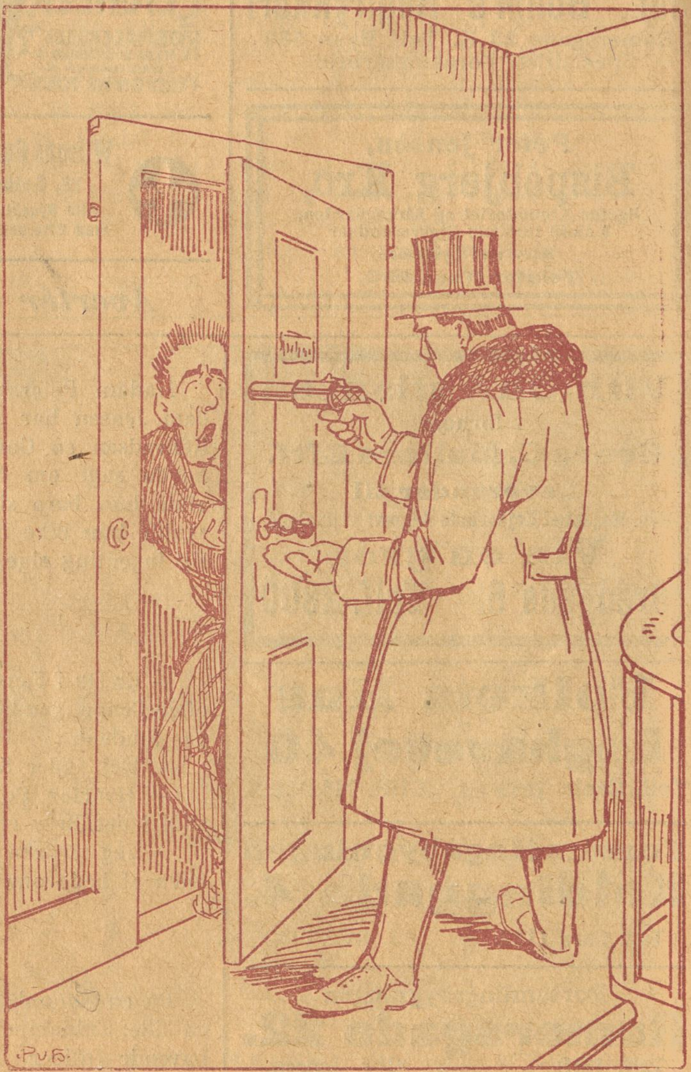

Tegning af *P. V. Hansen.*

— Undskyld, De kunde vel ikke undvære et Par Kroner til en arbejdsløs Vaabenhandler?

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris:
25 Øre
RAVNEN
Nr. 17 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 28 April. 1921

Tegning af *Erik Lassen.*

Haaret er Torden og Øjnene Lyn,
prægtige Væsen, o herlige Syn.
Er »Tordenen« Paryk, hvad flere ved —
saa burde hun virk'lig slaa »Lynet« ned!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Damen: Og Deres Datter er jo bleven forlovet.

Slagteren: De' er forbi med den Folovelse.

Damen: Næ hvad siger De, hvad kom der i Vejen?

Slagteren: Intet andet end som a' di to unge Mennesker di har holdt Bryllup for en otte Da'es Tid siden.

*

— Den Gang jeg giftede mig, troede jeg, at det var af Kærlighed, Peter tog mig. Men nu kan jeg godt mærke, at det var mine Penge, han vilde have.

— Ja, det maa da være Dig en Trøst at indse, at han ikke var saa dum, som Du havde tænkt.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American Bar', 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel.
I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Hansen: Du, Petersen, jeg vilde ønske, at jeg havde en Laaneforretning.

Petersen: Saa, hvorfor det?

Hansen: Jo, ser Du, saa behøvede jeg ikke hver Maaned at slæbe mine Sager frem og tilbage.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

A.: Hvorfor ser Du saa bedrøvet ud?

B.: Jeg har seks Døtre, og det ser ikke ud til, at nogen af dem skal blive gift.

A.: Og det er Du bedrøvet over. Du er lykkelig. Jeg har ogsaa seks Døtre. De er alle gifte og har Børn, og jeg maa underholde dem alle sammen.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Den rige Onkel: Du kan lige saa godt holde op med at sukke for Frøken Fleitberg. Hun bryder sig ikke det mindste om Dig. Hun har bare fisket efter de Penge, hun troede, Du skulde arve efter mig.

Nevøen: Umuligt. Hvorfor tror Du det?

Onkelen: Jeg har selv friet til hende og faaet Ja.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Aftenvandring.

»Lad den store Verden ufortrødent larme«,
ytrede jeg glad i Kvæld. »Se, jeg er fri!
Selv et sildigt Regnvejr har sin egen Charme,
jeg vil dristigt vandre ad den kendte Sti«.

Muntert nynnende forlod jeg altsaa Byen,
nød den Fryd, en planløs Vandring uden Maal.
Regnen smældede Slag i Slag mod Paraplyen,
fjernt fortonede sig Kæmpestadens Skraal.

Dybt i Skoven mellem sommergrønne Linde,
der hvor Stien i et Sving langs Slugten gaar,
traf jeg pludselig en lille, ensom Kvinde,
ganske ung, ja, ret beset, et Barn af Aar.

Hun var smuk, den Smaa, det tør jeg ikke nægte,
en Blondine af den rette, fine Form.
Min Medlidenhed var ubetinget ægte.
Hvad skal Piger smaa som hun i Regn og Storm?

Kort og godt: Jeg løftede paa Bulehatten:
»Lille Frøken, De har intet Regnslag paa.
Men jeg har en Paraply. Se, De maa ta' den,
et saa ædelt Tilbud tør man ej forsmaa.«

O, hun rødmede saa skært, den lille Pige,
mens en listig Skælm i hvert et Øje lo:
»Tusind Tak! — Men hvad det var, jeg vilde sige:
Deres Paraply gi'er sagtens Ly til to.«

Arm i Arm vi skred af Sted mod Stadens Huse,
passiarende — for mig var Himlen blaa, —
bag den tynde, violette Silkebluse
følte jeg et vildert Pigehjerte slaa.

Aa, men Damen var saa sød — og saa behændig. —
Da jeg sent paa Kvælden mod min Hybel drog,
ør og svimmel, var jeg Stakkel væk — fuldstændig, —
og det samme var min nye Tegnebog.

Aftenturens Glæde blev betalt med Troen
paa den kvindelige Dyd og Ærlighed.
Godt! Herefter vil jeg vandre ud til Kroen
og med Toddy skylle Skuffelserne ned.

Anders K. Olsen.

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber
VIOLACIN
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Den nye unge, kvindelige Kontorists gyldne Haar lyste i Solen, der faldt ind gennem Vinduet. Den gamle Bogholder saa imidlertid ikke engang paa den smukke, unge Pige. Han tændte sin Cigar og satte sig roligt til Arbejdet.

— Hr. Thomsen! sagde den unge Pige forsigtigt.

— Hm?

— Det gør mig ondt, men Tobaksrygning gør mig altid syg.

— Saa, svarede den gamle Bogholder uden at se op. Saa skal De lade være at ryge, lille Frøken.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

En skeløjet Mand standsede foran en Flok Drenge, der spillede Klink, og sagde:

— Vil Du bringe mit Tøj hen paa Stationen for 50 Øre?

— Hvem er det, De mener, lød det i Kor.

— Du der! svarede Manden.

— Hvem?

— Du.

Der blev en Pavse, indtil en lille Dreng sagde:

— Kan Du ikke lukke det ene Øje og pege paa den, De mener?

*

Skomageren: Hvorledes passer Skoene Dem, Frue?

Fruen: Tak, udmærket! Det gør blot lidt ondt, naar jeg skal gaa.

Hold Ilden vedlige
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Et Sted i Jylland var der kommet en ny Præst.

En af dennes Naboer, der vilde give Præsten gode Raad, sagde til denne:

— A tror ikke, det er værd, Hr. Pastor, at De taler for meget mod Gerrighed, for Niels Jensen, der er saadan en anset Mand her i Sognet, er saadan lidt paaholden! Heller ikke skal De gaa for stærkt frem mod dem, der bander, for vor Sognefoged er lidt slem i den Retning. Heller ikke vil det være gavnligt at drage for stærkt til Felts mod Drikkeriet, for et Par af Sogneraadsmedlemmerne faar tidt en bette Taar for meget. Og da de, a her har nævnet, har ikke saa lidt at sige her i Sognet, er det ikke værdt at lægge sig ud med nogen af dem. —

— Men hvad mener De saa, jeg skal prædike imod? Spurgte Præsten.

— A mener, at De skal prædike imod Mormonerne; dem har vi ingen af her i Sognet!

LIGE UD AF POSEN.

Den dygtige engelske Læge, Doktor Josefson i London var kendt og frygtet for sin grove Mund.

En Dag blev han kaldt til Hertuginden af Marlbourough, som satte ham ind i sine Svagheder.

— Et Æg og en Kop Te om Morgenen, lød Lægens Ordre. To Timers Spadseretur, et Stykke koldt Kød til Frokost, igen to Timers Spadseretur, en Kotelet til Aften, Klokken ti til Sengs og ingen Køretur.

Her blev han afbrudt af den fornemme Dame:

— Men, Hr. Doktor! Hvorledes er det, De taler; ved De ikke, hvem og hvad jeg er?

— Jo, meget godt, lød Svaret. De er en gammel Kælling med en ødelagt Mave.

Kongelige Telegrafstationer

(Mel.: »Pengeskabsvisen«).

Se, jeg er Bud
og bringer ud
smaa, fine Telegrammer,
men de stammer ikke fra en grim
Station.
Nej, jeg er fin
som Postelin,
og rent og pænt jeg stammer
fra det allerbedste, nemlig *dansk*
Nation.
Mit Telegram det er fra Hans
Maj'stæt Kong Kristians
bekendte Telegrafstationer her til Lands.
Kost jeg har og frit Logi,
snart ved Skov i »Sorgenfri«;
ved »Marselisborg« har jeg et dejligt
Driveri.

Naar Kongen flot,
solidt og godt
er ude paa en Rejse,
maa han tænke paa sin høje, fri Person.
Og naar sin Fod
han sætte lod
et Sted — straks maatte knejse
dér en fin og fornem Telegrafstation.
Vi sad der gerne fire Mand
og spilled' »seksogtres«,
og der var baade Skov og Strand
— vi var tilfreds.
I den særlig travle Tid
ha'de vi et vældigt Slid,
— men saa spilled' vi da ogsaa med
en mægtig Flid!

Jo, jeg fik Skam
et Telegram
vistnok fra Klittegaa'ren;
fra Stationen Gnister over Vandet fløj.
Og dér paa Prent
der stod omtrent:
»Vi kommer nok i Maa'ren,
og til Aften ser vi gerne »Elverhøj«.«
Og en Gang gik til *Neergaard* Bud:
»Hør, send dog Flaaden ud,
saa Folk kan se, at den kan sagtens
staa for Skud.«
Jeg er skam en fin Person,
og saa lykkelig som no'en,
— og nu gaar jeg a' med 8000 i Pension!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

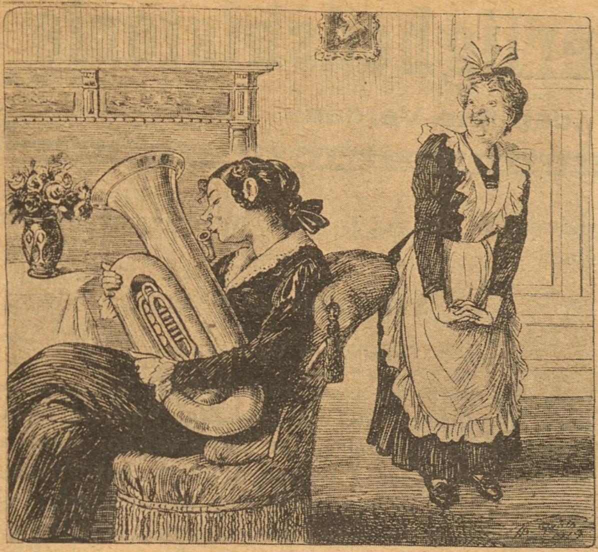

I Hvedebrødsdagene: Hun er saa forelsket, at naar Manden ikke er hjemme, kysser hun Mundstykket paa hans Basun. (»Fliegende Blätter«).

DEN NY »WACHT AM RHEIN«! Cooks Rejsebureau fører Turister til Düsseldorf. (»Der wahre Jacob«).

— Mamma! »Putte« kommer nog inte till Gud, han jämrar sej för lite tvål (Sæbe) i ögonen. (»Søndags-Nisse«).

Krig og Fred 1914 — 1921. (»Lustige Blätter«).

SEN LYKKE!

— Der ser Du, Alfred, sammenstemte Sjæle finder dog til sidst hinanden.

— Ja, men man skulde ikke tro, at de kunde bruge saa lang Tid om det! (»Meggendorfer Blätter«).

Grosserer Petersen: Den Krukke skulde være 2000 Aar gammel! Næ, De narrer ikke mig: Vi har da bare 1921 endnu! (»Passing Show«, London).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Hr. Chevaliers mundtlige Beretning var ikke saa lidt fuldstændigere end Brevets; han var forsigtig nok til ikke at gøre sig skyldig i en virkelig Løgn, da Skæbnen i den senere Tid stedse kom ham paa tværs ved alt, hvad han foretog sig. Han skildrede blot sort, hvor der var den ringeste Antydning til Skygge. Han medbragte ogsaa en Skrivelse fra Madame Declos; den indeholdt heller ikke noget opdigtet. Hun bad blot om Tilgivelse, fordi hun ikke havde formaaet at tilbageholde Komtessen, da denne saa pludseligt havde erklæret, at hun vilde forlade hendes Hus og hovmodigt havde nægtet at give nogen Forklaring. Hun var for sent blevet var, at tidligere Ungdomsbekendtskaber og et ubetvingeligt Hang til Fornøjelser havde forledt Stakkelen.

Greven nikkede tavs og bedrøvet til alt, han legede med sin Sølvdaase og stirrede frem for sig. Elmira hørte sukkende til og løftede nu og da stærkt bevæget sine Øjne mod Himmelen.

Hr. Chevalier blev imidlertid ikke staaende ved dette Bevis.

»Det tunge Ansvar, jeg har paataget mig ved mine Meddelelser,« sagde han i en ildfuld Tone, »paalægger mig ogsaa den Pligt at lade det bekræfte af paalidelige Vidner. Tillad mig, Hr. Greve, at føre et Vidne for Dem, der bedre end jeg er i Stand til at give Dem bestemte Udsagn. Det er den Kammerjomfru, som De selv har fæstet til Deres Datter i Paris. De ved, at hun sluttede sig inderligt til sit Herskab, og at hun var hende meget hengiven. Hun har nu forladt hende af Grunde, som hun selv bedst kan forklare Dem. Paa mine indtrængende Opfordringer og med hendes Forældres Tilladelse er det lykkedes mig at faa hende til at rejse med her over. Hun staar udenfor og venter paa Tilladelse til at vise sig for Dem.«

Grevens Bryst hævede sig, han trak Vejret dybt, som beredte han sig til en svær Anstrengelse. Han gav tavs Elmira et Vink, og denne gik tilsyneladende dybt bekymret ud for selv at føre Pigen ind.

Hun kom tilbage med Jeanette, den lille Slange. Som alle franske Kvinder var hun i Stand til at spille hvad Slags Komedie, det skulde være; hun kastede sig paa Knæ for Greven, som var det hende, der havde syndet, og brød ud i en lydelig Hulken.

Hun spillede sin Rolle mesterligt, og efter hendes Skriftemaal var der ikke Skygge af Tvivl tilbage i Faderens Hjerte, om der overhovedet før var nogen.

Greven tilbragte en søvnløs Nat foran sin Pult. Han skrev, slettede ud, hvad han havde skrevet, og skrev paany. Næste Morgen meddelte han Elmira og Hr. Chevalier, at han vilde rejse til Italien og blive der nogle Aar, da hans angrebne Sundhed trængte til at styrkes. Først vilde han dog endnu en Gang hemmeligt se sin vanartede Datter. Næste Morgen vilde han begive sig paa Vej til Paris, og han bad Hr. Chevalier om at ledsage sig.

Elmira kastede et ængsteligt Blik paa den sidste. Han syntes dog meget rolig, ja, til hendes Forbavselse viste han sig endogsaa glad over denne Beslutning, dog bad han om en eller to Dages Opsættelse.

»Gerne,« svarede Greven, »men heller ikke længere, Hr. Chevalier, dersom jeg tør bede. Jeg længes efter at komme til en Afslutning.«

Derved blev det, og Greven lod træffe Forberedelser til Rejsen.

SYTTENDE KAPITEL.

Hannetons Opdagelse.

Trods alle disse Skyer og trods Rafaels Mistanke var der dog intet, der forstyrrede det hjertelige Forhold mellem de to elskende. Rafaels Følelser for Luzie var for sande og inderlige til, at Mistroen i Længden kunde have nogen Indflydelse paa dem. Hans Kærlighed var oprigtig, og kun hans Heftighed, hans Lidenskabelighed, i det hele taget hans letbevægelige Sind, var hans Lykkes værste Fjende.

Skønt han havde overbevist sig om, at Luzie havde Hemmeligheder for ham, havde han dog for længe siden glemt det igen; der behøvedes en ny Storm til at puste til Ilden, og den udeblev desværre ikke.

Luzie havde glemt Jeanettes gaadefulde Flugt. Hanneton havde gjort sig megen Umage for at opspørge hende, men forgæves.

Han rustede sig saa en Aften for at opsøge Heublinger. Han tog den Jernstang, han som gammel Kæmpe plejede at bruge til Spadserestok, sagde til Luzie, at nu gik han, og forlod Huset.

Luzie var saa alene i sin Lejlighed med sin nye Kammerjomfru.

Omtrent en halv Time efter Hannetons Opbrud kom Rafael, og trods den usædvanlige Tid forlangte han indtrængende at komme til at tale med Komtessen. Luzie havde hele Dagen gaaet med bange Anelser, som hun slet ikke kunde forklare sig; hun frygtede for, at der var hændet en Ulykke og ilede Rafael i Møde i Forværelset.

Men til hendes glædelige Overraskelse smilede han over hele Ansigtet; han sluttede hende i sine Arme og trykkede et hjerteligt Kys paa hendes Læber.

» Luzie,« raabte han, din Fader kommer! I Morgen faar Du ham at se, og ikke blot Du, jeg kommer ogsaa til at tale med ham!«

Luzie stod tavs med foldede Hænder. Den glædelige Efterretning gjorde hende i første Øjeblik maalløs, saa gik hendes Overraskelse over til en stærk Taknemmelighedsfølelse, der bragte Blodet op i hendes straalende Ansigt.

»Min Gud, jeg takker Dig!« hviskede hun ved sig selv. »Fader husker atter paa den forladte, jeg vidste nok, at han aldrig helt kunde glemme sit Barn!«

»Hør nu bare, Luzie!« vedblev Rafael. »Din Fader kommer i Morgen Aften til Boulogne; han vil ikke berøre Paris af Grunde, som han selv bedst kan sige os. Han vil se os begge to. Du ved jo nok, at jeg har anholdt om din Haand hos ham gennem en tro Ven.«

»Men forklar mig, Rafael . . .« sagde Luzie, der endnu ikke var kommet sig af sin Overraskelse.

»Hvorfor forklare? Efterhaanden erfarer Du alt! I Morgen afhenter jeg Dig, Luzie, og saa rejser vi din Fader i Møde. . . Men Du synes saa bestyrtet og bedrøvet, glæder Du Dig ikke? Du græder, Luzie?«

»Det betyder ikke noget, Rafael, det er kun Glædestaarer. . . Tanken om, at jeg efter saa lang Tids Forløb igen skal være sammen med Fader. . . Dersom Du vidste, hvor denne Efterretning gør mig lykkelig! . . .«

Medens Luzie talte, hørtes der Skridt udenfor. Begge lyttede. Luzie blev helt bestyrtet ved Tanken om, at nogen skulde se Rafael hos hende saa sent paa Aftenen, og hun trak ham ængstelig ind i sit Værelse. . .

Lad os imidlertid følge Hanneton. Han gik langsomt og betænksomt gennem Gaderne, og først da Aftenen var faldet paa, naaede han det lille Gesandtskabshotel.

Han trak flegmatisk i Klokkestrengen. Døren blev aabnet, og han gik ind i den rummelige Entre, hvor han blev staaende foran Glasdøren, der førte ind til Heublingers Loge. Denne var kun oplyst af en eneste Lampe, der oven i Købet var skruet halvt ned af Sparsommelighedshensyn.

Heublinger selv var i Øjeblikket beskæftiget i Haven bag ved Huset, og i Stedet for ham sad den lille Pige i en tarvelig men net Dragt og passede Døren.

Hanneton saa ind, men i Stedet for at gaa ind blev han staaende som en Billedstøtte og stirrede paa Barnet, der paa sin Side blev bange for den ubevægelige Mand og frygtsomt trak sig tilbage.

Der forløb nogle Sekunder uden at Hanneton gav et Livstegn fra sig, han syntes forvandlet til en Statue. Heublinger, der holdt Øje med sin Loge, selv om han var i Haven, viste sig nu i Bagdøren, han saa forundret paa den forstenede Kæmpe, som han for Resten var blevet fuldstændig forsonet med.

»Er det Virkelighed eller er det et Blændværk?« hørte han pludselig Kæmpen udbryde, medens han for sig med Haanden over Øjnene og atter saa ind i Logen.

»Nej, nej,« hørte han ham fortsætte, »det er hendes Træk, det er Ninons Træk, det maa være hendes Barn, saa sandt der gives et Forsyn!«

Hanneton tog heftigt i Laasen, aabnede Døren og styrtede ind i Logen.

Barnet skreg, og Heublinger skyndte sig hen til Døren. Her saa han, at Pigen skælvende sad paa Hug i den længst bortliggende Krog af Værelset, medens Hanneton som et Rovdyr stod foran hende.

»For Pokker, hvad bestiller I her, Monsieur Hanneton?« raabte Heublinger og slog ham paa Skulderen.

Hanneton syntes herved atter at komme til sig selv.

»Hvad ondt har Pigen gjort Eder; har hele Verden da sammensvoret sig mod det stakkels Barn?«

Hanneton gjorde en Kraftanstrengelse for at tage sig sammen og lod sig saa udmattet synke om paa den eneste Stol, der fandtes i Værelset.

»Monsieur Eublinger,« sagde han og trak Vejret dybt, »ved I, hvordan en Fader er til Mode, naar han har mistet sit eneste Barn?«

Heublinger saa forbavset paa ham.

»Ved I, hvad det vil sige at genkende sin Datters Træk i hendes Barn?«

Heublinger var fuldstændig forbløffet over Kæmpens Bevægelse.

»Nu vel, saa vid, at denne Pige maa være min længe savnede Datters Barn; hun maa være det, saa sandt Naturen ikke fornægter sine Instinkter, saa sandt der gives en Skæbne — og en Hævn!«

Der gik et Lys op for Heublinger. »Dette Barn . . .« sagde han overrasket.

»Er min Ejendom, og ve den, der vil forholde mig hende!« raabte Hanneton og svingede sin Jernstang. . . »Men,« tilføjede han, som om han først nu kom i Tanker om det, »fortalte I ikke, at dette Barn havde en Moder, som forlangte hende tilbage? Hvor er denne Moder, hvor er mit Barn, min Ninon? Tal, hvor er hun? Det er Gud selv, der har ført mig herhen.«

»Fat Eder dog, Monsieur Hanneton, saa kan vi tale om Sagen i Ro!« bad Heublinger.

»Jeg skal nok være rolig!« sagde Kæmpen. »Lad mig blot endnu en Gang se paa Barnets Ansigtstræk,« vedblev han og vendte sig til Pigen, der var kommet sig af sin Angst. »Disse Træk, hvor de ligner min ulykkelige, fortabte Ninon. Kom og lad mig kysse Dig og trykke Dig til mit Hjerte!« raabte han og greb Barnet, som han løftede op og pressede tæt ind til sig. »Ninon, Ninon! Du er genfundet!« vedblev han, medens han satte Barnet paa sit Skød og kærtegnede det. »Fortæl nu! Nu er jeg fattet og rolig og blid som et Lam! Men begynd nu, jeg bønfalder Eder!«

Heublinger kunde ikke fortælle ham meget, og af det, han vidste, fortav han endda et og andet for at skaane ham. Han fortalte ham, at Barnets Moder, hvis det da var hendes rigtige Moder, ofte kom for at forlange hende tilbage, og at hun havde faaet meget mistænkelige Folk til at hjælpe sig, han vidste ikke, hvor hun boede, og han fortav, at den stakkels Kvinde undertiden viste Tegn paa Vanvid.

Hanneton lod ham beskrive, hvorledes hun saa ud.

»Det er hende! Der er ingen Tvivl!« raabte han triumferende. »I Morgen opsøger vi to din Moder,« sagde han til Barnet. »Monsieur Eublinger, dette Barn tilhører for Fremtiden mig, der er ingen anden, der har Ret til hende!«

Heublinger søgte ikke at gøre Indvendinger, og Hanneton, der ikke mere havde Ro paa sig i Sagen, tog Barnet ved Haanden, sagde Farvel og gik.

»Naa, nu er jeg altsaa igen alene!« brummede den Gamle, da Døren havde lukket sig efter Hanneton. »Det er et Hundeliv, dette her! Jeg vil sige min Plads op og rejse hjem til mit kære Tyskland! . . . Komtessen er skilt fra sin Fader, jeg fra min Herre, og det alt sammen paa Grund af denne. . . . Sikken en Mængde Ulykker et eneste Kvindemenneske kan anrette her i Verden!« . . .

ATTENDE KAPITEL.

To Fremmede.

Det Brev, som Rafael havde faaet fra London, var godt skikket til at gøre ham lykkelig. Den vigtigste Del af det lød saaledes:

»Jeg har talt med Greven, kære Rafael. Du kan være overbevist om, at der fra hans Side ikke vil blive lagt Dig nogen Hindring i Vejen, ja, jeg har endogsaa Grund til at tro, at din Bejlen maa være ham meget velkommen. Iøvrigt vil han den —de, altsaa om faa Dage, komme til Boulogne, hvor Du kan træffe ham i Hotel *** Klokken fem om Eftermiddagen.«

Brevet var kort og skrevet meget snedigt. Hr. Chevalier talte for saa vidt Sandhed, naar han skrev, at Greven gerne vilde se denne Forbindelse, og han kunde let senere retfærdiggøre sig over for Rafael, fordi han ikke havde omtalt hans formelige Bejlen for Greven, ved at henvise til sin Misfornøjelse med Forlovelsen, at han var misfornøjet, havde han aldrig lagt Skjul paa; hans hemmelige Maal var jo imidlertid atter at skille Rafael og Luzie, og ligesom han kunde retfærdiggøre sig for Rafael, saaledes var han retfærdiggjort overfor Greven, naar hans Skurkestreg var lykkedes, og den stakkels Pige var blevet forstødt og forglemt. —

Som vi har set, følte Luzie sig ogsaa meget lykkelig, hun skulde gense sin Fader, hun skulde forsones med ham, hun syntes, at det hele var en Guds Styrelse. Hun burde ganske vist tidligere selv være rejst til ham og selv have forsøgt at udjævne Kløften, dersom Stedmoderen virkelig havde faaet en saadan bragt i Stand, men hun var for stolt, hun følte sig for dybt krænket til, at hun kunde gøre det første Skridt. Nu kom Faderen selv hende i Møde, nu kunde hun træde frem for ham og sige: Fader, i mit Hjerte har jeg aldrig baaret Nag til Dig, skønt Du saa ubarmhjertigt forstødte dit Barn; se, jeg elsker denne Mand, giv os din Velsignelse, saa er Du i Fremtiden forskaanet for alle Bekymringer for et Barn, som andre har løsnet fra dit Hjerte!

(Fortsættes).

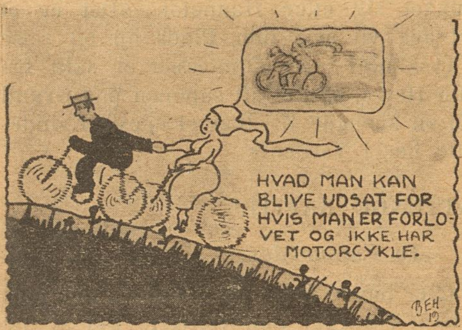

Tegnet af »Ben«.

MIN PIGE!

Min Pige har den Farve, som den røde
Rose bær',
og ingen anden hende jeg elsker og
har kær.

Min Pige har den røde Mund, jeg kysset
har saa tidt
i Læ af Skovens Træer og bag
Marehalm og Klit.

Min Pige har et Haar, som vævet er af
gyldent Guld,
og et Par blide Øjne af skælmske Blikke
fuld.

Min Pige har en Kærlighed, der findes
kun hos faa,
min Pige har en Trofasthed, som man
kan stole paa.

Min Pige har som Marmor en lille,
lækker Barm,
min Pige har de Kærtegn, der gør
Sjælen varm.

Min Pige hun er dejlig, hun ejer meget
mer',
men hvorfor skal jeg skrive, naar jeg
hver Dag det ser.

A. L.

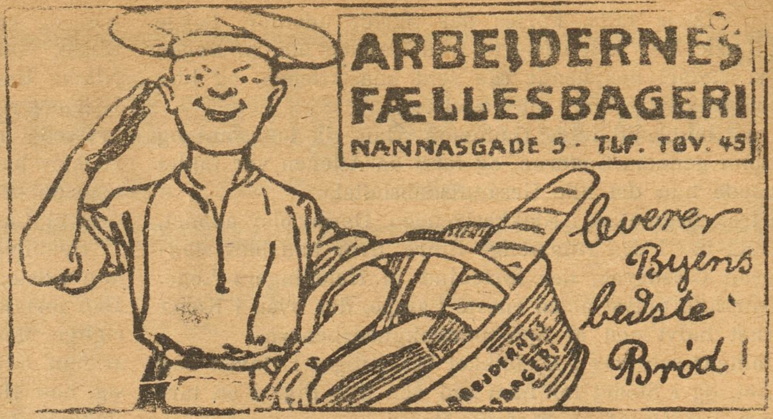

K. E., Thors Passage. Den med Kongen og Kejseren er for gammelkendt.

C. N. »Hyrdetime« er et Numer for stærkt!

OM ALT.

At skrive om alt mellem Himmel og
Jord,
at skrive om smaat, at skrive om stort,
at skrive om Alverdens Ungdom den
glade,
det synes jeg er min higende Lyst,
det er brændende Længsler, der ruger
i Bryst,
det er Følelser, blide som Liljens Blade.

Og jeg har skrevet Tusinder af Ord,
om alt, hvad i Tanken og Hjertet bor,
skrevet om Kærligheds flammende
Gløde,
om Glæde og Fryd, om Ondskab og
Had,
om Blomster og Fugle skrevet et Kvad,
om Sjæle i Evigheds Morgenrøde.

Skrevet om Ungdommens fyrige Blod
og om Krigerens Snilde og Mod,
om bævende Hjerter paa vildsomme
Veje,
skrevet om alt mellem Himmel og Hav,
om Livet og om Døden i mørke Grav,
skrevet paa hvert Blad, jeg har haft
i Eje.

V. A. Klestrup.

Kære Ravn!

Hermed 4 morsomme »Ordsprog«.

— Ikke saa hoven! sagde Tandlægen.

*

Den, der holder Mund, render ikke med Sludder.

*

Man kan brække Benene i en Haandevending.

*

Kysset er stumt, og dog fortæller det alt.

Ærbødigst
Andreas Andersen.

Egot Fabrikat Telf. Nora 1799

FORLOV DEM IKKE

Elektr. Drift Telf. Nora 1799

før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Kaptajnen: — Og naar man staar alene paa en udsat Post, 67, saa maa man se sig godt for, og særlig passe paa Ryggen, det er det værste der kan ske, naar man pludselig bliver overrasket bagfra, af en der falder en i Ryggen!

Tegnet af G. Nielsen.

Her er en endnu:
Professor Petersen var det mest adspredte Menneske paa Jorden, og i sit Testamente forlangte han at blive brændt, medens hans Aske skulde spredes for alle Vinde. Han vilde ogsaa efter sin Død være en *adspredt* Professor!

Med Hilsen
Svanebay.

Rød Indmad

HØRT VED EN GENERALFORSAMLING

— Vores Velgørenhedsfest indbragte 310 Kr. Omkostningerne beløb sig til 350 Kr. De Fattige skylder os altsaa 15 Kr., men jeg foreslaar, at vi afskriver Beløbet.

OPLYSNINGSFORENING AF »SCT. HANS AFTEN«

har indsendt sit Program for den kommende Uges Foredrag til Oplysningens Fremme:

Mandag: Professor *Labri* over Emnet Frikadellens Flugt over den gamle Knippelsbro.

Tirsdag: Krølle Charles disputerer over Spørgsmaalet: Er det Løgn, hvad jeg si'r.

Onsdag: Ægteskabssvindleren *Olsens* Foredrag om »fængslende Forbindelser«.

Torsdag: Olaf Poulsen: Teaterminder fra »Vennelyst« (Hr. Poulsens Tilsagn er dog noget usikkert).

Fredag: Loppedronningen *O. Felia:* »Lopper i Før- og Nutid«.

Lørdag: Peter Hansen: »Fluekrigen kontra Revolutionen i Rusland«.

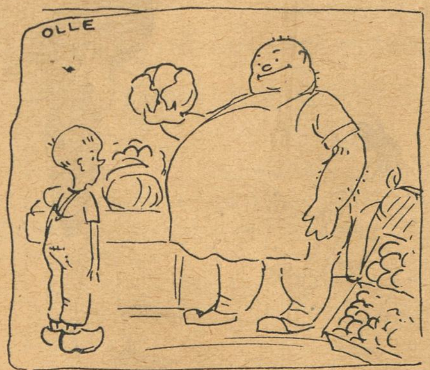

Drengen: Jeg skulde have et rigtig stort Kaalhoved.

Grønthandleren: Jo, min Dreng. Her er et, der er næsten li'saa stort som dit!

Drengen: Næ, saa er det for lille. Mo'r sa', at det skulde være li'saa stort som Grønthandlerens!

SAA NEMT, SAA NEMT!

Jørgensen kommer op til Hansen for at faa lidt Hjælp i Anledning af, at han skal skrive et tysk Brev.

Saa siger Hansen: Det er saa lige til, Hansen. Se nu f. Eks. Hunden hedder der Hund, Geværet das Gewehr, Fuglen der Vogel — og de andre Ord gør Du paa samme Maade.

Damen: Hvorlangt tilbage kan man forfølge Deres Forældre.

Herren: Tja, da min Bedstefader forlod sin Post som Kasserer i en Bank, forfulgte de ham helt over til Amerika; men der blev han borte for dem!

»EN SVENSKER«.

Doktorn såg bekymrad ut och sade:

— Ni är mycket sämre (værre) i dag än i går. Har ni verkligen följt min ordination att bara ätat detsamma, som jer lille gosse äter?

— Ja, sade patienten matt. Jag har gjort precis som han och ätit en skål välling, fem äblekakor, ett hekto konfekt, tretton avbrända tändstickor, en bit krit, sju benknappar, tio öre kontant, en bit kol, en halv burk sylt, en cigarstump och för resten har jag sugit på tummen (Tommelfingeren). Men, vet doktorn, jag tror inte att magen har blivit bättre av det.

»EN DANSKER«.

Kontoristen kommer med bedrøvet Mine og siger til sin Principal:

— Maa jeg ikke have fri imorgen. Jeg vilde gerne begrave min Svigermoder.

Principalen svarer halvt distræt med et Suk:

— Jeg ogsaa, Svendsen.

»EN NORDMAND«.

En gammel droschekusk ligger for døden. Presten sitter ved siden av ham.

— Tror presten at en slik en som jeg faar slippe ind i himmelen?

— Ja, Gud er naadig, svarer presten, brukte De at gaa ofte i kirke?

— Nei, sier den døende, men jeg har kjørt en masse mennesker dit i mit liv.

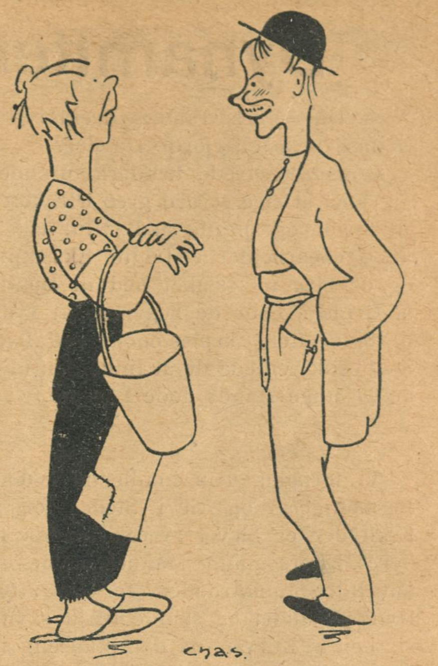

— Har De hørt Fru Svaneberg, at der bor en Mand paa Christianshavn, som renser Kakkelovne for 15 Øre!

— Æ' de' muligt?

— Ja! ja! men man ska' sæl' bære dem der ud!

Bilreklame.

Der er igen Tale om, at vore Biler skal fyldes med Reklamer.

Vil i Bil man køre, kan man nu hverken se eller høre
for Reklamer — en rød, en grøn, en salatgul.
Den er lidt for kunstig, og ikke saadan videre gunstig,
naar baade Manden og Bilen er plakatfuld!

Typer der forsvinder. I.

Tegning af *O. Hartig.*

Bohémen.

Dynamiteksplosionen.

— Din Skurk! raabte Direktøren til Gomez. Hvorfor gjorde Du det?

Gomez skælvede tænderklaprende.

Uden at sige et Ord greb Direktøren en Spade og sprang ned i Kurven. To af Grubearbejderne fulgte Eksemplet, og de blev nu sænket ned til Bunden af Gruben, hvor de begyndte at rydde til Side efter Eksplosionen. Ved hvert Spadestik ventede de at finde den ulykkeligè unge Mands døde Legeme.

*

Vi forlader dem imidlertid i deres Beskæftigelse og vil i Stedet for se, hvad der er blevet af Genstanden for deres Eftersøgning. Manuel havde lige antændt Stubintraaden for at affyre Dynamitskudet og skulde til at skynde sig hen til Kurven, da han pludselig saa denne blive hejst op i Skakten. Han var øjeblikkelig klar over, at det var en Skurkestreg af hans gamle Rival Gomez for at faa ham ryddet af Vejen. En forfærdelig Død stirrede ham i Møde.

Pludselig huskede han, at Arbejderne, som Dagen forud havde arbejdet i Skakten, havde fundet en mindre Aabning eller Gang i Væggen, hvilken de dog ikke havde haft Tid til at undersøge. Med Øjnene skærpede af Faren saa han sig ivrigt omkring og opdagede snart en Aabning i Klippen tre Fod over hans Hoved og netop tilstrækkelig stor til, at han kunde komme ind i den. Med et fortvivlet Spring lykkedes det ham at faa fat i den ujævne Kant, hæve sig op og kaste sig hovedkulds ind i Aabningen.

Pludselig opdagede han, at Gangen afbrødes af en Vandflade, der bredte sig tre Fod længere nede. Ude af Stand til at standse sit voldsomme Løb, styrtede han ned af den stejle Kant og sank ned i Vandet med Knaldet af Eksplosionen i sine Øren.

Da han troede, at der ikke var mere end 8 à 10 kraftige Svømmetag til den nærmeste Stenvæg, begyndte han at svømme i den Retning, han ansaa for den bedste.

Manuel gik nu forsigtigt videre, idet han vadede i foddybt Vand. Han havde gaaet omtrent 400 Fod, da han stødte paa en Barrière af Jord og Sten. Han begyndte at undersøge den nærmere og gravede med sin lange Kniv uden at lægge Mærke til at Hænderne saaredes og blødte, og tilsidst stødte han paa en stor, flad Sten. Med et stærkt Stød lykkedes det ham at vælte den til Side, og han blev næsten blændet af det klare Lys, der strømmede ham i Møde.

— Sancta Maria, udbrød han forbavset. Hvem skulde have troet det — det er jo det Sted, hvor min lille Margarita plejer at komme med min Middagsmad. Her har vi været Hundreder af Gange uden at have en Anelse om Forholdet.

— — —

Efterretningen om Ulykken i Gruben var imidlertid gaaet som en Løbeild gennem Byen, og tilsidst naaede den ogsaa Margaritas Øren. Næsten vanvittig af Angst og Fortvivlelse løb hun op paa Bjerget.

Efter en Times frugtesløs Eftersøgning var Direktøren Don Jayme netop steget op af Skakten, da den unge Kvinde nærmede sig.

— Hvor er min Mand? spurgte hun heftigt. Det er vel en Spøg, blot for at skræmme mig.

— Ak, Senora, blot det ikke var andet end en Spøg, men ulykkeligvis er det alt for sandt.

— Altsaa død, død! Saa er han blevet myrdet, raabte hun. Det er ikke hans Skyld, at han er omkommet. Vis mig hans Morder, for jeg vil tage Hævn.

— Min stakkels Pige, her findes ingen Mordere, sagde Direktøren mildt. Det var Skødesløshed, men ikke nogen Forbrydelse.

— Det er utroligt! udbrød hun, medens det varme spanske Blod strømmede til hendes Kinder og Øjnene gnistrede af Ild. Er min Mand død, anklager jeg Miguel Gomez som hans Banemand.

Idet hun sagde dette, pegede hun paa Opsynsmanden, der skælvede for hendes Blik.

— Se blot paa den Slyngel, se hans Ansigt og døm saa! Det er ikke mere end et Par Aar siden, at han tilbød Pedrazza en fordelagtig Plads ved Gruben, hvis han vilde gaa efter Manuel og styrte ham ned i Afgrunden ved Rinconada. Tal, Juan Pedrazza, saa Du kan forsvare det for den levende Gud. Var det ikke saadan?

Juan Pedrazza, en forfalden Landstryger af et fordrukkent Udseende og med gustne Øjne, fremstammede rystende et bekræftende Svar. Derpaa fulgte en pinlig Tavshed, der først blev afbrudt af Don Jayme.

— Gomez, sagde han, det er en alvorlig Sag. Jeg skal ikke fælde nogen Dom over Dem, men jeg anser det for at være min Pligt at lade Dem anholde. Kom her, Perce og Francisko, grib den anklagede og se efter, at han ikke undslipper.

Den stigende Uro, der havde afmalet sig i Opsynsmandens Ansigt, naaede nu sit Højdepunkt og gav sig Udtryk i en vild Fortvivlelse.

— Tilbage, I Uslinge! raabte han, idet han trak sin Dolk. Jeg er uskyldig i denne Mands Død, men jeg vil ikke blive her for at lade mig myrde af fordrukne, halvgale Slyngler. Af Vejen allesammen!

Og inden nogen kunde forhindre det, ilede han ud paa Bjergsiden. Han for afsted af alle Kræfter og drejede sig blot om nu og da for at se, om han blev forfulgt. Det gjorde han ogsaa. Da han nærmede sig Dybet af Rinconada, saa han Manuel langsomt komme gaaende forbi et Hjørne paa Vej op til Gruben.

Da Manuel saa Gomez komme, standsede han helt forbavset. Da den forbryderiske Opsynsmand derfor nu vendte sig om for at skynde sig videre, saa han uventet sit Offers ubevægelige Skikkelse med blegt Ansigt og blødende Hænder staa paa den smalle Bjergsti og stirre paa ham med et spøgelsesagtigt Udtryk.

Et Øjeblik standsede Gomez og saa skrækslagen paa Genfærdet foran sig, hvorpaa han med et forfærdeligt Skrig flygtede til Randen af Braddybet og styrtede sig paa Hovedet ned i den gabende Afgrund.

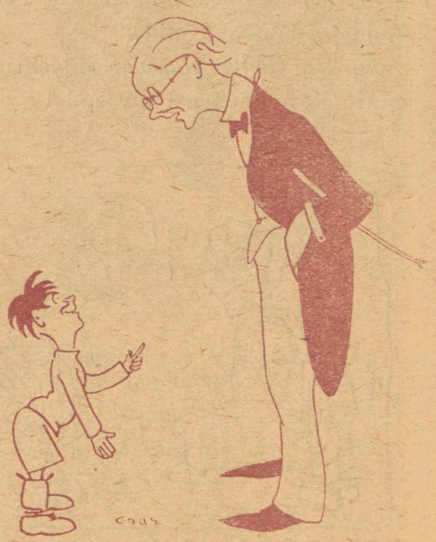

Tegning af *Charles Tiedl.*

Læreren: Kan Du regne, Karl?

Karl: Ja, — jeg er født i Regnegade i øsende Regnvejr. Ka' Hr. Læreren regne den ud?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❋ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H.J. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

ET BREV.

»Kære Nevø! Det Brev, hvori Du beder om et Laan af 100 Kroner, har jeg desværre ikke modtaget. . .!«

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

Hansemand (under Middagsselskabet): Jeg har fundet paa en udmærket Gaade. Kan nogen gætte den? Hvad Lighed er der mellem Sølvtøjet her paa Bordet og Tjeneren, der varter op.

Ingen kan finde Opløsningen. Da siger Hansemand triumferende:

— Begge Dele er lejet!

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Professoren til Indbrudstyven, der om Natten bryder ind i hans Studereværelse, medens han endnu sidder ved sit Skrivebord:

— Men kære, har De ikke læst derude paa min Dør, at jeg kun tager imod fra 9—10?

Avertér i „RAVNEN“.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Køb RAVNEN

Kom saa med det Amen.

En Familiefader skulde have Barnedaab og ordnet alt i saa Henseende med Præst og Degn, ogsaa Betalingen.

Dagen oprandt og faldt sammen med Konfirmationsdagen, og endskønt der under Konfirmationen var 4 Degne til Stede, saa var der dog, da Barnedaaben skulde foretages, ikke en eneste tilbage.

Præsten forstod at redde sig ud af en saadan Knibe. Han spurgte en af Fadderne, om saa ikke han kunde sige Amen?

Jo, det var der ikke noget i Vejen for, mente Fadderen; men da den hellige Handling var saa vidt fremskreden, at han skulde falde ind med sit Amen, saa havde han dog glemt den Rolle, han skulde spille, og Præsten maatte derfor minde ham derom ved følgende Udbrud: »Kom saa med det Amen!«

*

I Kong Christian den Fjerdes Regeringstid udkom der følgende Reskript, dateret den 17. Maj 1646:

»Eftersom overalt med Soven udi Kirkerne stor Disorden begaas, da vil Hans Majestæt naadigst, at udi hver Sogn i Stiftet nogle skulde tilforordnes, som kan gaa rundt om udi Kirkerne med lange Kjeppe og slaa dennem paa Hovedet, som sover, og saaledes holde Folket aarvaagent til at høre desto flittigere Prædiken.«

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.
Ræ. Bording København.

Tegning af *Emil Poulsen.*

— Hvad hedder det lille nydelige Stykke, De spillede der, Frøken?

— Jeg husker det ikke saa nøje, — det er vist af en Komponist, der hedder Mendelssohn-Bartholdy — det hedder saadan noget som „Probe ohne Werthe.“

Tegning af *Hp. Hansen.*

Finansekscellencen: Hvad synger Du om, kære Landbrugsekscellence?

Landbruget: Jeg synger om de ekscellente Bedrifter, vi nu i et Aar har ekscelleret i!

Tegnet af *Johannes Flor.*

(Tjenestedrengen har forgæves søgt efter en Ært i Dagens Ærtesuppe. Husbonden og et Par andre Karle sidder omkring Bordet, paa hvilket bl. a. staar en stor Terrin. Drengen har pludselig rejst sig fra Bordet og kaster Skjorten).

Husbonden: Er Du tosset Jens? Vil du klæde dig af medens vi sidder ved Bordet?

Jens: Ja, om det saa gælder Livet, saa vil jeg have en Ært, og nu springer jeg paa Hovedet i Terrinen!

Tegning af *Erik Lassen.*

Gamle Hans med en Kasse skal gaa
til Damen — hans Ansigt maa glindse!
Greven har lovet, at hun skal faa
lidt mindre paa nu til Pinse!

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 18 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 5 Maj 1921

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

Fin Herre: Det er hos os i Ordenskapitulet, min kære Frøken, ganske som i Ægteskabsbureauerne: Det bliver stadig nemmere og nemmere at faa *sit Kors!*

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig
paa Kredit
fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.85
Nørre Farimagsgade 57.

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American Bar', 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

PRAKTISK.

— Kære Frøken, sagde Hr. Petersen forleden til en nydelig, ung Dame, til hvem han allerede i lang Tid havde gaaet og gjort Kur. Hvad vilde De sige, hvis jeg anholdt om Deres Haand?

— Jeg vilde sige, svarede den unge Dame, at det træffer sig udmærket. De hedder Aksel Petersen og har saaledes samme Forbogstaver som min forrige Kæreste. Jeg vil altsaa stadig kunne bruge min gamle Forlovelsesring.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

Dommeren: Er dette den unge Mand, som den Gang kyssede Dem under Lygten?

Frøkenen: Jeg kan ikke sige det bestemt! (Til den Anklagede): Jeg maatte vel ikke anmode Dem om at spidse Munden?!

— Vil De ikke tage min Plads, spurgte den høflige Herre en ung Dame med Skøjter, der stillede sig op ved Sporvognens Forende.

— Nej Tak, sagde Damen leende, jeg har været ude at løbe paa Skøjter, og jeg er saa træt af at sidde.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Fruen (til sin Pige): Hvad var det for en Mand, De stod i Gangdøren og talte med i Gaar Aftes, Anna?

Pigen: Nej, har Fruen gaaet i en højere Pigeskole og ved ikke det?

*

— Fader, hvor lang plejer en Søslange at være?

— Tre Sommermaaneder, min Dreng.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Mens Valborgblussene brænder.

Duggen er faldet, og Solen er nede,
modig lægger Vinden sig til Hvile fjernt i Vest.
Vi vil ej sove. Se, al Ting er rede,
saa vil vi efter gammel Sæd fuldbyrde Valborgs Fest.
Snart skal Ilden hed
over Halm og Ved
paa Flammevejen bære Bud og Hilsen langt af Led.

Knitrende Luer bag Røgen sig højne,
begærlig æder Ilden sig i Fyrretræet ind,
Genskær den tænder i undrende Øjne
og lægger Purpurfarve over mangen dunet Kind.
Dagens Slid er glemt,
Spøg og lystig Skæmt
har hele Skaren til en sluttet Enhed sammenstemt.

Ilden er graadig, bestandig den kræver.
Anton griber Forken. Ja, den Knos forstaar sin Dont!
Gennem det tætnende Aftenmulm hæver
sig Bavn ved Bavn som Stjerner langs den fjerne Horisont.
Skræntens Blomsterkuld
aander Duft af Muld,
forjættende hvert Hjertes Part i Som'rens Fremtidsguld.

Peter for Trækspillets Sølvknapper kæler,
en Vise intoneres efter gammel Landsbyskik.
Foraarets Stemning, som alle besjæler,
bli'r yderlig forhøjet ved Harmonikamusik.
Hvilken hjemlig Lyd:
»Hjerte, lev og nyd
og tag med ydmyg Tak mod Nuets korte Sansefryd!«

Stadig den Spillemand Trækspillet klemmer,
mens glade Toner smyger sig i Følge vidt om Vang.
Ak, snart er Baalet kun ulmende Emmer,
forlængst den sidste Gnistregn sig mod Himmelhvælvet svang.
Sidste Melodi
tier. Vej og Sti
opsluger Skaren paa dens Flugt mod Hjemmets lune Hi.

Dog, det kan hænde, en Mand og en Kvinde
standser paa et ensomt Sted og veksler nogle Ord, —
Ord, som forunderligt evner at binde
to Mennesker, hvis Sjæle suger Kraft af alt, som gror.
Lad de to i Fred,
deres Kærlighed
maa ej ved plumpe Ord i Livets Prosa drages ned!

Anders K. Olsen.

Vred Ægtemand: Hvad for noget! Skal Du nu have Penge igen? Du fik jo 200 Kr. sidste Uge. Du maa se at være noget mere sparsommelig.

Grædende Kone: Sparsommelig! Er jeg ikke sparsommelig? Jeg har ikke betalt en eneste Regning de sidste 3 Maaneder.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

En ung Rajah af Holkarernes Slægt gæstede en Dag Markien af Lansdowne, Vicekongen af Indien, og saa da, hvorledes denne ved Hjælp af en Elfenbens Papirkniv opskar nogle nyligt komne Tidsskrifter. Den indiske Fyrste, der aldrig før i sit Liv havde set en saadan Genstand, sagde til Vicekongen:

— Giv mig den Kniv til Gave, De skal til Gengæld faa en anden af mig.

Vicekongen opfyldte den unge Rajahs Ønske, og denne vendte snart efter tilbage til sin Hjemstavn. Nogen Tid efter viste han sig igen i Kalkutta og medbragte da en ung Elefant, hvis Tænder var tildannede aldeles i Form af Papirknive, og gav Vicekongen den til Foræring. En af Fyrstens Ledsagere lagde nogle illustrerede Bøger og Tidsskrifter ned paa Jorden foran Elefanten; det kloge Dyr tog dem op med sin Snabel, skar Bladene op med sine Tænder og lagde derpaa Bøgerne varsomt ned paa Jorden igen.

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

I KONCERTSALEN.

Husmand Peter Mortensen er sammen med sin Kone kommet ind til Hovedstaden. Naturligvis er de lidt ude paa Livet, og blandt andet kommer de ind i Nationals Koncertsal.

De fryder sig ved den prægtige Musik, men paa en Gang siger Mutter til Peter Mortensen:

— Hør Fatter, de to der henne til højre snyder, de bestiller slet ikke noget.

Peter Mortensen ser derhen.

Jo, ganske rigtigt, de to Trompetere lod Hornene hvile i deres Skød og lod, som om det hele slet ikke vedkom dem.

— Nej, det skal s'gu blive Løgn, sagde han. Den Slags Snydere skal vi dog ikke have.

Da der netop var en Pavse, rejste han sig op, gik hen til Dirigenten og sagde:

— Hør De, Spillemand, de to Trompetere snyder, de spiller slet ikke med.

TAL SANDHED.

En Bondemand, Ole Mikkelsen, havde forleden under et Slagsmaal slaaet sin Modstander halvt ihjel.

Naturligvis blev der rejst Tiltale imod ham, saa at han blev nødt til at antage en Sagfører.

Da Ole Mikkelsen havde udviklet Sagen for Sagføreren, sagde denne:

— Kære, bedste Ven, det, som det først og fremmest kommer an paa, er at tale Sandhed; men saaledes, som De der fremstiller det, kan det umuligt være gaaet til. I hvert Fald maa De sige mig den rene usminkede Sandhed, skal der lyves, saa skal jeg nok besørge det.

En Vise om baade det ene og det andet.

(Synges paa en kendt Barnemelodi).

Spørgsmaal:
Vil Du, vil Du, vil Du, vil Du,
vil Du
med mig ud i Skoven gaa?
Svar:
Jamen, jamen, jamen, jamen, jamen
dér skal 30 Baj're staa!

Spørgsmaal:
Skal vi, skal vi, skal vi, skal vi,
skal vi
Smørrebrød tilsammen faa?
Svar:
Jamen, jamen, jeg vil gerne have
et med 30 Rejer paa!

Spørgsmaal:
Vil Du, vil Du, vil Du, vil Du se om
Du en Lejlighed kan faa?
Svar:
Nej Du, Værten han har næppe en
tom,
han kan 30 Lej're faa!

Spørgsmaal:
Har Du, har Du set, at i Chikago
Nævn for Negrene de faar?
Svar:
Jamen, jamen, jamen, jamen, jamen
helst de 30 »Nejre« flaar!

Spørgsmaal:
Hvordan, hvordan tror Du at *Dich
Nelson*
komme vil til at se ud?
Svar:
Slem han bliver, hvis, saafremt og
naar han
30 Sejre vinde kan.

Spørgsmaal:
Er vi ikke klar af Militæret,
eller hvordan skal det gaa?
Svar:
Ak nej, ak nej, i det lille Danmark
vil vi 30 Lejre faa!

Spørgsmaal:
Gi'r Du med til Gave til Witzansky,
husk, han intet vil forsmaa.
Svar:
Jeg skal gi' ham, tro Du mig, at
han skal
»30 Sølverpenge« faa!

Jørgen Grønsvær.

Sunday Mixture 53 Gram 0,50 — 105 „ Daase 1.00
Gentleman Flake 50 Gram 0,80
Gentleman Mixture 50 Gram 0,80
Havana Life stor fin Cerut pr. Stk 10 Øre

De bedste og prisbilligste Rygevarer der kan faas.

C. B. MØLLER & Co. — TOBAKSFABRIK.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

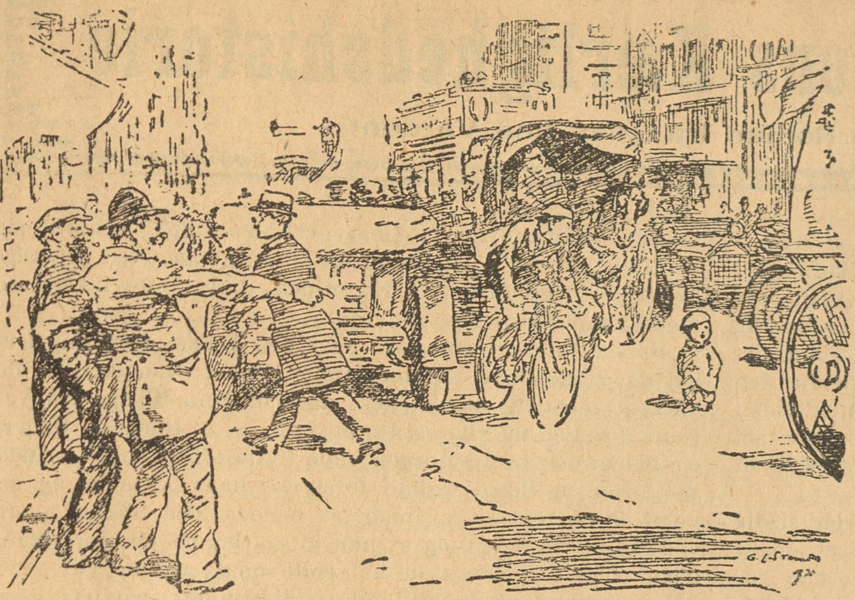

Den stolte Far: — Se paa Ungen, rolig midt i Trafikken. Ham bli'r der noget af!

(»Punch«, London).

FAR I FÆNGSEL

(»The Toiler«, Amerika).

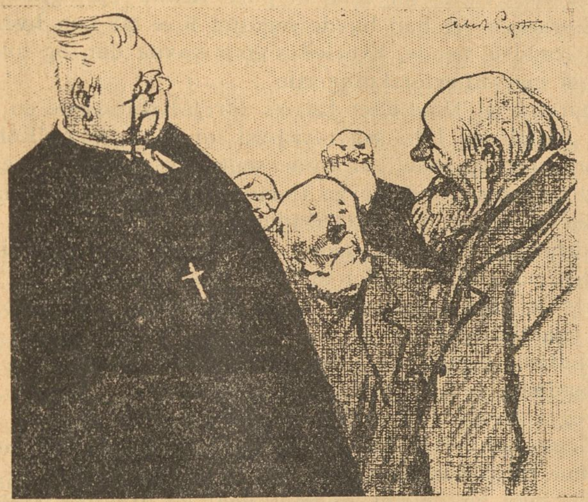

Det är biskopvisitation, och visitator framställer denna fråga: — Hurudant är det sedliga tillståndet i denna församling?

Församlingen tier.

Biskopen vänder sig till en gammal gråhårsman och säger: — Kanske ni, min gubbe, kan ge mej svaret genom att jämföra det sedliga tillståndet för närvarande med det i jer ungdom.

Nittioårige skogvaktar Svennlund, fader till fjorton barn, svarar: — Herr Biskop! Det är i starkt aftagande — åtminstone hvad min person beträffar.

(»Strix«).

DEN SNE SOM FALDT....

»Du og dine veninder og saa disse tomflasker er resten av min krigsfortjeneste — ja — arbeidernes løn maa sættes ned.«

(»Norsk Socialdemokrat«).

TIVOLI LUKKER OP.

Nu lukker vort gamle „Tivoli“ op paany, og Voksne og Børn i tusindvis glæder sig til at nyde de smukke Sommeraftener i den dejlige Have. Der er i Aar adskilligt Nyt nede i og omkring „Det muntre Hjørne“ og ved Søen, hvor Mestermaleren *Carl Lund* har skabt skønne Landskaber, samtidig med at det lille Panorama, der sidst henførte os til Italien, denne Gang giver Tilskuerne et lille henrivende „Udhug“ af Tyrol.

Det bedste af det Hele er dog vel nok det, at Tivoli igen faar fuldt Blus paa Lampen — — saa *maa* der snart blive Fred paa Jorden!

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Midt i disse Betragtninger blev hun forstyrret af Hannetons støjende Optræden, han stampede ind med Barnet ved Haanden og skildrede sin Opdagelse med saa eksalterede Udtryk, at baade Luzie og Rafael kun rent instinktmæssig forstod ham. Han gav dem forøvrigt ikke lang Tid til at spekulere, han vilde straks til Veronika, hun kendte den Sorg, han saa længe havde haft over sin tabte Datter, skønt han aldrig havde fortalt hende, hvorledes Datteren var tabt for ham, og hun skulde først og fremmest have at vide, at han stod i Begreb med at finde sit Barn igen.

Han var som ude af sig selv af Glæde og holdt stadig Barnet ved Haanden, som var han bange for, at nogen skulde tage hende fra ham; et Øjeblik efter, at han var kommet ind, stormede han atter ud, og Luzie og Rafael var igen alene.

De passiarede en Tid lang om Fremtiden, og Rafael fremtryllede det ene Billede mere straalende end det andet. Luzie sad tavs og saa saa lykkelig ud, men hun kunde ikke undertrykke en vis ængstelig Følelse, der efterhaanden blandede sig mere og mere i hendes stille Glæde.

»Rafael,« sagde hun, »jeg ved ikke, hvad det er, men der er noget, der ængster mig. Jeg er saa lykkelig, at jeg synes, at en eller anden misundelig Haand igen maa berøve mig Lykken. Det forekommer mig som en Forbrydelse at være saa lykkelig. . . . Ak,« sukkede hun, »der findes Mennesker, der tager saa roligt mod Lykken, som om Skæbnen var dem den skyldig, og der gives ogsaa andre, som modtager den mindste af Skæbnens Velgerninger med Angst og Hjertebanken af Frygt for, at Skæbnen har taget fejl, at den har ment en ganske anden, og at denne anden skal indfinde sig for at tage sin Ejendom til sig. Saadan gaar det ogsaa mig, Rafael, jeg ængstes for min Lykke!«

»Du er blot for bevæget, Luzie. Naar Du, der saa rigeligt fortjener det, ikke skulde blive lykkelig, hvem skulde saa blive det?« raabte den unge Mand og trykkede hendes Haand til sine Læber.

»Du smigrer mig, Rafael. Sig mig blot et. . . . Vil Du altid elske mig, ogsaa dersom Skæbnen. . .«

»Altid, min egen Luzie,« afbrød Rafael hende entusiastisk. »Du er jo mit alt. Hvad vilde jeg være uden Dig? Men jag nu Bekymringerne bort. Se paa mig, hvor lykkelig jeg er.«

»Ja, hvorfor skulde den forladte ikke ogsaa en Gang blive lykkelig,« vedblev Luzie, og hendes Miner opklaredes. »Ogsaa Hanneton, der saa længe har været ulykkelig, har i Dag haft en Glædesdag. Lad os være lykkelige, Rafael.«

De aftalte nu, at de den næste Dag vilde køre til Boulogne sammen for at opsøge Luzies Fader. Rafael skulde om Morgenen tidlig hente Luzie og hendes Kammerjomfru med sin Vogn, og de vilde saa i Fællesskab foretage den lille Rejse.

Saaledes skete det ogsaa. Luzie var Munterheden og Glæden selv, da Timen endelig var kommet, da hun paany skulde føres tilbage i sin Faders Arme. Hun udmalede sig i Tankerne Gensynet med de mest tiltalende Farver, udmalede sig, hvorledes hun vilde kaste sig i hans Arme, med hvilken Stolthed hun vilde forestille sin Forlovede for ham, og hvorledes saa al Splid for stedse vilde være forbi.

Kun en Ting kastede undertiden en Skygge over disse lyse Billeder — Tanken om, at Faderen maaske var ledsaget af Stedmoderen, og at hun ved sin Kulde og sit Had maaske kunde formørke Gensynet. Men Luzie foresatte sig at tilintetgøre alle den stolte Kvindes Intriger ved Inderlighed og Oprigtighed. For Fremtiden skulde hun ikke mere holde hende borte fra Faderen.

Rafael var lige saa glad, og i den bedste Stemning forlod de og den nye Kammerjomfru Huset. Hanneton havde allerede meddelt om Aftenen, da han kom tilbage fra Veronika, at han nu vilde sætte alt ind paa at finde sin Datter, og at han den næste Morgen vilde flytte tilbage til sin gamle Bolig, for at ingen skulde forstyrre hans Arbejde, og da Luzie havde det sikre Haab, at hendes hele Stilling snart vilde blive en anden, og at hun altsaa kunde undvære ham, havde hun ikke noget at indvende mod, at han om Morgenen tidligt flyttede med alt sit Habengut. Den lille Pige havde han om Natten anbragt hos en af Veronikas Folk, men fra den næste Dag skulde hun dele hans gamle Bolig med ham. Hanneton havde altsaa allerede om Aftenen taget Afsked med Luzie for ikke at gøre hende Ulejlighed tidlig om Morgenen, og han havde maattet love, at han hver Dag vilde meddele hende, hvorledes han havde det, og hvordan det gik med Efterforskningerne.

Omtrent en Time efter Luzies Afrejse standsede en Mand uden for Huset. Han saa nærmest ud til at være Kommissionær eller lignende; han undersøgte Husnumret meget nøjagtigt og gik saa ind. Foran Portnerlogen blev han staaende og saa spørgende ind ad Vinduet.

Portnerens Kone, der netop var i Færd med at klæde sin lille Søn paa, rejste sig for at høre, hvad han vilde.

»Er De Portnerske her i Huset?« spurgte Manden og løftede paa Hatten.

»Madame Gelieu, til Tjeneste!« svarede hun.

Manden tog atter høfligt til Hatten.

»Jeg kommer i Komtesse C.s Ærinde,« sagde han.

»Komtessen? Har hun maaske glemt noget? Hun er for en Time siden kørt bort med Hr. Baron de la Veya.«

»Ja, hun har glemt noget,« vedblev Manden temmelig ironisk. »Hun lader Dem sige, at hun ikke kommer tilbage til Lejligheden mere. Hun er rejst til et Badested. Jeg har faaet Ordre til at sende hendes Tøj efter hende. For at jeg kunde legitimere mig, gav Baronen mig sit Kort, her er det.«

Portnerkonen slog Hænderne sammen.

»Til et Badested,« raabte hun. »Allerede nu, det er endnu saa koldt.«

Den fremmede smilte atter ironisk.

»Det har jeg ikke faaet nogen Oplysning om,« sagde han. »Komtessen sender Dem herved en Ubetydelighed for Deres Ulejlighed.«

Manden gav hende et Par Guldstykker, og Portnersken begyndte med det for Franskmændene ejendommelige Instinkt at gætte.

»Dersom nogen skulde spørge efter Komtessen, er De nok saa god at sige, at hun er rejst med Baronen til et Badested,« vedblev han.

»Det skal jeg nok.«

»Grevinden har lejet Lejligheden i nogen Tid endnu, saa hendes Tøj kan vel nok blive staaende her foreløbig?«

»Ganske efter Behag,« sagde Portnersken, der var lykkelig over de to Guldstykker.

Manden gik, men kom atter tilbage.

»Endnu et,« sagde han. »Jeg er kommet i Tanker om, at

jeg maaske har været her for tidlig. Der blev sagt, at jeg skulde gaa herhen i Aften. De ved nok, Madame, at man undertiden forandrer sine Rejseplaner. Hvis Vejret altsaa ikke behager Komtessen, og hun kommer her tilbage i Dag eller i Morgen saa skal De ikke lade Dem mærke med, at jeg har været her. Forstaar De?«

Konen saa forbavset paa Manden.

»For at De heller ikke skal glemme det,« fuldførte han og stak hende endnu et Guldstykke i Haanden.

Slige Forklaringer forstaar enhver. Snu som hun var, fik hun snart Sagen til at se ud, som hun ønskede, og lovede at handle nøjagtig efter Instrukserne.

Den fremmede gik, og Portnersken vendte tilbage til sine moderlige Pligter, medens hun fornøjet lod Guldstykkerne rasle i Haanden.

»Tresindstyve Frank,« mumlede hun. »Den Ordre skal nok blive udført. Det gør mig egentlig ondt, at den smukke Komtesse forlod os saa hurtigt. . . . Komtesse? Hm! Der er paa en Gang nu kommet saa mange Komtesser, som der ikke har været i Paris siden Ludvig den Helliges Dage. Hvor dum man dog kan være! Jeg holdt hende virkelig for en ægte, veritabel Komtesse, og nu . . . Hm! det er mærkeligt, saa man kan tage fejl.«

Af Højagtelse for de tresindstyve Frank tænkte Portnersken ikke Tanken til Ende. Hvad brød hun sig om Ting, der daglig forekommer i Paris.

Henimod Middag standsede atter en Mand udenfor Huset. Han var høj af Vækst og havde graat Haar, og hans aristokratiske Ansigt var stærkt rynket. Det var Grev C.

Gangen syntes at have anstrengt ham, han var meget bevæget, og Sorgen lyste ud af hvert eneste Træk. Her stod han nu uden for sit forvildede Barns Hjem han var ikke helt fri for Samvittighedsnag, da han maatte tilstaa for sig selv, at fuldstændig skyldfri var han ikke; han var meget nedbøjet af den Kummer, hans Datter havde forvoldt ham, og af den Skam, hun kastede paa hans uplettede Navn. Og dog kom han med Tilgivelse i Hjertet. Han vilde ikke bryde Staven over hende, inden han af hendes egen Mund havde hørt hendes Syndsbekendelse og faaet Løfte om Anger og Forbedring, og hvor fast han end var besluttet paa at forstøde hende og aldrig mere vide noget af hende at sige, drev Faderhjertet ham dog til ikke at dømme hende uhørt. Hun kunde ikke mere være hans Datter, nu vilde han undersøge, om han dog alligevel ikke kunde vedblive at være hendes Velgører og række hende en hjælpende Haand.

Greven blev staaende stille foran Huset. Han kæmpede efter Fatning. Der laa som et Bjerg paa hans Bryst. Den Scene, han gik i Møde, var saa pinefuld for ham, at han først maatte væbne sig.

Endelig syntes han at være rustet. Han traadte ind i Huset. Portnersken stod i sin Logedør og saa ligegyldigt paa den høje Herre.

»Bor Komtesse C. her?« spurgte han med usikker Stemme.

»Hun har boet her,« svarede Portnersken, thi da Luzie endnu ikke var vendt tilbage antog hun, at hun ikke havde forandret Rejseplanen.

Greven studsede.

»Men det er dog blevet sagt mig. . . . Hvor er hun flyttet hen?« spurgte han ængstelig.

»Det kan jeg ikke sige, Monsieur. Komtessen bor ikke mere her.«

»Men man burde dog vide. . . .«

»Man kan intet vide, Monsieur, naar Folk er rejst bort,« afbrød Konen ham noget tvært.

»Rejst bort? . . . Min . . . Komtessen er rejst bort?«

»Til et Badested, Monsieur, og det i Morges.«

»Til et Badested . . . paa denne Aarstid?«

»Ja, Herregud! Komtessen maa vel have haft sine Grunde til at rejse allerede nu,« tilføjede Portnersken spottende.

Grevens Lemmer skælvede, han stirrede dybt rystet frem for sig. Konen syntes rort over Grevens Forlegenhed og endnu mere, da hun saa ham saa nedslaaet.

»Kender De Komtessen, Monsieur?« spurgte hun.

»Ja vist kender jeg hende . . . jeg . . . jeg maa vide, hvor hun er rejst hen.« Med disse Ord greb Greven i Lommen. »Jeg vilde være Dem meget forbunden, Madame, dersom De vilde meddele mig nøjere Oplysninger om hendes Afrejse,« vedblev han, idet han rakte hende et Guldstykke.

»I Dag er det en rigtig Gulddag,« tænkte hun maalende, da hun med et dybt Kniks tog mod Pengestykket. »Komtessen har sandsynligvis spillet den gamle, forelskede Herre et Puds, det gør mig ondt,« tænkte hun og mønstrede Greven.

»Hvornaar rejste hun?« spurgte Greven, der efterhaanden havde faaet sin Fatning igen.

»I Morges, med Hr. Baron de la Veya.«

»Med . . .« Greven kunde ikke faa Ordet over sine Læber.

»Det synes at være en Slags Bortførelse, hvorfor tog de ellers allerede nu til et Badested. Men Hr. Baronen er en smuk Mand, som alle Kvinder nok kan blive forelsket i. Folk har fortalt mig saa mange Eventyr om ham, og slaar alt ikke fejl, har jeg nu ogsaa et at fortælle.«

Greven vidste nok. Hans Plan var kuldkastet, han var kommet for at føre et forvildet Barn tilbage paa den rette Vej, og nu maatte han høre, at hun var draget uden for det Omraade, hvor hans Formaninger kunde naa hende. Alt, hvad han havde hørt om Luzie, bekræftede sig. Luzies Afrejse sammen med den letsindige, unge Baron, Portnerskens spottende Smil, da hun talte om den. . . . Greven følte, at han ikke var i Stand til at beherske sin Bevægelse, han skælvede saa stærkt, at han næppe var i Stand til at holde sig oprejst, han takkede Konen med et let Buk og vendte hende Ryggen. Hans Ben kunde næsten ikke bære ham, han vilde gerne have siddet ned lidt, men han turde ikke bede Konen om en Stol, da han var bange for, at hun skulde gætte, at han var det ryggesløse Barns Fader, han syntes, at det maatte staa skrevet paa hans Pande, og saa vaklede han ud paa Gaden.

Her tog en medlidende Droske ham op. Han satte sig næsten afmægtig paa Sædet, og det var daarligt nok, han havde saa mange Kræfter, at han kunde fortælle Kusken, hvor han boede, og da Vognen satte sig i Bevægelse, gav hans Smerte sig Luft i et Skrig.

»Jeg ulykkelige Fader,« jamrede han og skjulte sit Ansigt i sine Hænder. »Luzie, Luzie! Det er et Dødsstød for mig« —

Vognen rullede gennem Gaderne. Greven satte sig saa langt tilbage som muligt, da alle hans Bekendte efter hans Mening maatte have hørt om den Skændsel, der var overgaaet hans grevelige Navn, og han var bange for at blive kendt og spottet. Denne Tanke forvandlede hans Smerte til Raseri.

»Jeg vil bort, langt bort herfra!« udbrød han. »Jeg vil deponere en Sum, som Hr. Chevalier skal udbetale hende, naar han finder hendes Spor; men jeg vil forbyde hende at bære mit Navn.

Hr. Chevalier modtog Greven i hans Hotel. Han overbeviste sig ved første Blik om, at hans Plan var lykkedes, at hans Værk denne Gang var kronet med Held. Han og Elmira vekslede et triumferende Blik, hun var nemlig ogsaa taget med til Paris, da hun ikke vilde lade sin svagelige Mand rejse alene, og da det var blevet bestemt, at de skulde rejse til Italien, dersom det viste sig, at alt var sandt.

Elmira slyngede sine Arme om den haardt prøvede Fader og søgte at trøste ham; men først efter nogen Tids Forløb formaaede Greven at fortælle, hvorledes det var gaaet ham.

Om Eftermiddagen forlod nogle Øvrighedspersoner Hotellet. Greven havde gjort sit Testamente. Han havde gjort Datteren arveløs og kun udsat et Legat for hende.

(Fortsættes).

FORAARETS PRIS.

Jeg længes i Foraar i sanselig Lyst
saa Sjælens Strenge de dirrer,
at favne Naturens digende Bryst
og alt, hvad i Jorden der spirer,
at vriste fra Vinterens Kulde og Død
et levende Mylr i Jorderigs Skød.

Din Renhed, o Foraar, og grødefyldt Luft
var Længslen i Vinterens Taage,
nu aander jeg ind en forjættende Duft
langs Skovhegnets solaabne Vaage.
Og her mellem spæde og kuldskære Skud
jubler jeg Foraarets Festhymne ud.

Ja, Længselen mod Foraarets gryende Stund
blev udløst i Barndomsskoven,
her fanged' mit Øre en Groning i Bund
og Øjet en Knopning foroven.
— Da krysted' jeg alt i en favnende Rus;
thi Foraar har aabnet for mig sit Hus.

Harald Christensen.

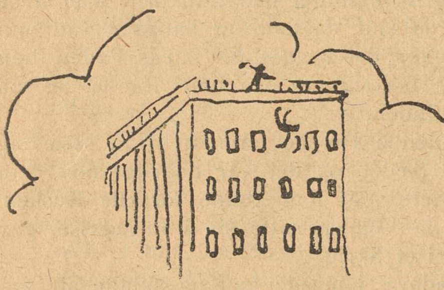

To Blikkenslagersvende stod paa Gesimsen paa en af New Yorks Skyskrabere og boltede Rækværket. Pludselig faldt den ene af Svendene og begyndte at svæve nedefter.

— Hov! Hov! hvor ska' du hen, Jensen? —

— Jeg ska' formodentlig nok i Himmerig.

— La' vær' med dine Vittigheder, sagde Petersen, du farer jo ned efter!

— Vent lidt, nu kommer jeg bagefter, jeg kan ikke taale Ensomheden!

Jensen hører ingen Ting, han svæver forbi den to og fyrretyvende Etage.

Petersen fylder sine Lommer med Bolte og bliver lidt »udsvævende«, han suser med en Fart, der ganske overstiger Jensens. —

— Halløj! Halløj! Petersen, raaber Jensen, der kommer helt bag efter, ska' vi ikke følges ad Petersen?

— Nu losser jeg, siger Petersen, og dermed tømte han Lommerne for Indhold.

— Hør! Jensen, det er noget galt noget dette her, siger Petersen, ska' vi ikke raabe til Madam Clausen nede paa Stuen om at lægge en Madras nede paa Fortovet! —

— Tak Skæbne! siger Jensen, det var den 24. Etage. —

— Ska vi falde paa Benene eller paa Enden? siger Petersen.

— Selvfølgelig paa Enden, ellers bli'r du saa nedtrykt, siger Jensen.

— Goddag! god Dag! Fru Sørensen, ja, vi er som De ser paa Gennemrejse.

Hun bor paa trettende Etage — et uheldigt Tal.

Petersen puffer Jensen i Siden.

— La' vær' med det, siger Jensen jeg kommer helt ud af Kurs.

— Ka' du se der nede paa Fortovet ligger Slagterens fede Moppe.

— Uha! siger Jensen, den bliver saftig! Og saa gaar den lige løs paa Moppen. SMASK!

— Hva'! hva er den a', siger Jensen og roder mellem Brostenene, hvor ble' Hunden a?

— Det var godt med Hunden, siger Petersen, den frelste vort Liv! Lad os nu gaa hen og faa en lille En!

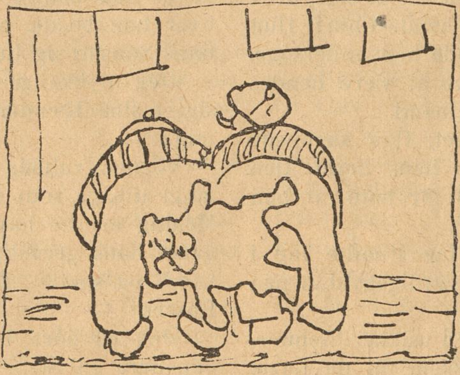

Tegnet af A. Petersen, Skagen.

BESTYRELSFSJAMMER

(Dagspressen: »Bestyrelsen
i A/S B & W har bøjet sig
i Tantiemespørgsmaalet«)
(Melodi fra: »Orfeus i Underverdenen).

Vi sad som Drot blandt Idiotier
i Aktieselskabet B. & W.,
og skrabed' til os af Klenodier,
saa Aktionærerne græd derved.
Hver Generalforsamling stod de der
med Haaret ned ad Nakken hængt;
200,000 Krus det tog vi hver;
Hvad falder? Syn's De det var strængt!
Vi var jo Drotter blandt Idiotier,
det kan man bare man fræk og modig er.
Ha — ha — ja — ja
Fræk og modig er — Uha —!

Men kloge blev sgu' de Idiotier
en skønne Dag — Oh, Ak og Ve.
De vilde selv ha' de Klenodier
i Aktieselskabet B. & W.
og li'e paa een Gang, ja saa stod vi der
med stor Ballade, Vrøvl og Præk;
et vældigt Slag for Tantiemen slog vi der,
saa Fraaden hængte i vort Skæg.
Det endte med — ja det utroligt er,
at vi blev flaa't af de Idiotier.
Uha — Uha —
flaa't til Skjorten — ja — Uha —.

Dog nu der atter Fred og roligt er,
og Guldet strømmer til B & W.
og for Bestyrelsen det troligt er,
en Chance endnu vil la' sig se.
For Aktionærer og Idiotier
de er s'gu begge af samme Slags,
og en Bestyrelse, som fræk og modig er,
kan smutte fra dem som Aal og Laks.
Lidt Klap paa deres smaa Popodier,
imens saa negler vi der's Klenodier;
Ha—ha—ha—ha—
Idiotien leve — ja — *Pus.*

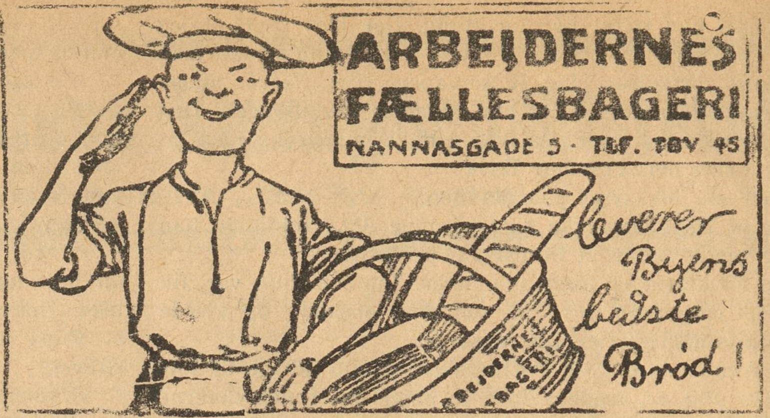

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves. samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

I Eventyrdrømmenes Kniplingespind
jeg luller mig ind —
— da ser jeg Huset paa Sletten,
en lun lille Rede. —
— — Drømmen, jeg drømmer, i Nætterne hede. —

Og Elskede! jeg fører Dig
i Huset ind. — —
Du kysser min Pande, som Solen min Kind. —

Da varsler Drømmen min Lykkes Ruin —
Drømmen er min. — —
O, Elskede! Elskede! gid den var din —
— jeg ængstes saa saare. — —

Thi Mindet rammer
min Sjæl som et smertende Stik. —
Et Blik — et Blik
har spejlet din flygtende Sjæl. — —
— Du drømmer om Fester og Fløjters Musik.

Carl Nielsen.

HØRT I SELSKAB.

Komtessen træffer i et Middagsselskab den berømte Læge N. N. og skynder sig at beklage sig over sine mange Svagheder.

— Hvad raader Professoren mig til?

— Til at konsultere en Læge!!

— Nej, »Kloster« Ost har vi ikke. Vi fører kun moderne Oste som »Steppe« Ost.

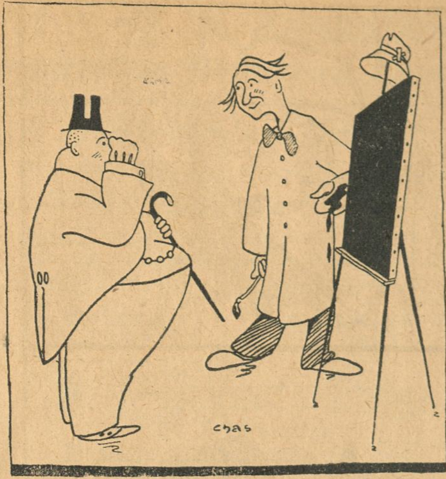

— Hvad forestiller egentlig det, De der har malet?

— Nat i en Kulkælder.

»EN NORDMAND«.
Underholdende samtale.

Ved en festmiddag sat to av gjesterne og spekulerte paa hvad pokkeren de skulde finde paa at snakke om.

— Har jeg ikke hat den fornøjelse at se Dem før? sa den ene.

— Jeg sitter netop og tænker paa det samme. Var det ikke paa Stenkjær?

— Nei, der har jeg aldrig været.

— Ikke jeg heller.

»EN DANSKER«.

— Hvad er det, jeg hører, at Du er blevet gift, sagde en Mand forleden paa Gaden til en Ven. Hvorledes er det gaaet til?

— Jo, svarede den adspurgte, det er en ganske simpel og naturlig Historie. Jeg lærte en pæn, ung Pige at kende, hun havde et Par Tusind Kroners — Gæld, og lige saa meget — maaske lidt mere — havde jeg. Vi passede altsaa fortræffeligt sammen. Jeg anholdt om hendes Haand, hun sagde ja, og paa det Fundament, at vi havde omtrent lige meget i Gæld, har vi nu bygget vor huslige Lykke!

»EN SVENSKER«.

Frun (som kommer hem): — Har slakteren ringt upp?

Jungfrun: — Ja då!

— Nå, var han lika oförskämd som vanligt?

— Ja, men ja' gav svar på tal!

— Vad sade Stina då?

— Dra innerst in i Hälsingland, din förbanskade fähund! sa' ja'. Å de ä' fru Nobelfelt själv, som talar, så du vet de', jädrans drulle, sa ja!

HØRT PAA FODBOLDBANEN.

Kone (forarget over, at Manden har taget hende med paa Fodboldkamp): Husker Du da slet ikke, hvad der skete for 3 Aar siden?

Mand: Jo, da vandt K. B. over 1903 med 3 Maal mod 1.

Hørt paa et Bal.

Gerda: Men det maa jeg sige om Poulsen at han er den ærligste Mand, jeg har truffen i mit Liv.

Paula: Det siger jeg ogsaa. Han turde ikke engang stjæle et Kys fra mig!

HØRT MELLEM DAMER.

Den ene: Synes Du ikke, at min Kæreste ser godt ud? Hans Ansigt er bare lidt langt.

Den anden: Naa — hvordan mon det saa kommer til at se ud efter Brylluppet?

Da en af vore mest kendte Tenorsangere sang for første Gang, blev fire af Tilskuerne baaret ud i besvimet Tilstand.

Senere har hans Stemme dog bedret sig noget.

Typer der forsvinder. II.

Tegning af *O. Hartig.*

Bankieren.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

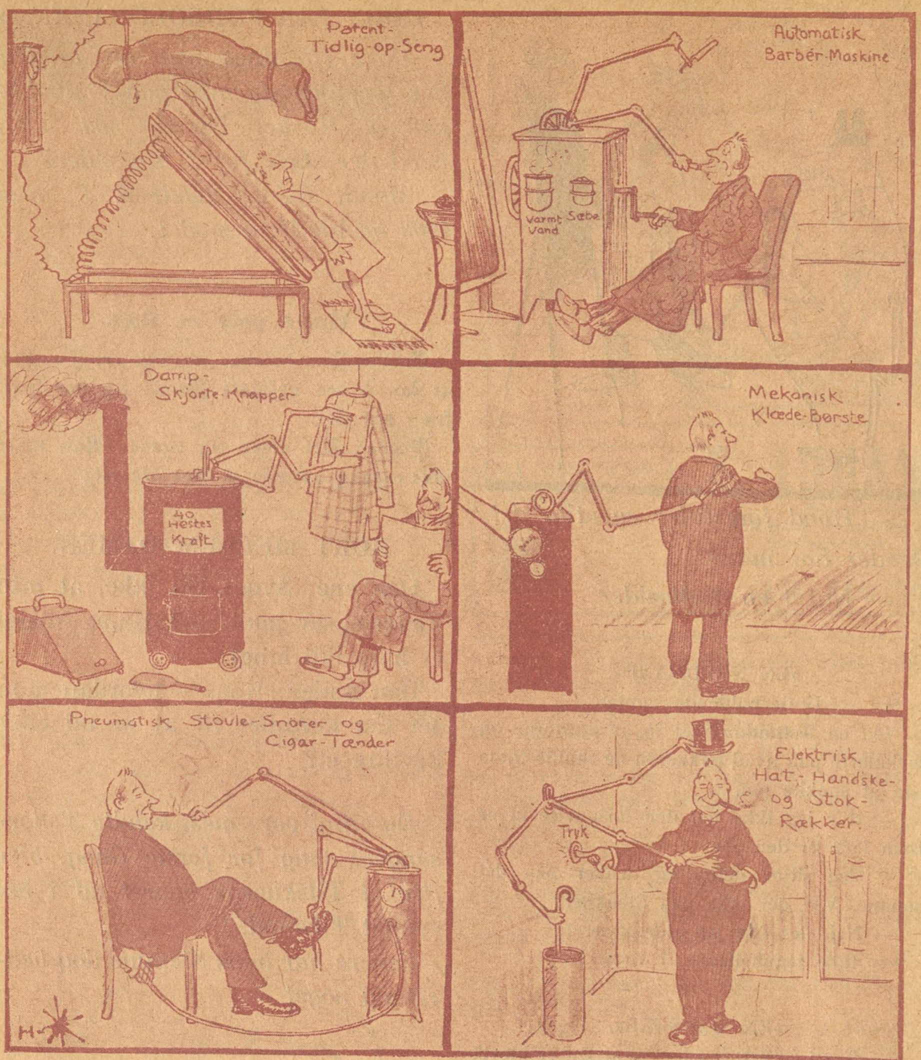

Tegning af *Emil Poulsen.*

Amerikansk Patentliv.

Løvejagten.

Frank Lindsay rynkede forarget Panden, da han ved sin Hjemkomst efter flere Timers Morgenarbejde saa sin Kompagnon Willy Bluir sidde og nyde Livet paa Verandaen udenfor deres nette lille Beboelseshus. Naar man har en Tobaksplantage i Rhodesia, gaar det ikke an at lade Morgentimerne gaa til Spilde, saafremt man ønsker, at Plantagen skal give noget Overskud.

Han kunde ikke lade være at give sin Kompagnon en skarp Paamindelse i den Retning, hvad der havde til Følge, at Bluir erklærede, at hvis han ikke var tilfreds med ham som Kompagnon, saa kunde han jo købe hans Halvpart i Plantagen og paa den Maade blive ham kvit.

Bluir havde ikke ventet, at Frank vilde tage ham paa Ordet, men da han bød ham 800 Pd. Sterling for hans Andel i Plantagen, slog han til, da Tilbudet satte ham i Stand til at forlade det efter hans Mening saa afskyelige Rhodesia og vende tilbage til England.

— Det skulde dog være mærkeligt, sagde han til sig selv, da Frank havde begivet sig til den nærmeste By for at hæve Pengene til at udrede Betalingen med, om jeg ikke, naar jeg er paa Pladsen, kunde hælde Frank ud af Kridthuset hos Molly Winter. Han hadede Frank, fordi han havde vundet hendes Kærlighed, men havde taget sig vel i Agt for at lade sig mærke med det. —

Det var heller ikke det, der havde gjort, at Frank længe havde ønsket at blive ham kvit, men hans Ladhed og Vrantenhed foruden hans Tilbøjelighed til stærke Drikke.

Da Frank en Tid før Middagsmaaltidet var vendt tilbage, og de havde gjort deres Mellemværende op og spist til Middag, begyndte han at gøre sit Mantichergevær i Stand og lade det — baade han og Bluir benyttede i Almindelighed den Slags Skydevaaben, men de havde ogsaa andre større Geværer. Alle deres Skydevaaben forvarede de i et Aflukke i Forstuen.

— En Løve strejfer om her paa Egnen; jeg skal se, om jeg ikke kan faa Ram paa den, sagde han til Bluir. Den dræbte i Aftes et Par af de indfødte, og det skulde ikke gerne gentage sig.

Det kunde ikke kaldes for Jagt, naar man dernede gik ud for at skyde en Løve. Det gik nemlig for sig paa den Maade, at man tog en Ged til Lokkemad, bandt den til en Pæl, der blev slaaet ned i Jorden paa en passende, højt beliggende Plads, og den, der havde paataget sig at skyde Løven, skjulte sig i Nærheden for at være parat, saa snart den blev synlig. Det slog aldrig fejl, at den arme Ged fik den Løve lokket frem, der hjemsøgte Egnen og Jægeren kunde da uden mindste Fare skyde den ned.

Da Frank havde genoptaget sit Arbejde, begyndte Bluir at kigge endnu dybere i Whiskydunken end før Middagen. Hans Had, Harme og Misundelse overfor Frank steg for hvert Glas han tømte. Da Posten fra Hjemlandet kom, og han saa, at der var otte Breve til Frank og kun et til ham, følte han det som en personlig Fornærmelse. Da han havde læst det ene Brev, der var til ham selv, formelig sydede han af Raseri.

Brevet var fra en fælles Ven af ham og Frank og meddelte blandt meget andet, at Franks Forlovede, Molly Winter, ganske uventet havde arvet 5000 Pund Sterling og agtede at anvende en Del af Pengene til et Trip til Rhodesia. Hun agtede, stod der videre i Brevet, at rejse derned i Selskab med Fru Wells, hvis Mand var Embedsmand dernede.

Bluirs Plan om at slaa Frank ud af Spillet ved Hjælp af den Sum Penge, han havde faaet udbetalt, var nu tilintetgjort. Molly vilde nu komme til Rhodesia i Stedet for, som han havde tænkt sig, at blive i England, og da hun skulde være Gæst hos Familien Wells, der var stationeret ikke saa langt fra Tobaksplantagen, vilde hun og Frank kunne træffes daglig.

Han tog sig en ny Forsyning af de vaade Varer, og imedens steg hans Had til Frank i den Grad, at han ikke syntes, han kunde leve, hvis han ikke tog Livet af ham. Da han havde tænkt lidt nærmere over Sagen, besluttede han dog ikke at dræbe ham med egen Haand. Han vilde i Stedet for lade Løven dræbe ham eller med andre Ord, han vilde ordne det saaledes, at Franks Bøsse klikkede, naar han skulde affyre det dræbende Skud mod Løven.

(Sluttes i næste Numer).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN" 25 ØRE

Kinesisk Visdom.

Naar man er ti Aar gammel, er Menneskets Hjerte og Hjerne saa sart som et ungt Bambusskud. Naar man er 20 Aar, er man som en ung Banan, og man opvarmes af Fornuftens første Straaler. Naar man er 30 Aar, er Mennesket en Bøffel: Han er sund, kraftig og elskovsfuld. I den Alder skal han gifte sig.

Naar han er 40, kan man give ham Mandarinernes Koralknap, men det vil endnu være for tidligt at betro ham en Dommers Embede.

Naar han er 50, er han haardhudet og haandfast, og man kan betro ham de mest anstrengende Beskæftigelser.

Naar han er 60, er han bleven gammel og maa helst nøjes med at give Raad.

Naar han er 70, er han en indtørret Risstengel, og han skal lade sine Sønner overtage Forretningen.

*

Generalen besøger en lille Bys Vaabenbroderafdeling:

— Naa, min kære Hr. Formand, vil De saa præsentere mig for Foreningens Ældste!

— Det gør ondt, Hr. General, men det er umuligt. Vores Ældste døde sidste Efteraar.

Min Ven, Apotekeren, hittede forleden paa, at han vilde gaa ind paa en Mark hvor der stod en Tyr, og tage den ved Næsen for at se, hvorledes den vilde skabe sig. Han syntes, det var saadan et morsomt Indfald, at han maatte staa stille og le, saa det klukkede i ham. Da han saa havde trukket Tyren i dens brede Næse, og Tyren i et overmodigt Lune havde sendt ham ud over Gærdet saa ekspedit, at min Ven saa ud som et Fag Gardiner i Ansigtet, og da jeg havde faaet ham stablet paa Benene igen, bemærkede jeg løseligt, at det var heldigt, at han havde moret sig over sit Indfald, forend han gik ind til Tyren.

*

Fru A.: Jeg vil overhovedet ikke omgaas den Kone mere!

Fru B.: Naa, ja, jeg gør ogsaa alt muligt for at blive fri for hende. I Fredags, da hun besøgte mig, bød jeg hende ikke en Gang en Stol.

Fru A.: Bevares! Ja, det Vink forstod hun vel?

Fru B.: Nej aldeles ikke. I Mandags kom hun igen og medbragte selv en Klapstol.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

Tegning af *K. Almqvist.*

„Hvormeget koster din Automobil Dig aarlig?“

„Det kommer ganske an paa, hvilken Klasse de Mennesker tilhører, som jeg kører over.“

Tegning af *Erik Lassen.*

**Skulde *han* da havet svigtet Ordet
og ladet *hende* alene med sin Nippen?
Snak! Der sidder en Herre ved Bordet:
Læg blot Mærke til Smilet i Øjenvippen!**

Tegning af *O. Hartig.*

NAAR MAN HAR GOD TID!

Per Søren (efter en Times almindelig Tavshed):

— Havren staar godt i Aar.

Per Nilen (efter en halv Times Forløb):

— Det gør Hveden el's ogsaa.

Tegning af *H. Thelander.*

**Hul paa Strømpen — Hul paa Fingren,
der i Valsen nu er Slingren!
Naar om lidt hun livsglad „vrikker“,
er der ikke Spor, der stikker!**

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Pris:
25 Øre
RAVNEN
Nr. 19 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 12 Maj 1921

Tegning af *Erik Lassen.*

Det kuler saa smaat imod Pinse op, og Flag gaar flotte til Top.
Agnete paa Søen har god Forstand, men mangler en søstærk Mand.
Derfor er hun rigget med Øjne som Thors — men vil *selv* staa til Rors!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

Møbler faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløs.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

OGSAA EN FORRET.

Damen (til en Afrikarejsende, der fortæller om sine Oplevelser): Ikke sandt, Kvinderne nyder ogsaa i Afrika visse Forrettigheder?

Den rejsende: Ja, selvfølgelig, Frøken, ved Sejrsmaaltiderne for Eksempel bliver de altid spist først.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

GODT UNDERRETTET.

Købmanden: De bliver uforskammet. Jeg vil lade Karlen kaste Dem ud paa Gaden (raaber) Johan!

Handelsrejsende: Lad blot være! De har jo ikke haft nogen Karl i de sidste tre Maaneder!

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American Bar', 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Din Kone sagde altsaa først Nej til at gifte sig med Dig. Men hvordan fik Du da hende overtalt?

— Jeg rejste bort og tjente en Formue. Da jeg kom tilbage, var det hende, der fik overtalt mig.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

EN FAMILIEULYKKE.

Grosserer Petersen og hans Kone er begge syge. En af Husets Venner erklærer:

— Jeg er bange for, at det ender galt med Petersens! Inden otte Dage er han Enkemand og hun Enke.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

FRA DEN GODE, GAMLE TID.

Majoren (efter en Fægtning): Hr. Kaptajn, vær saa god at sende et Par af Deres Folk hen til den nærmeste Landsbybarber for at Generalen i hvert Fald kan notere nogle saarede i sin Rapport.

*

Faderen: Naar jeg taler, saa tier Du.

Drengen: Aah! det har Far lært af Mor.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1676.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Tegning af *Erik Lassen.*

Afklædthed til Lands og til Vands!

HAANDSKRIFTEN.

En ung Mand, der havde været Bud for en Redaktør, som var kendt for sin ulæselige Skrift, fik, da han søgte en anden Plads, en Anbefaling, som det var ham umuligt at tyde. —

Endelig fik han en god Ide. Han gik ind paa et Apotek for at lade Folkene der læse Anbefalingen. Den Slags Mennesker var jo vant til at læse alle mulige Slags Kragetæer.

Farmaceuten, hvem han leverede Papiret til med Anmodning om at læse det, tyggede en Tid paa Hieroglyferne.

Derpaa gik han ind i et Siderum, tog noget fra en Krukke og miksede det med noget fra en anden Krukke.

Da hele Historien var anbragt i en Medicinflaske, vendte han tilbage til den unge Landboer og sagde:

— Der, min Ven, det skal nok befri Dem for Deres Mavesmerter. De skal tage en Teskefuld tre Gange daglig!

Bedste Tandcreme i Tuber
VIBADONT
A/S BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

BYTTET ROLLER.

Cirkus-Clownen (afbrydende Direktøren i hans Toilette): De maa straks komme, Direktør! Den fede Dame har mistet sin Appetit, og det levende Skelet er ved den tredje Bøf!

*

— Hvem var den mest pessimistiske Mand paa Jorden?

— Det var ham, som blev forelsket i en ung Pige, friede og spurgte, om hun havde Lyst til at blive hans Enke.

*

Alf: Nu skal vi snart rejse til en anden By. Det sage Far til Mor i Aftes.

Kaj: Hvad hedder den By?

Alf: Jeg synes, Far sagde, at den hedder Hekkenfeldt.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianee"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Fru A.: Hvorfor blev der en saadan Opstandelse i den kvindelige Diskussionsklub i Gaar?

Fru B.: Jo, det Medlem, der havde faaet til Hverv at holde Foredrag om »Den gule Fare« begyndte saaledes: »Gult er farligt at vælge, thi det klæder kun de allerfærreste Mennesker«.

*

Kaptajnen: Hvor stod han paa Post i Gaar, da Generalen visiterede?

Soldaten: Ved Krudttaarnet, Hr. Kaptajn!

Kaptajnen: Han var vel ikke fuld som sædvanlig?

Soldaten: Næ, jeg bemærkede da ikke noget med ham.

AFB A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Hr. Mortensen har en striks Kone, der ikke tillader ham at blive ude længere end til 12 om Aftenen.

Forleden hændte det, at han kom hjem fra Kaféen Klokken 3 om Morgenen, altsaa hele tre Timer for sent.

Paa Hosesokker listede han sig hen til Repeteruret, som hang lige oven over Konens Hoved.

Han drejede den lille Viser tre Timer tilbage og listede sig saa af Klæderne uden dog længere at fare saa stille frem som før.

Nu var den hellige Grav velforvaret, nu gjorde det ikke noget, om hans Hustru vaagnede — ja, han saa det endogsaa helst.

Hun vaagnede ogsaa, da han lidt larmende skød Støvlerne fra sig.

— Er Du kommet, Viggo? spurgte hun.

— Ja, min Ven.

— Hvor mange er Klokken?

— Den er lige slaaet tolv. — Skal jeg lade Uret repetere?

— Ja, gør det.

Mortensen gik atter hen til Uret og lod det repetere. Men til hans Rædsel slog Uret ikke tolv men tre Slag.

— Der ser Du, din Sviregast! raabte Konen.

— Hvorledes er dog det muligt? stammede han.

— Ganske simpelt derved, at jeg har opdaget dine Kneb og sat Uret tre Timer frem, inden jeg gik i Seng. Glæd Dig til i Morgen!

FINANSDEBAT.

— Ja, ser Du, kære Ellen, sagde Fru Hansen, hvis Gemal ved sidste Valg blev Rigsdagsmand. Siden min Mand er kommet ind i Rigsdagen, er det ikke længere saa vanskeligt for mig at faa ham overtalt til at give mig Penge til en ny Kjole. Jeg venter bare til han en Dag er i Færd med at udarbejde en Angrebstale om Finansloven. De store Tal, som da foresvæver ham, faar ham til at betragte Udgiften til en Kjole som en latterlig Ubetydelighed!

Majtanker.

(Mel.: »Se blot, hvor Maanen skinner der« af »Jorden rundt i 80 Dage«.)

Nu er den gal med Posten her
i Danemark.
Vi spare skal »De røde Klæ'r«
i Danemark.
Om Søndagen gaar hver Post i Staa
i Danemark.
Vi kan hverken Brev eller Toddy faa
i Danemark.
Og derfor: *Hertz*, vær ej dum,
men husk dit Publikum.
Thi hvor der er »Hertz«, er der ogsaa Rum
— for en større Sum!

Nu spiller vist Teatrene
— farvel med Jer!
til Glæde for Soldaterne,
adjø med Jer.
Sikke Stykker, de spillede i Aar
— farvel med Jer!
Som en Rædsel de fleste for mig staar,
adjø med Jer.
Og derfor: Majsol skin ud,
dyrk saa Naturens Gud:
Det bedste Stykke, man kan spille ud
er: »Skoven staar Brud«.

Vi ta'r en Sang om ham, *Briand*
i Frankenland.
Han laver sinFred gevaldig lang
i Frankenland.
Han staar tidlig op med vældig Fart
i Frankenland,
og forlanger en ekstra Milliard
til Frankenland.
Og derfor: Bare bliv ved
med Pumpe og med Spand,
sat bli'r det saamænd nok en kostbar Fred
for Frankenland!

Syng med et større Kæmpekor
om Tivoli!
Lidt bedre end det var i Fjor
er Tivoli!
De har faa't en dejlig Lyseffekt
i Tivoli,
paa Sang og paa Dans lægges særlig Vægt
i Tivoli.
Og derfor: Kraftig stem i
et Leve Tivoli!
Hver Dag, Du har fri, gaa saa ej forbi
Byens Tivoli!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

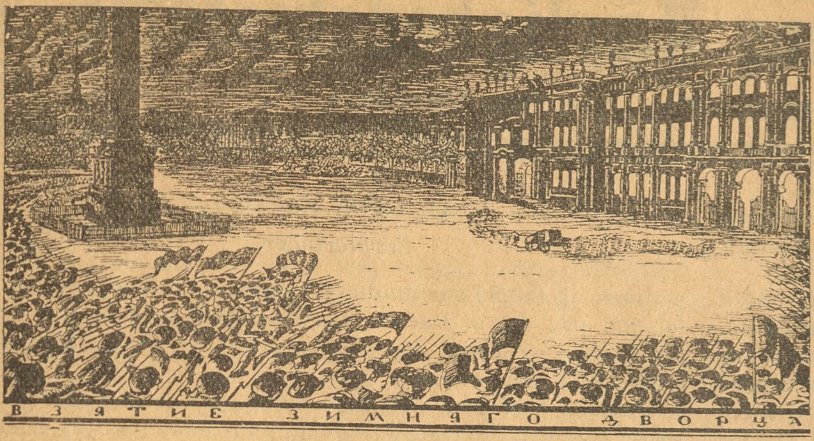

Stormen paa Vinterpaladset i Petrograd.
(»Bolschevik-Propaganda«)

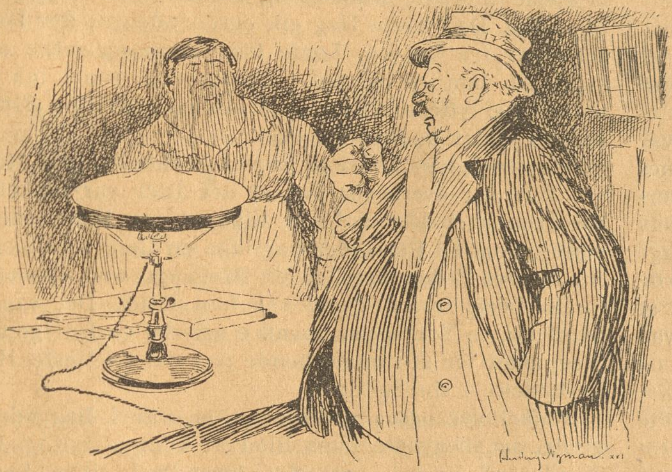

(Handlanden Jonsson i Ö. Løddinge hemkommer berusad och retar sig (og vil klare sig) över hustruns förebrående min.)

— Håll lampan Agusta mens ja slåur i bored! (»Strix«).

ENGELSK-TYSK BOKSEKAMP

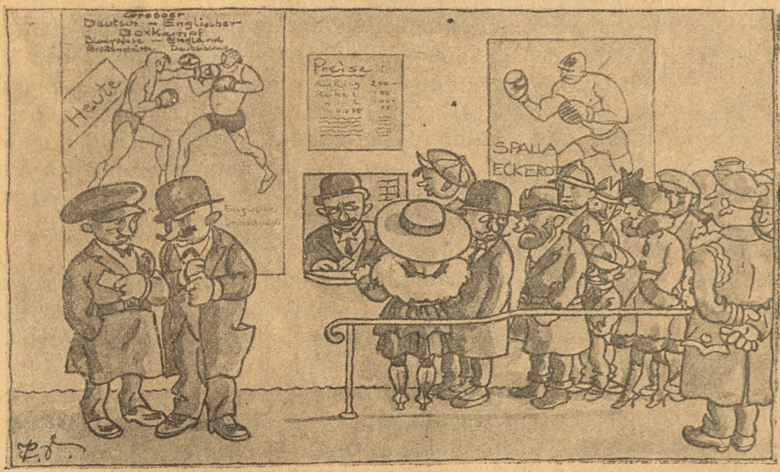

— 50 Mark for saadan noget, det er jo skandaløst!
— De kendte maaske den forrige Direktør?
— Nej, jeg var ved Fronten!

(»Lustige Blätter«).

— Hvad er det for et Hul, Du har i Paraplyen, Peter?
— Det var en stor Dreng, som skar det med sin Kniv, for saa kunde jeg mærke, naar det ikke regnede mer! (»Fliegende Blätter«).

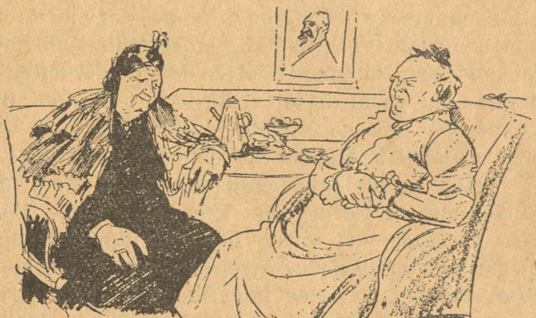

— Ja, om jag vann femtiotusen pa lotteri så visste jag nog vad jag skulle göra.
— Har du någon lott då?
— Nej, det har jag inte och inte köper jag någon heller, för om det är bestämt att jag ska vinna så vinner jag ändå! (»Vikingen.«)

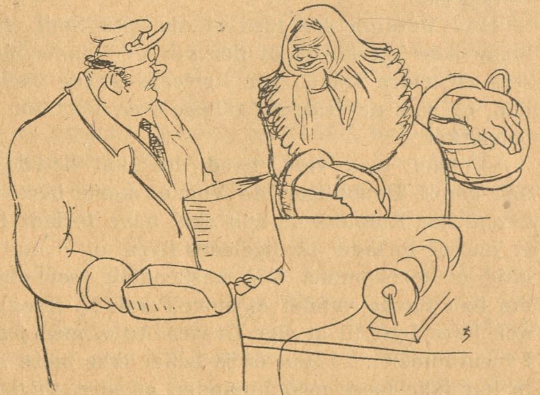

— Nu ska Johansson vara bra och ge mej en tvål (et Stykke Sæbe). Den som jag fec snart slut. (»Søndags-Nisse«).

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

Men efter denne Handling havde han, da Elmira havde trukket sig tilbage til sit Kabinet, overrakt Hr. Chevalier en Pakke Banknoter.

»Tag disse, kære Ven,« sagde han med sitrende Røst. »Naar De finder den Ulykkelige, giver De hende nok denne Pakke. Sig hende, at jeg ikke forbander hende, men at jeg aldrig mere vil se hende. . . . Sig hende, at det var hendes Faders sidste Ord, hendes Faders, som hun lægger i Graven, thi jeg føler, at dette Slag har tilintetgjort mig. . . . Og nu,« vedblev han og tørrede Sveden af sin Pande, »nu vil jeg glemme hende, ingen maa nogensinde mere tale til mig om hende! Det har kostet en haard Kamp! . . . I Fremtiden har jeg ikke mere nogen Datter!«

Endnu samme Aften steg Greven og Elmira ind i en Vogn for at køre til Banegaarden. Greven var bleg som et Lig, og Tjenerne maatte bære ham ned i Vognen. Han var fuldstændig blevet ført bag Lyset af den udmærket iscenesatte Komedie, han var noget svag af Karakter, og det var ikke en eneste Gang lykkedes ham at gennemskue sin Kones Intriger. Alt havde forekommet ham saa indlysende og overbevisende, at han ikke kunde tvivle, og da han til sidst selv vilde undersøge Sagen og føre det forvildede Barn tilbage paa den rette Vej, fik han Underretning om, at hun havde forladt Paris sammen med en Mand, der efter Rygterne at dømme var en af de letfærdigste Levemænd i Byen — hvad kunde han saa gøre andet end opgive den Ulykkelige og søge at udslette Mindet om hende af sit Hjerte.

Elmira havde fuldstændig naaet sit Maal, den forhadte Steddatter var fjernet for stedse. Opholdet i Paris var Greven en Plage, det vidste hun, og hun skyndte derfor saa meget som muligt paa Afrejsen; naar de først havde vendt Byen Ryggen, var der intet mere at frygte. Hr. Chevalier maatte sørge for, at Luzie aldrig fandt sin Faders Opholdssted, hvad der ellers blev af hende, var hende fuldstændig ligegyldigt.

Greven og Grevinden sad i Vognen. Elmira rakte for sidste Gang Hr. Chevalier Haanden til Afsked og lovede snart at skrive til ham, Greven trykkede ogsaa endnu en Gang taknemmeligt hans Haand, og saa satte Vognen sig i Bevægelse.

Hr. Chevalier saa med et djævelsk Smil efter den. Han lagde ikke Mærke til, at der paa den anden Side af Gaden stod en ældre Mand, som ligeledes havde overværet Afskeden, og som nu trak sig tilbage i en Port for ikke at blive bemærket.

»Pokker maa vide, hvad det skal betyde,« brummede den gamle Heublinger, da Vognen kørte bort. »Jeg var lige henne hos Komtessen; hun skal have forladt Paris, Greven er her og forlader nu ligeledes Byen, og denne Hallunk, der altid er forekommet mig mistænkelig, ser efter dem, som om han havde vundet et stort Parti. . . . Jeg kunde ogsaa nok have Lyst til at sige Greven Adjø, men jeg hader dette Fruentimmer. . . . Han er jo heller ikke mere min Herre, vi to har ikke mere med hinanden at gøre, thi i Grunden har han smidt mig paa Gaden som en Hund. . . . Nu er alt, hvad Du har haft kært, borte, se nu, at Du ogsaa kan komme af Sted, Gamle!«

Med disse Ord gik Heublinger ned ad Gaden.

NITTENDE KAPITEL.

Forklaringer.

Luzie og Rafael var imidlertid kommet til Boulogne. Luzie tog ind paa det af Rafael opgivne Hotel, medens han selv tog Bolig i et andet for ganske roligt at vente, til Luzie sendte Bud efter ham.

Klokken blev fem, den blev seks, og Luzies Fader kom stadig ikke. Hun spurgte i Hotellet, hvor naar han var ventet, men ingen vidste af, at han skulde komme, saa sendte hun Bud til Rafael, og han forhørte sig paa alle Byens Hoteller, men ingen Steder vidste man noget om Grev C.

Luzie tilbragte Aftenen og Natten i en meget ængstelig Stemning. Den næste Dag gik ogsaa uden at der kom Efterretninger fra Greven. Luzie blev mere og mere ængstelig, snart gik hun op og ned i sit Værelse, snart laa hun paa Sofaen og lyttede efter de forskellige Skridt i Huset, men hendes Fader kom stadig ikke.

Den tredje Dag forløb. Luzies Stolthed begyndte at røre sig. Hun var overbevist om, at det atter var lykkedes Stedmoderen at holde Faderen tilbage; saa besluttede hun at rejse tilbage til Paris, der var ikke en Gang kommet et Brev fra hendes Fader, heri laa en Ringeagt, som oprørte hende.

Da Luzie forlod Byen, var hun fattet. Det var igen en Skuffelse, en Ydmygelse, maaske var det en Intrige af hendes Stedmoder for at ramme hende paa det føleligste. Hun søgte Beskyttelse i sin Stolthed.

Rafael var ogsaa nedslaaet, han var i Begyndelsen ærgerlig, saa begyndte hans Blod at komme i Kog, han skar Tænder af Raseri, men det forandrede ikke Sagen. Om Natten laa han og spekulerede uden at kunne falde i Søvn; han spurgte stadig sig selv: Hvorfor viser Greven sin Datter en saadan Ringeagt. Luzie var saa god og ædel, og han kunde ikke tænke sig, at en Fader saadan kunde glemme sit Barn netop i det Øjeblik, da hendes Livs Lykke skulde grundlægges. Grevens Udeblivelse betragtede han til sidst som en Fornærmelse, en Ringeagt mod sig selv.

Han vilde tage tilbage hurtigst muligt, Luzie bad ham om at vente, men han vilde ikke vide af nogen Opsættelse, i sin Hidsighed brugte han endogsaa saadanne Udtryk om Greven, at Luzie maatte straffe ham med et bebrejdende Blik. Endelig gav hun efter. Hun tænkte, at hendes Fader maaske havde forandret Rejseplan, og at han var taget til Paris for at søge hende der, eller at det hele maaske beroede paa en Misforstaaelse, og disse Tanker trøstede hende ikke saa lidt og gav hende nyt Haab.

Hun og Kammerjomfruen naaede saa hendes Bolig. Portnersken modtog dem med et tvetydigt Smil og overrakte Luzie en Pakke, der var blevet afleveret medens hun var borte.

Luzie saa til sin store Glæde, at Adressen var skrevet med hendes Faders Haandskrift, og at Pakken var forseglet med hans Segl. Uden at sige et Ord stormede hun op ad Trappen og aabnede Pakken med rystende Haand. Den indeholdt en Del Pengesedler, hvorom der var lagt et Brev.

Hun aabnede det hurtigt, lod Øjnene løbe hen over Linjerne og sank saa med et smerteligt Skrig tilbage.

Hun havde mistet Bevidstheden. — — —

Et nyt Skrig fortalte, at Kammerjomfruen var kommet ind i Værelset. Hun tabte af Forskrækkelse det Rejsetøj, hun

bar, og søgte ved alle mulige Midler at faa hende bragt til Bevidsthed igen.

Det varede et Kvarter, inden Luzie atter kom til sig selv; hun stirrede vildt omkring sig, som vidste hun ikke, hvor hun var, og der gik flere Minutter, inden hun atter begyndte at tænke klart, men til sidst vendte dog Erindringen lidt efter lidt tilbage. Hun for sammen og saa ned paa Gulvet, der laa det Papir, der havde været om Pakken, der laa Pengesedlerne, og endelig lige ved hendes Fødder laa det skæbnesvangre Brev.

Kammerjomfruen bøjede sig bekymret over hende og spurgte til hendes Befindende.

»Nu er det bedre,« sagde hun næppe hørligt. »Men lad mig være alene . . . jeg . . . jeg vil være alene. . . . Jeg skal nok kalde paa Dig.«

Pigen gik hovedrystende ud. Hun havde næppe lukket Døren efter sig, før Luzie rejste sig op.

»Det er umuligt, det er en Drøm,« raabte hun og stirrede paa Papiret. . . . »Og dog . . . her ligger Brevet . . . og der de lumpne Penge. . . . Men jeg kan ikke have læst rigtigt, det er umuligt!« udbrød hun og bøjede sig hurtigt ned efter Brevet, »saadan kan selv min Fader ikke skrive.«

Hun aabnede atter Brevet, hun læste . . . og Papiret faldt paa ny fra hende. . . .

Brevet lød saaledes:

»Ulyksalige Barn! Du har forglemt din Fader, din Pligt og din Ære. Du har belæsset mit Navn med Skam og Skændsel, derfor tilhører dette Navn i Fremtiden heller ikke mere Dig.

Fra nu af har vi to ikke mere med hinanden at gøre. Tag dette og gem det til en Tid, da Du i Nød og Elendighed høster Frugten af din Pligtforglemmelse.

Søg ikke efter mig, vov aldrig mere at vise Dig for mine Øjne, Du har nu ingen Fader mere.

Grev C.«

I Bevidstheden om sin Uskyldighed og sin krænkede Stolthed rejste Luzie sig som en Dronning og stødte foragteligt de paa Gulvet liggende Sedler til Side.

En stolt, ringeagtende Latter tolkede Slutningen af hendes Tanker, saa kaldte hun paa Kammerjomfruen.

Tag de Penge der paa Gulvet, gaa hen til Mairen og bed ham dele dem ud til de fattige. Sig, at han kan disponere over dem, som han selv vil, at det er . . . gaa,« afbrød hun sig selv, »og gør, som jeg har sagt!«

Kammerjomfruen gik. Luzie satte sig udmattet i en Lænestol. Taarerne stod hende i Øjnene, men hun tvang dem tilbage, hvad der var overgaaet hende, var saa skændigt, at enhver Smerte derover syntes hende en Nedværdigelse. Hun fandt Trøst i Bevidstheden om sin Uskyldighed, og dette gav hende endelig saa megen Fatning, at hun kunde begynde at spekulere paa den Gaade, der laa skjult bag hendes Faders Brev.

Samtidig blev Rafael, der lige var kommet hjem, overrasket ved Hr. Chevaliers Besøg. Rafael modtog ham med synlig Uvilje og besvarede tørt og ordknap hans Hilsen.

»Du har vel faaet mit Brev?« spurgte Hr. Chevalier.

»Fra London, jo Tak. Netop derfor rejste jeg til Boulogne for i tre Dage forgæves at vente paa Greven. Der var ingen, der holdt det for Umagen værd at underrette mig om Grunden til hans Udeblivelse.«

»Men jeg sendte selv et Brev til Dig, hvori jeg meddelte Dig, at Greven ikke tog til Boulogne, men at han rejste direkte til Paris over Calais.«

Det har jeg ikke faaet, ellers var jeg begribeligvis kommet før.«

»Det var mærkværdigt,« udbrød Hr. Chevalier. »Hvem kunde have Interesse af at stikke mit Brev til Side!«

»Husker Du, Rafael, at jeg en Gang sagde Dig nogle advarende Ord? Den Gang turde jeg ikke sige mere, skønt jeg nok var berettiget dertil; jeg vilde først overbevise mig selv for saa senere at kunne magte den vanskelige Opgave at overbevise Dig. Naar jeg nu beder og besværger Dig om at døde en Lidenskab, der vil føre Dig i Fordærvelse, tror Du saa, at Du har Kraft nok dertil?«

Rafael rev sin Haand fra Hr. Chevalier og sprang op.

»Ikke et Ord! Ikke en Stavelse mere, dersom vort Venskab er Dig dyrebart!«

»Hvor dyrebart det er mig, har jeg tusinde Gange bevist,« vedblev Hr. Chevalier, idet hans Stemme fik en dump, smertelig Klang. »Men for at overbevise Dig om, at din Lykke er mig endnu dyrebarere, skal intet denne Gang faa mig til at fortie noget! . . . Jeg beder Dig, Rafael, hør roligt paa mig!« tilføjede han i en bydende Tone.

»Da jeg gav efter for dine Ønsker og lovede at tale din Sag hos Greven, skete det egentlig kun, fordi jeg selv følte Trang til det; naar jeg skal være ærlig, ønskede jeg denne Mission, for Duellens Skyld behøvede jeg ikke at rejse til London; jeg vidste saa meget, at jeg havde besluttet at rive Dig bort fra Afgrunden, men jeg tilde vide alt. Jeg rejste altsaa til London. Da jeg kom til Grev C., fandt jeg ham, der tidligere havde været et Billede paa Kraft og Sundhed, forvandlet til en Skygge, saa jeg blev ganske forskrækket for ham. Jeg saa ved første Blik, at en stor Sorg tærede paa den kraftige Mand. Jeg kendte Aarsagen til denne Sorg, eller maaske rettere, jeg anede den, og min Mission blev derfor dobbelt pinlig. Men i din Interesse maatte jeg udføre den. . . Du ved, at Fader og Datter lever adskilt, Du troede ogsaa at kende Aarsagen, men netop at kende den sande Aarsag er jo ethvert fornuftigt Menneskes Opgave, og saa længe vi lever, gør vi mere eller mindre heldige Forsøg paa at løse den. Du tog imidlertid fejl, thi Du søgte med dit Hjerte, ikke med din Forstand. Du troede, at Stedmoderen var Skyld i Kløften mellem Fader og Datter. Du troede det, thi Du spurgte ikke Dig selv: Hvorledes er det muligt, at en Mand med Grevens Dannelse og Erfaring kan forsømme, ja forstøde sit eneste Barn for at være Stedmoderen til Behag? Det vilde have været den største Unatur, en Fornægtelse af Menneskehedens helligste Baand og Pligter, med et Ord en Umulighed. Kun Brutalitet er i Stand til at krænke denne Naturlov, men Grev C. er en Mand med den største Takt, kun svag i et Punkt: sit Navn og sin Familjes Ære. . . .«

Hr. Chevalier gjorde her en Pavse. Rafael sad og stirrede frem for sig, hans brune Ansigt havde antaget en bleg, askegraa Farve.

»Da jeg med den største Forsigtighed forebragte Greven dit Ønske, saa han paa mig, som om han drømte; det faldt ham vanskeligt at tænke sig, hvad jeg foreløbig kun lod ham gætte. Jeg maatte gentage dit Navn. »Hvad,« raabte han, »Baron de la Veya?« — »Ja, De har aabenbart hørt ham omtale i Paris. En elegant Kavaler, retskaffen, uafhængig, formuende, med et Ord et Mønster paa en ung Adelsmand!« — Greven sad længe tavs, han syntes at kæmpe en indre Kamp med sig selv, endelig greb han min Haand og trykkede den haardt i sin. — »Hr. Chevalier,« sagde han, »De taler til Grev C., til en Mand, hvis Ledestjerne altid har været Sandhed og Ære. Jeg kender den unge Baron af Omtale, han skal være en Hædersmand. Sig ham . . .« Her standsede Greven, det saa ud, som om Faderen og Adelsmanden kæmpede om Magten. Endelig fik han følgende Ord stødt frem: »Sig ham, at dette Barn ikke mere er min Datter . . . jeg har forstødt hende, gjort hende arveløs!««

Rafael for sammen, et Rædselsudbrud slap over hans Læber, han trykkede begge Hænder mod sin Pande. Saa sprang han op.

(Fortsættes).

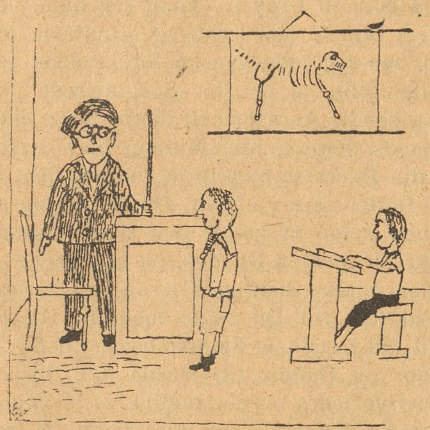

Læreren: Hvem er det, der har sat en Tegnestift i Stolen, ved Du Besked med det, Peder?
Peder: Ja, men jeg tør ikke sige det, for saa slaar Hans mig naar vi kommer ud. Tegnet af E. Schaub.

BILLETTEN.

To Venner, Hr. Pedersen og Hr. Jensen, rejser sammen fra København til Klampenborg. Netop før Toget naar Klampenborg Station betror Pedersen sin Ven, at han har rejst som »blind Passager« og derfor ikke har nogen Billet, og han begriber ikke, hvorledes han skal slippe forbi Billetkontrolløren ved Udgangen. Efter et Øjebliks Overvejelse giver Jensen ham sin egen Billet og siger, at han skal afgive den ved Udgangen, og saa vil han (Jensen) se, hvorledes han kan redde sig igennem.

Toget kører ind, og Pedersen med den Jensenske Billet gaar ned paa Perronen. Men Jensen, efter at han forgæves har søgt at slippe igennem Trængslen, bliver holdt tilbage af den kontrollerende Portør og bliver spurgt efter sin Billet. Han forklarer synligt forbavset og ophidset, at han netop har afgivet sin Billet og frabeder sig bestemt den Slags Mistænkeliggørelse og Overlast. Men Portøren lader sig ikke saadan tage ved Næsen. Han holder Hr. Jensen tilbage, som ude af sig selv forlanger at komme til at tale med Stationsforstanderen. Denne kommer, og Portøren fortæller ham i faa Ord, at denne Herre vilde forlade Perronen uden Billet, hvorpaa Jensen tager til Orde og endnu en Gang frabeder sig en saadan infam Beskyldning. Han erklærer paa det bestemteste at have afgivet sin Billet og vil øjeblikkelig skaffe Bevis derfor, idet han paa Bagsiden af Billetten havde skrevet sit Navn. Og ved Gennemsyn af de afgivne Billetter maatte man kunne finde hans Navn. Dette Bevis finder Stationsforstanderen for gyldigt og lader straks samtlige afleverede Billetter efterse — og ganske rigtigt — Billetten med Navnet »Jensen« kommer for Dagen.

Forstanderen føler sig ikke blot forpligtiget til at gøre Hr. Jensen en Undskyldning for Fejltagelsen men forlanger af Portøren, at han skal gøre det samme paa Grund af sit utilladelige Sløseri.

Jensen kom saa ud og traf her Pedersen, hvor de begge fik sig et billigt Grin over Eventyret.

Carl Eig. Hansen.

Allan L. Nu er De sunket ned til at tilbyde Stof, som, højt regnet, kan anvendes ved »lukkede Møder for Herrer«.

3 »Vitser«.

Hvad Lighed er der mellem en Lommetyv og en Fotograf?

Svar: De tager alt, hvad de kommer nær.

*

Hvornaar er Oksen klogest?

Svar: Naar den er slagtet, thi saa har den undertiden en Tanke.

*

Hvem arbejder kun naar han driver?

Svar: Gartneren, hvis Arbejde væsentligst bestaar i *Driverier.*

Med venlig Hilsen

Svanebay.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

— Kan Du udtyde Drømme?
— Ja!
— Hvad betyder det saa, naar jeg, som er en gift Mand, drømmer at jeg er Ungkarl?
— Det betyder, at Du vil føle Dig vældig skuffet, naar Du vaagner.

Tegnet af N. J. W. G.

HØRT I EN »VEGETARFORENING«.

Taleren: Vi vil altsaa staa hinanden bi af al vor Magt med hele vor Stræben for tilfulde at opnaa vort Maal: vegetariansk Føde for hele vort Samfund — —

En Stemme: La' os ta' et lille Bær paa det!

Indsendt af *Jønsson*, Ribe.

Rød = Indmad

DEN NY FRIHEDSSTØTTE.

Et »Frihed«s-Ministerium vi fik,
— jo, Go'maaren Madam Dik!
De loved' os alt godt forud,
og vi fik — et Underskud!

En »Frihedsstøtte«, det bør de vel ha',
til Agt og Gavn og Nytte.
Mit Bidrag skal de faa i Da',
— men kun til en Skam-Støtte.

Jens Peter Jensen,
fhv. Venstremand.

Dobbelt Uheld.

Pigen (grædende): Min Far døde i Gaar.

Sædvanlige Trøsteord.

Pigen (græder endnu mere): Og vores Gris døde i Morges.

Usædvanlige Trøsteord.

Pigen (storbrølende): Jamen vi skulde ha' haft Grisesteg til Fars Begravelse!!

»EN SVENSKER«

Lille Nils kommer in efter att ha leget med greve Carl-Gustaf Sabelflycht.

Nils: Mamma, varför kallas Carl-Gustaf för greve?

Mamma: Jo, därför att han är greve.

Nils: Ja men varför är han greve?

Mamma: Därför att hans pappa är greve.

Nils: Kors, då är ju jag grosshandlare!

»Godt Nyt«.

Man har i den politiske Verden spekuleret over, hvorfor Landstingets Formand altid gaar med grønne Seler, og Folketingets Formand med blaa. Vi ser os i Stand til at oplyse, at det er for ikke at tabe — Bukserne!

*

Den unge Musiker Ebbe Hammerich, der forleden debuterede som Dirigent i Det kgl. Teater, tilbød ogsaa at ville sufflere.

Direktionen blev dog bange for, at der skulde komme Ebbe i Kassen.

*

Mellem Flyvere er det Skik at sende Kort paa Kristi Himmelfarts Dag. Paa Kortene staar: Glædelig Himmelfart!

*

En Kvie paa Kvægtorvet blev forleden Dag frataget en Portion Kløver, hvad der gjorde den fuldstændig desperat.

Naa, efter den søde Kløver kommer den sure Kvie.

»EN NORDMAND«.

A. (som i følge med B. forlater dennes forretningslokale): Men kjære, hvorfor stænger De ikke Deres pengeskap?

B.: Nei, jeg gjør ikke det. Det har kostet mig over 400 kroner kontant, og for den smule skillinger, som er der, vil jeg ikke risikere, at det skal bli' ødelagt av indbrudstyve.

»EN DANSKER«

Gaardmand Malleby har fæstet en Tjenestedreng for Høsten. Da de er enige om Vilkaarene, siger Drengen: Nu faar man vel ordentlig at æde her paa Gaarden?

Gaardmanden: Du faar det at æde, som bli'r sat for Dig. Men forresten ka' Du bli'e vejet, naar Du kommer, og vejet, naar Du ta'r herfra, og mangler der no'et i Vægten, saa kan Du faa det kontant erstattet efter Prisen paa Spækallekyd.

Ved Ranch's Ur en *Streg* vi fik,
og den gør Folk forlegen.
Hver Københavner har en Skik:
Han helst gaar *over* Stregen!

»Dommervagt«

Dommer: Vilde De virkelig ofre deres Rygte og Frihed for en lumpen 5-Krones Skyld?

Anklaget: Jeg kunde jo ikke ane, at Fyren ikke havde mer paa sig!

Gæsten: Hør, Opvarter, hvor længe har De været her i denne Forretning?

Opvarteren: Omtrent i 3 Aar.

Gæsten: Naa, ja, saa kan det i alle Tilfælde ikke være hos Dem, at jeg har bestilt en Bøfsteg!

Typer der forsvinder. III.

Tegning af *O. Hartig.*

Filosofen.

Tegning af *Bruno Knudsen*

— Din afdøde Ven, Skuespilleren, var vel meget afholdt?

— Ja, tænk Dig, ved Begravelsen blev Hestene spændt fra Ligvognen!

Løvejagten.

Som tænkt saa gjort.

Det vil sige, i sin omtaagede Tilstand troede han at gøre Franks Bøsse ubrugelig, men han tog fejl og ødelagde i Stedet for Skudet i sin egen Bøsse.

Ved sin Hjemkomst læste Frank ivrigt sine Breve, og da han havde læst et Brev fra sin Søster udbrød han jublende:

— Tænk Dig, Bluir! Min Søster skriver, at Molly kommer herned sammen med Fru Wells. Hun kan være her naar som helst. Godnat! tilføjede han, da Bluir ikke svarede. Nu skal jeg op til den lille Banke ude i Skoven og gøre Kaal paa Løven. Han skyndte sig dermed ud i Forstuen, tog sit Gevær ud af Aflukket og gik derpaa ud til det Sted i Skoven, hvor den til Pælen fastbundne Ged befandt sig.

Efterhaanden som Timerne svandt, blev Bluir grebet af en forfærdelig Uro. Han kunde ikke sidde stille paa Verandaen og vente paa, at den Udaad, han havde planlagt, skulde fuldbyrdes. Og saa skyndte han sig ud for at følge i Franks Spor. Han havde ikke gaaet mange Skridt, før han paa Afstand hørte Løvens Brøl. Det gentog sig, da han havde gaaet et lille Stykke, og nu syntes det at komme nærmere. Skrækken over hans egen forfærdelige Handlemaade sammen med Ønsket om at forvisse sig om, hvorvidt Løven havde dræbt Frank eller ej, drev ham videre fremad.

Han havde kun tilbagelagt Halvvejen til det Sted i Skoven, hvor Geden stod tøjret, da han fik Øje paa en stor Løve, der kom slæbende med en død Mand, som den holdt fast mellem sine vældige Kæber. Stiv af Skræk blev han staaende — ikke et Øjeblik tvivlede han om, at det var Frank, som Løven slæbte af med. Hvad mon Frank havde tænkt, da hans Bøsse klikkede —, havde han næret Mistanke om, at han, Bluir, havde haft en Finger med i Spillet?

Pludselig blev Løven staaende, slap sit Bytte og vendte sig i modsat Retning.

Da Bluir fulgte Retningen af dens Blik, saa han en hvidklædt Pige komme gaaende ned ad en Gangsti. Hun gik saa roligt, som om det havde været paa Londons Gader. Han genkendte hende straks som Molly Winter, men var dog i sin dødelige Skræk tilbøjelig til at tro, at det var et overnaturligt Væsen, der var kommet for at hævne den Mand, hvis Død han havde forvoldt. Han kunde ikke tilbageholde et Forfærdelsens Skrig.

Skriget vendte Løvens Opmærksomhed fra Molly paa ham, og i et Nu styrtede den sig over ham med hele sin Vægt. Han følte en skærende Smerte i sin Ryg og Hals og var lige ved at tabe Bevidstheden, da der lød et skarpt Skud, og Løven gjorde et Spring højt op i Luften for i næste Øjeblik at styrte død til Jorden.

I sin døende Tilstand havde han en dunkel Anelse om, at nogen laa paa Knæ ved Siden af ham. Da han genkendte Frank, sagde han med næppe hørlig Stemme:

— Jeg troede, at Løven havde dræbt Dig.

— Det var en Indfødt, den havde fat paa, var Franks Svar.

— Men hvorledes kunde Du skyde? Din Bøsse skulde jo klikke. . . . Jeg . . . vilde din Død og . . . havde gjort det . . . for at den . . . skulde gøre det. . . . Jeg maa have . . . taget fejl . . . paa Bøssen. . .

Det var hans sidste Ord.

I samme Nu fik Frank Øje paa Molly og ilede hen til hende med et:

— O, Molly, er det virkelig Dig!

— Ja, ja, hulkede hun. Jeg har været saa fortvivlet, for jeg vidste ikke, hvor jeg var. Fru Wells bad mig om ikke at gaa saa langt, men Maaneskinnet var saa herligt, og det narrede mig til at gøre det. Hvem var det, der udstødte det forfærdelige Skrig?

Medens han førte hende til sit Hjem, fortalte han hende i saa faa Ord som muligt, hvad der var hændt. Han førte hende ad en lille Omvej, for at hun ikke skulde faa Øje paa Bluirs Lig. Efter at han havde sendt et Par af sine indfødte Tjenere til Familien Bluirs Hjem, kogte han The til hende og fordybede sig i en lang Samtale med hende om den lykkelige Fremtid, der ventede dem.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

FRA KASERNEGAARDEN.

Sergenten: 89, staa dog ikke der og sæt saadan et ulykkeligt Ansigt op som en Good Templar, der er kommet til Verden med en rød Næse.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

ET OFFER.

Ung Dame: Det Digt, som De har skrevet i min Stambog, er altsaa ene og alene bestemt for mig?

Digteren: Ja — jeg vilde hos en hvilken som helst Redaktør kunne faa det afsat for ti Øre Linjen.

Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

BARNLIGT.

Lille Hans: Papa, vi er blevet ordentlig snydt med den nye Broder.

Faderen: Hvorledes det, min lille Ven?

Hans: Jo, han har jo hverken Haar eller Tænder.

Avertér i „RAVNEN“.

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 - NYØSTERGADE 2.
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Køb RAVNEN

En Løjtnant har ikke kunnet betale Regningen efter et lille Gilde, han har holdt i »Victoria-Etablissementet«, og Værten har forlangt Pant af ham. Næste Dag giver han Møde i Restaurationen og siger til Værten:

— De fornærmede mig i Gaar Aftes. Det kræver Blod . . .

— Meget vel, Hr. Løjtnant! . . . Opvarter! en engelsk Bøf, meget lidt stegt, til den Herre!

✻

Han: Jeg har regnet ud, at Avertering koster mig mindst 300 Kr. mere om Aaret, end jeg har Raad til.

Hun: Sikke noget Vrøvl. Du averterer jo ikke.

Han: Nej, men Købmændene averterer, og min Kone har en ren Mani for at gaa paa Udsalg.

✻

UFORKNYT.

En Zigøjnerske er i Begreb med at spaa en ung Dame. Efter at hun opmærksomt har studeret Damens Haand, siger hun:

— Jeg ser, at De snart vil blive gift!

— Ja, men jeg er allerede gift, udbryder Damen.

— Saa vil det ikke vare længe, inden De bliver skilt og atter gift, svarer Zigøjnersken hurtigt uden at lade sig forbløffe.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Emil Poulsen.*

Saadan burde der — maaske — se ud i den Zoologiske Have.

Pris:
25 Øre
RAVNEN
Nr. 20 Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 19 Maj 1921

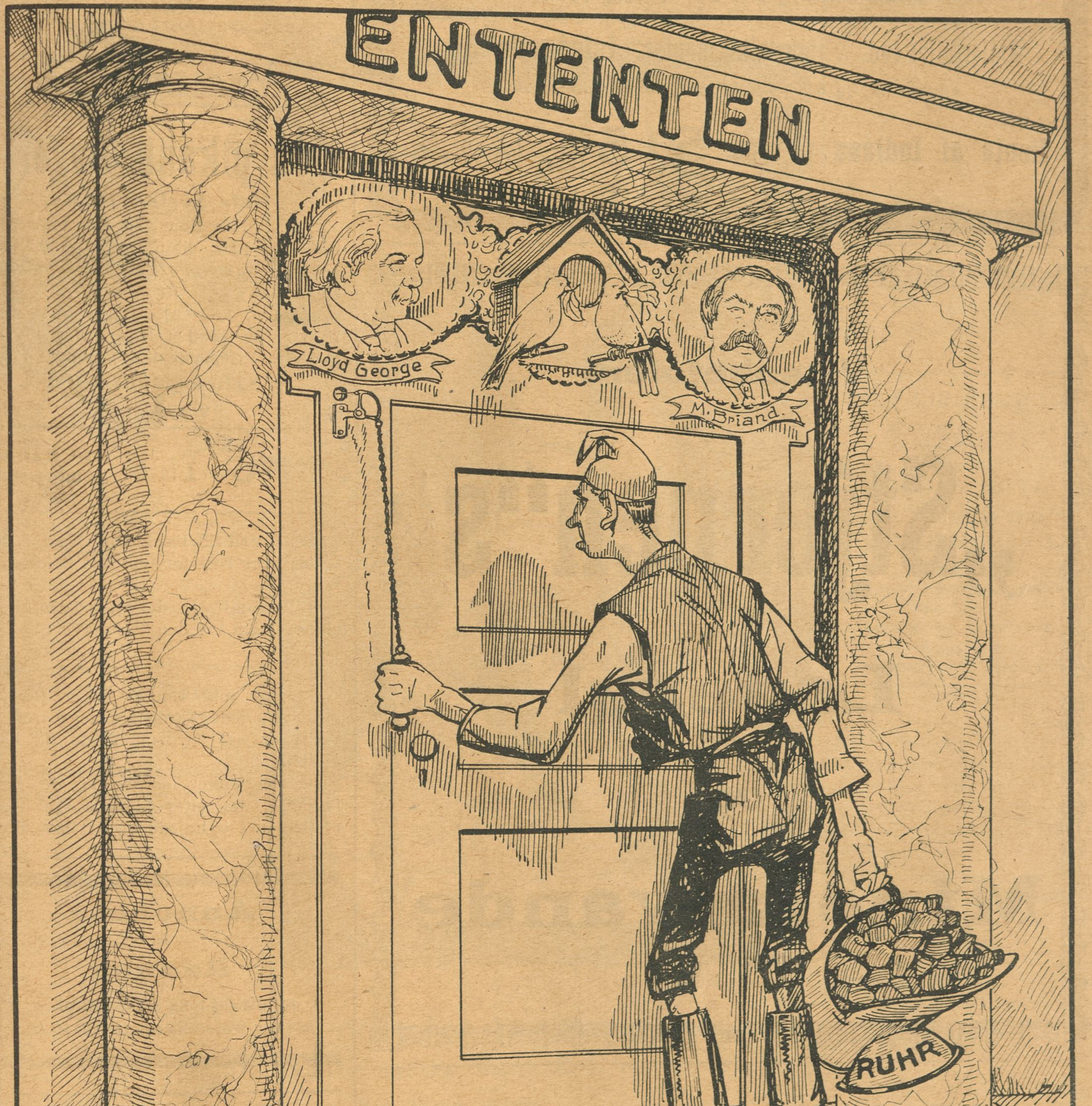

Tegning af *P. V. Hansen.*

Der lægges i Kakkelovnen til den næste Krig!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.35
Nørre Farimagsgade 57.

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American Bar', 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Lille Frits: »Tænk Dig, Emil, Hans køber hver Dag for fem Øre Bolcher til Betty!«

Lille Emil: »Ja, det er rædsomt! Han ruinerer sig for den Tøs' Skyld.«

*

— For mig repræsenterer De det mest ophøjede, Frøken, saa jeg tror, at Forsynet har bestemt os to for hinanden.

— De tænker maaske paa den Forbindelse, der efter Sigende skal være mellem det ophøjede og det latterlige?

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— Kan Deres kongelige Højhed sige mig, hvilke Urter der kommer fra Indien?

Prinsen tier og nyser derefter.

— Fuldkommen rigtigt, Deres kongelige Højhed — Peberet.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Faderen: Da jeg var i din Alder, fik jeg ikke saa mange Penge i en hel Maaned, som Du bruger paa en enkelt Dag.

Sønnen: Det skal Du ikke laste mig for, men Bedstefader.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

UNDER FOREDRAGET.

En Herre til sin Sidemand: Undskyld, min Herre, men De maa virkelig holde inde med den Snorken. De vækker jo hele Publikum.

*

Første Stamgæst: Tak, nu opdagede jeg først, at jeg ikke har en Øre hos mig.

Anden Stamgæst: Aa hvad! Opvarteren kender Dig vel nok.

Første Stamgæst: Ja, desværre!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1878.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Taknemmelighed.

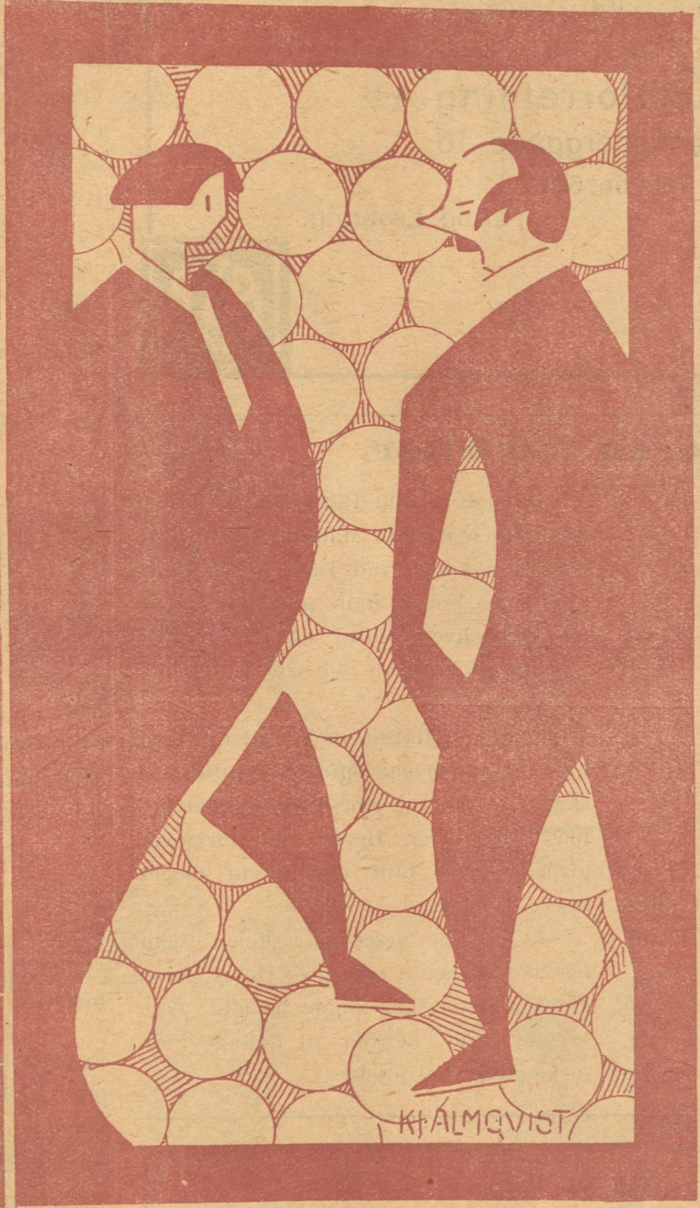

Tegning af *K. Almquist.*

— Var De den Mand, der reddede min Søn fra at drukne?

— Ja det var.

— Godt — hvor gjorde De af hans Hat?

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Din Kokkepige ser saa ulykkelig ud.

— Ja, hun har ogsaa stadig Uheld med sig. Først *brækker* hun Armen, saa *forstuver* hun Foden — og nu har en Gardist *fordrejet* Hovedet paa hende.

*

Herren: Tillader De, at jeg ledsager Dem, Frøken? — Det er saa mørkt.

Damen: Aah, det er i hvert Fald lyst nok til, at jeg kan se, at De har Maane og er hjulbenet. Ellers Tak.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner
Besparende elektriske Strygejern.

Hr. Hansen, hvis Kone er flygtet, kommer sammen med en Privatopdager til Aarhus for at søge efter hende.

— Nej, siger han til Opdageren. Her kan hun ikke have opholdt sig mere end en Time. Jeg har været i alle Modeforretninger med hendes Fotografi, men der er ingen, som har set hende.

*

EN LILLE MISFORSTAAELSE

Frøken Ellen kommer ud i Køkkenet og træffer der Kokkepigen i Selskab med en Løjtnant.

— Hvem er den Soldat? spørger hun.

— Det er min Fætter.

— Har De maaske flere saadanne Fættere?

— Ja, svarer Kokkepigen. Men jeg tror, at Frøkenen alligevel hellere skulde anskaffe sig en Løjtnant.

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Det var om Aftenen i en af disse Dage i Juli Maaned, hvor Solen havde gennembagt Menneskene og Støvet havde forstoppet Næse, Mund og Øjne paa den stadig myldrende Menneskemængde.

Ved Charlottenlund traadte en ung Mand med et lille Barn paa den ene Arm og en mægtig Madkurv hængende over den anden ind i en fuldtstoppet Sporvogn. Foran ham gik hans Kone og Moder, hver med et skraalende Barn paa Armen. De saa alle trætte, lidende og gnavne ud.

Da Konduktøren underrettede dem om, at Vognen var optaget, vendte Selskabet resigneret om, idet Manden bemærkede til en Herre, der forgæves gispede efter Luft mellem to meget svære Damer:

— Jeg har netop paa Vejen hjem fra Skoven tænkt paa, go'e Herre, hvor godt vi Mennesker kunde ha' det, naar vi blot kunde la' vær' at deltage i de forbandede Fornøjelser!

TRØST.

Partikulier Jensen er Medlem af en Begravelseskasse, hvor der hersker den Regel, at Omkostningerne ved et Medlems Begravelse fordeles mellem Medlemmerne.

En Tid lang hænder det, at Budet kommer temmelig hyppigt til Hr. Jensen, hvad der en Dag foranlediger denne til at udbryde:

— Det er allerede tredje Gang, at De kommer i denne Maaned. Dødeligheden er nok stor blandt Medlemmerne!

Budet: Sandt nok, men trøst Dem, Hr. Jensen, De kommer ogsaa nok en Gang med, og saa faar De jo Pengene tilbage igen!

Russisk Handel.

(Mel.: »I Natten klam og kold«).

Den gode Tid er nær,
det mærke kan enhver,
naar blot han ikke spiller altfor sur og tvær.
Se blot til Rusland hen,
dèr aabner de igen
for Vareposen — passe paa! min gamle Ven!
Husk, Rusland li'frem strutter
af alt Slags godt og sødt.
Paany Du faar Cerutter
og Dolke med »lidt rødt«.
Hver Greve og hver Sut
kan straks og absolut
erhverve sig en ægte russisk Slaveknut.

Og vi faar Skind og Maar
og store, tykke Faar,
og Wolgahøns paa Spisesedlen daglig staar.
Du faar en Masse Blaar
og mangen bitter Taar,
det hele overhældt med Trotzkys Fadervor.
Sibirisk Smør det koster
2 Kroner af de smaa.
Du købe kan et Kloster
blot for en Rulle Skraa.
Du køber let og flot
et gammelt Kejserslot,
og *»Wotka«* koster sytten Øre for en Pot.

Og vore Damer — Tak
vil uden mindste Snak
forlange ægte Hermelin og Sko med Lak.
En Levemand som Fa'r
bli'r glad den Dag, han har
den første lille Kasse russisk Kaviar.
En Masse Diamanter
til Spotkøb købes kan,
og der er uldne Vanter
til Kvinde og til Mand.
— — —
Men jeg blev varm og kold
i Fald vi — med Kontrol —
fik sendt hertil et *ægte russisk Fodboldhold.*

Jørgen Grønsvær.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

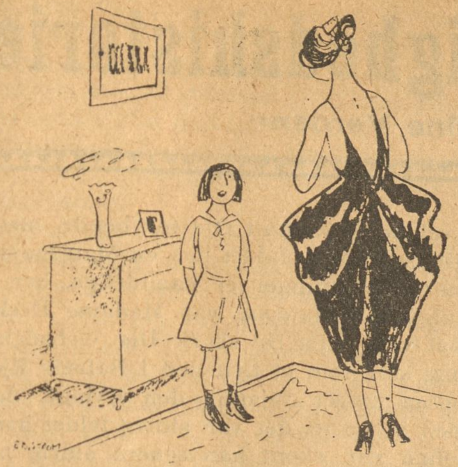

— Mamma, den där klänningen ä väldigt bra om man vill klø sej på ryggen.

(»Søndags-Nisse«).

›Aftenstemning.‹

(»Fliegende Blätter«).

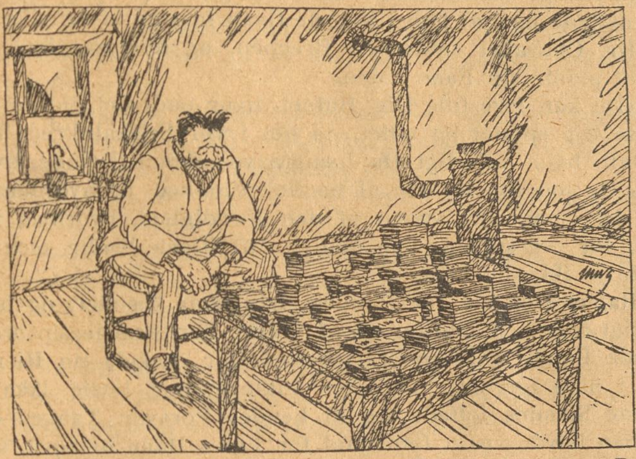

— Saa, nu har jeg lige sparet mig en Million sammen. Deraf gaar 3/4 til Skat, og Resten vil jeg købe mig et godt Stykke Ost for!

(»Lustige Blätter«).

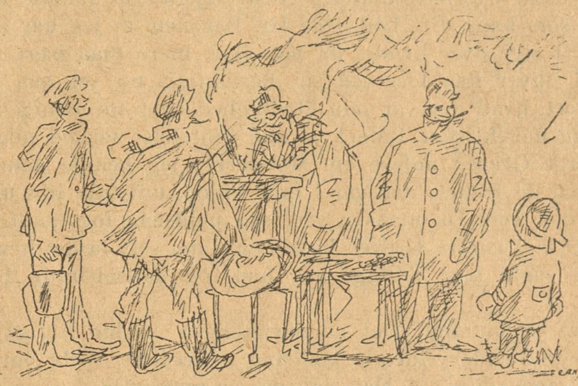

Kunden: Hvadfornoget? 2 Mark for en Smule Makaroni!
Sælgeren: Naa, men at De faar varmet Fingrene, det regner De altsaa ikke for noget?!

(»Meggendorfer Blätter«).

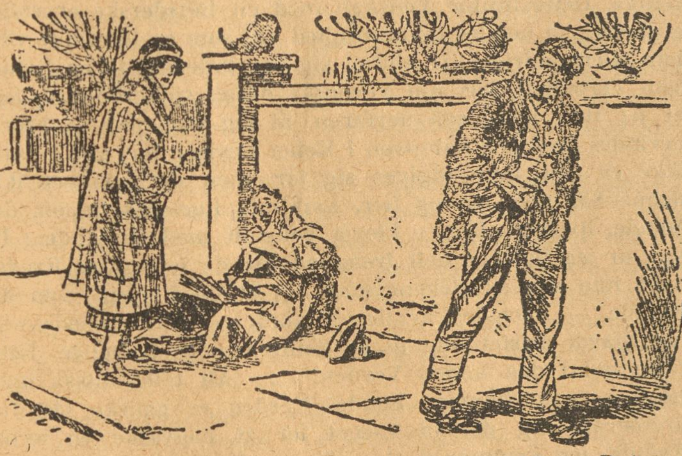

Fruen (til sin Mand, der er bleven overfaldet): »Det var dog en glimrende »uppercut« han gav dig, hvem mon han var?

(»Punch«, London).

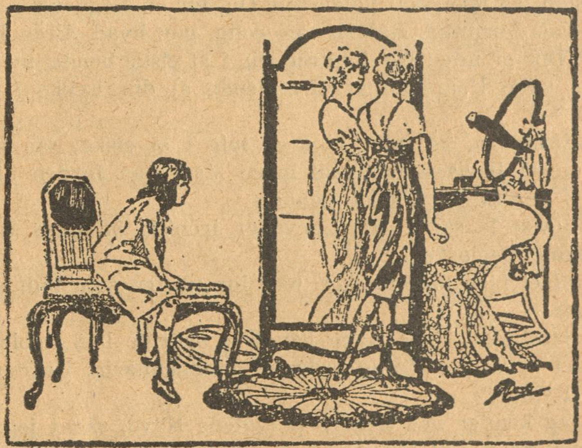

— Mor, hvornaaar bliver jeg stor nok til, at jeg kan faa saadan nogle korte Kjoler som dine.

›(Life)‹

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

»Det er ikke sandt, det er en gemen Løgn« skreg han af sin inderste Sjæl, han maatte have Luft.

»Jeg tilgiver Dig dette Smertensudbrud, det er naturligt og derfor tilgiveligt, og jeg har sat mig for, at jeg vil være fuldstændig kold og følesløs overfor sligt. Jeg mangler ikke Beviser, hør blot videre. Skønt det, jeg havde hørt, ikke kom mig ganske uventet, da jeg kendte Grevens strenge Grundsætninger, blev jeg dog forskrækket og søgte at foretage et diplomatisk Tilbagetog. Grevens Smerte fandt Ord, ligesom din nylig; han vred sine Hænder af Sorg over sin Datters Forvildelse, og han forsikrede mig, at det havde kostet ham overmenneskelige Anstrengelser at handle saaledes, som hans Ære bød. »Sig Hr. Baronen, at jeg har ikke mere at sige over hende, da hun ikke mere maa bære mit Navn! Bliver han fast ved sin Beslutning, nu vel, saa har jeg gjort, hvad der var min Skyldighed over for ham!« . . . Du kan nok forstaa, Rafael, at min Finfølelse forbød mig at udspørge Greven nøjere om Motiverne, jeg kendte dem til Dels, og de Huller, der var i min Viden, udfyldte hin unge Pige, der, som Du maaske ved, saa pludselig forsvandt fra Datterens Tjeneste. Greven havde en Gang selv fæstet hende, og nu søgte hun Tilflugt hos ham og aabenbarede ham alt! . . .«

»Det er umuligt! Det er utænkeligt!« raabte Rafael og stormede hændervridende omkring i Værelset. »Selv om en Engel sagde det. . . . Nej, nej, det er umuligt!«

»Fat Dig, Rafael!« bad Hr. Chevalier med den største Deltagelse.

»Fatte mig! Hvordan skal jeg kunne fatte mig!« udbrød den unge Mand. »Hun en Hyklerske! Hun en Løgnerske! Hun, der syntes mig saa ren som Sollyset! . . . Hvad er det, man bebrejder hende?« spurgte han pludselig og stillede sig foran Hr. Chevalier. »Hvad har hun forbrudt? Tal Philibert, dersom jeg ikke skal holde selv Dig for en Løgner!«

»Vær fornuftig, Rafael, vær rolig, gør hvad Æren byder Dig! Der er intet, der hindrer Dig i at elske hende, men det vilde være Daarskab at ofre hende al din Lykke i dette Liv!« —

»Elske! Ja, ja, intet hindrer mig i at elske; saa længe jeg ingen Beviser har, skal ingen Magt paa Jorden hindre mig i at elske og tilbede hende!«

»Beviser!« sagde Hr. Chevalier ironisk. »Kender Du en Madame Declos?«

Rafael blev forskrækket, han for tilbage som bidt af en Slange.

»Hvad skal dette Navn betyde?« spurgte han ligbleg.

Det er af Betydning i denne Sammenhæng. Kender Du den Kvinde?«

»Jeg kender nok hendes berygtede Navn, skønt jeg ikke kender hende selv!«

»Godt, Komtessen følte sig stærkt tiltrukken af hende, da hendes Fader maatte overlade hende til sig selv, medens han rejste til London i en vigtig Anledning. Ja endnu mere, hun boede hos denne Person i lang Tid.«

Rafael sank maalløs om i en Lænestol, han var ikke i Stand til at sige et eneste Ord.

»For at Du kan se, at jeg ikke tabte Dig af Syne, da Du blev grebet af denne usalige Lidenskab, vil jeg minde Dig om, at Komtessen var ledsaget af netop denne Kvinde den Aften, Du første Gang saa hende i Cirkus. . . . Kan Du huske det? Du har vel nok kun haft Øje for hende, men maaske dit Blik dog tilfældigvis er faldet paa en Matrone ved Siden af hende. Mine Efterretninger er paalidelige, her er ingen Fejltagelse mulig, hin Matrone var Madame Declos, hvad Øjeblik det skal være, kan Du skaffe Dig Vished herom.«

Denne Ytring slog som et Lyn ned i Rafaels Hjerte, han huskede endogsaa meget nøjagtig den Kvinde, der havde siddet ved Siden af Luzie, det var aldrig faldet ham ind at spørge, hvem hun var, skønt han senere aldrig havde set hende. Hans Tillid til Luzie strakte Vaaben, her var ingen Tvivl mulig. Forraadt, forraadt! lød det inden i ham, han knyttede Hænderne. Luzie stod paa en Gang for ham som en fuldendt Hyklerske; de Hemmeligheder, hun skjulte for ham, mange mistænkelige Omstændigheder, alt syntes ham nu at tyde paa, at hun i højeste Grad forstod at forstille sig.

Hr. Chevalier opdagede Brechen, og han var ikke sen til at plante sin Fane i den.

»Du kan forestille Dig, Rafael, hvor ondt det gjorde mig at se Dig spottet og udlet, da det i vor Selskabskreds blev fortalt, hvor inderligt Du hængte ved denne Kvinde, hvordan Du lod Dig blænde af hendes Skønhed, og hvordan Du lod Dig tage ved Næsen af den Færdighed, hvormed hun over for Dig spillede den hellige. Mit Hjerte blødte, men Du vilde jo ikke høre!«

Rafael slog sig for Panden, han skar Tænder, og hans Ansigt blev helt mørkerødt af Vrede; han lænede sin brændende Pande mod en Marmorsøjle for at køle sin Hjerne. Alt i ham forenede sig i en Anklage mod Luzie, ikke en eneste Stemme løftede sig til hendes Forsvar. Tanken om, at han havde været Genstand for Folks Haan og Spot, saarede ham dybt.

Hr. Chevalier stod som Sejrherre paa Valpladsen. Han fortsatte:

»Den smukkke Grevinde forlod kun den berygtede Kvinde for paany at knytte et gammelt Venskabsforhold med Veronika. Dette intime Venskab med en Beriderske er endnu et Bevis paa hendes Letfærdighed, thi som en Grevinde vilde hun ellers aldrig have sluttet sig saa inderligt til en Kvinde som Veronika! Selv om Veronika ogsaa spiller den dydige, er jeg ikke mere saa uerfaren, at jeg tror paa en Kunstnerindes Dyd, jeg har oven i Købet Beviser for, at Veronika ikke er den, hun udgiver sig for, men det kommer ikke denne Sag ved, og jeg tier. Lad mig ligeledes tie om den Maade, hvorpaa jeg er blevet bekendt med Grevinden; Du saa, at jeg ikke er helt fremmed for de letfærdige Kredse, hvor hun var sit Bekendtskab, og at de Fortrin, som hin Kvinde — ligeledes hendes Veninde — indrømmede mig, nær havde fristet mig til at sende hendes taabelige Ægtefælle ind i den anden Verden. . . . Alt taler altsaa imod hende, alt fordømmer hende. Verden er ganske vist tidt uretfærdig, og det er meget let at bagvaske en ærbar Kvinde, jeg kommer derfor tilbage til det, jeg gik ud fra, hendes egen Fader har forbandet og forstødt hende, og for at befri Dig for den sidste Rest af Tvivl, har jeg skaffet mig en Afskrift af det Brev, hvormed den stakkels Fader sønderriver det naturlige Baand mellem sig og hende. . . . Her er det, Rafael!«

Hr. Chevalier tog et Papir op af Lommen, rejste sig op og gav det til Rafael, thi ved Elmiras Hjælp var det virkelig lykkedes ham at faa en ordret Afskrift af det omtalte Brev.

Rafael tog mekanisk Papiret, men han maatte først tage sig voldsomt sammen, før han i det hele taget forstod, hvad han læste. Han lod Brevet falde med et dybt Suk, løftede Armene og omfavnede krampagtigt sin Ven.

»Philibert,« sagde han med skælvende Røst, »Du er min Redningsmand, min Skytsengel! Tilgiv, at jeg havde Mistro til Dig, Du kender ikke den Helvedes Magt, som denne Kvinde har haft over mig! Jeg var syg, blind, vanvittig, men Du har reddet mig, Du . . . Philibert, hvordan skal jeg takke Dig for din Opofrelse!«

»Du ved, at din Lykke er mit Livs største Glæde. Endnu er der heldigvis ikke noget tabt, naar Du blot har Kraft nok til at rive Dig ud af disse Djævlebaand.«

»Kraft . . . Om jeg har Kraft!« raabte Rafael, idet han greb Hr. Chevaliers Haand og trykkede den, saa han skar en Grimase. »Om jeg har Kraft nok!« gentog han med en vild Latter. »Nu, straks, i dette Øjeblik skal alt sønderrives, skal alt være forbi! For at bevise Dig, at jeg har Kraft nok til at træde denne Hyklerske under Øjne og trods alle hendes Forførelseskunster rive hende Masken fra Ansigtet, ja, dræbe hende med mine egne Hænder, dersom hun gør Forsøg paa at anvende sine djævelske Kunster paany — for at vise Dig, at jeg har Kraft, vil jeg paa Stedet hen til hende!« . . .

»Rafael for rasende omkring i Værelset og ledte efter sin Hat, hans Øjne skød Lyn, og hele hans Udseende lignede en vanvittigs.

»Vent mig her, Philibert!« raabte han og rakte ham flygtigt Haanden. »Det varer kun faa Minutter, Du skal ikke mere faa Grund til at kalde mig svag!«

Rafael stormede ud, Hr. Chevalier saa tavs efter ham og smilede sejrsbevidst.

Da Rafael var borte, gik han hen til Bordet og tog en Havannacigar, han tændte den og tog saa Plads paa en Sofa med en Avis i Haanden.

»De har tabt Deres Spil, smukke Grevinde; havde De foragtet mig lidt mindre, havde Elmira maaske trukket det korteste Straa!« mumlede han og blæste Røgen fra sig, og saa begyndte han med den største Sindsro at læse.

TYVENDE KAPITEL.

Et Tordenslag.

Luzie tænkte i Begyndelsen paa at fortælle Veronika, hvad der var sket, og bede hende om et godt Raad, men selv om Veronika ikke var blevet fremmed for hende, var hun dog ikke mere den gamle; hun var pludselig blevet grebet af en Fornøjelsessyge, der bragte Luzie til at ryste paa Hovedet, naar hun paa hendes blege Kinder saa Sporene af det urolige Liv.

Der var saa ikke andre, hun kunde meddele sig til, end Rafael, hendes et og alt. Ham ventede hun nu med Utaalmodighed, han skulde løse Gaaden, han skulde gaa til hendes Fader og gøre ham begribeligt, hvor stor Uret han havde gjort sin Datter, og at han var blevet ført bag Lyset af en skændig Intrige. Hidtil havde hun talt meget skaansomt om sin Fader og Stedmoder, nu skulde det være forbi, nu skulde Rafael have alt at vide.

Luzie gik urolig op og ned i sit Værelse og lyttede efter den ringeste Støj. Denne Uro gik imidlertid lidt efter lidt bort, hun vidste, at Rafael vilde rejse, om det skulde være til Verdens Ende, naar det gjaldt om at beskytte hans Luzie og retfærdiggøre hende, hvad Vægt laa der paa en Time eller endog en hel Dag.

Luzie tilkæmpede sig altsaa Ro, men hvor sønderrevet hendes Hjerte var, kunde man se paa hendes blege Ansigt og hendes sørgmodige Øjne. Hun satte sig ned og gennemgik endnu en Gang i Tankerne de sidste Dages Hændelser, da hørte hun pludselig hastige Skridt i Forværelset. Hun blev forskrækket, hendes Nerver var saa ophidsede, at den mindste uventede Lyd fik hende til at fare sammen.

Døren blev revet op og Rafael stormede ind. Han var meget rød i Ansigtet, men da han saa Luzie, blev han ligbleg; han stod og skælvede af Bevægelse og kæmpede for at faa saa meget Fatning, at han kunde begynde at tale, han stirrede stift paa hende og saa nærmest ud som en, der lige er løbet bort fra Galehuset.

Luzie blev saa forfærdet over Rafaels Udseende, at hun næsten ikke kunde rejse sig op, saadan havde hun endnu aldrig set ham. Hendes Lemmer rystede, og hun maatte holde sig ved Stolen for ikke at falde om.

»Rafael,« hviskede hendes Læber, men hun formaaede ikke at sige det højt, thi han havde faaet Øje paa Brevet, der laa aabent paa Bordet; ledet af en ubestemt Anelse var han faret hen til Bordet, havde taget Brevet, læste det . . . og kastede det saa hen foran Luzies Fødder.

»Det er sandt!« stønnede han og slog sig for Panden.

»For Guds Skyld, hvad er der hændet Dig, Rafael?« sagde Luzie med stor Anstrengelse, idet hun møjsommeligt gik nærmere hen til ham.

Rafael havde undervejs søgt at klamre sig til det sidste Halmstraa, Haabet om at Brevet var falskt, nu saa han ogsaa det forsvinde; hans Vrede og Raseri vendte tilbage, hans Hjerte formaaede ikke at føle den ringeste Medlidenhed med den lidende Luzie, og Overbevisningen om, at han var blevet bedraget paa det skammeligste, gjorde ham blind for den Uskyldighed, der lyste ud af Luzies Øjne.

»Hvad der er hændet mig!« skreg han med frygtelig Stemme. »Hvad hænder der en Mand, der elsker en Kvinde, som endnu aldrig nogen er blevet elsket, og som paa det skammeligste bliver bedraget af denne Kvinde! . . . Hvad der er hændet mig!« skreg han rasende og med forfærdelig Haan. »Jeg har trykket en Hyklerske til mit Hjerte, jeg har holdt hende i mine Arme, jeg har elsket hende af mit hele Hjerte, og jeg var saa forblindet, at jeg ikke kunde gennemskue Masken, bag hvilken hun skjulte sin Synd, sin Forbrydelse! . . . Det er det, der er hændet! . . . Usle Gøglerske, anvend nu dine Kunster paa en anden og smyk ikke dit Bryst med Troens hellige Tegn, din Helvedes Kvinde! Væk med det Kors der, der skal skjule, hvorledes Skændselen har brændemærket Dig! Bort med det, jeg foragter Dig, som din egen Fader foragter Dig!«

Med disse Ord greb han fat i det sorte diamantbesatte Kors, som Luzie altid bar, da det var et dyrebart Minde om hendes Moder, og inden hun kunde forhindre det, rev han det fra hendes Bryst, kastede det for hendes Fødder og stormede ud af Værelset.

Luzie, der i Forvejen næppe var i Stand til at holde sig oprejst, vaklede allerede, da Rafael begyndte at tale, og der lagde sig en Taage for hendes Øjne, de frygtelige Forhaanelser, Rafael overdængede hende med, de forfærdelige Beskyldninger, han fremsatte, faldt med tilintetgørende Vægt paa hendes Hoved; hendes Lemmer nægtede at gøre Tjeneste, da hun følte Rafaels Haand paa sit Bryst — den Haand, der saa ofte havde kærtegnet hende — da han rev Korset bort og kastede det hen for hendes Fødder.

Da Rafael vendte hende Ryggen, løftede hun bedende og med et Udtryk af usigelig Smerte Armene i Vejret. »Rafael!« lød det i en hjerteskærende Tone fra hendes Læber. Naturen, der var mere medlidende end Rafael, berøvede hende Bevidstheden, og med et Skrig, der kunde have blødgjort Sten, sank hun afmægtig til Jorden.

Da Rafael naaede tilbage til sin Bolig, var han fuldstændig udmattet, han var meget bleg og forvirret, og Øjnene stod stille i Hovedet paa ham. Hr. Chevalier, der ikke et Øjeblik havde mistet sin indre Ro, da han var sikker paa et heldigt Resultat, saa paa ham med en ligegyldig Mine og lagde mekanisk Avisen til Side.

(Fortsættes).

Kære Ravn!
Nu har jeg læst dit Blad i flere Aar gør mig den Glæde at give mit Karikaturværk Plads i dit Blad.

Mange Hilsner og Tak.
K. D.

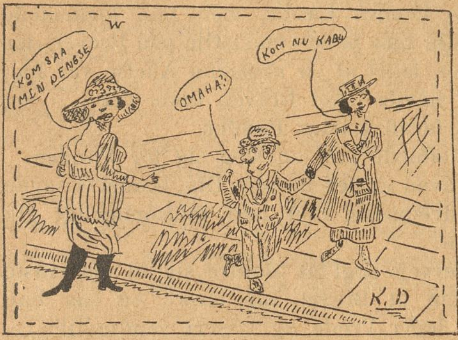

Gadelivs-Billede.

Kære K. D. Det er et udmærket Fixerbillede, De har sendt os, men hvornaar kommer Løsningen?

HJEMAD.

Naar Raadhusuret maner
sin Midnatstime frem, —
Gud, sikken et Halløj der bli'r
af Folk, der saa skal hjem.

Jeg stod ved Pølsevognen
i Gaar, da Uret slog
de lange, dystre Slag, der gør
Godtfolk til lutre Fjog.

Jeg løb saa stærkt, jeg kunde,
gav Albustød omkring,
og entrede den sidste Vogn
med et Gazellespring.

Da Konduktøren klemted',
saa jeg et herligt Syn,
en Pige komme spænende
som et forsinket Lyn.

Og jeg sprang ned paa Pladsen,
da Vognen kørte frem, —
og jeg fik Lov at luffe med
den unge Pige hjem.

F. S.

Hvad er en Grammofon?

Svar: En Opfindelse, der taler for sig selv.

Indsendt af *C. H. P., Assens.*

Kai Eskildsen. Vistnok ikke. Vi har hele Kassen fuld af indsendte Tegninger til denne Rubrik.

Carl Øst. Den omtalte Begivenhed har fornylig været fremme i »Ravnen«.

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt Margarine, Smør og Æg, Ost. Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

SPAREKOMMISSIONERNE.

(Mel.: Og det var i Aaret 1807).

Se, nu er det moderne med en Sparekommission.
De hænger som Pest over hele Landet.
Det bliver nok med Tiden til en vældig Portion,
saa mange, som der er Korn i Sandet;
men vi skal nok ha' flere,
jeg tror nok, at vi faar
en, som skal ta' sig af
Bondeost og Lammelaar
og Øl og røget Sild
og Navlebind og Dild
og Søm og Flaskeskaar
og Skæg og krøllet Haar;
det gælder om at spare paa det, hvad man kan;
det bliver efterhaanden rigtig morsomt.

Det gælder om at spare paa sund og god Forstand,
Regeringen — tys — den er selv lidt ulden;
og Luft der ej maa være mellem Kone og Mand
om Natten, naar de ligger i Lullen;
og naar Manden kommer hjem sent om Natten med en Hat;
en Kommission forbyder Madammen at ta' fat.
Ta' Solbad er forbudt,
og det at blive skudt
i en Pige, sød og rar,
og drikke Dus med Svigerfar;
det skal der spares paa; det har Kommissionen sagt.
Jo, her bli'r efterhaanden rigtig morsomt.

Etatsraaden Mave gaar dog vist nok Ram forbi,
og Bondens fede Grin af Hovedstaden,
og Løgn og falske Løfter, naar Højre skal fri,
skal der ej spares paa, — vi kender Raden.

Forlov: elsesringe Halgreen. Gothersgade 34 lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand!

Der er jo visse Ting, hvorpaa ej der spares kan,
naar Løgn — ja, og Dumhed skal sig brede i vort Land;
Se Ridderkors og Baand,
en vældig knyttet Haand,
i Folkets Bag et Spark —
i Ansigtet et Hark. —
Paa den Slags Ting ej Sparekommissioner sættes ud,
for Kapitalen højt og flot skal leve.

Pus.

Hans Hansen, Fanø. Tak, ved Lejlighed.

Alf Henrichs. Beklager meget, men vi kan ikke opfylde Deres Ønske.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

Vogt Dig, Du gæve Husejer. Din Velanstændighed lider ved, at Du lægger paa de høje Huslejer!

»EN DANSKER«

— Hvor kan Du falde paa at sige din Moder imod Johan?

— Jamen hun har Uret, Fader.

— Det har intet med Sagen at bestille. Du maa lære i Tide, at naar en Kvinde siger, at en Ting er saadan, saa *er* den saadan, selv om den *ikke* er saadan.

»EN NORDMAND«

En liten gut, der i skolen hadde hørt fortælle om naturen og utviklingslæren, kom forbauset hjem til sin mor og spurte:

— Mor, er det sandt, at jeg nedstammer fra aperne?

— Jeg vet ikke rigtig, gutten min. Jeg kjender saa litet til din fars familie.

»EN SVENSKER«

Frun (strängt till jungfrun): En gång för alla vill jag påminna dig om, Johanna, att du inte får göra någonting, vad det vara må, innan du frågat (spørger) mig.

Jungfrun: Ja, frun.

En kvart senare kommer jungfrun in och säger:

— Tillåter frun att ja' schasar (kaster) ut katten — han sitter inne i skafferiet å lapar ur grädden (drikker af Fløden).

Hørt paa Gaden.

Tigger: Go'e Herre, giv en Tiøre. Jeg er blind.

Herre: De kan da i hvert Fald se med det ene Øje.

Tigger: Naa, saa kan De nøjes med at give mig en 5 Øre!

»Godt Nyt«.

En Mand, der ejer en Lynaflederfabrik i London, blev forleden anholdt af Politiet.

At saadan en Mand dog ikke altid har en Lynafleder hos sig!

*

Den sidste Aften, »Spejlægget« var aabent, saas mellem Publikum et Par, der skaalede saa ivrigt, at Inspektøren maatte gøre dem opmærksom paa, at de ikke var i noget »Klinke-Æg«.

*

Der findes to gode Mennesker. Den ene er død, og den anden er ikke født endnu.

*

Højden af Blufærdighed præsterede Frøken Klara Petersen i Aftes, idet hun nægtede at lade sig ledsage — paa Klaveret af en ung Herre!

*

Folk, der hele deres Liv igennem gaar den gyldne Middelvej, vil komme til at savne baade Guld og Midler.

*

Negerjournalisten: — Mærkeligt; Klokken er 5 og endnu ingen Løve!

— Du, ved Du, hvorfor at de svenske Politibetjente tabte Fodboldkampen overfor deres danske Kolleger?

— Nej!

— Jo, for de danske forstaar bedre at *sprede et Opløb!*

FRA SKOLEN

Da det var en herværende Lærer umuligt at lærer den lille Nikolaj Regning, sagde han tilsidst til Drengen: Der har Du 10 Øre — løb saa hen paa Hjørnet og køb lidt Forstand for den.

Nikolaj tog Pengene, standsede i Døren og spurgte: Skal je' si'e, at det skal være til Dem?

Typer der forsvinder. IV.

Tegning af *O. Harlig.*

Pædagogen.

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

— Nu har jeg en brillant Idé til en Karikaturtegning. Bare der nu kom en Begivenhed, som kunde passe dertil!

En Hund med „Faaresyge."

(Fortsættes.)

Endelig havde jeg givet efter for en længe næret Ungdomstilbøjelighed og købt mig en Hund.

Det var en ganske køn Køter med stærk Bringe og ualmindelig kloge Øjne. Den var opsat paa alle Slags Spilopper og bed mangt et Hul i min Hustrus Kjole og mine Benklæder, jagede efter Koerne, skræmte Kattene og var i Stand til at sætte en Kalvesteg til Livs i en saadan Hurtighed, saa Folk, der havde Forstand paa de Dele, aldrig havde set Mage dertil. Kort sagt, det var et prægtigt Dyr, der kunde holde En i godt Humør, selv naar Landlivets Ensformighed begyndte at udøve sin Virkning.

Vor Tjenestepige kunde nu ikke døje Hunden, men saa holdt min Hustru og jeg saa meget mere af den.

Den havde kun én Fejl.

En skønne Dag, da jeg laa i min Hængekøje og røg mig en Cigar, viste der sig med et en Karl med en Trillebør paa Græsplænen udenfor min Villa.

— Hvad vil han? sagde jeg uden at ane Uraad og blæste Røgen fra min Havanna op mellem Birkeløvet.

Fyren betragtede mig med et ulykkespaaende Smil.

— Holder Herren meget af Faarekød? spurgte han.

Jeg kan ikke nægte, at Spørgsmaalet forbavsede mig, men jeg vilde ikke lade ham mærke min Forlegenhed og svarede, som om jeg fandt dette Spørgsmaal ganske naturligt.

— Aa jo, særlig en god Lammesteg med Grønærter og Blomkaal til er ikke at foragte.

Karlens Smil blev til et bredt Grin.

— Grøntsagerne faar Herren skaffe sig selv, sagde han.

Jeg rejste mig op og mumlede noget om »Faarehoved«. Da faldt mit Blik paa Trillebøren. Paa den laa et Lig: Liget af et stakkels uskyldigt Lam. En dunkel Anelse opstod i min Sjæl. Jeg spøgte ikke længere, men sprang ned af Hængekøjen og hen til Trillebøren og begyndte langsomt og højtideligt at gøre mig bekendt med Dyrets Tilstand.

Karlen lo foragtelig og flyttede paa sin Hue.

— Han er død, sagde han, død som en Sild. Herrens . . . . . Hund (jeg kan ikke bære over mit Hjerte at nedskrive alle de fæle Ord, han udtalte om min kære Hund) har bidt Fyren ihjel. Jeg mente, det var lige saa godt at køre ham herned med det samme, for naar Herren dog skal betale Kreaturet, kan han jo lige saa godt æde det med.

Der var altsaa ikke andet for end at tage Sagen med Ro og betale min kære Pasops Udskejelser med klingende Mønt. Min Hustru og jeg blev enige om, at Ulykken ikke var saa stor endda, for vi kunde jo salte Kødet og have det til Smørrebrød et Par Maaneder igennem. Men jeg lovede ikke desto mindre at pidske Hunden for at blive fri for en Gentagelse, — for man kunde da ogsaa faa for meget af det Gode, selv om det Gode var salt Kød.

Min Kone var rigtig glad over det behagelige Paalæg, men Pigen, som var et rigtig genstridigt Væsen af nyeste Model, bemærkede, at det var meget ordinært at have salt Faarekød paa Bordet hos bedre Folk. Men jeg tillod mig at bemærke, at det skulde blive ekstraordinært hos mig, og jeg var lumsk glad over ved denne Lejlighed at have faaet det sidste Ord.

Nogle Dage efter kom der imidlertid nok en Karl med en Trillebør. Denne Gang var jeg ikke oplagt til Spøg, men kom snart paa det Rene med Situationens Alvor. Det var et alderstegent Han-Faar, hvis jordiske Levninger fyldte Børen helt op til Kanten.

Jeg bemærkede, at der virkelig var Grænser for min Appetit efter Faarekød, men da denne min Udtalelse ikke gjorde mindste Indtryk paa Ejeren, maatte jeg betale Dyret; min eneste Trøst var, at jeg da i det mindste vilde berede min Hustru en Glæde dermed.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Holbergsgade 6

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H.J. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

C. Jacobsen & Co.

Paa Afbetaling leveres Jakke-Habitter fra 150 Kr. Vinterfrakker fra 150 Kr.
N. Farimagsg. 64

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Avertér i Ravnen.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

KØB „RAVNEN"
25 ØRE

Chefen og hans Kontorist er ved at forlade Kontoret samtidig. Naturligvis vil Kontoristen absolut lade Chefen gaa først ud, hvad der foranlediger den sidstnævnte til at sige:

— Det lader til, at De absolut vil være mere høflig end jeg — — det finder jeg mildest talt uhøfligt!

*

A.: Du, vor Ven, Hansen, har et Par Benklæder til hver Dag i Ugen.

B.: Saah! — jeg synes dog, at han altid gaar med det samme Par Benklæder!

A.: Ja, det er netop de Benklæder, jeg mener!

*

Studenten (da han er faldet igennem ved Eksamen): Det er sælsomt, jeg har jo i Dag ligefrem moralske Tømmermænd, og dog har jeg aldrig, saa vidt jeg mindes, beruset mig i Videnskaben!

*

Den unge Skuespiller overleverer til Teaterdirektøren, hos hvem han søger Ansættelse, en Anbefalingsskrivelse fra sin tidligere Direktør. Den befindes at indeholde følgende Anbefaling: »Han spiller Machbeth, Hamlet, Richelieu og Billard. Det sidste spiller han bedst.«

EN VIDUNDERLIG MODSÆTNING.

Den danske Lærer i en Opdragelsesanstalt for unge Piger har tilbragt Sommerferien paa Alperne. I den første Time i det nye Skoleaar skildrer han nu i et begejstret Foredrag den mærkelige Modsætning paa Temperaturforholdene ved Snegrænsen:

— Jeg stod med den ene Fod paa Gletscheris og med den anden plukkede jeg blomstrende Alpevioler.

*

PAA KÆRLIGHEDENS VINGER.

Telegram: Hjertenselskede! Paa Kærlighedens Vinger iler jeg til Dig! Jeg kommer i Morgen med Bumletoget!

Edvard.

*

FATALT RESULTAT.

Den unge Ægtemand, der har gjort et rigt Parti sidder og regner.

— Fatalt! Hvorledes jeg end regner, saa bliver der, naar jeg har betalt alle mine Kreditorer, ikke andet end — Konen tilbage.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af *Gustav Halldin.*

Indbrudstyven (læsende Skiltet): Blodhunden er løs — hva' rager det mig; jeg har Blegsot!

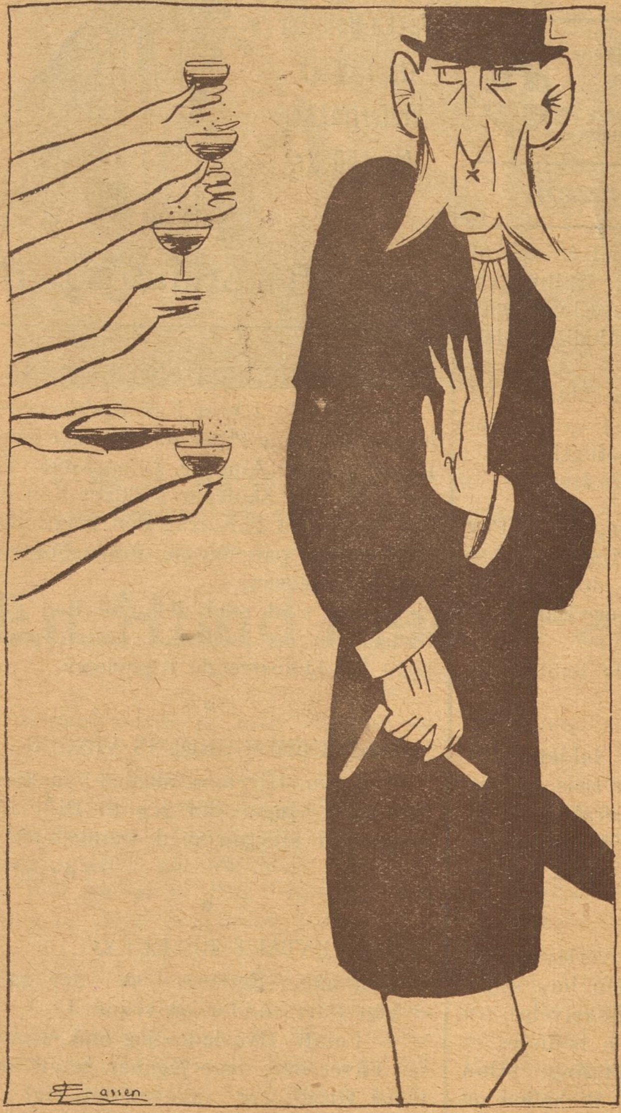

Tegning af *Erik Lassen.*

Den gamle maa sig skamme, han tør ej ta' en Taar.

Han gjorde ej det samme hvis han var atten Aar!

Tegning af *H. Thorsen.*

— Naa, din store Pige er nok bleven Spejder. Er Du glad ved det!
— Nej Du. Nu ved min Kone altid, hvor jeg er!

Tegning af *K. Almquist.*

Det sorte Hav i Oprør!

Tegning af *O. Hartig.*

Den unge Mand: Undskyld, Herre, vi staar lige og mangler 75 Øre i vores Kasse. —
Kassereren (i Tanker): Er det noget at tale om? I min Kasse mangler der over 80,000!

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 21 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 26 Maj 1921

Tegning af *Hp. Hansen.*

Hvorledes lille Peter tænker sig „Kongens Flytning“ til Kristiansborg.

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10–3 og 5½–6½. Lørdag 10–2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½–6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløs.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

En ældre, lidt nærsynet Herre sad i en Sporvogn og kiggede paa en Plakat, hvorpaa der stod: Kun Jødeborn kører frit.

Længe grundede han forgæves over, hvad Aarsagen kunde være til denne Begunstigelse, der saaledes kom Jødebørnene til Del.

Endelig langt om længe opdagede han, at en Spøgefugl havde kradset to Bogstaver, nemlig Sk., ud paa Plakaten. Der skulde altsaa egentlig have staaet Skjødeborn.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49, Stuen

DE KÆRE VENINDER.

Frøkenen (gammel og grim): I Aftes blev jeg i en mørk Gang kysset af en ung Herre. Er det strafbart?

Veninden: Ih Gud nej, Du kan jo ikke gøre for, at der var *mørkt!*

Nye pikante Bøger!!
Hele Serien 10 Kr.
Den gyldne Bog, 2,30. Eva efter Syndefaldet, 1,80. Statistinden, 1,80. Den smukke Malkepige, 1,80. Pigen fra American-Bar, 1,80. Fru Potifar, 1,80. Elskerinden, 1,80. Alle Bøgerne ere med Illustr. og sendes franko for 10 Kr. overalt. (Efterkrav 1 Kr. mere).
„Nyheds Magasinet"
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

DEN INDBILDSKE SØNDAGS-JÆGER.

— Hvor kan det være, at vor Ven Søndagsjægeren i den senere Tid er blevet saa stor paa det?

— Jo, han er forleden blevet forvekslet med en berygtet Krybskytte.

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Husets Herre: Hvad, De er i Færd med at bryde mit Pengeskab op?

Indbrudstyven: Ja — — se nu blot opmærksomt til, saa kan De lære, hvorledes De skal bære Dem ad, hvis Nøglen en Gang skulde komme bort for Dem.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Parvenyen: Naar De nu maler mit Portræt, maa De først og fremmest lægge Vind paa, at mine Ordener — Vasaordenen, Frelserordenen og Dannebrogskorset — kommer tydeligt frem!

Maleren: Undskyld, men saa er De gaaet efter en fejl Adresse, jeg er ikke *Dekorationsmaler!*

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef 1676.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Den forladte Danseplads

Du gamle, forvitrede Danseestrade,
hvor tidt har jeg ikke i Sommerens Sol
med Pigerne fejet den ujævne Flade
til skælvende Toner fra Sørens Fiol.
Herude var Luften saa ren og saa sval,
det var noget andet end Krofatters Sal.

Saa tydeligt ser jeg det udsprungne Grønne
bevæges mod Himmelens skyløse Blaa.
Og Landsbyens Piger — hvor var de dog skønne,
saa rige paa Livslyst og hidsig Attraa!
Og danse de kunde, saa Skorterne fløj,
mens Storskoven fyldtes af Latter og Støj.

Tilsidst drev vi hjem over ensomme Stier,
hvor Slyngranker hilded' den modige Fod.
Vi nynnede skæmtsomme smaa Melodier,
lod Kvældsbrisen køle det bankende Blod,
mens frigjort fra Skrupler og Skepsis vi nød
hvert Kærtegn, de gavmilde Piger os bød.

Hvor var vi dog unge og glade og varme!
Se, Livet var skønt som en fejende Vals!
Jeg føler endnu et Par buttede Arme,
som smyger sig kælende omt om min Hals.
Jeg nyder paany som i Ungdommens Vaar
den sødlige Duft af Ceciliçs Haar. — —

For sidste Gang — ak! — har jeg sværmet og soldet;
min Udflugt i Dag er en frivillig Bod,
hvorved jeg vil sone hvert Saar, jeg har voldet
paa Ungdommens Valplads, hvor Kampen stod,
da Verden var solgylden, straalende skøn,
og Kærtegn og Kys var den sejrendes Løn.

Vær hilset paany da, du gamle Estrade,
hvorover en Ahorn sit Løvtag har spændt!
Nu søges du kun af de visnede Blade,
thi Somren er ude, og Dansen er endt.
Som du jeg forvitres i Hverdagens Tugt,
mens Livet til »nyttige« Formaal bli'r brugt.

Anders K. Olsen.

Modeparfume Pudder Sæbe
Rubidor
BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Tjenestepigen træder ind i Stuen, hvor Fruen sidder fordybet i en Roman.

Fruen udbryder utaalmodigt:

— Naa, hvad er der saa?

— Tænk Dem, Frue, i Nat har nogle Indbrudstyve brudt ind her i Gaden og stjaalet Familjens Sølvtøj.

— Aa, hvad, det er godt til de dumme Folk, hvorfor passer de ikke bedre paa deres Ting! Men hvad Numer var det?

— Numer tolv paa første Sal!

— Himmel, det er jo hos os. Hvorfor sagde Du ikke det straks?

— Nej, jeg syntes, at jeg vilde forberede Fruen lidt efter lidt.

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianco“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Professoren: Som De ved, Hr. Kandidat, var Epanimondus saa sandhedskærlig, at han ikke en Gang i Spøg kunde sige en Usandhed. Hvad slutter De deraf?

Kandidaten: At han ikke egnede sig til at være Journalist.

*

HØJESTE REKLAME.

Køberen: Er der nogen Sinde blevet gjort Indbrud i Deres Butik?

Købmanden: Nej, ser De, hos mig er alt saa billigt, at en Tyv, naar han ønsker en eller anden Artikel her fra Forretningen, simpelthen gaar hen og køber den.

AFB A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068

Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Cohn og Hirsch driver Forretning i Fællesskab. Begge er meget rige Ungkarle og de bedste Venner af Verden. Deres gensidige Venskab er saa stort, at de har besluttet gensidig at testamentere hinanden deres efterladte Formuer.

En Dag kommer Hirsch farende op paa Politikontoret og meddeler i den højeste Grad af Ophidselse Politiinspektøren, at hans Ven er forsvundet, og at han har al Grund til at antage, at Cohn er forulykket.

— Den bedste Maade til at skaffe Dem Oplysning om Deres Ven, svarer Politiinspektøren, er ved at udlove en Belønning for den, der finder ham.

— Hr. Politiinspektør, jeg udlover en Belønning af 1000 Kr. for den, der finder ham levende — han var min bedste Ven!

— Men De maa dog gøre Dem fortrolig med den Tanke, at Hr. Cohn efter al Sandsynlighed ikke lever længere, og i det Tilfælde maa De ogsaa udsætte en Belønning for den, der finder hans Lig.

— Naturligvis, Hr. Inspektør! Den, der finder hans Lig, betaler jeg 2000 Kroner!

EN FABEL.

En ung Gøgler havde en prægtig Slange. Fordi den var den kønneste af alle de Slanger, han ejede, og fordi Publikum gav mere, naar han fremviste netop denne, maatte det stakkels Dyr danse fra tidlig til sent. Ofte faldt den forpinte Skabning udmattet til Jorden, men stadig paany lød Bambusfløjtens Toner, og vildere og vildere blev Dansen.

En Dag faldt Slangen død til Jorden. Doende sagde den til sin Piner:

— Sjælens Gud vil lade mig faa Hævn over Dig. Du maa — ligesom jeg — danse efter fremmed Pibe, lide slemme Kvaler og hverken faa Ro Dag eller Nat!

Gøgleren lo over Slangens Profeti, men kun saa længe til han giftede sig.

Fransk Visit.

(Mel.: »Karen Spidsemus«).

De gode, kære Franskemænd,
kære, gode Franskemænd,
kom fra Paris og til os hen
som fine, franske Borgermænd.
De vilde gerne Byen se,
finde noget Nyt, maaske:
En lille Bjørn, et Stykke Is,
(det ses ej i Paris).
De glo'de med Andagt
paa hele Gammel Strand,
og fandt, den var som *Seinen*,
dog med færre Potter Vand.
Paa Nyhavnskvarteret de kigged' po
om po
og døbte det »*Rue de Richelieu*«.
Saa drog de ud i Svinget,
i Svinget, i Svinget,
det fandt de ubetinget
var »*delisjø*«.

Og sammen med de danske Mænd
drog de raske franske Mænd
fra Hospital til Bakkanal,
fra Kælder og til femte Sal.
De saa en Flig af Pustervig,
tænkte: »hvor den By er rig!«,
og dypped' deres store Taa
i vores La'gaardsaa.
I Vognmagergade dér mødtes de jo
straks,
og alle fandt de, Gaden mindede om
»*de la Pax*«.
De savned' blot en Ting til deres
Rejseskrin,
og spurgte *Philipsen* ved et Glas Vin:
Hør, sig os, hvor er *Becker*,
ja, Becker, ja, Becker,
han var jo li'saa lækker
som *Schovelin!*

J. G.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Skeppar Mattson, som blifvit omvänd, blir bjuden på en sup hembrändt af skeppar Österberg.

Mattson: — Nä tach, Hösterberg, Gud vill inte a nåra supa!

Österberg: — Va lugn du, Mattson. När du kommer dit, ar nog lukten gåt bort!

(»Strix«).

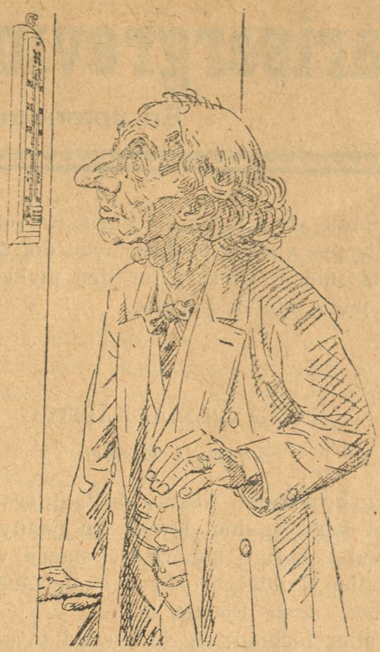

TUMMELUMSK! Professoren (ser paa Termometret) Hvad, er det allerede d. 20 ds. Hvor Tiden dog iler!

(»Meggendorfer Blätter«).

— Men snälla fru Karlsson, inte skal ni väl bära er sön som ä så stor.

— Åh, det är bara för att han inte ska gå och nöta på den dyra halvsulningen, (slide paa de dyre Skosaaler).

(»Søndags-Nisse«).

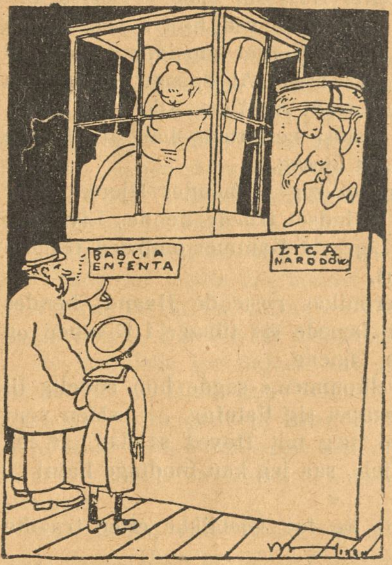

Kuriositetsmusæum1930.

— Se, min Dreng, der tilvenstre ser Du Versailles-Traktaten, og tilhøjre Resterne af »Nationernes Forbund!

(»Mucha«, Warschau).

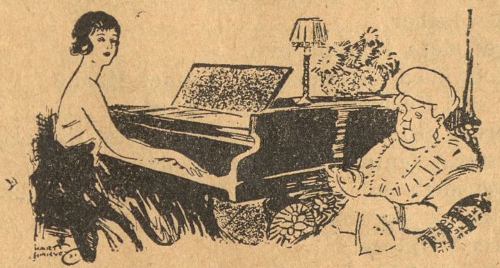

— O, Mamma, Du ved ikke, hvor jeg elsker Mozart!

— Godt, Saa inviterer vi ham til vort næste Bal!

(»London Opinion«).

Daarlig Sportsmand.

Damen: Jeg har en god Tips til Dem, Hr. Doktor. De skulde holde et Øje med »Maja«.

— Doktoren: Hvorfor dog? Jeg er jo allerede forlovet!

(»Lustige Blätter«).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Endnu samme Aften forlod de Paris. Rafael som en drømmende, der næppe var sig bevidst, hvad der skete med ham, Hr. Chevalier fuld af Omsorg for den ulykkelige, som han havde taget under sin Beskyttelse.

ENOGTYVENDE KAPITEL.

Blødende Hjerter.

Et Aar er henrundet. Gustav de Cendrys Saar var forlængst blevet lægt, og han levede nu paany i et lykkeligt Ægteskab med Leontine, kun rædselsslagen ved den Tanke, at Hr. Chevalier skulde gøre Brug af de farlige Breve, som denne, Gustavs værste Fjende, besad.

Hr. Chevalier forholdt sig imidlertid tavs af den simple Grund, at han og Rafael turede rundt i evropæiske Storbyer, for at den sidste skulde kunne glemme sin »utro« Elskede — Luzie.

Rafael søgte forgæves efter Ro i sin Sjæl — Luzies' Billede viste sig stadig for hans Øjne ved højlys Dag som i Nattens Drømme, og da de to Herrer omsider ankom til Paris, havde Rafael kun en Tanke: At opsøge Luzie, som imidlertid forlængst havde forladt sit Hjem. Alle hans Eftersøgelser var forgæves,og tilsidst besluttede han at aflægge Luzies Veninde, Veronika, et Besøg.

Veronika var blevet meget syg — hendes Hjertes Saar var gaaet i Blodet, og en Svindsot truede hendes Liv. Hun laa stille og bleg paa sit Leje, da Kammerjomfruen traadte ind og viste hende et Kort.

Kortet faldt ud af Veronikas rystende Haand; hendes Svaghed var for stor, hun lænede sig tilbage i Divanen og holdt Lommetørklædet for Øjnene.

»Herren er mig . . . velkommen,« sagde hun endelig til Pigen, da hun havde tilkæmpet sig Fatning. . . . »Men vent endnu et Øjeblik, Josefine; læg mit Hoved saadan, at jeg kan se Døren, glat min Kjole, saa jeg kan modtage ham! . . Saadan, før ham nu ind! . . .«

Pigen gik forbavset ud, og faa Øjeblikke efter traadte Rafael ind.

Han blev forskrækket, da han saa Veronika, men da han tog hendes Haand og vilde føre den til sine Læber, blev han helt forfærdet over hendes ligblege, forgræmmede Ansigt, og kun med den største Anstrengelse lykkedes det ham at skjule sin Bevægelse.

»Er De syg, Veronika?« spurgte han med oprigtig Deltagelse.

»Ja, jeg er, Rafael!« svarede hun og trykkede hans Haand, idet hendes blaa Øjne oplivedes, nu da hun saa ind i hans. »Ikke sandt, Rafael, De blev forbavset over at se Deres Veninde saaledes? . . . Men ogsaa De, Rafael, er bleg og lidende. Det er et tungt Aar, vi to har tilbagelagt, ikke sandt?«

»Et tungt Aar,« gentog Rafael som et svagt Ekko, idet han ligesom en Gang i gamle Dage tog Plads paa den lave Taburet foran Divanen.

Veronika følte Ligheden i Situationen, et smerteligt Udtryk lagde sig over hendes blege Ansigt, men hun søgte at jage disse Tanker bort.

»Jeg har været fornærmet paa Dem, fordi De saadan glemte Veronika,« sagde hun med et tvungent Smil, »men saa hørte jeg, at De var paa Rejse sammen med Hr. Chevalier, bag efter blev der saa fortalt, at De fuldstændig havde forladt Frankrig og var rejst til de sorte i deres Hjemstavn.«

Rafaels Ansigt vedblev at være blegt og ubevægeligt. Der indtraadte en kort Pavse, begge tænkte paa Luzie, men ingen af dem vovede at berøre det pinlige Emne.

»Rafael,« begyndte Veronika igen, vilde det være indiskret at spørge Dem om, hvad der atter har ført Dem over Oceanet tilbage til os?«

»Nej,« svarede Rafael. »Jeg takker Dem endogsaa for Spørgsmaalet, da det lægger mig et andet paa Læberne. Veronika?« fortsatte han med en af Angst beklemt Stemme, »ved De, hvor Luzie opholder sig?«

De blege Roser paa Veronikas Kinder fik pludselig Farve ved dette Spørgsmaal, hun førte uvilkaarligt Haanden til Hjertet, som om det var der, det gjorde ondt.

»Jeg vil besvare det Spørgsmaal,« sagde hun, »naar De vil give mig Lov til først at gøre et andet.«

»Jeg hører.«

»Hvad har skilt Dem og Luzie ad?«

»En Mistanke . . . en forfærdelig Mistanke, der længe har plaget min Sjæl, Veronika,« vedblev han heftigt og tog hendes Haand, »tror De, at Luzie er skyldig?«

»Luzie . . . skyldig . . . Jeg forstaar Dem ikke, Rafael.«

»De forstaar mig ikke, og jeg taler dog saa tydeligt! . . . Man fortalte mig, man gav mig de mest utvetydige Beviser paa, at Luzie skændigt havde bedraget mig. . . . Jeg kunde ikke tvivle. Mit Blod er letbevægeligt, det rev mig med, og det kom til en Scene, der . . . skilte os for stedse! . . .«

Veronika rejste sig med stort Besvær op og rystede langsomt og sørgmodigt paa Hovedet.

»Jeg tror, Rafael, at Luzies ædle, rene Hjerte aldrig vilde være i Stand til at begaa noget urigtigt, og jeg ved,« tilføjede hun med bævende Stemme, »at Luzie elskede Dem, som kun en Kvinde kan elske, og at hun i Dem saa en Gud, og en Kvinde, der kalder en Gud for sin, kan aldrig holde en anden, en almindelig dødelig, for værdig til at indtage den mindste Plads i sit Hjerte.«

Rafael rødmede stærkt, han tog atter Veronikas Haand, han bedækkede den med Kys og syntes at være meget lykkelig.

»Tusind Tak, Veronika! De ved ikke, hvor lykkelig, men tillige hvor usigelig ulykkelig, De gør mig. Men endnu et. Og svar mig hurtigt, for at De kan befri mig for en Byrde, der for hvert Øjeblik bliver tungere. Sig mig, ved De, hvor Luzier er?«

Veronika saa, med hvilken Sjæleangst Rafaels Øjne hang ved hendes Læber.

»Jeg ved det,« svarede hun.

Rafael trykkede krampagtigt hendes Haand.

»Luzie er i Karmeliterindernes Kloster.«

Ved Ordet »Kloster« blev Rafaels Ansigt ligblegt.

»I Kloster,« gentog han tilintetgjort.

Han stormede ud som den Gang, han saa Luzie i det samme Værelse, og som den Gang saa Veronika efter ham med Taarer i Øjnene.

Med et Suk faldt hun tilbage og skjulte sit Ansigt i sit Lommetørklæde.

TOOGTYVENDE KAPITEL.

Hr. von Winter.

Det gik i Dag meget livligt til i Heublingers ellers saa stille Loge.

En ung Mand med sort, krøllet Haar sad paa den eneste Stol, der fandtes; han støttede fortvivlet Hovedet med begge Hænder, medens Heublinger, halvt rørt og halvt gnaven, stod ved Siden af ham og paa alle mulige Maader viste, at han var meget utaalmodig.

Rafael var nemlig for omtrent en halv Time siden kommet stormende ind i den Gamles Loge; han havde ganske vist kun set ham den ene Gang hos Luzie, men siden havde hun fortalt ham meget om den gamle Tjener.

Heublinger gættede instinktmæssig, at den unge Mand var Ophavsmanden til alle Luzies Lidelser, han modtog ham derfor knurrende som en gammel Lænkehund og for gnaven op imod ham, fordi han faldt med Døren ind i Huset, d. v. s. bestormede ham med Spørgsmaal om, hvor Grevinde Luzie var; thi Rafael havde forgæves søgt hende i Klosteret, som hun havde forladt efter en svær Sygdom.

»Det ved jeg ikke, og selv om jeg vidste det, vilde jeg dog ikke fortælle det til den første den bedste,« svarede han Rafael og vendte ham Ryggen.

»Men naar mit Liv og hendes Lykke afhænger af, at jeg faar det at vide!« sagde Rafael bedende og bemægtigede sig den Gamles Haand.

Rafael lod sig ikke saadan afvise, han antog, at den Gamle kendte Luzies Opholdssted, og han var ikke til Sinds at forlade ham med uforrettet Sag. Han bad ham med Taarer i Øjnene om at have Medlidenhed med sig, han tilstod for ham, at han havde en stor Synd paa sin Samvittighed, han gjorde ham næsten til sin fortrolige, saa Heublinger kunde af hans Ord gætte, hvad der var foregaaet mellem ham og Luzie, noget, Komtessen aldrig havde omtalt.

Det var derfor intet Under, at Heublinger tilsidst fattede Interesse for ham, han lyttede med spændt Opmærksomhed til hans smertelige Udbrud og fik tilsidst den Overbevisning, at Rafaels Sorg dog vist var ægte.

»Naa, saadan staar altsaa Sagerne!« tænkte han ved sig selv, da Rafael var færdig med sit usammenhængende Skriftemaal. »Sig mig en Gang, Hr. Baron, hvorfor forlod De egentlig Komtessen, da hun dog elsker Dem saa højt, at der for hende ikke findes andre Mennesker i Verden?«

»Hvorfor jeg forlod hende?« sagde Rafael forvirret. »Man bagvadskede hende . . . man bragte mig Beviser . . . o, disse skrækkelige Beviser for hendes Brøde!«

»Og De har troet paa de Beviser!« udbrød Heublinger foragteligt. »Hr. Baron, en Mand, der som De kan lade sig overbevise om, at en saadan Engel har syndet, han fortjente hende ikke. . . . Nu kender De min Mening, Hr. Baron, lad mig saa have Ro!«

Lige da Heublinger havde sluttet denne Krafttale blev der ringet paa Portklokken. Rafael blev forskrækket og saa forvirret op. Heublinger aabnede Porten, og straks efter viste der sig en ny Skikkelse uden for Vinduet. — Det var Hanneton.

Hanneton saa paa den unge Baron med det medlidende Blik, hvormed man plejer at betragte en ulykkelig, som man er vant til at træffe lykkelig og glad. Det gjorde ham ondt, at Heublinger behandlede ham saa følelsesløst, som han efter Rafaels Udseende at dømme gjorde.

»Jeg har ingen Hemmeligheder,« sagde han og vendte sig halvt til Rafael og halvt til Heublinger, »tværtimod, Hr. Baronen kan maaske være mig til Nytte ved sit Kendskab til den fornemme Verden, og det i en Sag, der har forvoldt mig meget Hovedbrud.«

»Hvis jeg kan vise Dem en Tjeneste, kære Hanneton, skal jeg gerne gøre det,« sagde Rafael adspredt.

Hanneton stillede sin Jernstav bag ved sig, for at han ikke skulde komme til at gøre Ulykker med den i det snævre Værelse, og saa begyndte han: »Jeg har i lang Tid baaret paa en Hemmelighed, der nu er ved at vokse mig i den Grad over Hovedet, at jeg maa betro mig til nogen, da tilmed en fornem Herre spiller en vis Rolle deri . . . men for at springe lige midt ind i Historien, kender De en Herre, der kalder sig Chevalier de Metz?«

»Jo, den Herre kender jeg rigtignok!« svarede Rafael.

»Kender Hr. Baronen ham nærmere?«

»Jeg kender ham som en Gentleman!«

»Og jeg kender ham som en Skurk!« slap det ud af Heublinger, hvem Blodet var steget til Hovedet allerede ved, at hans Navn blev nævnet.

»Det er haarde Ord, Heublinger!« sagde han. »De taler om en af mine bedste Venner!«

»Hr. Baron,« sagde Heublinger og lagde Armene over Kors paa Brystet, »min Tunge har endnu aldrig sagt en Usandhed, og jeg plejer nøje at veje mine Ord. Jeg gentager det, der findes ikke større Skurk paa Jorden end denne saakaldte Hr. Chevalier!«

Rafael havde imidlertid rejst sig op, ved disse Ord tumlede han tilbage, han kunde næppe holde sig oprejst.

»Det gør mig ondt, Hr. Baron!« vedblev den ubønhørlige Heublinger. »Men sig mig nu et, vidste Komtessen, at denne Mand var Deres Ven?«

»Ja, hun vidste godt, at jeg kendte ham.«

»Det forstaar jeg ikke,« sagde Heublinger, der atter stod overfor en Gaade. »Har hun da aldrig advaret Dem for ham?« spurgte han videre.

»Jo, jeg husker, at hun gjorde det en Gang. . . . Hun rødmede ved det, og denne. . . .«

Rafael turde ikke tilføje, at han havde holdt denne Rødmen for et Bevis paa hendes Skyld.

»De ser, Hr. Baron, at jeg heller ikke kunde høre dette Navn, uden at Blodet steg mig til Hovedet, og jeg har dog ikke saa megen Aarsag til det som Komtessen. . . .«

»Og hvad Aarsag kunde Komtessen da have?« faldt Rafael ham hurtigt i Ordet.

»Kun en eneste en, at denne Mand forfølger hende, at han har fordrevet hende fra hendes Faders Hus, jeg formoder, at det var for at faa hende i sine Kløer, for at kunne ødelægge hende. Det ene er lykkedes ham, det andet ikke.«

Det svimlede for Rafael, han gjorde de største Anstrengelser for at klare den Vrimmel af Tanker, der ligesom Uvejrsskyer for gennem hans Hoved.

»For at kunne ødelægge hende!« gentog han. . . . »Hvad Interesse kunde en Mand som han have af det. . . . Det er umuligt!«

»Jeg forlod efter femogtyve Aars Tjeneste Greven, saa snart denne Hr. Chevaliers Halvsøster blev Komtessens Stedmoder.«

»Er Hr. Chevalier en Broder til hendes Stedmoder!« udbrød Rafael overrasket.

»Ja, Hr. Baron. Det skulde rigtignok være en Hemmelighed, men jeg ved, hvad jeg siger.«

Den Oplysning, at Hr. Chevalier var saa nær beslægtet med Luzies Stedmoder, var den første Omstændighed, der gav Heublingers Ord Vægt overfor det Venskab, som Rafael følte for Hr. Chevalier.

»Vent lidt, Heublinger,« sagde han. »Mine Tanker formaar ikke at følge Dem, det er for meget paa en Gang! . . . Maa jeg spørge, saa kan jeg vist bedre forstaa det. . . . Sig mig, boede Luzie hos Madame Declos i Rue Grammont?«

»Ja, der har hun boet. Jeg har selv hørt paa, at Hr. Chevalier som Grevens Fortrolige anbefalede denne Dame til Beskytterinde for Luzie under Grevens Fraværelse; jeg har hørt paa, at han skildrede hende som et Mønster paa en moderlig Veninde, og jeg ved ogsaa, at det var Greven selv, der førte sin Datter til hende.

(Fortsættes).

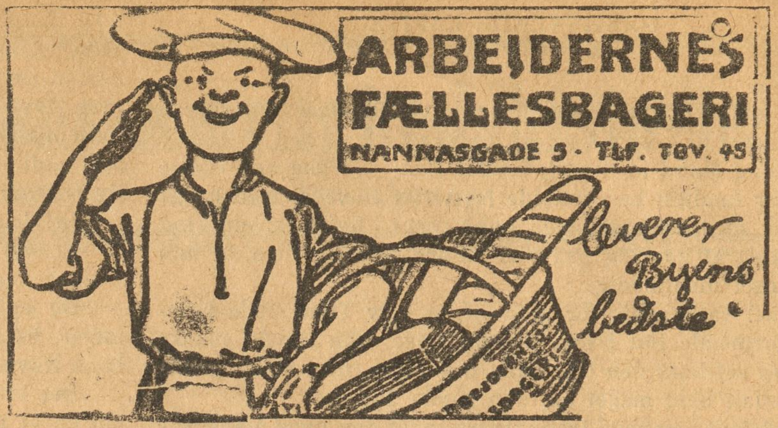

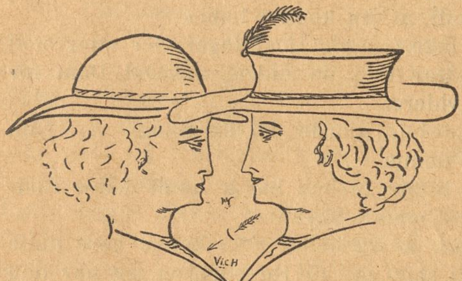

— Hvor den Fjer, Du har i Hatten, dog er smuk.
— Ja, ikke, men det er ogsaa en garanteret ægte Fantasifjer.

Tegnet af V. Hansen.

TEATER OG GØGL.

Jeg kender de store Plakater,
hvorefter man ta'r sit Valg,
til dette og hint Teater,
hvor Latter og Graad — staar til Salg.

Jeg selv har købt mange Billetter,
jeg kommer der tem'lig tidt,
til Drama og Operetter,
— men aldrig i Kjole og Hvidt.

Min Plads er iblandt Proletarer,
i Reglen til nedsat Pris,
naar noget godt jeg erfarer
i en eller anden Avis.

Jeg finder i Reglen en Gøgler,
blandt Gøglermasken et Fjæs,
der i Regissørens Tøjler
blot ler eller græder sig hæs.

Jeg er ikke en kynisk Digter
med lærd og skolet Forstand,
men en med daglige Pligter,
en ganske almindelig Mand.

Jeg finder blandt Hverdagens Skitser
langt rigere Eventyr,
grove, gemytlige Vitser
og Spøg — iblandt Dagens Postyr.

Desværre de fleste kun aner
et hverdagsagtigt Motiv,
men bag de hverdagsgraa Vaner
der aander et sprudlende Liv.

F. Sch.

Kære Ravn! Her har Du en hel Samling med Fut i:

Paafugl: Sig noget Pjerrot!
Papegøje: Maa jeg bede om Ordet.
Abe: Lad os nu være Mennesker.
Skalle: Maa jeg drikke med Dem?
Moppe: Du kan tro nej.
Loppe: Hvad stikker Dig?
Due: Har Du faaet mit Brev?
Svale: Det var en rar Sommer.
Stork: Hvor mange Børn har De?
Varulv: Lever Deres Svigermoder?
Hornfisk: Ja vel er han gift.
Zobel: Kan Du holde Dig i Skindet.
Hund: Gaa væk!
Kat: Uh, hvor den kradser.
Kamel: Nu skal Du faa paa Pukkelen.
Vandmand: Skal det være en Brander?
Skilpadde: Har De været paa Skydebanen for nylig?
Holstensk Sild: Saa Du Røgen?
Hare: Lad os nu stikke af.
Dovendyr: Vi har nok gaaet i Skole sammen.
Hummer: Det var da en skrækkelig Lejlighed.
Svin: Sikken et Held.
Gris: Det gælder om at spare.
And: Skriver De i Bladene?
Krebs: Det gaar tilbage.
Kvæg: Det kan Du selv være.
Kænguruh: Pungen eller Livet.
Møl: Den er sgu pebret.
Hvalfisk: Hvad er vi Mennesker?
Kalkun: Hvorfor bliver De rød i Hovedet?

Venlig Hilsen
Svanebay.

Eget Fabrikat Tlf. Nora 1799

Elektr. Drift Tlf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Kristian: Har du daarlige Ører Peter? siden du gaar med Bind om dem?
Peter: Nej, men jeg skal være Skriver, og da vil jeg vænne Ørerne til at falde ind til Hovedet, at jeg ikke skal tabe Penneskaftet.

Tegnet af Alfred Nielsen, Aalborg.

Stud. E. N. Tak for de tilsendte 4 Digte, men det er os ikke muligt at finde ud af, hvilke to, der er de bedste. De vil efterhaanden komme frem i disse Spalter.

Kaj M. R. Der er ikke meget Haab for deres tre smaa Tegninger.

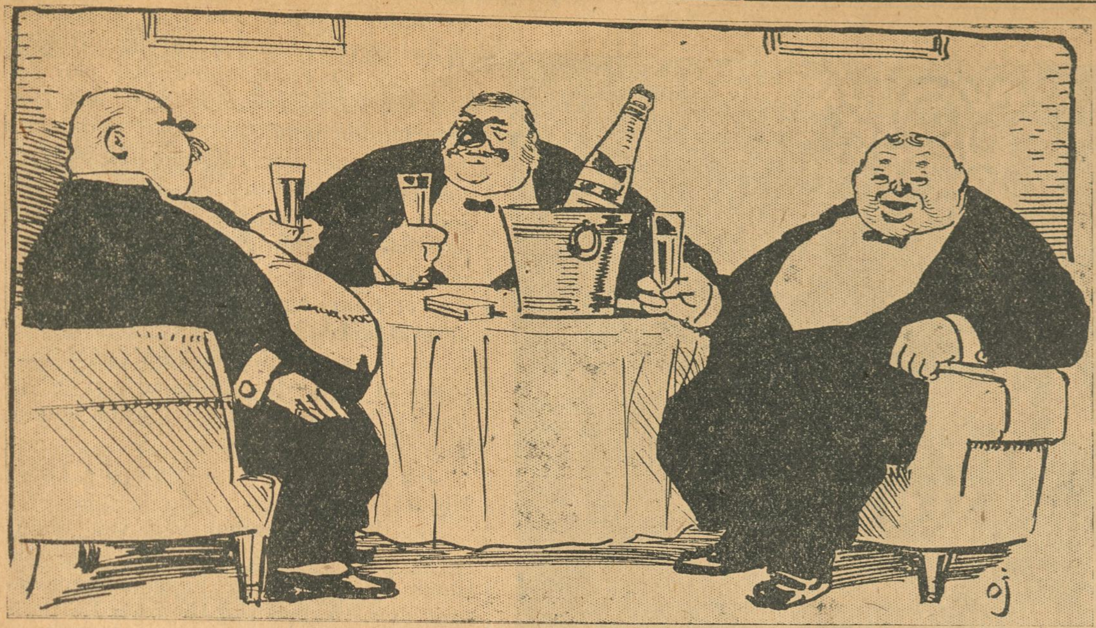

Nu gaar'en godt for hver
en Ardejdsgiver,
og der blev ingen skudt i
denne Krig.
De skyder nok — paa »Sky-
debanens« Skiver
og drikker tæt for hvert
et nyt Forlig.

Tegning af *Osvald Jensen.*

Jernbanedirektør *Andersen Alstrup* fratræder i en nær Fremtid Ledelsen af vort Jernbanevæsen. Hans sidste Ønske gaar ud paa, at der maa blive reserveret ham et *Tilbage-Tog.*

Nu skal Damerne, i Følge den sidste Mode, have tatoveret en »Trylleblomst« paa deres bare Ryg. Altsaa: et henrykkende Trylleri paa en fortryllende Ryg!

Hørt i Selskab.

I Aarhus traf Barber H. sammen med Grev R., og Barberen, der blev meget glad ved Præsentationen, vidste ikke bedre Emne til en Samtale end at spørge:

Barberer Hr. Greven sig selv?

Hvortil Greven svarede:

— Ja — hvem Fan' skulde jeg ellers barbere?

Det forlød, at et eller andet Teater vilde tage »Den glade Enke« op.

Hun blev desværre skuffet, det gamle Liv!

»EN DANSKER«

Den tykke Urtekræmmer saa meget bekymret ud, da han uden Hat sprang op ad Trappen og nervøst ringede paa Døren.

»Aa, jeg er saa ked af det, bedste Fru Lange,« sagde han, »men der er sket en meget kedelig Misforstaaelse i min Butik. De bad om to Pund Havregryn, og ved en Misforstaaelse tog min Kommis Savspaaner fra en Kasse, vi har modtaget Vindruer i.«

Fruen brast i en rungende Latter.

»Næ, hvor var det dog grinagtigt,« sagde hun tilsidst.

»Grinagtigt?« udbrød Kræmmeren spørgende.

»Ja, netop grinagtigt! Nu har vi været gift i tretten Aar, og aldrig har Georg rost min Mad før netop imorges ved Frokosten. Gud velsigne ham, om han ikke ogsaa sagde idet han bad om en ny Portion, at denne Grød mindede ham om den, som hans Moder lavede!«

»EN SVENSKER«

Mannen: — I år, kära Amalia, får du önska dig vad du vil till din födelsedag.

Fruen: — O, söte, älskade August, vad du —

Mannen: — För jag har nämligen inte råd att köpa dig någonting.

— — — —

»EN NORDMAND«

Paa landevejen mellem to byer traf en handelsreisende forleden en fremmed hund, som trolig fulgte ham. Pludselig kom en bil og kjørte over hunden. Den var stendød.

Ut av bilen steg en pelsklædt herre. Han tok en hundrekroneseddel ut av tegneboken og rakte cyklisten den:

— Er De fornøiet med den?

— Ja, la gaa, lød svaret.

Automobilen kjørte videre i rasende fart og cyklisten fortsatte sin tur i godt humør.

»EN AMERIKANER«

Den korteste Meddelelse om et Menneskes Død er fremkommen i »Omaha-Tidende« af 1. April.

Den lød saaledes: Mill Hiram saa ned i Løbet af et Gevær. Han blev 55 Aar.

En Ægtemand har saa forbandet svært ved at tilgive sin Hustru de Fejltrin — *han selv* begaar.

En Kvinde kan tilgive sin Mand alt, kun ikke det, at han — tilgiver hende.

Den, der forstaar alt, tilgiver alt — har en Franskmand engang sagt. Jeg tilgiver ham, at han ikke havde bedre Forstand.

»Dommervagt«

Dommer: Hvordan kom De herhen?

Fuld Arrestant: Ved Hjælp af 2 Betjente.

Dommer: I drukken Tilstand?

Arrestant: Ja, — begge 2!

Dommer: Er det saa svært at være ærlig?

Tyv: Den ærede Dommer kan jo forsøge!

Typer der forsvinder. V.

Tegning af *O. Hartig.*

Digteren.

Tegning af *Erik Lassen.*

Hun hører til vor Boulevard,
blandt de smaa, som aldrig bli'r hadet.
Men hun flygted med 7 Miles Fart,
da hun hørte, hun skulde i Bladet.

Hun nedla' Protest med en Takt,
hvor Vemod og Stolthed var blandet:
»Jeg vil frem i min ny Badedragt,
om lidt, naar jeg pjasker i Vandet!«

En Hund med „Faaresyge."

Men denne Gang havde jeg gjort Regning uden Vært. Hun var øjensynlig bleven inspireret af den ækle Pige, som øjeblikkelig yttrede, at blev det saadan ved, kunde vi snart forsyne alle Høkerbutikker med salt Lammekød. Min Hustru sagde mig rent ud, at jeg selv var et gammelt Faarehoved, og hvis jeg ikke passede bedre paa min Hund, kunde jeg risikere, at Dyret en skønne Dag tog Fejl og til en Afveksling bed mig.

Denne sidste Ytring saarede mig i høj Grad, og jeg besluttede at vise hende, at jeg nok skulde holde Hunden i Tømme.

I denne Hensigt gik jeg hen til en Skovfoged, der selv havde mange Hunde og havde dresseret endnu flere. Han maatte da kunne give mig et godt Raad. Da jeg havde fremført mit Ærinde, smilte han paa saadan en underlig Maade, der var næsten noget melankolsk i dette Smil.

— Bider hun Faar? spurgte han. Ja, saa faar vi vel forsøge de sædvanlige Midler.

Jeg antydede, at jeg oprigtig ønskede at lære disse Midler at kende. Han spurgte, om jeg havde banket Dyret godt igennem. Jeg svarede ja.

Da betroede han mig, at der fandtes et andet Middel, som man anvendte i alvorligere Tilfælde. Han tager Hunden med sig til Faarefolden just paa den Tid, da Faarene skulde jages ind. Derpaa binder man den nede under den høje Staldtærskel, saa den ikke kan ses udefra, og lader saa alle Dyrene hoppe ind over den. Dette vil bibringe Hunden en Følelse af noget uforklarligt, som den ræddes for, saasnart den faar Øje paa et Faar, og den vil da omhyggelig undgaa deres Selskab.

— Hvis det ikke lykkes, maa man prøve at binde den sammen med en opstaldet Vædder. Det er næsten endnu sikrere.

Jeg besluttede at forsøge det første Middel.

Jeg bandt Hunden bag ved Staldtærskelen og iagttog med stigende Glæde, hvorledes alle Faarene hoppede over den. Derpaa slap jeg den løs. Den saa betydelig slukøret ud og satte af Sted ad Hjemmet til, som var den morkeræd. Den fortræffelige Mand havde virkelig haft Ret. De hoppende Faar havde øjensynlig bibragt Hunden en ny og bedre Livsanskuelse.

— Se saa, sagde jeg til min Hustru, da jeg kom hjem, nu er det forbi med det salte Kød. Nu er min Hund kureret for den Svaghed.

Og jeg fortalte til Punkt og Prikke, hvorledes jeg havde baaret mig ad. Hun troede mig ogsaa og var glad over det gode Paafund. Kun den infame Pige skele til mig, og jeg hørte hende le for sig selv ude i Køkkenet. Skønt jeg ikke nærede nogen som helst venskabelig Følelse overfor dette Individ, der altid kritiserede mig, kan jeg dog ikke nægte, at denne Mistro nedstemte mit gode Humør en Smule. Jeg gik imidlertid til Sengs og sov godt.

Næste Morgen, da jeg havde lagt den sidste Haand paa mit Toilet, hørte jeg et underligt Spektakel. Det lød, som om det kom nede fra Fjorden udenfor Verandaen. Jeg blev helt urolig til Mode og gik ud for at se, hvad der kunde være i Vejen.

Paa Bredden stod min Køter og gøede, som om der aldrig var hoppet Faar over den, og ude i Vandet stod to Væddere, som øjensynlig ikke turde vove sig i Land. Jeg løb øjeblikkelig derned for at hindre unyttig Blodsudgydelse, og jeg hørte det modbydelige Fruentimmer skoggerle i Køkkenet. Jeg halede det røvbegærlige Dyr med ind paa mit Værelse og laasede Døren af.

Der hvilede en trykkende Tavshed over Frokostbordet. Jeg undgik min Hustrus Blikke og lagde ufortrødent salt Kød paa mit Smørrebrød for at vise, at jeg ikke blev ked deraf. Men jeg besluttede ikke at tabe Modet. Efter Frokosten vilde jeg forsøge det andet Middel.

(Sluttes i næste Numer).

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT LEVERER DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 72 HJ. AF SILKEGADE 6 KØBENHAVN K. TELEFON NR 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Første Tilskuer: Tror De, at den debuterende Skuespillerinde har en stor Fremtid for sig?

Anden Tilskuer: Nej, dertil er hendes Fortid for stor.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

ET FREMTIDSFÆNGSEL.

Fængselsdirektøren siger til Slutteren:

— Hvis Nr. 47 atter forsynder sig imod Reglementet, saa skal der sættes et elektrisk Klaver ind i hans Celle!

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

OGSAA EN DYRLÆGE.

— Min Søn, Lægen, beskæftiger sig for Tiden med Bacillerne.

— Hvad er Baciller egentlig for noget?

— Baciller er ganske smaa, næsten usynlige smaa Dyr, som — —

— Naa, Deres Søn er altsaa Dyrlæge!

Avertér i „RAVNEN“.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2
TF. 354 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Køb RAVNEN

FORSIGTIGHED.

En Herre kommer aandeløs styrtende ind paa Telegrafstationen og udbryder til den tjenstgørende Telegrafist:

— Min Herre, jeg indleverede for lidt siden et Telegram, hvis det ikke er for sent, vilde jeg gerne rette et Ord i det!

— Er det maaske det Telegram, hvori der staar: Marie er lykkelig nedkommet med en Søn?

— Ja, vilde De ikke være saa venlig at sætte Ordet »to« i Stedet for »en«.

— Med Fornøjelse, men er det maaske ikke bedre, at jeg venter lidt endnu med at afsende det?

✻

MOD.

Officeren: Vil De nævne mig et Eksempel paa, hvorledes en Soldat kan udvise Mod i Fredstid?

Rekrutten: Naar han klager over en Foresat!

✻

I BEUNDRINGENS HEDE.

Kunstmæcenen (i Atelieret): O, min Herre, Deres Billede er i Sandhed fortryllende! Der er kun et Ord i det italienske Sprog, der kan betegne det — og det har jeg glemt!

✻

FORMILDENDE OMSTÆNDIGHED.

Dommeren (i Hovedstaden): Har De været straffet tidligere?

Den Anklagede: Ja — men kun i Provinsen.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade

F.E. BORDING KØBENHAVN

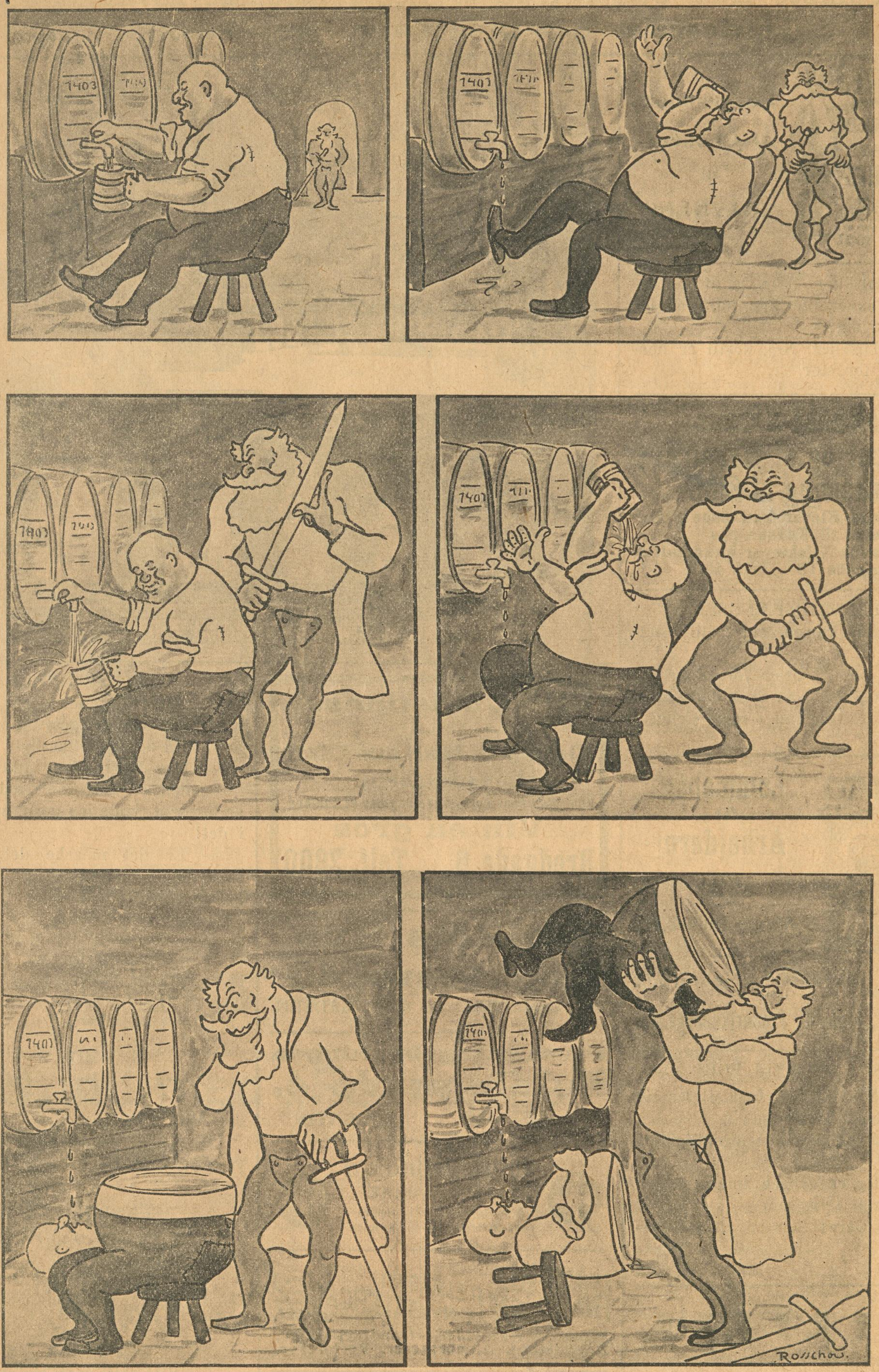

Tegning af *Rosschou.*

Tørst over Tørst!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen

Pris:

25 Øre

RAVNEN

Nr. 22 Redigeret af AXEL WESSEL * Torsdag den 2 Juni 1921

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

Jeg tror, de er falske som Havsens Skum — ak, var blot mit Hjærte saa haardt som Klippen!
Men jeg er letsindig, forelsket og dum — forelsket i hvem? Hun er lige paa Vippen!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Køb RAVNEN
udkommer hver Torsdag og koster kun 25 Øre!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløh.
Holm & Larsen,
Falkonerallé 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1.85.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

OGSAA EN TRIUMF.

Gæsten: Hvorfor ser Du saa stolt ud i Dag?

Pikkolo: Jo, der henne sidder en Herre, som ærgrer sig over mig!

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Frøkenen: De gjorde ligefrem Furore paa Ballet i Gaar Aftes . . . De var Ballets Løve . . . Den ene efter den anden kom og spurgte mig, hvem den smukke unge Mand med den elegante Figur var.

Doktoren :Ja, undskyld, Frøken, men jeg var slet ikke paa Bal i Gaar Aftes.

Frøkenen: Men der kan De jo se! De gør Furore, selv om De slet ikke er til Stede!

*

Mislykket Kompliment.

Herren: »Véd De, kære Frøken, at De ligner en Viol, en henrivende Viol, der blomstrer i det skjulte?«

Damen: »Det er umuligt! Jeg er alt for høj til at kunne ligne en Viol, der blomstrer i det skjulte.«

Herren: »Men der gives jo ogsaa langstilkede Violer!«

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

— De vil altsaa aldrig gifte Dem med en Læge, Frøken?
— Nej.
— Og hvorfor ikke?
— Fordi det jo ¡i saa Fald ikke nytter, at man besvimer eller bliver syg!

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

Madam Jensen: Se, der ligger nu igen den Fyldebøtte og sover Rusen ud med Piben i Munden som en anden tyrkisk Pascha. Og os Kvinder betragter saadant et Stykke Mandfolk naturligvis kun som Haremsdamer.

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

— De skulde tage en rigtig gammel og grim Huslæge!
— Hvorfor det?
— Jo, for saa vilde De snart erfare, hvilket udmærket Helbred Deres Kone er i Besiddelse af.

*

HUN STIKKER IKKE OP.
Frøkenen: To Officerer har skudt sig for min Skyld!
Kokkepigen: Og jeg har allerede ladet adskillige Soldater næsten sulte ihjel.

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1878.

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Hvergang Foraarssolen spiller op.

Jeg er født, hvor høje Huse
stænged Sol og Friskhed ude,
hvad fra Barn jeg véd om Livet,
er kun drømt bag blændet Rude.

Blevet til ved Moders Sange,
mest ved hendes Suk og Taarer,
blevet til, mens Tusind Smerter
sved som Ild i hendes Aarer.

Der var Stunder, hvor det var som
hele Verden lod os ene,
— Livets Glæder, Livets Goder
trives ikke mellem Stene. —

Hændte det, at Heldet fulgte,
straks lo bort vi alle Klager,
skønne var da og de Blomster,
som sprang ud paa Hjertets Ager.

Men Naturen den har Love,
uden om dem ingen kommer,
der, hvor Solen spærres ude,
bli'r der aldrig nogen Sommer.

Vore Blomster maatte visne,
deres Liv blev talt i Dage,
kun det graa, de høje Huse,
Stene, Stene blev tilbage.

Derfor hver Gang Foraarssolen
spiller op til Liv og Glæde,
tænker jeg paa mangen Stakkel,
som endnu bag Sten maa græde.

Aage Andersen.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

Den ny Tjenestedreng skal første Gang hæve sin Halvaarsløn hos Forvalteren.
»Du ser saa mørk ud i Huden — er Du egentlig dansk født?«
»Jøsses ja — det vil sige, min Mo'r er dansk, men min Fa'r er fra Samsø.«

*

Den højeste Lykke.
Lille Søn: »Papa, Døgnfluen lever jo kun en Dag, ikke sandt?«
Faderen: »Jo, min Dreng!«
Sønnen: »Saa har den altsaa hele Livet Fødselsdag!«

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Tvetydigt.
»Frøken, maa jeg ledsage Dem? — Hvor bor De?«
»Lidt længere nede i Gaden, kom kun, saa skal jeg straks *vise* Dem Døren!«

*

En Digters Lod.
En Grosserer holder Selskab, i hvilket der blandt de indbudne befinder sig en berømt Forfatter, som fører Fruen til Bords. I Samtalens Løb spørger Fruen:
»Skriver De ogsaa Digte?«
»Ja!«
»Saa har jeg en Bøn til Dem. Jeg har nemlig købt nogle nydelige Smaating til min Mands Fødselsdag — vilde De ikke skrive et Par Vers dertil?«
»Jo, hvorfor ikke?«
»Men skal jeg sende Tingene hjem til Dem, eller digter De ogsaa ud af Huset?«

AFR A/S

Hold Ilden vedlige

med

Kul og Koks

fra

Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

En berømt Sangerinde kunde ikke fordrage den Skik, at det begejstrede Publikum spændte Hestene fra hendes Vogn og trak hende hjem. Det var at stille sig i Klasse med Dyrene, sagde hun. Den sidste Gang, hun sang i Byen, blev hun transporteret paa bemeldte Maade, og hun besluttede da at give »Hestene« et »Kursus«.

Da Vognen var naaet til hendes Hotel, steg Divaen ud, takkede de unge Mennesker og inviterede dem op paa Hotellet til et lille Maaltid.

Naturligvis blev dette Forslag modtaget med største Begejstring, og et Par Minutter efter var de 8—10 unge Mennesker, som havde trukket hendes Vogn hjem, forsamlet i Divaens Salon.

En Tidlang ventede Selskabet paa, hvad der vilde blive serveret.

Saa aabnedes en Dør, og to Hoteltjenere viste sig bærende paa en Krybbe med Havre og bag efter fulgte to andre, der hver slæbte paa en stor Mulepose.

Disse Genstande blev placeret midt i Salonen, og en af Tjenerne sagde, at han skulde hilse fra Divaen og bede Herrerne tage for sig af Retterne. Selv var hun desværre forhindret i at være til Stede, da hun allerede var taget af Sted til Banegaarden!

KRÆNKET STOLTHED

Bogholder Møller, der har arbejdet tolv Aar i en Forretning, faar en yngre Medhjælper. Den første Dag, da de begge sidder og arbejder paa Kontoret, kommer der en Herre ind og spørger efter Chefen; da denne ikke er til Stede, gaar han igen, idet han ønsker Herrerne: »God Morgen«. Den unge Mand siger ligeledes høflig: »God Morgen«.

I det samme vender Hr. Møller sig om og siger til ham i en vredladen Tone:

»Jeg maa gøre Dem opmærksom paa, at naar Chefen ikke er til Stede, er det kun mig, der siger: God Morgen!«

Tagore-Vise.

(Mel.: »Den evigglade Kobbersmed«).

Der synges bør et Kæmpekvad om ham
den store Mand,
som kom her til Danmark fra Indiens
sorte Land.
Tagore er hans Døbenavn, og gammel
er den Svend,
omtrent paa Alder med hans Fætter,
Fa'r Methusalem.
Han blev født og svøbt i et Krokodilleskind,
og en Tiger klappede let hans lille
Kind,
Kvælerslangen skreg et Hurra, men
hvor fatalt:
Véd De hva', det Hurra gjorde, at den
selv blev kvalt!

Som otteaarig var Tagore kendt som
Trylledreng,
han kunde paa Stedet straks alting
trylle frem.
Til Brilleslanger lavede han kønne
Rudeglas
og fik hos Vicekongen saa en dejlig
Budeplads.
Han fik ofte fri, blot hans kære »Raja«
vil,
og Tagore løb straks a' Himalaja til,
og med Djunglens Dyr var han ikke
Spor paa Kant,
og et Myg lavede han en Dag til Elefant.

Som Syttenaarig fik han Skæg omtrent
som en Profet
(det samme, som Alle fornylig haver
set),
og i Kalkutta har han sin private Fest-
Frisør,
som følger ham paa Rejsen og gi'r
Skægget Fest-Kulør.
Hvis De spørger: Kan nu Tagore »baje«
— Nej,
han er glad, naar han faar et Stykke
Rejemad;
hvis De spørger, om han er gift den
pæne Mand —:
ikke mer end som i Klapperslangens
hule Tand!

Jørgen Grønsvær.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Tyskland (peger paa Amerika): Han kan gaa ind, men vil ikke. Jeg vil ind, men kan ikke!

(»De Amsterdammer«).

— Mamma, ser karlarna ut så där!
— Nästan!

(»Søndags-Nisse«).

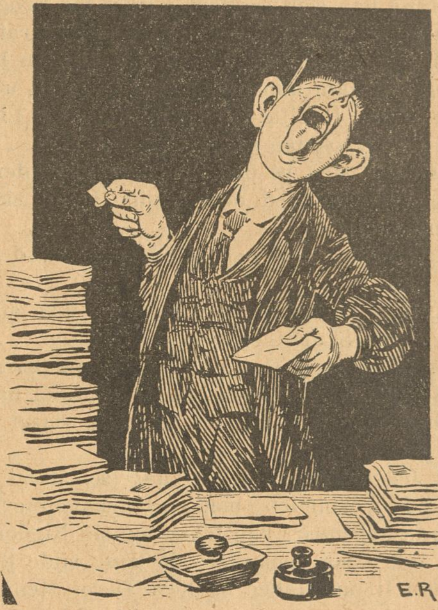

Kontorlærlingen, hvis Opgave det er at klistre Frimærker paa Forretningens Breve.
— O, hvem der havde tusinde Tunger!

(»Fliegende Blätter«).

1. — Den Mode er storartet!!
2. — Den vil jeg benytte!!

(»Lustige Blätter«).

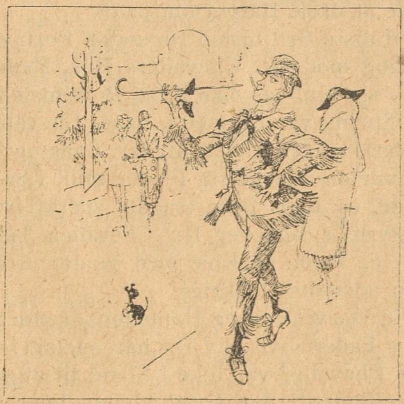

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

Dersom Heublinger talte sandt, faldt hermed den værste Anklage mod Luzie til Jorden, og Hr. Chevaliers onde Hensigt var tydelig paavist.

»Er det ogsaa sandt, at Greven har forstødt sin Datter og gjort hende arveløs?« spurgte Rafael med skælvende Stemme.

»Det er sandt, Gud i Himmelen tilgive ham!« svarede Heublinger indædt forbitret. »Den djævelske Kvinde, der allerede har Luzies Moders Død paa sin Samvittighed, har ogsaa haft Held til at styrte Datteren i Ulykke. Gaa til Deres Ven, til Hr. Chevalier, og fortæl ham, hvad jeg har sagt Dem . . . hører Dr, Hr. Baron,« gentog han med Eftertryk, »hvad jeg har sagt Dem om *Hr. von Winter*, der nu kalder sig Chevalier von Metz.«

Hanneton havde hidtil staaet ganske rolig i sit Hjørne og deltagende lyttet til Heublingers Ord, men ved Ordene »Hr. von Winter« sprang han som en Panter frem fra Krogen.

»Winter!« raabte han med sine Lungers fulde Kraft, idet han greb fat i begge Heublingers Arme. »Ja, saadan hedder Skurken . . . Jeg saa ham kun to Gange i Avignon uden at ane, at den Fyr skulde forgifte mit og min Datters Liv. . . . *Winter!* Ganske rigtig, saadan sagde ogsaa Politiet. . . . Nu forstaar jeg det hele. Men vé den Skurk, jeg myrder ham med mine egne Hænder; med denne min Haand skal jeg knuse hans Hjerneskal!«

»Fat Dem, Hanneton, lad os hellere overveje, hvad her er at gøre!« sagde han.

»Overveje,« gentog Hanneton. »Det behøver ikke at overvejes, jeg slaar denne Skurk ned som et vildt Dyr. . . . Det maa jeg, jeg har svoret den! Han har stjaalet mit Barn, han har gjort min stakkels Ninon ulykkelig og elendig, han har sparket hende bort med sine Fødder, han har slaaet hende paa aaben Gade.«

»Og hør nu: Jeg har gjort den Opdagelse, at en meget fornem Herre stod i Forbindelse med en Falskmøntnerbande, hvis Værksted han aabenbart kan takke for sin Rigdom. Ser De, Heublinger, inden jeg demaskererde ham, vilde jeg dog meddele Dem min Hemmelighed og høre Deres Mening. Og kan De gætte, hvem denne fornemme Herre er? *Ingen anden end vor Hr. von Winter!* . . . Hører De, Hr. Baron, det er Deres Ven, Hr. Chevalier de Metz, som jeg endnu i Dag har i Sinde at dreje Halsen om paa!«

Med disse Ord forlod Hanneton Portnerboligen og styrede sin Gang mod Hr. Chevaliers Hus. Medens han et Øjeblek tænkte sig om, saa han flere Politimænd nærme sig Huset. I fire Spring var Hanneton naaet Chevaliers Dør, og et Slag med Jernstangen knuste Ruder, Laas og Dør.

Hanneton naaede sin Fjende midt i Salonen. Han var helt rasende, og hans Øjne traadte stærkt frem af deres Huler, han styrtede sig over Hr. Chevalier, kastede ham om paa Gulvet og lagde sit Knæ med saadan Kraft paa hans Bryst, at han udstødte et Skrig.

»Din Djævel,« skreg Hanneton, »kender Du Ninons Fader, hendes Fader, hvis Liv Du har ødelagt?«

Hr. Chevalier var ikke i Stand til at svare, da Hannetons Tommelfingre i den Grad klemte hans Strube sammen, at han hvert Øjeblik truede med at kvæles.

Pludselig følte han et stærkt Tryk paa sin Skulder, men han rørte sig ikke af Stedet.

»I Lovens Navn, slip ham!« raabte en Stemme over hans Hoved, og en fast Haand lagde sig atter paa hans Skulder.

Paa et Vink af Kommissairen sprang to Politibetjente løs paa Hanneton og rev ham bort fra Hr. Chevalier, som i sidste Øjeblik blev reddet fra Kvælerdøden og nu langsomt kom til Bevidsthed igen.

Et Kvarter senere blev Chevalier under solid Bevogtning kørt til Fængslet, og der blev sat Segl for hans Dør.

Et Par Dage senere gik Rafael til den gamle Heublinger, og der udspandt sig følgende korte Samtale:

»Jeg har en Bøn til Dem, Heublinger!«

»Hvad er det?«

»Tag Tjeneste hos mig, Heublinger!«

»Som hvad, Hr. Baron?«

»Naa, f. Eks. som min Rejsemarskal,« svarede Rafael leende.

»Jeg skulde sende mine gamle Ben paa Rejse? Nej, Hr. Baron, De har alt for smigrende Begreber om dem. Nu søger jeg Ro.«

»Og naar det nu gælder om at opsøge Deres Yndling, Komtessen, hvad saa?«

»Saa skal jeg nok faa mine stive Ben til at følge med, om det saa skal være til Verdens Ende,« udbrød den gamle med funklende Øjne.

»De tager altsaa med, Heublinger?«

»Til vi finder Komtessen.«

»Og naar vi har fundet hende?«

»Saa maa hun gøre med mig, hvad hun vil! . . . Men hvad bliver der af den Vidneforklaring, jeg skulde aflægge mod vor Arrestant, Hr. Chevalier?«

»Den vil vi endnu i Dag lade føre til Protokols.«

»Godt, saa har jeg ikke mere her at gøre. Jeg staar fuldstændig til Deres Raadighed, Hr. Baron.« —

Samme Aften rejste Rafael og Heublinger fra Paris, deres foreløbige Maal var Egnen ved Pyrenæerne.

TOOGTYVENDE KAPITEL.

Villaen i Albano.

Mere end tre Aar er forløbet, siden de sidst skildrede Begivenheder, og for at optage Fortællingens Traad maa vi begive os til det sydlige Italiens yppige Jordbund.

I den lille, henrivende By Albano ligger paa en Bjergskraaning en isoleret Villa, der er omgivet af en skyggefuld Have.

Villaen er stille og tilsyneladende ubeboet. Kun i de sidste Eftermiddagstimer ser man en høj, slank Kvinde spadserende om i Haven, hendes Væsen er mørkt og indesluttet, og hun synes ikke at føle nogen Glæde ved Synet af den smukke Natur og den henrivende Udsigt over Campagnen, og et Udtryk af Had og synlig Foragt viser sig i hendes barske Ansigt, naar hun faar Øje paa en Olding, der af en Tjener bliver ledet hen til en Lænestol paa Verandaen foran Villaen, for at han der kan nyde den friske Bjergluft. Naar hun faar ham et se, forlader hun i Almindelighed snart Haven, og først efter en Times forløb vender hun atter tilbage.

Medens hun urolig vandrer omkring paa Gangene, viser der sig en anden Skikkelse udenfor Havegærdet. Det er en ældre, sværtbygget Mand med solbrændt Ansigt, graat Haar og Skæg og iført en almindelig, borgerlig Rejsedragt.

Han opdager snart Damen, og for ikke at blive set af

hende dukker han sig ned bag Gærdets tætte Løv uden dog at tabe hende af Syne.

»Det er dog paa denne Tid, at hun plejer at klatre om paa Bjergene,« brummer den gamle. »Det maa ske i Dag, dersom Lejligheden ellers er gunstig.«

Oldingen kommer til Syne paa Verandaen ledsaget af en Tjener, der omhyggeligt leder ham hen til en Stol. Synet af ham gør aabenbart et stærkt Indtryk paa den lurende.

»Carlo, lad mig være alene, jeg vil i Dag tale uforstyrret med min Gemalinde,« siger Oldingen til Tjeneren. »Gaa og bed hende komme hen til mig!«

Tjeneren gik ud i Haven, fandt den alvorlige Frue og forrettede sit Ærinde.

Damen maalte Tjeneren med et flygtigt men majestætisk Blik. —

»Jeg staar netop i Begreb med at gaa ud at spadsere,« svarede hun.

Dermed vendte hun Tjeneren Ryggen og gik ud af Haven gennem en Sidelaage uden at værdige Oldingen et Blik.

Den gamle bag Gærdet havde set det hele. »Djævel,« mumlede han mellem Tænderne. »Nu gaar hun altsaa,« tilføjede han, »altsaa til Værket!«

Han rejste sig op og gik langs med Gærdet, til han naaede Haveporten.

Oldingen modtog imidlertid Tjenerens Melding. Et smertefuldt Træk lagde sig over hans Ansigt, han tav og saa bedrøvet og eftertænksomt hen for sig. Saa vinkede han til Tjeneren, at han skulde gaa.

»Det er Himlens Straf,« mumlede han og skjulte det forgræmmede, rynkede Ansigt i sin Haand. Nu indser jeg det selv, jeg høster kun, hvad jeg har saaet; jeg er alene, forladt og ulykkelig.«

Pludselig hørte han Skridt foran sig, Gruset paa Gangen hen til Verandaen knirkede.

Oldingen løftede Hovedet og saa spørgende op. Han for sammen og rystede af Skræk, medens han stirrede stift og ubevægeligt frem for sig; men saa gik hans Angst over til en vis, velgørende Følelse, han aabnede Munden og rakte Haanden frem.

»Heublinger! . . . Er det Dig selv, Heublinger, eller er det en Drøm?« raabte Greven, da han genkendte sin gamle, tro Tjener, som han i Stilhed havde savnet mange Gange.

Heublinger var blevet staaende som en Billedstøtte i ærbødig Afstand fra ham, han tog nu sin Hue af uden at forandre en Mine, men rørte sig iøvrigt ikke af Pletten.

»Det er mig selv; til Tjeneste, Hr. Greve!« svarede han med sin dybe Stemme med en Blanding af den gamle, tilvante Ærbødighed og senere erhvervet Selvbevidsthed, hvilken sidste ogsaa bragte ham til at udelade »naadige«.

»Men hvordan har Skæbnen dog ført Dig hen i denne Krog af Verden?« spurgte Greven lidt overrasket over den Tone, hans forhenværende Tjener talte i.

»Skæbnen har ladet mig flakke meget omkring, Hr. Greve, inden jeg fandt, hvad jeg søgte,« svarede Heublinger i en alvorlig Tone.

»Saa har Du søgt mig?«

»Ja, Hr. Greve!« svarede Heublinger, idet han medlidende iagttog den Forandring, der var foregaaet med Greven, som endnu for fem Aar siden havde været saa rask og kraftig.

»Ikke sandt, Heublinger. Du havde ikke ventet at finde mig saaledes?« sagde Greven, der havde lagt Mærke til Heublingers Forbavselse.

»Naar jeg skal være oprigtig, maa jeg svare nej, Hr. Greve!«

»Du finder mig meget ældet, ikke sandt?«

»Jo, og det ikke blot i Aar. Hr. Greven ved, at jeg er næsten tyve Aar ældre end De.«

»Jeg husker det, Heublinger. . . . Vi er ikke altid Herre over vor Skæbne. . . .«

»Men saa meget desto mere over andres,« afbrød Heublinger ham strengt.

»Hvad mener Du med det, Heublinger?«

»Hr. Greve,« begyndte Heublinger med en vis Højtidelighed. »Jeg har benyttet Øjeblikket, hvor jeg kan tale med Dem uden Vidner. De ved, Hr. Greve, at jeg paa ingen Maade har Ret til at opkaste mig til Dommer over Dem, men jeg har været Vidne til mange Begivenheder i Deres Familje. Min Stilling tvang mig ganske vist til altid at være en tavs Tilskuer, men jeg kunde ikke forhindre, at min Samvittighed, min Følelse af Ret og Retfærdighed blev en lige saa tavs Dommer.«

»Hvad skal disse Erindringer til?« udbrød Greven og rettede sig aristokratisk op i sin Stol.

»De kalder mine Ord med det rette Navn,« vedblev Heublinger. »Hr. Greve, en Mand, der har tjent Dem tro i femogtyve Aar, tør rose sig af, at han kender Dem, og denne Mand beklagede Dem af hele sit Hjerte, da han for nogle Dage siden ubemærket saa, hvordan De led. . . . Jeg ved, hvad det er for en Lidelse, Hr. Greve, det er Samvittighedsnag over den sørgelige Skæbne, De har beredt Deres uskyldige Datter, det er Sorg og Harme over det Tyranni, over den Hjerteløshed, som De taaler af en Kvinde, hvis Navn aldrig er kommet over mine Læber, og som jeg heller ikke i Dag vil tage i min Mund.«

»Heublinger,« raabte Greven i den største Ophidselse. »Hvem har lært Dig at glemme den Respekt, som Du er mig skyldig?«

»Hr. Greve,« vedblev han, De var svag nok til at forstøde Deres Datter, til at fjerne Deres tro Tjener fra Dem og lade Dem forblinde af de skændigste Intriger. . . . Jeg beder, lad mig tale ud, Hr. Greve!« vedblev han med den største Koldblodighed, da Greven gjorde Mine til at afbryde ham. »Jeg har længtes efter dette Øjeblik i mange Aar, nu, da det er kommet, maatte det nødig slippe mig af Hænderne! . . . Hvad De har gjort mod mig, Hr. Greve, er kun en Tjeners sædvanlige Lod og hænder hver Dag, men hvad De har gjort mod Deres uskyldige Barn, er en himmelraabende Uretfærdighed, som De skal svare til histoppe.«

»Ud med den Uforskammede!« skreg Greven, rejste sig op og søgte at indtage en imponerende Stilling, hvad der imidlertid kun daarligt lykkedes. Han tog sig til Brystet, et stærkt Hosteanfald kom, saa han faldt tilbage i Stolen.

Heublinger var hurtig ilet ham til Hjælp.

». . . Heublinger, hvad var det, Du sagde om min Datter?« spurgte Greven bevæget og lagde sin Haand paa Heublingers Arm, som vilde han holde fast paa ham.

»Jeg taler om de skændige Intriger, der er spundet af en vis Person, hvis Navn jeg ikke her vil nævne, og af hendes Stedbroder, der er demaskeret som en gemen Bedrager og nu gaar i Lænker i Slaveriet i Toulon.«

Greven rystede over hele Kroppen, det bedste Vidnesbyrd om, hvor svag han var blevet.

»Du taler . . . om hvem taler Du?« udbrød han.

»Om Hr. Chevalier de Metz, Hr. Greve. Om den Hr. von Winter, der allerede under vort Ophold i Baden-Baden gjaldt for en falsk Spiller.«

»Det er forfærdeligt!« mumlede Greven ved sig selv. . . . »Heublinger,« tilføjede han højt med beklemt Stemme, »taler Du Sandhed?«

»Som jeg altid har gjort, Hr. Greve!« . . . Her er sort paa hvidt for det,« tilføjede han, idet han tog en gammel, gulnet Avis frem. . . . Retsforhandlingen og Dommen! . . . Fru Grevinden kender uden Tvivl begge Dele.«

Greven tog med rystende Haand Avisen, kastede et Blik paa Indholdet og lod den saa glide ned paa Jorden.

»Men mit Barn . . . min Datter. . . . Hvad var det, Du fortalte om min Datter?«

(Fortsættes).

Hansen: Naa—naa g-o— H-u-n-d!

GADENS BARN!

Til »Lotte«.

Lille Lotte, Du er et Barn af Gaden,
Du gaar først ud, naar Kvælden falder
paa.
I de smalle Sidegader
og i Skyggen af Facader
kan man let en lille Sludder med Dig
faa.

Hver en Herre omtrent i hele Byen
kender Lotte, den lille, vævre Tøs.
Hun er altid fiks i Tøjet,
— smilende og velfornøjet —
men hun er, hvad mange siger: »lovlig
løs«.

Hun er med, hver Gang der er Fest
paa Færde,
hun har Øjet, hvor mindst man aner
det.
Ingen Chance gaar hun Glip a',
og hun det hele kommer godt fra,
Lille Lottes Lige har jeg aldrig set.

Jeg har selv flere Gange været ude
at spadsere med Lotte, sikket Sjov.
Vi har »filmet« rent uskyldigt,
ganske dydigt — ligegyldigt
selv om en og anden kalder det for
»grov«.

Lille Lotte, Du er et Barn af Gaden,
løs paa Traaden, en »Filmer« kun som
faa.
Du har Løjer kun i Ho'det,
Du er fyldt af Ungdomsmodet,
— — — Lotte, jeg Dig ønsker, det Dig
vel maa gaa.

Ejnar Nielsen-Skovholt.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

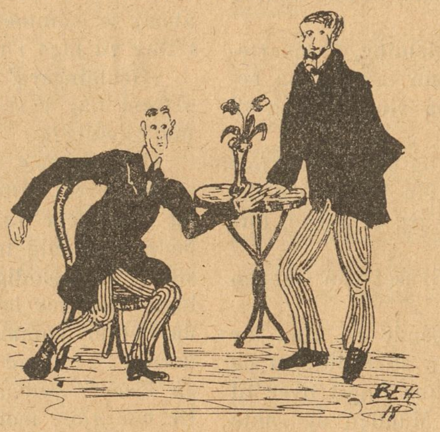

— Har Du en Cigar?
— Næh, — jeg er holdt op med at købe Cigarer.
— Saah, hvorfor?
— Jo, jeg vil vænne dig af med at ryge.

Tegnet af B. E. N.

Allan Larsen. Deres Manuskript kan ikke benyttes. Ønskes det tilbage, maa Returporto sendes.

Harry Neumann, Aarhus. De er alle for velkendte.

Oda J. Vi haaber at faa Plads til Deres lille Fortælling.

A. K. Jessesen, Fredericia. Tak, i et af de første Numre.

Alfred K. Digtene er altfor lange. Husk: lidt, men godt!

14K 18K For-lov-elses-ringe
Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

»Mer af samme Tønde«.

Kragen: Jeg vil gifte mig.
Stæren: Skal De til Øjenlægen?
Sneglen: Jeg har Hastværk.
Rotten: Den er gnaven!

Venlig Hilsen
Svanebay.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget
Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

DET GODE, GAMLE TIVOLI!

Stor Illumination — Basaren elektrisk — Koncertsalen Gas — Spadseregangenes brogede Farver — Det muntre Hjørnes livlige »Dyrehavsbakke« — Virvars kalaidoskopiske Hvirvel — nyt og gammelt paa Pontomimeteatret — Plænens vekslende Temaer i Trikot — Schnedler-Petersens Symfonier — Hemmes Harmoni — Ulrich Andersens Døgnfluer — Ballongynge og Rutschebane — Carl Lunds tyrolske Alper — Dans ved Søen — Spil og Skydebaner — Restaurationer (med lidt for dyre Priser) — Blomster og Bænke — Maaneskin — Fyrværkeri — Guldregn — Godnat!

Rød Indmad

EN KLOG MAND

har regnet ud, hvorledes Kvinderne i de forskellige Lande bærer Skinsygens Kvaler.

»Spanierinden dræber sin Elskede, den franske sin Medbejlerske, Englænderinden *sig selv*, Italienerinden gaar i Kloster, og den tyske Dame nøjes med at trække sin tilbage. — — — Men *allesammen gifter de sig bagefter med en anden*.«

Dette maa — i hvert Fald for Englænderindernes Vedkommende — siges at være godt gjort!

SENTENS

At være ung er Himlens Gunst,
Ung at *forblive* — Menneskekunst.

HANSEN I LONDON

Hansen var i London 8 Dage,
gaar i Drømme nu paa Husets Tage,
møder dér en gammel god Bekendt
— Londons kendte Politibetjent.

Hvorfor netop *ham* blandt tusind andre,
som paa Londons lange Gader vandre?
Hansen har vist prøvet »Bobby«s Næve,
Hansen er saa slem til at slaa »skæve«.

»Godt Nyt«.

Naar man forærer en Dreng en hel Sukkerstang, betyder det for ham Glæde. Halv Stang betyder Sorg.

*

En københavnsk Skærsliber tjener gode Penge ved i Dagene før Paaske at slibe Folks Knive. Han tilføjer nemlig, at han er Specialist i Paaske-Ægg!

*

En af vore kendteste Professorer kom forleden Nat hjem under et stærkt Tordenvejr og fandt en fremmed Mandsperson under sin Seng. »Skammer saadan et stort, voksent Menneske sig ikke for at være bange for Tordenen,« sagde Professoren.

*

At det er daarlige Tider mærkes overalt. En kendt Grosserer erklærede for nylig, at han ikke havde Raad til at ryge, og en af hans Kolleger har opgivet alt, hvad der hedder Spiritus. En tredje Grossist saa endnu mørkere paa Situationen. Han erklærede, at han maatte foretage sin Bryllupsrejse — alene!

*

En ung Mand af god Familie var efterhaanden kommen i den Grad »paa Knæerne«, at han tilsidst ikke saa anden Udvej end at gribe sin Revolver.

Han fik 8 Kroner for den hos en Pantelaaner.

Cirkulation.

Nødvendigheden fødte Opfindelsen, Opfindelsen fødte Magelighed, Magelighed fødte Fornøjelsen, Fornøjelsen fødte Overdaadighed og Overdaadighed fødte Sygdom, som igen fødte Nødvendigheden — det er Menneskets Udvikling og saa temmeligt alt hvad det har at rose sig af.

Nej, ser I, det bedste, jeg ved, er at tage en god Bog af en af vore yngre Forfattere og saa gaa i Seng og slukke Lampen!

Dumhed er nu til Dags ingen Hindring for at komme frem. Den kan endda være en Betingelse.

»EN AMERIKANER«

En Forretningsmand i Baltimore fik en Dag paa sit Kontor Besøg af en Opvarter, som plejede at servere ved hans Stambord, fortæller »The Lamb«.

Forretningsmanden spurgte, hvad han kunde gøre for ham, og den anden svarede:

»Jeg har Udsigt til at faa en anden Stilling, hvis jeg bare kan faa en Attest for, at jeg er ærlig og sligt.«

»Javel,« sagde Forretningsmanden, »De er en god Opvarter, men hvor ærlig De er, véd jeg jo i Grunden kun lidt om.«

»Ja, men skriv bare, at De har Indtryk af, at jeg er ærlig.«

Og det gjorde Forretningsmanden.

»Tusind Tak, mange Tak,« sagde Opvarteren og bukkede. »Naar De kommer til mit Bord i Morgen, skal De faa en Flaske Vin, som jeg ikke skal føre paa Regningen.«

Typer der forsvinder. VI.

Tegning af O. Hartig.

Præsten.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af *Hp. Hansen.*

— Hjælp, Hjælp! Min Kone vil springe ud af Vinduet!

— Men hvorfor i Alverden holder De ikke paa hende, i Stedet for at løbe ind til mig?

— Jo, for Sagen er, at vi kan ikke faa Vinduet op!

En Hund med „Faaresyge."

Jeg fik min Vært, Snedkeren, med mig — han ejede nemlig den ene af Vædderne —, og saa koblede vi Hunden og hans Vædder sammen. Det vil sige, vi gav hver af Dyrene et Halsbaand paa, og saa forenede vi Halsbaandene med en lang Kæde. Saa trak vi os tilbage for at iagttage det spændende Skuespil.

Min Hund gik forsigtigt saa langt bort, som Kæden vilde tillade ham, satte sig ned og sendte stjaalne Øjekast til sin Medfange, hvis hele Opførsel i høj Grad lod til at interessere ham.

Jeg har aldrig, hverken før eller siden, set et Faar sætte sig, men Snedkerens Vædder gjorde det virkelig. Den satte sig lige overfor Hunden og søgte at holde Kæden saa stram som muligt.

Efter at Pasop saadan havde siddet en Stund, begyndte den saa smaat at logre med Halen. Det gjorde ikke det ringeste Indtryk paa Faaret. Saa logrede den en Gang til og gik et Par Skridt nærmere. Vædderen saa grublende, men tillige urolig ud og dukkede kun Hovedet lidt. Dette ansaa Hunden sikkert som et Slags Tegn paa Forstaaelse imellem dem, og gik ivrigt logrende helt hen til Faaret. I det samme hørtes et Smæld, som om to Klaptræer blev slaaet imod hinanden, — Smeldet frembringes let med en dobbelt Læderrem, — og umiddelbart derefter saa jeg min Hund med Taarer i Øjnene sidde saa langt borte fra Faaret, som Kæden uden at kvæle den vilde tillade. Dette gentoges adskillige Gange. Hunden søgte paa mange Maader at overbevise Faaret om sit venlige Sindelag. Men den blev hjerteløst stødt bort. Tilsidst opgav Hunden Ævret, og begge Dyrene blev siddende uden at røre sig paa samme Plet, og dette tog sig saa komisk ud, at Snedkeren og jeg lo, saa vi var ved at revne.

Pludselig rejste Vædderen sig op med en Mine, som om den efter den lange Grublen havde faaet en lys Ide, og med et Lokomotivs Fart satte den af Sted hen mod en aaben Laage. Hunden kastedes om paa Ryggen og slæbtes i nogle Øjeblikke hen ad Jorden. Men da mærkede den nok, at det kunde være forbundet med Livsfare at blive saadan ved, og den kom derfor med en Akrobats Behændighed paa Benene og halede efter Faaret af alle Kræfter.

Jeg ved ikke, hvad begge Dyrene tænkte at opnaa ved dette Stormløb. Dog tror jeg, at min Hund kun sprang for at redde Livet.

Inden vi vidste et Ord af det, havde vi tabt dem af Syne, saa hastigt var de kommet ind mellem Træerne.

Vi sprang naturligvis efter dem; men vi var ikke længere saa lattermilde. Snedkeren var ængstelig for sin Vædder, og jeg for begge Dyrene, da det jo nok vilde blive mig, der maatte betale Gildet, hvis der stødte noget til. Vi saa dem dog snart igen, de stod paa hver sin Side af et ungt Træ, som de var ved at vælte omkuld. Kæden havde faaet fat om en Kvist, og ingen af Dyrene havde Lyst til at gaa udenom. —

Da vi kom derhen, løste vi Dyrene. Og saa skulde De have set, hvor Pokker tog ved dem begge to! Hver for af Sted i sin Retning uden at tage mindste Hensyn til hinanden.

— Men tror De, at det hjalp? Jo pyt!

— Et Par Dage efter kom en Karl med et nyt Kødlæs og holdt udenfor min Port. Og han var ikke den sidste. Min Hustru er en overordentlig flink Kone, der fik det anvendt altsammen, og i den Sommer fik vi salt Kød for to Aar. Min Veninde, Tjenestepigen, spurgte mig til sidst, om vi ikke havde Raad til at salte en særskilt Tønde til Hunden.

— Jeg svarede, at det var ikke mere end billigt. Den, der havde haft Besvær med at slaa dem ihjel, skulde da ogsaa smage lidt af Stegen.

— Hvorfor jeg ikke skød Hunden? Ja, det ved jeg egentlig ikke. Jeg havde nu faaet Dyret kært. Den har et godt Hjerte og et kærligt Sindelag overfor Mennesker. Og hvad gør man ikke for et godt Hjerte?

— For Resten boede jeg jo kun om Sommeren paa Landet. Og i Staden skulde jeg vel nok kunne vænne den af med at bide Faar.

Folkets Hus, Jagtvej 69 * Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31,2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
H.ds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

AF EN UNG PIGES DAGBOG.

— I Aftes var jeg hemmeligt Vidne til, at en Soldat ude i Køkkenet slugte et Stykke Skinke og Kokkepigen — — den sidste naturligvis med Øjnene.

FORTALELSE.

Den gamle Don Juan: Emma, jeg finder Dem fortryllende. Jeg elsker Dem, vil De være min Hustru?

Emma: Har De sagt det til Moder?

Den gamle Don Juan: Ja — for tyve Aar siden. — — Men hvorledes kan De dog vide det?

*

EMBEDSIVER.

En Embedsmand, der sidder i en meget ivrig Samtale med sin Nabo ved Pulten, bliver flere Gange tiltalt af en indtrædende Bonde, der søger Oplysning i en Arvesag. Tilsidst mister han Taalmodigheden, og med en af Vrede dirrende Stemme udbryder han:

— Kan De dog ikke vente, Mand! Tror De, jeg har to Øren?

*

SANDSYNLIGVIS.

— Du, der gaar Doktor Møllers unge Kone — det har altid undret mig, at han vilde gifte sig med en Pige med otte Søstre.

— O, det har han sandsynligvis gjort for at Svigermoderen kunde blive mere fordelt.

— Hvad hører jeg, kære Ven, Du er blevet gift — lykkeligt haaber jeg?

— Hm! — det kunde være bedre. Min Kone kan nemlig absolut ikke spille Klaver!

— Ikke spille Klaver? — Og det beklager Du Dig over. Jeg vilde prise mig lykkelig, hvis jeg kunde sige det samme.

— Ja, men Sagen har en Hage, min Kone kan ikke spille Klaver, men — — hun gør det alligevel!

*

Taktløshed.

Læreren, en ilter, gammel Herre, tror at høre en Banken paa Døren. Han raaber: Kom ind!

Der kommer ingen. Da han aabner Døren, opdager han, at der ingen er udenfor.

I den højeste Grad af Vrede udbryder han:

»Det er dog for galt! Naar jeg raaber kom ind, og der ingen kommer, saa vil jeg endda lade det gaa, men naar jeg aabner Døren, og der ikke er et Menneske udenfor, saa kalder jeg det en Taktløshed!«

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade

F.E. BORDING KØBENHAVN

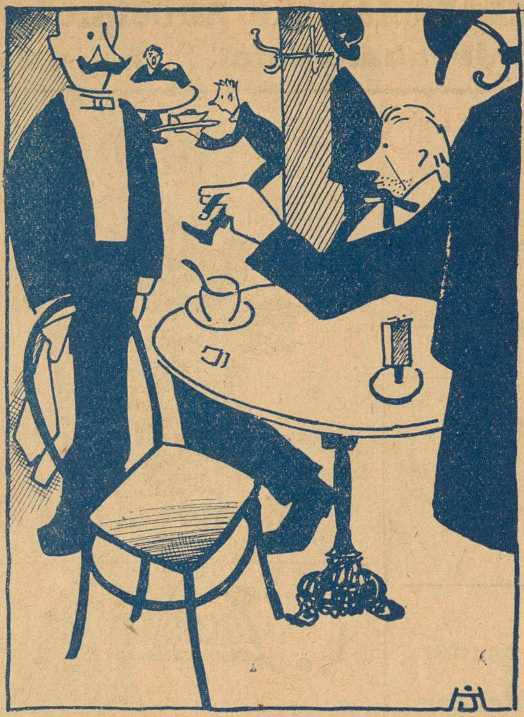

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

— Hør sig mig, hvor er den gamle Snegl henne der ellers plejede at drikke sit Øl hver Aften henne ved det Bord?

— Han er død.

— Saa, hvad døde han af?

— Han døde af Tuborgkulose.

Tegning af *Ebba Ebbesen.*

Paddehatte-Symfoni.

Tegning af *Hansen-Tusch.*

Allernyeste Maade at lade sig fotografere paa.

Tegning af *Erik Lassen.*

En Afsløring.

C. B. Møller & Co.'s Cigarer

er de mest velsmagende.

Forlang specielt: **Dokument,** Havanna & Brasil **35 Øre.** **Corona,** stor, fin Kvalitet **25 Øre.**

Pris: 25 Øre

RAVNEN

Nr. 23 | Redigeret af AXEL WESSEL | Torsdag den 9. Juni | 1921

Tegning af *P. V. Hansen.*

Giv Agt! Ny, dansk Militarisme under Opsejling!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

En ung Mand, der led af den besværlige Fejl at stamme stærkt, kom ind i en Cigarbutik for at købe sig en Trabucos.

— Jeg skulde have en Tra-tra-tra, begyndte han.

— De gaar fejl, bemærkede Ekspedienten. Musikhandleren er ved Siden af.

— Virkelig! De sælger disse Ure for 5 Kr. Stykket? Men selve Arbejdslønnen maa jo beløbe sig til lige saa meget?

— Ja, det gør den ogsaa.

— Men saa maa De jo sætte til paa dem.

— Ja, paa en Maade. Men saa har vi jo Reparationerne.

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl. Henst. v. Sygdom og Arbløs.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

»Husk paa, min Søn, —æh—,« sagde Direktøren, da han ældste Søn skulde etableres — »husk paa, æh— at æh— med Ærlighed kommer man længst.«

— »Javel, Fa'er.«

— »Og studér flittig Straffeloven, Veksselloven, Konkursloven og Love om Aftaler. Det er utroligt, saa langt man kan gaa til Stregen og dog være ærlig.« — —

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Marie Kokkepige: »Se, først døde Fruen, og saa giftede Herren sig igen. Og saa døde Herren, og saa giftede Fruen sig igen. Se paa den Maade er jeg jo kommet til at tjene i en hel anden Familie, uden at jeg har skiftet Plads!«

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

— Det undrer mig, at Citronsodavandet ikke er steget i Pris, da Kulpriserne gik saa højt i Vejret.

— Jeg forstaar ikke, hvad Du mener.

— Naa, der bruges jo da *Kulsyre* til Sodavand!

*

ET MÆRKELIGT TILFÆLDE.

Lægen: Deres Søns Saar er ikke farligt, men havde De ventet blot en Uge med at lade mig tilkalde, saa var han allerede død for fjorten Dage siden.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Fergan
Enebarettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Et Forsøg.

Fængselsdirektøren siger til en løsladt Fange:

»Hvorpaa vil De nu grunde en hæderlig Eksistens?«

Fangen: »Jeg vil forsøge det med en Seddel i Klasselotteriet!«

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

GRUNDEN.

— Det er skrækkeligt, saa Doktor Møller lægger sig ud. — Han er jo næsten kuglerund!

— Ja, han er jo ogsaa blevet *Kredslæge.*

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

I STORMVEJR.

— Menneske, hvor løber Du dog hen? — Der henne til venstre flyver jo din Hat.

— Ja, jeg ved det, men der til højre flyver en, der er bedre.

*

FRA DE GODE GAMLE DAGE.

Sergenten: Hvad er Deres Fader?

— Slagtermester!

Sergenten: Godt!

Husqvarna svenske
Staal - Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876.

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Sjælehyrden.

Den aldrende, ærværdige Sognepræst havde samlet Aarets Ungdom til Konfirmationsforberedelsen. Inde i Kirkens Sakristi, der fik Lys fra de høje, smaarudede Vinduer, sad de, Pigerne for sig og Drengene for sig, med Salmebøgerne i Hænderne og hørte — mere eller mindre — andægtigt paa den graanede Mands glidende Tale. Præsten gik, som hans Vane var blevet, op og ned foran Stolerækkerne; af og til standsede han, naar hans milde Øjne søgte en eller anden med et Spørgsmaal, stadig ledsagende sine Sætninger med de smaa, udtryksfulde Gestus, som man kendte saa godt fra Prædikestolen.

Om Guds Visdom talte han i Dag, og i Emnet havde han talt sig varm; hans fyldige, velplejede Ansigt lyste. Gud var alvidende, alvis, algod. Han vaager over Menneskenes Stier hernede, hans Vilje er i alt; og selv om ogsaa hans Vilje synes os kortsynede, knudrede og . . . uransagelige, saa vilde det dog altid til Slut vise sig, at de havde ført mod de rette Maal. En Vej eller anden, Vorherre véd Raad. . . . Forstod de unge dette ret? Han maatte tvinge det ind i deres Sind, uudsletteligt. . . . Et Billede vilde han bruge, som alle kunde fatte. Se, sagde han, og den skolede Stemme fik en faderlig Klang, en Mand skulde leje en Bolig til sig og sine. Blandt flere andre valgte han tilsidst en Stuelejlighed, som passede for hans Bekvemmelighed og Ydeevne. Men hans Familje var straks utilfreds med Valget. Den er fodkold, sagde Hustruen. Og Sønnen mente noget andet og Datteren noget tredje. Men Manden, der følte, at hans Valg var det rette, fastholdt sin Beslutning; og flyttede altsaa ind. En Tid gik det ogsaa, som hans Familje havde forudset: der var visse Ulemper ved den Lejlighed. Men saa en Dag eller rettere en Nat skete der noget. Der opstod Ildløs i Ejendommen; og de fleste af Beboerne i de øvre Etager, der hurtigt omspændtes af Flammerne, omkom desværre, mens Familjen i Stuen let reddede baade Liv og det vigtigste Gods ved at springe ud af Vinduerne. Da forstod de alle, hvad Faderen hele Tiden havde vidst, at Herren ogsaa her havde ledet deres Skridt, og . . .

— Undskyld, Hr. Pastor, spurgte da en af de ældre Konfirmander, forresten en lidt for paatrængende Fyr, der før havde spurgt dumt og afbrydende, undskyld, men hvorfor sørgede Gud da ikke for dem, der boede i de andre Etager?

Den gamle, venlige Præst stirrede først forundret, saa tilgivende paa det unge Menneske, saa svarede han retledende:

— Dette kommer ikke denne Lignelse ved!

Og derefter afsluttende:

— Skal vi saa, kære Børn, med Hjerte som med Læbe synge Nr. 214: Aldrig er jeg uden Vaade. . . .

Fr. Skousbo.

IDEAL
Parfume og Sæbe
A/S BRUUN &
ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

Scenen er udenfor Københavns Hovedbanegaard, Toget til Korsør er lige afgaaet, da en Herre paa godt og vel halvtredje Hundrede Pund slæbende paa en stor Vadsæk pustende og stønnende stavrer ind i Forhallen.

Han henvender sig til en Banemand med Spørgsmaalet:

— Toget til Korsør er vel ikke afgaaet?

»Jo, Herre, det er gaaet for tre Minutter siden.

— Forbandet ogsaa, — nu har jeg løbet som en gal, og alligevel kommer jeg for sent.

— Ja, men kun tre Minutter, hvis De ikke havde løbet, var De kommet endnu mere for sent.

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

I KONDITORIET.

Herren: Frøken, De minder mig om en Iskage!

Ekspeditricen: Det var en mærkelig Sammenligning!

Herren: Jo — saa sød — og saa kold!

*

EN SPECIALIST.

Teaterdirektøren: Hvad, De vil spille Helteroller? — De med Deres spinkle, elendige Figur.

— Ja, men kun Tøffelhelte.

*

VELOPDRAGEN.

Tøffelhelten: Efter hvad jeg hører, skal der endnu eksistere Vin og Tobak.

AFR A/S

Forsyn Dem
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Der var en Snedker, som var ualmindelig hjulbenet, og dette gjorde en af hans Venner, der var Kræmmer, sig lidt lystig over, idet han sagde:

— Kære Ven, Du skulde virkelig lade sy hos en anden Skræder. Den, Du nu har, forstaar jo ikke at sy Benklæder!

Saa rejste Snedkeren bort et Aars Tid, og i denne Tid hændte det, at Kræmmeren faldt ned fra en Stige og brækkede begge Benene.

Ganske vist lykkedes det Lægen at faa sat Benene sammen igen, men dygtig krumme blev de. — Da Snedkeren kom hjem igen og atter traf sammen med sin drillesyge Ven, sagde han derfor:

— Kære Ven, lader Du nu ogsaa sy hos min Skræder?

VED HOFFET.

Der var en Gang en Bonde, der blev vidt og bredt bekendt paa Grund af sine Vejrprofetier, der altid slog til. Det kom ogsaa den persiske Kejser for Øre, og han lod Bonden kalde til Slottet for at høre nærmere om hans sjældne Evner.

— Jeg hører, at Du kan forudsige godt og daarligt Vejr, sagde Majestæten.

— Nej, ved I hvad, svarede Bonden, det er ikke mig, det er mit Æsel. Naar det bliver godt Vejr, strækker det altid Ørene fremad, og bliver det Regn, lægger det dem tilbage.

— Saa skal Æslet være kongelig Hof-Vejrprofet, dekreterede Kejseren.

Det skete ogsaa, men Kejseren beklagede senere, at han havde begaaet et saadant Misgreb at udnævne Æslet til Hoffunktionær, thi siden den Tid vilde hvert Æsel ansættes ved Hoffet.

Sport.

(Mel.: »Naar man faar lidt godt at drikke.)

Fodbold, Løb og Trav med mere
nu for Tiden kulminere,
der af Grene jo er flere,
man kan daarligt eksistere:
Hvor man staar, og hvor man gaar,
Sportsmænd flaar og slaar og — raa'r,
denne Jord, vi alle fik,
aander kun for Atletik.

Gaar man Tur i Mark og Enge,
ser man fyrretyve Drenge,
som ej taber Kraft og Modet,
sparker Bolde — Dig i Ho'det.
Kricketbold er ogsaa godt,
lette Slag: et Øje blaat,
andre, som kan rigtig sla',
kan slaa hele Ho'det a'.

Hør en Hujen og en Hejen
midt paa Hovedlandevejen.
Støvet, Pacen, Hylen røber,
at der komme maa en Løber.
En — nej, der er vistnok ti,
ti — nej hundred', I, Gud fri,
skal *vi andre* ha' lidt Fred,
maa vi vist i Grøften ned.

Og paa Søen li'frem groer
disse Kippe-Kapperoer,
Vandet fyldt med smaa Kajakker,
fire fremad, fire bakker.
Hver en Gut har sig en Baad,
skidt om osse han bli'r vaad,
bare han kan komme bort,
sætte Leje-Baads-Rekord.

Og i Luften — hør, det hviner,
den er fuld af Flyv-Maskiner,
glad de deres Vinger svinger,
— hov, en Cykle til mig ringer!
Tudehorn — en ækel Bil,
hvor skal jeg dog finde Hvil,
drukne mig, det kan jeg ej,
hvor jeg ser, er der en »Haj«.

I min Gaard Smaafyre træner
arrige som smaa Hyæner,
paa Madrats min Broder flyder,
han skal nemlig være Bryder.
Bokse gør min lille Dreng,
naar han ligger i sin Seng,
tænk Dem, Husets Assistent
træner til — Polisbetjent!

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Manden og Kvinden.

(»Fliegende Blätter«).

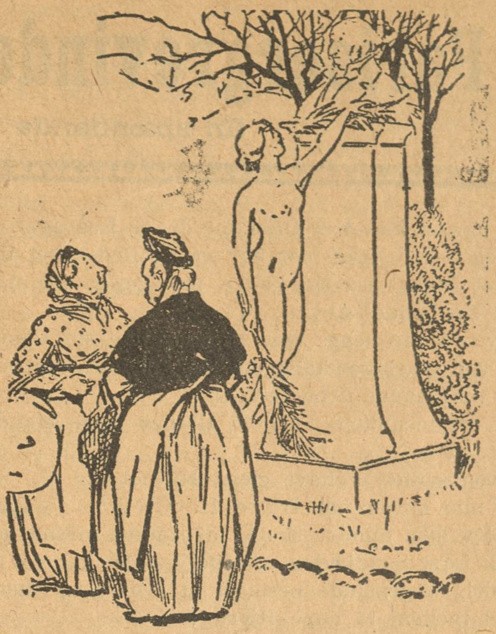

— Doktoren er god, men Doktorfruen ligner ikke det mindste. Hun var nu for det første meget — fetere — —.

(»Lørdagskvælden«)

— Naa, Anton, hvormange Ribben har Du saa?

— Jeg ved det ikke Frøken, for jeg er saa kilden, at jeg aldrig har turdet tælle dem!

(»Passing Show«, London).

Blinda Spel Johan kunde inte förstå varför affären gick så dåligt, tills hän fick se att han tagit fel skylt (forkert Skilt.)

(»Søndags-Nisse«).

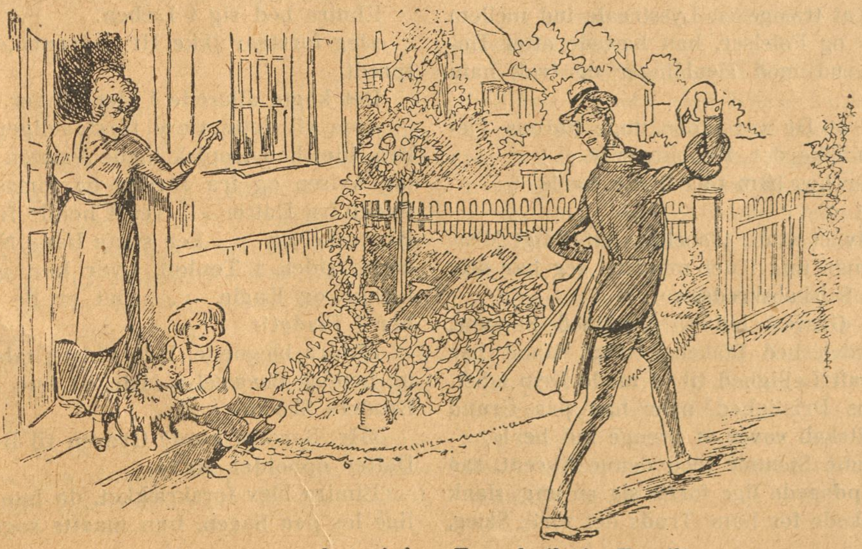

Slangemennesket vinker Farvel til sin Familie. (»Life«, Amerika).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden“

»At hun er blevet et Offer for denne Bedrager, der, efter hvad jeg hører, ikke blot har været Redskabet til, at hun er blevet fjernet fra sin Fader, men ogsaa til, at man har tilranet sig hendes Arv.«

Greven lagde begge sine Hænder paa sin Pande; denne Tanke var saa skrækkelig og dog alligevel saa velgørende, at han ikke kunde beherske den.

»Og det letsindige Forhold til den unge Mand . . . til Baron. . . .«

Greven syntes at have glemt Navnet.

»Til min nuværende Herre, Hr. Greve? . . . Baron de la Veya blev ikke mindre skuffet af samme mesterlige Intrige. Han fik først Sandheden at vide, da det var for sent. Der har aldrig nogensinde bestaaet et renere og mere pletfrit Forhold mellem to unge Hjerter.«

»De selv, Hr. Greve, førte Deres Datter ind i Lastens Hule til den Kvinde, som Hr. Chevalier havde udsøgt til Beskytterinde for Deres Datter; men Komtessens sunde Forstand viste hende snart, hvor hun befandt sig, det er Grunden til hendes Flugt.«

Skamrødme dækkede pludselig Grevens hidtil saa blege Ansigt.

»Men hendes Tavshed. . . . Jeg har ikke faaet et eneste Brev fra hende . . . alt talte imod hende!«

»Fordi hendes Breve blev opsnappede ligesom Deres Korrespondance til Komtessen.«

»Mærkværdigt! . . . Umuligt!« hviskede Greven og gennemgik endnu en Gang i Tankerne alle Begivenhederne. . . . »Og den Rejse, da jeg kom for selv at overbevise mig. . . .«

»Hr. Greve,« afbrød Heublinger ham, »jeg har kun lidt efter lidt faaet alt at vide, og jeg er ikke tilstrækkelig indviet i den Skurkestreg, der blev spillet mod Komtessen; men jeg vil ofre denne Arm, paa hvilken jeg saa mange Gange har baaret hende, dersom der falder den mindste Skygge paa hendes Dyd!«

»Forfærdeligt! . . . En Fader, der forstøder sit uskyldige Barn! . . . Barmhjertige Gud, skulde det være muligt, at en Fader kan blive slaaet med en saadan Blindhed!« vedblev Greven og vred og vendte sig paa sin Stol. »Er det muligt, at de naturlige Instinkter i den Grad kan forvirres! Er det muligt, at jeg fordømte uden selv at være overbevist! . . .«

Pludselig syntes der at trænge en Lysstraale ind mellem hans forvirrede Tanker og Følelser, han hævede atter Hovedet, strakte Haanden ud mod Heublinger og trak ham til sig.

»Sagde Du ikke før, at Du var i den unge Barons Tjeneste? . . . Fortalte Du ikke det, Heublinger?«

»Jo, Hr. Greve, jeg er hos ham paa femte Aar!«

Greven sukkede dybt.

»Men han var jo selv et vildt, taabeligt, letfærdigt Menneske, saadan fortalte man mig i det mindste. Jeg har selv ofte hørt ham omtale i Selskabskredse.«

»Ikke blot det, Hr. Greve,« lød en fremmed Stemme, »denne vilde og i Særdeleshed taabelige unge Mand har endogsaa flere Gange haft Lejlighed til at møde Dem i Selskabskredse. Tilgiv hans Dristighed, naar han paa Grund af dette flygtige Bekendtskab vover at trænge ind her!«

Da Greven hørte denne Stemme med denne Akcent, saa han overrasket op og opdagede lige foran sig en ung, slank Mand, der ærbødigt lukkede for ham. Trods det sorte Skæg, der omrammede det brune Ansigt, genkender vi let Rafael, hans Person og hans Væsen er blevet mandigere og roligere, fire Aars stadig Omflakken havde modnet Ynglingen til Mand.

»Baron de la Veya!« vedblev Rafael forestillende sig selv, da Greven forbavset saa paa ham.

I dette Øjeblik viste to Personer sig paa Verandaen. Elmira kom hurtigt ind, fulgt af en høj, mager Præst, og blev staaende som forstenet, da hun saa Grevens fremmede Besøgende.

Heublinger saa paa hende, og det bragte ogsaa Greven til at se tilbage, hvorved han fik Øje paa sin Gemalinde. De to Fremmedes Nærværelse og alt, hvad han lige havde hørt, gav ham et Mod, som man skulde synes for længe siden maatte være tilintetgjort ved Elmiras systematiske Kvæling af alle hans Livsaander. Han vinkede heftigt med Haanden.

»Jeg vil være alene med denne Herre,« sagde han og pegede paa Rafael, og han sagde det i en saa bestemt Tone, at det frembragte et haanligt Smil paa Elmiras Ansigt.

»Ærværdige Fader,« sagde hun til sin Ledsager, »undskyld min Gemal, hele Dagen har han atter været i stærk Sindsbevægelse.«

Heublinger bed sig rasende i sit graa Overskæg, da han fik Øje paa den forhadte Kvinde og mærkede den Magt, hun syntes at have over Greven.

Elmira vidste, hvem hun havde at gøre med, hun frygtede Heublinger, nu hun ikke havde mere at sige over ham, thi han vidste mere, end hun egentlig holdt af. Hun bed sig derfor i Læben og tog sin Tilflugt til List.

»Hvis jeg hørte rigtigt, har jeg den Ære at se Baron de la Veya,« vendte hun sig til denne for at give Samtalen en anden Retning og ligesom forbedre sin Opførsel. Rafael bukkede meget koldt.

»Ulykken har knyttet visse Baand mellem os, Hr. Baron, som gør mig Deres Bekendtskab dobbelt velkommen,« vedblev hun.

»Ja, mellem os findes Uheldets Baand, naadige Frue, de er flettet af Ondskab, Misundelse og de skændigste Intriger, som det desværre lykkedes at forvandle Kærlighed til Had, Naturen til Unatur!« svarede Rafael koldt og afmaalt.

Elmira bed sig i Læben.

»Jeg forstaar ikke Hr. Baronen,« svarede hun synlig adspredt.

Det kogte allerede i Heublinger, og han udbrød:

»Saa vil dette være forstaaeligere, Fru Grevinde,« sagde han, idet han ironisk lagde Vægten paa det sidste Ord. Han tog Avisen op fra Jorden og fortsatte: »Han, der har skilt Fader fra Datter . . . revet hende fra ham ved de gemeneste Bagvaskelser . . . her staar hans Navn . . . vi saa ham for længe siden i Toulon, hvor han gik og slæbte baade paa Lænke og Kugle. . . . Det er de Baand, der er Tale om her i Bladet!«

Elmira blegnede. Hun vidste aabenbart, hvem han mente, og hendes Bevægelse viste, at hun ikke var ukendt med sin Broders Skæbne.

»Hr. Baron,« sagde Greven til Rafael, »ved De, hvor min Datter opholder sig?«

Elmira blev forskrækket, da hun mærkede, at Greven gik lige løs paa Sagen, hun maatte søge at vinde Tid.

»Jeg kender ikke hendes Opholdssted,« sagde Rafael, »men jeg havde for nogle Dage siden den Glæde at faa to vigtige Efterretninger. Den ene var Underretningen om, at De opholdt Dem her i Albano, Hr. Greve, den anden var et Brev fra en Ven, han er for Øjeblikket i Neapel, og han opfordrede mig til at tage dertil, da han tror, at han har fundet Deres Datters Spor.«

Greven havde iagttaget Rafael skarpt, han havde af Udtrykket i hans Ansigt søgt at udforske hans Karakter, og Resultatet af denne Undersøgelse syntes fuldstændig at have tilfredsstillet ham. Hidtil havde han betragtet den unge Mand som sit Barns Forfører, men nu var han fuldkommen overbevist om hans ærlige Hensigter, han var saa ligefrem og aabenhjertig, han talte om Luzie med en saa oprigtig Interesse, med en saadan Understrøm af oprigtig Kærlighed, at han ikke kunde tvivle. Men desto stærkere blev ogsaa hans Samvittighedsnag, al Skyld blev væltet over paa ham, paa hans Lettroenhed. Han saa den Forstødte for sig, saa hvordan hun lidende, ulykkelig og uden Beskyttelse var stødt ud i Verden; ja, Heublingers Ord overbeviste han endogsaa om, at hans Forbandelse havde faaet Rafael til at vende hende Ryggen, Rafael, som hun elskede over alt i Verden, og som skulde have erstattet hende Faderens Beskyttelse.

»Jeg har meget, uendelig meget at gøre godt igen,« sagde Greven halvt ved sig selv. »Jeg har ogsaa lidt meget paa Grund af min Taabelighed, men det kan ikke hjælpe mit Barn noget, det er ingen Erstatning for hendes Lykke! . . .«

Han vendte sig derpaa til Rafael, der saa, at hans Øjne stod fulde af Taarer.

»Hr. Baron,« sagde han med blød Stemme og rakte ham Haanden, »jeg har miskendt Dem, jeg har været meget opbragt paa Dem, jeg har endogsaa forbandet Dem. . . . Tilgiv mig! Hvad jeg endnu kan gøre godt, skal blive gjort! Hjælp mig at opsøge mit stakkels Barn, at jeg med tusinde Velsignelser kan gengælde hende, hvad hun har lidt for min Skyld! . . . Jeg føler mig træt og sønderknust, det var for meget for mig paa engang! . . . Jeg vil gerne tale med Dem i Morgen tidlig igen, De kan træffe mig her ved Solopgang, thi hvor udmattet jeg end er, tror jeg ikke, at jeg faar Søvn i mine Øjne i Nat. . . . Og saa har jeg endnu en Bøn til Dem, Hr. Baron, lad mig beholde Heublinger i Nat, han skal blive hos mig, vi vil passiare sammen, jeg har saa meget at tale med ham om. . . . Ikke sandt, De vil nok lade mig beholde ham til i Morgen?

Rafael trykkede rørt Grevens Haand.

»Hr. Greve! Deres Ord gør mig uendelig lykkelig,« sagde han i en hjertelig Tone. »Saa snart det gryr ad Dag skal jeg være hos Dem.«

»Hjælp Du mig, Heublinger . . . og vig ikke fra min Side!« sagde Greven sagte, idet han søgte at rejse sig op fra Stolen.

SLUTNING.

Solens sidste Straaler spillede paa Orange- og Citronhækkenes mørke Løv, der selv i den hedeste Tid forsyner det fortryllende Sorent med Skygge og Kølighed.

Paa Hotel »Sibylle«s Terrasse ser vi to prægtige Kvindeskikkelser. Den ene er klædt i Sommerdragt, og hendes Ansigt straaler af Lykke og Tilfredshed, medens hun nyder det smukke Panorama, der er udbredt foran hende, og i fulde Drag indaander den friske Søluft.

»Ja, Neapel er smuk!« udbrød hun og gik hen til den anden, der melankolsk stod og lænede sig til Rækværket og betragtede Bølgernes Leg.

Hun var klædt i Sort, og der laa et tungsindigt og længselsfuldt Udtryk over hendes smukke, blege Ansigt, hendes store, mørke Øjne fortalte ikke om Lykke og Tilfredshed, det var nærmest Forsagelse, der talte ud af dem, og hendes smukke Skikkelse, hendes Ungdom og hendes ubevægelige men regelmæssige Træk syntes undertiden som en stille Anklage mod Skæbnen.

»Hvor mon Gustav dog bliver af?« sagde den første og gik ligeledes hen til Rækværket, hvor hun lagde sin Arm om sin melankolske Veninde. »Dampskibet fra Civita vecchia kom allerede i Morges, han kunde havde været her til Middag!«

». . . Men se den Gondol der, den sejler saa melankolsk af Sted, akkurat ligesom dine Tanker. . . . Mon det skulde være Gustav? . . . Nej, det er ikke ham! . . . Det er vist en eller anden sværmerisk Turist eller en . . . «

Leontine — det var nemlig hende, der var den lykkelige Sladresøster — holdt pludselig inde; hun blev først bleg, og saa blev hendes Ansigt dækket af en Purpurrødme.

»Store Gud,« hviskede hun ved sig selv, medens hun uafbrudt betragtede Baaden.

»Hvad er der med Dig, Leontine?« spurgte hendes Veninde, der var blevet gjort opmærksom ved hendes pludselige Tavshed.

»Ingenting,« svarede hun og saa til en anden Side for at aflede Venindens Opmærksomhed fra Baaden.

»Tror Du paa Visioner, Luzie?« spurgte Leontine, idet hun ubemærket skævede efter Baaden, i hvilken hun tydeligt skelnede en ung Mand med sort Skæg.

»Nej,« svarede Luzie kort.

»Der er ikke noget saa mærkværdigt, at det ikke er muligt!« svarede Leontine og afbrød Samtalen.

Gondolen var forsvundet, Leontine gik utaalmodigt op og ned paa Terrassen, der var omgivet af blomstrende Granattræer.

»Hvis det alligevel var rigtigt,« mumlede hun ved sig selv. »Hans Ansigt kan have forandret sig meget i fire Aar, men jeg tror, at jeg kendte ham. . . . Og er der noget forunderligt deri? Bjerge skal jo kunne mødes! . . . Jeg skælver for Luzie! . . . Havde jeg blot Gustav her, saa vilde jeg sende ham som Spion ned til Havnen, thi Gondolen landede uden Tvivl her i Nærheden. . . .«

Leontine forlod Verandaen i stor Angst.

Den anden Dame blev staaende i sin tankefulde Stilling — det var Luzie!

Det er over fire Aar siden, hun forlod Paris, og de fire Aar har modnet hendes Skønhed. Hun er blevet mere selvstændig end tidligere, Selvbevidsthed og Lune talte ud af hendes store, smukke Øjne, hendes Ansigtsudtryk var ikke mere saa lidende, og den Bleghed, der havde givet hendes Ansigt et vist marmoragtigt Skær, gav undertiden Plads for en flygtig Rødme. Luzies hele Væsen viste, at hun levede i Nutiden, og at hun ikke mere udelukkede sig fra al Glæde; men naar hun var alene, tænkte hun tidt paa et gammelt, smukt Eventyr, der vedblivende beholdt den bedste Plads i hendes Hjerte.

»Jeg ved ikke, hvorfor jeg er saa ængstelig i Dag,« sagde hun ved sig selv. »Mit Hjerte banker uden Grund, og mine Tanker farer af Sted som et jaget Vildt, jeg aner noget, men jeg ved ikke hvad, og jeg søger forgæves at blive klog paa, hvad der er i Vejen med mig. . . .«

Nu hørte hun Venindens Stemme under sig nede i Haven.

»Nu kommer hun!« udbrød hun, — »men hun er ikke alene! . . .«

Luzie gik langsomt hen mod Døren, der fra Verandaen førte ind i Huset, men pludselig blev hun staaende som fastvokset til Gulvet; hendes Ansigt blev ligblegt, hendes Øjne stirrede stift og ubevægeligt ud i Rummet, hun løftede Armene og sænkede dem igen, og et angstfuldt Udraab undslap hendes Læber. Dersom Leontine ikke var ilet hen til hende og havde støttet hende, vilde hun ikke have formaaet at holde sig oprejst.

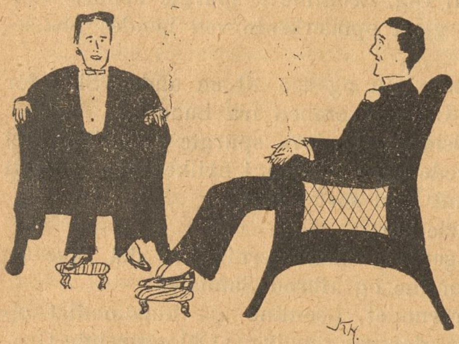

1. Herre: Ja, nu tror jeg ogsaa, at jeg kan huske det, nu gik der et Lys op for mig igen.

2. Herre: Hør, nu tror jeg sku, at der er gaaet saa mange Lys op for Dig i den sidste Tid, at der med Lethed kunne blive et Oplysningsbureau ud af dig.

Tegnet af Kaj Herman, Aarhus.

ISKAGE.

Følgende lille morsomme Episode overværedes forleden ombord paa Damperen paa dens Tur fra Aarhus til København. Blandt Passagererne paa 3. Kahyt befandt sig en Familie paa 9 Medlemmer, hvor alle Størrelser var repræsenteret, og hvortil en lille, selvsikker Herre, ved Navn Peter, ogsaa hørte. De havde faaet Morgenkaffen serveret, og Moderen deler dejligt Sigtebrød ud til de mange smaa. Da Peter har faaet sit Stykke, ser han nogle Øjeblikke kritisk derpaa, hvorefter han med et gnavent: »Det vel a' et ha'« skyder Brødet fra sig. Paa Moderens Forespørgsel om, hvad Peter da vil ha' til sin Kaffe, svarer han efter en lille Betænkningstid: »A' vel ha' en Iskag'«. Tableau. Samtlige Rejsende, der sov, vaagnede pludselig op ved den hjertelige Latter, der bredte sig i Kahytten efter dette Ønske.

En Passager.

»GOD BYE« ENGLISHMAN.

Nu er der ikke flere paa vor Red,
Englændere — altsaa at De ved,
vore Piger er ej mere paa Langelinie
for at »hilse« paa den engelske Marine.

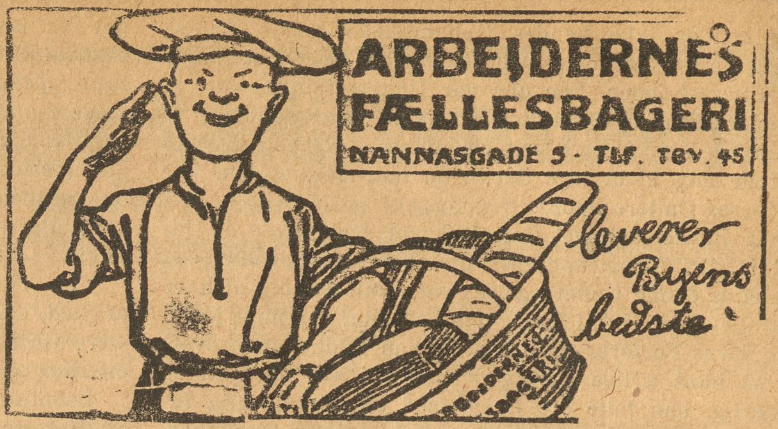

Pigerne ikke mere med Engelskmænd gaar Maaneskinstur
til. Klokken slaar to paa vort Raadhusur.
Og vor egen »Jens« behøver ikke at sukke,
ikke heller, som han gjorde, gaa og mukke.

Nu maa Pigerne vende Næsen den anden Vej,
for Engelskmanden har sagt »Good by, Good by«,
og alle vore »Jenser« her i København
kan nu beholde Pigen i sin Favn.

H. Nielsen.

Ej nogen anden
mig haver fangen,
tag frem Du Sangen,
hvori jeg slog til Lyd, hver Hjerte-Strenge,
da vil Du nemme,
ej let jeg glemme
Gud Amors Stemme,
af Ordene, som Sangens Toner bringe,
de vil Dig sige,
ej hver en Pige
er Dig din Lige,
for mig dit Billed er i Sjælens Gemme,
kan Du ej fatte,
vil Du ej skatte,
de Ord, jeg satte
paa Prent til Dig med alle Længslers Stemme.

V. A. Klestrup.

»Mer af samme Tønde«.

Løven: Vi mødes paa Strøget!
Hanen: Der skal lukkes for Vandet.
Tigeren: Det kræver Blod.
Torsken: Han skal ha' paa Snuden.
Falken: Den er mig for høj.
Elefanten: Han lever paa en stor Fod.
Myren: Vil De købe brugte Bøger.
Okse: Han er mig for klog.
Æsel: Arbejdet adler Manden.
Musen: Jeg har skrevet et Lykønskningsdigt.
Nattergalen: Hvad sagde din Kone, fordi Du kom saa sent hjem?

Venlig Hilsen
Svanebay.

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
FORLOV DEN IKKE
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

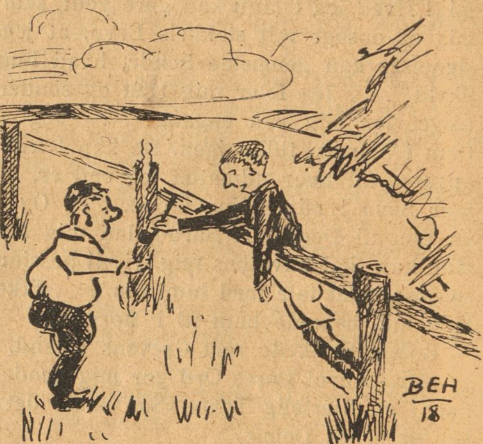

»Aah Jens, ta' aa hold mi' Piv' mens a' brækker mæ.«

Tegnet af Børge Hansen.

SPROGBLOMSTER.

— Deres Kone har jeg kendt som Dreng!

*

— *Sidder* der endnu flere Gæster ude i Haven?

— Ja, men de *ligger* under Bordet!

*

— Kom kun med, der er Plads nok paa Vognen!

— Ja, naar jeg kan komme til at *køre*, saa *gaar* jeg med!

*

— Vær økonomisk, min Dreng, at Du kan have en Formue, naar Fattigdommen kommer!

Indsendt af *Jørgen Falck*, p. T. Viborg.

Rød Indmad

Automobillov.

Der er Slinger i Automobilet,
som dratter for ofte omkuld.
Chaufføren skal nu være ædru
og Benzinbeholderen fuld.

Tegning af K. Almquist.

„Nattens Dronning."

Hørt ved Siden af.

Fruen: Du er et . . . Vidunder, med et Ord sagt.

Herren: Og Du er et Vidunder . . . med mange Ord.

I HVEDEBRØDSDAGENE.

Han (udenfor en Cigarbutik): Undskyld mig et Øjeblik, kære Barn, jeg skal blot ind og købe en Cigar.

Hun: Du gaar! — Og uden at give mig et Afskedskys.

Apotekerne gled paa Skøjterne
og gik omsider ned fra Højderne.
Der er atter Morfin i Sprøjterne —
og tilfredse er Farmasøjterne!

Neu-Ruppi'ner

Naar Inspektøren ser en Røver, der
Kniven mod ham retter,
han tror, han har foran sig den
væmlige Buck-sprætter.

*

En Jord'mordatter tog Jord'mor-
eksamen i Skive.
Af Jord'mor er Du kommen, til
Jord'mor skal Du blive.

*

Paa Carlsberg hos Høffding Tagore
stander,
og han gik derfra med en (Povl)
Branner.

*

En Dame, som forleden kom fra
Soldelaget,
blev ved Teknisk Skole
Nørrevoldtaget.

*

En Mand kom i Gaar op til sin Doktor for at betale sin Regning, der beløb sig til 95 Kr. Han gav Doktoren en 100 Kr.-Seddel, men da Doktoren ikke kunde give igen, bad han Patienten om at række Tunge, og da Lægen havde set paa den og erklæret den for god — slog det lige til.

*

Kanariefugle synger ikke, naar de fælder.

Desværre fælder Sangerinder ikke.

*

Efter en længere Tids planløs Kørsel har Statsbanerne udsendt en ny Køreplan. Om Kørslen herefter bliver mere planmæssig, ved man endnu ikke, men hurtig som et Aeroplan bliver den ikke!

*

Ved Generalforsamlingen i Zoologisk Have drøftede man det mærkelige Spørgsmaal, om Olfert Jespersens Musik var for Dyr.

Jeg har altid troet, at den var for Mennesker.

*

Der er Strejke i den Ferslewske Bladfabrik ved Stranden. Efter Forlydende vil Studenterforeningens Medlemmer optræde som — Samfundshjælpere.

»EN DANSKER«

Theori ved 1ste Bataillon: »Kan 63 sige mig, hvorfor en Geværkugle tilsidst falder til Jorden.«

63: ? ? ?

Sergenten: »Det er Jordens Tiltrækningskraft, din Kraftidiot. Forstaar Du — Jorden trækker Kuglen til sig.«

63: »Men jeg var ude en Dag under Amager og skyde Sælhunde, og da faldt Kuglerne da i Vandet.«

Sergenten: »Rhm — æh — Rhm — tja — selvfø'lig 63 — men æh — det kommer ikke denhersens Sag ved, det er noget, som hører under Marinen.«

»EN NORDMAND«

En fars raad.

»Vel, ropte fru Pettersen, gutten skriver, at han har forlovet sig. Vi maa straks gratulere ham.«

Og mor satte sig til at lage et brev: »Kjære gutten min, for en nyhet. Din far og jeg glæder os over din lykke. Det har længe været vort høieste ønske, at du skulde faa en bra kone. Det er himlens dyrebareste gave til en mand. Hun hjælper det gode i ham og undertrykker det slette.«

Da gutten fik brevet, læste han under teksten med en anden haandskrift:

»Mutter er gaat ut for at kjøpe frimerke. Bli ungkar, dit unge fæ!«

»EN SVENSKER«.

Anna: — Det blev således ingenting av med din förlovning?

Berta: — Nej, pappa tyckte inte han hade någon ställning, mamma kunde inte med familjen, tant tyckte han var för vårdslös med sitt yttre och jag —

Anna: — Ja, vad tyckte du — det är väl det viktigaste, när allt kommer omkring?

Berta: — Jag tyckte, att vi skulle vänta tills han friade.

Typer der forsvinder. VII.

Kritikeren.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

— Du, hvorfor bliver han derhenne noteret af Betjenten?
— Mon ikke det er Manden fra Frelserens Taarn som har taget sig en Fridag.

Hattemagerskiltet.

Hattemager Petersen aabnede for en Maaned siden sin Butik.

Naturligvis skulde han have et Skilt; han forfattede selv Indskriften paa det, og den skulde efter hans Mening lyde saaledes:

»Peter Petersen, Hattemager, sælger og forfærdiger Hatte for kontant Betaling.«

Da det var hans første literære Forsøg, viste han det, inden han lod Skiltet udføre, til en Del Venner, for at disse kunde udtale sig derom.

»Ja, det er meget godt,« sagde den første han talte med. »Kun synes jeg, at Ordet »Hattemager« er overflødigt. Der staar jo, at Du sælger og forfærdiger Hatte, og desuden er der jo en Hat over hele Historien«.

Petersen indsaa det rigtige i denne Bemærkning og slettede altsaa Ordet »Hattemager«.

Den næste fandt, at det ikke var nødvendigt, at der stod forfærdiger. At en Hattemager forfærdigede Hatte, var da noget enhver kunde sige sig selv.

»Forfærdiger« blev derefter strøget, og Indskriften var nu reduceret til følgende: »Peter Petersen sælger Hatte for kontant Betaling«.

Den tredie af Vennerne mente, at det var ganske overflødigt at der stod »for kontant Betaling», da det maatte betragtes som givet at Hattene skulde betales.

Skiltets Inskription blev derefter indskrænket til: »Peter Petersen sælger Hatte«.

»Ja,« sagde Nummer fire, »Det er meget godt. Men det er da rent latterligt, at der staar »sælger«, for enhver kan da sige sig selv, at Du ikke laver Hatte for at forære dem bort.

Ordet »sælger« blev nu strøget, og da »Hatte« derved blev overflødigt, gik det sig ogsaa en Tur.

Skiltet er nu sat op, og der staar kun paa det: »Peter Petersen«. Men da der oven over dette ses en Hat, er der aldrig et Menneske, som er i Tvivl om, at Peter Petersen er Hattemager.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 NÆST SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

GALANT.

Ung Skønhed (til Lægen, der er i Begreb med at undersøge hende): Er det farligt?

Lægen: Kun for mig, kære Frøken!

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Præsten: »Jeg gik forbi Vinduet i Aftes, Lars Hansen, og da saa jeg, at I sad derinde 4 Mand og spillede Kort. Kom De da ikke ihu, at det var Hviledag —?«

»Jo, det vidste vi nok, Hr. Pastor, men vi var slet inte trætte.«

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
Uundværlig Haandbog
„Fremad" Frederiksborgg. 33.

Lille Hans: Ikke sandt, Onkel, Du kan hekse?

Onkelen (en gammel Soldebroder): Hvor falder Du paa det?

Hans: Jo, for Mama siger, at Du gør Nat til Dag!

*

En Herre nærmer sig en ung, smuk Dame, som sidder paa en Bænk i en Park.

— Jeg ser, at Frøkenen trækker frisk Luft, sagde han.

— Ja, det gør jeg.

— Forstyrrer det Dem, at jeg tager Plads ved Siden af Dem?

— Aldeles ikke — De er ogsaa *Luft* for mig!

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 NYØSTERGADE 2 MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

DEN STÆDIGE DROSKEHEST.

Om en parisisk Droskekusk, der nu har trukket sig tilbage til Privatlivet som en velhavende Mand, fortælles følgende Historie:

Han havde for nogle Aar siden købt en ny Hest, men da han var kommet ud med den, opdagede han, at den havde en slem Fejl.

Den vilde nemlig ikke køre op ad Bakker. Hvad der saa blev gjort, var den ikke til at formaa til at køre op ad en Bakke, naar han havde Passagerer i Vognen.

Saa fandt Kusken paa følgende Udvej:

Saa snart han kom til en Bakke, steg han ned fra Bukken, smækkede Døren op og smækkede den i igen.

Hesten troede da, at Passagererne var steget ud, og naar Kusken atter var kommet op paa Bukken, satte den i jævnt Luntetrav op ad Bakken.

En Tid gik dette godt, men saa opdagede Hesten, ved at dreje Hovedet om, Snedigheden, og saa nyttede det ikke længere.

Den blev saa forsynet med Skyklapper, og naar Kusken nu skulde have Vognen op ad en Bakke, steg han ned, smækkede Vogndøren op som tidligere, men han lod nu tillige nogle Penge rasle i Haanden.

Hesten, der vel ikke har kunnet tænke sig Muligheden af et saa raffineret Bedrageri, lod sig da narre og trak Vognen op ad Bakken.

Paa den Maade gik det i flere Aar, og Folk stormede ligefrem hans Droske og gav ham svimlende Drikkepenge for at faa Lejlighed til at more sig over Hestens Stædighed.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49, Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade.

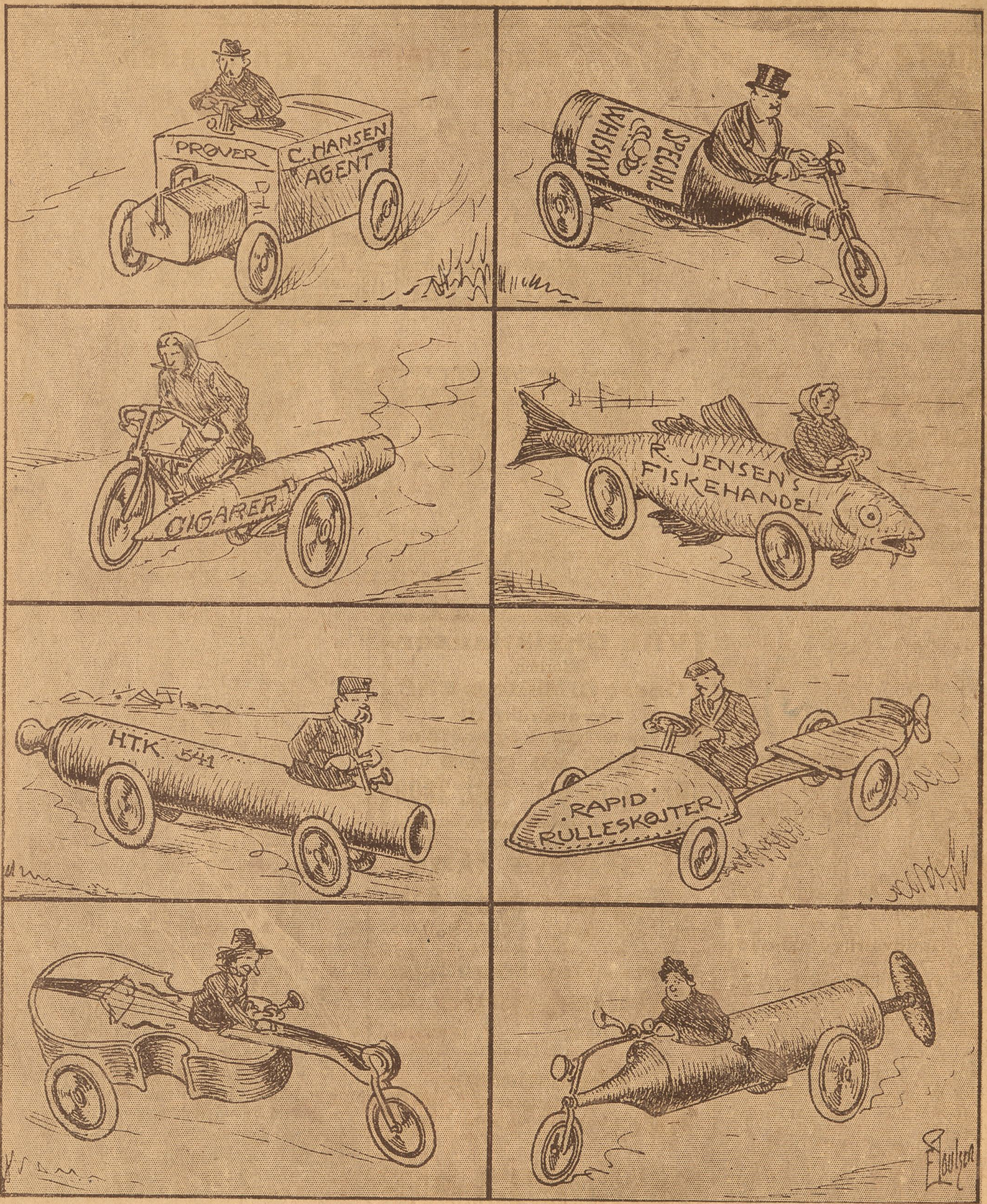

Tegning af *Emil Poulsen.*

Bilen i Reklamens Tjeneste.

Pris:
25 Øre
RAVNEN
Nr. 24 Redigeret af AXEL WESSEL ⁂ Torsdag den 15 Juni 1921

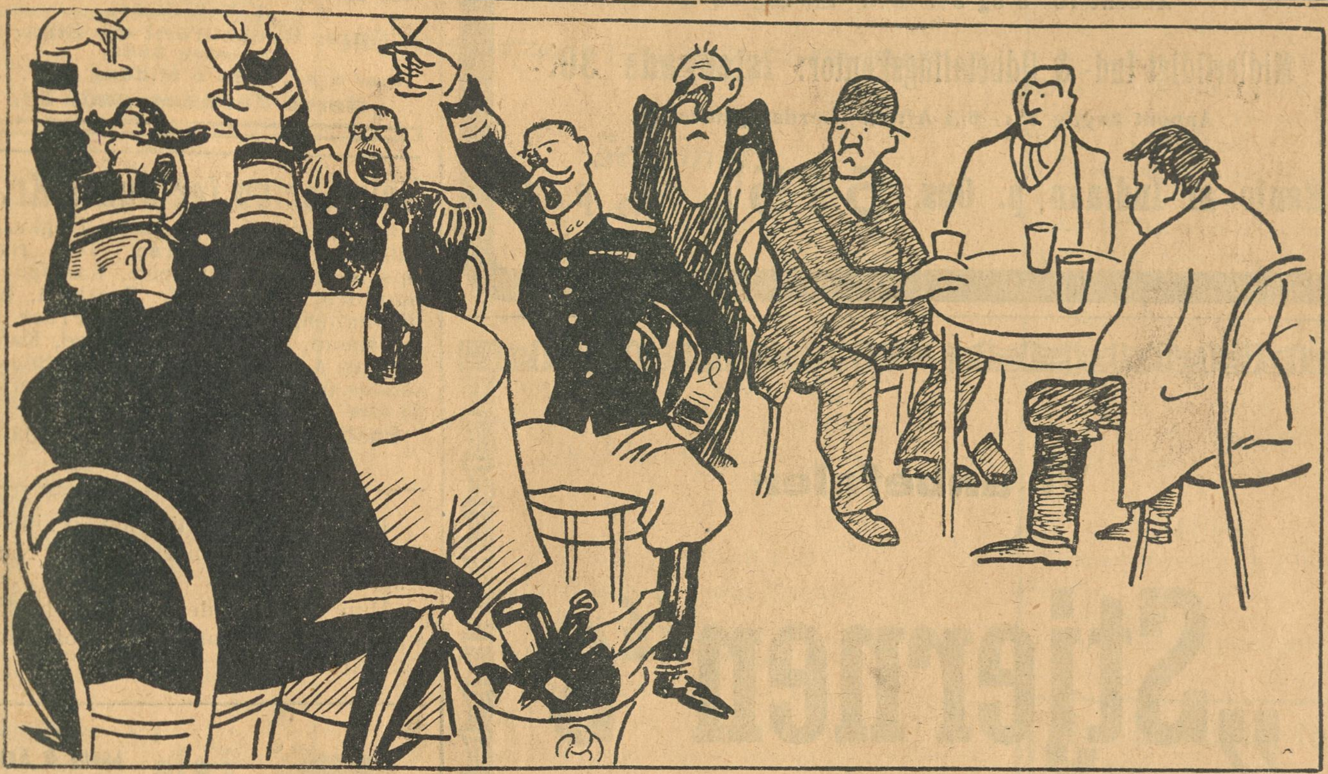

Leve Fædrelandet! Leve Hæren! Flaaden leve! Leve Regeringen!

Tegning af *Hp. Hansen.*

Opvarter Neergaard: Selskabet sa', da de gik, at Herrerne skulde betale det Hele!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1,35
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Fuldmægtigen (til sin Principals Datter): Jeg drømmer om Dem Nat og Dag, Frøken!

Hun (afbrydende): Ja, Far beklager sig ogsaa over, at De saa ofte sover paa Kontoret.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

FØLGEN AF DISTRAKTION.

Kelneren: Hr. Professor, ønsker De ikke, at vi skal lade Deres Sager bringe hjem til Dem?

Professoren: Hvad er det for Sager?

Kelneren: Fire Stokke, fem Paraplyer, to Overfrakker og atten Bøger.

*

PARERET.

En ældre Dame: De har nu været saa længe i Tjenesten uden at have haft Lejlighed til at udføre nogen Vaabendaad, Hr. Oberst!

Obersten: Som De ved, min Frøken, kan man godt være gammel uden at have gjort Erobringer!

*

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

PRAKTISK.

A.: Jeg ser, Du har købt Dig et Fotografiapparat.

B.: Ja, ser Du, naar Mutter der hjemme bliver gal i Skrallen og begynder at skælde ud, saa henter jeg i største Sindsro Apparatet og stiller mig op, som vilde jeg fotografere hende. Saa bliver hun lige straks venlig.

UFORENELIGT.

Hun: Aa, Arthur, hvor vilde jeg ikke være lykkelig ved at være ene med Dig ude paa en øde Ø i det uendelige Ocean!

Han (rørt): Min søde Pige, er det virkelig dit eneste Ønske?

Hun: Og saa vilde jeg saa gerne i Teatret i Aften.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel; i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescent.
Faas overalt paa Apotekerne.

»Jeg ser af Aviserne, at din Ven Jensen har en stor Sukces paa sine Artikler om »Hvorledes man skal komme frem i Verden«.«

»Det glæder mig, for alt andet er bestandig slaaet fejl for ham.«

Ægte
CALORIC PUNSCH
CARL ØSTBERG & SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

En Slagsbroder kommer til Øjenlægen med et slemt beskadiget Øje.

»Ja,« siger Lægen. »Her er ikke noget at gøre, det Øje mister De. Naar De er helbredet, skal jeg sætte Dem et Glasøje ind i Stedet!«

»Et Glasøje,« udbryder Patienten. »Det bliver jo slaaet ind, den første Dag jeg viser mig med det!«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

Galgenhumør.

»Gaar det bedre med Deres Hoste, kære Ven?« sagde en Mand til en vittig Fyr, der maatte holde Sengen.

»Det burde det i hvert Fald,« svarede Patienten med mat Stemme. »Jeg har ligget og øvet mig hele Natten!«

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Sommer.

Jeg hviler paa en frodig Grøftekant,
hvis bløde Grønsvær blev min Hovedpude;
derover Rugens tunge Vipper lude
med Knopurt og Forglemmigej iblandt.
Og ved min Fod staar Kongelyset tændt
og vifter følsomt med de gule Flammer,
mens Scabiosen slank og frodig bræmmer,
af Snerlens gyldne Spindelvæv omspændt.

Jeg hviler paa en frodig Grøftekant,
af Solen gennembagt i vaagen Slummer,
min stakkels Hjerne ej den Skønhed rummer,
som jeg i Mark og Skov og Have fandt.
Hør Bien, naar den stryger lavt forbi,
en Lyd som Cellostrøg af Kunstnerfingre,
og Lærken føjer sine Toner klingre
med Smag til Dagens Jubel-Symfoni.

Se, ydmygt duver hist de fine Straa,
i næste Nu de højt og fornemt knejse.
Men Løvetandens Fnug gaar vidt paa Rejse
for gylden Blomstersæd i Muld at saa.
Mit Blik forfølger det en liden Stund,
indtil det standses af de høje Bakker,
som klipper Horisonten ud i Takker,
knivskarpe mod den bleggraa Himmelbund.

Som overflødig i det store Rum
jeg ta'r mod Solens Kys og Vindens Viften,
mod Lys og Skygges maleriske Skiften,
kort sagt: mod Som'ren i en samlet Sum.
Jeg nyder alt med dovent Velbehag
og føler ingen Trang til bort at haste,
om Flidens Børn mit Driveri vil laste,
saa lad dem det — det bliver deres Sag.

Anders K. Olsen.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

EN GOD SJÆL.

Et ungt Ægtepar staar uden for en Modehandlerbutik, hvor der averteres: Udsalg paa Grund af Dødsfald.

Hun: Den stakkels Mand! — Kære Adolf, lad os gaa ind og købe en Kjole — maaske det kan trøste ham lidt.

*

Husmoderen siger til Kunstmaleren, der maler hendes Datters Portræt:

— Naar De har malet min Datter, kan De ogsaa godt male Stadsstuen!

*

DIAGNOSE.

Dommeren: Er De gift eller ugift?

Vidnet sukker.

Dommeren: Altsaa gift!

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Allianee“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

Situationen voksen.

Manden: »Du syer aldrig paa mit Tøj; se her, der ligger kun to Skjorter i Skuffen, og paa den ene af dem mangler den højre Arm og paa den anden mangler den venstre.«

Konen: »Tag begge Skjorterne paa, saa mangler der ingen Ting.«

*

Mon han holder sit Løfte?

»Kære Ven, laan mig dit Gevær, jeg skal aldeles bestemt bringe Dig det igen i Morgen!«

»Gerne! — men hvad vil Du dog bruge det til?«

»Jeg vil skyde mig!«

AFR A/S

Forsyn Dem
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Et af de store New-Yorker Blade havde, da Krigen begyndte, den pudsige Ide at indforskrive en Kineser, der aldrig tidligere havde været udenfor sit Fædreland. Det var nemlig Hensigten, at denne Mand skulde skrive og redigere paa kinesisk et mindre Følgeblad til Bladet. Dette Følgeblad skulde selvfølgelig indeholde Meddelelser om Krigens Gang, og Bladets Udgivere ventede sig umaadelig Tilslutning fra det kinesiske Kvarter i New-York.

Men da Bladet udkom, vakte det en umaadelig Munterhed blandt Kineserne. Man undersøgte Sagen og erfarede da, at Spidsartiklen i Oversættelse lød saaledes:

»Den, som skriver dette, hilser Eder fra 97 høje Guder! Det Blad, hvori det staar, tilhører en elendig Kristenhund, hvis Mave burde sprættes op og fyldes med Salt og Peber, og hvis Hoved burde afskæres og sættes paa en Stage. Forbandet være han og alle de andre Kristenhunde!«

LÆGEHONORAR.

En rig Englænder kom en Dag op til en Homøopat for at spørge ham til Raads med Hensyn til en indvendig Sygdom.

Homøopaten tog en Flaske frem, holdt den op for Næsen af Englænderen og sagde:

— Lugt!

Englænderen efterkom Opfordringen til Trods for, at han ikke var fri for at være forundret.

— Saa, nu er De helbredet, sagde Homøopaten. Nu har De kun at betale mig mit Honorar — 100 Pund.

Englænderen tog sin Pengepung frem og lod den klinge mod Bordpladen.

— Hør! sagde han.

Nu var det Homøopatens Tur til at blive forundret.

— Saa, nu er De betalt, sagde Englænderen, stak Pungen til sig og gik.

Lagt paa Is.

(Mel.: »I Natten klam og kold«.)

Fra Skagen til Paris
kun et Slags Raab der gi's,
og Raabet det er dette: Skaf os Is, Is, Is!

Hvis Du en »Sjus« vil ta',
skal Du en Bajer ha',
saa gælder denne Regel: Den maa køles a'!

Man gaar i Varmetaage
og sveder Tran hver Da',
og man kan Høner koge
i Vand fra Hanen a'.
Vel bli'r der lagt paa Ris,
paa Smør og Æg og Gris,
men nu for Tiden bli'r der navnlig lagt paa Is!

Ja, denne Sommersol
kam varme Nordens Pol
og farve »Blegnæb« li'saa gul som en Mongol.

En Bøf man stege kan
saafremt, i Fald at man
blot stiller Stegepanden ud i Solens Brand.

Se, Folk gaar rundt og sveder
i Solens hede Damp —
vor »Skal« er »varme Hveder«,
vor Haand er som en Svamp.
Vi sætter første Pris
paa Øl, naturligvis,
men Hovedinteressen er dog lagt paa Is!

Ja, sikken Varme-Larm,
se blot min Vindu'skarm,
dér staar en Urtepotte ganske krukkevarm.

Og *Sigurd Berg* jeg saa,
da han i Solbad laa,
han var saa lille som Hr. *Neergaards* store Taa.

Ja den er rigt'nok broget,
saamegen Sol i Træk!
Selv *Alstrup* (ham med Toget)
er ved at *dampe væk!*
Witzanskys' »Frontespis«
er meget nær Forlis —
sit Ho'de har han hele Dagen lagt paa Is!

Jørgen Grønsvær.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Hun: »Hvorfor Plager De mig Gang efter Gang med Deres frieri. For tre uker siden sa jeg jo at jeg aldrig vilde komme til at elske Dem!«

Han: »Ja — men jeg har arvet min rike onkel siden den gang saa —.« (»Tyrihans«, Norge).

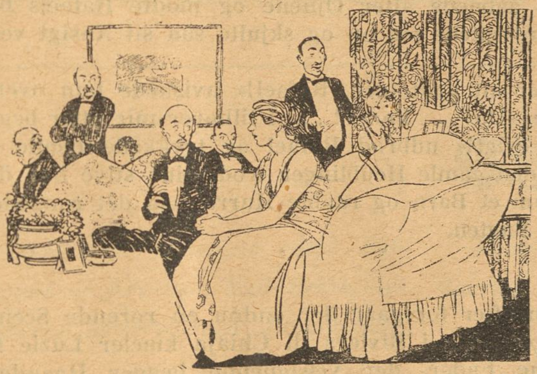

Damen: Er det en populær Sang, han synger?
Herren: Den var det — inden han begyndte at synge den! (»London Opinion«).

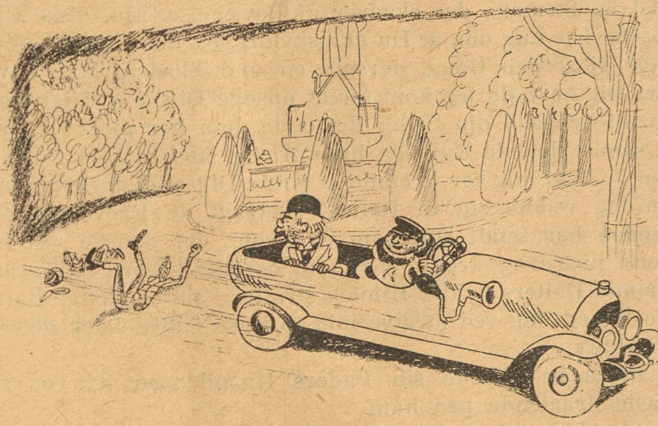

Chaufføren: De skal ikke være ked af det, Vognen fjedrer godt, og Folk er saa magre, saa de mærker slet ikke, at de bliver kørt over! (»Lustige Blätter«).

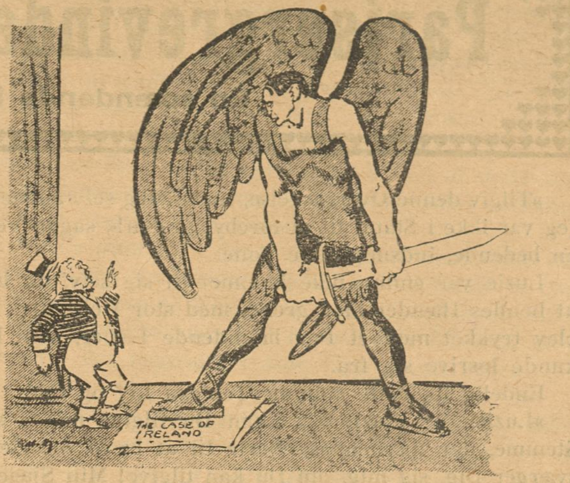

England og Irland.
(»The Daily Herald,« London.)

F. d. korpralen Blom vittnar i frälsningsarmén om sin omvändelse:

— Halleluja, käre vänner, sen ja blef frälst går allting så lätt, så lätt, och när ja sågar ved, så drar Jehova i den andra änden på sågen, så den går så lätt, så lätt, halleluja! (»Strix«).

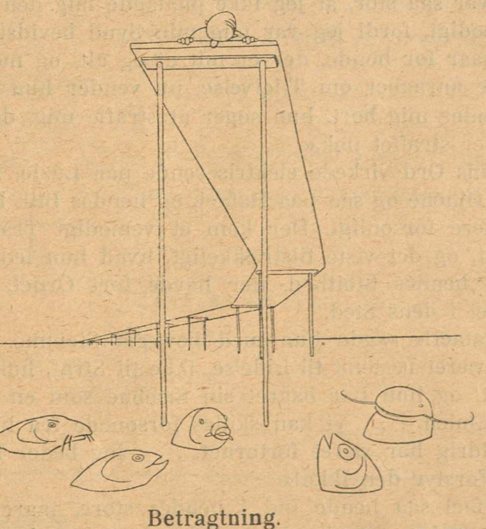

Betragtning. (»Fliegende Blätter«).

Parisergrevindens Kærlighedshistorie

En spændende Roman fra „den fine Verden"

»Tilgiv denne Overraskelse, Luzie! Jeg selv anede intet, og jeg var ikke i Stand til at forebygge den!« sagde Veninden i en bedende, indsmigrende Tone.

Luzie var endnu ikke kommet til sig selv, da hun følte, at hendes Hænder blev grebet med stor Heftighed, og at de blev trykket mod et Par brændende Læber, som hun ikke kunde løsrive sig fra.

Endelig fik dette stumme Tableau Liv og Ord.

»Luzie . . . Luzie . . . kan Du tilgive mig?« sagde en Stemme, der fik hendes Hjerte til at bæve. »Luzie, jeg besværger Dig, sig mig, om Du kan tilgive! Min Sjælefred har været borte, siden jeg skiltes fra Dig, jeg har søgt den i Aarevis, jeg har været som en Skygge, et vandrende Intet. . . . Luzie, jeg besværger Dig, ved den Almægtige, der endelig har ladet mig finde Dig, tilgiv mig, tilgiv!«

Luzie hævede Hovedet, som hun dødstræt havde lænet til Venindens Skulder. Hun aabnede de mørke Øjne og saa ned paa den knælende, da hun følte to hede Taarer perle paa sine Hænder. Hun stod som en Statue og var ikke i Stand til at sige et eneste Ord, hun trykkede sagte Rafaels Haand, det var det eneste Livstegn, hun gav fra sig.

Rafael sprang lykkelig op og vilde slutte hende i sine Arme. Da mødte han hendes Blik, saa fuldt af Bebrejdelse og Smerte, at han nedslaaet lod Armene synke i fuld Bevidsthed om sin Skyld.

»Jeg har intet at tilgive,« svarede hun langsomt og tonløst, idet hun strøg sig med Haanden over Panden. »Og jeg ønsker ikke andet end Fred . . . den Fred, som jeg saa møjsommeligt har tilkæmpet mig. Jeg har daglig bedt Gud om den, og det er formasteligt, naar Menneskehaand atter søger at berøve mig den . . . Leontine,« tilføjede hun sagte og tonløst, »jeg føler mig saa mat . . . følg mig ind paa mit Værelse.«

Rafael skjulte sit Ansigt i sine Hænder. Han følte den frygtelige Anklage, det var, som om alt sank sammen under ham.

»Fred!« sagde han i en hjerteskærende Tone. »Fred! Hvor har jeg dog ogsaa kæmpet for den. Hvor har jeg flakket om fra Sted til Sted uden Rast eller Ro, trøstesløs og søgende, med tusinde martrende Følelser i Brystet! Ingen Bod var saa stor, at jeg ikke paalagde mig den og bar den taalmodigt, fordi jeg var mig min Synd bevidst, og nu, da jeg staar for hende, der er mit et og alt, og med blødende Hjerte anraaber om Tilgivelse, nu vender hun sig fra mig og støder mig bort, hun søger at straffe mig, der dog allerede er straffet nok.«

Hans Ord virkede elektriserende paa Luzie, hun hævede atter Øjnene og saa paa Rafael, og hendes Blik blev mildere og mere forsonligt. Der kom et vemodigt Træk i hendes Ansigt, og det viste tilstrækkeligt, hvad hun led. Det havde været hendes Stolthed, der havde ført Ordet, nu traadte Hjertet i dens Sted.

»Rafael!« sagde hun med bevæget Stemme. »Luzie har altid været bestemt til Lidelse, ikke til Straf, hun har aldrig klaget, og hun har baaret sin Skæbne som en Tilskikkelse fra Himlen. . . . Vi kan skilles forsonede fra hinanden, da jeg aldrig har været fortørnet. . . . Jeg beder kun om Ro. . . . Forstyr den ikke!«

Rafael saa hende ind i hendes store, taarefyldte Øjne, han saa, hvordan hun kæmpede med sig selv.

»Skilles!« udbrød han og tog atter hendes Haand. »Skilles! Det Ord kom ikke fra dit Hjerte, Luzie! Stød mig ikke fra Dig, paa mine Knæ anraaber jeg Dig om Barmhjertighed.«

Luzie rystede sørgmodigt paa Hovedet, medens Taarerne løb hende ned over Kinderne.

»Gaa, Rafael!« sagde hun i en smertefuld Tone. »Jeg beder Dig, gaa! Faders . . . Forbandelse . . . skiller os!«

Hun formaaede ikke at sige mere, og der indtraadte et Øjeblik en pinlig Tavshed.

»Luzie! Deres Fader er forsonet! I Morgen skal jeg selv føre Dem til ham!« raabte pludselig en Stemme. Gustav von Cendry stod paa Dørtrinet, og bag ved ham stod den gamle Heublinger og tørrede sine Øjne med sit Frakkeærme for at skjule sine Glædestaarer.

Ordene havde en magisk Virkning paa Luzie. Hun løftede Hovedet, og trods sine taarefyldte Øjne kendte hun baade Gustav og den gamle Heublinger. Hun styrtede hen til Gustav.

»Fader er forsonet! . . . O, almægtige Gud, det er for megen Lykke paa en Gang!«

Overvældet af Smerte og Glæde begyndte hun at vakle, og Rafael var ikke sen til at opfange hende i sine Arme.

»Min Komtesse! Min Komtesse!« raabte den gamle Heublinger nu og stormede ind. »Vi har sejret!«

Luzie aabnede atter Øjnene og mødte Rafaels bedende Blik; hun rettede sig op og skjulte saa sit Ansigt ved hans Bryst.

»Nu er alt godt igen, Rafael!« hviskede hun overvældet af Glæde. »Du! . . . Fader! . . . I tilhører mig atter begge to!«

»For evigt!« udbrød Rafael og trykkede hende til sig, medens den gamle Heublinger trods sine stive Ben dansede rundt som et Barn og raabte Hurra, saa det rungede langt ud over Bugten.

* * *

Dagen efter foregaar der endnu en rørende Scene. Paa et af Hotellerne i Riviera di Chiaja knæler Luzie for sin genfundne Fader, der velsignende lægger Haanden paa hendes Hoved. Saa løfter han det i Vejret, ser hende ind i Øjnene og kysser ømt hendes hvide Pande.

»Mit Barn . . . mit stakkels miskendte Barn!« siger Greven med en Stemme, der skælver af Bevægelse. »Ja, disse Øjne overbeviste mig om, at Du er uskyldig, og det vilde de ogsaa have gjort den Gang, dersom en ond Skæbne ikke havde ført Dig bort, da jeg kom for at opsøge Dig! . . . Tilgiv mig, Luzie! Gengæld din Fader det onde, han har gjort Dig, ved at samle gloende Kul paa hans trætte Hoved. Men Du, min Søn . .. lad mig for Fremtiden kalde Dig saaledes,« tilføjede han og vendte sig til Rafael, »betragt de Prøvelser, som Himlen har sendt Dig, som en Skole, der ganske vist har været haard og streng, men som ogsaa vil være en Garanti for min Datters Lykke. Himlen straffer i sin uendelige Barmhjertighed mig ved at give mig to Børn i Stedet for det ene fortabte.«

Luzie bedækkede sin Faders Haand med Kys og saa glædesstraalende paa ham.

»Jeg kan næsten ikke fatte denne usigelige Lykke!« sagde hun. »Det er som en smuk Drøm! . . . Ikke sandt, Fader, nu forlader Du ikke mere dit Barn?«

»Aldrig!« svarede Greven smilende og klappede hende

paa Kinden. »Resten af mit Liv tilhører Dig, jeg skylder Dig nogen Erstatning! . . . Nu skal I ogsaa have Tak, i trofaste Mennesker,« sagde han og vendte sig til de øvrige, som rørt havde været Vidne til denne Scene. »Du, min brave Heublinger, Du maa atter vende tilbage til mig, for at jeg kan faa Lejlighed til at vise Dig Taknemmelighed . . . og De, Hr. Cendry, og Deres elskværdige Hustru, som saa ædelmodigt har taget sig af min Luzie . . . Tak, endnu en Gang Tak!«

Luzie rejste sig op og kastede sig i Rafaels Arme, han omfavnede hende hjerteligt, trykkede et Kys paa hendes Læber og saa hende længe ind i Øjnene.

Heublinger benyttede dette Øjeblik til at nærme sig Grevens Stol.

»Ikke sandt, naadige Greve, vi vender ikke tilbage til Albano?« spurgte han sagte.

Greven syntes ikke at være forberedt paa dette Spørgsmaal, han spekulerede lidt og saa rystede han langsomt paa Hovedet.

»Nej, Heublinger, jeg befinder mig altfor vel her, jeg vil skrive dertil endnu i Dag for at give Befaling til Flytningen. Foreløbig har vi begge to fuldt op at gøre her, da vi maa se at arrangere et pragtfuldt Bryllup, og til Vinter vender vi tilbage til Paris, hvor jeg er min Datter en glimrende Oprejsning skyldig. Vi maa endnu i Dag sende Forlovelseskort dertil.«

»Og ogsaa til Albano, Hr. Greve?«

»Ja, først og fornemmelig til Albano,« var det smilende Svar.

* * *

Det behøver næppe at omtales, at Kortene kom meget overraskende for Beboerne af Villaen i Albano, og det Brev, som Greven sendte med, overbeviste Elmira om, at hendes aarelange Anstrengelser med et Slag var blevet tilintetgjorte.

Hendes Mand var hende ligegyldig, ja ligefrem besværlig, og hun svarede i en meget hjerteløs Skrivelse, at hun ikke vilde følge ham til Neapel, hun foretrak at blive, hvor hun var, fremfor at indtræde i en Omgangskreds, hvor hun umuligt kunde leve. Hun vilde leve i Rom i stille Tilbagetrukkethed, fri for Livets Larm og Tummel.

Greven blev ikke særlig ubehagelig berørt af dette Brev, thi han gennemskuede nu endelig den Rolle, hans Gemalinde havde spillet overfor hans Datter.

Han levede atter op i det muntre Samliv med sine Børn og under den tro Heublingers Pleje, og i et Anfald af Overgivenhed skrev han til Elmira, at han gav sit Samtykke til hendes Tilbagetrukkethed, men at han selv foretrak at opgive den, da det modsatte bekom ham meget bedre. — —

— — — — — — — — — — —

Elmira tilbragte flere Aar i Rom, hun trak sig tilbage fra Livets Larm, men maaske dog ikke saa meget fra dets Glæder. Nu bor hun i en lille By ved Rhinen og lever af en Livrente, som Greven har tegnet til hende.

Grev C. har ikke mere forladt sine Børn, han bor stadig hos dem, og de opholder sig skiftevis i Frankrig og det sydlige Italien.

Som Læserne maaske erindrer, gik Luzies Dagbog kun til hendes Ophold i Venedig; den unge, lykkelige Frue fortalte Forfatteren Resten af sine Oplevelser, da han traf hende og hendes Mand i Neapel under den sicilianske Friskarekrig, netop som de var ved at forlade Byen paa Grund af Friskarernes Indtrængen.

»Vi vender nu tilbage til Frankrig,« sagde Luzie med et skælmsk Smil, »thi vi har begge to haft Kampe nok!«

Ende.

GULDREGN

Skuespillerne forlanger altid Retfærdighed af Kritiken. Med Retfærdighed mener Skuespilleren: Berømmelse.

*

Den, der gaber efter meget — faar med Tiden Mavekatar.

*

Klogskab fra i Dag og Dumhed fra i Gaar afslører sig mangen Gang som Tvillinger.

*

Til et bestemt Tidspunkt har mange Mænd en bestemt Vilje; men saa gifter de sig.

*

Haab er en god Frokost, men en daarlig Middag.

*

Naar Kvinder overgiver sig, gør de Erobringer.

*

Selv om Skæbnen gør os en Streg i Regningen, maa vi dog betale den.

*

I en Film maa alt være ægte — undtagen Indholdet.

*

Der skal dyre Forsikringer til en stor Løgn.

*

En Fugl paa Bordet er bedre end ti paa Torvet.

*

Mangen en Pige har saa blændende Fortrin, at man — maa fraraade enhver Mand at gifte sig med hende.

*

Et Barn kommer meget tidligt til at ligne sine rigeste Slægtninge.

*

Det er en travl Tid, naar Køerne bisser, Bierne sværmer og Gryden koger over.

*

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

ARMEPROVSTEN.

— Provst Fenger ved Holmens har nok travlt i denne Tid med at prædike for Soldaterne.
— Tja, den »Arme«provst.

Tegnet af E. Nicolajsen.

JEG VED —

Jeg ved en lille Have,
en lille, velholdt en,
og jeg er den, der passer
og holder Haven ren.

Med lave Buksbomkanter
og hvidgult Perlegrus
og Blomster, Haven kranser
sig rundt omkring et Hus.

Og opad Muren vokser
en enkelt Caprifol
i Læ for Nordenvinden
og frem mod Syd og Sol.

Men Haven led jo længe,
de manglede jo Regn,
hver enkelt lille Plante
bag Havens Tjørnehegn.

Men nu er Regnen kommen,
og det, der nu skal frem,
er Roser og Pæoner,
hvis Knopper staar paa Klem.

F. Sch.

Carl Andersen, Viborggade. Tegningerne er for utydelige.

Sophus R., Randers De skal faa Deres Ønske opfyldt.

Anton Olsen. Det er nødvendigt, at De opgiver Deres Adresse.

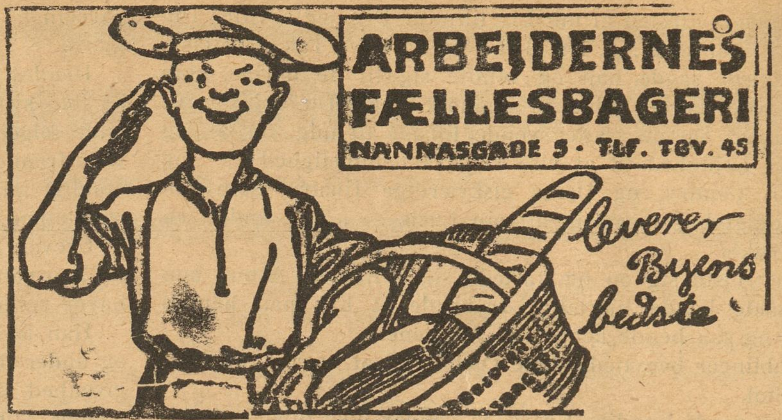

TLF. 3684 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

STAKKELS HANSEN.

(Mel.: Gabrielle).

Den unge Frøken Jansen,
der smuk og korpulent
forlovet var med Hansen,
en køn Bankassistent.
Han spillede paa Børsen
og vandt sig saa en Sum.
En Da' sa' han til Pigen:
Nu er den her al-roun,
nu skal Du se — hvad der skal ske,
ja, nu skal Du skam bare se,
nu gifter vi os, Jansen, — lille Jansen,
søde Jansen,
jeg har nu faaet »Tjansen«,
en Million har jeg tjent — det var pænt,
nu skal vi holde Gilde — kære lille,
søde lille,
Champagne og meget mere, kom min
kæ—æ—ære.

Saa blev de to da gifte,
og Hansen han var glad,
de var tidt ude og »vifte«,
fik første Klasses Mad.
De holdt tidt store Gilder,
og Hansen »punged'« ud,
paa Børsen endnu han spiller,
men en Da' kom der saa Bud,
Aktierne faldt — nu var det galt,
Hansen tabte et og alt.
Nu var han slemt paa »Valsen«,
unge Hansen — stakkels Hansen,
og Fruen med Graad i Halsen
stammed': ud—u—dit »Skud«, hold
dog ud, —
Du ved, at Storken kommer,
u — Hansen, midt i Sommer,
saa græd den unge Hansen, — stakkels
Ha—an—sen.

Henry Nielsen.

N. P. Berents. Historien har været i »Ravnen« for et Par Aar siden.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand!

Betjenten: Naa, I fik nok ikke noget Paalæg!
Vognstyreren: Jo-o om at køre videre i de gamle Spor.

Tegnet af Jens Andreasen.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

Rød Indmad

Drengen: Anna, pas paa din Mad — han der ser saa sulten ud!

Moderne Skoleundervisning.

Naar Publikum den 1. Juli modtager de nye Regler for Skoleundervisningen i 1921—22, vil de komme til at tage sig saaledes ud:

Fra 8— 9: Religion med praktisk Øvelse i Aandemaning.

» 9—10: Sprog (her lægges særlig Vægt paa at give Eleverne praktisk Færdighed i Abernes, Hønsenes, Myrernes og Loppernes Sprog).

» 10—11: Medicin og Kirurgi (Eleverne øves i at tage Mave og Hjerne ud paa hinanden, rense dem og sætte dem ind igen).

» 11—12: Gymnastik (Øvelse i praktisk Brug af Flyvemaskine samt Klatring op og ned ad Bjerge. Skolen har anskaffet sig et Bjerg paa en Mils Højde).

» 12— 1: Frikvarter.

» 1— 2: For Drengenes Vedkommende Madlavning, Syning og Stopning, for Pigernes Vedkommende Brydning, Fægtning og Skydning.

» 2— 3: Tankelæsning. Tankeskrivning.

» 3— 8: Fritid.

» 8— 9: Astronomi (praktisk Øvelse i Telegrafering til Jupiter, Mars og Venus).

»Godt Nyt«.

En Bogholder Andersen i Frederiksborggade er saa blødhjertet, at han kloroformerer sine Børn, før han gi'r dem en Omgang Spanskrør.

*

Der er fornylig her i Byen stiftet en Forening, hvis Hovedformaal er at omstyrte det bestaaende.

Foreningens Navn er: Kegleklubben Thor.

*

En vis Hr. Petersen er saa konservativ, at han bliver betænkelig, naar hans Søn gør F r e m s k r i d t i Skolen.

*

En Lirekassemand af italiensk Afstamning blev forleden jaget ud af en Husvært, som ophidset bad ham gaa hjem og lave Gibsbuster. Det vilde i hvert Fald ikke lyde saa slemt, sa' Værten.

*

Man har ofte drøftet Spørgsmaalet, hvorfor Manden blev skabt før Kvinden. En Nationaløkonom er kommen til det Resultat, at der først maatte gives Penge, — inden Kvinden kunde begynde at give dem ud.

»EN DANSKER«

I Panoramaet.

Hr. Jensen: »Ikke sandt, et storartet Slagbillede. Se nu en Gang den Soldat der henne — halvt malet og halvt udstoppet— han ser ud, som var han levende!«

Hr. Svendsen (med et Blik paa sin Kone): »Aah, i Grunden ikke saa farligt! Se nu min Kone der — hun er ogsaa halvt malet og halvt udstoppet — og hun er alligevel spillevende!«

»EN NORDMAND«

Bedstemor var over 80 aar da hun første Gang gik paa kinematograf. Da hun kom hjem spurte hendes barnebarn om hun hadde hat det morsomt.

»Ja bevars,« sa bedstemor, »men jeg maa ha blit meget døv for jeg hørte ikke et ord av hvad de sa.«

»EN SVENSKER«

Lärarinnan: »Varigenom skilja sig djuren förnämligast från människan, Gunhild?«

Intet svar.

Lärarinnan: »Åh, nog vet väl Gunhild något som människan kan, men inte djuren?«

Gunhild: »Kyssas.«

Moderne Syge.

Den fulde: Fa'n til Uheld, Hr. Betjent! Min Ven — Hik! — har faaet — australsk Sovesyge, og jeg har faaet — Hik — Hikkesyge!

HØRT I EN PARK.

Fremmed (peger paa et Monument): Hvorfor har man rejst et Monument for denne Mand?

Indfødt: Tja, jeg ved ikke — formodentlig fordi han ikke havde noget i Forvejen!

Typer der forsvinder. VIII.

Doktoren.

Tegning af K. Almquist.

Moderne Dans.

Hundrede Kroner.

I den lille By H— havde en Skuespillertrup slaaet sig ned forrige Vinter.

I samme By boede der en Rentier, en Mand, som tidligere havde været Skrædermester, men som ved en stor Lotterigevinst var blevet en rig Mand. Han hed Møller.

Hver Gang, der kom Skuespillere til Byen, var Hr. Møller som forvandlet.

Han optraadte da som Kunstmæcen, tilbragte Dage og Nætter sammen med Skuespillerne, og lod til fuldstændig at være døv for sin Kones Gardinprædikener, saa at Fru Møller tilsidst fuldstændig opgav at læse ham Teksten, skønt det var med blødende Hjerte.

Efter et Par Ugers Forløb forlod Selskabet Byen, og Møller blev atter den stille Borger og gode Ægtemand.

Han lod Gardinprædikenerne vælte ned over sit Hoved, men til hans store Forbavselse blev disse daglig hæftigere og hæftigere, dog snart efter skulde han erfare Grunden.

Fru Møller havde nemlig mellem sin Mands Papirer, som hun jævnlig gennemsøgte, fundet et Dokument af følgende Indhold:

»Herved tilstaar jeg at have laant af Hr. Rentier Møller et Hundrede Kroner, som jeg betaler punktlig inden fire Uger.

Petersen, Skuespiller.«

Det nyttede kun Hr. Møller lidt, at han forsikrede sin Ægtehalvdel om, at Petersen var den ærligste Mand under Solen, som det aldrig med en Tanke kunde falde ind ikke at betale sin Gæld, og da Pengene alligevel ikke blev betalt til den fastsatte Tid, samlede Uvejret sig tættere sammen om hans Hoved.

Noget maatte der gøres.

Han satte sig derfor til sit Skrivebord og skrev følgende Brev:

»Min kære Petersen!

Min Kones Bebrejdelser, fordi jeg har laant Dem hundrede Kroner, kan jeg ikke længere udholde. Da De indtil Dato ikke har betalt Deres Gæld til mig, maa jeg antage, at De i Øjeblikket ikke er i Stand dertil, og derfor sender jeg Dem hundrede Kroner med den Bøn omgaaende at sende dem tilbage og i Deres Brev skrive, at det er de af mig laante Penge. Min Kone vil da blive beroliget og bede om Tilgivelse, fordi hun har bebrejdet mig at have kastet mine Penge ud til en Plattenslager. Naturligvis vil min Fordring paa de hundrede Kroner stadig staa ved Magt.

Ærbødigst Deres

Møller.«

Han lagde en Hundredkroneseddel i Brevet og besørgede det selv paa Posthuset.

— — —

Ingen kunde blive mere forundret end Skuespiller Petersen, da Postbudet bragte ham Brevet med Pengene.

Han havde netop brugt sin sidste Øre.

Meget hurtigt fik han Hundredkronesedlen vekslet og skrev dybt rørt følgende Brev:

»Min bedste højtærede Hr. Møller!

Først i Dag ser jeg mig i Stand til at betale Dem Halvdelen af den Gæld, som daglig pinte mine Tanker. Sagen var den, at en svær Lidelse havde kastet mig paa Sygelejet. Jeg sender Dem altsaa hermed halvtresindstyve Kroner, og samtidig beder jeg Dem om ikke at trænge paa mig med Resten af Betalingen, da jeg endnu er meget svag og syg. Vær saa venlig at hilse Deres Gemalinde, for hvem jeg nærer den dybeste Højagtelse.

Deres taknemlig hengivne

Petersen.«

Derpaa lagde han halvtredsindstyve Kroner i Brevet og afsendte det.

De andre Penge stak han i sin Lomme og befandt sig som det lykkeligste Menneske.

Petersens Brev kom netop Hr. Møller i Hænde, da han om Morgenen sad ved Kaffebordet sammen med sin Hustru.

Vant, som hun var til at læse sin Mands Korrespondance, aabnede hun Brevet. Jo mere han læste, desto mere beskæmmet blev hun over at have mistænkt denne Mand for at være en Plattenslager. Hun rakte sin Mand, hvis Ansigt syntes at blive længere og længere, de halvtredsindstyve Kroner og udbrød næsten rørt:

— Jeg ser nu, at der endnu findes ærlige Mennesker. Jeg havde ikke troet, at denne Petersen vilde betale, og jeg tilstaar, det gør mig ret af Hjertet ondt, at jeg kunde mistro den stakkels Mand, som maaske kun ved at nægte sig selv det aller nødvendigste har kunnet betale os blot Halvdelen af den Gæld, som har beredt os tunge Timer og forbitret vort ægteskabelige Liv i lang Tid. Derfor foreslaar jeg Dig, Møller, at eftergive Petersen Resten af Gælden og sende ham Beviset kvitteret tilbage — vi vil sikkert derved gøre en god Gerning!

Siden hen holdt Møller sig fra Skuespillere!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 82.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
H. M. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Pigen: Ønsker Fruen den gamle eller den nye Paraply med i Teatret?

Fruen: Selvfølgelig den nye. Den gamle er jo ikke Garderobepengene værd.

ET SYNSPUNKT.

Læreren: Vaaren smykker hvert Aar Naturen med en ny Dragt. Fylder dette Vidunder Dig ikke med Beundring og Andagt?

Kvindelig Elev: Aa nej — kun én Dragt om Aaret!

*

EN SÆTNING TIL AT ØVE SIG PAA.

Som bekendt bliver det af Udlændinge paastaaet, at Dansk er et af de vanskeligste Sprog at lære, og vi er ogsaa tilbøjelige til at tro, at det er sandt.

I hvert Fald kunde det interessere os at vide, hvorledes en Udlænding vilde udtale følgende Sætning:

»Fyrene, der gik op i Fyrrerne, gik forbi Fyrrene og saa op til Fyrene, der nylig var tændt.«

*

HAN OVERTRAF SELV OTHELLO

»Othellos Skinsyge var aldeles intet mod Møllers. Tænk Dem, forleden overfusede han sin Kones Onkel, fordi han havde holdt hende i sine Arme ved hendes Daab!«

EN OPTIMIST

En Fodgænger bliver kørt over af en en Cyklist, og medens han ligger paa Gaden og forsøger at samle sig op, muler han ved sig selv:

»En Guds Lykke, at det ikke var en Automobil!«

*

ZOOLOGISKT

Damen (foran Brilleslangens Bur): »Hvad er egentlig det for en Slange, Hr. Løjtnant?«

Løjtnanten: »Det — hm! — det er nærmest saadan en Slags *Pincenez-Slange!*«

*

Grev X til Baron Y: »Hør, Du omgaas jo en Del med Folk af borgerlig Stand — sig mig, hvordan lever den Slags Mennesker i Grunden? Har de Piano?« —

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt, Købmagergade
RB. BORDING KØBENHAVN

Tegning af *Helgo Jørgensen.*

Syv Tilfælde, hvor det gælder om at „passe paa“.

Pris:
25 Øre

RAVNEN

Nr. 25 Redigeret af AXEL WESSEL ⁕ Torsdag den 23. Juni 1921

Tegning af *O. Hartig.*

Vor Tegner har bragt hende med fra Italiano.
Hun var god til en »Børnehjælpsplakat« — i Milano!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

Den i sin Tid saa berømte Læge N. N., som efter en overstaaet Sygdom var bleven fuldstændig skaldet, skrev til sin Søn:

»Døden havde allerede grebet mig ved Haaret, jeg lod ham beholde det, og den stakkels Fyr maatte gaa uden mig.«

Provinsskuespilleren: Hr. Direktør, giv mig i det mindste et Forskud paa 1 Krone. Jeg maa jo dog en Gang ordentlig vaske mig!

Direktøren: Hvad, vil De vaske Dem, nu da De i Aften skal spille Othello. Nej, vent til i Morgen, saa skal De nok faa Sæbe, i Aften behøves det ikke!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Henst. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

EN LØJERLIG FORKLARING

I Retten siger den Anklagedes Forsvarer blandt andet:

»Den Anklagede er ganske vist allerede to og fyrretyve Aar gammel, men da hans Bedstefader endnu lever, og han dog endnu er Barnebarn, saa tør jeg maaske bede Retten tage hans Ungdom i Betragtning og bevilge ham formildende Omstændigheder!«

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

DEN GALANTE INDBRUDSTYV

Damen: Hjælp! Hjælp!

Tyven: Stille, Frue, eller jeg drejer Halsen om paa Dem — trods Deres prægtige Sopran!

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 82.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

HANDELSMAND TIL FINGERSPIDSERNE

A.: Du og din Kone skulde dog ikke give Sladresøstrene her i Byen alt for meget Stof til Bagtalelse.

B. (Urtekræmmer): Det giver Anledning til, at Kaffeforbruget stiger!

*

OVERTRUMFET

Hans: Min Fader rejser i Morgen til Schweiz!

Vilhelm: Hvad, først nu? — Vores er allerede styrtet ned!

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Brylupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel
i Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

FRA KASERNEGAARDEN

Sergent: Hvad er De?

Rekrut: Bugtaler!

Sergent: Har De arvet den Evne?

Rekrut: Nej — kun Bugen!

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912 Telf. 912

FORFÆRDELIGT

»Kære Ven,« sagde en erfaren Ægtemand forleden til en Pebersvend. »Hvis Du en Gang gifter Dig, saa gift Dig for Himlens Skyld ikke med en Kone, der — saaledes som min — skeler. Naar jeg kommer sent hjem en Aften, ser hun med det ene Øje hen paa Uret, og med det andet Øje gennemborer hun mig!«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

»De moderne Skydevaaben har dog en vidunderlig Gennemslagskraft!«

Jægeren: Ja, nu skal De høre, hvad der forleden passerede mig. En Dag, da jeg gik og kedede mig, affyrede jeg mit Gevær ned i Jorden, og fjorten Dage senere læste jeg i et New-Yorkerblad, at Skuddet havde ramt en Hund paa Gaden i New York!«

Husqvarna svenske
Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
flydende eller faste Brillantine.
Det bedste for Haaret.

Faderen.

Han skynder sig hjem med hurtige Skridt
fra Nattens livsalige Møde,
han nynner tilfreds, han naaede sit,
han ler gennem Gadernes Øde.

Margrethe, Du dejlige, nu blev Du min,
og Du var s'gu ikke den første.
Men Sejren i Nat, Du smaa Rosmarin,
den var dog til Dato min største!

Skønt længe Du holdt Dig, der kom en Stund,
da alting fik bære og briste:
Du knuged Dig til mig og kyssed min Mund,
Du gav Dig dog helt paa det sidste.

I Hatten endnu en vajende Fjer,
og muntert med Stokken han svinger!
Jagu! er han flot, fuldblods Kavaler,
bedaarende Kvindebetvinger.

— — —

Og Loven er skrevet af vise Mænd,
og Loven er god — Gud bevares!
Og hvordan man end vil fortolke den,
kan Barnemord aldrig forsvares.

Men det, som for ham blev vajende Fjer,
for hende blev Sorger og Trængsel.
Og det, som for ham blev et Eventyr mer,
for hende blev Undergang, Fængsel.

Men han, som har tændt Fortvivlelsens Gnist
hos hende, som Lovbogen rammer,
man agter og ærer fra først til sidst!
— Den Lov burde skrives med Flammer!

Per Bonde.

Bedste Hudcrême
Meget store Tuber
A/S VIOLACIN BRUUN & ANDRESEN
(VALDEMAR JØRGENSEN)

AFBRUDT BRYLLUPSREJSE.

Hr. Blok telegraferer paa sin Bryllupsrejse fra Monaco til sin Svigerfader:

»Medgift bortspillet Kone i Pant paa Hotellet. Venter kærligt Svar.«

*

DERFOR.

Lille Søn: Far, hvorfor er Fiskene stumme?

Faderen: Dumme Dreng, hvis de i Vandet aabnede Munden for at tale, vilde de jo drukne!

*

Opsigtsvækkende Kostume.

»Hvilke Masker gjorde størst Lykke ved Karnevalet i Gaar?«

»To Studenter. der var kostumerede som Pengepostbude!«

Har De Brug for
Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance“
Willemoesgade 3,
Elektrikernes
kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende
elektriske Strygejern.

Fruen: Du kunde dog ogsaa godt købe mig en Cykle!

Manden: Nej, min Pige, naar Du endelig vil træde Pedaler, saa vil jeg dog hellere forære Dig en Symaskine!

*

Ivrige Sportsdyrkere.

A.: »De og Deres Broder er jo to meget ivrige Sportsdyrkere!«

B.: »Ja — der er altid en af os, som maa holde Sengen!«

*

»Kan Kandidaten sige mig, i hvilken Vædske Guld lettest opløses?«

»I Alkohol, Hr. Professor.«

AFR A/S

Forsyn Dem
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

I et lille fransk Landsogn var en ung Knøs forleden til Skrifte hos Præsten. Da han havde skriftet alle sine Synder, opfordrede Præsten ham til intet at fortie, da dette vilde være en ny Synd.

Fyren tænkte sig lidt om og sagde derpaa:

»Jo, det er sandt, forleden Søndag var jeg saa glad, at jeg vendte Mølle. Det var vist ikke rigtigt!«

»Vende Mølle, hvad er det?« spurgte Præsten.

»Ja, forklare det, kan jeg ikke saa godt, men jeg kan vise Dem det!« svarede Karlen. Og saa gav han sig til at vende Mølle.

Et Par gamle Koner, der stod og ventede paa at komme til at skrifte, saa forundrede paa denne Idræt, og den ene hviskede til den anden:

»Nej, hør Du, naar han idømmer saadan Bod, lad os saa hellere gaa hen til en anden Præst, der er rimeligere!«

PRAKTISKE FOLK

Der var forleden Selskab hos en rig Forretningsmand, og efter Bordet sad Husets Frue og passiarede med et Par af sine bedste Veninder.

»Min Mand har sidste Aar haft en Del store Tab,« fortalte Værtinden blandt andet, »og Følgen heraf var, at han i Aar fik 1000 Kroner mindre at betale i Skat. For disse 1000 Kroner, som vi saaledes sparede, foretog vi en Pariserrejse. I Paris opsporede jeg en Damekonfektionsforretning, hvor jeg købte for 2000 Kroner Toiletter. Disse Toiletter vilde jeg i København aller billigst kunne faa for 3000 Kroner. Pariserrejsen blev saaledes tilmed aldeles gratis!«

Spark i Hollandaise!

(Mel.: »Hvi sjunge evigt om Spartaner«.
»Daniel Rantzau«.)

Hvi sjunge evigt om de Danske
som Fodboldspillere paa Jord?
Jeg skulde tro, at vi er ganske
ved Siden af det rette Spor.
Vel har vi længe kunnet sparke
en proper Bold i Fjendemaal,
men nu er Spillerne kun »Knarke«,
som hellere maa dyrke Kaal!

Da »Holland« kom forleden Sønda',
saa mærked' alle Mænd, at han
var lige ved at slaa os kønt a'.
den Mark, hvor vi saa tidt holdt Stand.
Jeg sad og ventede taalmodig,
(aa Gud, hvor jeg har lidt og svedt!)
og ønskede en Kamp saa »blodig«,
— men pyt, det blev kun *et mod et.*

Se, mine gamle Idealer
det var nu *Wolle, Spir* og *Tist;*
de nye volder mig kun Kvaler,
fordi de mangler »Sparkets Gnist«.
Ak, »gamle *Tarp*« kan ikke »skyde«,
Danin er ikke altid fin;
og *Steen* skal i den sorte Gryde,
han var saa skør som Postelin!

Men al min Lid stod til vor »*Skoma'r*,
som har den rette Fejekost;
jeg for hans Støvle drak en Po'mard
og spiste Brød med hollandsk Ost.
Men ve! det blev en slem Fadæse,
af »Skoma'r« var der bare Nix.
Og Kampen — sikken »*Hollandaise*« —
af Spark og Hagl og Regn og — Kiks!

Ja, jeg blev næsten ganske maalløs
ved Synet af det danske Spil;
tilsidst saa brød et vældigt Skraal løs:
»Naa, vis nu, at I kan og vil!«
Og *Rothe* tro'de paa sit Ho'de
og *Harry* paa sin store Taa,
naa, deres Spark var virk'lig gode
. . . men lidt for meget i det Blaa!

Selv *Blicher* er ej mere sikker,
og *Ringsted* — »Slagelse« komplet!
Jeg ved ej ret, hvor Fejlen ligger,
men ligge gør den — meget slet!
— Vel kom der Penge nok i Kassen
(og *Østrup* er vist glad for den!)
men allerbedste Mand paa Pladsen,
det var — paa Ære! — *Dommeren.*

Jørgen Grønsvær.

EUROPAS SMILEBAAND

RAVNEN

Runda Karlsson: — Ja har fått en sån jädrans römatist, så jag ä rent olöckli. De värker i vart enda ben i kröppen.
Johan med tummen: — Va gla då Karlsson att du inte ä en aborre. (»Strix«).

Patentapparatet til Fremstilling af Røræg og stegte Kartofler, anvendelig under Teaterforestillingen.
(»Zeitbilder«, Berlin.)

Den mørke Skygge af Mord og Voldshandlinger, som hviler over Irland. (»The Daily Herald«)

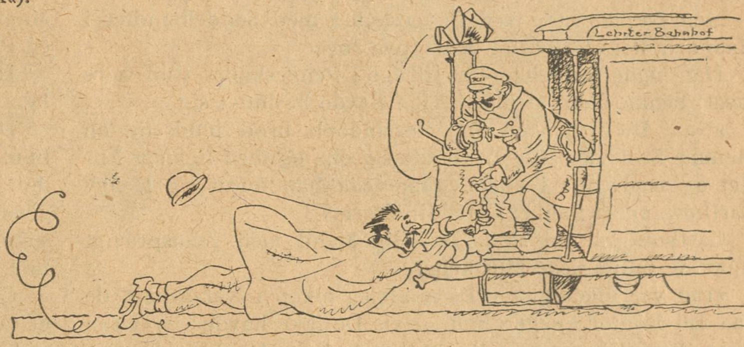

Konduktøren: Enten maa De slippe eller betale. Nu har De kørt med i over 2 Minutter!
(»Lustige Blätter«).

— Hvad har Du lært i Pensionatet:
— At ryge gennem Næsen! (»Fliegende Blätter«).

Herren (sagte): Farvel, Anna, jeg kan saa godt forstaa, at De søger Dem et andet Herskab — —
Husassistenten (fortroligt): De skulde ogsaa ta' og stikke a', Herre! (»Fliegende Blätter«).

BANKTYVEN.

Edgar Verrinder var Kasserer ved Mangattas fashionable Bank i Dimchester og havde trods sin Ungdom allerede erhvervet sig et godt Navn, og man spaaede ham en smuk Fremtid.

Men nu, da han sneg sig frem langs Husrækken i High Street, i hvilken Gade Banken havde sine Lokaler, lignede han aldeles ikke den forhaabningsfulde og smilende unge Mand, som Folk var vant til at se i Banken.

Saafremt han havde Held med det, han nu havde i Sinde, vilde han i Løbet af en halv Time være en Tyv — slet og ret!

Alle vidste, at Edgar Verrinder eftertragtede den rige og smukke Frøken Joyce Daintreys Haand. Men hans Løn var ikke saa stor, at hun som hans Hustru vilde kunne fortsætte det komfortable Liv, hun var vant til at føre. Derfor faldt han for Fristelsen til at spekulere.

Spekulationerne mislykkedes imidlertid totalt. Der var nu kun én Udvej til at komme ud af de Vanskeligheder, han var stedt i: at stjæle i Banken.

Mangattas Bank var gammeldags. Man holdt ingen Nattevagt. Det vilde være let for Edgar at trænge ind i Banken midt om Natten og derefter give det Udseende af, at der var begaaet Indbrud, saa Mistanken ikke kunde falde paa ham.

Men da han stod ved Pengeskabet med Seddelbundtet i Haanden, kom han til at tænke paa Joyce.

Han lagde Seddelbundtet tilbage i Pengeskabet. Gud være lovet! tænkte han, at han i Tide havde besindet sig.

»Naa, Du betænker dig, Verrinder!« brød pludselig en Stemme Stilheden. Edgar vendte sig om, og med ligblegt Ansigt og skælvende i alle Lemmer saa han foran sig Henry Carthew, en af Bankens Meddirektører.

Carthew var en smuk, statelig Mand med graasprængt Haar og militæriske Mustacher.

»Det var uheldigt for Dem, at jeg netop i Nat arbejdede paa mit Kontor,« sagde han. »Hvis De ikke havde været saa ivrig efter at komme til Penge, havde De nok set, at der var Lys i mit Værelse.«

»Jeg sværger,« sagde Edgar, »at jeg ikke er nogen Tyv. Jeg nægter ikke, at jeg tænkte paa at stjæle. Jeg maa have været gal. Men i Fristelsens Øjeblik blev jeg standset ved Tanken om — en Kvinde. Tror De ikke, hvad jeg siger?«

»Kom med mig ind paa mit Værelse,« sagde den anden barsk, og Verrinder adlød.

»Hvad var Aarsagen til Deres Sindsforvirring,« sagde Carthew koldt.

Med knust Stemme fortalte Verrinder sin Historie og tilføjede, at han havde spekuleret i Haab om at blive rig, saa han turde gifte sig med Joyce Daintrey. Og han bønfaldt Direktøren om at glemme Nattens Begivenheder.

»Kun paa en Betingelse,« svarede Carthew. »De maa forlade Banken for bestandig. De kan jo altid melde Dem syg et Par Dage og rejse fra Byen. Men De maa først skrive en Tilstaaelse om, at De tænkte paa at bestjæle Banken, men at jeg greb Dem paa fersk Gerning.«

»Saa mister jeg Joyce,« stønnede Verrinder.

»Skriv, ellers melder jeg Dem til Politiet,« befalede Carthew med haard Stemme.

Verrinder havde en Følelse af, at han skulde skrive sin egen Dødsdom.

Med et tilfreds Smil stoppede Carthew Tilstaaelsen i sin Lomme. Nu havde han faaet sin Rival af Vejen. Thi han elskede selv Joyce Daintrey vanvittigt. Men han vidste, at saa længe den unge Kasserer var i Nærheden, havde han intet Haab hos den unge Skønhed.

Edgar blev syg af Sorg og Fortvivlelse og maatte næste Dag gaa til Sengs. Medens han laa der, indløb der Meddelelse om, at en Slægtning af ham var død og havde testamenteret ham en hel Formue. Den fattige Kasserer var i Hast bleven en rig Mand.

Efter at Verrinder var rejst, begyndte Carthew paany og ivrigere end nogensinde at gøre Joyce sin Opvartning, men uden Held.

Snart begyndte Rygtet at fortælle, at den unge Verrinder sandsynligvis var forulykket.

Men Edgar Verrinder var ikke død. Han havde ligget syg en Tid lang.

Det varede imidlertid ikke længe, før Fristelsen til at gense Joyces kære Ansigt blev ham for overvældende, og da han nu kun var en Skygge af sit fordums Jeg, troede han ikke, at han vilde blive genkendt, naar han rejste til sin Fødeby.

Men Skæbnen vilde, at han og Joyce mødte hinanden paa Vejen til hendes Hjem. Verrinder vilde gaa forbi hende i Haab om ikke at blive genkendt, men hun raabte hans Navn.

Han saa paa hende med bedrøvede Øjne og dirrende Læber. Saa overvældede Kærligheden ham, og uvilkaarlig strakte han Armene ud imod hende. Og hun — hun skyndte sig lige i hans Favn og græd heftigt.

De to havde meget at fortælle hinanden. Uden at spare sig selv fortalte Edgar hele sin Hnstorie, og Joyce var idel tilgivende Kærlighed. Men hun besluttede ogsaa, at hun af al Magt vilde værne og hjælpe sin elskede, og hun havde snart en Plan parat.

Hun bad Edgar om foreløbig at tage Ophold i en af Nabobyerne, saa at ingen fik at vide, at han var i Live.

Dagen efter opsøgte hun Carthew i Banken og meddelte ham, at hun gennem en Sagfører havde modtaget et efterladt Brev fra Verrinder, hvori han fortalte hende hele Sagens Sammenhæng. Hun bad derfor om at faa hans Tilstaaelse, som hun jo vidste var i Carthews Besiddelse, da han efter Verrinders Død ikke længere havde Brug for den.

Carthew havde ingen Mistanke om, at Edgar levede, eller at den unge Pige narrede ham. Efter en lang Overtalelse lovede han at give hende Tilstaaelsen, men paastod, at han havde den i sit Hjem. Derfor bad han Joyce om at hente den hos ham om Aftenen.

Joyce bemærkede ikke Udtrykket i hans Øjne, da han gjorde hende dette Forslag, men lovede at komme.

Carthew sørgede nu for, at hans Tjenestefolk var ude ved den Tid, Joyce skulde indfinde sig, efter at der var bleven serveret en udsøgt Aftensmad for de to.

Det var med stor Uvilje, Joyce satte sig til Bords med Carthew, men hun vovede ikke at støde den Mand, der var i Besiddelse af det for hendes elskede saa skæbnesvangre Dokument. Carthew derimod spiste med god Appetit og fyldte Gang paa Gang sit Champagneglas.

Efter at Aftensmaden var til Side, satte Carthew sin Stol tæt op til Joyces, tog Tegnebogen med Tilstaaelsen op af Lommen og sagde:

»Dette Dokument faar De, min kære Tøs, den Dag, De gifter Dem med mig.«

Joyce rev sig løs og greb en tung Statuette, der stod paa en Hylde, og slog Carthew den i Hovedet, saa han sank bevidstløs om. Derefter greb hun Tegnebogen og flygtede ud af Huset.

Hun sendte samme Aften Bud til Verrinder, og da han kom den næste Dag, foralte hun, hvad der var hændt og gav ham Tegnebogen.

»Jeg kunde have Lyst til at give den Usling en ordentlig Dragt Prygl,« sagde Edgar, efter at han havde undersøgt Tegnebogens Indhold, »men at straffe ham bliver nok Politiets Sag, efter hvad jeg kan se af Papirerne her.«

Men da Lovens Haandhævere kom og skulde hente Carthew, var Fuglen fløjet, og han satte aldrig mere sin Fod i Dimchester.

Kort Tid efter blev de to unge lykkelige gift.

En „Gullasch"-Bemærkning.

Tegning af *Emil Poulsen.*

Den tykke Herre: Du, Amalie, kan man egentlig sige, at de dér hører til Samfundets bredeste Lag?

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Knud Jensen. Blyantstegninger kan ikke anvendes. Papirkurv.

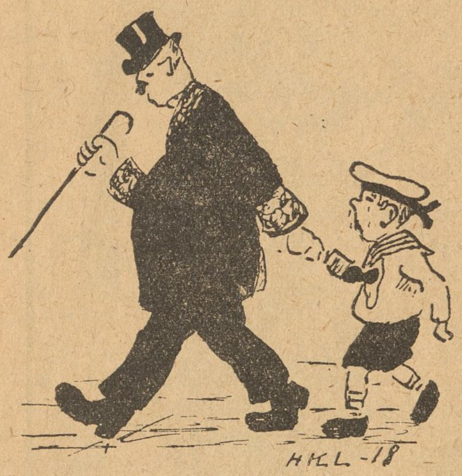

En god Trøst.
Drengen der er paa Vej til Tandlægen spørger: Fader — har Du nogen sinde faaet trukket Tænder ud?
I Hundredevis — i Hundredevis, min Dreng!

Tegnet af H. K. L.

Hermed en lille sjov Historie:

Hr. Petersen er en meget godmodig og meget godgørende Mand, men tillige en stor Lækkermund. En Dag, da han spadserer sig en Tur, ser han i en Vildthandlers Vindue et Par usædvanligt lækkert udseende Snepper, der var nogle af Sommerens første.

Han gaar ind i Forretningen og spørger paa Prisen, der dog forekommer ham for høj. Han prøver paa at tinge, men da han faar et afgørende Svar, gaar han med uforrettet Sag. Da han svinger om Hjørnet, træffer han en Bekendt, Skuespiller Hansen, hvem han synes meget godt om, men som har den Fejl altid at være i Pengeforlegenhed og derfor altid benytter Lejligheden til at »slaa« sine Bekendte. Han fortæller Petersen den gamle Historie om Sygdom i Hjemmet og forfalden Husleje, og Enden bliver, at Petersen laaner ham ti Kroner.

Lidt efter, Hansen er gaaet, faar Petensen alligevel Lyst til Snepperne, og han gaar derfor tilbage til Vildthandleren, medens hans Tænder løber i Vand ved Tanken om Middagen.

»Jeg vil alligevel have Snepperne,« siger Petersen til Vildthandleren.

Denne trækker beklagende paa Skuldrene, idet han svarer:

»Det gør mig ondt, jeg har netop nu solgt dem til Skuespiller Hansen,« og med et Anstrøg af Ondskabsfuldhed lagde han til: »Han købte dem straks uden at tinge!«

N. P. S.

1. Soldat: Uh! Sikken et Møjvejr!
2. Soldat: Ja, Bønderne har det godt, de behøver ikke at gaa ud.
1. Soldat: Det gør de vel nok.
2. Soldat: Næh, de køber Spiritus for en hel Maaned, saa har de jo ikke noget at gaa efter!

Tegnet af S. M.

EROS.

— Til Aga. —

Hun smøg sig tæt ind til mig
som en lille, kælen Kat.
Hun skjalv af indre Lykke,
da jeg hviskede: »Min Skat«!

Hun lo i stille Jubel,
da jeg klapped' hendes Kind.
— Da mærked' jeg en lille Haand,
der i min sneg sig ind.

Hun lo. Hun græd af Glæde,
da jeg bøjede mig ned
og hvisked', at hun ejed'
min hele Kærlighed.

Hun skjalv i mine Arme,
da jeg kyssed' hendes Mund.
Det syntes os, Alverden lo
i selvsamme Stund.

Ejnar Nielsen-Skovholt.

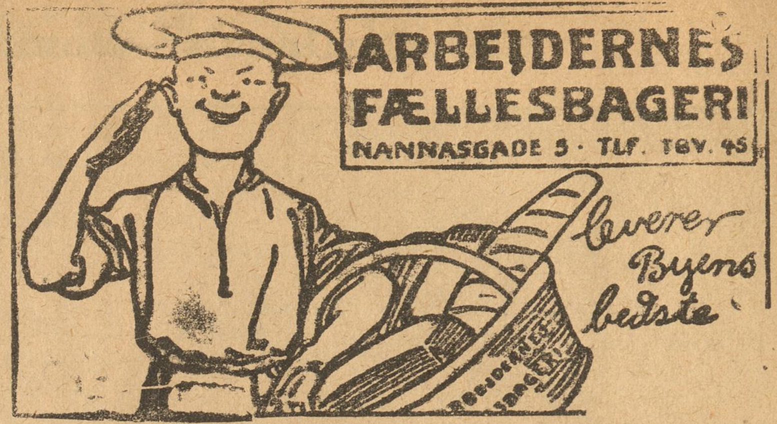

Eget Fabrikat Telf. Nora 1799

Elektr. Drift Telf. Nora 1799
før De har besøgt min Forretning for moderne Facons i Forlovelsesringe.
14 Karat 18 Karat
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Bankkassereren: Aa! pas endelig paa, De ikke rammer mit ny Slips!

Tegnet af Ejner Nielsen.

Rød Indmad

Nej, spare paa Vandet vil Fruen dog ikke,
Vand maa der til, skal i Karret hun ligge.
Sæt nu, at hun fik Besøg af sin Mand,
saa kan hun da dække sig til med — Vand.

— Hvor kan det være, Hr. Doktor, at De endnu ikke er bleven Professor?

— Vi Læger har desværre saa mange Fjender i denne Verden.

— Ja, og i den anden endnu flere!

Neu-Ruppi'ner

Radises Koncert er udsat. Græd ikke.
Den Dame er ikke en almindelig Rædikke.

*

Om Navn til et Valseværk udskrives Konkurrence.
»Palais de danse« har vist den største Chance.

*

En Mand, der hed Vinter, har forandret Navn til Sommer.
Ja, der kan ske meget, naar Varmen kommer.

*

Jack Joyce kalder sin Cirkus for »Wild West«.
Sætter han sig ikke paa en tem'lig høj Hest?

*

Frugten i Aar den tegner gebommerlig.
Træerne staar nu helt frugtsommerlig.

*

Ved Godthaabskrydset saas i Gaar ej Hr. Nathansen.
Aviskøberne raabte: Det var som Satansen.

*

Fra Jylland der meldes om Hede og Tørke.
Det ser sort ud for Stationsbyen Mørke.

Hørt paa et Kontor.

Chefen (til Kontoristen): Hør Hansen, De laver saa mange Blækklatter i Dag, — har De Sorg.

Det sidste Middel.

Ja, nu da min Mand er død, kan jeg jo ikke mere komme til ham om Penge, og Far tør jeg heller ikke komme til. Saa maa jeg altsaa se at komme til mig selv!

ANNONCE

En Menighed paa Landet annoncerede efter en Organist og Musiklærer, mandlig eller kvindelig.

Paa Annoncen indkom følgende Svar:

»Jeg har læst Annoncen efter en Organist og Musiklærer, mandlig eller kvindelig, og da jeg i flere Aar har været begge Dele, saa anbefaler jeg mig til Pladsen.«

Dommervagt.

— Er De Kreditor eller Debitor?

— Jeg er Konditor!

NEGERPRÆSTEN

Den sorte Præst afsluttede sin Prædiken med følgende Ord: Og saa, Brødre og Søstre, modtages Bidrag til Kirken, men for ikke at vanære det hellige Hus, vil jeg bede Vedkommende, som i Gaar stjal et Faar fra Broder Hartison, om ikke at yde noget Bidrag.

Alle gav Bidrag.

»EN DANSKER«

»Johan«, sagde Urtekræmmeren til sin nye Lærling, »naar man skal have noget ud af det som Urtekræmmer, saa er det nødvendigt at være i højeste Grad økonomisk.«

»Javel,« sagde Johan.

»Men se derfor,« vedblev Urtekræmmeren, »overraskede det mig ogsaa i Morges, da Du pillede Fluerne op af Sukkeret, at Du ikke børstede Sukkeret af deres Ben. Husk paa det en anden Gang!«

»EN SVENSKER«.

Lilla Elsa: — Mamma har väl inte glömt att stoppa på sig ett par karameller?

Hennes mama: — Varför det då, lilla barn?

Lilla Elsa: — Hur ska' mamma annars kunna lugna mej, (trøste mig) när jag börjar gråta på gatan?

»EN NORDMAND«

En liten pike stod engang paa fortauget sammen med mamman sin og saa paa en likvogn kjøre forbi.

— Hvad er det for noget, mamma!

— Det er en begravelse, Grethe.

— Hvad er en begravelse for noget mamma?

— Det er Guldsmed Hansen, som er død, og han skal gjøre en lang reise.

— Hvor skal han rejse da, mamma?

— Han skal rejse til Gud. Gud har sendt bud efter ham.

— Er han i den store kassen, mamma?

— Ja, der er han.

— Om aftenen spurte mama Grethe, om hun hadde bedt aftenbøn.

— Nei, mamma, sa Grethe, det nytter ikke. Gud har har ikke tid. Han holder paa at pakke ut guldsmed Hansen.

Typer, der forsvinder. IX.

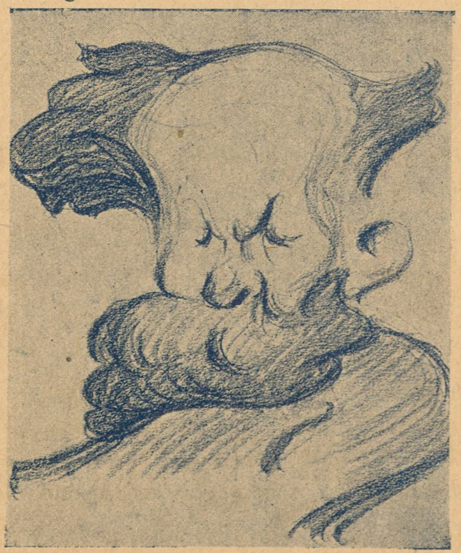

Komponisten.

Tegning af *K. Almquist.*

Luftskipperen: Saa, nu falder jeg lige ned foran min Skræders Butik!

Automobilisten: Tak, Skæbne, nu skraber vi Lakken af Forskærmen!

Nedstyrtet Mand: Bare min Kone nu vilde blive deroppe, saa fik jeg Fred!

GULDREGN

Søvnen er en ædelmodig Røver, den giver os i Styrke, hvad den røver os af Tid.

*

Hovedet skal man bære højt, aldrig Næsen!

*

De Æsler, der sindig paa fire gange,
Kan let man kende paa Ørene lange.
Ak! kunde man bare paa Ørene kende
Alle de Æsler, som gange paa tvende.

*

Tie er Guld — fordi det i Reglen bliver betalt godt.

Sandheden har to Kammerpiger, til Paaklædning Kunsten, til Afklædning Videnskaben.

*

Du bør ikke løbe ind i Ægteskabets Havn, før Du har været derude, hvor Bølgerne gaar højst.

*

Logiken benyttes af Talentet som Bro, af Geniet som Gelænder.

*

Den Kærlighed, der ser den første Fejl, ligger i sine sidste Trækninger.

Det er en Skændsel at tømme en fyldt Pung, det er frækt at stjæle en Million — men det er navnløst stort at stjæle et Land.

Skændselen tager af, eftersom Synden vokser.

*

Intet glæder den Svage saa meget som, at den Stærke ogsaa har Svagheder.

*

Naturen er en god Moder. Fuldkommenheden kunde hun ikke skabe os, derfor har hun gjort os blinde for vore egne Fejl.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 72 HJ. AF SILKEGADE & KØBENHAVN K. TELEFON Nº 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Mælkeriet Enigheden.
Vore 85 Vogne kører overalt i Byen.
TELEFONER 2146 - 6270

— Aa, Hr. Assistent, jeg er meget ulykkelig, min Cykle er blevet stjaalet!

— Hvorledes saa Cyklen ud?

Damen giver en meget omstændelig Beskrivelse af Cyklen, fortabende sig i de mindste Enkeltheder.

— Og ellers er der ingen særlige Kendetegn paa Cyklen? spørger Assistenten tilsidst.

— Ja, det er sandt, det har jeg helt glemt, min lille Pige sad foran paa Styret.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa Københavns Tilskærer-Akademi. Stormgade 16. Telf. 4677.

FREMAD
Lommebog for Arbejdere 1921
8. Aarg. - Indb. 2,75.
—
Uundværlig Haandbog
„Fremad“ Frederiksborgg. 33.

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

AFHJULPET

Hans: Mo'er, der er en død Mus i Mælkespanden!

Moderen: Du har vel taget den op?

Hans: Nej, jeg har kastet Katten ned til den!

*

SAND KÆRLIGHED.

Kokkepigen: Se her, Jens, er et Stykke Ost, her en halv Pølse, her et Pund Skinke, her Flæsk — —

Soldaten: Stine, hvor Du dog elsker mig gløndende.

*

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

SOM EN STOR DAME

»Elisabeth,« sagde den lille Piges Moder, som sad med nogle Fremmede i Dagligstuen, »Du kom buldrende ned ad Trappen før med et Spektakel, saa det kunde høres i hele Huset. Prøv paa at opføre Dig lidt bedre. Gaa nu op igen og kom ned ad Trapperne som en stor Dame!«

Elisabeth gik ud og kom tilbage nogle Minutter efter.

»Denne Gang var der ingen, der kunde høre mig, vel, Moder?«

»Nej, min Pige. Det var pænt, at Du kom saa stille ned. Fortæl nu de fremmede Damer, hvordan Du bar Dig ad med at gøre det saa net!«

»Jeg kurede ned ad Rækværket,« forklarede lille Elisabeth.

DET SIDSTE MIDDEL

Husets Herre (hviskende til Tjeneren): Lad dog en Tallerken falde paa Gulvet, ellers falder Gæsterne i Søvn!

En spansk Dommer skulde dømme i en Strid mellem to Personer.

Kort før Dommen skulde afsiges, fik han Besøg af Klageren, som, efter at have udviklet sin Sag for ham, forærede ham et Par smukke Heste.

Dagen efter kom den Anklagede ligeledes til Dommeren og gav ham en Fremstilling af Sagen. Han forærede ham en smuk Vogn.

Dommen faldt imidlertid ud til Fordel for Klageren, og da den Anklagede beklagede sig herover, sagde Dommeren:

»Ja, kære Ven, men De maa ogsaa erindre, at Hestene kommer før Vognen!«

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade

Tegning af *Bruno Knudsen.*

— Min Ven er et mærkeligt Menneske. Han er kortaandet, kortsynet, kort for Hovedet, kort i sine Svar og Kortfabrikant — og alligevel er han en lang, tynd Rad!

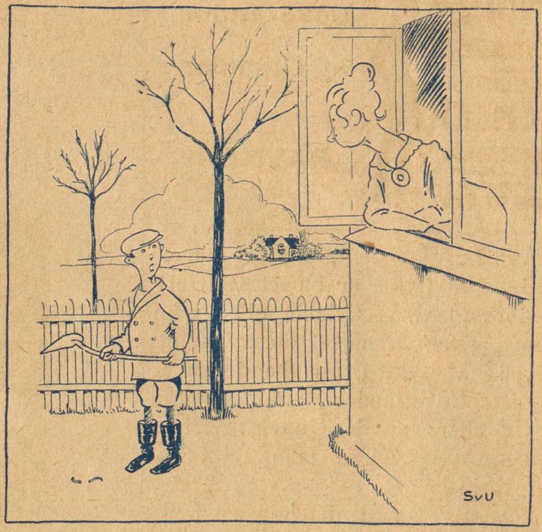

Tegning af *Svend Ulrich.*

»Men Gud dog, Harald, hvad gør Du? — Hugger Du den stakkels Orm i Stykker?«

»Ja — den var saa alene!«

Tegning af *Erik Lassen.*

Herren: Jeg troede, De skulde optræde paa Teatret.

Damen: Det var ogsaa Meningen, men saa gav Direktøren mig en Rolle som Tiggerske, og jeg vil kun optræde i Stykker, hvor jeg kan bære Diamanter!

Tegning af *Hp. Hansen.*

Aftenstur i Fælled(s)parken.

Pris: 25 øre

RAVNEN

Nr. 26 Redigeret af AXEL WESSEL ✻ Torsdag den 30. Juni 1921

Tegning af O. Hartig.

J. C. Christensen tilbringer Ferien i Norge. (Dagspressen.)

Da „Danmarks Største“ kom til Norge, o' Ve! han hørte Fjældene le. Lamslaaet af, hvad han fik høre og se, han skyndte sig hjem til Hee!

ARBEJDERNES
LANDSBANK
Hovedkontor: Frederiksberggade 16.
Aabent 10—3 og 5½—6½. Lørdag 10—2.
Midlertidigt Ind- & Udbetalingskontor: Istedgade 30.
Aabent daglig 5½—6½ Aften. Lørdag undtagen.
Rente af Indlaan p. Ops. 5 à 5½ % p. a.

Vi anbefaler
„Stjernen"s
Lagerøl
og
Mineralvande

AF EN POLITIRAPPORT.

»Det var øjensynlig Morderens Mening, at han her skulde komme til Penge, men heldigvis havde det ulykkelige Offer Dagen forud anbragt sin Formue i Banken, saa at han ved det morderiske Overfald kun maatte bøde med Livet.«

Besøgende: Ah, hvilken Mængde Brillantringe De dog har!

Rentier: Ja, man burde jo have langt flere Fingre!

*

— Deres Svigersøn tiltaler mig ikke!

— Vær De glad for det, han er nemlig Assessor i Kriminalretten!

MØBLER faas billig paa Kredit fra 5 Kr. mdl.
Hensyn t. v. Sygdom og Arbløsh.
Holm & Larsen,
Falkoneralle 46. Telf. 7155

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à Kr. 2,35 o Middag à Kr. 1,35.
Nørre Farimagsgade 57.

Hele Serien for kun 6 Kr.!!!
Kærlighed & Ægteskab, Ungkarlens Billedbog, Evadatteren, Den rigtige Spaabog, En Forførelse, Kærlighed & Sundhed, En Serie fr. Postkort, Bryllupsnatten, De 10 Bud for Fruer, dito for Mænd, Moderne Kærlighed, Kærlighedens A. B. C. Hele denne Bogserie sendes (kun samlet) for 6,00. Efterkrav 85 Øre mere.
Postordreforretningen „Fremad"
København S.

EN MISFORSTAAELSE.

Værtinden (til sin Lejer, en ung Læge): Hr. Doktor! Den første staar for Døren!

Lægen: Endelig! — Lad ham for Guds Skyld komme ind!

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

AFSVALENDE.

I et Selskab befandt der sig blandt en Del andre en ung Mand, der ofte gav Anledning til Ærgrelse paa Grund af sin højrøstede Tale og idelige Indblanding i andres Samtale.

Da han igen uden at være spurgt begynder at blande sig i Samtalen, vender en Journalist sig om imod ham og udbryder:

— Apropos, jeg staar netop i Begreb med at udgive en ny Avis, »Munden«, vil De holde den?

*

MISFORSTAAET.

Lægen: Deres Udseende er ikke godt. Sidder De meget?

Patienten: Aah nej! Sidste Gang slap jeg med 30 Dage.

Tilskærer-Kursus
Tilskæring af Mønstre
Tilskæring af Stof.
Ubemidlede Elever kan søge Statsunderstøttelse til Kursus paa
Københavns Tilskærer-Akademi.
Stormgade 16. Telf. 4677.

Fergan
Eneberettiget
Bedste bloddannende og styrkende Middel; I Tilfælde af Svækkelse og Rekonvalescens.
Faas overalt paa Apotekerne.

Faderen: Vilhelm, Kongens Foged har i Dag været her og spurgt efter Dig.

Sønnen (Virtuos): Ja, jeg ved nok, at han er en stille Beundrer af mig.

Ægte
CALORIC
PUNSCH
CARL ØSTBERG
&
SØNNER
Telf. 912

Medlidende Dame til en Stenhugger: »Stakkels Mand! Et haardt Brød!«

Stenhuggeren: »Saah, De tror maaske, at jeg bagefter æder Stenene!«

Kufferter og Tasker
samt alle Lædervarer billigst hos
Christiansen og Poulsen,
Dr. Tværgade 15 (ved St. Kongensg.)
Lædervarefabrik-Udsalg.

EN LILLE SKUFFELSE

Bogholderen (i en Manufakturforretning): Sig mig en Gang, den unge Dame, som købte det røde Kjoletøj, hun saa jo hele Tiden hen paa mig. Tror De ikke, at jeg har gjort et vist Indtryk paa hende?

Kommis: Det vel næppe. Sagen er, at vi ikke kunde finde nogen passende Farve, og saa betegnede hun Deres Næse som Mønster!

Husqvarna svenske Staal-Symaskiner
Holm. Kanal 3 Kbhvn. Telef. 1876

Brug daglig
Aggerbecks
Fridol Tand Crême.
Forfriskende, bakteriedræbende.

Afsked.

Da Kejser Wilhelm hin skæbnesvangre Augustdag 1914 underskrev Krigserklæringen, underskrev han samtidig Dødsdommen over mange og meget — deriblandt ogsaa over nogle Tusind Uge- og Dagblade Europa rundt!

»Ravnen« havde netop faaet nyt og frisk Blod; saa at sige alt, hvad der fandtes i Landet af tegnende Kunstnere, Humorister og Lyrikere ilede ind under »Ravnen«s Vinger og skabte et Ugeblad, som vandt Respekt.

Paa et Par Sider i dette Nummer vil man finde en ganske lille, retrospektiv Udstilling af nogle af vore Tegneres udmærkede Arbejder samt to Gæster fra en af »Ravnen«s mange, morsomme Enqueter, (Gustav Wied (†) og Frederik Jensen. Over Halvdelen af vore Tegnere har vi ikke ved denne Lejlighed kunnet skaffe Plads til, og desværre formaar vi heller ikke at gengive blot en Brøkdel af de ypperlige Digte, som de første blandt vore yngre Lyrikere lod »Ravnen« holde over Daaben. Disse smaa Perler har senere fundet Hæderspladser i deres Ophavs Digtsamlinger.

Men alt dette og mere til sank i Skyttegravs-Grus, efterhaanden som Krigen blev gammel og tvang Priserne paa Papir og Klichéer o. s. v. op i formidable Højder, medens samtidig en nødvendig politisk Nevtralitet stækkede »Ravnen«s Svingfjer gennem en Del Aar.

Og med dette Nummer lukker da den gamle Fugl sine kloge Øjne, ingenlunde mæt af Dage, men træt af Plage.

Det siges, at Ravne lever af Krigen.

Her gik det anderledes.

Krigen slog *»Ravnen«* ihjel.

Red.

Worning & Petersens
XEROFORMSÆBE
faaes overalt

— Jeg hører, at De nær var blevet forgivet af giftige Svampe. Og Deres øvrige Familie tog slet ingen Skade.

— Min Svigermoder blev lidt giftigere endnu.

*

Ekspeditricen: Se her, min lille Ven, denne Dukke kan sige »Papa« og »Mama«; denne her kan vende Øjnene, og denne her kan sige »Ah«, naar Du giver den en ny Kjole paa.

Klara: Har De ikke en, der besvimer, naar den ingen ny Kjole faar?

Har De Brug for Elektriker
ring til
Central 12114
„Alliance"
Willemoesgade 3,
Elektrikernes kooperative Foretagende.
Stort Lager af
Lamper og Lysekroner.
Besparende elektriske Strygejern.

En Tosse, der saa En spytte paa Jern for at se, om det endnu var hedt, spyttede i Fadet for at mærke, om Suppen endnu var varm.

*

Første Bondefanger: Jeg forstaar ikke, Du vinder altid i Kort og taber altid paa Traverbanen.

Anden Bondefanger: Kan Du blande Heste?

*

Vennen: Havde Deres afdøde Mand Slægtninge?

Enken: Kun ved Juletid og efter sin Død?

AFB A/S

Forsyn Dem
med
Kul og Koks
fra
Arbejdernes Fællesorganisations
Brændselsforretning A/S
Frederiksberggade 16
Telefon 6068
Billige Priser. Hurtig Levering.

Snedkeren fortæller.

Værten i Restaurationen »Nordstjernen« holder meget paa at have et fint og nobelt Publikum. Man kan derfor forestille sig hans Bestyrtelse, da han en Dag ser Grosserer Guldmann sidde i Skjorteærmer ved sit Stambord.

Han tør ikke fornærme den rige Gæst og spekulerer længe forgæves over, hvorledes han skal gøre ham opmærksom paa det upassende i at vise sig saaledes.

Endelig falder det ham ind, at Guldmann ogsaa er Gæst i Byens fineste Kefé, »Sværdfisken«. Han træder derfor hen til ham og siger dæmpet:

— Hr. Guldmann, hvad tror De, Værten i »Sværdfisken« vilde sige, hvis De sad i hans Lokale i Skjorteærmer?

Hvortil Guldmann roligt svarede:

— Han vilde sige: De tror maaske, at De befinder Dem i »Nordstjernen«?

EN FORDRINGSFULD HERRE.

Forleden henvendte Kelneren paa et Hotel i Texas sig til Værten:

— Herren paa Nummer sytten, sagde han, siger at han intet Haandklæde har!

— Saa kan han bruge Gardinerne!

— Han siger ogsaa, at han mangler en Hovedpude!

— Lad han lægge sin Frakke og Vest under Hovedet!

— Og han vil have en Vandkande!

— Han er dog det værste Vrøvlehoved, jeg nogen Sinde har kendt. Giv ham Vandspanden derop!

— Han vil ogsaa gerne vide, om han kan faa et Lys!

— Saa skulde da ogsaa Pokker tage ham. Giv ham en Lygte og spørg ham, om han ikke ogsaa vil have hele Jorden, og om den skal være stegt paa begge Sider eller kun paa den ene!

En Kongsrejse.

(Mel.: »Da jeg i Vuggen laa«.)

»Valkyrien« blev klar,
og rask den Bølgen skar,
de Bølger, som var smaa,
da den paa Rheden laa.
Men sikke Bølger, som
fra Nord-Nord-Vesten kom —
der »Dans« blev atter i »Valkyrien«!
Kabyssens Kedler de blev surrede,
af Mandskab hver og en blev purrede;
den slingred', saa det li'frem snurrede
i Kongens høje lille Taa.

Da man til Island kom,
var hver en Mave tom,
og saa — naturligvis —
fik man lidt Islandsk Is.
En Klipfisk hjalp en Del,
og Kongen sank en hel
og drak dertil en sjælden fin Ping-vin.
Hvorpaa han trykkede i Hænderne
de allerfleste af Islænderne,
og Glæde blev der mellem Mænderne
— i Fald de fik et Ridderkors!

Med Is om Mast og Ror
blev Kursen sat mod Nord,
og Bølgerne gik højt
(føj, sikke noget Sprøjt!)
Ja, søsyg var enhver,
maaske paa Kongen nær,
han gik saa støt omkring og »manded' Rær«.
Der ingen Ende var paa Kvalerne,
og tænk, nu mødte alle Hvalerne;
af Skræk man satte sig paa Halerne
— det var en hamber Sejletur!

Da man fandt »Grønne-Land«,
saa svedte alle Tran;
det solgte de med stor
Gevinst til Eskimo'r.
Og der blev mægtig Fest
nu for den høje Gæst,
ja — der kom mange »Bjørne« der til Hest!
O hoj, ja, rundt omkring i Smakkerne
dér saa man alle Grønlands-Pakkerne,
paa Ho'det stod de i Kajakkerne
og raabte: »Kongo levo her!«

Jørgen Grønsvær.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

EUROPAS SMILEBAAND

Den længste Dag.
— Hvornaar har De egentlig Fødselsdag, Frøken?
— Den 21 Juni!
— Det havde jeg ogsaa tænkt mig, saa lang som De er!

(»Fliegende Blätter«).

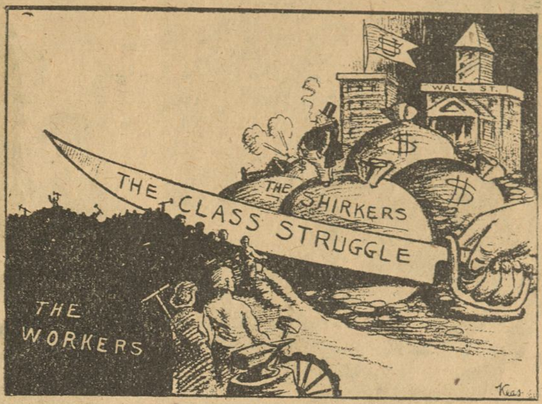

Paa hvilken Side er Du?

(»The Toiler,« Amerika).

Patron Jönsson kommer in i lagårn:
— Varför sitter du här, Anners?
Drängen: — Ja väntar välan på att koa ska kalva, men ho ä inte snar åv sej.
— Har du väntat länge?
— Sen i går.
— Ja, gå då in å be piga komma ut å passa kon, för så länge som kon ser dej, så tror hon att hon har kalvat.

(»Strix«).

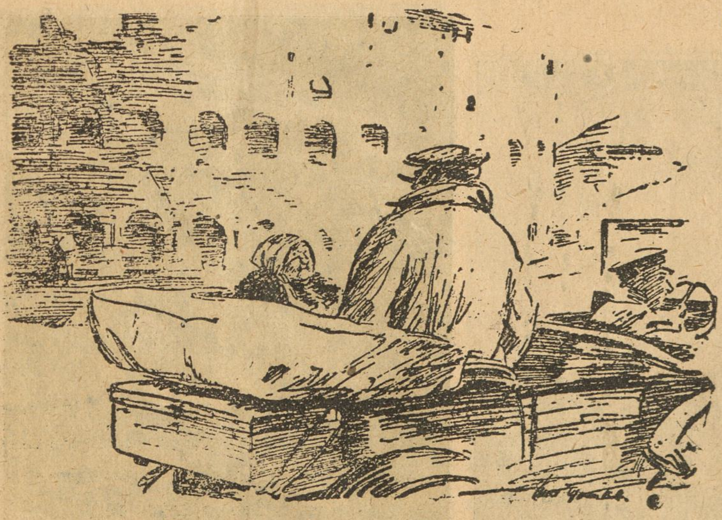

Gullach paa Rejse.
Fruen (i Rom): Dette her Colosseum, har det ikke i sin Tid været Biografteater?

»Punch«).

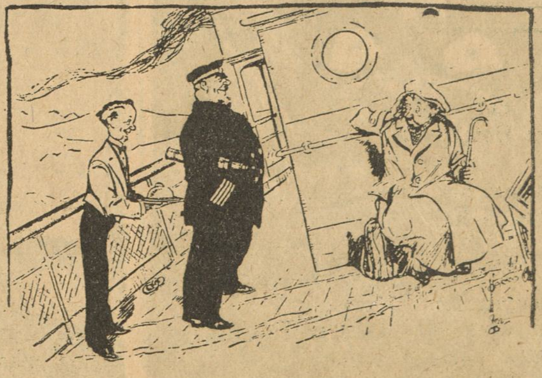

Den søsyge: Kaptajn, der er vel ikke noget Haab om, at vi kan støde paa en Undervandsbaad, som endnu ikke har faaet at vide, at Krigen er forbi?

(»London Opinion«).

Anton Hansen J. C.s Salomedans.

Valdemar Andersen »Ravnen«.

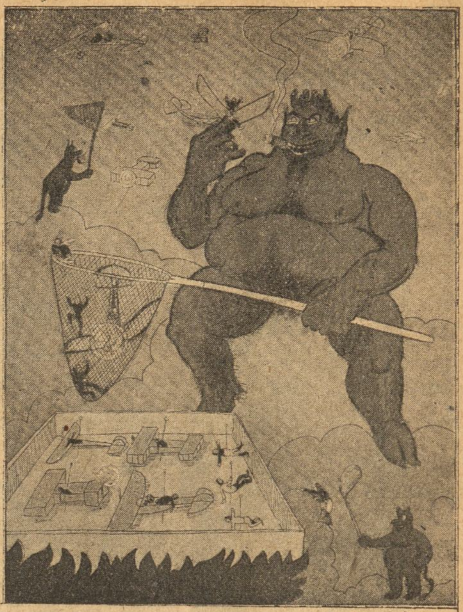

Storm-Petersen Satans Insektsamling.

I. Ibsen Over- og underernæret.

P. V. Hansen Amerika og de Nevtrale.

Emil Poulsen Alliance.

Gunnar Bryn Krigsbegejstring.

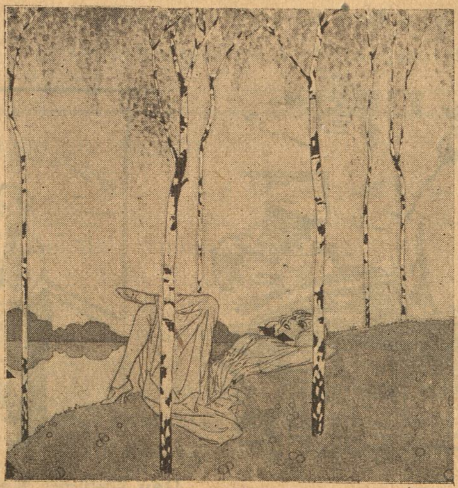

Sven Brasch Foraarsdrømme.

M. Kristensen Civilisationen leve.

En lille Del af „Ravnens“ mange Kunstnere præsenterer

Helgo Jørgensen December.

Eigil Petersen Fra Kvægtorvet.

O. Hartig Jorden og Krigen.

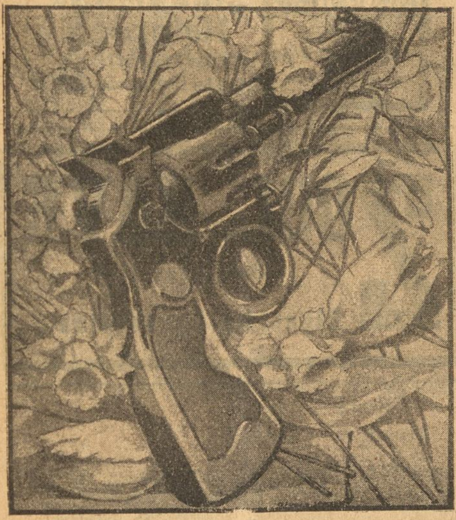

Osvald Jensen Paaske 1917.

Alfred Proessdorf Unge Piger.

E. Frederiksen Gullasch i Knibe.

Hp. Hansen Politisk Karikatur.

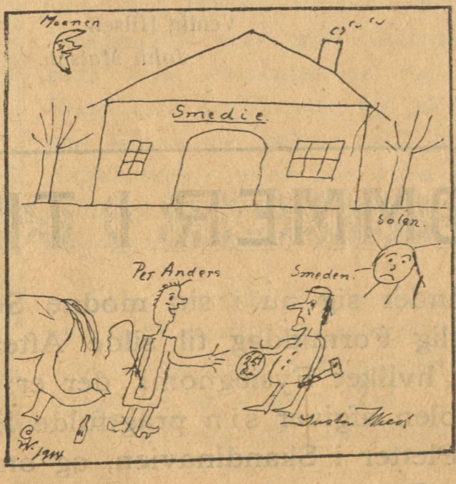

Tegning af *Gustav Wied.*

Tegning af *Frederik Jensen.*

her en enkelt af deres Tegninger fra de senere Aar.

STOR-KØBENHAVN.

Morgensolen skinner ned over Byen,
Fuglene svinger sig mod Skyen,
Raadhusuret falder i Slag,
der høres over Byen — nu er det Dag.

Aviskoner — Arbejdere — alle iler
til Arbejde — mellem Vogne og Biler,
Bude — Mælkedrenge — Kontorfolk
og flere,
og i Selvejerbiler — Storgrosserere.

Solen sænker sig bag Skyen,
Raadhusuret lyder over Byen,
alle hjemad fra Arbejd' iler
mellem Vogne, Cykler og Biler.

Maanen kigger frem bag Sky
ned over den sovende By,
Gaderne ligger i Lygternes Skær,
lyser for de hjemløses Hær.

Henry A. Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Hvorledes lever Jøderne med deres Koner?

Svar: Ukristeligt.

*

Hvad Lighed er der mellem en god Samvittighed og en Svindlers Gæld?

Svar: De er begge lige ubetalelige.

Indsendt af *Jørgen Ullerup*, Aarhus.

»Mer af samme Tønde«.

Gøgen: Det er en nydelig en at skulle sidde her og kukkelure.

Hønen: Lad mig gaa!

Svalen: Den er lummer i Dag.

Ravnen: Han har stjaalet mit Hjerte.

Venlig Hilsen
Svanebay.

TLF. 3684. 3349 **S. JOHANNESSON'S** TEL. 3684 3349
Statskontrolleret Virksomhed
Pølser, Fedevarer, Konserves, samt
Margarine, Smør og Æg, Ost.
Fjerkræ.
13. Højbroplads 13.

Nedenstaaende findes i et amerikansk Blad:

FLUERNES INTELLIGENS.

Et Bevis paa, at Fluerne ogsaa er i Besiddelse af Intelligens:

En Mand, der forleden Dag var ude at spadsere, saa, at Telegraftraadene i en Strækning af over Hundrede Alen var bedækket med Fluer i Tusindvis.

Da Telegrafstationsforstanderen var en god Ven af ham, gik han paa Hjemvejen ind til denne og fortalte ham, hvad han havde set.

Men hvor stor var ikke hans Overraskelse, da han fik at vide, at der netop i det Øjeblik, da han havde set det mærkelige Syn, var der indløbet et Telegram, som meldte, at der var en stor Ladning Sukker og Sirup under Vejs.

Venlig Hilsen.
John Matson.

Forlovelsesringe
Halgreen
Gothersgade 34
lige for Regnegade

ZOOL. HAVE
aaben hver Dag.
Righoldig Dyrebestand.

Kære Ravn!
Hvad er »Miav«?
Svar: En *Mis*lyd.

Venlig Hilsen
Svanebay.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
2 Retter borgerlig Middag efter eget Valg 1 Kr. 40 Øre
Rigtig Kaffe 20 Øre Smørkage 30 Øre

HØJSOMMER I TIVOLI!

Vor gamle Tivolihave befinder sig nu i sin modne Sommerpragt, og Tælleapparaterne knirker lysteligen fra tidlig Formiddag til silde Aften. — Tivoli har to Ansigter: Formiddagens og Aftenens, og hvilket Fysiognomi, der er skønnest, kan der tvistes om.

Tidligt paa Dagen, naar Solen afgiver sin pragtfulde Illumination, er Tivolihaven en af de fredeligste og skønneste Pletter i Skandinavien, og om Aftenen, naar Havens flinke Elektrikere og Gasmænd sætter Blus paa Lamperne, er Tivoli noget af det dejligste paa Jorden, prydet med de kendte, internationale „3 Stjærner“ — og beæret med den højeste „Stjærne“ hos Publikum.

Rød Indmad

Hans kgl. Højhed er modig.

Tegning af *Hp. Hansen.*

»Under Hans kongelige Højheds Rejse i Indien havde hans Ledsagere al deres Overtalelse behov for at hindre Prinsen i at styrte sig i Kamp med Djunglens vilde Dyr.«

(Telegram til Dagspressen.)

Tegning af *O. Hansen.*

— Hvordan gaar det Jer i jeres unge Ægteskab?

— Udmærket! Min Kone er ligefrem genial til at finde paa Skilsmissegrunde!

»Godt Nyt«.

Efter at have hørt Bogtrykkerforeningens Formand udtale sig om Mestrenes Priser paa Tryksager, ved jeg hverken, om jeg kan stole paa hans Ord eller paa hans H a a n d t r y k.

*

Naar en W-C-Fabrikant finder paa at kalde sine Apparater for »Donau,« saa er det dog vistnok lidt for langt ude i det Blaa!

*

Gullaschgrosserer Ludvigsen er nu naaet saa vidt, at han kan styre sin Bil med den ene Haand og pille sig i Næsen med den anden.

*

Hvis man træffer en Dame, der har Gaasefjer i Hatten, maa man ikke sige til hende, at hun ikke pynter sig med laante Fjer!

*

Et gammelt Ordsprog siger, at den, der s m ø r e r godt, kører godt — og dog er det langtfra alle Kunstmalere, der kører i Ekvipage!

*

De to »Forretninger«, som har Ret til at reklamere mest, er Kirken (med sine Klokker) og Manden med Fiskevognen (ved sine Gaderaab). Hvis min Urtekræmmer tog en Haandfuld Kaffebønner og gik ud paa Gaden og raabte: »Køb mine Kaffebønner!« vilde han blive anholdt og sandsynligvis anbragt i en Daarekiste.

*

Klaus Berntsen skal have besluttet sig til at ville rive hele Københavns Befæstning ned og eventuelt bygge den op et andet Sted.

Det kan man da kalde Hærværk.

*

Et kendt og meget anvendt Ordsprog siger, at den, der hvisker, lyver.

Er det ikke Synd for vore *Sufflører?*

Tegning af *Georg Olsen.*

Dora.

Om Dagen hun spejler,
om Natten hun sejler.
Forstandig hun pejler
hver kommende Bejler.

Og selv om hun »negler«,
dog sjældent hun fejler.
Hun Folk gennemhejler
— og hun kan ta' Kegler!

HØRT I DOMMERVAGTEN.

— Hva' sa'e Assessoren, fordi Du ha'de sla'et Anders?

— Han spurgte, hvorfor je' ha'de sla'et, og saa viste je' ham min Lap og sa': Ser De, Hr. Assessor, je' har *altid* »smaa varme Retter« parat, *og je' bruger aldrig Kogebog!*

Typer, der forsvinder X.

Tegning af *O. Hartig.*

Skuespilleren.

Tegning af *Alfred Proessdorf.*

— **Naa, Du har ladet Dig skille. Er der slet intet mere, Du holder af hos Din Mand?**

— **Jo, hans Fornavn *Knud* vedbliver jeg at synes om!**

EN VITTIGHED.

Der var en Gang en Vittighed. Den blev lavet af en Mand, som havde et godt Humør, mange Venner og en Del Fjender.

»Den Vittighed«, var der en, der sagde, »er god«.

»Naa, syn's Du egentlig?« sagde en anden.

»Jeg synes, det er noget Sludder,« sagde en tredje.

En fjerde, som fandt den virkelig ond og morsom, men som ikke vilde være med til at rose Manden, der havde lavet den, raabte:

»Jamen den er jo gammel!«

Og derved blev det, for denne Paastand kunde ikke modbevises.

Manden, der havde gjort den originale Vittighed, lod som ingenting. Han ventede paa at høre, hvad den Person, som Vittigheden ramte, vilde sige til den. Denne Person havde nemlig i en Avis klaget over, »at vi manglede Salt og Vid her hjemme, skønt der var saa meget, som burde rammes af Satirens Svøbe«.

Da Manden læste dette, var det, at han lavede sin bedste Vittighed over Avisskriveren — men saa snart denne saa Vittigheden, skrev han omgaaende i sin Avis, »at værre Vaas og Barnepjat havde man dog aldrig hørt før«.

Saa blev Manden med Vittigheden ked af det og gav sig til at lære de døvstummes Sprog.

Republik eller Kongemagt?

»Ravnen« har udsendt Forespørgsler hos en Række kendte Danskere og bedt dem besvare Spørgsmaalet: *Republik eller Kongemagt?*

Ved Redaktionens Slutning var der indkommet følgende Besvarelser:

»Hvis De kan garantere for, at jeg faar lige saa mange Bestillinger paa Sølv- og Guldsager samt Ordner under en Republik som under det nuværende System — saa for mig gerne. I modsat Fald: Kongen leve!

Mikkelsen,
Hofjuveler.«

»Selvfølgelig kunde det ikke falde mig ind at være Chef for »Det republikanske Teater«.

Greve Brok-Skak,
Chef for Det kgl. Teater.«

»Vorherre bevares for Republik! Hvordan tror De saa, min Abonnementsprotokol vilde komme til at se ud?!

Witzansky,
Redaktør af Kongens »København«.«

»Jeg har nu i 15 Aar ført Ballet op ved samtlige Hoffester og ønsker ikke at give Afkald paa denne behagelige Bestilling.

von Liljekrukke,
Kammerjunker.«

»Hvis *De* havde været med, da Kongen for nogen Tid siden rejste til Grønland under Kanonsalut, Flagviften, Kongesang og Fanemarsch, saa vilde De aldrig saa meget som drømme om Republik.

J. Jensen,
Grosserer.«

»Jeg vilde aldrig kunne male et aandfuldt Maleri, hvis f. Eks. en civil Mand som Herman Trier stod i Spidsen for Danmark.

Rundpullet Hat! Føj!

Fru kongelig Slot Møller,
Kunstmalerinde.«

»Jeg holder paa Kongen. Han holder paa mig.

J. C. Christensen,
Minister.«

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.
Ligeledes anbefales Glostrup Jernbanehotel. Henrik Møller.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. CONRAD A. ANDERSEN.

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 2. Bagb.
Telefon Palæ 12056.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Herre- og Damestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

N. J. Baltzer's Eftflg.
P. J. Nielsen
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Foreningslokaler anbefales.
Telefon 144.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Paa Afbetaling
leveres
Jakke-Habitter
fra 150 Kr.
Vinterfrakker
fra 150 Kr

Vilh. Christiansen
forhen
Georg C. Møllers Eftf.
Leverandør til
Hds. Majestæt Kejserinde Dagmar af Rusland.
Vin en gros
Bredgade 6. Telf. 2800

Folkets Hus
Enghavevej 40
Telf. Centr. 2589. CHR. MADSEN.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. J. BENTIN.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. Chr. Jensen.

BLANDT VENINDER.

— Hvorledes var der saa i Karlsbad?

— Grusomt kedeligt — den Sygdom faar jeg ikke snart igen!

I Landboforeningen havde der været et Møde, som havde strakt sig over mange Timer, idet hvert Medlem onskede at høre sig selv tale.

Da man endelig troede, at man var færdig, rejste en ny Taler sig. Efter at han havde ladet Munden løbe i en stiv Time, sluttede han — henvendt til Formanden — med følgende Forespørgsel:

— Hvad agter den ærede Formand at gøre for at standse den om sig gribende Mund- og Klovsyge?

Og Formanden svarede:

— For i hvert Fald at begrænse det ene af de Onder, den ærede Forespørger nævner, vil jeg hermed slutte Forhandlingerne.

*

Manden: Her staar i Avisen en Beretning om en Jernbaneulykke, alle Passagererne slap imidlertid uskadt fra det, kun dem, der sad i Rygekupéen, blev dræbt!

Fruen: Der ser Du, hvor skadeligt det er at ryge!

*

Manden: Nej! hellere leve i en øde Orken end sammen med Dig.

Konen: Ja, der hører Du ogsaa hjemme, din Kamel!

Teaterbudet og en Forfatters Tjener staar og snakker sammen.

Budet: Hvad tager din Herre sig for i denne Tid?

Tjeneren: Han skriver paa et nyt Stykke!

Budet: Af hvad Art bliver det?

Tjeneren: Ja, det er ikke godt at sige endnu. Tager Fruen til et Badested i den nærmeste Fremtid, saa bliver det et Lystspil, men bliver hun hjemme, ja, saa bliver det et Skuespil, og sker det, — hvad Gud forbyde — at Herrens Svigermoder besøger os, saa faar vi et Sørgespil!

*

Oberstinden: I Aften kunde Du dog for en Gangs Skyld blive hjemme. I Dag er der vel ingen særlig Grund til at gaa ud?

Obersten: Ikke det? — Det er i Dag Aarsdagen for Soslaget ved *Salamis!*

*

— Jeg kan ikke lide at høre Folk snakke bag ens Ryg, som Røveren sagde, da Politibetjenten raabte: Stop Tyven.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 3 Kr. 00 Øre Kvartalet. 25 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved A/S H. Matzens Clichéanstalt. Købmagergade
F.E. BORDING KØBENHAVN

Danske Snobber.

Tegning af *P. V. Hansen.*

Undskyld, lille Garder, men det var vel ikke muligt. at jeg kunde faa en lille Smule kongeligt Snavs?

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27